

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

17 december 2025

WETSONTWERP

tot invoering van een belasting
op meerwaarden op financiële activa

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

17 décembre 2025

PROJET DE LOI

introduisant un impôt
sur les plus-values sur les actifs financiers

Inhoud	Blz.
Samenvatting	3
Memorie van toelichting	4
Voorontwerp van wet.....	79
Impactanalyse	93
Advies van de Raad van State.....	106
Wetsontwerp	150
Coördinatie van de artikelen	176
Advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit	253

Sommaire	Pages
Résumé	3
Exposé des motifs.....	4
Avant-projet de loi	79
Analyse d'impact.....	100
Avis du Conseil d'État	106
Projet de loi	150
Coordination des articles	216
Avis de l'Autorité de protection des données.....	263

DE URGENTIEVERKLARING WORDT DOOR DE REGERING GEVRAAGD
OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 51 VAN HET REGLEMENT.

LE GOUVERNEMENT DEMANDE L'URGENCE CONFORMÉMENT À
L'ARTICLE 51 DU RÈGLEMENT.

02685

De regering heeft dit wetsontwerp op 17 december 2025 ingediend.	Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 17 décembre 2025.
De “goedkeuring tot drukken” werd op 19 december 2025 door de Kamer ontvangen.	Le “bon à tirer” a été reçu à la Chambre le 19 décembre 2025.

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
PS	: Parti Socialiste
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Les Engagés	: Les Engagés
Vooruit	: Vooruit
cd&v	: Christen-Democratisch en Vlaams
Ecolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
Open Vld	: Open Vlaamse liberalen en democraten
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant
ONAFH/INDÉP	: Onafhankelijk-Indépendant

Afkorting bij de nummering van de publicaties:		Abréviations dans la numérotation des publications:	
DOC 56 0000/000	Parlementair document van de 56 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer	DOC 56 0000/000	Document de la 56 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi
QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA	Questions et Réponses écrites
CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag	CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral
CRABV	Beknopt Verslag	CRABV	Compte Rendu Analytique
CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toezpraken (met de bijlagen)	CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN	Plenum	PLEN	Séance plénière
COM	Commissievergadering	COM	Réunion de commission
MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)	MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

SAMENVATTING

Het regeerakkoord voorziet in de invoering van een algemene solidariteitsbijdrage op meerwaarden gerealiseerd op financiële activa (Regeerakkoord, Kamer van volksvertegenwoordigers, nr. 56-0020/001, blz. 26). Deze maatregel past in het algemene kader van de sanering van de overheidsfinanciën, waarvan een deel gedragen moet worden door meerwaarden gerealiseerd op beleggingen in financiële activa.

Dit wetsontwerp wijzigt het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (hierna, “WIB 92”) teneinde deze onderdelen van het Regeerakkoord uit te voeren.

RÉSUMÉ

L’Accord de gouvernement prévoit l’instauration d’une cotisation générale de solidarité sur les plus-values réalisées sur des actifs financiers (Accord de gouvernement, Chambre des représentants, n° 56-0020/001, p. 229). Cette mesure s’inscrit dans le cadre de l’assainissement des comptes publics, dont une partie doit être supportée par les plus-values réalisées sur les investissements dans des actifs financiers.

Ce projet de loi modifie le Code des impôts sur les revenus 1992 (ci-après, “CIR 92”) afin de mettre en œuvre ces aspects de l’Accord de gouvernement.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

ALGEMENE TOELICHTING

Het regeerakkoord voorziet in de invoering van een algemene meerwaardebelasting op de realisatie van meerwaarden op financiële activa (*Regeerakkoord*, Kamer van volksvertegenwoordigers, nr. 56-0020/001, p. 26). Deze maatregel past in het algemene kader van de sanering van de overheidsfinanciën, waarvan een deel van meerwaarden gerealiseerd op beleggingen in financiële activa moet komen.

België is één van de landen die geen inkomstenbelasting heft op vermogenswinsten uit financiële activa.

Tot nu toe wordt slechts in de zeer specifieke gevallen van artikel 90, eerste lid, 9°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (hierna "WIB 92") een inkomstenbelasting geheven op meerwaarden op aandelen. Daarnaast is een belasting als divers inkomen onder artikel 90, eerste lid, 1°, WIB 92 op andere dan de in het huidige artikel 90, eerste lid, 9°, WIB 92 bedoelde meerwaarden op financiële activa mogelijk wanneer de gerealiseerde meerwaarde het resultaat vormt van speculatie of een abnormaal beheer van het privévermogen van de belastingplichtige.

Het is de wens van de regering om de belastingheffing op financiële activa uit te breiden zodat het naar de toekomst toe mogelijk wordt om de belastingdruk op arbeid te verlagen zonder een onevenwicht in de overheidsfinanciën te veroorzaken.

Deze wet wijzigt het WIB 92 teneinde dit deel van het Regeerakkoord uit te voeren. De algemene principes en belangrijkste kenmerken van deze nieuwe fiscale regeling, die van toepassing is op gerealiseerde meerwaarden op financiële activa, worden in de volgende titels bondig beschreven.

Toepassingsgebied *ratione personae*

De meerwaardebelasting is van toepassing in de personenbelasting. De bedoelde meerwaarden zijn deze die gerealiseerd werden buiten enige beroepsactiviteit. Bijgevolg worden deze meerwaarden beschouwd als diverse inkomsten.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

EXPOSÉ GÉNÉRAL

L'Accord de gouvernement prévoit l'instauration d'un impôt général sur les plus-values réalisées sur des actifs financiers (*Accord de gouvernement*, Chambre des représentants, n° 56-0020/001, p. 229). Cette mesure s'inscrit dans le cadre de l'assainissement des finances publiques, dont une partie doit provenir des plus-values réalisées sur les investissements dans des actifs financiers.

La Belgique est l'un des pays qui ne prélève pas d'impôt sur le revenu sur les gains patrimoniaux issus d'actifs financiers.

Jusqu'à présent, un impôt sur le revenu n'est perçu sur les plus-values sur actions que dans les cas très spécifiques visés à l'article 90, alinéa 1er, 9°, du Code des impôts sur les revenus 1992 (ci-après "CIR 92"). En outre, un impôt est possible à titre de revenus divers en vertu de l'actuel article 90, alinéa 1er, 1°, CIR 92, sur les plus-values sur des actifs financiers autres que ceux visés à l'actuel article 90, alinéa 1er, 9°, CIR 92, lorsque la plus-value réalisée résulte de la spéculation ou d'une gestion anormale du patrimoine privé du contribuable.

Le gouvernement souhaite étendre la taxation des actifs financiers pour permettre à l'avenir d'alléger la pression fiscale sur le travail sans déséquilibrer les finances publiques.

La présente loi modifie le CIR 92 afin de mettre en œuvre ce volet de l'Accord de gouvernement. Les principes généraux et les principales caractéristiques de ce nouveau régime fiscal applicable aux plus-values réalisées sur actifs financiers sont succinctement décrits dans les titres suivants.

Champ d'application *ratione personae*

La taxation des plus-values est applicable à l'impôt des personnes physiques. Les plus-values visées sont celles qui sont réalisées en dehors de toute activité professionnelle. Dès lors, ces plus-values sont considérées comme étant des revenus divers.

De nieuwe regeling is eveneens van toepassing in de rechtspersonenbelasting. De nieuwe regeling bevat een vrijstelling voor entiteiten die onderworpen zijn aan de rechtspersonenbelasting wanneer zij giften kunnen ontvangen die in aanmerking komen voor de vermindering voor giften.

Het specifieke stelsel van de vennootschapsbelasting wordt niet gewijzigd.

Toepassingsgebied *ratione materiae*

Het regime vindt toepassing op de meerwaarden die gerealiseerd worden naar aanleiding van de overdracht onder bezwarende titel van financiële activa. Opdat het regime toepassing vindt, dient in principe sprake te zijn van (i) financiële activa die (ii) naar aanleiding van een overdracht onder bezwarende titel gerealiseerd worden.

Het begrip “financiële activa” moet ruim geïnterpreteerd worden en omvat vier afzonderlijke categorieën. Het gaat hierbij om financiële instrumenten, bepaalde verzekeringscontracten, crypto-activa en valuta en beleggingsgoud. De precieze draagwijdte van deze vier categorieën van financiële activa wordt verder verduidelijkt in het kader van de artikelsgewijze bespreking. Teneinde rekening te houden met specifieke wetgevende kaders toepasbaar op bepaalde financiële activa of de vaststelling dat een belastingplichtige een fiscaal voordeel heeft verkregen voor specifieke financiële activa, worden bepaalde financiële activa vrijgesteld van de belasting.

Het regime vindt enkel toepassing wanneer een meerwaarde naar aanleiding van een overdracht onder bezwarende titel gerealiseerd wordt. In die optiek bevat het regime drie algemene categorieën van overdrachten en duidt zij enkele gebeurtenissen aan die voor de toepassing van het regime als een overdracht onder bezwarende titel beschouwd moeten worden.

Toepassingsgebied *ratione temporis*

De nieuwe regeling is van toepassing op de meerwaarden die worden gerealiseerd vanaf 1 januari 2026. De historische meerwaarden worden vrijgesteld. Daarom worden de meerwaarden gerealiseerd op financiële activa die werden verworven voor 1 januari 2026 berekend rekening houdende met de waarde van deze financiële activa op 31 december 2025 als verkrijgingsprijs.

Indien de aanschaffingswaarde hoger is dan de waarde op 31 december 2025 wordt de aanschaffingswaarde tot 31 december 2030 weerhouden voor zover deze wordt bewezen door de belastingplichtige.

Le nouveau régime s’applique également à l’impôt des personnes morales. Le nouveau régime prévoit une exemption pour les entités assujetties à l’impôt des personnes morales lorsqu’elles peuvent recevoir des dons donnant droit à la réduction pour libéralités.

Le régime spécifique de l’impôt des sociétés n’est pas modifié.

Champ d’application *ratione materiae*

Le régime s’applique aux plus-values réalisées à la suite de la cession à titre onéreux d’actifs financiers. Pour que le régime s’applique, il faut en principe qu’il y ait (i) des actifs financiers (ii) réalisés à l’occasion d’une cession à titre onéreux.

Le terme “actifs financiers” doit être interprété largement et comprend quatre catégories distinctes. Il s’agit des instruments financiers, de certains contrats d’assurance, des crypto-actifs et des devises et de l’or d’investissement. La délimitation précise de ces quatre catégories d’actifs financiers est explicitée dans la discussion article par article. Afin de tenir compte des cadres législatifs spécifiques applicables à certains actifs financiers ou du constat qu’un contribuable a obtenu un avantage fiscal pour des actifs financiers spécifiques, certains actifs financiers sont exemptés de la taxe.

Le régime ne s’applique que lorsqu’une plus-value est réalisée à la suite d’une cession à titre onéreux. De ce point de vue, le régime contient trois catégories générales de cessions et identifie certains événements qui doivent être considérés comme une cession à titre onéreux aux fins de l’application du régime.

Champ d’application *ratione temporis*

Le nouveau régime s’appliquera aux plus-values réalisées à partir du 1er janvier 2026. Les plus-values historiques seront exonérées. Ainsi, les plus-values réalisées sur des actifs financiers acquis avant le 1er janvier 2026 sont calculées en prenant comme prix d’acquisition la valeur de ces actifs financiers au 31 décembre 2025.

Lorsque la valeur d’acquisition est supérieure à la valeur au 31 décembre 2025, la valeur d’acquisition est retenue jusqu’au 31 décembre 2030 pour autant qu’elle soit démontrée par le contribuable.

De modaliteiten om deze waarde te bepalen worden vastgelegd in de wet.

Verhouding van de nieuwe regeling met andere bestaande of nieuwe regelingen

De meerwaardebelasting bestaat naast het bestaande regime vervat in artikel 90, eerste lid, 1°, WIB 92. Dit betekent dat, met betrekking tot activa die onder het materiële toepassingsgebied van de meerwaardebelasting vallen, de meerwaardebelasting toepassing vindt wanneer de realisatie van de meerwaarden kadert binnen het normale beheer van het privévermogen van de belastingplichtige en geen speculatie uitmaakt. Wanneer er sprake is van een abnormaal beheer van het privévermogen of speculatie, wordt de meerwaarde belast volgens het bestaande regime opgenomen in artikel 90, eerste lid, 1°, WIB 92.

Meerwaarden op financiële activa die kaderen binnen de beroepswerkzaamheid van de belastingplichtige, worden als beroepsinkomsten belast.

Het bestaande stelsel blijft ook bestaan voor de verichtingen die buiten het normale beheer van een privévermogen vallen en die betrekking hebben op andere vermogensbestanddelen dan financiële activa die onder de nieuwe regeling vallen.

De introductie van het nieuwe regime belet niet dat de algemene antimisbruikbepaling toepassing vindt wanneer aan de voorwaarden voldaan wordt. Bij wijze van voorbeeld kan gerefereerd worden aan de situatie waarin in het geval van overtollige liquiditeiten in een overgedragen vennootschap, de administratie gerechtigd blijft om de gerealiseerde meerwaarde in evenredige mate te herkwalficeren als een dividend onderworpen aan de roerende voorheffing.

Bovendien wordt in de nieuwe regeling een specifieke maatregel opgenomen voor de interne meerwaarden die worden gerealiseerd door verkoop. Met interne meerwaarden door verkoop wordt de situatie bedoeld waarbij de overdrager van de aandelen alleen of samen met zijn echtgenoot of zijn afstammelingen, zijn ascendenten, zijn zijverwanten tot en met de tweede graad en die van zijn echtgenoot op de overnemer controle uitoefent in de zin van artikel 1:14 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen. Het regime van de interne meerwaarden wordt geïntroduceerd om de praktijk tegen te gaan waarbij roerende voorheffing op dividenden ontweken wordt door dergelijke verrichtingen.

De vraag rijst eveneens hoe het nieuwe regime zich verhoudt tot het regime inzake de inkoop van eigen aandelen. Ter herinnering: wanneer een vennootschap

Les modalités de détermination de cette valeur sont fixées par la loi.

Articulation du nouveau régime avec d'autres régimes existants ou nouveaux

La taxe sur les plus-values existe parallèlement au régime existant de l'article 90, alinéa 1er, 1°, CIR 92. Cela signifie que, pour les biens entrant dans le champ d'application matériel de la taxe sur les plus-values, la taxe sur les plus-values s'applique lorsque la réalisation des plus-values relève de la gestion normale du patrimoine privé du contribuable et ne constitue pas une spéculation. En cas de gestion anormale du patrimoine privé ou de spéculation, les plus-values sont imposées selon le régime existant repris à l'article 90, alinéa 1er, 1°, CIR 92.

Les plus-values sur les actifs financiers s'inscrivant dans l'activité professionnelle du contribuable sont imposées comme des revenus professionnels.

Le régime existant reste aussi en vigueur pour les transactions qui ne relèvent pas de la gestion normale d'un patrimoine privé et qui portent sur des actifs autres que les actifs financiers couverts par le nouveau régime.

L'introduction de ce nouveau régime n'empêche pas que la disposition générale anti-abus trouve à s'appliquer lorsque les conditions en sont réunies. Il peut par exemple être fait mention de la situation dans laquelle, en cas de liquidités excédentaires dans une société cédée, l'Administration reste en droit de requalifier, à due concurrence, la plus-value réalisée en un dividende soumis au précompte mobilier.

Une mesure spécifique aux plus-values internes réalisées dans le cadre d'une vente est par ailleurs intégrée au nouveau régime. Par plus-values internes dans le cadre d'une vente, on vise la situation dans laquelle le cédant des actions exerce, seul ou avec son conjoint, ses descendants, ascendants et collatéraux jusqu'au deuxième degré inclus, et ceux de son conjoint un pouvoir de contrôle sur le cessionnaire au sens de l'article 1:14 du Code des sociétés et des associations. Le régime des plus-values internes est introduit pour contrer la pratique via laquelle le précompte mobilier sur les dividendes est éludé par de telles transactions.

Se pose également la question de l'articulation du nouveau régime avec le régime du rachat d'actions propres. Pour rappel, lorsqu'une société acquiert de

op welke wijze dan ook haar eigen aandelen verwerft, bepaalt artikel 186, eerste lid, WIB 92 dat het overschot van de verkrijgingsprijs of, bij ontstentenis daarvan, de waarde van die aandelen, en het gedeelte van het gerevaloriseerde gestorte kapitaal dat de verkregen aandelen vertegenwoordigen, wordt beschouwd als een uitgekeerd dividend.

Het tweede lid van dat artikel voegt daaraan toe dat, wanneer de aandelen worden verworven onder de voorwaarden voorgeschreven door het Wetboek van vennootschappen en verenigingen (WVV), het eerste lid slechts toepassing vindt:

1° wanneer op de verkregen aandelen waardeverminderingen worden geboekt;

2° wanneer de aandelen worden vervreemd;

3° wanneer de aandelen worden vernietigd of van rechtswege nietig worden;

4° en uiterlijk bij de ontbinding van de vennootschap.

Wat de aandeelhouders betreft, kwalificeert artikel 18, eerste lid, 2^oter, WIB 92 als dividenden de bedragen die als zodanig worden aangemerkt door de artikelen 186, 187 en 209, WIB 92 in geval van gehele of gedeeltelijke verdeling van het maatschappelijk vermogen.

In dit verband preciseert circulaire 2017/C/12 betreffende de verkrijging van eigen aandelen, dd. 14 maart 2017, dat, indien geen van de vier in artikel 186, tweede lid, WIB 92 bedoelde situaties zich voordoet tijdens het boekjaar waarin de inkoop van eigen aandelen plaatsvindt, het door de overdrager ontvangen inkomen wordt beschouwd als een gerealiseerde meerwaarde op aandelen.

Bijgevolg zal, in geval van inkoop van eigen aandelen waarbij één van de in artikel 186, tweede lid, WIB 92 bedoelde situaties zich voordoet tijdens hetzelfde boekjaar, de aandeelhouder worden belast op het als dividend aangemerkte gedeelte van het overschot van de verkrijgingsprijs ten opzichte van het herwaarderingsaandeel in het volstort kapitaal dat door de overgedragen aandelen wordt vertegenwoordigd.

Omgekeerd zal, in geval van inkoop van eigen aandelen zonder dat zich één van de in artikel 186, tweede lid, WIB 92, bedoelde situaties voordoet tijdens hetzelfde boekjaar, de aandeelhouder worden belast op een meerwaarde op een financieel actief, ten belope van het verschil tussen de ontvangen prijs voor de bezwarende overdracht van de aandelen en hun verkrijgingswaarde.

quelque façon que ce soit ses propres actions ou parts, l'article 186, alinéa 1er, CIR 92, précise que l'excédent que représente le prix d'acquisition ou, à défaut, la valeur de ces actions ou parts, sur la quote-part de la valeur réévaluée du capital libéré représenté par ces actions ou parts, est considéré comme un dividende distribué.

L'alinéa 2 dudit article ajoute toutefois que lorsque les actions ou parts sont acquises aux conditions prescrites par le Codes des sociétés et associations (CSA), l'alinéa 1er s'applique uniquement:

1° au moment où des réductions de valeur sont actées sur les actions ou parts acquises;

2° au moment de l'aliénation des actions ou parts;

3° au moment où les actions ou parts sont détruites ou nulles de plein droit;

4° et au plus tard lors de la dissolution de la société.

Quant aux actionnaires, l'article 18, alinéa 1er, 2^oter, CIR 92, qualifie de dividendes les sommes définies comme dividendes par les articles 186, 187 et 209, CIR 92, en cas de partage total ou partiel de l'avoir social.

Dans ce cadre, la circulaire 2017/C/12 concernant les opérations d'acquisition d'actions ou parts propres, du 14 mars 2017, ajoute que si aucune des quatre situations visées à l'article 186, alinéa 2, CIR 92, ne s'est produite au cours de l'exercice comptable du rachat d'actions, le revenu perçu par le cédant sera considéré comme une plus-value réalisée sur actions ou parts.

Par conséquent, en cas de rachat d'actions propres impliquant la survenance d'une des situations listées à l'article 186, alinéa 2, CIR 92, au cours de l'exercice comptable du rachat d'actions, il y aura taxation, dans le chef de l'actionnaire, au titre de dividende reçu, à concurrence de l'excédent que présente le prix d'acquisition sur la valeur réévaluée du capital libéré représenté par les actions cédées.

À l'inverse, en cas de rachat d'actions propres sans survenance d'une des situations listées à l'article 186, alinéa 2, CIR 92, au cours du même exercice comptable que celui du rachat d'actions, il y aura taxation d'une plus-value sur actif financier dans le chef de l'actionnaire à concurrence de la différence entre le prix reçu pour la cession à titres onéreux des actions et leur valeur d'acquisition.

Exit taks

Om te vermijden dat de meerwaardebelasting ontweken wordt door een wijziging van woonplaats van de belastingplichtige, wordt een “*exit*”-stelsel ingevoerd dat toelaat om de latente meerwaarde die bestaat op het moment dat de belastingplichtige België verlaat, te belasten.

Het regime van de *exit* heffing bevat een regeling waarbij bij een vertrek naar bepaalde jurisdicties een automatisch uitstel van betaling toegekend wordt aan de belastingplichtige. De meerwaardebelasting zal alleen effectief betaald moeten worden wanneer de financiële activa waarop de meerwaardebelasting geheven werd binnen de twee jaar na de wijziging van de woonplaats gerealiseerd worden. Wanneer de belastingplichtige binnen diezelfde periode zijn woonplaats opnieuw in België heeft gevestigd, vervalt de betalingsverplichting.

Belastbare basis

De belastbare basis van de meerwaardebelasting is gelijk aan het positieve verschil tussen de voor de overgedragen financiële activa ontvangen prijs en de aanschaffingswaarde van die financiële activa. Het betreft een netto belastbare basis. De betaling van eventuele kosten of belastingen—ongeacht de aard—wordt niet mee in rekening genomen bij de berekening van de meerwaarde.

De aanschaffingswaarde betreft de prijs waartegen de belastingplichtige (of zijn rechtsvoorganger) de financiële activa onder bezwarende titel heeft verkregen. Het regime van de meerwaardebelasting voorziet bijzondere regels voor het bepalen van de aanschaffingswaarde voor verschillende types financiële activa.

De berekening van een meerwaarde als het positieve verschil tussen de aanschaffingswaarde en de ontvangen prijs bij een overdracht onder bezwarende titel impliceert dat de ontvangen prijs hoger is dan de aanschaffingswaarde. Indien de ontvangen prijs lager ligt dan de aanschaffingswaarde, zal er sprake zijn van een minderwaarde die door de belastingplichtige kan worden aangetoond.

Om uitvoering te geven aan het Regeerakkoord, waarin vermeld staat dat de historische meerwaarden vrijgesteld worden, zal de waarde van deze financiële activa op 31 december 2025 gehanteerd worden om de meerwaarde te berekenen, het zogenaamde “fotomoment”.

Teneinde de draagwijdte van de belasting te beperken tot België, wordt enkel het gedeelte van de meerwaarde op het financieel actief dat werd verwezenlijkt tijdens de

Exit tax

Afin d'éviter que la taxe sur les plus-values soit contournée par un changement de résidence du contribuable, un régime d'*exit* tax est mis en place, permettant une taxation de la plus-value latente existant au moment où le contribuable quitte la Belgique.

Le régime d'*exit* tax contient un aménagement selon lequel un report automatique de paiement est accordé au contribuable lors de son départ vers certaines juridictions. L'impôt sur les plus-values ne sera effectivement dû que si les actifs financiers sur lesquels l'impôt sur les plus-values a été prélevé sont réalisés dans les deux ans qui suivent le changement de résidence. Si le contribuable a rétabli sa résidence en Belgique dans la même période, l'obligation de paiement expirera.

Base imposable

La base imposable de l'impôt sur les plus-values est constituée de la différence positive entre le prix reçu pour la cession à titre onéreux des actifs financiers et la valeur d'acquisition de ces mêmes actifs financiers. Il s'agit d'une base imposable nette. Le paiement d'éventuels frais ou de taxes, de quelle que nature que ce soit, n'est pas pris en compte dans le calcul de plus-value.

La valeur d'acquisition est le prix auquel le contribuable (ou son prédécesseur en droit) a acquis les actifs financiers à titre onéreux. Le régime d'imposition des plus-values prévoit des règles spéciales pour déterminer la valeur d'acquisition des différents types d'actifs financiers.

Le calcul d'une plus-value comme la différence positive entre la valeur d'acquisition et le prix reçu lors d'une cession à titre onéreux implique que le prix reçu soit supérieur à la valeur d'acquisition. Si le prix reçu est inférieur à la valeur d'acquisition, il en résultera une moins-value que le contribuable pourra démontrer.

Afin de mettre en œuvre l'Accord de gouvernement, qui prévoit l'exonération des plus-values historiques, la valeur de ces actifs financiers au 31 décembre 2025 sera utilisée pour le calcul de la plus-value, ce qui constitue le “moment-photo”.

Afin de limiter la portée de l'imposition à la Belgique, seule la partie de la plus-value sur l'actif financier constituée au cours de la période durant laquelle un contribuable

periode waarin de belastingplichtige rijksinwoner was in rekening genomen. Zo komt de aankoopprijs onder bezwarende titel van een financieel actief overeen met de waarde op het moment dat de niet-rijksinwoner rijksinwoner wordt.

De meerwaarde die het voorwerp vormt van de meerwaardebelasting kan worden verminderd met de eventuele minderwaarden op financiële activa die onder het toepassingsgebied van de meerwaardebelasting vallen. Dit is enkel mogelijk wanneer de minderwaarde werd gerealiseerd door dezelfde belastingplichtige in de loop van hetzelfde belastbare tijdperk binnen dezelfde categorie belastbare financiële activa.

Er wordt benadrukt dat artikel 127 WIB 92 in al zijn logica ook in deze ten volle doorwerkt.

Dit betekent dat er zal moeten rekening gehouden worden met het huwelijksvermogensrecht.

Wanneer bijvoorbeeld een koppel gehuwd is onder het wettelijke stelsel, zullen meerwaarden gerealiseerd op een effectenrekening die een gemeenschappelijk goed is, elk de helft van deze meerwaarden aangeven.

Aanslagvoet

Het stelsel van de meerwaardebelasting voorziet een algemeen en een bijzonder regime, in functie van de participatiegraad van de belastingplichtige. Daarnaast wordt in een uitzonderingsregime voor interne meerwaarden voorzien.

Het algemene regime voorziet in een aanslagvoet van 10 pct. van de gerealiseerde meerwaarde, na vrijstelling van een eerste jaarlijkse schijf van 10.000 euro (geïndexeerd bedrag voor aanslagjaar 2027). Het basisbedrag van de vrijstelling kan onder bepaalde voorwaarden ten belope van 1.000 euro (geïndexeerd bedrag voor aanslagjaar 2027) per belastbaar tijdperk overgedragen worden, zonder het maximumbedrag van 15.000 euro te overstijgen.

Een bijzonder regime is voorzien voor belastingplichtigen die een “aanmerkelijk belang” aanhouden. Dit bijzondere stelsel geldt wanneer de belastingplichtige minstens 20 pct. bezit van de rechten in de vennootschap waarvan de aandelen worden overgedragen.

In toepassing van het bijzondere regime wordt, na een jaarlijkse vrijstelling van een eerste schijf van meerwaarden ter hoogte van 1.000.000 euro, een progressieve schaal toegepast, gaande van 1,25 pct. tot 10 pct. Het bedrag van 1.000.000 euro is een maximumbedrag over een periode van vijf jaar.

avait la qualité d’habitant du Royaume est prise en compte. Ainsi, le prix d’acquisition à titre onéreux d’un actif financier correspondra à sa valeur au moment où le contribuable non-résident devient habitant du Royaume.

La plus-value soumise à l’impôt sur les plus-values peut être réduite par d’éventuelles moins-values sur des actifs financiers entrant dans le champ d’application de l’impôt sur les plus-values. Ceci n’est possible que si la moins-value a été réalisée par le même contribuable, au cours de la même période imposable et dans la même catégorie d’actifs financiers imposables.

Il est souligné que l’article 127 CIR 92 dans toute sa logique a également tout son effet dans ce cas.

Cela signifie que le droit matrimonial devra être pris en compte.

Par exemple, si un couple est marié sous le régime de la communauté, les plus-values réalisées sur un compte-titres qui est un bien commun peuvent déclarer chacune la moitié de ces plus-values.

Taux d’imposition

Le système d’imposition des plus-values prévoit un régime général et un régime spécifique, en fonction du taux de participation du contribuable. En outre, un régime d’exception est prévu pour les plus-values internes.

Le régime général prévoit une taxation de 10 p.c. de la plus-value réalisée, après exonération d’une première tranche annuelle de 10.000 euros de plus-value (montant indexé pour l’exercice d’imposition 2027). Sous certaines conditions, le montant de base de l’exonération peut être reporté à hauteur de 1.000 euros (montant indexé pour l’exercice d’imposition 2027) par période imposable, sans dépasser le montant maximum de 15.000 euros.

Un régime spécifique est prévu pour les contribuables qui détiennent des “participations substantielles”. Ce régime spécifique s’applique lorsque le contribuable détient au moins 20 p.c. des droits dans la société dont les actions ou parts sont cédées.

En application du régime spécifique, après une exonération annuelle d’une première tranche de plus-value à hauteur de 1.000.000 d’euros, un taux progressif par tranche s’applique, allant de 1,25 p.c. à 10 p.c. Le montant de 1.000.000 d’euros est un montant maximum sur une période de cinq ans.

Bij toepassing van het uitzonderingsregime blijven de interne meerwaarden gerealiseerd door verkoop integraal onderworpen aan een aanslagvoet van 33 pct.

En application du régime d'exception, les plus-values internes réalisées dans le cadre d'une vente restent intégralement soumises à un taux d'imposition de 33 p.c.

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Art. 1

Dit artikel bepaalt de constitutionele bevoegdheidsgrondslag.

Art. 2

Meerwaarden gerealiseerd door verenigingen zonder rechtspersoonlijkheid waarbij er een volmachthouder is, zullen net zoals roerende inkomsten belast worden bij deze volmachthouder. Hoewel initieel enkel werd verwezen naar de nieuwe versie van artikel 90, eerste lid, 9°, WIB 92, is de doelstelling wel degelijk om ook de meerwaarden die vallen onder artikel 90, eerste lid, 1°, WIB 92, te vatten. De verwijzing naar dit artikel werd dus ingevoegd in overeenstemming met het advies van de Raad van State, nr. 78.039/1, van 12 september 2025 (randnummer 17.1.).

Dit artikel werd ingevoerd door artikel 88 van de programmawet van 25 december 2017.

Het is niet altijd even eenvoudig om de structuur en de samenstelling van een vereniging zonder rechtspersoonlijkheid te kennen. Daarenboven zijn dergelijke verenigingen, in tegenstelling tot bijvoorbeeld een vzw, niet altijd centraal hiërarchisch gestructureerd rondom een raad van bestuur, waardoor het niet altijd eenvoudig is om de verantwoordelijken van deze verenigingen te identificeren en te verbinden met bepaalde door de vereniging verkregen inkomsten.

De fiscaal transparante behandeling van deze inkomsten heeft tot gevolg dat niet enkel de roerende inkomsten, maar ook de meerwaarden die op een buitenlandse rekening worden verkregen en waarop geen roerende voorheffing wordt ingehouden, voortaan aan de inkomstenbelasting onderworpen worden. Voor verenigingen die enkel dergelijke inkomsten verkrijgen op één of meerdere Belgische rekeningen, verandert er niet zo veel aangezien op deze inkomsten in principe roerende voorheffing wordt ingehouden op zowel de roerende inkomsten als de gerealiseerde meerwaarden zoals bedoeld in het nieuwe artikel 90, eerste lid, 9°, WIB 92.

In casu zijn er wel degelijk veel beleggingsclubs die niet georganiseerd zijn als een vzw of een vennootschap.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Art. 1er

Cet article précise le fondement constitutionnel en matière de compétence.

Art. 2

Les plus-values réalisées par des associations sans personnalité juridique dans lesquelles il y a un mandataire seront imposées dans le chef de ce mandataire au même titre que les revenus mobiliers. Si, initialement, il était uniquement renvoyé à la nouvelle version l'article 90, alinéa 1er, 9°, l'objectif est bien de viser également les plus-values relevant de l'article 90, alinéa 1er, 1°. Le renvoi a cet article a donc été intégré conformément à l'avis du Conseil d'État n° 78.039/1, du 12 septembre 2025 (n° 17.1.).

Cet article a été introduit par l'article 88 de la loi-programme du 25 décembre 2017.

Il n'est pas toujours évident de connaître la structure et la composition d'une association sans personnalité juridique. De plus, de telles associations ne sont pas toujours structurées centralement et hiérarchiquement autour d'un conseil d'administration, contrairement à une ASBL par exemple, ce qui ne rend pas toujours facile la tâche d'identifier les responsables de ces associations et de les rattacher à des revenus déterminés recueillis par l'association.

Le traitement fiscalement transparent de ces revenus signifie que non seulement les revenus mobiliers, mais aussi les plus-values obtenues sur un compte étranger sur lequel aucun précompte mobilier n'est prélevé, seront désormais soumis à l'impôt sur les revenus. Pour les associations qui n'obtiennent ces revenus que sur un ou plusieurs comptes belges, il n'y a pas grand changement puisque le précompte mobilier est en principe déduit de ces revenus tant sur les revenus mobiliers que sur les plus-values réalisées comme le prévoit le nouvel article 90, alinéa 1er, 9°, CIR 92.

En l'espèce, il existe en effet de nombreux clubs d'investissement qui ne sont pas organisés sous la

Deze worden onder meer beoogd door de uitbreiding van het toepassingsgebied van artikel 5/2 WIB 92.

Geen enkele fiscale bepaling verhindert de belastingplichtige om de belasting die hij verschuldigd is ten gevolge van de inkomsten die de vereniging zonder rechtspersoonlijkheid heeft verkregen op deze vereniging te verhalen. Dienaangaande zullen de leden van deze vereniging de nodige afspraken dienen te maken.

Bovendien is het belangrijk te verduidelijken dat meerwaarden op financiële activa die gecertificeerd werden overeenkomstig de wet van 15 juli 1998 betreffende de certificatie van effecten uitgegeven door handelsvennootschappen, nog steeds op transparante wijze moeten worden belast in hoofde van de houders van deze certificaten.

In navolging van het advies nr. 78.039/1 van de Raad van State van 12 september 2025 wordt verduidelijkt dat, als een vereniging zonder rechtspersoonlijkheid de keuze maakt om aan de rechtspersonenbelasting (hierna “RPB”) onderworpen te worden ingevolge artikel 220, 4°, WIB 92, deze gedurende ten minste 6 belastbare tijdperken onderworpen zal worden aan de RPB.

Ingeval de vereniging zonder rechtspersoonlijkheid de procedure van artikel 79/1 van het koninklijke besluit tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (“KB/WIB 92”) volgt en bijvoorbeeld tijdig in de loop van het belastbaar tijdperk een brief richt aan de administratie, zijn de gevolgen:

— gelet op de artikelen 359 en 360, WIB 92 en artikel 200 KB/WIB 92, wordt de vereniging zonder rechtspersoonlijkheid voor dat volledige belastbaar tijdperk (van 1 januari tot 31 december) onderworpen aan de RPB;

— ingevolge artikel 79/2 KB/WIB 92 ook voor de daaropvolgende vijf belastbare tijdperken.

Dit kan met een voorbeeld worden geïllustreerd. De brief met de vraag om aan de RPB onderworpen te worden, wordt op 30 april 2026 verstuurd. Het eerste belastbaar tijdperk onderworpen aan de RPB loopt van 1 januari 2026 tot 31 december 2026 (AJ 2027). De onderwerping aan de RPB geldt ook voor de volgende vijf belastbare tijdperken (1 januari 2027 tot 31 december 2031) (AJ 2028-2032).

Het lijkt dan ook logisch om met de aanschaffingswaarde rekening te houden die door de vereniging werd betaald om de meerwaarde te bepalen. Voor financiële

forme d'une ASBL ou d'une société. Ceux-ci sont notamment visés par l'extension du champ d'application de l'article 5/2, CIR 92.

Aucune disposition fiscale n'empêche le contribuable de récupérer auprès de cette association l'impôt dû en raison des revenus obtenus par l'association sans personnalité juridique. À cet égard, les membres de cette association devront prendre les dispositions nécessaires.

Au surplus, il importe de préciser qu'en cas de plus-values sur actifs financiers certifiés conformément à la loi du 15 juillet 1998 relative à la certification de titres émis par des sociétés commerciales, celles-ci doivent toujours être imposées par transparence dans le chef des détenteurs des certificats.

Conformément à l'avis n° 78.039/1 du Conseil d'État du 12 septembre 2025, il est précisé que si une association sans personnalité juridique choisit d'être soumise à l'impôt des personnes morales (ci-après “IPM”) en vertu de l'article 220, 4°, CIR 92, celle-ci sera soumise à l'IPM pendant au moins 6 périodes imposables.

Si l'association sans personnalité juridique suit la procédure de l'article 79/1, de l'arrêté royal d'exécution du Code des impôts sur les revenus 1992 (“AR/CIR 92”) et, par exemple, adresse dans les temps un courrier à l'administration dans le courant de la période imposable, les conséquences sont les suivantes:

— en vertu des articles 359 et 360, CIR 92 et de l'article 200, AR/CIR 92, l'association sans personnalité juridique est assujettie à l'IPM pour l'entièreté de la période imposable (du 1er janvier au 31 décembre);

— en vertu de l'article 79/2 AR/CIR 92, elle l'est également pour les cinq périodes imposables suivantes.

Ceci peut être illustré par un exemple. La lettre de demande d'assujettissement à l'IPM est envoyée le 30 avril 2026. La première période imposable d'assujettissement à l'IPM court du 1er janvier 2026 au 31 décembre 2026 (EI 2027). L'assujettissement à l'IPM vaut également pour les cinq périodes imposables suivantes (1 janvier 2027 au 31 décembre 2031) (EI 2028-2032).

Il semble dès lors logique de tenir compte de la valeur d'acquisition payée par l'association pour déterminer la plus-value. Pour les actifs financiers détenus au

activa die in bezit zijn op 31 december 2025 zal dan ook artikel 102, §§ 4 en 5, WIB 92 doorwerken en “doorrollen” naar de RPB-belastingplichtige.

De voorwaarden worden bekeken op moment dat de meerwaarde verwezenlijkt wordt. Als op dat moment de vereniging aan de RPB onderworpen is, zal de taxatie in de RPB plaatsvinden met toepassing van de standaard waarderingsmethodes (foto-moment, FIFO).

Art. 3.1°

Deze bepaling wijzigt het artikel 90, eerste lid, 1°, WIB 92 en bevestigt het principe dat de meerwaardebelasting bestaat naast het gekende regime, volgens hetwelk meerwaarden op financiële activa belastbaar zijn als beroepsinkomsten of als diverse inkomsten wanneer zij gerealiseerd worden buiten het uitoefenen van een beroepswerkzaamheid en buiten het normale beheer van het privévermogen van de belastingplichtige of ten gevolge van speculatie. Deze verduidelijking beantwoordt de opmerking onder randnummer 18.1, geformuleerd door de Raad van State in zijn advies nr. 78.039/1 van 12 september 2025.

Wanneer de realisatie van financiële activa buiten de beroepswerkzaamheden van de belastingplichtige gebeurt, betekent dit concreet dat de belastingplichtige in beginsel onder één van twee fiscale regimes binnen de diverse inkomsten kan vallen wanneer hij een meerwaarde realiseert op financiële activa die binnen het toepassingsgebied van de meerwaardebelasting vallen.

Ten eerste, wanneer de realisatie van de meerwaarde op financiële activa binnen het normale beheer van het privévermogen vallen geen speculatieve handeling betreft, zal de belastingplichtige belast worden onder het regime van de meerwaardebelasting.

Ten tweede, wanneer de realisatie van de meerwaarde op financiële activa niet kadert binnen het normale beheer van het privévermogen of een speculatieve handeling uitmaakt, zal de belastingplichtige belast worden aan een tarief van 33 pct.

De bepaling van het belastbare karakter van een realisatie van een meerwaarde op financiële activa onder artikel 90, eerste lid, 1°, WIB 92, betreft steeds een feitenkwestie. Het abnormale of speculatieve karakter van de verrichting wordt beoordeeld rekening houdende het beheer zoals dit door een normaal omzichtig persoon in de omstandigheden van de belastingplichtige verricht zou worden.

31 décembre 2025, l'article 102, §§ 4 et 5, CIR 92, s'applique également et “passe” au contribuable IPM.

Les conditions sont vérifiées au moment où la plus-value est réalisée. Si, à ce moment-là, l'association est assujettie à l'IPM, la taxation interviendra à l'IPM avec application des méthodes standards de valorisation (moment-photo, FIFO).

Art. 3.1°

Cette disposition modifie l'article 90, alinéa 1er, 1°, CIR 92, et confirme le principe de l'existence de l'impôt sur les plus-values à côté du régime connu, selon lequel les plus-values sur les actifs financiers sont imposables comme revenus professionnels ou comme revenus divers lorsqu'elles sont réalisées en dehors de l'exercice d'une activité professionnelle et en dehors de la gestion normale du patrimoine privé du contribuable ou à la suite d'une spéculation. Cette clarification permet de répondre à la remarque formulée par le Conseil d'État dans son avis n° 78.039/1, du 12 septembre 2025.

Concrètement, lorsque la réalisation d'actifs financiers a lieu en dehors des activités professionnelles du contribuable, cela signifie que le contribuable peut en principe relever de l'un des deux régimes d'imposition au sein des revenus divers lorsqu'il réalise une plus-value sur des actifs financiers qui entrent dans le champ d'application de l'impôt sur les plus-values.

Premièrement, si la réalisation de plus-values sur des actifs financiers relève de la gestion normale d'un patrimoine privé et ne constitue pas un acte spéculatif, le contribuable sera imposé dans le cadre du régime d'imposition des plus-values.

Deuxièmement, si la réalisation de plus-values sur des actifs financiers ne relève pas de la gestion normale du patrimoine privé ou constitue un acte spéculatif, le contribuable sera imposé au taux de 33 p.c.

La détermination du caractère imposable de la réalisation d'une plus-value sur actifs financiers en vertu de l'article 90, alinéa 1er, 1°, CIR 92, est toujours une question de fait. Le caractère anormal ou spéculatif de l'opération est apprécié en tenant compte de la gestion telle qu'elle serait effectuée par une personne normalement prudente dans la situation du contribuable.

Zo kan, in het kader van de realisatie van een meerwaarde op cryptoactiva buiten de uitoefening van een beroepswerkzaamheid, met name verwezen worden naar het percentage van het roerende vermogen dat de belastingplichtige in cryptoactiva investeert, de beslissing van de belastingplichtige om al dan niet een beroep te doen op financiering voor de aankoop van cryptoactiva, de vaststelling dat de belastingplichtige een beroep doet op een geautomatiseerd proces of een software om cryptoactiva aan te kopen en het aantal transacties dat de belastingplichtige verricht heeft, als criteria die in overweging genomen worden bij de beoordeling van het abnormale karakter van de verrichting.

Wanneer een belastingplichtige een meerwaarde realiseert op activa die niet onder het toepassingsgebied van de meerwaardebelasting vallen (bijv. (digitale) kunstvoorwerpen), zal er enkel een belasting als divers inkomen mogelijk zijn wanneer de realisatie van de meerwaarde kadert buiten het normale beheer van het privévermogen bestaande uit onroerende goederen, portefeuillewaarden en roerende voorwerpen.

In navolging van de opmerkingen van de Raad van State over het materiële toepassingsgebied kan nog toegevoegd worden dat de uitwerking van een fiscaal beleid tot de prerogatieven van de wetgever behoort. Inherent aan de uitwerking van een fiscaal beleid en de redactie van fiscale wetgeving is de introductie van categorieën die op een verschillende manier behandeld worden. Dergelijke beleidskeuze alsook de motieven die daaraan ten grondslag liggen, kunnen slechts afgekeurd worden indien zij op een manifeste vergissing zouden berusten of indien zij kennelijk onredelijk zouden zijn.

Er zijn verschillende motieven die verantwoorden dat de wetgever een belasting op de gerealiseerde meerwaarden op financiële activa invoert die derhalve niet van toepassing is op andere activa (niet-financiële activa of overige activa).

Een eerste motief betreft de veel grotere verhandelbaarheid van financiële activa in vergelijking met niet-financiële activa. Financiële activa zijn doorgaans verhandelbaar via gereguleerde markten die onder het toezicht staan van een toezichthouder of vertegenwoordigen een recht op kapitaal. Hierdoor zijn de waardebepaling en de realisatie van een meerwaarde objectief bepaalbaar. Andere activa worden daartegen gekenmerkt door een illiquide markt met een in belangrijke mate subjectieve waardebepaling (bijvoorbeeld schattingen). Dit bemoeilijkt de objectieve vaststelling van de meerwaarde en de realisatie ervan. Gelet op de bekommernis dat de belasting uitvoerbaar dient te zijn en de toepassing ervan voorzienbaar dient te zijn, is het onderscheid tussen beide categorieën pertinent.

Ainsi, dans le cadre de la réalisation d'une plus-value sur des crypto-actifs en dehors de l'exercice d'une activité professionnelle, il peut être fait référence, notamment, au pourcentage de son patrimoine mobilier que le contribuable investit dans des crypto-actifs, à la décision du contribuable de recourir ou non à un financement pour acheter des crypto-actifs, à la circonstance que le contribuable s'appuie sur un processus automatisé ou un logiciel pour acheter des crypto-actifs, et au nombre de transactions effectuées par le contribuable, comme critères à prendre en compte pour apprécier le caractère anormal de l'opération.

Lorsqu'un contribuable réalise une plus-value sur des biens qui n'entrent pas dans le champ d'application de l'impôt sur les plus-values (par exemple des œuvres d'art (numériques)), l'imposition en tant que revenus divers ne sera possible que si la réalisation de la plus-value sort du cadre de la gestion normale d'un patrimoine privé composé de biens immobiliers, de valeurs de portefeuille et d'objets mobiliers.

À la suite des observations du Conseil d'État concernant le champ d'application matériel, il peut encore être ajouté que l'élaboration d'une politique fiscale relève des prérogatives du législateur. L'élaboration d'une politique fiscale et la rédaction de la législation fiscale impliquent nécessairement l'introduction de catégories qui sont traitées de manière différente. Un tel choix de politique, ainsi que les motifs qui le sous-tendent, ne peuvent être rejetés que s'ils reposent sur une erreur manifeste ou s'ils sont manifestement déraisonnables.

Plusieurs motifs justifient que le législateur instaure une imposition des plus-values réalisées sur des actifs financiers, laquelle ne s'applique dès lors pas aux autres actifs (actifs non financiers ou autres actifs).

Un premier motif concerne la bien plus grande négociabilité des actifs financiers par rapport aux actifs non financiers. Les actifs financiers sont généralement négociables sur des marchés réglementés placés sous la surveillance d'une autorité de contrôle ou représentent un droit sur le capital. De ce fait, l'évaluation et la réalisation d'une plus-value peuvent être déterminées de manière objective. Les autres actifs, en revanche, se caractérisent par un marché illiquide et une évaluation largement subjective (par exemple sur la base d'estimations). Cela complique la constatation objective de la plus-value et de sa réalisation. Eu égard à la préoccupation selon laquelle l'impôt doit être applicable et son application prévisible, la distinction entre ces deux catégories est pertinente.

Een tweede motief betreft de opvolgbaarheid en traceerbaarheid met betrekking tot financiële activa. De geregementeerde aard van de markt van financiële activa bevordert de opvolgbaarheid en de traceerbaarheid van de realisatie van meerwaarde op deze categorie activa omwille van de financiële en wettelijke rapportage (e.g., boekhoudverplichtingen, MiFID-rapportering en fiscale rapportering door derde tussenpersonen in grensoverschrijdende situaties) die eigen is aan deze activacategorie en niet voorkomt bij niet-financiële activa. De afwezigheid van een vergelijkbare opvolgbaarheid en traceerbaarheid met betrekking tot niet-financiële activa ondermijnt de effectiviteit en de gelijkheid van de inning van de belasting. De administratieve moeilijkheden die gepaard gaan met de belasting van niet-financiële activa (bijv. met betrekking tot de waardering en het monitoren van de overdracht van activa die enkel bij financiële activa veelal via een geregementeerde markt, aandeelhoudersregister, notariële akte, jaarrekeningen of blockchain visibel zijn, waar dit niet het geval is voor niet-financiële activa) rechtvaardigen een verschillende behandeling tussen beide categorieën activa.

Een derde motief betreft de budgettaire doelstelling die met de introductie van de meerwaardebelasting nagestreefd wordt. Een belasting op financiële activa die de primaire activacategorie vormen voor beleggings- en investeringsdoeleinden verzekert het realiseren van een substantieel budgettair rendement zonder de vereiste allocatie van publieke middelen aan de inning van belastingen in specifieke niches.

De vaststelling dat zich binnen de categorie van de financiële activa verschillen voordoen (bijv. het onderscheid tussen beursgenoteerde en niet-beursgenoteerde activa), staat er niet aan in de weg dat deze categorie activa een voldoende coherente categorie vermogensbestanddelen vormt die duidelijk onderscheiden moet worden van niet-financiële activa.

In alle geval worden deze financiële activa vanuit een beleggersstandpunt als voldoende onderling uitwisselbaar (substituten) beschouwd, wat ook een gelijke behandeling rechtvaardigt.

In deze optiek kan ook nog verwezen worden naar de uitspraak van het Grondwettelijk Hof 138/2022, B.11.2-3: “Rekening houdend met de vermelde voordelen, kan de wetgever niet worden verweten dat hij geen uniforme regeling voor alle beleggingsvormen heeft uitgewerkt... Uit hetgeen voorafgaat volgt dat het verschil in behandeling tussen de titularissen van financiële instrumenten en het verschil in belasting van liquide geldmiddelen, naargelang die al dan niet worden aangehouden op effectenrekeningen, rekening houdend met de ruime

Un deuxième motif concerne la possibilité de suivre et la traçabilité des actifs financiers. La nature réglementée du marché des actifs financiers favorise le suivi et la traçabilité de la réalisation des plus-values sur cette catégorie d'actifs en raison des obligations de *reporting* financier et réglementaire (par exemple, obligations comptables, *reporting* MiFID et déclaration fiscale par des intermédiaires tiers dans des situations transfrontalières) qui sont propres à cette catégorie d'actifs et qui n'existent pas pour les actifs non financiers. L'absence d'un suivi et d'une traçabilité comparables pour les actifs non financiers compromet l'efficacité et l'égalité de la perception de l'impôt. Les difficultés administratives liées à l'imposition des actifs non financiers (par exemple en ce qui concerne l'évaluation et le suivi du transfert d'actifs, qui, pour les actifs financiers, sont généralement visibles via un marché réglementé, un registre des actionnaires, un acte notarié, des comptes annuels ou la blockchain, ce qui n'est pas le cas pour les actifs non financiers) justifient un traitement différencié entre les deux catégories d'actifs.

Un troisième motif concerne l'objectif budgétaire poursuivi par l'introduction de l'imposition des plus-values. Un impôt sur les actifs financiers, qui constituent la principale catégorie d'actifs à des fins d'épargne et d'investissement, garantit la réalisation d'un rendement budgétaire substantiel sans qu'il soit nécessaire d'allouer des ressources publiques à la perception de l'impôt dans des niches spécifiques.

Le constat selon lequel il existe, au sein de la catégorie des actifs financiers, certaines différences (par exemple la distinction entre actifs cotés et non cotés) n'empêche pas que cette catégorie d'actifs constitue un ensemble suffisamment cohérent de composantes du patrimoine, qui doit être clairement distingué des actifs non financiers.

En tout état de cause, ces actifs financiers sont considérés, du point de vue des investisseurs, comme suffisamment interchangeables (substituts), ce qui justifie également un traitement identique.

Dans cette optique, il peut également être fait référence à l'arrêt n° 138/2022 de la Cour constitutionnelle, B.11.2-3: “Compte tenu des avantages mentionnés, il ne saurait être reproché au législateur de ne pas avoir élaboré un régime uniforme pour toutes les formes de placement [...]. Il résulte de ce qui précède que, compte tenu du pouvoir d'appréciation étendu dont dispose le législateur en matière fiscale, la différence de traitement entre les titulaires d'instruments financiers et la différence dans la taxation des liquidités, selon qu'ils sont détenus

beoordelingsbevoegdheid waarover de wetgever in fiscale zaken beschikt, op een objectieve en redelijke wijze zijn verantwoord.”.

Als een onderscheid tussen de fiscale behandeling van verschillende soorten liquide beleggingen verantwoord kan worden lijkt het *a fortiori* dat de voorafgaande overwegingen een verschillende behandeling rechtvaardigen tussen liquide en illiquide beleggingen.

Art. 3.2

Dit artikel wijzigt artikel 90, eerste lid, 9°, WIB 92 zodat voortaan meerwaarden buiten het uitoefenen van een beroepswerkzaamheid en in het kader van normale verrichtingen van een privévermogen door dit artikel worden beoogd.

Voortaan worden drie types van overdrachten onder bezwarende titel voorzien die elkaar uitsluiten. Een overdracht onder bezwarende titel kan slechts onder één bepaling vallen, met name de meest specifieke. Zo betreft het eerste type van overdracht de interne meerwaarden (A.), het tweede type de meerwaarden die worden verwezenlijkt op bepaalde aanmerkelijke deelnemingen (B.), terwijl het derde en laatste type van overdracht (C.) zowel een residuaire als algemene functie heeft, waarbij alle meerwaarden op financiële activa die niet door A of B worden beoogd, worden omvat.

A. De meerwaarden op financiële activa: regeling voor interne meerwaarden

Ter herinnering, een interne meerwaarde bestaat in de overdracht van aandelen door een belastingplichtige aan een vennootschap die hij zelf of samen met zijn familie rechtstreeks of onrechtstreeks controleert. Deze overdracht kan gebeuren door een inbreng of een verkoop.

Door de aanpassing van artikel 184, vierde lid, WIB 92, via de programmawet van 25 december 2016, heeft de wetgever reeds een einde gemaakt aan het fiscaal voordelige karakter van de interne meerwaarden verwezenlijkt naar aanleiding van een inbreng van aandelen, de creatie van werkelijk gestort kapitaal en een latere kapitaalvermindering vrij van roerende voorheffing. In combinatie met de toepassing van artikel 18, tweede lid, WIB 92, waarbij de vennootschapsrechtelijke kapitaalvermindering vanuit een fiscaal oogpunt proportioneel wordt toegerekend op het gestorte kapitaal en op de belaste reserves, werd de mogelijkheid om de nettowinst van een werkvennootschap belastingvrij op te stromen naar een (familiale) holdingvennootschap gevolgd door een belastingvrije kapitaalvermindering bijgevolg quasi uitgesloten. Dit type van meerwaarden wordt dan ook

ou non sur des comptes-titres, sont objectivement et raisonnablement justifiées.”.

Si une distinction dans le traitement fiscal de différents types de placements liquides peut être justifiée, il semble *a fortiori* que les considérations qui précèdent justifient un traitement différencié entre placements liquides et placements illiquides.

Art. 3.2

°Cet article modifie l'article 90, alinéa 1er, 9°, CIR 92 de sorte que les plus-values qui ne sont pas liées à l'exercice d'une activité professionnelle et entrent dans le cadre d'opérations normales d'un patrimoine privé soient couvertes par cet article.

Désormais, trois types de cessions à titre onéreux sont prévus, qui s'excluent mutuellement. Une cession à titre onéreux ne peut relever que d'une seule disposition, à savoir la plus spécifique. Ainsi, le premier type de cession couvre les plus-values internes (A.), le deuxième type couvre les plus-values réalisées sur certaines participations substantielles (B.), tandis que le troisième et dernier type de cession (C.) a une fonction à la fois résiduaire et générale, couvrant toutes les plus-values sur les actifs financiers non visés par A ou B.

A. Plus-values sur actifs financiers: régime des plus-values internes

Pour rappel, une plus-value interne consiste en la cession d'actions par un contribuable à une société qu'il contrôle directement ou indirectement lui-même ou avec sa famille. Cette cession peut se faire par apport ou par vente.

En modifiant l'article 184, alinéa 4, CIR 92, via la loi-programme du 25 décembre 2016, le législateur a déjà mis fin au caractère fiscalement avantageux des plus-values internes réalisées à la suite d'un apport d'actions, de la constitution d'un capital réellement libéré et d'une réduction de capital subséquente en franchise de précompte mobilier. Combinée à l'application de l'article 18, alinéa 2, du CIR 92, selon lequel la réduction du capital social est attribuée proportionnellement au capital libéré et aux réserves taxés d'un point de vue fiscal, la possibilité de transférer le bénéfice net d'une société de travailleurs en franchise d'impôt à une société holding (familiale), suivie d'une réduction de capital en franchise d'impôt, était par conséquent pratiquement exclue. Ce type de plus-values est donc explicitement exclu du champ d'application de la nouvelle réglementation (cf. *infra*,

expliciet uitgesloten uit het toepassingsgebied van de nieuwe regeling (cf. *infra*, artikel 9) aangezien de meerwaarde bij kapitaalvermindering quasi volledig zal worden belast aan de gewone tarieven van de roerende voorheffing.

Wat betreft de interne meerwaarden die worden verwezenlijkt naar aanleiding van een verkoop van aandelen, bleef het principe dat deze van belasting werden vrijgesteld tenzij zij het normaal beheer van een privévermogen te buiten gingen. Dit mechanisme werd ook bestreden door de toepassing van artikel 344 WIB 92, teneinde de vrijgestelde terugbetaling van de rekening-courant die doorgaans op het niveau van de holding werd gecreëerd ten gunste van de aandeelhouder naar aanleiding van de overdracht—de terugbetaling veelal gefinancierd door het via de DBI-regeling belastingvrij upstreamen van reserves van de overgedragen vennootschap naar de holdingvennootschap, te herkwalficeren als dividenduitkering onderworpen aan de roerende voorheffing.

Om te vermijden dat dit type van meerwaarden op aandelen onder de algemene regeling zou vallen en om bovendien te voorkomen dat een beroep moet worden gedaan op de algemene antimisbruikbepaling, wordt een specifieke regeling voorzien voor de interne meerwaarden gerealiseerd bij verkoop. Deze specifieke regeling bevestigt eigenlijk de thans reeds door de Dienst Voorafgaande Beslissingen in fiscale zaken toegepaste voorzichtige benadering waarbij verkopen van aandelen in het kader van een interne meerwaarde quasi nooit leidden tot een ruling die een fiscale vrijstelling van de meerwaarde zou bevestigen.

Wanneer een meerwaarde op aandelen wordt gerealiseerd door een belastingplichtige door de overdracht van zijn aandelen aan een vennootschap waarover hijzelf of samen met zijn echtgenoot of zijn afstammelingen, zijn ascendenten, zijn zijverwanten tot en met de tweede graad en die van zijn echtgenoot rechtstreeks op onrechtstreeks controle uitoefent zoals bedoeld in artikel 1:14 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen, zal de volledige gerealiseerde meerwaarde voortaan automatisch en volledig worden onderworpen aan een afzonderlijke aanslagvoet van 33 pct. Zoals gezegd vormt deze bepaling in wezen een bevestiging van de feitelijke toestand vandaag.

Het gebruik van een specifieke categorie voor interne meerwaarden die worden verwezenlijkt door verkoop is verantwoord door het feit dat dit type verrichting geen economische verantwoording heeft en met een zuiver fiscaal doel wordt gesteld.

Dit stelsel zal bijvoorbeeld worden toegepast in hoofde van X, een natuurlijke persoon die 100 pct. aandeelhouder

article 9) puisque les plus-values réalisées lors d'une réduction de capital seront imposées quasi entièrement aux taux ordinaires du précompte mobilier.

Quant aux plus-values internes réalisées à la suite d'une vente d'actions, le principe demeurerait qu'elles sont exonérées d'impôt sauf si elles dépassent la gestion normale d'un patrimoine privé. Ce mécanisme a également été remis en cause par l'application de l'article 344, CIR 92, pour requalifier en distribution de dividendes soumise au précompte mobilier le remboursement de compte courant exonéré généralement créé au niveau du holding en faveur de l'actionnaire à la suite de la cession – remboursement souvent financé par une remontée de réserves en franchise d'impôt de la société cédée vers le holding via le régime de la RDT.

Afin d'éviter que ce type de plus-values sur actions ne soit couvert par le régime général mais également d'éviter de devoir recourir à la disposition générale anti-abus, un régime spécifique est prévu pour les plus-values internes réalisées dans le cadre d'une vente. Cette disposition spécifique confirme en réalité l'approche prudente actuellement déjà appliquée par le Service des Décisions Anticipées en matière fiscale, selon laquelle les ventes d'actions dans le cadre d'une plus-value interne ne conduisaient quasi jamais à une décision anticipée confirmant une exonération fiscale de ladite plus-value.

Lorsqu'une plus-value sur actions est réalisée par un contribuable à l'occasion de la cession de ses actions à une société sur laquelle il exerce, directement ou indirectement, lui-même ou avec son conjoint ou ses descendants, ascendants, collatéraux jusqu'au deuxième degré inclusivement et ceux de son conjoint, le contrôle visé à l'article 1:14 du Code des sociétés et associations, la totalité de la plus-value réalisée sera désormais soumise de plein droit et intégralement à un taux d'imposition distinct de 33 p.c. Comme indiqué, cette disposition constitue en soi une confirmation de la situation de fait actuelle.

L'utilisation d'une catégorie spécifique pour les plus-values internes réalisées par le biais de ventes se justifie par le fait que ce type d'opération n'a pas de justification économique et qu'elle est effectuée dans un but exclusivement fiscal.

Ce système sera appliqué, par exemple, dans le cas de X, une personne physique qui est actionnaire à 100

is van een werkvennootschap, wanneer hij al zijn aandelen verkoopt aan een holdingvennootschap waarin X, alleen of samen met zijn naaste familie de meerderheid van de aandelen aanhoudt. Het zal ook worden toegepast wanneer X een minderheidsparticipatie in de werkvennootschap verkoopt aan de holdingvennootschap, vermits het enige criterium ter zake is dat X, alleen of samen met zijn naaste familie, controle uitoefent op de holdingvennootschap.

Dit stelsel zal evenwel niet worden toegepast indien bijvoorbeeld de ouders de aandelen van een familiale onderneming in het kader van een overdracht naar een volgende generatie overdragen aan de kinderen of de holdings van de kinderen. Dergelijke overdrachten kunnen wel onder het stelsel van aanmerkelijke belangen vallen (zie hieronder B.).

Indien na de verkoop van de aandelen door de ouders aan de kinderen of de holdings van de kinderen de ontvangen verkoopprijs of openstaande rekening courant wordt overgedragen aan de kinderen zou de administratie op basis van de algemene antimisbruikbepaling van artikel 344 WIB 92 de verrichting alsnog kunnen vatten als interne meerwaarde.

B. De meerwaarden op financiële activa: regeling van toepassing op aanmerkelijke belangen

Het nieuwe artikel 90, eerste lid, 9°, b), WIB 92 voert een specifieke regeling in voor belastingplichtigen die een aanmerkelijk belang van minstens 20 pct. aanhouden in bepaalde financiële instrumenten – in dit geval aandelen in een vennootschap. De basisvoorwaarden van de algemene regeling zijn hier van toepassing, in die zin dat het moet gaan om een overdracht onder bezwarende titel van financiële instrumenten, gerealiseerd buiten de beroepsactiviteit of speculatief inzicht. Op dit specifieke stelsel zal daarentegen een basisvrijstelling van toepassing zijn en andere belastingtarieven dan op het algemene stelsel.

De hier bedoelde financiële activa zijn beperkter dan deze die vallen onder de algemene regeling. De regeling voor aanmerkelijke belangen is immers enkel van toepassing op aandelen in rechtspersonen. Om tegemoet te komen aan de opmerking van de Raad van State, geformuleerd in zijn advies nr. 78.039/1 van 12 september 2025, kan worden verduidelijkt wat het onderscheid is tussen de financiële activa waarop het onderhavige stelsel inzake aanmerkelijke belangen van toepassing is — namelijk “aandelen, hoe ook genaamd” — en het stelsel dat van toepassing is krachtens artikel 90, eerste lid, 9°, a), dat ruimer verwijst naar “aandelen en winstbewijzen, hoe ook genaamd”. De regering wenst een restrictieve invulling te geven aan de toepassing

p.c. d'une société d'exploitation, lorsqu'il vend toutes ses actions à une société holding dans laquelle X, seul ou avec ses proches, détient la majorité des actions. Il sera également appliqué lorsque X vend une participation minoritaire dans la société d'exploitation à la société holding, puisque le seul critère pertinent en la matière est que X, seul ou avec ses proches, exerce un contrôle sur la société holding.

Ce régime ne sera toutefois pas applicable, par exemple, lorsque les parents cèdent les actions d'une entreprise familiale dans le cadre d'une cession à la génération suivante, au profit des enfants ou des holdings détenues par ceux-ci. De telles cessions peuvent néanmoins relever du régime des participations substantielles (voir ci-dessous B.).

Si, après la vente des actions par les parents aux enfants ou aux holdings de ces derniers, le prix de vente reçu ou le solde du compte courant est ensuite donné aux enfants, l'administration pourrait, sur la base de la disposition générale anti-abus de l'article 344, CIR 92, requalifier l'opération en plus-value interne.

B. Plus-values sur actifs financiers: régime applicable aux participations substantielles

Le nouvel article 90, alinéa 1er, 9°, b), du CIR 92 introduit un régime spécifique pour les contribuables qui détiennent, une participation substantielle d'au moins 20 p.c. dans certains instruments financiers – en l'occurrence, des actions d'une société. Les conditions de base du régime général s'appliquent ici, en ce sens qu'il doit s'agir d'un transfert à titre onéreux d'instruments financiers réalisés en dehors de l'activité professionnelle ou d'un but spéculatif. En revanche, une exonération de base et des taux d'imposition différents s'appliqueront à ce régime spécifique par rapport au régime général.

Les actifs financiers visés ici sont plus limités que ceux couverts par le régime général. En effet, le régime des participations substantielles ne s'applique qu'aux actions de personnes morales. Afin de répondre à la remarque du Conseil d'État formulée dans son avis n° 78.039/1, du 12 septembre 2025, on peut expliquer la différence entre les actifs financiers visés par le présent régime applicable aux participations substantielles – c'est-à-dire, les “actions ou parts, quelle que soit leur dénomination” –, et celui applicable en vertu de l'article 90, alinéa 1er, 9°, a), qui vise plus largement les “actions, parts et parts bénéficiaires, quelle que soit leur dénomination”. Le gouvernement souhaite donner un contenu plus restreint à l'application du régime avantageux des

van het voordeligere regime van aanmerkelijk belang en beperkt om deze reden het toepassingsgebied enkel tot aandelen. Een winstbewijs is weliswaar een recht in de vennootschap, maar vertegenwoordigt geen recht in het kapitaal en heeft daarom een totaal andere vorm van vermogenswaarde en wordt inderdaad zelden of nooit meegenomen in de bedoelde verrichtingen, zoals *in casu* ook het geval is.

Opdat de specifieke regeling voor aanmerkelijke belangen van toepassing zou zijn, moet de belastingplichtige rechtstreeks aandelen hebben aangehouden die hem minimum 20 pct. van de rechten verschaffen in de vennootschap wiens aandelen worden overgedragen.

Dit impliceert rechten in het kapitaal zoals bedoeld in artikel 2, § 1, 6°, WIB 92:

1) het kapitaal van een naamloze vennootschap zoals bedoeld in het Wetboek van vennootschappen en verenigingen, of, in geval van een vennootschap met een andere rechtsvorm waarvoor het Belgisch of buitenlands recht dat haar beheerst in een gelijkaardig begrip voorziet, het begrip zoals bedoeld in dat recht;

2) voor vennootschapsvormen waarvoor het Belgisch of buitenlands recht dat de vennootschap beheerst niet in een gelijkaardig begrip voorziet, het eigen vermogen van de vennootschap als bedoeld in het Belgisch recht of het buitenlands recht dat de vennootschap beheerst, in zoverre het gevormd wordt door inbrengen in geld of in natura, andere dan inbrengen in nijverheid.

Met de keuze om het begrip “aanmerkelijk belang” als 20 pct. in te vullen wordt beoogd aan te sluiten bij de wetgevende kaders binnen het vennootschapsrecht en boekhoudrecht.

In deze optiek wordt gerefereerd aan Richtlijn 2013/34/EU betreffende de jaarlijkse financiële overzichten, geconsolideerde financiële overzichten en aanverwante verslagen van bepaalde ondernemingsvormen, volgens dewelke er een vermoeden bestaat dat een onderneming invloed van betekenis uitoefent op een andere onderneming wanneer de eerste onderneming 20 pct. of meer van de stemrechten van de aandeelhouders van of de deelnemers in die andere onderneming bezit (art. 2, 13)).

Deze drempel wordt ook vermeld in artikel 1:21 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen en in sommige adviezen van de Commissie voor Boekhoudkundige Normen als significant voor een belangrijke deelneming.

Men kan hierbij ook verwijzen naar de EU Concentratieverordening (Verordening 139/2004), naar de IFRS en

participations substantielles, et limite pour ces raisons le champ d'application uniquement aux actions ou parts. Une part bénéficiaire constitue bien un droit dans une société, mais ne représente aucun droit dans le capital et a, pour cette raison, une tout autre forme de valeur patrimoniale. En effet, une part bénéficiaire est rarement, voire jamais, reprise dans les opérations visées, comme cela est également le cas ici.

Pour que le régime spécifique des participations substantielles s'applique, le contribuable doit avoir détenu directement des actions lui conférant au moins 20 p.c. des droits dans la société dont les actions sont cédées.

Ceci implique des actions dans le capital comme mentionné dans l'article 2, paragraphe 1er, 6°, CIR 92:

1) le capital d'une société anonyme, tel que prévu par le Code des sociétés et des associations, ou, pour une société ayant une autre forme juridique pour laquelle le droit belge ou étranger qui la régit prévoit une notion analogue, cette notion telle que prévue dans ce droit;

2) pour les formes de sociétés pour lesquelles le droit belge ou étranger qui régit la société ne prévoit pas une notion analogue, les capitaux propres de la société tels que prévus par le droit belge ou étranger qui régit la société dans la mesure où ils sont formés par des apports en numéraire ou en nature, autres que des apports en industrie.

Le choix d'interpréter la notion de “participation substantielle” comme étant de 20 p.c. a pour but d'être conforme aux cadres législatifs du droit des sociétés et du droit comptable.

Dans cette optique, on renvoie à la directive 2013/34/UE relative aux états financiers annuels, aux états financiers consolidés et aux rapports y afférents de certains types d'entreprises, selon laquelle une présomption existe qu'une entreprise exerce une influence notable sur une autre entreprise lorsque la première entreprise détient 20 p.c. ou plus des droits de vote des actionnaires ou des membres de cette autre entreprise (article 2, 13)).

Ce seuil est également mentionné à l'article 1:21 du Code des sociétés et des associations et dans certains avis de la Commission des normes comptables comme déterminant pour une participation significative.

Il peut également être renvoyé ici au règlement sur les concentrations (règlement 139/2004), aux standards

IAS accountingstandaarden, waar de IAS 28 (*Investments in Associates and Joint Ventures*) een participatie van minstens 20 pct. beschouwt als indicatie van significante invloed op het beleid van een onderneming, en naar de regels inzake transparantie bij beursgenoteerde vennootschappen, waar in diverse lidstaten een meldingsplicht geldt bij het bereiken van een aandelenbezit van minstens 20 pct., omdat dit geacht wordt invloed te geven op strategische beslissingen.

De regeling van toepassing op aanmerkelijke belangen past in het kader van de sanering van de overheidsfinanciën en beoogt te vermijden dat personen die hun eigen vennootschap hebben opgericht om hun beroepsactiviteit uit te oefenen—en daarmee bijdragen aan de versterking van de economische groei op lange termijn en het algemene economische weefsel en de welvaart van en werkgelegenheid voor de maatschappij—en daarna een meerwaarde realiseren door de rechten die ze in die vennootschap houden over te dragen te ontmoedigen om een economische activiteit te ontplooien. De regeling van toepassing op aanmerkelijke belangen moet bovendien vermijden dat Belgische vennootschappen minder aantrekkelijk worden voor externe financiering of voor het ontplooien van ondernemersinitiatieven. Er werd voor een drempel van 20 pct. voor de aanmerkelijke belangen gekozen, wat de voordelen biedt van duidelijkheid en doeltreffendheid voor een versterkte rechtszekerheid.

Het regime binnen de meerwaardebelasting dat toepassing vindt wanneer er sprake is van een aanmerkelijk belang is, behoudens de toepassing van het regime van de interne meerwaarden, van toepassing ongeacht aan wie de aandelen overgedragen worden. In dit kader dient evenwel verwezen te worden naar het afzonderlijke belastingtarief van 16,5 pct. wanneer de aandelen van een binnenlandse vennootschap worden overgedragen aan rechtspersonen zoals bedoeld in artikel 227, 2° en 3°, WIB 92 waarvan de voornaamste inrichting of de zetel van bestuur of beheer niet in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte is gevestigd.

C. Meerwaarden op financiële activa: residuaire regime

Het nieuw artikel 90, eerste lid, 9°, c), WIB 92 heeft zowel een residuaire als een algemene functie in de zin dat het alle meerwaarden op financiële activa die niet door A of B worden beoogd omvat.

Ten slotte moet worden benadrukt dat de inleidende zin van de nieuwe bepaling onder artikel 90, eerste lid, 9°, WIB 92, stipuleert dat deze bepaling van toepassing is op meerwaarden gerealiseerd “buiten de uitoefening

comptables IFRS et IAS, dont l’IAS 28 (*Investments in Associates and Joint Ventures*) qui considère une participation de minimum 20 p.c. comme l’indication d’une influence significative sur la politique de l’entreprise, ainsi qu’aux règles en matière de transparence de sociétés cotées, qui, dans différents états membres, entraînent une obligation de notification en cas d’atteinte d’un seuil de participation de minimum 20 p.c., dès lors que ce seuil est supposé donner une influence sur les décisions stratégiques.

Le régime applicable aux participations substantielles s’inscrit dans le cadre de l’assainissement des finances publiques et vise à ne pas décourager le développement d’une activité économique par les personnes qui ont créé leur propre société pour exercer leur activité professionnelle – et contribuer ainsi au renforcement de la croissance économique à long terme ainsi qu’au tissu économique, à la prospérité générale et à l’emploi pour la société – et qui réalisent ensuite une plus-value en cédant les droits qu’elles détiennent dans cette société. En outre, le régime applicable aux participations substantielles doit éviter de rendre les sociétés belges moins attrayantes pour le financement externe ou pour le développement d’initiatives entrepreneuriales. Un seuil de 20 p.c. a été retenu pour les participations substantielles, offrant les avantages de la clarté et de l’efficacité pour une sécurité juridique accrue.

Le régime de l’impôt sur les plus-values qui s’applique en cas de participation substantielle s’applique, sous réserve de l’application du régime des plus-values internes, quel que soit le destinataire de la cession des actions. Dans ce contexte, il convient toutefois de se référer au taux d’imposition distinct de 16,5 p.c. lorsque les actions d’une société nationale sont transférées à des personnes morales visées à l’article 227, 2° et 3°, du CIR 92 dont l’établissement principal ou le siège de direction ou de gestion n’est pas situé dans un État membre de l’Espace économique européen.

C. Plus-values sur actifs financiers: régime résiduaire

Le nouvel article 90, alinéa 1er, 9°, c), du CIR 92 a une fonction à la fois résiduaire et générale en ce qu’il couvre toutes les plus-values sur actifs financiers non visés par A ou B.

Enfin, il faut souligner que la phrase liminaire du nouvel article 90, alinéa 1er, 9°, CIR 92, indique bien que cette disposition s’applique aux plus-values réalisées “en dehors de l’exercice d’une activité professionnelle”,

van een beroepswerkzaamheid”, waardoor de kwalificatie van deze inkomsten als beroepsinkomsten behouden blijft wanneer ze gerealiseerd werden op financiële activa die door de belastingplichtige werden gebruikt voor de uitoefening van zijn beroepsactiviteit.

Art. 4

De meerwaardebelasting vindt toepassing op de meerwaarden die gerealiseerd worden naar aanleiding van de overdracht ten bezwarende titel van financiële activa. Het herstellende artikel 92 WIB 92 omschrijft het toepassingsgebied van de meerwaardebelasting en wordt onderverdeeld in drie paragrafen.

Paragraaf 1 van het artikel bepaalt welke bestanddelen als financiële activa in de zin van artikel 90, eerste lid, 9°, c), WIB 92 beschouwd worden. Paragraaf 2 noteert een aantal verrichtingen die voor de toepassing van de meerwaardebelasting als een overdracht onder bezwarende titel beschouwd worden. Paragraaf 3 verduidelijkt wie de belastingplichtige is voor de toepassing van de meerwaardebelasting.

A. Definitie van financiële activa

Artikel 92, § 1, WIB 92, bevat de definitie van “financiële activa” voor de toepassing van de meerwaardebelasting. Vanuit een algemeen perspectief moet het begrip ruim geïnterpreteerd worden en omvat zij vier elementen die afzonderlijk opgesomd worden. Het gaat respectievelijk om (1) de financiële instrumenten; (2) de verzekeringscontracten; (3) de cryptoactiva en (4) de valuta en beleggingsgoud.

Om tegemoet te komen aan de opmerkingen van de Raad van State, geformuleerd in zijn advies nr. 78.039/1 van 12 september 2025, wordt verduidelijkt dat het een noodzakelijke maar voldoende voorwaarde is dat een financieel actief onder één van de vier categorieën ondergebracht kan worden opdat zij onder het materiële toepassingsgebied van de meerwaardebelasting valt.

De vier categorieën financiële activa vormen een limitatieve opsomming. Een financieel actief dat niet onder minstens één van de vier categorieën geplaatst kan worden, valt dus buiten het materiële toepassingsgebied van de meerwaardebelasting.

1. De financiële instrumenten

De invulling van het begrip “financieel instrument” in de zin van de meerwaardebelasting gebeurt onder verwijzing naar de wet van 2 augustus 2002 betreffende

préservant ainsi la qualification de ces revenus en tant que revenus professionnels, dès lors qu’ils sont réalisés sur des actifs financiers qui sont affectés par le contribuable à son activité professionnelle.

Art. 4

L’impôt sur les plus-values s’applique aux plus-values réalisées à la suite de la cession à titre onéreux d’actifs financiers. L’article 92 CIR 92 restauré définit le champ d’application de l’impôt sur les plus-values et est divisé en trois paragraphes.

Le paragraphe 1er de l’article détermine les éléments qui sont considérés comme des actifs financiers au sens de l’article 90, alinéa 1er, 9°, c), CIR 92. Le paragraphe 2 mentionne un certain nombre d’opérations qui sont considérées comme des cessions à titre onéreux pour l’application de l’impôt sur les plus-values. Le paragraphe 3 précise la notion de contribuable pour l’application de l’impôt sur les plus-values.

A. Définition des actifs financiers

L’article 92, § 1er, CIR 92, contient la définition des “actifs financiers” aux fins de l’impôt sur les plus-values. D’un point de vue général, le concept doit être interprété de manière large et comprend quatre éléments énumérés séparément. Il s’agit respectivement (1) des instruments financiers; (2) des contrats d’assurance; (3) des cryptoactifs et (4) les fonds et l’or d’investissement.

Afin de répondre aux remarques soulevées par le Conseil d’État dans son avis n° 78.039/1, du 12 septembre 2025, il est précisé qu’il constitue une condition nécessaire mais suffisante qu’un actif financier relève de l’une des quatre catégories pour entrer dans le champ d’application matériel de la taxe sur les plus-values.

Les quatre catégories d’actifs financiers constituent une énumération limitative. Un actif financier qui ne peut être rattaché à au moins une de ces quatre catégories est, dès lors, exclu du champ d’application matériel de la taxe sur les plus-values.

1. Les instruments financiers

L’interprétation du terme “instrument financier” au sens de l’impôt sur les plus-values se fait par référence à la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur

het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten. Artikel 2, 1°, van voornoemde wet bevat een opsomming van de financiële instrumenten. Deze lijst bevat de volgende instrumenten die ook voor de toepassing van de meerwaardebelasting relevant zijn:

a) de effecten, te weten alle categorieën van op de kapitaalmarkt verhandelbare waardepapieren (betaalinstrumenten uitgezonderd), zoals:

— aandelen in vennootschappen en andere met aandelen in vennootschappen, partnerships of andere entiteiten gelijk te stellen waardepapieren, alsmede aandelencertificaten;

— obligaties en andere schuldinstrumenten, alsmede certificaten betreffende dergelijke effecten;

— alle andere waardepapieren die het recht verlenen die effecten te verwerven of te verkopen of die aanleiding geven tot een afwikkeling in contanten waarvan het bedrag wordt bepaald op grond van effecten, valuta's, rentevoeten of rendementen, grondstoffenprijzen of andere indexen of maatstaven.

De definities van de begrippen “effect” in de zin van artikel 2, 1°, a), j° artikel 2, 31° en “geldmarktinstrument” in de zin van artikel 2, 1°, b), j° artikel 32° van voornoemde wet bevatten een expliciete uitsluiting van “betaalinstrumenten”. Dit betekent dat een betaalinstrument geen effect of geldmarktinstrument is in de zin van de wet van 2 augustus 2002 en bij uitbreiding in de zin van het personele toepassingsgebied van de meerwaardebelasting. De expliciete uitsluiting van betaalinstrumenten is het gevolg van een expliciete opname van die uitsluiting in de wet van 2 augustus 2002 en wordt bijgevolg niet geïntroduceerd door de meerwaardebelasting.

In navolging van het advies van de Raad van State van 15 september 2025 (nr. 78.039/1), wordt verduidelijkt dat de uitsluiting van “betaalinstrumenten” in de tweede voormelde categorieën financiële instrumenten er niet aan in de weg staat dat geldmiddelen of bepaalde cryptoactiva (nl. cryptoactiva die voor betalingsdoeleinden gebruikt kunnen worden) binnen andere categorieën (respectievelijk de categorieën onder artikel 92, § 1, d) en c) WIB 92) onder het materiële toepassingsgebied van de meerwaardebelasting vallen.

Het begrip “betaalinstrument” mag niet verward worden met het begrip “geldmiddelen”.

Een betaalinstrument betreft “gepersonaliseerd(e) instrument(en) en/of geheel van procedures,

financier et aux services financiers. L'article 2, 1°, de la loi précitée contient une liste d'instruments financiers. Cette liste comprend les instruments suivants qui sont également pertinents pour l'application de l'impôt sur les plus-values:

a) les valeurs mobilières, à savoir les catégories de titres négociables sur le marché des capitaux (à l'exception des instruments de paiement), telles que:

— les actions de sociétés et autres titres équivalents à des actions de sociétés, de sociétés de type partnership ou d'autres entités, ainsi que les certificats représentatifs d'actions;

— les obligations et les autres titres de créance, y compris les certificats concernant de tels titres;

— toute autre valeur donnant le droit d'acquérir ou de vendre de telles valeurs ou donnant lieu à un règlement en espèces, fixé par référence à des valeurs mobilières, à une monnaie, à un taux d'intérêt ou rendement, aux matières premières ou à d'autres indices ou mesures.

Les définitions des notions d'“instrument financier” au sens de l'article 2, 1°, a), en liaison avec l'article 2, 31°, et d'“instrument du marché monétaire” au sens de l'article 2, 1°, b), en liaison avec l'article 32° de la loi précitée comportent une exclusion explicite des “instruments de paiement”. Il en résulte qu'un instrument de paiement ne constitue ni un instrument financier ni un instrument du marché monétaire au sens de la loi du 2 août 2002 et, par extension, au sens du champ d'application personnel de l'imposition des plus-values. L'exclusion explicite des instruments de paiement découle de l'insertion expresse de cette exclusion dans la loi du 2 août 2002 et n'est dès lors pas introduite par l'imposition des plus-values.

Conformément à l'avis du Conseil d'État du 15 septembre 2025 (n° 78.039/1), il est précisé que l'exclusion des “instruments de paiement” dans les deux catégories précitées d'instruments financiers n'empêche pas que les avoirs monétaires ou certains crypto-actifs (à savoir les crypto-actifs pouvant être utilisés à des fins de paiement) relèvent, au titre d'autres catégories (respectivement celles visées à l'article 92, § 1er, d) et c) du CIR 92), du champ d'application matériel de l'imposition des plus-values.

Le concept d'“instrument de paiement” ne doit pas être confondu avec celui d'“avoirs monétaires”.

Un instrument de paiement s'entend d'“un instrument personnalisé et/ou d'un ensemble de procédures,

overeengekomen tussen de betalingsdienstgebruiker en de betalingsdienstaanbieder, waarvan de betalingsdienstgebruiker gebruikmaakt voor het initiëren van een betalingsopdracht” (artikel 2, 26° wet van 11 maart 2018 betreffende het statuut van en het toezicht op de betalingsinstellingen en de instellingen voor elektronisch geld, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienstaanbieder en tot de activiteit van uitgifte van elektronisch geld, en de toegang tot betalingssystemen). Een betaalinstrument betreft dus een instrument waarvan gebruik wordt gemaakt voor het initiëren van een betaling (bijv. overmakingen, kaarten of automatische afschrijvingen). Gelet op de invulling van dit begrip spreekt het voor zich dat betaalinstrumenten uitgesloten worden van de definitie van een “effect” of een “geldmarktinstrument”.

De definitie van een “betaalinstrument” verschilt van de definitie van “geldmiddelen”. Dit laatste begrip wordt binnen de financiële regulering gedefinieerd als “bankbiljetten en muntstukken, giraal geld en elektronisch geld [...]” (artikel 2, 26°, j° artikel 2, 77°, van de wet van 11 maart 2018).

Gelet op de compleet verschillende invulling van beide begrippen, is het dan ook mogelijk dat “betaalinstrumenten” uitgesloten worden van bepaalde categorieën financiële instrumenten in de zin van het materiële toepassingsgebied van de meerwaardebelasting (artikel 92, § 1, a), WIB 92) en dat bepaalde geldmiddelen (i.e. giraal geld en elektronisch geld) of cryptoactiva die voor betalingsdoeleinden gebruikt kunnen worden wel onder het materiële toepassingsgebied van de meerwaardebelasting binnen een andere categorie bevinden (artikel 92, § 1, c) en d), WIB 92).

Beide categorieën zijn bijgevolg fundamenteel verschillend. Een betaalinstrument is het middel waarmee een betaling technisch wordt uitgevoerd, geldmiddelen en cryptoactiva die voor betalingsdoeleinden aangewend kunnen worden zijn daarentegen de waarden die (met het betaalinstrument) worden overgedragen;

b) de geldmarktinstrumenten, te weten alle categorieën instrumenten die gewoonlijk op de geldmarkt worden verhandeld, zoals schatkistpapier, depositocertificaten en commercial paper (betaalinstrumenten uitgezonderd);

c) rechten van deelneming in instellingen voor collectieve belegging;

d) opties, futures, swaps, rentetermijn-contracten en andere derivatencontracten die betrekking hebben op effecten, valuta, rentevoeten of rendementen, emissierechten, of andere afgeleide instrumenten, financiële

convenus entre l'utilisateur de services de paiement et le prestataire de services de paiement, dont l'utilisateur de services de paiement fait usage pour initier un ordre de paiement” (article 2, 26° de la loi du 11 mars 2018 relative au statut et au contrôle des établissements de paiement et des établissements de monnaie électronique, à l'accès à l'activité de prestataire de services de paiement et à l'activité d'émission de monnaie électronique, ainsi qu'à l'accès aux systèmes de paiement). Un instrument de paiement constitue donc un instrument utilisé pour initier un paiement (par exemple virements, cartes ou domiciliations). Eu égard à la portée de cette définition, il va de soi que les instruments de paiement sont exclus de la définition de “valeur mobilière” ou d’“instrument du marché monétaire”.

La définition d’“instrument de paiement” diffère de celle de “fonds”. Ce dernier concept est défini dans la réglementation financière comme désignant “les billets de banque et les pièces de monnaie, la monnaie scripturale et la monnaie électronique [...]” (article 2, 26°, j° article 2, 77°, de la loi du 11 mars 2018).

Étant donné la différence fondamentale entre les deux notions, il est possible que les “instruments de paiement” soient exclus de certaines catégories d’instruments financiers au sens du champ d’application matériel de l’impôt sur les plus-values (article 92, § 1er, a), CIR 92), tandis que certains fonds (c’est-à-dire la monnaie scripturale et la monnaie électronique) ou les crypto-actifs pouvant être utilisés à des fins de paiement relèvent bien du champ d’application matériel de l’impôt sur les plus-values dans une autre catégorie (article 92, § 1er, c) et d), CIR 92).

Les deux catégories sont dès lors fondamentalement distinctes. Un instrument de paiement constitue le moyen par lequel un paiement est techniquement exécuté, tandis que les fonds et les crypto-actifs pouvant être utilisés à des fins de paiement représentent, quant à eux, les valeurs qui sont transférées au moyen de l’instrument de paiement;

b) les instruments du marché monétaire, à savoir les catégories d’instruments habituellement négociées sur le marché monétaire, telles que les bons du Trésor, les certificats de dépôt et les effets de commerce (à l'exclusion des instruments de paiement);

c) les parts d’organismes de placement collectif;

d) les contrats d’option, contrats à terme ferme (futures), contrats d’échange, accords de taux futurs et tous autres contrats dérivés relatifs à des valeurs mobilières, des monnaies, des taux d’intérêt ou des rendements, des

indexen of maatstaven en die kunnen worden afgewikkeld door middel van materiële aflevering of in contanten;

e) opties, futures, swaps, termijncontracten en andere derivatencontracten die betrekking hebben op grondstoffen en in contanten moeten of mogen worden afgewikkeld naar keuze van één van de partijen (tenzij de reden het in gebreke blijven is of een andere gebeurtenis die beëindiging van het contract tot gevolg heeft);

f) opties, futures, swaps en andere derivatencontracten die betrekking hebben op grondstoffen en kunnen worden afgewikkeld door middel van materiële levering, mits zij worden verhandeld op een gereguleerde markt, een *Multilateral Trading Facility* (MTF) of een *Organised Trading Facility* (OTF), met uitzondering van voor de groothandel bestemde energieproducten die zijn verhandeld op een OTF die door middel van materiële levering moeten worden afgewikkeld;

g) andere, niet in f) vermelde opties, futures, swaps, termijncontracten en andere derivatencontracten die betrekking hebben op grondstoffen, die kunnen worden afgewikkeld door middel van materiële levering en niet voor commerciële doeleinden bestemd zijn, en die de kenmerken van andere afgeleide financiële instrumenten hebben;

h) afgeleide instrumenten voor de overdracht van het kredietrisico;

i) financiële contracten ter verrekening van verschillen ("*contracts for differences*");

j) opties, futures, swaps, rentetermijncontracten en andere derivatencontracten met betrekking tot klimaatvariabelen, vrachttarieven, inflatiepercentages of andere officiële economische statistieken, en die contant moeten, of, op verzoek van één der partijen, kunnen worden afgewikkeld (tenzij de reden het in gebreke blijven is of een andere gebeurtenis die beëindiging van het contract tot gevolg heeft), alsmede andere derivatencontracten met betrekking tot activa, rechten, verbintenissen, indices en maatregelen dan die vermeld in het 1° die de kenmerken van andere afgeleide financiële instrumenten bezitten, waarbij inzonderheid in aanmerking wordt genomen of zij op een gereguleerde markt, een MTF of een OTF worden verhandeld;

k) emissierechten.

Deze definitie van financiële instrumenten omvat zowel de instrumenten die aangehouden worden in België

quotas d'émission ou autres instruments dérivés, indices financiers ou mesures financières qui peuvent être réglés par une livraison physique ou en espèces;

e) les contrats d'option, contrats à terme ferme (futures), contrats d'échange, contrats à terme ferme (*forwards*) et tous autres contrats dérivés relatifs à des matières premières qui doivent être réglés en espèces ou peuvent être réglés en espèces à la demande d'une des parties (autrement qu'en cas de défaillance ou d'autre incident provoquant la résiliation);

f) les contrats d'option, contrats à terme ferme (futures), contrats d'échange et tout autre contrat dérivé relatif à des matières premières qui peuvent être réglés par livraison physique, à condition qu'ils soient négociés sur un marché réglementé, un *Multilateral Trading Facility* (MTF) ou un *Organised Trading Facility* (OTF), à l'exception des produits énergétiques de gros qui sont négociés sur un OTF et qui doivent être réglés par livraison physique;

g) les contrats d'option, contrats à terme ferme (futures), contrats d'échange, contrats à terme ferme (*forwards*) et tous autres contrats dérivés relatifs à des matières premières qui peuvent être réglés par livraison physique, non mentionnés par ailleurs au point f) et non destinés à des fins commerciales, qui présentent les caractéristiques d'autres instruments financiers dérivés;

h) les instruments dérivés servant au transfert du risque de crédit;

i) les contrats financiers pour différences ("*contracts for differences*");

j) les contrats d'option, contrats à terme ferme (futures), contrats d'échange, accords de taux futurs et tous autres contrats dérivés relatifs à des variables climatiques, à des tarifs de fret, ou à des taux d'inflation ou d'autres statistiques économiques officielles qui doivent être réglés en espèces ou peuvent être réglés en espèces à la demande d'une des parties (autrement qu'en cas de défaillance ou d'autre incident provoquant la résiliation), de même que tous autres contrats dérivés concernant des actifs, des droits, des obligations, des indices et des mesures non mentionnés par ailleurs au 1°, qui présentent les caractéristiques d'autres instruments financiers dérivés en tenant compte de ce que, notamment, ils sont négociés sur un marché réglementé, un MTF ou un OTF;

k) les quotas d'émission.

Cette définition d'instruments financiers couvre à la fois les instruments qui seraient détenus en Belgique

als deze die in het buitenland worden aangehouden, en niet onderworpen zijn aan de bevoegde Belgische autoriteiten, zoals de FSMA. De definities opgenomen onder artikel 2, 1°, van de wet van 2 augustus 2002 zijn inderdaad voldoende ruim geformuleerd om ook de buitenlandse instrumenten te omvatten.

Deze definitie omvat ook *Exchange-Traded Funds* (ETFs) en *Exchange-Traded Notes* (ETNs) die ook populaire beleggingsinstrumenten zijn.

2. Verzekeringsovereenkomsten

De bedoelde verzekeringsovereenkomsten zijn gedefinieerd in artikel 5 van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen. Het gaat meer bepaald om verzekeringen met een beleggingscomponent bedoeld in artikel 5, 16°/1, de spaarverzekeringen bedoeld in artikel 5, 16°/2 en de beleggingsverzekeringen bedoeld in artikel 5, 16°/3.

De spaarverzekeringsovereenkomsten zijn gedefinieerd als zijnde deze die betrekking hebben op de takken 21, 22 of 26 van de groep van activiteiten “leven” van bijlage II bij de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op verzekerings- of herverzekeringsondernemingen en die een spaarcomponent omvatten, of deze die een combinatie vormen van meerdere van de genoemde contracten.

De beleggingsverzekeringsovereenkomsten zijn gedefinieerd als zijnde deze die betrekking hebben op tak 23 van de groep van activiteiten “leven” in bijlage II bij de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op verzekerings- of herverzekeringsondernemingen, of deze die een combinatie vormen van een of meerdere spaarverzekeringsovereenkomsten en een of meerdere beleggingsverzekeringsovereenkomsten of een combinatie van meerdere verzekeringsovereenkomsten die betrekking hebben op de bovenvermelde tak 23. Hiermee worden dan de tak 44 verzekeringen bedoeld.

De definities bedoeld in artikel 5, 13°, 16°/1, 16°/2 en 16°/3, van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen verwijzen, in tegenstelling tot de definities in de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, naar een nationale context. Er wordt namelijk verwezen naar de definities opgenomen in een andere Belgische wet en naar de specifieke definities van “takken van levensverzekeringen” – meer specifiek de takken 21, 22, 23 en 26. De definities zelf die opgenomen zijn onder deze onderverdelingen zouden gevoelig kunnen verschillen tussen verschillende landen. Daarom, ten einde ook de buitenlandse verzekeringscontracten te

et ceux qui seraient détenus à l'étranger, et non soumis à la supervision des autorités compétentes belges, comme la FSMA. Les définitions reprises à l'article 2, 1°, de la loi du 2 août 2002, sont en effet formulées de manière suffisamment large pour couvrir également les instruments étrangers.

Cette définition inclut également les *Exchange-Traded Funds* (ETF) et les *Exchange-Traded Notes* (ETN), qui sont également des instruments d'investissement populaires.

2. Contrats d'assurance

Les contrats d'assurance visés sont définis à l'article 5 de la loi du 4 avril 2014 relative aux assurances. Il s'agit plus précisément des produits d'investissement fondés sur l'assurance, visés à l'article 16°/1, des contrats d'assurance-épargne visés à l'article 5, 16°/2 et des contrats d'assurance-investissement visés à l'article 5, 16°/3.

Les contrats d'assurance-épargne sont définis comme ceux relevant des branches 21, 22 ou 26 du groupe d'activités “vie” de l'annexe II de la loi du 13 mars 2016 relative au statut et au contrôle des entreprises d'assurances ou de réassurances et qui comportent une composante d'épargne, ou ceux qui sont une combinaison de plusieurs des contrats précités.

Les contrats d'assurance investissement sont définis comme ceux qui relèvent de la branche 23 du groupe d'activités “vie” de l'annexe II de la loi du 13 mars 2016 relative au statut et au contrôle des entreprises d'assurance ou de réassurance, ou ceux qui sont une combinaison d'un ou plusieurs contrats d'assurance épargne et d'un ou plusieurs contrats d'assurance investissement ou une combinaison de plusieurs contrats d'assurance qui se rapportent à la branche 23 précitée. Il s'agit alors de la branche 44 assurances.

Les définitions visées à l'article 5, 13°, 16°/1, 16°/2 et 16°/3, de la loi du 4 avril 2014 relative aux assurances, contrairement à celles de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers, se réfèrent à un contexte national. En effet, il est fait référence aux définitions reprises dans une autre loi belge et aux définitions spécifiques des “branches d'assurance-vie” – plus précisément les branches 21, 22, 23 et 26. Les définitions elles-mêmes reprises sous ces sous-titres pourraient différer de manière sensible entre les différents pays. C'est pourquoi, afin d'inclure les contrats d'assurance étrangers, la définition mentionne explicitement les contrats d'assurance étrangers visés

vatten, vermeldt de definitie uitdrukkelijk de buitenlandse verzekeringscontracten bedoeld in analoge bepalingen als deze van de bovenvermelde wet van 4 april 2014. Bij wijze van voorbeeld kan worden verwezen naar de kapitalisatiecontracten “tak 6” naar Luxemburgs recht, waarvan de definitie identiek is aan die van de “tak 26” naar Belgisch recht.

Om te voorkomen dat enkel verzekeringen in België afgesloten zouden gevisieerd worden, werd het toepassingsgebied uitgebreid naar enerzijds levensverzekeringen bedoeld in artikel 2, lid 3, a) i), van Richtlijn 2009/138/EG evenals de kapitalisatieverrichtingen bedoeld in artikel 2, lid 3, b) ii), van Richtlijn 2009/138/EG (de zogenaamde “Branche 6” contracten die vooral vanuit Luxemburg worden gecommmercialiseerd) en die aangeboden worden door een Belgische of een buitenlandse verzekeringsonderneming.

Ten slotte worden ook vergelijkbare levensverzekeringen en kapitalisatieverrichtingen die buiten de Europese Unie worden aangegaan, gevisieerd.

Tak 21 verzekeringscontracten zonder spaar- of beleggingsdoelstelling die uitsluitend voorzien in een uitkering bij overlijden en die enkel worden afgesloten om de terugbetaling van het kapitaal van een krediet te dekken (schuldsaldoverzekering) of de uitvaartkosten van de verzekerde (uitvaartverzekeringen), vallen buiten het toepassingsgebied, zelfs in geval van vervroegde afkoop. Dergelijke verzekeringen hebben geen spaar- of beleggingsdoel en hun afkoop zal systematisch leiden tot een minderwaarde.

3. De cryptoactiva

De cryptoactiva vallen onder de definitie van financiële activa. De in de wettekst opgenomen definitie is deze van de verordening 2023/1114 van het Europees Parlement en de Raad van 31 mei 2023 betreffende cryptoactivamarkten en tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 1095/2010 en Richtlijnen 2013/36/EU en (EU) 2019/1937, meer in het bijzonder artikel 3, 1., 5).

Het begrip cryptoactivum wordt gedefinieerd als een digitale weergave van een waarde of een recht die elektronisch kan worden overgedragen en opgeslagen, met gebruikmaking van *distributed-ledger-technologie* of vergelijkbare technologie. De invulling van de notie “*distributed-ledger-technologie* of gelijkaardige technologie” dient te gebeuren op basis van de definitie voorzien in artikel 3, § 1, 1) t.e.m. 3), van Verordening 2023/1114: een technologie die de werking en het gebruik van *distributed ledgers* mogelijk maakt, namelijk informatieopslagplaatsen waar afschriften van transacties

par des dispositions analogues à celles de la loi du 4 avril 2014 précitée. À titre d'exemple, il peut être fait référence aux contrats de capitalisation de la “branche 6” en droit luxembourgeois, dont la définition est identique à celle de la “branche 26” en droit belge.

Afin d'éviter que seules les assurances conclues en Belgique soient visées, le champ d'application a été étendu aux assurances vie visées à l'article 2, paragraphe 3, point a) i), de la directive 2009/138/CE, ainsi qu'aux opérations de capitalisation visées à l'article 2, paragraphe 3, point b) ii), de la directive 2009/138/CE (les contrats dits de la “branche 6” commercialisés principalement à partir du Luxembourg) proposées par une compagnie d'assurance belge ou étrangère.

Finalement, les opérations similaires d'assurance-vie et de capitalisation réalisées en dehors de l'Union européenne sont également visées.

Les contrats d'assurance de la branche 21 sans objective d'épargne ou d'investissement qui prévoient uniquement une prestation en cas de décès et qui ne sont conclus que pour couvrir le remboursement du capital d'un crédit (assurance solde restant dû) ou les frais funéraires de l'assuré (assurances funéraires) sont exclus du champ d'application, même en cas de rachat anticipé. De telles assurances n'ont pas d'objectif d'épargne ou d'investissement et leur rachat entraînera systématiquement la réalisation d'une moins-value.

3. Les crypto-actifs

Les crypto-actifs entrent dans la définition des actifs financiers. La définition incluse dans le texte de loi est celle du règlement 2023/1114 du Parlement européen et du Conseil du 31 mai 2023 concernant les marchés des crypto-actifs et modifiant les règlements (UE) n° 1093/2010 et (UE) n° 1095/2010 ainsi que les directives 2013/36/UE et (UE) 2019/1937, plus précisément l'article 3, 1., 5).

La notion de crypto-actif est définie comme une représentation numérique d'une valeur ou d'un droit qui peut être transférée et stockée de manière électronique, au moyen d'une technologie de registre distribué ou une technologie similaire. L'interprétation de la notion de “technologie de registre distribué ou technologie similaire” doit être fondée sur la définition donnée à l'article 3, § 1er, 1) à 3), du règlement 2023/1114: une technologie qui permet l'exploitation et l'utilisation de registres distribués, à savoir des répertoires d'information qui conservent un enregistrement des transactions et qui

worden geregistreerd en die wordt gedeeld over en gesynchroniseerd tussen een reeks *distributed-ledger*-technologienetwerkknooppunten door middel van een consensusmechanisme. Onder “consensusmachine” wordt verstaan de regels en procedures waarmee tussen *distributed-ledger*-technologienetwerkknooppunten wordt overeengekomen dat een transactie wordt gevalideerd, waarbij deze *distributed-ledger*-technologienetwerkknooppunten worden gedefinieerd als een apparaat of proces dat deel uitmaakt van een netwerk en een volledige of gedeeltelijke kopie bevat van de gegevens van alle transacties in een *distributed ledger*.

Het begrip cryptoactiva in de zin van Verordening 2023/1114 bevat vier categorieën cryptoactiva. Ten eerste omvat de definitie de zogenaamde “elektronischgeldtokens” (“*e-money tokens*”). Het betreft een “type cryptoactivum dat een stabiele waarde tracht te behouden door te verwijzen naar de waarde van een officiële valuta” (bijv. de Euro of Dollar, cf. verordening 2023/1114, art. 3, par. 1, 7). Ten tweede omvat de definitie de “activagerelateerde tokens”, een “type cryptoactivum dat geen elektronischgeldtoken is en dat een stabiele waarde tracht te behouden door te verwijzen naar een andere waarde of een ander recht of een combinatie daarvan, met inbegrip van een of meer officiële valuta” (verordening 2023/1114, art. 3, par. 1, 6). Ten derde omvat de definitie de zogenaamde “gebruikstokens” (“*utility tokens*”), een “type cryptoactivum dat alleen bedoeld is om toegang te verlenen tot een goed dat of een dienst die door de uitgever ervan wordt aangeboden” (verordening 2023/1114, art. 3, par. 1, 9). Een vierde categorie betreft een restcategorie, dewelke cryptoactiva omvat die niet als elektronischgeldtokens of activagerelateerde tokens beschouwd worden (Verordening 2023/1114, titel II).

Tokens die kwalificeren als financiële instrumenten in de zin van de MiFID-reglementering, vallen buiten het toepassingsgebied van de Verordening 2023/1114 (art. 2, par. 4, a) en dus buiten de definitie van het begrip “cryptoactiva”. Dit betekent evenwel niet dat zij buiten het toepassingsgebied van de meerwaardebelasting vallen. Bij wijze van voorbeeld kan verwezen worden naar de zogenaamde “effectentokens” (“*security tokens*”), die niet onder het toepassingsgebied van Verordening 2023/1114 vallen. Zij worden evenwel als effecten beschouwd in de zin van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten indien zij aan hun houders rechten verlenen die gelijkwaardig zijn aan die van aandelen, obligaties, andere vormen van effecten zonder aandelenkarakter of andere effecten (cf. art. 2, 1°, a, en 31°, c, van de wet van 2 augustus 2002). Vanuit die optiek vallen zij eveneens onder het toepassingsgebied van de meerwaardebelasting. Bij de vaststelling of een cryptoactivum een financieel instrument is, moet de inhoud voorrang krijgen op de vorm.

sont partagés et synchronisés au sein d’un ensemble de nœuds de réseau de technologie de registre distribué au moyen d’un mécanisme de consensus. On entend par “mécanisme de consensus” les règles et les procédures par lesquelles les nœuds d’un réseau de technologie des registres distribués parviennent à un accord sur le fait qu’une transaction est validée, ces nœuds de réseau de la technologie des registres distribués étant définis comme un dispositif ou un processus faisant partie d’un réseau et qui détient une copie complète ou partielle des enregistrements de toutes les transactions d’un registre distribué.

La notion de crypto-actif au sens du règlement 2023/1114 comprend quatre catégories. En premier lieu, la notion recouvre les “jetons de monnaie électronique”. Il s’agit d’un “type de crypto-actif qui vise à conserver une valeur stable en se référant à la valeur d’une monnaie officielle” (par exemple, l’euro ou le dollar, cf. règlement 2023/1114, art. 3, par. 1, 7). En deuxième lieu, la notion recouvre les “jetons se référant à un ou des actifs”, à savoir un “type de crypto-actif qui n’est pas un jeton de monnaie électronique et qui vise à conserver une valeur stable en se référant à une autre valeur ou un autre droit ou à une combinaison de ceux-ci, y compris une ou plusieurs monnaies officielles” (règlement 2023/1114, art. 3, par. 1, 6). En troisième lieu, la définition recouvre ce qu’on appelle les “jetons utilitaires”, c’est-à-dire “un type de crypto-actif destiné uniquement à donner accès à un bien ou à un service fourni par son émetteur” (règlement 2023/1114, art. 3, par. 1, 9). Une quatrième catégorie concerne une catégorie résiduaire, laquelle comprend les crypto-actifs qui ne sont pas considérés comme des jetons se référant à un ou des actifs ou des jetons de monnaie électronique (règlement 2023/1114, titre II).

Les jetons qui sont qualifiés d’instruments au financiers sens de la réglementation MiFID tombent en dehors du champ d’application du règlement 2023/1114 (art. 2, par. 4, a). Cela ne signifie toutefois pas qu’ils tombent en dehors du champ d’application de l’impôt sur les plus-values. À titre d’exemple, on peut se référer à ce qu’on appelle les “jetons-titres” (“*security tokens*”), qui ne tombent pas dans le champ d’application du Règlement 2023/1114. Ils sont cependant considérés comme étant des valeurs mobilières au sens de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers, s’ils accordent à leur détenteur des droits comparables à des actions, obligations et autres formes titres qui ne sont pas des actions ou d’autres valeurs mobilières (cf. art. 2, 1°, a, et 31°, c, de la loi du 2 août 2002). Dans cette perspective, ils tombent bien dans le champ d’application de l’impôt sur les plus-values. Pour déterminer si un crypto-actif constitue un instrument financier, le contenu doit primer sur la forme. Par conséquent, un crypto-actif sera considéré comme

Een cryptoactivum zal daarom als een effect beschouwd worden indien het op cumulatieve wijze aan de volgende drie criteria voldoet: i) het is geen betaalmiddel; ii) het betreft “categorieën waardepapieren”; en iii) het is op de kapitaalmarkt verhandelbaar (art. 2, 31°, inleidende zin, van de wet van 2 augustus 2002).

Het begrip cryptoactiva omvat ook niet-inwisselbare tokens (NFT's) (die bijvoorbeeld rechten vertegenwoordigen op verzamelobjecten, spellen, kunstwerken, fysieke eigendommen of financiële documenten) in de mate waarin zij voor betalings- of beleggingsdoeleinden gebruikt kunnen worden. Dergelijke interpretatie van het begrip “cryptoactiva” sluit aan bij het op het Europese niveau uitgewerkte fiscaal rapporteringsraamwerk, zoals aangenomen door Richtlijn 2023/2226 van de Raad van 17 oktober 2023 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen (“DAC8”) en is ingegeven om enkel dergelijke cryptoactiva die vanuit hun betalings- en investeringsfunctie als “financieel actief” fungeren te omvatten.

Omdat de MiCA-verordening geen toepassing vindt op “niet-inwisselbare tokens”, werd in artikel 92, § 1 WIB 92 een expliciete referentie opgenomen aan NFT's teneinde te garanderen dat zij onder het toepassingsgebied van de meerwaardebelasting vallen. Een NFT zal evenwel niet altijd als een financieel actief in de zin van het ontwerp beschouwd worden. Hiervoor is vereist dat de NFT gebruikt kan worden voor betalings- of investeringsdoeleinden. Hiermee wordt aangesloten bij de afbakening die Richtlijn (EU) 2023/2226 vooropstelt met betrekking tot de uitwisseling van informatie omtrent cryptoactiva die voor fiscale doeleinden als relevant beschouwd worden. Het criterium “gebruik voor betalings- of investeringsdoeleinden” staat hierbij centraal. Dit is voorts het standpunt van de OESO bij de uitwerking van het *Crypto-Asset Reporting Framework* (CARF) voor fiscale doeleinden.

Derhalve kunnen NFT's in bepaalde omstandigheden beschouwd worden als financiële activa en in andere omstandigheden niet, verbonden aan het criterium dat binnen de meerwaardebelasting relevant is: het gebruik van de activa voor betalings- of investeringsdoeleinden. Digitale kunstvoorwerpen die niet aan dit criterium voldoen, zijn uitgesloten van de meerwaardebelasting. NFT's die wel aan dit criterium voldoen, worden gecapteerd door de meerwaardebelasting.

Bij de beoordeling van de mogelijkheid van een NFT om voor betalings- of investeringsdoeleinden gebruikt te worden primeren de aard van de NFT en haar functie in de praktijk op de terminologie of marketingtermen. Een

étant une valeur mobilière, lorsque les trois critères suivants sont remplis cumulativement: i) il ne s'agit pas d'un moyen de paiement; ii) il s'agit de “catégories de titres”; iii) il est négociable sur le marché des capitaux (art. 2, 31°, phrase liminaire, de la loi du 2 août 2002).

La notion de crypto-actifs inclut également les jetons non fongibles (NFT's) – représentant par exemple des droits sur des objets de collection, des jeux, des œuvres d'art, des biens physiques ou des documents financiers – dans la mesure où ils peuvent être utilisés à des fins de paiement ou d'investissement. Cette interprétation du concept de “crypto-actifs” est conforme au cadre européen de déclaration fiscale tel qu'adopté par la directive (UE) 2023/2226 du Conseil du 17 octobre 2023 modifiant la directive 2011/16/UE relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal (“DAC8”), et vise à ne couvrir que les crypto-actifs qui, en raison de leur fonction de paiement ou d'investissement, agissent en tant qu'actifs financiers.

Étant donné que le règlement MiCA ne s'applique pas aux “jetons non fongibles”, une référence explicite aux NFT a été insérée à l'article 92, § 1 du CIR 92 afin de garantir qu'ils relèvent du champ d'application de la taxe sur les plus-values. Un NFT ne sera toutefois pas toujours considéré comme un actif financier au sens du projet. À cette fin, il est requis que le NFT puisse être utilisé à des fins de paiement ou d'investissement. Cette approche s'aligne sur la délimitation posée par la directive (UE) 2023/2226 en matière d'échange d'informations relatives aux crypto-actifs considérés comme fiscalement pertinents. Le critère de “l'utilisation à des fins de paiement ou d'investissement” est à cet égard central. Il s'agit en outre de la position de l'OCDE dans l'élaboration du *Crypto-Asset Reporting Framework* (CARF) à des fins fiscales.

Dès lors, les NFT peuvent, dans certaines circonstances, être considérés comme des actifs financiers et, dans d'autres, ne pas l'être, en fonction du critère pertinent au regard de la taxe sur les plus-values: l'utilisation des actifs à des fins de paiement ou d'investissement. Les objets d'art numériques qui ne répondent pas à ce critère sont exclus de la taxe sur les plus-values. Les NFT qui satisfont à ce critère relèvent, quant à eux, du champ d'application de cette taxe.

Lors de l'évaluation de la possibilité pour un jeton non fongible (NFT) d'être utilisé à des fins de paiement ou d'investissement, la nature du NFT et sa fonction effective dans la pratique priment sur la terminologie ou

NFT die op een marktplaats verhandeld kan worden, kan gebruikt worden voor betalings- of beleggingsdoeleinden.

Er wordt benadrukt dat speculatie op cryptoactiva die niet onder deze definitie vallen (e.g. unieke cryptoactiva die niet fungibel zijn met andere cryptoactiva, met inbegrip van digitale kunstwerken en digitale verzamelobjecten, cryptoactiva die diensten of fysieke activa vertegenwoordigen die uniek en niet fungibel zijn, zoals productgaranties of onroerend goed, enz., die niet voor betalings- of investeringsdoeleinden aangewend kunnen worden) nog steeds onder het toepassingsgebied van artikel 90, eerste lid, 1°, WIB 92 valt wanneer dit niet als de uitoefening van een beroepswerkzaamheid wordt beschouwd. De beoordeling hiervan is en blijft een feitenkwestie.

Hierbij wordt bevestigd dat elke vervreemding van cryptoactiva (dit wil zeggen bij elke omzetting in een andere cryptoactiva of in fiduciaire valuta) wordt beschouwd als een overdracht onder bezwarende titel en niet alleen bij een omzetting van cryptoactiva in fiduciaire valuta (Schriftelijke vraag 1338, Maxime Prévot, Bull V&A 55/105, blz. 180). Dit is bovendien in lijn met de invulling van het begrip “wisseltransactie” in de zin van Richtlijn (EU) 2023/2226 van de Raad van 17 oktober 2023 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen dat zowel het wisselen tussen cryptoactiva en fiduciaire valuta als het wisselen tussen een of meer vormen van cryptovaluta omvat.

Daarnaast vormt ook het aanwenden van cryptoactiva voor de aankoop van goederen of diensten (bijv. een pizza) een realisatie van de desbetreffende financiële activa.

Wanneer cryptoactiva tussen verschillende cryptoactivaportefeuilles van dezelfde belastingplichtige worden overgedragen, zal er geen sprake zijn van een realisatie.

4. De valuta en het beleggingsgoud

Valuta vormen eveneens financiële activa voor de toepassing van de nieuwe regeling voor de belasting van meerwaarden op financiële activa. Deze categorie financiële activa kan onderverdeeld worden in drie specifieke aspecten.

Een eerste aspect refereert aan de geldmiddelen *sensu stricto*. Dit aspect wordt gedefinieerd aan de hand van de begripsomschrijving opgenomen in artikel 4, 25°, van de Richtlijn 2015/2366 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende betalingendiensten in de interne markt, houdende

les arguments marketing. Un NFT pouvant être échangé sur une place de marché peut être utilisé à des fins de paiement ou d'investissement.

Il est souligné que la spéculation sur des crypto-actifs qui ne relèvent pas de cette définition (par exemple, des crypto-actifs uniques qui ne sont pas fongibles avec d'autres crypto-actifs, y compris les œuvres d'art numériques et les objets de collection numériques, les crypto-actifs qui représentent des services ou des actifs physiques uniques et non fongibles, tels que les garanties de produits ou les biens immobiliers, etc., qui ne peuvent être utilisés à des fins de paiement ou d'investissement) relève toujours du champ d'application de l'article 90, alinéa 1er, 1°, CIR 92 si cela n'est pas considéré comme l'exercice d'une activité professionnelle. L'évaluation de cette situation est et reste une question de fait.

Il est confirmé que toute cession de crypto-actifs (c'est-à-dire toute conversion en un autre crypto-actif ou en monnaie fiduciaire) est considérée comme une cession à titre onéreux et pas seulement une conversion de crypto-actifs en monnaie fiduciaire (question écrite 1338, Maxime Prévot, Bull Q&A 55/105, p. 180). Cela est également conforme à la définition de la notion d'“opération d'échange” au sens de la directive (UE) 2023/2226 du Conseil du 17 octobre 2023 modifiant la directive 2011/16/UE relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal qui couvre à la fois l'échange entre crypto-actifs et monnaies fiduciaires et l'échange entre une ou plusieurs formes de crypto-actifs.

En outre, l'utilisation de crypto-actifs pour acheter des biens ou des services (par exemple une pizza) constitue également une réalisation des actifs financiers concernés.

Lorsque des crypto-actifs sont transférés entre différents portefeuilles de crypto-actifs d'un même contribuable, il n'y a pas de réalisation.

4. Les devises et l'or d'investissement

Les devises constituent également des actifs financiers aux fins du nouveau régime d'imposition des plus-values sur actifs financiers. Cette catégorie d'actifs financiers peut être divisée en trois aspects spécifiques.

Un premier aspect concerne les fonds au sens strict. Cet aspect est défini par référence à la définition figurant à l'article 4, 25°, de la directive 2015/2366 du Parlement européen et du Conseil du 25 novembre 2015 concernant les services de paiement dans le marché intérieur, modifiant les directives 2002/65/CE, 2009/110/CE et 2013/36/

wijziging van de Richtlijnen 2002/65/EG, 2009/110/EG en 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 1093/2010 en houdende intrekking van Richtlijn 2007/64/EG en omvat in het kader van de meerwaardebelasting giraal geld en elektronisch geld zoals gedefinieerd in artikel 2, punt 2, van Richtlijn 2009/110/EG.

Wanneer geldmiddelen *sensu stricto* tussen verschillende rekeningen van dezelfde belastingplichtige worden overgedragen, zal er geen sprake zijn van een realisatie.

Geldmiddelen die aangehouden worden op een betaalrekening in de zin van artikel 2, 18°, van de wet van 11 maart 2018 betreffende het statuut van en het toezicht op de betalingsinstellingen en de instellingen voor elektronisch geld, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienstaanbieder en tot de activiteit van uitgifte van elektronisch geld, en de toegang tot betalingssystemen worden niet als financiële activa in de zin van de huidige bepaling beschouwd. Een betaalrekening betreft “een op naam van een of meer betalingsdienstgebruikers aangehouden rekening die voor de uitvoering van betalingstransacties wordt gebruikt”. Hierbij moet als betalingstransactie beschouwd worden, iedere “door of voor rekening van de betaler of door de begunstigde geïnitieerde handeling waarbij geldmiddelen worden gedeponereerd, overgemaakt of opgenomen, ongeacht of er onderliggende verplichtingen tussen de betaler en de begunstigde zijn”.

Geldmiddelen die op betaalrekeningen aangehouden worden, worden uitgesloten van het materiële toepassingsgebied van de meerwaardebelasting teneinde te vermijden dat gerealiseerde meerwaarden verbonden aan wisselkoersverschillen onderhevig zijn aan de belasting. Het gaat bijvoorbeeld om de situatie waarin een belastingplichtige een rekening in een vreemde valuta opent en bij de aankoop van goederen een meerwaarde realiseert verbonden aan het wisselkoersverschil ten opzichte van het initieel ingewisselde bedrag. Zowel de aard van de meerwaarde als de complexiteit die gepaard gaat met het berekenen ervan, rechtvaardigen de uitsluiting uit het materiële toepassingsgebied van de meerwaardebelasting. De regering geeft hiermee gevolg aan de bemerking die door de Raad van State gemaakt werd. De uitsluiting is beperkt tot geldmiddelen aangehouden op betaalrekeningen en bijgevolg bijvoorbeeld niet op termijnrekeningen die in vreemde valuta aangehouden worden.

De inkomsten uit betaalrekeningen met substantiële bedragen die duidelijk worden aangehouden met een beleggingsoogpunt kunnen mogelijk worden beschouwd als een abnormaal beheer waarbij artikel 90, eerste lid, 1°, WIB 92 toepasbaar is.

UE et le règlement (UE) n° 1093/2010 et abrogeant la directive 2007/64/CE et comprend, dans le cadre de la taxe sur les plus-values, la monnaie scripturale et la monnaie électronique au sens de l'article 2, paragraphe 2, de la directive 2009/110/CE.

Lorsqu'un transfert de liquidités *sensu stricto* est effectué entre différents comptes appartenant au même contribuable, il n'y a pas de réalisation.

Les liquidités sur un compte de paiement au sens de l'article 2, 18°, de la loi du 11 mars 2018 relative au statut et au contrôle des établissements de paiement et des établissements de monnaie électronique, à l'accès à l'activité de prestataire de services de paiement, et à l'activité d'émission de monnaie électronique, et à l'accès aux systèmes de paiement ne sont pas considérés comme des actifs financiers au sens de cette disposition. Un compte de paiement est “un compte qui est détenu au nom d'un ou de plusieurs utilisateurs de services de paiement et qui est utilisé aux fins de l'exécution d'opérations de paiement”. À cette fin, une opération de paiement doit être considérée comme toute “action, initiée par le payeur ou pour son compte ou par le bénéficiaire, consistant à verser, transférer ou retirer des fonds, indépendamment de toute obligation sous-jacente entre le payeur et le bénéficiaire”.

Les avoirs détenus sur des comptes de paiement sont exclus du champ d'application matériel de l'impôt sur les plus-values, afin d'éviter que les plus-values réalisées résultant des différences de change ne soient soumises à cet impôt. Il s'agit, par exemple, de la situation dans laquelle un contribuable ouvre un compte libellé en devise étrangère et réalise, lors de l'achat de biens, une plus-value liée à la variation du taux de change par rapport au montant initialement échangé. Tant la nature de cette plus-value que la complexité inhérente à son calcul justifient son exclusion du champ d'application matériel de l'impôt sur les plus-values. Le gouvernement se conforme ainsi à la remarque formulée par le Conseil d'État. L'exclusion est limitée aux avoirs détenus sur des comptes de paiement et ne s'applique donc pas, par exemple, aux comptes à terme libellés en devises étrangères.

Les revenus provenant de comptes de paiement contenant des montants substantiels, qui sont manifestement détenus dans une optique d'investissement, peuvent éventuellement être considérés comme une gestion anormale, rendant applicable l'article 90, alinéa 1er, 1°, CIR 92.

Een tweede aspect binnen de categorie van de valuta omvat het beleggingsgoud zoals bedoeld in artikel 344, lid 1, van Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006, namelijk goudstaven en gouden munten die beantwoorden aan de criteria van de richtlijn, en de Lijst van gouden munten die voldoen aan deze criteria zoals gepubliceerd door de Europese Commissie werd ook opgenomen. De opname van het beleggingsgoud in de definitie van financiële activa voor de toepassing van de nieuwe regeling voor de belasting van meerwaarden op financiële activa volgt uit de specifieke regeling waaraan het beleggingsgoud onderworpen is en de vaststelling dat beleggingsgoud onderdeel uitmaakt van de externe reserves van Centrale Banken die uiteraard ook een monopolie hebben op de uitgifte van geldmiddelen. De specifieke regeling waaraan beleggingsgoud onderworpen is, volgt uit de intentie van de wetgever om dit type activa te onderwerpen aan een gelijke behandeling ten opzichte van valuta en financiële instrumenten, gelet op de gelijkaardige kenmerken van het beleggingsgoud. Deze aanpak wordt ook op het vlak van de nieuwe regeling voor de belasting van meerwaarden op financiële activa doorgetrokken.

Een derde aspect betreft de digitale centralebankmunten. Onder dit begrip wordt verstaan elke digitale fiduciaire valuta die door een Centrale bank of een andere monetaire autoriteit wordt uitgegeven. Het betreft een type valuta dat alleen in een digitale vorm bestaat. Digitale centralebankmunten vallen onder het begrip financiële activa ongeacht of de achterliggende technologie hiervan gebaseerd is op distributed-ledger technologie.

Deze categorie financiële activa is bijgevolg enkel van toepassing op valuta en beleggingsgoud. Het logische gevolg daarvan is dat bijvoorbeeld zilverwerk, juwelen, schilderijen, wijnflessen, Pokémonkaarten, sneakers en duiven niet onder het materiële toepassingsgebied van de meerwaardebelasting vallen.

B. Gelijikstelling van bepaalde gebeurtenissen aan overdrachten onder bezwarende titel

In beginsel wordt de meerwaarde slechts gerealiseerd bij een overdracht ten bezwarende titel. De overdrager moet een prijs ontvangen in ruil voor de financiële activa die hij overdraagt. De schenkingen of eigendomsoverdrachten bij overlijden, hetzij door wettelijke erfopvolging of contractuele erfstelling, hetzij bij testament, vormen dus geen aanleiding voor de realisatie van een meerwaarde als bedoeld in de nieuwe regeling van de nieuwe bepaling onder artikel 90, eerste lid, 9°, WIB 92.

Een derivaat wordt, daarentegen, steeds aangegaan onder “bezwarende titel”, in die zin dat beide partijen bij

Un deuxième aspect de la catégorie des devises comprend l’or d’investissement visé à l’article 344, alinéa 1, de la directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006, à savoir les lingots d’or et pièces d’or répondant aux critères de la directive, et la liste des pièces d’or qui répondent à ces critères publiée par la Commission européenne a également été incluse. L’inclusion de l’or d’investissement dans la définition des actifs financiers aux fins du nouveau régime d’imposition des plus-values sur les actifs financiers découle du régime spécifique auquel est soumis l’or d’investissement et de la constatation que l’or d’investissement fait partie des réserves de change des banques centrales, qui ont bien entendu également le monopole de l’émission de fonds. Le régime spécifique auquel est soumis l’or d’investissement découle de la volonté du législateur de soumettre ce type d’actifs à l’égalité de traitement avec les fonds et les instruments financiers, compte tenu des caractéristiques similaires de l’or d’investissement. Cette approche est également étendue au niveau du nouveau régime d’imposition des plus-values sur actifs financiers.

Un troisième aspect concerne les monnaies numériques de la banque centrale. Ce terme désigne toute monnaie fiduciaire numérique émise par une banque centrale ou une autre autorité monétaire. Il s’agit d’un type de monnaie qui n’existe que sous forme numérique. Les monnaies numériques de banque centrale relèvent du concept d’actifs financiers, que la technologie sous-jacente soit basée ou non sur la technologie des registres distribués.

Cette catégorie d’actifs financiers ne s’applique donc qu’aux devises et à l’or d’investissement. Il en résulte logiquement que les objets en argent, les bijoux, les tableaux, les bouteilles de vin, les cartes Pokémon et les pigeons, par exemple, ne relèvent pas du champ d’application matériel de l’impôt sur la plus-value.

B. Assimilation de certains événements à des cessions à titre onéreux

En principe, la plus-value n’est réalisée qu’en cas de cession à titre onéreux. Le cédant doit recevoir un prix en échange des actifs financiers qu’il transfère. Les donations ou transferts de propriété pour cause de mort, soit par succession légale ou par institution contractuelle, soit par testament, ne donnent donc pas lieu à la réalisation d’une plus-value telle que visée par la nouvelle disposition de l’article 90, alinéa 1er, 9°, du CIR 92.

À l’inverse, un produit dérivé est toujours conclu “à titre onéreux”, en ce sens que les deux parties à un produit

een derivaat zich verbinden tot een bepaalde economische prestatie (met die nuance dat het in geval van een derivaat om een wederkerig contract gaat waarbij de prestaties afhankelijk zijn van toekomstige gebeurtenissen). Hierdoor kwalificeert de uit het derivaat voortvloeiende overdracht van cash (*cash settled derivatives*) of van andere activa (*physically settled derivatives*) als een overdracht ten bezwarende titel.

Dit geldt eveneens wanneer aandelen worden ingebracht in een maatschap zonder rechtspersoonlijkheid. Hoewel de inbreng in een dergelijke maatschap een eigen zakenrechtelijke analyse vergt, kwalificeert een inbreng aan een vennootschap met een afgescheiden vermogen (wat het geval is voor de maatschap – zie de artikelen 4:1 en 4:13-4:16, *j*° artikel 1:1 Wetboek van vennootschappen en verenigingen) in ruil voor een tegenwaarde (i.e. de deelbewijzen) als een realisatiemoment. Voor zover het een inbreng van aandelen in de maatschap betreft is artikel 96/2, 4°, WIB 92 evenwel van toepassing.

Het staat de deelgenoten van de maatschap uiteraard vrij om, gelet op het belang van de historische aanschaffingswaarden bij het bepalen van de meerwaardebelasting, in hun onderlinge verhoudingen, bijvoorbeeld bij het opstellen van de maatschapsovereenkomst of het bepalen van de inbrengwaarde van de activa in de maatschap, rekening te houden met potentiële of latente belastingen die aan de ingebrachte activa kleven. In toepassing van de fiscaal transparante behandeling van de maatschap zullen de inkomsten bij de verkoop van de aandelen in verhouding worden aangerekend aan de deelgenoten, rekening houdend met de bepalingen van het maatschapscontract.

De bovenstaande analyse met betrekking tot de inbreng van aandelen in een maatschap kan aan de hand van het volgende voorbeeld toegelicht worden.

Natuurlijke persoon A en natuurlijke persoon B beslissen een maatschap op te richten. Beide personen bezitten elk twee aandelen ACo en besluiten deze aandelen in te brengen in de maatschap. Op het moment van de inbreng bedraagt de waarde van elk aandeel 100 euro. Beide personen besluiten elk de helft van de deelbewijzen te ontvangen. De inbreng in de maatschap is een overdracht ten bezwarende titel en houdt voor iedere persoon een realisatiemoment in voor de helft van de aandelen.

Omdat het een inbreng van aandelen betreft, kan een beroep worden gedaan op de vrijstelling voorzien in artikel 96/2, 4° WIB 92. Op het moment van de inbreng van de aandelen zal dus geen meerwaardebelasting verschuldigd zijn. De oorspronkelijke aanschaffingswaarde

dérivé s'engagent à fournir une certaine prestation économique (avec la nuance que, dans le cas d'un produit dérivé, il s'agit d'un contrat réciproque dans lequel les prestations dépendant d'événements futurs). De ce fait, les transferts d'espèces (*cash settled derivatives*) ou d'autres actifs (*physically settled derivatives*) résultant du produit dérivé constitue une cession à titre onéreux.

Cela vaut également lorsqu'il s'agit d'actions ou parts apportées dans une société simple sans personnalité juridique. Bien que l'apport dans une telle société nécessite une analyse spécifique en droit des biens, un apport à une société dotée d'un patrimoine distinct (ce qui est le cas de la société simple – voir les articles 4:1 et 4:13 à 4:16, en liaison avec l'article 1:1 du Code des sociétés et des associations) en échange d'une contrepartie (c'est-à-dire les parts de la société) constitue une réalisation. Pour autant qu'il s'agisse d'un apport d'actions ou part dans la société simple, l'article 96/2, 4°, CIR 92, s'applique néanmoins.

Il va de soi que les associés de la société simple sont libres, compte tenu de l'importance des valeurs d'acquisition historiques lors de la détermination de la taxation des plus-values, de tenir compte, dans leurs relations mutuelles (par exemple lors de la rédaction du contrat d'association ou de la détermination de la valeur d'apport des actifs dans la société), des impôts potentiels ou latents attachés aux actifs apportés. En application du traitement fiscal transparent de la société, les revenus issus de la vente des actions seront imputés proportionnellement aux associés, en tenant compte des dispositions du contrat d'association.

L'analyse ci-dessus relative à l'apport d'actions dans une société simple peut être illustrée par l'exemple suivant.

La personne physique A et la personne physique B décident de constituer une société simple. Chacune de ces personnes détient deux actions de la société ACo et décide d'apporter ces actions à la société simple. Au moment de l'apport, la valeur de chaque action s'élève à 100 euros. Les deux personnes décident de recevoir chacune la moitié des parts de la société simple. L'apport à la société simple constitue une cession à titre onéreux et implique, pour chaque personne, un moment de réalisation pour la moitié des actions.

Étant donné qu'il s'agit d'un apport d'actions, il peut être fait appel à l'exonération prévue à l'article 96/2, 4° du CIR 92. Au moment de l'apport des actions, aucune taxe sur la plus-value ne sera donc due. Toutefois, la valeur d'acquisition initiale des actions reste inchangée.

van de aandelen blijft evenwel behouden. In het geval van een realisatie tijdens de duurtijd van de maatschap betekent dit dat de meerwaarde berekend moet worden aan de hand van de oorspronkelijke aanschaffingswaarde van de aandelen.

Wanneer aandeelhouder A de aandelen in ACo heeft aangekocht aan een waarde van 20 euro, en aandeelhouder B de aandelen in ACo heeft aangekocht aan een waarde van 50 euro, betekent dit dat op het moment van de realisatie—wanneer de aandelen bijvoorbeeld elk 150 euro waard zijn—een meerwaarde van 460 euro gerealiseerd wordt. Deze meerwaarde zal rechtstreeks in hoofde van beide personen elk voor de helft belast worden. Iedere persoon realiseert dus een belastbare meerwaarde van 230 euro.

Om rekening te houden met de historische aanschaffingswaarde die in het geval van de inbreng van aandelen in een maatschap relevant blijft, staat het de leden van de maatschap vrij om—in de maatschapsovereenkomst—een verschillend gewicht aan de deelbewijzen te verbinden.

Dit zal ook het geval zijn voor de in artikel 29, § 2, WIB 92 opgesomde vennootschappen en verenigingen.

Een aantal andere verrichtingen geven echter wel aanleiding tot het ontstaan van een meerwaarde die moet worden onderworpen aan de nieuwe regeling, hoewel ze niet onder bezwarende titel werden gerealiseerd. De nieuwe paragraaf 2 onder artikel 92 WIB 92 stelt daartoe een aantal gebeurtenissen gelijk aan overdrachten onder bezwarende titel:

— de uitkering bij leven van kapitalen en afkoopwaarden van levensverzekeringsovereenkomsten en kapitalisatieverrichtingen. Dit impliceert dat er bij een wijziging tussen beleggingsfondsen in tak 23 verzekeringen of een wijziging bij een tak 44 verzekering, op dat moment geen sprake is van gerealiseerde meerwaarden noch bij een uitbetaling aan de begunstigten bij overlijden;

— het overbrengen door een belastingplichtige van zijn fiscale woonplaats of zetel van fortuin naar het buitenland. Dit vormt een exit taks die een belasting op de latente meerwaarde van een financieel actief mogelijk maakt in geval van emigratie van de belastingplichtige. Om te voldoen aan de Europese rechtsbeginselen ter zake, voorziet artikel 413/1, § 6, WIB 92 in een regime van een automatisch uitstel van betaling voor specifieke landen. Deze bepaling is enkel van toepassing wanneer de belastingplichtige zijn fiscale woonplaats of zetel van fortuin naar het buitenland overdraagt. Dit betekent dat de emigratie van de vruchtgebruiker geen realisatie van de meerwaarde in hoofde van de blote eigenaar inhoudt.

En cas de réalisation pendant la durée de la société simple, cela signifie que la plus-value doit être calculée sur la base de la valeur d'acquisition initiale des actions.

Lorsque l'actionnaire A a acquis les actions de la société ACo à une valeur de 20 euros et que l'actionnaire B les a acquises à une valeur de 50 euros, cela signifie qu'au moment de la réalisation—lorsque les actions valent par exemple 150 euros chacune—une plus-value totale de 460 euros est réalisée. Cette plus-value sera directement imposée dans le chef de chacune des deux personnes, chacune étant imposée sur la moitié de ce montant. Chaque personne réalise donc une plus-value imposable de 230 euros.

Afin de tenir compte de la valeur d'acquisition historique, qui demeure pertinente en cas d'apport d'actions dans une société simple, les associés de la société simple sont libres de prévoir, dans le contrat de société, une pondération différente des parts.

Il en ira de même pour les sociétés et associations énumérées à l'article 29, § 2, CIR 92.

Toutefois, un certain nombre d'autres opérations donnent bien lieu à une plus-value qui doit être soumise au nouveau régime, bien qu'elles n'aient pas été réalisées à titre onéreux. À cette fin, le nouveau paragraphe 2 de l'article 92 du CIR 92 assimile un certain nombre d'événements à des cessions à titre onéreux:

— le versement en cas de vie du capital et des valeurs de rachat des contrats d'assurance-vie et des opérations de capitalisation. Cela implique que, lors d'un changement de fonds d'investissement dans les assurances de branche 23 ou lors d'un changement dans une assurance de branche 44, il n'y a pas de plus-values réalisées à ce moment-là ni dans le cas d'un versement aux bénéficiaires en cas de décès;

— le transfert par un contribuable de sa résidence fiscale ou de son siège de fortune à l'étranger. Il s'agit d'une *exit* taxe qui permet d'imposer les plus-values latentes d'un actif financier en cas d'émigration du contribuable. Afin de respecter les principes juridiques européens en la matière, ce cas est repris à l'article 413/1, § 6, du CIR 92 dans un régime de report de paiement automatique pour des pays spécifiques. Cette disposition ne s'applique que lorsque le contribuable transfère sa résidence fiscale ou le siège de sa fortune à l'étranger. Cela signifie que l'émigration de l'usufruitier n'implique pas la réalisation de la plus-value dans le chef du nu-proprétaire.

Om tegemoet te komen aan de opmerking onder randnummer 23 in het advies van de Raad van State nr. 78.039/1 van 12 september 2025, wordt gepreciseerd dat de lijst van verrichtingen die worden gelijkgesteld met een overdracht onder bezwarende titel limitatief is.

Daarnaast dient bijzondere aandacht besteed te worden aan de situatie waarin een financieel actief aan een belastingplichtige/niet-inwoner wordt overgedragen zonder tegenprestatie. Hoewel dergelijke situatie niet met een overdracht onder bezwarende titel in de zin van artikel 90, eerste lid, 9°, WIB 92 gelijkgesteld wordt, kan dergelijke situatie onder het toepassingsgebied van de algemene antimisbruikbepaling vallen wanneer aan alle toepassingsvoorwaarden voldaan is. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn wanneer een belastingplichtige financiële activa zonder tegenprestatie overdraagt aan een belastingplichtige niet-rijksinwoner en waarbij de meerwaarde op de financiële activa vervolgens door de niet-rijksinwoner gerealiseerd wordt om daarna opnieuw aan de belastingplichtige rijksinwoner om niet, overgedragen te worden, met als enige reden het vermijden van de betaling van de meerwaardebelasting.

In navolging van het advies nr. 78.039/1 van de Raad van State van 12 september 2025 wordt verduidelijkt dat de door dit ontwerp voorgestelde *exit* taks en de *exit* taks opgenomen in artikel 18, eerste lid, 2° *quater*, WIB 92, ingevoerd door de programmawet van 18 juli 2025 een verschillende insteek hebben.

Deze *exit* taks heeft betrekking op het vertrek van een belastingplichtige die onderworpen is aan de personenbelasting uit België. De fictieve meerwaarde waarop zij van toepassing is, bestaat uit het verschil tussen de waarde van het financieel actief op het moment van vertrek uit België van de belastingplichtige en de aanschaffingswaarde van het financieel actief.

De *exit* taks uit de programmawet van 18 juli 2025 betreft de emigratie van een vennootschap. Het fictieve dividend waarop zij van toepassing is, wordt bepaald door het verschil tussen de werkelijke waarde van de vennootschap op de datum van de verplaatsing naar het buitenland en het fiscaal gestort kapitaal van de vennootschap. In dit kader is via artikel 21, eerste lid, 15°, WIB 92 een nieuwe vrijstelling ingevoerd om dubbele belasting op het moment van effectieve dividenduitkering te vermijden.

Dit kan worden toegelicht aan de hand van een voorbeeld: Stel vennootschap B met gestort kapitaal van 100 euro en die op het moment van exit geacht wordt een fictief dividend van 900 euro in hoofde van aandeelhouder A te hebben uitgekeerd. In toepassing van

Pour se conformer à l'avis du Conseil d'État n° 78.039/1, du 12 septembre 2025 (par. 23), on précise que la liste des opérations assimilées à une cession à titre onéreux est limitative.

Une attention particulière doit également être portée à la situation dans laquelle un actif financier est transféré à un contribuable non-résident sans contrepartie. Bien qu'une telle situation ne soit pas assimilée à un transfert à titre onéreux au sens de l'article 90, alinéa 1er, 9°, du CIR 92, elle peut néanmoins relever du champ d'application de la disposition générale anti-abus si toutes les conditions d'application sont remplies. Tel peut être le cas lorsqu'un contribuable transfère, sans contrepartie, des actifs financiers à un contribuable non-résident, que la plus-value sur ces actifs est ensuite réalisée par ce non-résident, avant que les actifs ne soient à nouveau transférés, à titre gratuit, au contribuable résident initial, dans le seul but d'éviter le paiement de l'impôt sur la plus-value.

Conformément à l'avis n° 78.039/1 du Conseil d'État du 12 septembre 2025, il est clarifié que l'*exit* taxe proposée par ce projet et celle prévue à l'article 18, alinéa 1er, 2° *quater*, CIR 92, introduite par la loi-programme du 18 juillet 2025 ont une approche différente.

La présente *exit* taxe concerne l'émigration d'un contribuable soumis à l'impôt des personnes physiques. La plus-value fictive sur laquelle elle s'applique est formée de la différence entre la valeur de l'actif financier au moment du départ de la Belgique du contribuable et la valeur d'acquisition de l'actif financier.

L'*exit* taxe introduite par la loi-programme du 18 juillet 2025 concerne l'émigration d'une société. Le dividende fictif sur lequel elle s'applique est formé de la différence la valeur réelle de la société au jour de l'émigration et la valeur fiscale du capital libéré de la société. Dans ce cadre, l'article 21, alinéa 1er, 15°, CIR 92 a introduit une nouveau cas d'exonération afin d'éviter une double imposition au moment de la distribution effective d'un dividende.

Ceci peut être illustré par le cas de la société B, qui dispose d'un capital libéré de 100 euros et qui est censée distribuer un dividende fictif de 900 euros dans le chef de l'actionnaire A au moment de l'exit. En application de l'article 21, alinéa 1er, 15°, CIR 92, une exonération

artikel 21, eerste lid, 15°, WIB 92 zal bij een latere werkelijke dividenduitkering er een vrijstelling ten belope van 900 euro aan A worden toegekend. Artikel 21, eerste lid, 15°, WIB 92 zal er dus voor zorgen dat er geen dubbele belasting is van deze 900 euro.

Stel dat aandeelhouder A de aandelen heeft gekocht voor 2000 euro en nadien verkoopt voor 1000 euro, dan is er geen meerwaarde en ook geen reden om artikel 96/2, 6°, WIB 92 toe te passen.

Stel dat aandeelhouder A de aandelen heeft gekocht voor 400 euro en nadien verkoopt voor 1000 euro, dan is er wel een meerwaarde. Maar ook hier is er geen reden om artikel 96/2, 6°, WIB 92 toe te passen omdat de 900 euro fictief dividend van hierboven sowieso al vrijgesteld zal worden.

C. Identificatie van de belastingplichtige

Teneinde de onzekerheden van het burgerlijk recht ter zake te vermijden, wordt de blote eigenaar van financiële activa gelijkgesteld met de eigenaar in de regeling.

Zo zullen bij de overdracht van een gesplitst financieel actief met realisatie van een meerwaarde, de inkomsten integraal geacht worden te zijn gerealiseerd door de blote eigenaar.

Wat betreft levensverzekeringsovereenkomsten en kapitalisatieverrichtingen zijn eventuele meerwaarden die worden gerealiseerd overeenkomstig het nieuwe artikel 90, eerste lid, 9°, c, WIB 92, belastbaar in hoofde van de rechthebbende.

Deze principes zijn van toepassing met inachtneming van artikel 127 WIB 92.

Art. 5

Artikel 94 WIB 92 wordt opgeheven want het betreft een antimisbruikbepaling bij de opheffen huidige bepaling inzake verkopen aan niet EER-vennootschappen.

Merk op dat dergelijke overdrachten nu wel worden belast aan een tarief van 16,5 pct. bij overdrachten aan een rechtspersoon die niet in de EER is gevestigd is, in plaats van aan de verlaagde tarieven.

Dit sluit, in voorkomend geval, de toepassing van de algemene antimisbruikbepaling niet uit, noch het vaststellen van veinzing.

de 900 euros sera accordée à A en cas de distribution ultérieure d'un dividende effectif. L'article 21, alinéa 1er, 15°, CIR 92 permet ainsi d'éviter une double imposition des 900 euros.

Imaginons que l'actionnaire A ait acheté les actions pour 2000 euros et qu'il les vende ensuite pour 1000 euros. Il n'y aura alors aucune plus-value et également aucune raison d'appliquer l'article 96/2, 6°, CIR 92.

Imaginons que l'actionnaire A ait acheté les actions pour 400 euros et qu'il les vende ensuite pour 1000 euros. Il y a alors bien une plus-value. Mais, ici aussi, il n'y a pas de raison d'appliquer l'article 96/2, 6°, CIR 92 car le dividende fictif de 900 euros dont mention ci-avant sera, en tout état de cause, déjà exonéré.

C. Identification du contribuable

Afin d'éviter les incertitudes du droit civil à cet égard, le nu-propriétaire d'un actif financier est traité de la même manière que le propriétaire dans le présent régime.

C'est ainsi que dans le cas de la cession d'un patrimoine financier scindé avec réalisation d'une plus-value, les revenus seront réputés avoir été réalisés dans leur intégralité par le nu-propriétaire.

En ce qui concerne les contrats d'assurance-vie et les opérations de capitalisation, les plus-values réalisées conformément au nouvel article 90, alinéa 1er, 9°, c), CIR 92 sont imposables dans le chef de l'ayant-droit.

Ces principes s'appliquent dans le respect de l'article 127, CIR 92.

Art. 5

L'article 94 du CIR 92 est abrogé car il s'agit d'une disposition anti-abus liée à l'actuelle disposition, désormais supprimée, relative aux ventes à des sociétés non établies dans l'EEE.

Ces transferts sont désormais imposés au taux de 16,5 p.c. pour les transferts à une personne morale qui n'est pas établie dans l'EEE, au lieu des taux réduits.

Ceci n'empêche pas, le cas échéant, l'application de la disposition générale anti-abus, voire le constat d'une simulation.

Een transactie die bijvoorbeeld geïmagineerd zou kunnen worden is deze van de verkoop aan een in de EER gevestigde rechtspersoon, onmiddellijk gevolgd door een doorverkoop aan een buiten de EER gevestigde rechtspersoon.

Art. 6

In artikel 95 WIB 92 worden technische aanpassingen doorgevoerd en wijzigingen aangebracht om ervoor te zorgen dat de daarin bedoelde verrichtingen ook in aanmerking komen voor de vrijstelling van historische meerwaarden.

Art. 7 en 8

Dit ontwerp voorziet in de toepassing van een mechanisme van een vrijstelling bij de reorganisatie van ICB's (d.w.z. bij fusies, splitsingen en ermee gelijkgestelde verrichtingen). Deze verrichtingen worden in de regel uitgevoerd op initiatief van de betrokken ICB, doorgaans zonder dat de beleggers die hun aandelen aanhouden hiervoor hun toestemming moeten geven en zonder dat dit leidt tot een daadwerkelijke verrijking van deze beleggers.

Het gaat hier om een *de facto* tijdelijke vrijstelling, in de zin dat de aandelen die worden verkregen naar aanleiding van de bedoelde reorganisaties van ICB's uiteindelijk, wanneer ze onder bezwarende titel worden overgedragen, aanleiding zullen geven tot de realisatie van een belastbare meerwaarde volgens het nieuwe regime, rekening houdend met de verkrijgingswaarde van de omgeruilde aandelen.

In navolging van het advies nr. 78.039/1 van de Raad van State van 12 september 2025 worden de volgende voorbeelden toegevoegd:

Stel dat de belastingplichtige 100 aandelen had gekocht op 1 oktober 2025 voor 50 euro / aandeel. In de loop van 2026 worden deze aandelen geruild voor nieuwe aandelen naar aanleiding van een in artikel 95/1 WIB 92 bedoelde verrichting. Bij een latere vervreemding van de omgeruilde aandelen zal er dan gekeken worden naar de aanschaffingsdatum en aanschaffingswaarde van de oorspronkelijke aandelen (foto-moment op 31 december 2025).

In het geval van een splitsing heb je dezelfde redenering met dat onderscheid dat er twee of meerdere soorten aandelen in ruil worden ontvangen.

Une transaction qui pourrait par exemple être visée est celle d'une vente à une personne morale établie dans l'EEE, immédiatement suivie d'une revente à une personne morale établie en dehors de l'EEE.

Art. 6

Dans l'article 95 du CIR 92, des ajustements techniques sont effectués et des modifications sont apportées afin d'assurer que les opérations qui y sont visées puissent également bénéficier de l'exonération des plus-values historiques.

Art. 7 et 8

Le présent projet prévoit d'appliquer un mécanisme d'exonération en cas de réorganisation d'OPC (c'est-à-dire en cas de fusion, scission et opérations y assimilées). En effet, ces opérations sont typiquement réalisées à l'initiative des OPC concernés, généralement sans requérir le consentement des investisseurs qui sont titulaires de leurs actions ou parts et sans entraîner d'enrichissement effectif de ces investisseurs.

Il s'agit ici d'une exonération temporaire *de facto*, dans la mesure où les actions ou parts reçues suite aux opérations visées de réorganisation de l'OPC donneront bien lieu *in fine*, lorsqu'elles sont cédées à titre onéreux, à la réalisation d'une plus-value imposable selon le nouveau régime, en tenant compte de la valeur d'acquisition des actions ou parts échangées.

Suite à l'avis du Conseil d'État n° 78.039/1, du 12 septembre 2025, les exemples suivants peuvent être donnés:

Prenons l'exemple d'un contribuable qui a acheté 100 actions le 1er octobre 2025 au prix de 50 euros par actions. Au cours de l'année 2026, ces actions sont échangées contre de nouvelles actions dans le cadre d'une opération relevant de l'article 95/1, CIR 92. En cas de cession ultérieure des actions échangées, il sera tenu compte de la date et de la valeur d'acquisition des actions originales (photo au 31 décembre 2025).

Le même raisonnement s'applique en cas de scission, si ce n'est que deux ou plusieurs sortes d'actions sont reçues en échange.

In hetzelfde voorbeeld als hierboven, maar dan met een splitsing van de beleggingsvennootschap in een compartiment A (werkelijke waarde 60 pct. van de gesplitste beleggingsvennootschap) en een compartiment B (werkelijke waarde 40 pct. van de gesplitste beleggingsvennootschap), waarbij de belastingplichtige in ruil 100 aandelen A ontvangt en 100 aandelen B, zal de aanschaffingswaarde die bij een latere vervreemding in rekening zal worden gebracht 30 euro bedragen voor de aandelen A en 20 euro voor de aandelen B. De totale in rekening-genomen aanschaffingswaarde van de aandelen A en B (3.000 euro en 2.000 euro) komt zo overeen met de aanschaffingswaarde van de oorspronkelijke aandelen (5.000 euro).

Verder wordt in navolging van het advies nr. 78.039/1 van de Raad van State van 12 september 2025 het vierde lid van artikel 95/1 in ontwerp, geschrapt.

Art. 9 en 10

Deze artikelen voegen een nieuw artikel 96/2 WIB 92 in dat bepaalde diverse inkomsten van de meerwaardebelaasting vrijstelt.

Een eerste vrijstelling, opgenomen in artikel 96/2, 1°, WIB 92, is van toepassing op belastingplichtigen die onder het regime van het aanmerkelijk belang ressorteren en betreft de eerste schijf van 1 miljoen euro aan meerwaarden.

Een belastingplichtige die een beroep kan doen op deze vrijstelling, kan het bedrag van de vrijstelling gedurende een periode van vijf opeenvolgende jaren gebruiken. De vrijstelling binnen het regime van het aanmerkelijk belang moet dus als een rugzak beschouwd worden die de belastingplichtige gedurende die periode kan gebruiken.

Wanneer een belastingplichtige in het eerste jaar een meerwaarde van 500.000 euro realiseert, in het tweede en derde jaar opnieuw een meerwaarde ten belope van datzelfde bedrag realiseert en in het zesde jaar een meerwaarde van 1.000.000 euro realiseert, heeft dit de volgende gevolgen voor de toepassing van de vrijstelling. In het eerste en het tweede jaar kan de belastingplichtige een beroep doen op een vrijstelling van 500.000 euro voor ieder jaar. In het derde jaar kan de belastingplichtige geen beroep doen op een vrijstelling. In een periode van vijf opeenvolgende jaren heeft de belastingplichtige immers al het volledige bedrag van 1.000.000 euro gebruikt. In het zesde jaar kan de belastingplichtige een beroep doen op een vrijstelling

L'exemple précédent peut être appliqué au cas d'une scission d'un OPC en un compartiment A (valeur réelle de 60 p.c. de l'OPC scindé) et un compartiment B (valeur réelle de 40 p.c. de l'OPC scindé) avec un contribuable qui obtient en échange 100 actions A et 100 actions B. La valeur d'acquisition dont il sera tenu compte en cas de cession ultérieure est de 30 euros pour les actions A et 20 euros pour les actions B. La valeur totale d'acquisition des actions A et B prise en compte (3.000 euros et 2.000 euros) correspond ainsi à la valeur d'acquisition des actions originaires (5.000 euros).

En outre, conformément à l'avis n° 78.039/1 du Conseil d'État du 12 septembre 2025, l'alinéa 4 de l'article 95/1 en projet, est supprimé.

Art. 9 et 10

Ces articles insèrent un nouvel article 96/2, CIR 92, qui exonère certains revenus divers de l'impôt sur les plus-values.

Une première dérogation, prévue à l'article 96/2, 1°, CIR 92, s'applique aux contribuables soumis au régime des participations substantielles et concerne la première tranche de 1 million d'euros de plus-values sur actifs financiers.

Un contribuable qui peut prétendre à cette exonération peut utiliser le montant de l'exonération pendant une période de cinq années consécutives. L'exonération dans le cadre du régime des participations substantielles doit donc être considérée comme un sac à dos que le contribuable peut utiliser pendant cette période.

Si un contribuable réalise une plus-value de 500.000 euros la première année, réalise à nouveau une plus-value du même montant les deuxième et troisième années et réalise une plus-value de 1.000.000 euros la sixième année, cela a les conséquences suivantes pour l'application de l'exonération. La première et la deuxième année, le contribuable peut prétendre à une exonération de 500.000 euros pour chaque année. La troisième année, le contribuable ne peut pas demander d'exonération. En effet, au cours d'une période de cinq années consécutives, le contribuable a déjà utilisé la totalité du montant de 1.000.000 d'euros. La sixième année, le contribuable peut demander une exonération de 500.000 euros. En effet, le contribuable doit

ten belope van 500.000 euro. De belastingplichtige dient immers rekening te houden met de vrijstelling ten belope van 500.000 euro die in het tweede jaar gebruikt werd.

Een tweede en derde vrijstelling hebben betrekking op het algemene regime van de meerwaardebelasting, opgenomen in artikel 90, eerste lid, 9°, c), WIB 92, en betreft de eerste schijf van 10.000 euro (geïndexeerd bedrag voor aanslagjaar 2027) aan meerwaarden op financiële activa.

In de situatie waarin de belastingplichtige gedurende een bepaalde belastbare periode geen meerwaarde realiseerde, of de eerste 1000 euro van de vrijstelling van 10.000 euro niet (volledig) kon gebruiken, kan het ongebruikte deel van de vrijstelling naar het volgende belastbare tijdperk overgedragen worden. Op dit algemene principe van overdraagbaarheid geldt een dubbele beperking. Ten eerste kan per belastbare periode maximaal 1.000 euro (geïndexeerd bedrag voor aanslagjaar 2027) overgedragen worden. Ten tweede kan het totale bedrag van de vrijstelling nooit meer bedragen dan de som van de basisvrijstelling en vijf maal 1000 euro ofwel 5000 euro).

Dit betekent dat een belegger die gedurende vijf jaar geen enkele verkoop heeft gedaan en dus ook geen meerwaarden realiseerde in het zesde jaar recht zal hebben op een vrijstelling van 15.000 euro. Wanneer twee echtgenoten vanuit het gemeenschappelijke vermogen belegd hebben, betekent dit dat iedere echtgenoot een beroep kan doen op een maximale vrijstelling van 15.000 euro, waardoor de totale vrijstelling 30.000 euro zal bedragen.

Er wordt tevens voorzien in een aanrekeningsregel waarbij het overgedragen gedeelte van de voetvrijstelling bij voorrang in aanmerking wordt genomen en dit op de oudste eerst.

De gevolgen van de beperkte overdraagbaarheid van de voetvrijstelling kunnen aan de hand van de volgende voorbeelden geïllustreerd worden (aan de hand van geïndexeerde bedragen voor het aanslagjaar 2027).

Voorbeeld A—Een belastingplichtige bezit financiële activa. Conform de algemene regel kan hij in 2026 een beroep doen op de basisvrijstelling van 10.000 euro. Omdat de belastingplichtige in 2026 geen realisatiemoment heeft, kan hij het volledige overdraagbare bedrag van 1000 euro overdragen. De belastingplichtige heeft op dat moment dus een vrijstelling van 11.000 euro beschikbaar. Wanneer de belastingplichtige in 2027 een meerwaarde van 1000 euro realiseert, zal in de eerste plaats de stijging van 1000 euro weggewerkt worden. Omdat de eerste 1000 euro van de basisvrijstelling niet

tenir compte de l'exonération de 500.000 euros utilisée la deuxième année.

Une deuxième et une troisième exonération concernent le régime général d'imposition des plus-values de l'article 90, alinéa 1er, 9°, c), CIR 92, et concernent la première tranche de 10.000 euros (montant indexé pour l'exercice d'imposition 2027) de plus-values sur actifs financiers.

Dans le cas où le contribuable n'a pas réalisé de plus-values au cours d'une période imposable donnée, ou n'a pas pu utiliser (en totalité) les premiers 1000 euros de l'exonération de 10.000 euros, la partie non utilisée de l'exonération peut être reportée sur la période imposable suivante. Ce principe général de reportabilité est soumis à une double limitation. Premièrement, un maximum de 1.000 euros (montant indexé pour l'exercice d'imposition 2027,) peut être reporté par période imposable. D'autre part, le montant total de l'exonération ne peut jamais dépasser la somme de l'exonération de base et de cinq fois 1000 euros ou 5000 euros).

Cela signifie qu'un investisseur qui n'a pas réalisé de ventes pendant cinq ans et n'a donc pas réalisé de plus-values aura droit à une exonération de 15.000 euros la sixième année. Lorsque deux conjoints ont investi à partir d'un patrimoine commun, cela signifie que chaque conjoint peut prétendre à une exonération maximale de 15.000 euros, soit une exonération totale de 30.000 euros.

Une règle d'imputation est également prévue selon laquelle la partie reportée de l'exonération la plus ancienne est prise en compte en priorité.

Les implications du report limité de l'exonération peuvent être illustrées par les exemples suivants (en utilisant des montants indexés pour l'année d'imposition 2027).

Exemple A—Un contribuable possède des actifs financiers. Conformément à la règle générale, il peut demander l'exonération de base de 10.000 euros en 2026. Comme le contribuable n'a pas effectué de réalisation en 2026, il peut reporter la totalité du montant reportable de 1000 euros. Le contribuable dispose donc d'une exonération de 11.000 euros à ce moment-là. Si le contribuable réalise une plus-value de 1000 euros en 2027, la première étape consistera à éliminer la majoration de 1000 euros. Étant donné que la première tranche de 1000 euros de l'exonération de base ne

aangetast worden, kan de belastingplichtige een bedrag van 1000 euro overdragen naar het volgende jaar. De belastingplichtige heeft in 2028 recht op een voetvrijstelling van 11.000 euro (i.e., 10.000 euro basisvrijstelling en 1.000 euro).

Voorbeeld B—Een belastingplichtige bezit financiële activa. Conform de algemene regel kan hij in 2026 een beroep doen op de basisvrijstelling van 10.000 euro. Omdat de belastingplichtige in 2026 geen realisatiemoment heeft, kan hij het volledige overdraagbare bedrag van 1000 euro overdragen. De belastingplichtige heeft op dat moment dus een vrijstelling van 11.000 euro beschikbaar. Wanneer de belastingplichtige in 2027 een meerwaarde van 1500 euro realiseert, zal in de eerste plaats de stijging van de basisvrijstelling worden gebruikt. Vervolgens zal nog 500 euro aangerekend worden op de basisvrijstelling. Omdat slechts 500 euro van de eerste 1000 euro van de basisvrijstelling wordt aangetast, kan de belastingplichtige nog 500 euro overdragen. Dit betekent dat de belastingplichtige in 2028 recht zal hebben op een voetvrijstelling van 10.000 euro en een verhoging van 500 euro.

Voorbeeld C—Een belastingplichtige bezit financiële activa. Conform de algemene regel kan hij in 2026 een beroep doen op de basisvrijstelling van 10.000 euro. Omdat de belastingplichtige in 2026 geen realisatiemoment heeft, kan hij het volledige overdraagbare bedrag van 1.000 euro overdragen. De belastingplichtige heeft op dat moment dus een vrijstelling van 11.000 euro beschikbaar. In 2027 realiseert de belastingplichtige een meerwaarde van 2500 euro. In de eerste plaats zal de stijging van de basisvrijstelling van 1000 euro weggewerkt worden. Vervolgens zal nog 1500 euro aangerekend worden op de basisvrijstelling van 10.000 euro. Omdat de eerste 1000 euro van de basisvrijstelling volledig werd aangetast als gevolg van het bedrag van de meerwaarde, is er geen overdracht van de vrijstelling naar het volgende jaar. Dit betekent dat de belastingplichtige in 2028 recht heeft op een voetvrijstelling van 10.000 euro.

Het spreekt voor zich dat het de vrije keuze is van de belastingplichtige om zijn meerwaarden en minderwaarden te realiseren wanneer hij wil. Dat hij hierbij optimaal gebruik maakt van de beschikbare voetvrijstellingen, kan bezwaarlijk als misbruik worden beschouwd.

Een vierde vrijstelling refereert onder andere aan de aanpassing van artikel 184, vierde lid, WIB 92 waardoor de wetgever reeds een einde heeft gemaakt aan het fiscaal voordelige karakter van de interne meerwaarden verwezenlijkt naar aanleiding van een inbreng van aandelen, de creatie van werkelijk gestort kapitaal en een latere kapitaalvermindering vrij van roerende voorheffing. Dit type van meerwaarden wordt dan ook

sera pas affectée, le contribuable pourra reporter un montant de 1000 euros sur l'année suivante. En 2028, le contribuable aura droit à une exemption de base de 11.000 euros (soit 10.000 euros d'exemption de base et 1.000 euros).

Exemple B—Un contribuable possède des actifs financiers. Conformément à la règle générale, il peut prétendre à l'exonération de base de 10.000 euros en 2026. Comme le contribuable n'a pas effectué de réalisation en 2026, il peut reporter la totalité du montant reportable de 1000 euros. Le contribuable dispose donc d'une exonération de 11.000 euros à ce moment-là. Si le contribuable réalise une plus-value de 1500 euros en 2027, il utilisera d'abord l'augmentation de l'exemption de base. Ensuite, 500 euros supplémentaires seront imputés sur l'exemption de base. Étant donné que seuls 500 euros des 1000 premiers euros de l'exemption de base seront concernés, le contribuable peut reporter 500 euros supplémentaires. Cela signifie qu'en 2028, le contribuable aura droit à une exemption de base de 10.000 euros et à une augmentation de 500 euros.

Exemple C—Un contribuable possède des actifs financiers. Conformément à la règle générale, il peut demander l'exonération de base de 10.000 euros en 2026. Comme le contribuable n'a pas effectué de réalisation en 2026, il peut reporter la totalité du montant reportable de 1.000 euros. Le contribuable dispose donc d'une exonération de 11.000 euros à ce moment-là. En 2027, le contribuable réalise une plus-value de 2500 euros. Tout d'abord, l'augmentation de l'exemption de base de 1000 euros sera utilisée. Ensuite, 1500 euros supplémentaires seront imputés sur la franchise de base de 10.000 euros. Étant donné que la première tranche de 1000 euros de l'exemption de base a été entièrement affectée par le montant de la plus-value, il n'y a pas de report de l'exemption sur l'année suivante. Cela signifie que le contribuable a droit à une exemption de base de 10.000 euros en 2028.

Il va sans dire que c'est le libre choix du contribuable de réaliser ses plus-values et moins-values quand il le souhaite. Le fait qu'il utilise de manière optimale les exemptions disponibles peut difficilement être considéré comme un abus.

Une quatrième exonération a trait entre autres à la modification de l'article 184, alinéa 4, CIR 92, par laquelle le législateur a déjà mis fin au caractère fiscalement avantageux des plus-values internes réalisées à la suite d'un apport d'actions, de la création de capital effectivement libéré et d'une réduction de capital ultérieure exonérée de précompte mobilier. C'est ainsi que ce type de plus-values est expressément exonéré du

expliciet uitgesloten uit het toepassingsgebied van de nieuwe regeling aangezien de meerwaarde bij kapitaalvermindering zal worden belast aan de gewone tarieven roerende voorheffing.

Ten vijfde worden de financiële activa zoals bedoeld in artikel 145¹, 1°, 1°*bis*, 2°, 4° en 5°, WIB 92 worden niet aan het nieuwe regime onderworpen. Het gaat concreet om de belastingverminderingen voor lange termijnsparen, hetzij de tweede en derde pensioenpijler. Het zou immers niet logisch zijn de belastingplichtigen via belastingverminderingen aan te moedigen om een pensioen van de tweede of derde pijler op te bouwen, om daarna de meerwaarde die daaruit voortvloeit te belasten op het moment dat de belastingplichtige het bijeen gespaarde kapitaal opneemt.

De zesde vrijstelling die wordt vermeld in het nieuwe artikel 96/2, WIB 92, is een cruciaal artikel in de gehele systematiek van de meerwaardebelasting. Immers, dit artikel voorkomt dat er een dubbele belasting zou kunnen optreden wanneer een inkomen reeds als een beroepsinkomen of een roerend inkomen belastbaar werd gesteld. Deze vrijstelling werkt als een voorrangregel of een verkeerslicht.

Het kan nuttig zijn om hierbij bepaalde fundamentele elementen van het Belgisch systeem van de inkomstenbelastingen in herinnering te brengen, aan dewelke de invoering van deze nieuwe regeling voor de belasting van meerwaarden op financiële activa geen enkele wijziging aanbrengt. Binnen de personenbelasting kunnen inkomsten worden onderverdeeld in vier categorieën (art. 6 WIB 92), te weten: de inkomsten van onroerende goederen, de inkomsten van roerende goederen en kapitalen, de beroepsinkomsten en de diverse inkomsten.

Deze categorieën sluiten elkaar uit. Een inkomen dat in één categorie valt, kan niet tegelijkertijd vallen onder een andere categorie. Elk inkomen kan slechts de fiscale behandeling krijgen die werd voorzien voor één, en slechts één, categorie.

In bepaalde gevallen voorziet de fiscale wetgeving in mogelijke herkwalficaties, en zelfs ficties. Zo voorziet artikel 37 WIB 92, de mogelijkheid en de voorwaarden waaronder bepaalde roerende of onroerende inkomsten geherkwalificeerd worden als beroepsinkomsten. Artikel 37*bis* WIB 92, bevat een analoge bepaling aangaande de mogelijke herkwalficatie van bepaalde diverse inkomsten als beroepsinkomsten. De fiscale wetgeving bevat eveneens een aantal ficties of definities die tot gevolg hebben dat bepaalde inkomsten die *a priori* zouden worden onderverdeeld in één categorie—bijvoorbeeld als diverse inkomsten—in de realiteit worden onderverdeeld in een andere inkomstencategorie—bijvoorbeeld

nouveau régime étant donné que la plus-value lors d'une réduction de capital sera imposée aux taux ordinaires du précompte mobilier.

Cinquièmement, les actifs financiers au sens de l'article 145¹, 1°, 1°*bis*, 2°, 4° et 5°, CIR 92 ne sont pas non plus soumis au nouveau régime. Concrètement, il s'agit des réductions d'impôt pour épargne à long terme, soit des deuxième et troisième piliers de pension. En effet, il ne serait pas logique d'encourager les contribuables à se constituer un deuxième et/ou un troisième pilier de pension via des réductions d'impôt, tout en imposant, au moment où le contribuable récupère le capital qu'il a épargné, la plus-value qui en résulterait.

La sixième exonération mentionnée dans le nouvel article 96/2, CIR 92, est un article crucial dans l'ensemble du système de l'impôt sur les plus-values. En effet, cet article empêche la double imposition lorsqu'un revenu était déjà taxable en tant que revenu professionnel ou revenu mobilier. Cette exemption fonctionne à cet égard comme une règle prioritaire ou un feu de signalisation.

Il peut être utile de rappeler à ce stade certains éléments fondamentaux du système belge des impôts sur les revenus, auxquels l'introduction du nouveau régime de taxation des plus-values sur actifs financiers n'apporte aucune modification. À l'impôt des personnes physiques les revenus imposables peuvent se répartir en quatre catégories (art. 6, CIR 92), à savoir: les revenus de biens immobiliers, les revenus des capitaux et biens mobiliers, les revenus professionnels et les revenus divers.

Ces catégories sont mutuellement exclusives, impliquant qu'un revenu tombant dans une catégorie ne peut pas simultanément être visé par une autre catégorie. Chaque revenu ne peut recevoir que le traitement fiscal prévu par une, et une seule, catégorie.

Dans certains cas, la législation fiscale prévoit des requalifications possibles, voire des fictions. Ainsi, l'article 37, CIR 92, prévoit la possibilité et les conditions pour que certains revenus mobiliers ou immobiliers soient requalifiés en tant que revenus professionnels. L'article 37*bis*, CIR 92, contient une disposition analogue concernant la requalification potentielle de certains revenus divers en revenus professionnels. La législation fiscale contient aussi toute une série de fictions ou de définitions, qui ont pour conséquence que certains revenus qui auraient *a priori* été classés dans une catégorie—par exemple, en tant que revenus divers—doivent en réalité être rangé sous une autre catégorie de revenus—par

als roerende inkomsten (zie art. 17, § 1, 6° en het nieuwe artikel 19^{quater} WIB 92, ingevoegd bij de programmawet van 18 juli 2025, en de definitie die zij geven aan de “carried interest”).

Dit mechanisme, dat soms wordt beschreven onder de naam “typedwang” of “bronnentheorie”—in de betekenis dat de kwalificatie van een inkomen noodzakelijkerwijze beperkt wordt door de typologie die werd voorzien in de fiscale wetgeving, of dat inkomsten slechts belastbaar zijn indien ze voortkomen uit een inkomstenbron voorzien bij de wet—werd bevestigd door het Hof van Cassatie (Cass., 29 januari 2021, F.19.0033.N; Cass., 4 oktober 2013, F.12.0023.F; Cass., 06 mei 2011 F.10.0050.N; Cass., 22 januari 2010, F.08.0002.F) en door de afdeling Wetgeving van de Raad van State (RvS (afdeling Wetgeving), advies 73.541/3, van 14 december 2023, nr. 3.2.1). De regering zelf bracht dit mechanisme, bij monde van de minister van Financiën, in herinnering (Kamer van volksvertegenwoordigers, Ontwerp van programmawet, *Verslag namens de commissie voor de Financiën en de Begroting*, 28 juni 2016, 54-1875/009, p. 28). De oorsprong van deze fundamentele principes kan worden gevonden in het grondwettelijk fiscaal legaliteitsbeginsel (art. 170 van de Grondwet).

De voorgestelde nieuwe regeling voor de belasting van meerwaarden op financiële activa wijzigt deze fundamentele principes niet. Er kan dus geen twijfel over bestaan dat een inkomen dat gekwalificeerd wordt als meerwaarde op een financieel actief niet gelijktijdig gekwalificeerd kan worden als een roerend inkomen en/of een beroepsinkomen en/of een ander divers inkomen. Bij het bepalen onder welke categorie een inkomen thuishoort, is het van belang aandachtig te zijn voor de definities en voorwaarden bepaald voor elke categorie, en de meer specifieke voorrang te verlenen boven de algemene (*lex specialis derogat generali*).

Waar nu reeds ficties of specifieke fiscale kwalificaties bestaan, blijven deze van toepassing.

Sommige bepalingen van het WIB 92 sluiten van rechtswege bepaalde inkomsten uit een specifieke categorie uit. Dit is het geval voor artikel 21 WIB 92, dat een hele reeks bestanddelen omschrijft die niet kunnen worden gekwalificeerd als roerende inkomsten. Deze bestanddelen kunnen dus logischerwijze vallen onder een van de andere overblijvende categorieën (Cass., 6 mei 2011 F.10.0050.N).

Om alle discussies hieromtrent heel duidelijk te vermijden en ook de taxatie aan de taks bedoeld in artikel 184 van het Wetboek diverse rechten en taksen te vatten wordt dit nog eens heel expliciet opgenomen in

exemple, en tant que revenus mobiliers (*cf.* art. 17, § 1er, 6°, et 19^{quater}, nouveau, CIR 92, introduits par la loi-programme du 18 juillet 2025, et la définition qu’ils donnent des “intéressements aux plus-values”).

Ce mécanisme, parfois décrit sous le nom de “principe de la contrainte” ou de “théorie des sources”—dans le sens où la qualification d’un revenu est nécessairement contrainte par les typologies prévues dans la législation fiscale, ou que les revenus ne sont imposables que lorsqu’ils sont issus d’une source de revenu prévue dans la loi—est avalisé par la Cour de cassation (Cass., 29 janvier 2021, F.19.0033.N; Cass., 4 octobre 2013, F.12.0023.F; Cass., 06 mai 2011 F.10.0050.N; Cass., 22 janvier 2010, F.08.0002.F) et par la section législation du Conseil d’État (C.E. (section législation), avis 73.541/3, du 14 décembre 2023, n° 3.2.1). Le gouvernement lui-même, par la voix du ministre des Finances, a déjà rappelé ce mécanisme (Chambre des représentants, *Projet de loi-programme, Rapport fait au nom de la commission des Finances et du Budget*, 28 juin 2016, 54-1875/009, p. 28). L’origine de ces principes fondamentaux peut être localisée dans le principe constitutionnel de légalité de l’impôt (art. 170 de la Constitution).

Le nouveau régime proposé de taxation des plus-values sur actifs financiers ne modifie pas ces règles fondamentales. Dès lors, il ne fait aucun doute qu’un revenu tombant sous la qualification de plus-value réalisée sur un actif financier ne peut simultanément être qualifié de revenu mobilier et/ou de revenu professionnel et/ou de revenu immobilier et/ou de revenu divers. Lorsqu’il s’agit de déterminer à quelle catégorie un revenu appartient, il convient d’être attentif aux définitions et conditions énoncées pour chaque catégorie, et de privilégier le spécifique au général (*lex specialis derogat generali*).

Dès lors, si des fictions ou qualifications fiscales spécifiques existent actuellement, elles continuent à s’appliquer.

Certaines dispositions du CIR 92 excluent d’office certains revenus d’une catégorie déterminée. Il en est ainsi de l’article 21, CIR 92, qui énonce toute une série d’éléments qui ne peuvent pas être qualifiés de revenus mobiliers. Ces éléments pourraient donc logiquement tomber dans une des autres catégories restantes (Cass., 6 mai 2011 F.10.0050.N).

Afin d’éviter très clairement toute discussion à ce sujet et d’inclure l’imposition à l’impôt visé à l’article 184 du Code des droits et taxes divers, celle-ci est une fois de plus très explicitement incluse dans le texte juridique.

de wettekst. De opmerking van de Raad van State, geformuleerd in zijn advies nr. 78.039/1 van 12 september 2025 (par. 29.1), werd gevolgd.

Een bijzonder geval betreft de simultane toepassing van artikel 19*bis* WIB 92 en de meerwaardebelasting zoals deze in artikel 90, eerste lid, 9°, WIB 92 wordt voorzien.

Bij belastbaar feit in beide artikelen (zijnde inkoop, verkoop of verdeling van een beleggingsfonds), zal eerst het belastbaar inkomen onder artikel 19*bis* WIB 92 dienen te worden berekend. Daarna zal dit inkomen in mindering gebracht moeten worden van de meerwaarde die belast zou worden als een divers inkomen. Immers, de vrijstelling als een divers inkomen bedoeld in artikel 96/2, eerste lid, 6°, WIB 92 heeft tot doel om een dubbele belasting te voorkomen.

Voor de verkoop onder bezwarende titel van aandelen van een beleggingsfonds die onder het toepassingsgebied van artikel 19*bis* valt, is het belastbare bedrag van de nieuwe meerwaardebelasting dus gelijk aan het bedrag van de meerwaarde berekend overeenkomstig artikel 102 WIB, waarvan het bedrag van de belastbare grondslag van de inkomsten bedoeld in artikel 19*bis* wordt afgetrokken. Het gaat dus om de aftrek van de “belastbare grondslag 19*bis*”, van de “nieuwe belastbare grondslag van de meerwaarde”. Dit mechanisme is van toepassing ongeacht of de aandelen vóór 31 december 2025 of na deze datum zijn verkregen.

Beide componenten (roerend inkomen en divers inkomen) zullen hun toepasselijk tarief ondergaan.

Hierna volgen twee voorbeelden:

1) In het geval van een beleggingsfonds dat TIS (*Taxable Income per Share*) berekent:

Op 1 januari 2020 kocht een belegger een fonds met gemengde kapitalisatie voor 100 (25 pct. belegd in obligaties en de rest in aandelen). Per 31 december 2025 bedraagt de NIW 150.

Hij verkoopt zijn fonds voor 250 op 30 juni 2026. Op dat moment is de delta van “TIS” (*Taxable Income per Share*) 10.

De meerwaarde onder het nieuwe regime is 100 (250-150).

Op het “19*bis* inkomen” van 10 betaalt hij 30 pct., d.w.z. 3.

La remarque du Conseil d’État, formulée dans son avis n° 78.039/1, du 12 septembre 2025 (par. 29.1), a été suivie.

Un cas particulier concerne l’application simultanée de l’article 19*bis*, CIR 92 et de l’impôt sur les plus-values tel que prévu à l’article 90, alinéa 1er, 9°, CIR 92.

En cas de fait imposable dans les deux articles (c’est-à-dire le rachat, la vente ou la distribution d’un fonds d’investissement), le revenu imposable selon l’article 19*bis*, CIR 92, devra d’abord être calculé. Ensuite, ces revenus devront être déduits de la plus-value qui serait imposée comme revenus divers. En effet, l’exonération en tant que revenus diverse visée à l’article 96/2, alinéa 1er, 6°, CIR 92, vise à prévenir la double imposition.

Pour la vente à titre onéreux d’actions d’un fonds d’investissement relevant du champ d’application de l’article 19*bis*, le montant imposable de la nouvelle plus-value est donc égal au montant de la plus-value calculée conformément à l’article 102 du CIR, dont est déduit le montant de la base imposable des revenus visés à l’article 19*bis*. Il s’agit donc de la déduction de la “base imposable 19*bis*” de la “nouvelle base imposable de la plus-value”. Ce mécanisme s’applique indépendamment du fait que les actions aient été acquises avant le 31 décembre 2025 ou après cette date.

Les deux composantes (revenus mobiliers et revenus divers) seront soumises à leur taux applicable.

Voici deux exemples:

1) Dans le cas d’un fonds d’investissement qui calcule le TIS (*Taxable Income per Share*):

Le 1er janvier 2020, un investisseur a acheté un fonds à capitalisation mixte pour 100 (25 p.c. investis en obligations et le reste en actions). Au 31 décembre 2025, la VNI s’élève à 150.

Il vend son fonds pour 250 le 30 juin 2026. À ce moment-là, le delta du “TIS” (*Taxable Income per Share*) est de 10.

La plus-value sous le nouveau régime est de 100 (250-150).

Sur le “revenu 19*bis*” de 10, il paie 30 p.c., soit 3.

Op de meerwaarde berekend volgens de meerwaardebelasting van 90 (100-10), betaalt hij 10 pct., d.w.z. 9 (exclusief vrijstellingen, enz.).

In totaal betaalt hij er 12.

2) In het geval van een beleggingsfonds dat geen TIS (*Taxable Income per Share*) berekent:

Op 1 januari 2020 kocht een belegger een fonds met gemengde kapitalisatie voor 100 (25 pct. belegd in obligaties en de rest in aandelen). Per 31 december 2025 bedraagt de NIW 150.

Hij verkoopt zijn fonds voor 250 op 30 juni 2026. Op dat moment is de delta van de NIW 150.

De meerwaarde onder het nieuwe regime is 100 (250-150).

Op het "19bis inkomen" van 37,50 (= 150 x 25 pct.) betaalt hij 30 pct., d.w.z. 11,25.

Op de meerwaarde berekend volgens de meerwaardebelasting van 62,50 (= 100-37,50), betaalt hij 10 pct., d.w.z. 6,25 (exclusief vrijstellingen, enz.).

In totaal betaalt hij 17,50 euro.

De zevende vrijstelling vloeit voort uit het advies van de Raad van State nr. 78.039/1 van 12 september 2025 (par. 29.2). Het doel van deze vrijstelling is rekening te houden met de zogenaamde Kaaimantaks. Meer bepaald wordt rekening gehouden met de her kwalificatie als roerende inkomsten die voortvloeit uit artikel 21, eerste lid, 12°, j° tweede lid, WIB 92, en met de wil om te vermijden dat dergelijke inkomsten, op basis van de typedwang, zouden worden belast volgens het nieuwe stelsel inzake de belasting van meerwaarden op financiële activa. Daarom wordt een bepaling die vergelijkbaar is met de hierboven vermelde artikelen opgenomen onder de vrijstellingsgevallen in het nieuwe artikel 96/2.

In aansluiting op de opmerking van de Raad van State, geformuleerd in zijn advies nr. 78.039/1 van 12 september 2025 (par. 29.4), kan worden verduidelijkt dat het inderdaad zo is dat indien door een wetsoepaling een opbrengst als een meerwaarde wordt gedefinieerd, deze principieel steeds valt onder de nieuwe meerwaardebelasting. Wat betreft de typedwang is het dus inderdaad de bedoeling van de wetgever om het nieuwe stelsel van meerwaardebelasting te kunnen toepassen op inkomsten die uitdrukkelijk uitgesloten zijn van andere inkomstencategorieën, zoals roerende inkomsten.

Sur la plus-value calculée selon l'impôt sur les plus-values de 90 (100-10), il paie 10 p.c., soit 9 (hors exonérations, etc.).

Au total, il paie 12.

2) Dans le cas d'un fonds d'investissement qui ne calcule pas de TIS (*Taxable Income per Share*):

Le 1er janvier 2020, un investisseur a acheté un fonds à capitalisation mixte pour 100 (25 p.c. investis en obligations et le reste en actions). Au 31 décembre 2025, la VNI s'élève à 150.

Il vend son fonds pour 250 le 30 juin 2026. À ce moment-là, le delta de la VNI est de 150.

La plus-value sous le nouveau régime est de 100 (250-150).

Sur le "revenu 19bis" de 37,50 (= 150 x 25 p.c.), il paie 30 p.c., soit 11,25.

Sur la plus-value calculée selon l'impôt sur les plus-values de 62,50 (= 100-37,50), il paie 10 p.c., soit 6,25 (hors exonérations, etc.).

Au total, il paie 17,50 euros.

La septième exonération fait suite à l'avis du Conseil d'État n° 78.039/1, du 12 septembre 2025 (par. 29.2). L'objectif de cette exonération est de tenir compte de la taxe Caïman. Il s'agit plus particulièrement de tenir compte de la requalification en revenus mobiliers découlant de l'article 21, alinéa 1er, 12° j° alinéa 2, CIR 92, et de la volonté d'éviter que de tels revenus ne puissent, sur base de la théorie de la contrainte, être imposés sur base du nouveau régime de taxation des plus-values sur actifs financiers. C'est ainsi qu'une disposition similaire aux articles précités est insérée parmi les cas d'exonérations du nouvel article 96/2.

En référence à l'observation du Conseil d'État, formulée dans son avis n° 78.039/1 du 12 septembre 2025 (par. 29.4), il peut être précisé qu'il est en effet exact que, lorsqu'une disposition légale définit un produit comme une plus-value, celui-ci relève en principe toujours du nouvel impôt sur les plus-values. En ce qui concerne la théorie de la contrainte, il est donc effectivement de l'intention du législateur de pouvoir appliquer le nouveau régime de l'impôt sur les plus-values aux revenus expressément exclus d'autres catégories de revenus, tels que les revenus mobiliers.

Een achtste vrijstelling wordt voorzien voor meerwaarden op financiële activa als bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9° gerealiseerd als gevolg van bepaalde uitoonverdeeldheidtrekkingen. Een uitoonverdeeldheidtrekking wordt beschouwd als een overdracht onder bezwarende titel voor de toepassing van het nieuwe regime van belasting van meerwaarden op financiële activa. In bepaalde gevallen is het echter niet aangewezen om ze op die manier te behandelen binnen het nieuwe regime. Dat is het geval bij uitoonverdeeldheidtrekkingen die het rechtstreekse gevolg zijn van een overlijden, evenals bij die welke voortkomen uit de ontbinding van een gemeenschap in het kader van een echtscheiding of uit het einde van een wettelijke samenwoning of feitelijke samenwoningen.

In deze wordt het ontbinden van het huwelijksvermogensstelsel bedoeld, namelijk de gemeenschap die het gevolg is van het huwelijk (zoals het wettelijk stelsel, een conventioneel gemeenschapsstelsel, de algehele gemeenschap of nog de scheiding van goederen met een beperkte of uitgestelde gemeenschap). In geval van een echtscheiding zal er een uitoonverdeeldheidtrekking plaatsvinden. Dezelfde redenering is van toepassing op situaties van beëindiging van wettelijke samenwoning, evenals op het einde van een feitelijke samenwoning.

Er wordt verduidelijkt dat de uitoonverdeeldheidtrekking binnen de drie jaar na het overlijden, de echtscheiding of het einde van de wettelijke of feitelijke samenwoning moet plaatsvinden.

Wat betreft nalatenschappen zou het paradoxaal zijn om te stellen dat het verkrijgen van een goed via een erfenis nooit een overdracht onder bezwarende titel vormt in de zin van het nieuwe regime, maar dat de uitoonverdeeldheidtrekking door de erfgenamen na de erfenis wél als een overdracht onder bezwarende titel wordt beschouwd waarop het nieuwe regime van toepassing is. Dit zou er *de facto* toe leiden dat het erven van bepaalde financiële activa belastbaar wordt onder het nieuwe regime, wat niet de bedoeling is.

Het is maatschappelijk niet wenselijk om op dit moment de eventuele meerwaarden te belasten. Dit betekent dat de oorspronkelijke aanschaffingswaarde dient te worden gehanteerd bij een latere overdracht ten bezwarende titel (zie artikel 102, § 1, derde lid, d), nieuw WIB 92).

Art. 11

Artikel 102 WIB 92, wordt vervangen door een volledig nieuwe bepaling. Deze bepaling bestaat uit vijf

Une huitième exonération est prévue pour les plus-values sur les actifs financiers visés à l'article 90, alinéa 1er, 9°, réalisées à la suite de certains cas de sortie d'indivision. En effet, une sortie d'indivision doit s'analyser comme une cession à titre onéreux pour l'application du nouveau régime de taxation des plus-values sur actifs financiers. Dans certains cas cependant, il n'est pas opportun de les traiter comme tel pour le nouveau régime. C'est le cas des sorties d'indivision qui résultent directement d'un décès, ainsi que celles qui découlent d'une dissolution de la communauté dans le cadre d'un divorce ou de la fin d'une cohabitation légale ou de cohabitations de fait.

On fait référence par là à la dissolution du régime matrimonial, à savoir la communauté résultant du mariage (telle que le régime légal, un régime conventionnel de communauté, la communauté universelle ou encore la séparation de biens assortie d'une communauté limitée ou différée). En cas de divorce, il sera procédé à une sortie d'indivision. Les mêmes raisons s'appliquent aux situations de fin de cohabitation légale, ainsi que de la fin d'une cohabitation de fait.

Il est précisé que la sortie d'indivision doit avoir lieu dans les trois ans suivant le décès, le divorce ou la fin de la cohabitation légale ou de fait.

Quant au cas des successions, il serait paradoxal de considérer que le fait d'acquérir un bien par succession ne constitue jamais une cession à titre onéreux visée par le nouveau régime, mais de considérer la sortie d'indivision décidée par les héritiers après la succession comme une cession à titre onéreux donnant lieu à l'application du nouveau régime. Cela rendrait *de facto* impossible pour le nouveau régime le fait d'hériter de certains actifs financiers, ce qui n'est pas l'objectif.

Il n'est pas souhaitable, d'un point de vue sociétal, d'imposer les éventuelles plus-values à ce stade. Cela implique que la valeur d'acquisition initiale doit être retenue lors d'un transfert ultérieur à titre onéreux (cf. article 102, § 1er, alinéa 3, d), nouveau CIR 92).

Art. 11

L'article 102, CIR 92, est remplacé par une toute nouvelle disposition. Cette disposition se compose de

paragrafen die ieder een aspect van de vaststelling van het netto-inkomen van de meerwaardebelasting behandelen.

Art. 102, § 1, WIB 92

Paragraaf 1 van het nieuwe artikel 102 WIB 92 verduidelijkt drie essentiële elementen om met zekerheid het bedrag van de meerwaarde te kunnen bepalen.

Het eerste en tweede lid bevatten de algemene wijze waarop de meerwaarde berekend wordt. Deze wordt gevormd door het positieve verschil tussen de aanschaffingswaarde van het financiële actief en de verkoopprijs van hetzelfde actief.

De verkoopprijs betreft de in geld, in effecten of in enige andere vorm voor de overdragen financiële activa ontvangen prijs. De aanschaffingswaarde betreft de prijs waartegen de belastingplichtige of zijn rechtsvoorganger de financiële activa onder bezwarende titel heeft verkregen.

Wanneer de belastingplichtige cryptoactiva via een airdrop – waarbij cryptoactiva om niet verspreid worden, vaak met promotiedoeleinden – verkrijgt, betreft de aanschaffingswaarde van de verkregen cryptoactiva de waarde van de desbetreffende activa op het ogenblik waarop zij aan de belastingplichtige toegekend worden.

De meerwaarde zoals hierboven bepaald, betreft een netto-inkomen. Geen enkele kost die werd aangegaan voor de verkrijging of de verkoop van het actief wordt voor de berekening in aanmerking genomen. De eventuele taksen betaald voor de uitvoering van die aankoop- en verkoopverrichtingen, zoals de taks op de beursverrichtingen hebben geen invloed op de berekening van de meerwaarde. Dit is ook het geval met betrekking tot de kosten die door de belastingplichtige gemaakt zijn met het oog op de waardering van niet-beursgenoteerde financiële activa (bijv. de kosten van een revisor).

Het spreekt voor zich dat in geval van volkomen transparantie (bijvoorbeeld rechtsvormen zonder rechtspersoonlijkheid), er naar de onderliggende activa zal worden gekeken die worden gerealiseerd.

Het derde lid bevat specifieke methoden voor de bepaling van de meerwaarde door de notie aanschaffingswaarde in het kader van specifieke situaties een afzonderlijke betekenis te geven. Het gaat om aandelen verkregen in het kader van aandelenoptieplannen en aandelen verkregen met prijsreductie.

cinq paragraphes, chacun traitant d'un aspect de la détermination du revenu net de l'impôt sur les plus-values.

Art. 102, § 1er, CIR 92

Le paragraphe 1er du nouvel article 102, CIR 92, clarifie trois éléments essentiels afin de déterminer avec certitude le montant de la plus-value.

Les alinéas 1er et 2 précisent la méthode générale de calcul des plus-values. Celle-ci s'entend de la différence positive entre la valeur d'acquisition de l'actif financier, et le prix de vente de ce même actif.

Le prix de vente est le prix reçu en espèces, en titres ou sous toute autre forme pour les actifs financiers transférés. La valeur d'acquisition concerne le prix auquel le contribuable ou son prédécesseur en droit a acquis à titre onéreux les actifs financiers.

Quand le contribuable acquiert des crypto-actifs par le biais d'un airdrop – où les crypto-actifs sont distribués gratuitement, souvent à des fins promotionnelles –, la valeur d'acquisition des crypto-actifs acquis se réfère à la valeur des actifs concernés au moment où ils sont octroyés au contribuable.

La plus-value déterminée ci-dessus est un revenu net. Aucun frais exposé pour les opérations d'acquisition ou de vente de cet actif n'est pris en compte dans ce calcul. Les éventuelles taxes intermédiaires payées pour effectuer de telles opérations d'acquisition et de vente d'actifs financiers, comme la taxe sur les opérations de bourse, n'ont pas d'impact sur le calcul de la plus-value. C'est également le cas des coûts encourus par le contribuable pour évaluer les actifs financiers non cotés (par exemple, les honoraires des auditeurs).

Il va sans dire que dans le cas d'une transparence totale (par exemple, des formes juridiques sans personnalité juridique), les actifs sous-jacents réalisés seront considérés.

L'alinéa 3 contient des méthodes spécifiques de détermination des plus-values en donnant une signification distincte à la notion de valeur d'acquisition dans le cadre de situations spécifiques. Il s'agit des actions acquises dans le cadre de plans d'options d'achat d'actions et des actions acquises avec réduction de prix.

Het derde lid, a), bevat een specifieke definitie van aanschaffingswaarde voor aandelen die werden verkregen in het kader van een aandelenoptieplan waarbij de opties werden belast op het moment van toekenning.

Stel dat in 2026 een optie met een looptijd van zeven jaar wordt toegekend om een aandeel te kopen met een uitoefenprijs van 10 euro. De optie is uitoefenbaar vanaf 2031. De koers van het aandeel op het moment dat de optie uitoefenbaar is, bedraagt 20 euro. De belastingplichtige beslist om de optie nog niet uit te oefenen en wacht tot 2033. De koers van het aandeel bedraagt op dat moment 23 euro. Het aandeel wordt verkocht in 2034 en de koers van het aandeel bedraagt op dat moment 26 euro. Voor de berekening van de meerwaardebelasting zal de aanschaffingswaarde 23 euro bedragen en de meerwaarde bijgevolg 3 euro. Het verschil tussen waarde op het moment van de uitoefening in 2033, zijnde 23 euro, en de uitoefenprijs, zijnde 10 euro, is niet belastbaar als beroepsinkomen en is ook niet belastbaar overeenkomstig de nieuwe meerwaardebelasting.

Het derde lid, b), bevat een specifieke definitie van aanschaffingswaarde voor aandelen die gratis of tegen verminderde prijs werden verkregen.

Stel dat in 2026 werd ingeschreven op een kapitaalverhoging. De aandelenkoers bedroeg 100 euro en men kon inschrijven voor 80 EUR, maar het aandeel was gedurende 5 jaar niet overdraagbaar. In 2031 werd het aandeel verkocht voor 110 euro. Voor de berekening van de meerwaardebelasting zal de aanschaffingswaarde 100 euro bedragen en de meerwaarde bijgevolg 10 euro. Het verschil tussen 80 euro en 100 euro is niet belastbaar als beroepsinkomen voor zover de voorwaarden van de artikelen 48 tot 49 van de wet van 26 maart 1999 betreffende het Belgisch actieplan voor de werkgelegenheid 1998 en houdende diverse bepalingen zijn voldaan en is ook niet belastbaar overeenkomstig de nieuwe meerwaardebelasting.

Stel dat in 2026 een gratis aandeel werd ontvangen. Op het moment van toekenning bedroeg de aandelenkoers 100 euro. De werknemer werd belast op 100 euro. In 2027 werd het aandeel verkocht voor 105 euro. Voor de berekening van de meerwaardebelasting zal de aanschaffingswaarde 100 euro bedragen en de meerwaarde bijgevolg 5 euro. Het verschil tussen 0 euro en 100 euro werd reeds belast als beroepsinkomen in 2026 en is ook niet belastbaar overeenkomstig de nieuwe meerwaardebelasting.

Het derde lid, c), bevat een specifieke definitie van aanschaffingswaarde voor opties die werden toegekend

L'alinéa 3, a), contient une définition spécifique de valeur d'acquisition pour les actions acquises dans le cadre d'un plan d'options sur actions, lorsque les options ont été imposées au moment de l'attribution.

Supposons qu'en 2026, une option d'achat d'actions avec une durée de sept ans soit attribuée, avec un prix d'exercice de 10 euros. L'option devient exerçable à partir de 2031. Le cours de l'action au moment où l'option devient exerçable est de 20 euros. Le contribuable décide de ne pas encore exercer l'option et attend jusqu'en 2033. Le cours de l'action est alors de 23 euros. L'action est vendue en 2034, à un cours de 26 euros. Pour le calcul de l'impôt sur la plus-value, la valeur d'acquisition sera de 23 euros et la plus-value sera donc de 3 euros. La différence entre la valeur au moment de l'exercice en 2033, soit 23 euros, et le prix d'exercice, soit 10 euros, n'est pas imposable comme revenu professionnel et n'est pas non plus imposable conformément au nouveau régime de taxation des plus-values.

L'alinéa 3, b), contient une définition spécifique de la valeur d'acquisition pour les actions obtenues gratuitement ou à prix réduit.

Supposons qu'en 2026, une souscription ait eu lieu dans le cadre d'une augmentation de capital. Le cours de l'action s'élevait à 100 euros et la souscription a été possible à 80 euros, mais l'action était incessible pendant une période de cinq ans. En 2031, l'action est vendue pour 110 euros. Pour le calcul de l'impôt sur les plus-values, la valeur d'acquisition sera considérée comme étant de 100 euros, et la plus-value imposable sera donc de 10 euros. La différence entre 80 euros et 100 euros n'est pas imposable en tant que revenu professionnel, pour autant que les conditions des articles 48 à 49 de la loi du 26 mars 1999 relative au Plan d'action belge pour l'emploi 1998 et portant des dispositions diverses soient remplies, et n'est pas non plus imposable dans le cadre du nouveau régime d'imposition des plus-values.

Supposons qu'en 2026, une action gratuite ait été attribuée. Au moment de l'attribution, le cours de l'action s'élevait à 100 euros. Le travailleur a été imposé sur ces 100 euros. En 2027, l'action est vendue pour 105 euros. Pour le calcul de l'impôt sur les plus-values, la valeur d'acquisition sera de 100 euros, et la plus-value imposable sera donc de 5 euros. La différence entre 0 euros et 100 euros a déjà été imposée en tant que revenu professionnel en 2026 et n'est pas non plus imposable selon le nouveau régime de taxation des plus-values.

L'alinéa 3, c), contient une définition spécifique de la valeur d'acquisition pour les options octroyées conformément

overeenkomstig de wet van 26 maart 1999 betreffende het Belgisch actieplan voor de werkgelegenheid 1998 en houdende diverse bepalingen.

Stel dat in 2026 een optie met een looptijd van tien jaar wordt toegekend om een aandeel te kopen met uitoefenprijs van 10 euro. De fiscale waarde van de optie bedraagt 2,3 euro. De optie is overdraagbaar vanaf 2027. De marktwaarde van de optie op dat moment bedraagt 3,5 euro. De belastingplichtige beslist om de optie nog niet over te dragen of uit te oefenen en wacht tot 2033 om de optie te verkopen. De waarde van de optie bedraagt op dat moment 4 euro. Voor de berekening van de meerwaardebelasting zal de aanschaffingswaarde 3,5 euro bedragen en de meerwaarde bijgevolg 0,5 euro. De waarde van de optie op moment van toekenning werd reeds belast als beroepsinkomen in 2026.

Het derde lid, d), bevat een specifieke definitie voor het begrip aanschaffingswaarde met betrekking tot meerwaarden verwezenlijkt bij de inbreng van aandelen die niet bedoeld worden in artikel 95 WIB 92. In voorkomend geval betreft de aanschaffingswaarde de aanschaffingswaarde van de oorspronkelijk gehouden aandelen.

Het vierde lid legt een uniforme regel vast voor het geval waarbij eenzelfde belastingplichtige achtereenvolgens verschillende identieke financiële activa heeft verworven aan verschillende aankooprijzen. Voor de berekening van de meerwaarde wordt de FIFO-methode weerhouden. Bij verkoop van een deel van deze activa wordt de meerwaarde berekend op basis van de aankooprijzen van de eerst verworven financiële activa.

Er dient te worden opgemerkt dat noch deze bepaling, noch enige andere bepaling van het stelsel van de belasting van meerwaarden op financiële activa een fictie invoert dat, in geval van een gespreide aankoop, een latere overdracht (met toepassing van de FIFO-methode) fiscaal moet worden beschouwd als evenveel afzonderlijke overdrachten.

Stel je hebt 3 verschillende aankopen gedaan van eenzelfde financieel actief:

- 10 aandelen werden gekocht aan 100 euro in 2026
- 20 aandelen werden gekocht aan 150 euro in 2027
- 70 aandelen werden gekocht aan 200 euro in 2028

Indien 25 aandelen worden verkocht in 2028 voor 200 euro bedraagt de meerwaarde bijgevolg:

10 x (200 euro – 100 euro) en

à la loi du 26 mars 1999 relative au plan d'action belge pour l'emploi 1998 et portant des dispositions diverses.

Supposons qu'en 2026, une option d'achat d'actions d'une durée de dix ans soit octroyée, avec un prix d'exercice de 10 euros. La valeur fiscale de l'option s'élève alors à 2,3 euros. L'option devient cessible à partir de 2027. À ce moment-là, sa valeur de marché est de 3,5 euros. Le contribuable décide de ne ni céder ni exercer l'option immédiatement et attend jusqu'en 2033 pour la vendre. À ce moment-là, la valeur de l'option est de 4 euros. Pour le calcul de l'impôt sur la plus-value, la valeur d'acquisition s'élèvera à 3,5 euros, et la plus-value sera donc de 0,5 euros. La valeur de l'option au moment de l'octroi a déjà été imposée en tant que revenu professionnel en 2026.

Le troisième alinéa, d), contient une définition spécifique de la notion de valeur d'acquisition en ce qui concerne les plus-values réalisées lors de l'apport de parts qui ne sont pas visées à l'article 95 du CIR 92. Dans ce cas, la valeur d'acquisition correspond à la valeur d'acquisition des actions initialement détenues.

Le quatrième alinéa fixe une règle uniforme concernant le cas où un même contribuable aurait acquis successivement différents actifs financiers identiques, à des prix d'acquisition différents. Pour le calcul de la plus-value, la méthode FIFO est retenue. En cas de vente d'une partie de ces actifs, la plus-value est calculée sur base du prix du premier actif financier acquis.

À noter que ni cette disposition, ni aucune autre disposition du régime de taxation des plus-values sur actifs financiers n'instaure de fiction selon laquelle, en cas de rachat échelonné, une cession ultérieure (avec application de la méthode FIFO) devrait être fiscalement considérée comme autant de cessions distinctes.

Supposons que vous ayez effectué trois achats différents d'un même actif financier:

- 10 actions ont été achetées en 2026 à 100 euros
- 20 actions ont été achetées en 2027 à 150 euros
- 70 actions ont été achetées en 2028 à 200 euros

Si 25 actions sont vendues en 2028 à 200 euros, la plus-value s'élève à:

10 x (200 euros – 100 euros) et

15 x (200 euro – 150 euro),

ofwel in totaal 1.750 euro.

Het onmiddellijk opnemen van een dergelijke regel in de wet vergemakkelijkt de berekening van de belastbare basis, vermijdt onnodige betwistingen tussen de belastingplichtige en de fiscus en biedt een onmisbare voorspelbaarheid en rechtszekerheid aan de belastingplichtige-investeerder. Een dergelijke uniforme regel vastleggen vergemakkelijkt ook de voorheffing van de bronheffing door de betrokken tussenpersonen.

In navolging van het advies nr. 78.039/1 van de Raad van State van 12 september 2025, wordt verduidelijkt dat bij niet-beursgenoteerde aandelen men via het volgnummer, terug te vinden in het aandeelhoudersregister, kan zien aan welke aandelen de meerwaardebelasting toegerekend moet worden.

Activa die worden overgedragen en waarvan de oorspronkelijke aanschaffingsdatum niet gekend is, zullen als laatst verworven beschouwd worden (datum overdracht).

De door het vierde lid geïntroduceerde methode vereist het bestaan van verschillende identieke financiële activa. Wanneer een verzekeringscontract gedeeltelijk afgekocht wordt, kan hiervan geen gebruik gemaakt worden omdat er slechts sprake is van één enkel financieel actief (i.e., het verzekeringscontract). In dit geval dient de meerwaarde proportioneel toegerekend te worden op het gedeelte van het verzekeringscontract dat afgekocht wordt door de belastingplichtige. Dit betekent bij wijze van voorbeeld dat bij een afkoop van de helft van het verzekeringscontract, de helft van de meerwaarde verwezenlijkt wordt en bijgevolg belastbaar is binnen de meerwaardebelasting.

Het vijfde lid bepaalt de methode voor de berekening van de meerwaarden gerealiseerd op financiële activa waarvan de waarde anders dan in euro is uitgedrukt. Zowel op het moment van aankoop als op het moment van verwezenlijking moeten de bedragen worden omgezet in euro.

Stel de aankoop van een aandeel in 2026 voor 100 dollar aan een koers van 1 dollar = 0,8 euro. Verkoop in 2029 voor 110 dollar aan koers van 1 dollar = 0,7 euro.

Minderwaarde = $(110 \times 0,7) - (100 \times 0,8)$ ofwel $770 - 800$, zijnde een minderwaarde van 30 euro.

Het zesde lid bevat een bepaling voor situaties waarin de aanschaffingswaarde van het financiële actief niet kan worden aangetoond. In dergelijke gevallen stemt

15 x (200 euros – 150 euros),

soit 1.750 euros au total.

L'inscription d'une telle règle directement dans la loi facilite le calcul de la base imposable, évite des controverses inutiles entre le contribuable et le fisc, tout en offrant une prévisibilité et une sécurité juridique indispensable au contribuable investisseur. Fixer une règle uniforme facilite également le prélèvement de la retenue à la source par les intermédiaires concernés.

Conformément à l'avis n° 78.039/1 du Conseil d'État du 12 septembre 2025, il est précisé que, pour les actions ou parts non cotées, on peut déterminer à quelles actions ou parts la taxation sur les plus-values doit être attribuée en se référant au numéro de suivi, tel qu'il figure dans le registre des actionnaires.

Les actifs transférés dont la date d'acquisition initiale n'est pas connue seront considérés comme ayant été acquis en dernier lieu (date de transfert).

La méthode introduite par l'alinéa 4 requiert l'existence de plusieurs actifs financiers identiques. En cas de rachat partiel d'un contrat d'assurance, elle ne peut être utilisée car il n'existe qu'un seul actif financier (le contrat d'assurance). Dans ce cas, la plus-value doit être attribuée proportionnellement à la partie du contrat d'assurance rachetée par le contribuable. À titre d'exemple, cela signifie que si la moitié du contrat d'assurance est rachetée, la moitié de la plus-value est réalisée et donc imposable au titre de l'impôt sur les plus-values.

L'alinéa 5 détermine la méthode de calcul des plus-values réalisées sur des actifs financiers dont la valeur est exprimée autrement qu'en euro. Tant au moment de l'acquisition qu'au moment de la réalisation, les montants doivent être convertis en euros.

Supposons un achat d'une action en 2026 pour 100 dollars au taux de 1 dollar = 0,8 euro. Vente en 2029 pour 110 dollars au taux de 1 dollar = 0,7 euro.

Moins-value = $(110 \times 0,7) - (100 \times 0,8)$, soit $770 - 800$, soit une moins-value de 30 euros.

L'alinéa 6 prévoit une disposition pour les situations où la valeur d'acquisition de l'actif financier ne peut être prouvée. Dans ce cas, si la valeur d'acquisition n'a pu

de belastbare meerwaarde overeen met de ontvangen prijs. Dit betekent dat de aanschaffingswaarde van het financiële actief geacht wordt nul te bedragen. In dergelijke gevallen, waarin de aanschaffingswaarde niet gekend is, betreft de ontvangen prijs immers de enige prijs waarop een beroep gedaan kan worden.

In de gevallen waarin een tussenpersoon verplicht is tot de inhouding van de roerende voorheffing en geen kennis heeft van de aanschaffingswaarde van het financiële actief, zal de tussenpersoon bijgevolg de roerende voorheffing inhouden op de ontvangen prijs. De belastingplichtige kan naderhand via de aangifte, mits het verstrekken van afdoende bewijs van het concrete bedrag van de aanschaffingswaarde, een verrekening doorvoeren.

Art. 102, §§ 2 en 3, WIB 92

Paragraaf 2 van het nieuwe artikel 102 WIB 92 bevat een specifieke berekeningsmethode voor het bepalen van de belastbare meerwaarde. Het gaat over een afwijking op het algemene principe dat in artikel 102, § 1, WIB 92 opgenomen wordt.

In geval van emigratie van de belastingplichtige wordt de waarde van het financiële actief op het moment van de emigratie als de ontvangen prijs beschouwd. De verkoopprijs van de financiële activa in kwestie moet worden bepaald op het moment dat de belastingplichtige het land verlaat.

Paragraaf 3 van het nieuwe artikel 102 WIB 92 bevat specifieke regelingen voor de bepaling van de aanschaffingswaarde van financiële activa in het geval waarbij een belastingplichtige immigreert naar België.

Om de heffingsbevoegdheid van België te beperken, wordt enkel rekening gehouden met het gedeelte van de meerwaarde van het financiële actief gerealiseerd door een Belgisch rijksinwoner. De aankoopprijs onder bezwarende titel komt dus overeen met de waarde op het moment waarop de belastingplichtige aan de Belgische personenbelasting onderworpen wordt.

Het tweede lid van deze bepaling bevat echter een uitzondering in de gevallen waarin er sprake is van een belastingplichtige die onder het toepassingsgebied van de *exit* taks valt. Dit tweede lid moet vermijden dat de financiële activa van een persoon die binnen de twee jaar terug naar België keert een nieuwe aanschaffingswaarde toegekend krijgen. In dergelijke situaties behoudt de belastingplichtige bijgevolg zijn initiële aanschaffingswaarde. Het advies van de Raad van State nr. 78.039/1 van

être prouvée, la plus-value imposable correspond au prix reçu. Cela signifie que la valeur d'acquisition de l'actif financier est réputée nulle. En effet, dans ce cas, lorsque la valeur d'acquisition n'est pas connue, le prix reçu est le seul prix qui peut être invoqué.

Par conséquent, dans les cas où un intermédiaire est tenu de prélever le précompte mobilier et n'a pas connaissance de la valeur d'acquisition de l'actif financier, l'intermédiaire déduira le précompte mobilier du prix reçu. Le contribuable peut ensuite procéder à une compensation par le biais de la déclaration fiscale, à condition de fournir une preuve concluante du montant concret de la valeur d'acquisition.

Art. 102, §§ 2 et 3, CIR 92

Le paragraphe 2 du nouvel article 102, CIR 92 contient une méthode de calcul spécifiques pour la détermination des plus-values imposables. Il s'agit d'une dérogation au principe général contenu dans l'article 102, § 1er, CIR 92.

En cas d'émigration du contribuable, la valeur de l'actif financier au moment de l'émigration est considérée comme le prix reçu. Le prix de vente des actifs financiers concernés devra dès lors être déterminé au moment du franchissement de la frontière vers l'étranger.

Le paragraphe 3 du nouvel article 102, CIR 92, prévoit des modalités spécifiques pour la détermination de la valeur d'acquisition des actifs financiers en cas d'immigration en Belgique d'un contribuable.

Afin de limiter le pouvoir d'imposition de la Belgique, seule la partie de la plus-value sur actif financier réalisée par un résident belge sera prise en compte. Ainsi, le prix d'acquisition à titre onéreux d'un actif financier correspondra à sa valeur au moment où le contribuable devient assujéti à l'impôt belge sur le revenu des personnes physiques.

L'alinéa 2 de cette disposition contient toutefois une exception dans les cas d'un contribuable entrant dans le champ d'application de l'*exit* taxe. Le but de cet alinéa 2 est d'éviter d'attribuer une nouvelle valeur d'acquisition aux actifs financiers d'une personne physique qui revient en Belgique dans les deux ans. Par conséquent, dans de telles situations, le contribuable conserve la valeur d'acquisition initiale de ses actifs financiers. L'avis du Conseil d'État n° 78.039/1, du 12 septembre 2025 (par.

12 september 2025 (randnr. 30.1.2) werd gevolgd wat betreft de formulering van deze bepaling en het voorzien van een illustratief voorbeeld.

Een belastingplichtige koopt een aandeel voor 10 euro en verliest zijn Belgisch rijksinwonerschap wanneer het aandeel 20 euro waard is. In die situatie wordt een *exit* taks bepaald op 10 euro waarbij evenwel een automatisch uitstel van betaling toegepast wordt. Indien de persoon na bijvoorbeeld twaalf maanden opnieuw Belgisch rijksinwoner wordt wanneer het aandeel bijvoorbeeld 30 euro waard is en de betalingsverplichting onder de *exit* heffing vervalt zou hij onder toepassing van artikel 102, § 3 een aanschaffingswaarde van 30 euro bekomen, namelijk de waarde op het moment dat de belastingplichtige (opnieuw) Belgisch rijksinwoner wordt. In afwijking hiervan zal de aanschaffingswaarde opnieuw op 10 euro worden bepaald.

Gelet op het feit dat, ten gevolge van het tijdelijk niet-rijksinwonerschap, België niet over heffingsbevoegdheid beschikte ten aanzien van de meerwaarde, voorziet het derde lid van paragraaf 3 in de regel dat het bedrag van de aanschaffingswaarde dat gebruikt wordt voor de berekening van de meerwaardebelasting vermeerderd mag worden met het bedrag dat als belastbare grondslag heeft gediend bij de effectieve heffing van een buitenlandse belasting van gelijke aard als de belasting die conform artikel 90, eerste lid, 9°, WIB 92 geheven wordt. Uiteraard is deze bepaling niet van toepassing indien de belastingplichtige op het ogenblik van zijn terugkeer naar België niet langer in het bezit is van de financiële activa. Bijgevolg kan zij slechts toepassing vinden indien de belastingplichtige in het buitenland werd onderworpen aan een belasting van dezelfde aard als die bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, WIB 92, zonder dat hij afstand heeft gedaan van zijn activa. Dit is het typische geval van een *exit* heffing.

Dit kan verduidelijkt worden aan de hand van een voorbeeld, waarbij een belastingplichtige een aandeel koopt voor 10 euro en zijn Belgisch rijksinwonerschap verliest wanneer het aandeel 20 euro waard is. In die situatie wordt een *exit* taks bepaald op 10 euro (20 euro – 10 euro)—waarbij evenwel een automatisch uitstel van betaling toegepast wordt. Indien de persoon na bijvoorbeeld twaalf maanden opnieuw Belgisch rijksinwoner wordt—wanneer het aandeel bijvoorbeeld 35 euro waard is, vervalt de betalingsverplichting onder de *exit* taks. Stel dat in het land van waaruit de belastingplichtige verhuist een *exit*—heffing van toepassing zou zijn op een meerwaarde van 35 – 20, ofwel 15 euro. Deze 15 euro komt dan in aanmerking als “aanschaffingswaarde” in hoofde van de belastingplichtige, zodat deze aanschaffingswaarde dan 10 + 15, ofwel 25 euro zal bedragen.

30.1.2.), a été suivi quant à la formulation de cette disposition et la prévision d'un exemple illustratif.

Un contribuable acquiert une action pour 10 euros et perd sa résidence fiscale belge lorsque l'action vaut 20 euros. Dans cette situation, une *exit* taxe est établie sur une base de 10 euros, avec toutefois l'application d'un report automatique de paiement. Si la personne redevient résidente fiscale belge après, par exemple, douze mois lorsque l'action vaut 30 euros et que l'obligation de paiement au titre de l'*exit* tax s'éteint elle obtiendrait, en application de l'article 102, § 3, une valeur d'acquisition de 30 euros, à savoir la valeur au moment où le contribuable redevient résident fiscal belge. Par dérogation, la valeur d'acquisition sera néanmoins à nouveau fixée à 10 euros.

Compte tenu du fait qu'en raison de la non-résidence temporaire, la Belgique ne disposait pas de compétences fiscales en matière de plus-values, le paragraphe 3, alinéa 3, prévoit la règle selon laquelle le montant de la valeur d'acquisition utilisé pour le calcul de l'impôt sur les plus-values peut être augmenté du montant qui a servi de base imposable lors de la perception effective d'un impôt étranger de même nature que l'impôt perçu conformément à l'article 90, alinéa 1er, 9°, CIR 92. Bien entendu, si le contribuable n'est plus en possession des actifs financiers au moment où il revient en Belgique, cette disposition n'a pas lieu d'être. Dès lors, elle ne peut trouver à s'appliquer que si le contribuable a été frappé à l'étranger d'un impôt de même nature à celui visé à l'article 90, alinéa 1er, 9°, CIR 92, sans que le contribuable ne se soit dépossédé de ses actifs. C'est le cas typique d'une *exit* taxe.

Ceci peut être illustré par le cas d'un contribuable qui achète une action pour 10 euros et qui cesse d'être résident belge à un moment l'action à une valeur de 20 euros. Dans ce cas, l'*exit* taxe porte sur 10 euros (20 euros – 10 euros) avec, par hypothèse, un report automatique de paiement. Si ce contribuable redevient résident belge après 12 mois, à un moment où l'action a une valeur de 35 euros, l'obligation de paiement de l'*exit* taxe s'éteint. Imaginons que dans l'état dans lequel le contribuable avait émigré, une *exit* taxe s'applique sur une plus-value de 35 – 20, soit 15 euros. Ces 15 euros sont alors pris en compte en tant que “valeur d'acquisition” dans le chef du contribuable, de sorte que cette valeur sera égale à 10 + 15, soit 25 euros.

Art. 102, § 4, WIB 92

Paragraaf 4 bepaalt hoe de waarde van de historische meerwaarden bepaald wordt. In lijn met het Regeerakkoord worden de historische meerwaarden—i.e. de latente meerwaarden op financiële activa die nog niet werden gerealiseerd op het moment van inwerkingtreding van de nieuwe regeling—vrijgesteld. Deze paragraaf vormt derhalve een afwijking op het algemene principe dat in artikel 102, § 1, eerste lid, WIB 92 geïntroduceerd werd.

Het is bijgevolg nodig om voor deze meerwaarden, in afwijking van de algemene regel vervat in artikel 102, § 1, WIB 92 te voorzien in een andere berekeningsmethode en niet de (historische) aanschaffingswaarde te weerhouden, maar wel de waarde van het financiële actief op 31 december 2025. Dit is het zogenaamde “foto-moment”.

Voor de financiële activa verworven voor de toepassing van de nieuwe regeling, stemt de meerwaarde dus overeen met het verschil tussen de verkoopprijs en de waarde van het actief op het moment dat de nieuwe regeling van toepassing wordt. Wanneer bijvoorbeeld een belastingplichtige een aandeel dat in 2020 werd aangekocht voor 100 euro, en waarvan de waarde op 31 december 2025 120 euro bedroeg, op 12 januari 2026 voor 150 euro verkoopt, zal de meerwaarde 30 euro bedragen. De historische meerwaarde ten belope van 20 euro wordt niet belast.

De berekening van een meerwaarde als een positief verschil tussen aanschaffingswaarde en de ontvangen prijs bij een overdracht onder bezwarende titel impliceert dat de ontvangen prijs hoger is dan de aanschaffingswaarde. Het logische gevolg is dat in het geval dit niet zo is en er dus een negatief verschil is, er een minderwaarde kan gerealiseerd worden zoals bedoeld in artikel 102, § 5, WIB 92. Wanneer een belastingplichtige een aandeel dat in 2020 werd aangekocht voor 100 euro, en waarvan de waarde op 31 december 2025 90 euro bedroeg, op 12 januari 2026 voor 95 euro verkoopt, zal er geen meerwaarde worden gerealiseerd omdat de (historische) aanschaffingswaarde hoger is dan de ontvangen prijs.

In het kader van de niet-belasting van de historische meerwaarden moet de belastingplichtige op 31 december 2025 de waarde van het financiële actief bepalen. Te dien einde bepaalt het tweede lid van artikel 102, § 4, WIB 92 de te volgen methodes om de waarde van de financiële activa op 31 december 2025 te bepalen. De expliciete opname van deze berekeningsmethoden in de wet dient twee doeleinden. Ten eerste is het de bedoeling het grondwettelijk fiscaal legaliteitsbeginsel te respecteren. Het bepalen van het bedrag van de meerwaarde vormt immers zonder enige betwisting een

Art. 102, § 4, CIR 92

Le paragraphe 4 définit la manière dont la valeur des plus-values historiques est déterminée. Conformément à l'Accord de gouvernement les plus-values historiques—c'est-à-dire les plus-values latentes sur les actifs financiers qui n'étaient pas encore réalisées au moment de l'entrée en vigueur du nouveau régime—sont exonérées. Ce paragraphe constitue donc une dérogation au principe général introduit à l'article 102, § 1er, alinéa 1er, CIR 92.

Il est dès lors nécessaire, pour ces plus-values, de prévoir une méthode de calcul dérogatoire à la règle générale énoncée à l'article 102, § 1er, CIR 92, en ne retenant pas la valeur d'acquisition (historique), mais bien la valeur de l'actif financier au 31 décembre 2025. C'est ce que l'on appelle la date de référence.

Pour les actifs financiers acquis avant l'application du nouveau régime, la plus-value correspondra donc à la différence entre le prix de vente et la valeur de l'actif au moment où le nouveau régime est d'application. Si par exemple un contribuable vend une action achetée en 2020 pour 100 euros, dont la valeur au 31 décembre 2025 était de 120 euros, le 12 janvier 2026 pour 150 euros, la plus-value sera de 30 euros. La plus-value historique de 20 euros ne sera pas imposée.

Le calcul d'une plus-value comme la différence positive entre la valeur d'acquisition et le prix reçu lors d'un transfert à titre onéreux implique que le prix reçu soit supérieur à la valeur d'acquisition. Il en découle logiquement que, dans le cas contraire, une moins-value peut être réalisée, au sens de l'article 102, § 5, CIR 92. Ainsi, lorsqu'un contribuable vend, le 12 janvier 2026, une action acquise en 2020 pour 100 euros, dont la valeur au 31 décembre 2025 était de 90 euros, pour un prix de 95 euros, aucune plus-value ne sera réalisée étant donné que la valeur d'acquisition (historique) est supérieure au prix reçu.

Dans le cadre de la non-imposition des plus-values historiques, le contribuable doit déterminer la valeur de l'actif financier au 31 décembre 2025. À cet effet, l'article 102, § 4, alinéa 2, CIR 92 détermine les méthodes à suivre pour fixer la valeur des actifs financiers au 31 décembre 2025. L'inclusion explicite de ces méthodes de calcul dans la loi répond à deux objectifs. D'une part, elle vise à respecter le principe constitutionnel de la légalité fiscale. La détermination du montant de la plus-value est sans conteste un des éléments essentiels de l'impôt qu'il convient de faire figurer dans la loi. Deuxièmement,

van de essentiële elementen van de belasting die in de wet vastgelegd moeten worden. Ten tweede beoogt de expliciete opname elke discussie of onnodige betwisting tussen de belastingplichtige en de Administratie te vermijden.

De waardebepaling van het financiële actief op 31 december 2025 is afhankelijk van het genoteerde karakter van het actief.

Indien het financieel actief genoteerd is, zal de waarde van dit actief op 31 december 2025 eenvoudigweg gelijk zijn aan de laatste slotkoers van dit actief van het jaar 2025. Dit betreft een notering op een gereglementeerde markt of op enige andere openbare, regelmatig werkende markt.

Voor bepaalde activa, zoals bijvoorbeeld niet-beurs-genoteerde fondsen die niet noodzakelijk een slotkoers hebben op 31 december 2025 kan de laatst gekende netto-inventariswaarde voor 2025 worden gebruikt.

Voor de financiële activa die niet genoteerd zijn op een gereglementeerde markt of op enige andere openbare, regelmatig werkende markt wordt de hoogste van een van de volgende waardes genomen:

a) een waarde gehanteerd bij een overdracht onder bezwarende titel van de financiële activa tussen volstrekt onafhankelijke partijen, waarmee verwezen wordt naar een “*at arm’s length*”-verrichting in de zin van de richtlijn inzake verrekenprijzen van de OESO, of naar aanleiding van een kapitaalverhoging, of naar aanleiding van de oprichting van een vennootschap, die plaatsvond tussen 1 januari 2025 en 31 december 2025;

b) een waarde die het resultaat is van de toepassing van een waarderingsformule vastgesteld in een contract of in een contractueel aanbod van verkoopoptie met betrekking tot deze financiële activa dat in werking is op 1 januari 2026;

c) in het geval van aandelen en met aandelen gelijkgestelde instrumenten, het eigen vermogen verhoogd met een bedrag dat gelijk is aan vier keer de EBITDA, bedoeld in artikel 275°, § 2, derde lid, WIB 92 van het laatste boekjaar afgesloten voor 1 januari 2026.

Het volgende voorbeeld kan als illustratie dienen:

Op 31 augustus 2025 vindt een verkoop tussen onafhankelijke partijen aan 115 euro per aandeel plaats.

Op 1 december 2025 is er een kapitaalverhoging aan 110 euro per aandeel.

l’inclusion explicite vise à éviter toute discussion ou tout litige inutile entre le contribuable et l’administration.

L’évaluation de l’actif financier au 31 décembre 2025 dépend de la nature cotée de l’actif.

Lorsque l’actif financier est coté, la valeur de cet actif au 31 décembre 2025 sera tout simplement égale à la dernière cotation de clôture de cet actif pour l’année 2025. Il s’agit d’une cotation sur un marché réglementé ou sur tout autre marché ouvert régulièrement actif.

Pour certains actifs, tels que les fonds non cotés en bourse qui n’ont pas nécessairement un cours de clôture au 31 décembre 2025, la dernière valeur nette d’inventaire connue pour 2025 pourra être utilisée.

Pour les actifs financiers qui ne sont pas cotés sur un marché réglementé ou sur tout autre marché ouvert régulièrement actif, la valeur la plus élevée parmi les valeurs suivantes est reprise:

a) une valeur appliquée à une cession à titre onéreux des mêmes actifs financiers entre des parties totalement indépendantes (ce qui renvoie à une transaction “*at arm’s length*” au sens des directives de prix de transfert de l’OCDE), ou à l’occasion d’une augmentation de capital ou de la constitution d’une société, qui a eu lieu entre le 1er janvier 2025 et le 31 décembre 2025;

b) une valeur résultant de l’application d’une formule de valorisation établie dans un contrat ou dans une offre contractuelle d’option de vente portant sur ces actifs financiers en vigueur le 1er janvier 2026;

c) dans le cas d’actions et d’instruments assimilables à des actions, les capitaux propres augmentée d’un montant égal à quatre fois l’EBITDA visé à l’article 275°, § 2, alinéa 3, CIR 92 du dernier exercice clos avant le 1er janvier 2026.

L’exemple suivant peut servir d’illustration:

Le 31 août 2025 a lieu une vente entre parties indépendantes à 115 euros par action.

Le 1er décembre 2025, il y a une augmentation de capital à 110 euros par action.

Op 15 december 2025 verkoopt de werknemer, in het kader van een aandelenplan, aandelen aan 100 euro per aandeel. Voor de berekening van de verkoopprijs werd rekening gehouden met een formule die ook werd gebruikt bij de toekenning van de aandelen.

De vennootschap sluit haar jaarrekening af op 31 maart 2025. De boekwaarde verhoogd met 4 keer de EBITDA bedraagt 80 euro per aandeel.

Voor de berekening van de meerwaardebelasting moet een waarde op 31 december 2025 van 115 euro worden weerhouden, zijnde de hoogste waarde.

Enkel in afwijking van de forfaitaire waardering op basis van het eigen vermogen en EBITDA kan de waarde worden vastgesteld door een bedrijfsrevisor die niet de commissaris is of een gecertificeerd accountant. Indien zij als gebruikelijke beroepsbeoefenaar optreden, komen zij niet in aanmerking om de waardering uit te voeren. Deze bepaling moet de objectiviteit en geloofwaardigheid van de waardering waarborgen. Deze waardering dient ten laatste te gebeuren op 31 december 2027. Dezelfde waarderingsmethode moet logischerwijs ook worden toegepast op financiële activa waarop de bovengenoemde methoden niet kunnen worden toegepast.

De waarde zal eveneens worden bepaald door een bedrijfsrevisor of een erkende accountant voor financiële activa waarvoor de eerder genoemde waarderingsmethoden niet kunnen worden toegepast. In dit kader kan verwezen worden naar de waardering van een niet-beursgenoteerde obligatie, waarbij in de praktijk vaak enkel een beroep kan worden gedaan op een bedrijfsrevisor of een erkende accountant om de obligatie te waarderen, gelet op de vaststelling dat de andere waarderingsmethodes in de meeste gevallen niet van toepassing zijn.

Opgemerkt moet worden dat de bovengenoemde waarderingsbeginselen ook van toepassing zijn op certificaten die in het bezit zijn van een belastingplichtige en die economische rechten op de onderliggende aandelen vertegenwoordigen, zoals het geval is bij Belgische private stichtingen of Nederlandse STAK's.

De controle van de waardering kan door administratie in uitzonderlijke gevallen nog altijd gedaan worden in geval van waardering door accountant of revisor als er bijvoorbeeld aanwijzingen zijn dat de waardering niet marktconform is.

In het laatste lid van § 4, voor de overdrachten die plaatsvinden tot en met 31 december 2030 van financiële activa die vóór 1 januari 2026 zijn verworven, kan de in

Le 15 décembre 2025, dans le cadre d'un plan d'actionnariat, le salarié revend des actions à 100 euros de l'action. Pour le calcul du prix de vente, une formule a été prise en compte qui a également été utilisée lors de l'attribution des actions.

La société clôture ses comptes le 31 mars 2025. La valeur comptable a été multipliée par 4, l'EBITDA est de 80 euros par action.

Pour le calcul de l'impôt sur les plus-values, une valeur de 115 euros au 31 décembre 2025 doit être utilisée, étant la valeur la plus élevée.

Ce n'est qu'en cas d'écart par rapport à l'évaluation forfaitaire basée sur la valeur des capitaux propres et l'EBITDA que la valeur peut être déterminée par un réviseur d'entreprises qui n'est pas le commissaire, ou un expert-comptable certifié. S'ils agissent en tant que professionnel habituel, ils ne peuvent pas être désignés pour effectuer l'évaluation. Cette disposition vise à garantir l'objectivité et la crédibilité de l'évaluation. Cette évaluation doit être effectuée au plus tard le 31 décembre 2027. C'est cette même méthode d'évaluation qui doit par ailleurs logiquement également être appliquée en présence d'actifs financiers à l'égard desquels les méthodes visées ci-avant ne peuvent trouver à s'appliquer.

La valeur sera également déterminée par un réviseur d'entreprises ou un expert-comptable certifié pour les actifs financiers à l'égard desquels les méthodes précitées ne peuvent trouver à s'appliquer. Dans ce contexte, il peut être fait référence à l'évaluation d'une obligation non cotée, pour laquelle, en pratique, il n'est souvent possible de faire appel qu'à un réviseur d'entreprises ou à un expert-comptable agréé afin de procéder à l'évaluation de l'obligation, étant donné que les autres méthodes d'évaluation ne sont, dans la plupart des cas, pas applicables.

À noter que les principes d'évaluation précités s'appliquent également aux certificats détenus par un contribuable et représentant des droits économiques des actions sous-jacentes, comme c'est le cas en présence de fondations privées belges ou de STAK néerlandaises.

Le contrôle de l'évaluation peut, dans des cas exceptionnels, encore être effectué par l'administration en cas d'évaluation par un expert-comptable ou un réviseur, lorsqu'il existe par exemple des indications que l'évaluation n'est pas conforme au marché.

Dans le dernier alinéa du § 4, pour les cessions réalisées jusqu'au 31 décembre 2030 sur des actifs financiers acquis avant le 1er janvier 2026, la plus-value

het eerste lid bedoelde meerwaarde, op verzoek van de belastingplichtige, worden begrepen als het positieve verschil tussen de verkregen prijs, in geld, in effecten of in enige andere vorm, als vergoeding voor de vervreemde financiële activa, en de aanschaffingswaarde van deze financiële activa zoals aangetoond door de belastingplichtige.

Bij wijze van voorbeeld kan verwezen worden naar de situatie waarin de belastingplichtige in 2013 ingetekend heeft op de beursgang van ACo aan een bedrag van 14,5 euro. Op 31 december 2025 is het aandeel van ACo 5 euro waard. Op 7 december 2029 besluit de belastingplichtige het aandeel te verkopen voor 14,5 euro. Omdat in deze situatie rekening gehouden mag worden met de historische aanschaffingsprijs, heeft de belastingplichtige geen belaste meerwaarde gerealiseerd.

In dit geval, wordt de gemiddelde aanschaffingsprijs per financieel actief genomen zoals deze bekend is op 31 december 2025. Deze berekeningsmethode maakt het eenvoudiger om de eventuele kleinere meerwaarde op de financiële activa die op 31 december 2025 in het bezit zijn van de belastingplichtige te berekenen. Immers, in het geval waarin de FIFO methode zoals omschreven in artikel 102, § 1, zesde lid, WIB 92 toegepast zou worden, betekent dit dat de oudst verworven financiële activa als eerste zouden worden geacht te zijn verkocht. Om de bewijsproblematiek te verlichten, wordt daarom in een bijzondere berekeningsmethode voorzien die uitgaat van de gemiddelde aanschaffingsprijs. Om de hogere aanschaffingsprijs te bepalen en te bewijzen kan de belastingplichtige zich baseren op de financiële reporting dat door zijn of haar financiële instelling wordt aangeleverd met betrekking tot de stand van de effectenportefeuille op 31 december 2025.

Om tegemoet te komen aan de opmerkingen die de Raad van State onder randnummer 30.1.3. formuleerde in zijn advies nr. 78.039/1, van 12 september 2025, kan de wisselwerking tussen artikel 102, § 3, WIB 92 – die betrekking heeft op het geval van een niet-inwoner die een Rijksinwoner wordt – en artikel 102, § 4, vierde lid, WIB 92 – dat betrekking heeft op de overgangsregeling die toelaat om een vroegere aanschaffingswaarde in aanmerking te nemen dan deze van 31 december 2025 – worden uiteengezet.

Stel een niet-inwoner die in 2024 financiële activa koopt voor een waarde van 80 euro. Hij wordt Rijksinwoner in 2026 en zijn activa hebben intussen een waarde van 100 euro. Op 31 december 2025 hebben diezelfde activa een waarde van 90 euro. De belastingplichtige verkoopt deze activa in 2027 aan een prijs van 95 euro. In dit geval bepaalt artikel 102, § 3, eerste lid, WIB 92, dat de aanschaffingswaarde die in aanmerking moet

visée à l'alinéa 1er peut s'entendre, à la demande du contribuable, de la différence positive entre le prix reçu, en espèces, en titres ou sous toute autre forme, en rémunération des actifs financiers cédés, et la valeur d'acquisition de ces actifs financiers telle qu'elle est démontrée par le contribuable.

À titre d'exemple, on peut se référer à la situation où le contribuable a souscrit à l'IPO d'ACo en 2013 pour un montant de 14,5 euros. Le 31 décembre 2025, l'action d'ACo vaut 5 euros. Le 7 décembre 2029, le contribuable décide de vendre l'action au prix de 14,5 euros. Comme le prix d'acquisition historique peut être pris en compte dans cette situation, le contribuable n'a pas réalisé de plus-value imposée.

Dans ce cas, il est tenu compte du prix moyen d'acquisition par actif financier tel que connu au 31 décembre 2025. Cette méthode de calcul permet de simplifier la détermination de l'éventuelle moindre plus-value sur les actifs financiers détenus par le contribuable au 31 décembre 2025. En effet, si la méthode FIFO, telle que prévue à l'article 102, § 1er, alinéa 6, CIR 92, devait être appliquée, cela impliquerait que les actifs financiers acquis en premier seraient réputés avoir été cédés en premier lieu. Afin d'alléger la charge de la preuve, il est dès lors prévu une méthode particulière de calcul fondée sur le prix moyen d'acquisition. Pour déterminer et prouver le prix moyen d'acquisition supérieur, le contribuable peut, se baser sur le reporting financier fourni par son établissement financier concernant l'état du portefeuille de titres au 31 décembre 2025.

Pour répondre aux remarques formulées par le Conseil d'État dans son avis n° 78.039/1, du 12 septembre 2025 (par. 30.1.3.) on peut exposer l'interaction de l'article 102, § 3, CIR 92 – qui porte sur le cas d'un non-résident qui devient habitant du Royaume – et l'article 102, § 4, alinéa 4, CIR 92 – qui porte sur le régime transitoire permettant de prendre en considération une valeur d'acquisition antérieure à celle du 31 décembre 2025.

Soit un non-résident qui achète des actifs financiers pour une valeur de 80 en 2024. Il devient un habitant du Royaume en 2026 et ses actifs ont désormais une valeur de 100. Au 31 décembre 2025, ces mêmes actifs avaient une valeur de 90. Ce contribuable cède ses actifs en 2027 au prix de 95. Dans ce cas, l'article 102, § 3, alinéa 1er, CIR 92 établit que la valeur d'acquisition à prendre en considération est celle au moment de l'assujettissement

worden genomen de waarde is op het moment van de onderwerping aan de personenbelasting, dit wil zeggen 100 euro. Indien deze belastingplichtige deze activa verkoopt aan 95 euro, verwezenlijkt hij dus een minwaarde van 5 euro.

Veronderstel nu een niet-inwoner die in 2024 financiële activa koopt voor een waarde van 100 euro. Hij wordt Rijksinwoner in 2026 en zijn activa hebben intussen een waarde van 90 euro. Op 31 december 2025 hebben diezelfde activa een waarde van 80 euro. De belastingplichtige verkoopt zijn activa in 2027 aan een prijs van 95 euro. In dit geval bepaalt artikel 102, § 3, eerste lid, WIB 92, dat de aanschaffingswaarde die in aanmerking moet worden genomen de waarde is op het moment van onderwerping aan de personenbelasting, zijnde 90 euro. Indien de belastingplichtige zijn activa verkoopt aan een prijs van 95 euro, verwezenlijkt hij dus een meerwaarde van 5 euro. De belastingplichtige zou echter kunnen vragen dat de meerwaarde zou berekend worden met toepassing van artikel 102, § 4, vierde lid, WIB 92. In dat geval zou de meerwaarde berekend worden rekening houdende met de aanschaffingswaarde van de financiële activa voor 31 december 2025. Dit zou een minwaarde opleveren van (100 euro – 95 euro), zijnde 5 euro.

Art. 102, § 5, WIB 92

Het algemene principe voor de bepaling van de belastbare meerwaarde gaat uit van het positieve verschil tussen de ontvangen prijs en de aanschaffingswaarde van het financiële actief. Het is niet mogelijk om kosten of belastingen in mindering te brengen van de ontvangen prijs voor de berekening van de belastbare meerwaarde. Paragraaf 5 van artikel 102 WIB 92 laat de belastingplichtige evenwel toe om minderwaarden af te trekken van de gerealiseerde meerwaarden.

Er wordt voorzien in een definitie waarbij de minderwaarde wordt omschreven als het negatieve verschil tussen de in geld, in effecten of in enige andere vorm voor de overgedragen financiële activa ontvangen prijs en de aanschaffingswaarde voor zover deze wordt bevestigd door de belastingplichtige.

Voor de financiële activa die werden verkregen voor 1 januari 2026 is de minderwaarde het negatieve verschil tussen de in geld, in effecten of in enige andere vorm voor de overgedragen financiële activa ontvangen prijs en de waarde van deze financiële activa op 31 december 2025. Er wordt dus vertrokken van het “foto moment” om de minderwaarde te berekenen. De aanbevelingen geformuleerd door de Raad van State in zijn advies nr. 78.039/1/V van 12 september 2025 (randnr. 30.4) werden gevolgd.

à l'impôt des personnes physiques, c'est-à-dire 100. Lorsque ce contribuable vend ses actifs au prix de 95, il réalise donc une moins-value de 5.

Supposons maintenant un non-résident qui achète des actifs financiers pour une valeur de 100 en 2024. Il devient un habitant du Royaume en 2026 et ses actifs ont désormais une valeur de 90. Au 31 décembre 2025, ces mêmes actifs avaient une valeur de 80. Ce contribuable cède ses actifs en 2027 au prix de 95. Dans ce cas, l'article 102, § 3, alinéa 1er, CIR 92 établit que la valeur d'acquisition à prendre en considération est celle au moment de l'assujettissement à l'impôt des personnes physiques, c'est-à-dire 90. Lorsque ce contribuable vend ses actifs au prix de 95, il réalise donc une plus-value de 5. Ce contribuable pourrait toutefois demander à ce que la plus-value soit calculée en faisant application de l'article 102, § 4, alinéa 4, CIR 92. Dans ce cas, la plus-value serait calculée en tenant compte de la valeur d'acquisition des actifs financiers avant le 31 décembre 2025. En l'occurrence, le résultat fera apparaître une moins-value de (100-95), soit 5.

Art. 102, § 5, CIR 92

Le principe général de détermination de la plus-value imposable est basé sur la différence positive entre le prix reçu et le coût d'acquisition de l'actif financier. Il n'est pas possible de déduire des frais ou des taxes du prix obtenu pour le calcul de la plus-value imposable. Toutefois, l'article 102, § 5, CIR 92, permet au contribuable de déduire les moins-values des plus-values réalisées.

Il est prévu une définition selon laquelle la moins-value est définie comme la différence négative entre le prix reçu – en espèces, en titres ou sous toute autre forme – pour les actifs financiers transférés et la valeur d'acquisition, pour autant que celle-ci soit prouvée par le contribuable.

Pour les actifs financiers acquis avant le 1er janvier 2026, la moins-value s'entend de la différence négative entre le prix reçu en espèces, en titres ou sous toute autre forme et la valeur de ces actifs financiers au 31 décembre 2025. Le point de départ est donc la date de référence pour calculer la perte de valeur. Les recommandations formulées par le Conseil d'État dans son avis n° 78.039/1/V, du 12 septembre 2025 (par. 30.4.), ont été suivies.

In dit kader kan verwezen worden naar de situatie waarin de belastingplichtige op 1 januari 2020 een aandeel van ACo aankocht aan een waarde van 1000 euro. De waarde op 31 december 2025 van dat aandeel bedroeg 1500 euro. De belastingplichtige besluit het aandeel te verkopen in 2026, wanneer de waarde van het aandeel 1000 euro bedraagt. In dit geval bedraagt de fiscale minderwaarde 500 euro.

De minderwaarden die in mindering gebracht kunnen worden betreffen enkel de minderwaarden op financiële activa zoals bedoeld in de bepalingen onder het nieuwe artikel 90, eerste lid, 9°, a), b) of c), WIB 92, waarvan de belastingplichtige het bewijs van het bestaan en het bedrag levert, met alle middelen van recht, met uitzondering van de eed.

Deze minderwaarden kunnen slechts worden afgetrokken indien zij aan drie voorwaarden voldoen. De minderwaarden moeten worden gerealiseerd in de loop van hetzelfde belastbare tijdperk, door dezelfde belastingplichtige en binnen dezelfde categorie van financiële activa als bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, WIB 92. Minderwaarden gerealiseerd op financiële activa als bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, c), WIB 92 bijvoorbeeld kunnen enkel worden afgetrokken van meerwaarden als bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, c), WIB 92.

Dit betekent dat de belastingplichtige een gerealiseerd verlies op een verzekeringsproduct kan afzetten tegen een gerealiseerde winst op een bancaire product wanneer dit binnen hetzelfde belastbare tijdperk gebeurt.

Om tegemoet te komen aan de opmerking geformuleerd door de Raad van State in zijn advies nr. 78.039/1 van 12 september 2025 (randnr. 3.4.2), kan het volgende worden gepreciseerd. Ondanks de verscheidenheid aan elementen die in het ontwerp van artikel 92, § 1, WIB 92 aan bod komen, gaat het wel degelijk om financiële activa in elk geval, waarvan de specificiteit ten opzichte van andere activa reeds is benadrukt. Ondanks hun verscheidenheid zijn de belastinggrondslag en het belastingtarief van deze elementen identiek in het wetsvoorstel. Het is derhalve niet objectief gerechtvaardigd om de verrekening van minderwaarden te beperken tot alleen meerwaarden die zijn gerealiseerd op financiële activa van dezelfde aard, namelijk de categorieën van artikel 92, eerste lid, onder a) (financiële instrumenten), b) (verzekeringsproducten), c) (cryptoactiva) of d) (bellegingsgoud). Bovendien kan men zich binnen deze zelfde categorieën afvragen of de toerekening van minderwaarden niet beperkt moet blijven tot identieke activa, enz. Er werd niet voor deze benadering gekozen en de financiële activa die onder de wet vallen, moeten als voldoende gelijksoortig worden beschouwd om de

Dans ce cadre, on peut faire référence à la situation dans laquelle le contribuable a acquis, le 1er janvier 2020, une action de la société ACo pour une valeur de 1000 euros. La valeur de cette action au 31 décembre 2025 était de 1500 euros. Le contribuable décide de vendre l'action en 2026, lorsque sa valeur est de 1000 euros. Dans ce cas, la moins-value fiscale s'élève à 500 euros.

Les moins-values déductibles concernent uniquement les moins-values sur les actifs financiers visés par l'article 90, alinéa 1er, 9°, a), b) ou c), nouveau, CIR 92, dont le contribuable apporte la preuve de l'existence et du montant, par tous les moyens de droit, à l'exception du serment.

Ces moins-values ne peuvent être déduites que si elles remplissent trois conditions. Les moins-values doivent être déduites que si elles sont réalisées au cours de la même période imposable par le même contribuable et au sein de la même catégorie d'actifs financiers visée à l'article 90, alinéa 1er, 9°, CIR 92. Les moins-values réalisées sur les actifs financiers visés à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c), CIR 92, par exemple, ne peuvent être déduites que des plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c), CIR 92.

Cela signifie que le contribuable peut compenser une perte réalisée sur un produit d'assurance par une plus-value réalisée sur un produit bancaire lorsqu'elle se produit au cours de la même période imposable.

Pour répondre à la remarque formulée par le Conseil d'État dans son avis n° 78.039/1, du 12 septembre 2025 (par. 3.4.2.), on peut préciser ceci. Malgré la diversité des éléments abordés dans l'article 92, § 1, CIR 92 en projet, il s'agit bel et bien d'actifs financiers dans tous les cas, dont la spécificité par rapport aux autres actifs a déjà été soulignée. En dépit de leur diversité, la base imposable et le taux d'imposition de ces éléments sont identiques dans le projet de loi. Il n'est donc pas objectivement justifié de limiter l'imputation des moins-values uniquement aux plus-values réalisées sur des actifs financiers de même nature, à savoir les catégories visées à l'article 92, § 1er, alinéa 1er, a) (instruments financiers), b) (produits d'assurance), c) (crypto-actifs) ou d) (or d'investissement). Par ailleurs, on pourrait se demander, au sein de ces mêmes catégories, si l'imputation des moins-values ne devrait pas être limitée aux actifs identiques, etc. Cette approche n'a toutefois pas été retenue, et les actifs financiers visés par la loi doivent être considérés comme suffisamment similaires pour permettre l'imputation des moins-values réalisées sur ces actifs financiers aux plus-values réalisées sur

meerwaarden op deze financiële activa te verminderen met de minderwaarden die op deze financiële activa worden gerealiseerd, zelfs als ze behoren tot een andere categorie voorzien in artikel 92, § 1, WIB 92. Anderzijds hebben de gevallen bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, onder a) (interne meerwaarden) of b) (meerwaarden op aanmerkelijke belangen) een andere belastinggrondslag en een ander belastingtarief dan het in artikel 90, eerste lid, 9°, c), bedoelde geval, waardoor het moeilijk is om een minderwaarde tussen deze verschillende gevallen te compenseren.

Art. 12

Artikel 102/1, bepaalt hoe de waarde van de meerwaarde bepaald wordt in het geval van een verzekeringsovereenkomst, en vormt derhalve een *lex specialis* eigen aan bepaalde financiële activa, en wordt bij voorrang toegepast.

Aldus is artikel 102 WIB 92, van toepassing “onder voorbehoud” van de specifieke bepalingen vervat in artikel 102/1 WIB 92. Dit betekent dat, in de gevallen waarin artikel 102/1 WIB 92, geen bijzondere bepaling voorziet voor de meer- en minderwaarden op verzekeringsproducten die onder het huidige regime vallen, de bepalingen van artikel 102 WIB 92, van toepassing blijven, zoals ze in principe gelden voor alle financiële activa die onder het nieuwe belastingregime vallen.

Voor verzekeringsovereenkomsten aangegaan vóór de inwerkingtreding van de wetgeving komt de meerwaarde overeen met het positieve verschil tussen het uitgekeerde bedrag en de waarde van de verzekeringsovereenkomst op 31 december 2025, zijnde de inventarisreserve op die datum. Indien premies bijgestort worden vanaf 1 januari 2026, moeten zij toegevoegd worden aan de inventarisreserve op 31 december 2025.

Indien de belastingplichtige zijn verzekeringscontract gedeeltelijk afkoopt na de inwerkingtreding van de wetgeving, dient de inventarisreserve op 31 december 2025 proportioneel verminderd te worden zodat de gerealiseerde meerwaarden correct berekend kunnen worden.

Het is niet uitgesloten dat de inventarisreserve op 31 december 2025 lager is dan het totaal van de tot die datum gestorte premies. Dat kan bijvoorbeeld te wijten zijn aan een waardedaling van het beleggingsfonds in een tak 23-verzekering. Belastingplichtigen hebben daarom de mogelijkheid om, voor vereffeningen tot en met 31 december 2030, aan te tonen dat de werkelijk gerealiseerde meerwaarde lager lag en dat het totaal

d'autres actifs financiers, même s'ils relèvent d'une autre catégorie prévue à l'article 92, § 1er, CIR 92. En revanche, les cas visés à l'article 90, alinéa 1er, 9°, a) (plus-values internes) ou b) (plus-values sur participations substantielles) ont une base imposable et un taux d'imposition différents du cas visé à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c), ce qui rend difficile la compensation des moins-values entre ces différents cas.

Art. 12

L'article 102/1, détermine comment la valeur de la plus-value est fixée dans le cas d'un contrat d'assurance, et, constitue dès lors une *lex specialis* propre à certains actifs financiers, et trouvera à s'appliquer en priorité.

Ainsi, l'article 102, CIR 92, s'applique “sous réserve” des dispositions spécifiques contenues à l'article 102/1, CIR 92. Ce qui signifie que là où l'article 102/1, CIR 92, ne prévoit pas une règle particulière pour les plus-values et moins-values sur des produits d'assurance visés par le présent régime, on appliquera les dispositions de l'article 102, CIR 92, applicables en principe à l'ensemble des actifs financiers visés par le nouveau régime d'imposition.

En ce qui concerne les contrats d'assurance conclus avant l'entrée en vigueur de la loi, la plus-value correspond à la différence positive entre le montant liquidé et la valeur du contrat d'assurance au 31 décembre 2025, soit la réserve d'inventaire à cette même date. Si des primes sont versées à partir du 1er janvier 2026, elles doivent être ajoutées à la réserve d'inventaire du 31 décembre 2025.

Si le contribuable procède à un rachat partiel de son contrat d'assurance après l'entrée en vigueur de la loi, la réserve d'inventaire au 31 décembre 2025 doit être réduite proportionnellement afin que les plus-values réalisées puissent être correctement calculées.

Il n'est pas exclu que la réserve d'inventaire au 31 décembre 2025 soit inférieure au total des primes versées à cette même date. Cela peut résulter, par exemple, d'une diminution de valeur de fonds d'investissement dans une assurance branche 23. C'est pourquoi les contribuables ont la possibilité de démontrer, pour les opérations réalisées jusqu'au 31 décembre 2030, la plus-value réellement réalisée est plus faible, et que le

van de gestorte premies als referentiepunt moet gebruikt worden i.p.v. de inventarisreserve op 31 december 2025.

Paragraaf 4 heeft betrekking op de verzekeringsovereenkomsten aangegaan vóór de inwerkingtreding van de wetgeving. In dit geval komt de meerwaarde overeen met het positieve verschil tussen het uitgekeerde bedrag en de waarde van de verzekeringsovereenkomst op 31 december 2025, zijnde de inventarisreserve op die datum. Indien premies bijgestort worden vanaf 1 januari 2026, moeten zij toegevoegd worden aan de inventarisreserve op 31 december 2025.

Indien de belastingplichtige zijn verzekeringsovereenkomst gedeeltelijk afkoopt na de inwerkingtreding van de wetgeving, dient de inventarisreserve op 31 december 2025 proportioneel verminderd te worden zodat de gerealiseerde meerwaarden correct berekend kunnen worden.

Artikel 102/1, § 5, voorziet in een aparte regeling voor de bepaling van minderwaarden in het geval van een verzekeringsovereenkomst.

De minderwaarde wordt daarbij gedefinieerd als het negatieve verschil tussen het uitgekeerde kapitaal of afkoopwaarde en de aanschaffingswaarde voor zover deze wordt bewezen door de belastingplichtige. Naar analogie met de regeling voor de bepaling van meerwaarden bij verzekeringsovereenkomsten, moet de minderwaarde afgemeten worden ten opzichte van het totaal van de gestorte premie.

Om rekening te houden met eventuele voorafgaandelijke partiële afkopen, dient alleen dat deel van de premies in aanmerking te worden genomen dat evenredig is aan dat deel van de afkoopwaarde dat vereffend wordt.

Voor verzekeringsovereenkomsten aangegaan vóór de inwerkingtreding van de wetgeving komt de minderwaarde overeen met het negatieve verschil tussen het uitgekeerde bedrag en de waarde van de verzekeringsovereenkomst op 31 december 2025, zijnde de inventarisreserve op die datum. Desgevallend dient die waarde verhoogd te worden met de premies die bijgestort werden vanaf 1 januari 2026.

Bij een levensverzekering is het doorgaans mogelijk om een gedeelte van de opgebouwde reserve vervroegd op te nemen, eventueel zelfs op verschillende momenten volgens een vast ritme. Verzekeringstechnisch zijn dat partiële afkopen. Om te bepalen of een meerwaarde werd gerealiseerd bij een dergelijke partiële afkoop, dient het totaal van de gestorte premies beperkt te worden tot dat deel van de premies waarmee het afgekocht bedrag

total des primes versées doit être utilisé comme point de référence, à la place de la réserve d'inventaire au 31 décembre 2025.

Le paragraphe 4 concerne les contrats d'assurance conclus avant l'entrée en vigueur de la loi. Dans ce cas, la plus-value correspond à la différence positive entre le montant liquidé et la valeur du contrat d'assurance au 31 décembre 2025, soit la réserve d'inventaire à cette même date. Si des primes sont versées à partir du 1er janvier 2026, elles doivent être ajoutées à la réserve d'inventaire du 31 décembre 2025.

Si le contribuable procède à un rachat partiel de son contrat d'assurance après l'entrée en vigueur de la loi, la réserve d'inventaire au 31 décembre 2025 doit être réduite proportionnellement afin que les plus-values réalisées puissent être correctement calculées.

L'article 102/1, § 5, contient une disposition spécifique pour la détermination des moins-values dans le cas d'un contrat d'assurance.

La moins-value y est définie comme la différence négative entre les capitaux et les valeurs de rachat liquidés et la valeur d'acquisition dans la mesure où cette valeur d'acquisition est démontrée par le contribuable. Par analogie avec ce qu'il se passe pour la détermination des plus-values, en matière de contrats d'assurance, la moins-value doit être évaluée à l'aune du total des primes versées.

Afin de tenir compte d'éventuelles rachats anticipés partiels, seule la partie des primes qui se rapporte à la partie de la valeur de rachat qui a été liquidée doit être prise en considération.

En ce qui concerne les contrats d'assurance conclus avant l'entrée en vigueur de la loi, la moins-value correspond à la différence négative entre le montant liquidé et la valeur du contrat d'assurance au 31 décembre 2025, soit la réserve d'inventaire à cette même date. Le cas échéant, cette valeur doit être augmentée des primes versées à partir du 1er janvier 2026.

Dans le cadre d'une assurance-vie, il est généralement possible qu'une partie de la réserve constituée puisse être reprise de façon anticipée, éventuellement même à différents moments selon un rythme établi. D'un point de vue technique, il s'agit de rachats partiels. Afin de déterminer si une plus-value a été réalisée lors d'un tel rachat partiel, le total des primes versées doit être limité à la partie des primes avec lequel le montant racheté

werd gefinancierd. Dit gebeurt via een proportionele berekeningsmethode waarbij het totaal van de gestorte premies wordt vermenigvuldigd met de verhouding tussen het afgekochte bedrag en de volledige afkoopwaarde van de verzekering.

Art. 13

Dit artikel wijzigt artikel 129/1 WIB 92, dat voorziet in de beperking van bepaalde fiscale voordelen, zoals de belastingvrijstellingen, voor de personen die niet gedurende een volledig kalenderjaar onderworpen zijn aan de personenbelasting. In dat geval worden deze voordelen *pro rata* verminderd naargelang van het aantal maanden dat het belastbare tijdperk in kwestie telt. Deze beperking is eveneens van toepassing op de vrijstelling van de eerste schijf meerwaarden op financiële activa bedoeld in de nieuwe bepalingen onder artikel 90, eerste lid, 9°, b) en c), WIB 92. De opmerking van de Raad van State, geformuleerd in zijn advies nr. 78.039/1 van 12 september 2025, werd gevolgd.

Art. 14

Dit artikel wijzigt artikel 171 WIB 92, teneinde de verschillende afzonderlijke belastingtarieven van toepassing op meerwaarden op financiële activa te regelen.

Artikel 14, 1°, wijzigt artikel 171 WIB 92, zodat het afzonderlijke tarief van 33 pct. van toepassing is op interne meerwaarden.

Artikel 14, 2°, voert een belastingtarief van 10 pct. in voor de meerwaarden op financiële activa gerealiseerd in het algemene kader zoals opgenomen in de nieuwe bepaling onder artikel 90, eerste lid, 9°, c), WIB 92.

De bepalingen onder 3°, 5° en 6° van artikel 14 wijzigen artikel 171 WIB 92 op verschillende plaatsen, om het progressieve barema per schijf te creëren dat specifiek van toepassing is op de meerwaarden op belangrijke deelnemingen, bedoeld in de nieuwe bepaling onder artikel 90, eerste lid, 9°, b), WIB 92.

Voor de schijf tot 2.500.000 euro wordt het tarief bepaald op 1,25 pct. (nieuwe bepaling onder 9° in artikel 171 WIB 92).

Voor de schijf gaande van 2.500.000 tot 5.000.000 euro wordt het tarief bepaald op 2,50 pct. (nieuwe bepaling onder 10° in artikel 171 WIB 92).

a été financé. Cela se fait via une méthode de calcul proportionnelle par laquelle le total des primes versées est multiplié par le rapport entre le montant racheté et la valeur de rachat totale de l'assurance.

Art. 13

Cet article modifie l'article 129/1, CIR 92, qui prévoit la limitation de certains avantages fiscaux, comme des exonérations d'impôt, pour les personnes qui ne sont pas assujetties à l'impôt des personnes physiques durant une année civile complète. Dans ce cas, ces avantages seront limités au prorata du nombre de mois que compte la période imposable en question. Cette limitation s'appliquera également à l'exonération de la première tranche de plus-values sur actifs financiers visée à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b) et c), nouveau, CIR 92. La remarque du Conseil d'État, formulée dans son avis n° 78.039/1, du 12 septembre 2025, a été suivie.

Art. 14

Cet article modifie l'article 171, CIR 92, afin de régler les différents taux d'imposition distincts qui s'appliquent aux plus-values sur actifs financiers.

L'article 14, 1°, modifie l'article 171, CIR 92, de sorte que le taux distinct de 33 p.c. s'applique qu'aux plus-values internes.

L'article 14, 2°, introduit un taux de taxation de 10 p.c., pour les plus-values sur actifs financiers réalisées dans le cadre général contenu à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c), CIR 92.

L'article 14, 3°, 5° et 6°, modifie à plusieurs reprises l'article 171, CIR 92, afin de créer le barème progressif par tranche propre aux plus-values sur actions ou parts significatives, visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b), CIR 92.

Jusqu'à 2.500.000 euros, le taux est fixé pour la tranche à 1,25 p.c. (art. 171, 9°, nouveau, CIR 92).

Entre 2.500.000 et 5.000.000 euros, le taux est fixé pour la tranche à 2,50 p.c. (art. 171, 10°, nouveau, CIR 92).

Voor de schijf gaande van 5.000.000 tot 10.000.000 euro wordt het tarief bepaald op 5 pct. (nieuwe bepaling onder 11° in artikel 171 WIB 92).

Voor het bedrag dat 10.000.000 euro te boven gaat, wordt het tarief bepaald op 10 pct. (nieuwe bepaling onder f) in artikel 171, 2°, WIB 92).

Artikel 14, 4°, heft het oude afzonderlijke tarief van 16,5 pct. op dat van toepassing is op meerwaarden op aandelen in geval van belangrijke deelnemingen, gerealiseerd bij de overdracht ten voordele van een rechtspersoon die geen inwoner is van de Europese Economische Ruimte.

Tegelijkertijd introduceert 14, 5° een nieuwe bepaling die toelaat om meerwaarden op aandelen die rechten in een binnenlandse vennootschap vertegenwoordigen en die kaderen binnen de aanmerkelijk belang heffing, bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, b) aan een afzonderlijk tarief van 16,5 pct. te onderwerpen wanneer zij worden overgedragen aan een in artikel 227, 2° of 3° WIB 92 vermelde rechtspersoon waarvan de voornaamste inrichting of de zetel van bestuur of beheer niet in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte is gevestigd.

Het huidige WIB 92 voorziet reeds jaren in een verschil in behandeling van overdrachten van aandelen die deel uitmaken van een belangrijke deelneming. Op basis van de huidige bepalingen zijn enkel overdrachten aan niet-EER entiteiten (bedoeld in artikel 227, 2° en 3° WIB 92) belastbaar. Tot het arrest Baeck van HvJ van 8/6/2004 (C-268/03) waren zelfs alle aanmerkelijk belang overdrachten buiten België belastbaar. Aanmerkelijk belang overdrachten binnen België vielen steeds buiten scoop. De bepaling zoals opgenomen in het ontwerp zal alle overdrachten van aanmerkelijk belang in scoop brengen (België, EER, niet-EER) maar voorziet in tegenstelling tot de huidige bepalingen enkel in een verschil in tarief (opklimmend tarief voor overdrachten binnen EER én België en 16,5 % buiten EER). De uitwerking van dergelijk fiscaal beleid behoort tot de prerogatieven van de wetgever.

Art. 15

Artikel 178, § 3, WIB 92 wordt gewijzigd zodat het bedrag van de vrijgestelde inkomstenschijf voor de in het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, c), WIB 92 bedoelde meerwaarden wordt geïndexeerd overeenkomstig artikel 178, § 3, tweede lid, 4°, WIB 92, dus met dezelfde coëfficiënt als de coëfficiënt die van toepassing is op de vrijgestelde eerste schijf van dividenden bedoeld in

Entre 5.000.000 et 10.000.000 euros, le taux est fixé pour la tranche à 5 p.c. (art. 171, 11°, nouveau, CIR 92).

Enfin, pour le montant excédant 10.000.000 euros, le taux est fixé pour l'excédent à 10 p.c. (art. 171, 2°, f), nouveau, CIR 92).

L'article 14, 4°, abroge l'ancien taux distinct de 16,5 p.c. applicable aux plus-values sur actions ou parts en cas de détentions significatives, réalisées à l'occasion de la cession au profit d'une personne morale non-résidente de l'Espace économique européen.

Parallèlement, le 14, 5° introduit une nouvelle disposition qui permet de soumettre à un taux distinct de 16,5 p.c. les plus-values sur les actions représentatives de droits dans une société résidente qui relèvent du prélèvement sur les participations substantielles visé à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b) lorsqu'elles sont cédées à une entité juridique visée à l'article 227, 2° ou 3° CIR 92 dont le principal établissement ou le siège de direction ou d'administration n'est pas situé dans un État membre de l'Espace économique européen.

L'actuel CIR 92 prévoit depuis des années déjà une différence de traitement des cessions d'actions faisant partie d'une participation substantielle. Sur la base des dispositions actuelles, seules les cessions à des entités non-EEE (visées à l'article 227, 2° et 3° CIR 92) sont imposables. Jusqu'à l'arrêt Baeck de la CJCE du 8/6/2004 (C-268/03), toutes les cessions de participations substantielles en dehors de la Belgique étaient même imposables. Les cessions de participations substantielles en Belgique ont toujours été exclues du champ d'application. La disposition telle qu'elle figure dans le projet inclura toutes les cessions de participations substantielles dans le champ d'application (Belgique, EEE, hors EEE), mais contrairement aux dispositions actuelles, elle ne prévoit qu'une différence de taux (taux progressif pour les cessions au sein de l'EEE et en Belgique et 16,5 % hors EEE). L'élaboration d'une telle politique fiscale relève de la prérogative du législateur.

Art. 15

L'article 178, § 3, CIR 92, est modifié, de sorte que le montant de la tranche de revenus exonérés des plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c), CIR 92 en projet seront indexés conformément à l'article 178, § 3, alinéa 2, 4°, CIR 92, c'est-à-dire selon le même coefficient applicable à la première tranche exonérée de dividendes de l'article 21, alinéa 1er, 14°, CIR 92. Les montants de la

artikel 21, eerste lid, 14°, WIB 92. De bedragen van de vrijgestelde inkomstenschijf en de belastingschijven met betrekking tot de in het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, b), WIB 92 bedoelde meerwaarden worden niet geïndexeerd. Hiertoe wordt artikel 178, § 5, WIB 92 aangepast.

Voor bedragen van ongeveer een miljoen euro zou de automatische indexering volgens de huidige regels van het WIB 92 leiden tot kleine absolute verhogingen, die van weinig betekenis zouden zijn voor het basisbedrag (in tegenstelling tot de automatische indexering van bedragen in de grootteorde van honderd euro of tienduizend euro, waarbij een kleine absolute verandering, bijvoorbeeld van honderd euro, zich vertaalt in een grote relatieve verandering). Het lijkt dus niet nodig om het WIB 92 te wijzigen om specifieke mechanismen in te voeren voor bedragen van deze grootteorde.

Art. 16

Deze bepaling wijzigt het vierde lid van artikel 184 WIB 92 door een verwijzing op te nemen naar de in het kader van de meerwaardebelasting vrijgestelde meerwaarden, opgenomen in artikel 96/2, 4°, WIB 92 dat refereert aan de meerwaarden verwezenlijkt bij de inbreng van aandelen.

Art. 17, 18 en 19

Artikel 17 strekt ertoe te maken dat de belastingplichtigen onderworpen aan de rechtspersonenbelasting eveneens belastbaar zijn op de meerwaarden op financiële activa, bedoeld in de nieuwe bepaling onder artikel 90, eerste lid, 9°, WIB 92. Artikel 222, 5°, WIB 92, dat verwijst naar de geschrapte huidige bepaling inzake verkopen aan niet EER-vennootschappen, wordt opgeheven.

Er wordt een nieuw artikel 222/1 ingevoerd bij artikel 18 waarbij de rechtspersonen bedoeld in artikel 220, 3° of 4°, WIB 92 aan de meerwaardebelasting worden onderworpen. Het bedrag van de meerwaarde wordt vastgesteld zoals vermeld in artikelen 102 en 102/1, nieuw WIB 92. Ter zake kan worden verwezen naar de motivering bij dat artikel.

De vrijstellingen bedoeld in het nieuwe artikel 96/2, WIB 92 zijn eveneens van toepassing in de rechtspersonenbelasting. Om tegemoet te komen aan het advies van de Raad van State nr. 78.039/1/V van 12 september 2025, wordt gepreciseerd dat de vrijstelling bedoeld in de nieuwe bepaling onder artikel 96/2, 5°, WIB 92, zonder voorwerp is in de rechtspersonenbelasting en derhalve rechtstreeks uit de wettekst wordt uitgesloten.

tranche de revenus exonérée et des tranches d'imposition relatives aux plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b), CIR 92, en projet, ne sont pas indexés. À cet effet, l'article 178, § 5, CIR 92 est modifié.

Pour les montants d'environ un million d'euro, l'indexation automatique selon les règles actuelles du CIR 92 entraînerait de faibles variations absolues, qui seraient peu significatives pour le montant de base (à l'inverse de l'indexation automatique de montants d'un ordre de grandeur de 100 ou 10.000 euros, pour lesquels une faible variation absolue, par exemple de 100 euros, se traduit par une importante variation relative). Il ne semble donc nécessaire de modifier le CIR 92 pour introduire des mécanismes spécifiques pour des montants de cet ordre de grandeur.

Art. 16

Cette disposition modifie l'alinéa 4 de l'article 184, CIR 92, en y ajoutant une référence aux plus-values exonérées dans le cadre de l'impôt sur les plus-values, reprises à l'article 96/2, 4°, CIR 92 qui fait référence aux plus-values réalisées lors de l'apport d'actions.

Art. 17, 18 et 19

L'article 17 vise à rendre les contribuables assujettis à l'impôt des personnes morales également imposable au titre des plus-values sur actifs financiers visées par l'article 90, alinéa 1er, 9°, nouveau, CIR 92. L'article 222, 5°, CIR 92, qui réfère à l'actuelle disposition, désormais supprimée, relative aux ventes à des sociétés non établies dans l'EEE, est abrogé.

Un nouvel article 222/1 est inséré par l'article 18, en vertu duquel les personnes morales visées à l'article 220, 3° ou 4°, CIR 92 sont soumises à la taxe de plus-values. Le montant de la plus-value est déterminé comme indiqué aux articles 102 et 102/1, nouveaux, CIR 92. À cet égard, il convient de se référer aux motifs de cet article.

Les exonérations visées à l'article 96/2, nouveau CIR 92 s'appliquent également à l'impôt sur les personnes morales. Pour répondre aux remarques formulées par le Conseil d'État dans son avis n° 78.039/1/V, du 12 septembre 2025, on peut préciser que l'exonération visée à l'article 96/2, 5°, nouveau CIR 92, est sans objet en matière d'impôt des personnes morales, et est donc exclue directement du texte légal. En effet, l'exonération

De vrijstelling van artikel 96/2, 5°, heeft immers betrekking op meerwaarden gerealiseerd op financiële activa die recht geven op bepaalde fiscale voordelen. Het gaat hierbij om de financiële activa bedoeld in artikel 145¹, 1°, 1°bis, 2°, 4° en 5°, met andere woorden activa die recht geven op een belastingvermindering voor lange-termijnsparen, hetgeen een specifiek kenmerk van de personenbelasting is.

Het is evident dat de 8° vrijstelling ook niet van toepassing is op rechtspersonen.

Er werd gekozen om de bovenvermelde categorie van belastingplichtigen ook aan de meerwaardebelasting te onderwerpen. Er zijn immers veel stichtingen en verenigingen die over een aanzienlijk vermogen beschikken. De gewenste verschuiving van belasting op arbeid naar vermogen, dient dan ook op een consequente manier te worden doorgetrokken naar dergelijke (private) stichtingen en verenigingen. Deze uitbreiding naar de rechtspersonenbelasting sluit overigens naadloos aan bij het feit dat ook wat betreft andere inkomsten en opbrengsten van roerend vermogen het fiscale regime in het kader van de rechtspersonenbelasting volstrekt gelijkloopt met het stelsel van toepassing in de personenbelasting wat betreft roerende inkomsten en diverse inkomsten met roerend karakter.

Er wordt voorzien in een uitzondering voor instellingen die bedoeld worden in artikel 145³³, § 1, CIR 92. Ter zake wordt een lijst gepubliceerd door de FOD Financiën. Erkende instellingen die in aanmerking komen om giften met belastingvermindering in ontvangst te nemen worden thans door de FOD Financiën aan controle en inspectie onderworpen op een wijze die waarborgt dat deze instellingen op duidelijke wijze voldoen aan alle vereisten gesteld door hun statuut en hun fiscaal regime, en dit in het kader van een doel van algemeen belang, net zoals overheden in de ruime zin en bijvoorbeeld onderwijsinstellingen. Het specifiek richten van de vrijstelling naar deze instellingen strekt ertoe te waarborgen dat dit niet van toepassing is op instellingen die niet aan alle voor een erkenning gestelde voorwaarden zouden voldoen. Het staat elke instelling overigens vrij een erkenning aan te vragen en zich op deze wijze aan de nauwgezette en blijvende controle door de FOD Financiën te onderwerpen.

Er wordt eveneens voorzien in een belastingheffing op de meerwaarden die worden geacht gerealiseerd te zijn voor de in artikel 220, 3° of 4°, WIB 92 bedoelde belastingplichtigen die hun zetel van bestuur of beheer verplaatsen naar het buitenland, net zoals dit het geval is in de personenbelasting.

Ook hier wordt voorzien in een ander tarief (16,5 %) bij overdrachten aan niet-EER rechtspersonen die

de l'article 96/2, 5°, vise les plus-values réalisées sur des actifs financiers qui donnent droit à certains avantages fiscaux. Il s'agit en l'occurrence des actifs financiers visés à l'article 145¹, 1°, 1°bis, 2°, 4° et 5°, c'est-à-dire d'éléments qui donnent droit à une réduction d'impôt pour épargne à long terme, ce qui est une caractéristique propre à l'impôt des personnes physiques.

Il est évident que la 8° exonération ne s'applique pas non plus aux personnes morales.

Il a été décidé d'assujettir également la catégorie de contribuables susmentionnée à la taxe des plus-values. Après tout, il existe de nombreuses fondations et associations qui disposent d'un patrimoine considérable. Le glissement souhaité de l'impôt sur le travail vers l'impôt sur le patrimoine devrait donc être étendu de manière cohérente à ces fondations et associations (privées). Cette extension à l'impôt des personnes morales s'inscrit d'ailleurs parfaitement dans la logique selon laquelle, en ce qui concerne d'autres revenus et produits de capitaux mobiliers, le régime fiscal applicable dans le cadre de l'impôt des personnes morales est entièrement aligné sur celui applicable en matière d'impôt des personnes physiques pour ce qui est des revenus mobiliers et des revenus divers de nature mobilière.

Une exception est prévue pour les établissements visés à l'article 145³³, § 1er, CIR 92. Une liste en la matière est publiée par le SPF Finances. Les établissements agréés pouvant bénéficier de dons donnant droit à une réduction d'impôt sont en effet soumises à un contrôle et à une inspection par le SPF Finances, de manière à garantir que ces établissements satisfont clairement à toutes les exigences imposées par leur statut et leur régime fiscal, et ce dans le cadre d'un objectif d'intérêt général, à l'instar des pouvoirs publics au sens large et, par exemple, des établissements d'enseignement. Le fait de cibler spécifiquement l'exonération sur ces institutions vise à garantir qu'elle ne s'applique pas aux institutions qui ne rempliraient pas toutes les conditions requises pour être agréées. Chaque institution est d'ailleurs libre de demander d'être agréée et de se soumettre ainsi au contrôle rigoureux et permanent du SPF Finances.

Un impôt est également prévu sur les plus-values réputées réalisées dans le chef des contribuables visés à l'article 220, 3° of 4°, CIR 92 qui transfèrent leur siège de direction ou d'administration à l'étranger, comme c'est le cas à l'impôt des personnes physiques.

Ici aussi, un taux différent (16,5 %) est prévu pour les transferts vers des entités juridiques hors EEE qui

op dezelfde wijze als in de personenbelasting wordt berekend.

Art. 20 en 21

De artikelen 20 en 21 voorzien in een uitsluiting van de toepassing van de meerwaardebelasting voor belastingplichtigen onderworpen aan de belasting der niet-inwoners.

Bovendien behoudt het Belgisch modelverdrag tot het vermijden van dubbele belasting de exclusieve bevoegdheid voor om belasting te heffen op niet-professionele meerwaarden die door rijksinwoners worden gerealiseerd op andere vermogensbestanddelen dan onroerende goederen, schepen of luchtvaartuigen die in het internationale verkeer worden geëxploiteerd, voor aan de woonstaat.

Daarom stelt de regering, omwille van de coherentie, voor om de bepalingen van het WIB 92 in te trekken die het mogelijk maken om deze meerwaarden te belasten voor belastingdoeleinden van niet-inwoners.

Technisch gezien lijkt deze mogelijkheid op dit moment slechts van toepassing te zijn in zeldzame gevallen waarin een dergelijke meerwaarde zou worden gerealiseerd door een niet-inwoner die gedomicilieerd is in een land waarmee België geen dubbelbelastingverdrag heeft gesloten. In dergelijke omstandigheden is het ook twijfelachtig of de overheid daadwerkelijk in staat is om de verschuldigde belasting te innen.

Art. 22, 23, 24, 26 en 27

Deze artikelen wijzigen verschillende bepalingen om een bronheffing in te voeren voor de meerwaarden op financiële activa bedoeld in de nieuwe bepaling onder artikel 90, eerste lid, 9°, c) WIB 92.

Artikel 261, WIB 92 wordt gewijzigd door artikel 22, om te bepalen wie de schuldenaars van de roerende voorheffing zijn die zal worden ingehouden op de meerwaarden op financiële activa gerealiseerd door rijksinwoners.

Het gaat in dit geval om de in België gevestigde tussenpersonen, daaronder begrepen verzekeringsondernemingen, die op enige wijze tussenkomen bij de verrichtingen bedoeld in de meerwaardebelasting zoals bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, c), WIB 92 en dan specifiek voor de financiële activa zoals bedoeld in artikel 92, § 1, a) en b) WIB 92, zijnde financiële instrumenten en verzekeringsovereenkomsten. Het begrip "tussenpersoon" refereert aan de tussenpersoon zoals

sont calculés de la même manière que dans l'impôt des personnes physiques.

Art. 20 et 21

Les articles 20 et 21 prévoient une exclusion de l'application de l'impôt sur les plus-values pour les contribuables soumis à l'impôt des non-résidents.

En outre, le Modèle standard belge de Convention préventive de la double imposition réserve à l'État de résidence le pouvoir exclusif d'imposition relatif aux plus-values non professionnelles réalisées par des particuliers sur des actifs autres que des immeubles, navires ou aéronefs exploités en trafic international.

Dès lors, le gouvernement propose, dans un souci de cohérence, d'abroger les dispositions du CIR 92 rendant possible une éventuelle imposition de ces plus-values à l'impôt des non-résidents.

Techniquement, à l'heure actuelle cette possibilité ne semble s'appliquer qu'à de rares cas où une telle plus-value serait réalisée par un non-résident domicilié au sein d'un pays avec lequel la Belgique n'a pas conclu de convention préventive de double imposition. On peut également douter, dans de telles circonstances, de la capacité effective des autorités à percevoir l'éventuel impôt dû.

Art. 22, 23, 24, 26 et 27

Ces articles modifient diverses dispositions afin d'instaurer une retenue à la source sur les plus-values sur actifs financiers visées par l'article 90, alinéa 1er, 9°, nouveau, c), CIR 92.

L'article 261, CIR 92, est modifié par l'article 22 afin de déterminer qui sont les redevables du précompte mobilier qui sera retenu sur les plus-values sur actifs financiers réalisées par des habitants du Royaume.

Il s'agit en l'occurrence des intermédiaires établis en Belgique, y compris les entreprises d'assurance, qui interviennent à quelque titre que ce soit dans les opérations visées par la taxe des plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c), CIR 92, et plus particulièrement pour les actifs financiers visés à l'article 92, § 1er, a) et b), CIR 92, c'est-à-dire les instruments financiers et les contrats d'assurance. Le terme "intermédiaire" se réfère à l'intermédiaire visé à l'article 261, 2°, CIR 92,

bedoeld in artikel 261, 2°, WIB 92 en heeft derhalve geen betrekking op de verzekeringstussenpersoon dewelke een specifieke term is uit het verzekeringsrecht.

Voor zover en in die mate dat verzekeringsondernemingen tussenkomen bij de verrichtingen en niet, al schuldenaar zijn van de roerende voorheffing bedoeld in artikel 261, 1° WIB 92, zullen zij eveneens de roerende voorheffing dienen in te houden.

Wat betreft verzekeringsproducten die als “financiële activa” worden beschouwd, wordt de Belgische verzekeringsonderneming die de hoofdsommen of afkoopwaarden van dergelijke producten uitbetaalt, aangemerkt als schuldenaar van de roerende voorheffing en moet zij in die hoedanigheid zelf de bronheffing op de meerwaarde die in voorkomend geval bij deze betaling verschuldigd is, inhouden. Wanneer het gaat om kapitaal of afkoopwaarden die door een buitenlandse verzekeringsonderneming worden betaald, is de belasting op de meerwaarde verschuldigd door de rechthebbende zelf via zijn aangifte in de personenbelasting.

Bijkomend kunnen financiële instellingen als tussenpersoon nooit een oordeel maken of een transactie normaal of abnormaal beheer is, of zich in het kader van een beroepsactiviteit bevindt, en zullen zij dus, indien van toepassing, de 10 pct. voorheffing inhouden. Zelfs indien de klant zelf zou stellen dat zijn verrichting abnormaal beheer uitmaakt. Dit is ook van toepassing op het onderscheid tussen aanmerkelijk belangen of niet. Hierop heeft de financiële instelling eveneens geen zicht, wat kan betekenen dat er roerende voorheffing wordt ingehouden op een verkoop die een aanmerkelijk belang vertegenwoordigt, terwijl dit niet in scope zit van de bronheffing zit. De belastingplichtige zal hier dan het ingehouden bedrag moeten terugvragen via de aangifte.

De identificatie van een verrichting onder bezwarende titel die onder het toepassingsgebied van de meerwaardebelasting valt, evenals, in voorkomend geval, de correcte berekening van het verschuldigde bedrag van de roerende voorheffing, vereist de kennis in hoofde van de financiële tussenpersoon van de voor identificatie en berekening vereiste informatie. Binnen het hierboven geschetste kader, is het de verantwoordelijkheid van de financiële tussenpersoon om de roerende voorheffing correct te berekenen en door te storten. In toepassing van de algemene zorgvuldigheidsnorm betreft deze verplichting een middelenverbintenis. Van een financiële tussenpersoon kan, voor de toepassing van de meerwaardebelasting, geenszins verwacht worden om verrichtingen die onder het toepassingsgebied van de roerende voorheffing vallen te identificeren wanneer zij, op basis van de informatie waarover zij beschikt of

et ne se réfère donc pas à l'intermédiaire d'assurances qui est un terme spécifique du droit des assurances.

Dans la mesure où les entreprises d'assurance interviennent dans les opérations et ne sont pas déjà redevables de la retenue à la source visée à l'article 261, 1° CIR 92, ils devront également retenir le précompte mobilier.

En ce qui concerne les produits d'assurances considérés comme des “actifs financiers”, l'entreprise d'assurances belge qui paie les capitaux ou valeurs de rachat afférents à des tels produits est qualifiée de redevable du précompte mobilier et doit, en cette qualité, effectuer elle-même le prélèvement à la source de la taxe sur les plus-values due, le cas échéant, à l'occasion de ce paiement. Lorsqu'il s'agit de capitaux ou valeurs de rachat payés par une entreprise d'assurances étrangère, l'impôt sur la plus-value est dû par l'ayant droit lui-même au moyen de sa déclaration à l'impôt des personnes physiques.

En outre, les institutions financières, en tant qu'intermédiaires, ne peuvent jamais juger si une transaction relève d'une gestion normale ou anormale, ou s'inscrit dans le cadre d'une activité professionnelle, et elles retiendront donc, le cas échéant, la retenue à la source de 10 p.c. Même si le client affirme lui-même que son opération constitue une gestion anormale. Cela s'applique également à la distinction entre intérêts significatifs ou non significatifs. L'établissement financier n'a pas non plus de connaissance à cet égard, ce qui peut signifier qu'un précompte mobilier sera retenu sur une vente représentant un intérêt significatif, alors que celle-ci n'entre pas dans le champ d'application de la retenue à la source. Le contribuable devra alors demander le remboursement du montant retenu via sa déclaration.

L'identification d'une opération à titre onéreux relevant du champ d'application de l'impôt sur les plus-values, ainsi que, le cas échéant, le calcul correct du montant dû du précompte mobilier, requiert, de la part de l'intermédiaire financier, la connaissance des informations nécessaires à cette identification et à ce calcul. Dans le cadre précité, il appartient à l'intermédiaire financier de calculer correctement le précompte mobilier et de l'acquitter. Conformément à la norme générale de diligence, cette obligation constitue une obligation de moyens. Il ne peut en aucun cas être attendu d'un intermédiaire financier, aux fins de l'application de l'impôt sur les plus-values, qu'il identifie des opérations relevant du champ d'application du précompte mobilier lorsque, sur la base des informations dont il dispose ou dont il peut raisonnablement disposer, il ne peut raisonnablement savoir que l'opération relève du champ d'application de

redelijkerwijze kan beschikken, niet redelijkerwijze kan weten dat de verrichting onder het toepassingsgebied van de meerwaardebelasting valt en onderhevig is aan de roerende voorheffing.

De referentie aan 2° in artikel 261, eerste lid, 5°, WIB 92 betekent voorts dat de uitzonderingen op het principiële verschuldigde karakter van de roerende voorheffing opgenomen in 2° logischerwijs ook in het kader van de toepassing van de roerende voorheffing van de meerwaardebelasting toepassing vinden. Om elke vorm van dubbelzinnigheid ter zake te vermijden en om tegemoet te komen aan de opmerkingen geformuleerd door de Raad van State in zijn advies nr. 78.039/1 van 12 september 2025, worden deze uitzonderingen uitdrukkelijk opgenomen in het nieuwe artikel 261, eerste lid, 5°.

Dit betekent dat de tussenpersoon niet gehouden is roerende voorheffing in te houden in drie omstandigheden.

Ten eerste zal dit het geval zijn wanneer hen wordt bewezen dat een vorige tussenpersoon de voorheffing heeft ingehouden. Ten tweede geldt de verplichting niet wanneer de tussenpersoon bewijst dat die inkomsten zijn betaald aan een in België gevestigde kredietinstelling, beursvennootschap of vergunde centrale tegenpartij of vergunde centrale effectenbewaarinstelling de overgedragen financiële instrumenten bij deze tussenpersoon aanhoudt. Ten derde geldt de verplichting niet wanneer de in België gevestigde tussenpersoon de hoedanigheid heeft van een in België gevestigde kredietinstelling, beursvennootschap of erkende verrekenings- of vereffeningsinstelling die de inkomsten uit kapitalen en roerende goederen, andere dan de inkomsten van verhuring, verpachting, gebruik en concessie van roerende goederen, alsmede in artikel 90, eerste lid, 6° en 11°, bedoelde inkomsten betaalt aan een in het buitenland gevestigde onderneming.

Deze tussenpersonen mogen echter geen rekening houden met de vrijstellingen die vermeld staan in artikel 96/2, eerste lid, 2° en 3° WIB 92. In de meeste gevallen zal de schuldenaar van de roerende voorheffing niet over alle informatie beschikken om een correcte toepassing van de voetvrijstelling te verzekeren. Zij heeft bijvoorbeeld geen kennis van andere meerwaarden op financiële activa die door de belastingplichtige in hetzelfde belastbare tijdperk gerealiseerd werden.

De vrijstellingen kunnen derhalve enkel gevraagd worden via de aangifte. Uiteraard is de ingehouden roerende voorheffing ten volle verrekenbaar met de uiteindelijk verschuldigde belasting.

l'impôt sur les plus-values et est soumise au précompte mobilier.

La référence au 2° à l'article 261, alinéa 1er, 5°, CIR 92, signifie également que les exceptions au principe de l'exigibilité de la retenue à la source incluses au 2° s'appliquent en principe également dans le cadre de l'application de la retenue à la source de l'impôt sur les plus-values. Pour éviter toute ambiguïté à ce sujet, et se conformer aux remarques exprimées par le Conseil d'État dans son avis n° 78.039/1, du 12 septembre 2025, le texte de loi reprend explicitement ces exceptions dans le nouvel article 261, alinéa 1er, 5°.

Cela signifie que l'intermédiaire n'est pas tenu de retenir l'impôt à la source dans trois circonstances.

Premièrement, ce sera le cas s'il est prouvé qu'un intermédiaire précédent a retenu le précompte mobilier. Deuxièmement, l'obligation ne s'applique pas si l'intermédiaire prouve qu'un établissement de crédit, une société de courtage d'une contrepartie centrale agréée ou d'un dépositaire central de titres agréé, établi en Belgique, détient les instruments financiers transférés auprès de cet intermédiaire. Troisièmement, l'obligation ne s'applique pas lorsque l'intermédiaire établi en Belgique, qui paie des revenus de capitaux et biens mobiliers, autres que des revenus de la location, de l'affermage, de l'usage et de la concession de biens mobiliers, ainsi que des revenus visés à l'article 90, alinéa 1er, 6° et 11°, à une entreprise établie à l'étranger.

Toutefois, ces intermédiaires ne peuvent pas tenir compte des exonérations prévues à l'article 96/2, première paragraphe, 2° en 3° CIR 92. Dans la plupart des cas, le débiteur du précompte mobilier ne disposera pas de toutes les informations permettant d'assurer l'application correcte de l'exonération de base. Par exemple, il n'aura pas connaissance des autres plus-values sur actifs financiers réalisées par le contribuable au cours de la même période imposable.

Par conséquent, les exemptions ne peuvent être demandées que par le biais de la déclaration d'impôts. Bien entendu, le précompte mobilier retenu est entièrement imputable sur l'impôt finalement dû.

Eveneens mag er geen rekening worden gehouden met eventuele minderwaarden. Deze moeten ook via de aangifte verrekend worden.

Ten slotte kan er ook geen rekening worden gehouden bij de inning van de roerende voorheffing met de eventuele hogere aanschaffingswaarde zoals bedoeld in artikel 102, § 4 *in fine*. Het is immers niet evident voor een tussenpersoon om de originele aanschaffingswaarde te kennen. De toepassing van dit lid zal dus ook via de aangifte dienen te gebeuren.

In antwoord op het advies van de Raad van State, nr. 78/039/1, van 12 september 2025 (randnummer 10) wordt het niet toepassen van een voorheffing op de andere categorieën van financiële activa dan diegene die eerder vermeld werden, zijnde de interne meerwaarden, de meerwaarden op aanmerkelijke belangen, de meerwaarden op crypto-activa en de meerwaarden op valuta en beleggingsgoud, nader verantwoord op basis van de volgende motieven.

Wat betreft de interne meerwaarden, is de afwezigheid van een roerende voorheffing verantwoord omwille van het feit dat, in de meeste gevallen, deze verrichtingen geen effectieve betaling van liquiditeiten met zich meebrengt, maar een eenvoudige inschrijving op rekening-courant. Wat betreft de meerwaarden op aanmerkelijke belangen is de afwezigheid van een voorheffing verantwoord omwille van het feit dat zijn toepassing meestal een voorfinanciering van de belasting met zich zou meebrengen die excessief zou zijn, rekening houdend met de vrijgestelde eerste schijf van een miljoen euro en de progressieve tarieven per schijf die van toepassing zijn tot 10 miljoen euro meerwaarde. Wat betreft de crypto-activa is de afwezigheid van een voorheffing verantwoord omwille van het feit dat de meeste platformen die actief zijn in deze sector zich niet in België bevinden. Het lijkt dan ook disproportioneel, rekening houdend met de administratieve last, in dit geval te opteren voor een inhouding van roerende voorheffing.

Artikel 262 WIB 92, wordt gewijzigd door artikel 23, en regelt het specifieke geval van meerwaarden op financiële activa die werden gerealiseerd door belastingplichtigen onderworpen aan de rechtspersonenbelasting. Deze belastingplichtigen zullen zelf worden beschouwd als de schuldenaars van de roerende voorheffing, wanneer zij meerwaarden realiseren, waarop noch bronheffing noch betaling van de voorheffing werd toegepast, en waarbij geen enkele Belgische tussenpersoon tussengekomen. Deze bepaling regelt eveneens de situatie waarbij de roerende voorheffing ten onrechte werd terugbetaald of ten onrechte werd vrijgesteld. In dat geval is het eveneens de begunstigde van het inkomen die gehouden is tot de betaling van de roerende voorheffing.

De même, d'éventuelles moins-values n'entrent pas en considération. Celles-ci doivent également être imputées via la déclaration.

Enfin, l'éventuelle valeur d'acquisition supérieure visée à l'article 102, § 4 *in fine*, ne peut pas être prise en compte lors de la perception du précompte mobilier. Après tout, il n'est pas facile pour un intermédiaire de connaître la valeur d'acquisition initiale. L'application de ce paragraphe devra donc également se faire via la déclaration.

En réponse à l'avis du Conseil d'État n° 78.039/1 du 12 septembre 2025 (point 10), la non-application d'un précompte mobilier aux autres catégories d'actifs financiers que celles mentionnées ci-dessus — à savoir les plus-values internes, les plus-values sur participations substantielles, les plus-values sur crypto-actifs ainsi que les plus-values sur les devises et or d'investissement — est justifiée plus en détail sur la base des motifs suivants.

En ce qui concerne les plus-values internes, l'absence de précompte mobilier se justifie par le fait que, la plupart du temps, de telles opérations n'entraînent pas de versement effectif de liquidités mais une simple inscription en compte-courant. En ce qui concerne les plus-values sur participations substantielles, l'absence de précompte se justifie par le fait que son application entraînerait généralement un préfinancement de l'impôt qui serait excessif, compte tenu de la première tranche d'exonération d'un million d'euros et des taux progressifs par tranche applicables jusqu'à dix millions d'euros de plus-value. En ce qui concerne les crypto-actifs, l'absence de précompte se justifie par le fait que la plupart des plateformes actives dans ce secteur ne sont pas situées en Belgique. Il apparaît dès lors disproportionné, compte tenu de la charge administrative, d'opter pour une retenue de précompte mobilier dans ce cas de figure.

L'article 262, CIR 92 est quant à lui modifié par l'article 23, et règle le cas particulier des plus-values sur actifs financiers qui seraient réalisées par des contribuables assujettis à l'impôt des personnes morales. Ces contribuables seront considérés comme étant eux-mêmes les redevables du précompte mobilier, lorsqu'ils ont réalisé ces plus-values sans qu'aucune retenue à la source ni versement du précompte n'ait eu lieu, et qu'aucun intermédiaire belge ne soit intervenu. Cette disposition règle également la situation où le précompte mobilier dû a été indûment remboursé ou exonéré. Dans ce cas, c'est aussi le bénéficiaire du revenu qui est tenu de verser à nouveau un précompte mobilier. Pour se conformer à l'avis du Conseil d'État, n° 78.039/1,

Om tegemoet te komen aan het advies van de Raad van State nr. 78.039/1 van 12 september 2025 wordt artikel 262, § 2, aangevuld met een bepaling onder 7°, die uitdrukkelijk bepaalt dat de roerende voorheffing verschuldigd is door de aan de rechtspersonenbelasting onderworpen belastingplichtigen wanneer zij de begunstigten zijn van de meerwaarden bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, WIB 92.

Artikel 265, eerste lid, 4°, WIB 92, wordt gewijzigd door artikel 24, zodat de roerende voorheffing niet verschuldigd is wanneer deze gemeenschappelijke beleggingsfondsen inkomsten toekennen of betaalbaar stellen, daaronder begrepen de in artikel 90, eerste lid, 9° bedoelde meerwaarden. Hierdoor wordt de transparante benadering bij dergelijke fondsen ook doorgetrokken voor meerwaarden.

Deze vrijstelling is enkel van toepassing op voorwaarde dat zij aan de administratie het bedrag van de toegekende of betaalde inkomsten per categorie ventileren (art. 321*bis* WIB 92).

Aldus wordt ook verder aangesloten bij de logica van artikel 19*ter* WIB 92 bij niet-ventilatie.

Artikel 267, WIB 92, wordt aangepast door artikel 26 om slechts éénmaal per jaar een aangifte RV in hoofde van RPB-ers te moeten indienen. Het belastbaar bedrag dient te worden vastgesteld in overeenstemming met de bepalingen van artikel 222/1 WIB 92.

Artikel 269 WIB 92, wordt gewijzigd door artikel 27 en bepaalt zo dat het bedrag van de roerende voorheffing dat moet worden ingehouden door de schuldenaars aangeduid door de nieuwe bepalingen onder artikel 261, eerste lid, 5°, en 262, § 1 en § 2, 1°, WIB 92. De roerende voorheffing wordt bepaald op 10 pct. van de meerwaarden bedoeld in de nieuwe bepaling onder artikel 90, eerste lid, 9°, c), WIB 92.

Ten slotte, de meerwaarden op financiële activa die werden verwezenlijkt in het kader van een aanmerkelijk belang (nieuwe bepaling onder art. 90, eerste lid, 9°, b), WIB 92), evenals de interne meerwaarden (nieuwe bepaling onder art. 90, eerste lid, 9°, a), WIB 92), worden dus niet onderworpen aan een bronheffing.

De niet-toepassing van een bronheffing met betrekking tot de interne meerwaarden volgt uit het "interne" karakter van deze operatie, waarbij dezelfde belastingplichtige alleen of samen met zijn naaste familie zowel de overdrager als de verkrijger is. Wat de meerwaarden op financiële activa die werden verwezenlijkt in het kader van een aanmerkelijk belang betreft, laat de toepassing van getrapte belasting van de meerwaarde niet toe om het systeem van de bronheffing op een efficiënte wijze

du 12 septembre 2025, l'article 262, § 2, est complété par un 7°, qui indique explicitement que le précompte mobilier est dû par les assujettis à l'impôt des personnes morales lorsqu'ils sont les bénéficiaires de plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, CIR 92.

L'article 265, alinéa 1er, 4°, CIR 92, est modifié par l'article 24, de sorte que le précompte mobilier n'est pas dû lorsque ces fonds communs de placement attribuent ou mettent en paiement des revenus, y compris les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°. Par conséquent, l'approche transparente de ces fonds est également étendue aux plus-values.

Cette exonération ne s'applique qu'à la condition qu'ils communiquent à l'administration la ventilation du montant des revenus payés ou attribués par catégorie (art. 321*bis* CIR 92).

Cela va également dans le sens de l'article 19*ter* CIR 92 en cas de non-ventilation.

L'article 267, CIR 92, est modifié par l'article 26, afin que la déclaration du précompte mobilier ne soit introduite qu'une seule fois par an à l'impôt des personnes morales. Le montant imposable doit être déterminé conformément aux dispositions de l'article 222/1, CIR 92.

L'article 269, CIR 92, est modifié par l'article 27 et détermine ainsi le montant du précompte mobilier qui doit être retenu par les redevables désignés par les articles 261, alinéa 1er, 5°, nouveau, et 262, § 1er, et § 2, 1°, nouveaux, CIR 92. Le précompte mobilier est fixé à 10 p.c. des plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c), nouveau, CIR 92.

Enfin, les plus-values sur actifs financiers réalisées dans le cadre d'une participation substantielle (art. 90, alinéa 1er, 9°, b), nouveau, CIR 92), de même que les plus-values internes (art. 90, alinéa 1er, 9°, a), nouveau, CIR 92), ne sont donc pas soumises à une retenue à la source.

La non-application d'une retenue à la source au titre des plus-values internes découle du caractère "interne" de cette opération, dans laquelle un même contribuable seul ou avec ses proches est à la fois le cédant et le cessionnaire. En ce qui concerne les plus-values sur actifs financiers réalisées dans le cadre d'une participation substantielle, l'application de l'imposition progressive des plus-values ne permet pas d'appliquer efficacement le système de retenue à la source. À cet

toe te passen. Hiervoor wordt hierbij verwezen naar artikel 30 waarbij voorzien wordt in een aangifteplicht.

Art. 25

In artikel 25 wordt een mogelijkheid ingevoerd om een *opt-out* te kiezen voor de inhouding van de roerende voorheffing op meerwaarden zoals voorzien in artikel 261, eerste lid, 5°, WIB 92. Dit heeft als voordeel voor de rijksinwoners dat er geen “prefinanciering” door de inhouding van de roerende voorheffing meer zal plaatsvinden.

Om deze *opt-out* mogelijk te maken zal de rijksinwoner dit tijdig moeten kenbaar maken aan zijn financiële instelling. De keuze blijft gehandhaafd voor de komende jaren zolang de titularissen deze niet herroepen. Hiervoor zal er nog een formulier of een procedure worden voorzien. De Koning bepaalt op welke wijze de keuze van de belastingplichtige moet worden uitgedrukt, alsook hoe deze keuze aan de administratie wordt meegedeeld.

In het geval van de *opt-out* zal er, gelet op de organisatie van rekeningstelsels bij financiële instellingen, per (effecten)rekening een keuze dienen te worden gemaakt. Dit impliceert dat alle titularissen van een rekening dienen te kiezen voor *opt-out*. Wanneer minstens één titularis van de desbetreffende rekening geen gebruik wenst te maken van de mogelijkheid om in het *opt-out* systeem te stappen, geldt het principe van de roerende voorheffing voor alle titularissen van de desbetreffende rekening. Op die manier kan een titularis die anoniem wenst te blijven niet gedwongen worden om diens anonimiteit op te geven. Deze overwegingen pogen derhalve de bescherming van persoonsgegevens, waaronder ook financiële gegevens zoals rekeninggegevens vallen, gewaarborgd door de Algemene Verordening Gegevensbescherming, te vrijwaren.

Als gevolg van het verschil tussen de organisatie van een financiële rekening en een verzekeringscontract, is het bij een verzekeringscontract mogelijk om de *opt-out* toe te passen per begunstigde.

Teneinde tegemoet te komen aan de opmerkingen geformuleerd door de Raad van State in zijn advies nr. 78.039/1 van 12 september 2025, alsook aan het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit nr. 66/2025 van 20 augustus 2025, worden de gegevens die moeten worden verzameld en meegedeeld door de instellingen die gehouden zijn roerende voorheffing in te houden, uitdrukkelijk in de wettekst vermeld.

effet, on renvoie à cet égard à l'article 30, qui prévoit une obligation de déclaration.

Art. 25

L'article 25 introduit une possibilité d'exonération de la retenue à la source sur les plus-values telle que prévue à l'article 261, alinéa 1er, 5°, CIR 92. Cela présente l'avantage pour les habitants du Royaume qu'il n'y aura plus de “préfinancement” par le biais de la retenue à la source du précompte mobilier.

Pour rendre possible cette *opt-out*, les habitants du Royaume devront le faire savoir à leur établissement financier en temps utile. Le choix reste valable pour les années à venir tant que les titulaires ne le révoqueront pas. Le Roi déterminera la manière dont le choix du contribuable devra être exprimé ainsi que la façon dont ce choix est communiqué à l'administration.

Dans le cas de l'*opt-out*, compte tenu de l'organisation des comptes des établissements financiers, un choix devra être opéré pour chaque compte (-titres). Cela implique que tous les titulaires d'un compte (-titres) doivent s'y opposer. Si au moins un titulaire du compte concerné ne souhaite pas faire usage de la possibilité d'*opt-out*, le principe de la retenue à la source s'applique à tous les titulaires du compte concerné. De cette manière, un titulaire qui souhaite rester anonyme ne peut être contraint de renoncer à son anonymat. Ces considérations visent donc à préserver la protection des données à caractère personnel, qui comprend les données financières telles que les informations sur les comptes, garantie par le règlement général sur la protection des données.

En raison de la différence entre l'organisation d'un compte financier et celle d'un contrat d'assurance, il est possible, dans le cadre d'un contrat d'assurance, d'appliquer le *opt-out* par bénéficiaire.

Afin de se conformer aux remarques formulées par le Conseil d'État dans son avis n° 78.039/1, du 12 septembre 2025, ainsi qu'à l'avis de l'Autorité de protection des données n° 66/2025, du 20 août 2025, les données qui doivent être récoltées et transmises par les établissements tenus à prélever un précompte mobilier sont explicitement indiquées dans le texte de loi.

Art. 28

Het nieuwe artikel 96/2, eerste lid, 2° en 3°, WIB 92, bepaalt dat een jaarlijkse schijf van 10.000 euro (geïndexeerd bedrag voor aanslagjaar 2027) of de aanvullende schijf op gerealiseerde meerwaarden op financiële activa kan worden vrijgesteld van belasting.

Ook kan de belastingplichtige een hogere aanschafswaarde aantonen (artikel 102, § 4, vierde lid, en 102/1, § 4, WIB 92) of de verrekening van minderwaarden (artikel 102, § 5, en 102/1, § 5, WIB 92). De belastingplichtige moet enkel de meerwaarden aangeven waarvoor hij de vrijstelling vraagt.

Meerwaarden waarop de belastingplichtige geen vrijstelling wenst toe te passen en waarop reeds roerende voorheffing werd ingehouden hoeven niet te worden aangegeven.

De praktische invulling van deze mogelijkheid betreft de jaarlijkse aangifte in de personenbelasting. Dit impliceert dat, in voorkomend geval, een bronbelasting is ingehouden door een tussenpersoon. Er moet dus voor worden gezorgd dat de belastingplichtige het deel van de genoemde voorheffing dat lager is dan het jaarlijkse vrijgestelde bedrag, kan terugvorderen.

De wijzigingen die door dit artikel worden aangebracht in artikel 307, § 1/1, WIB 92, hebben betrekking op deze problematiek. Bovendien wordt een delegatie aan de Koning verleend om de nodige praktische regelingen te regelen (zie ter illustratie art. 123, tweede lid, KB/WIB 92, dat een gelijkaardige bepaling bevat die door de Koning is aangenomen met betrekking tot een eerste schijf van het dividend bedoeld in artikel 21, 14°, WIB 92).

Er wordt benadrukt dat de algemene globalisatieregel vervat in artikel 171, inleidende zin, WIB 92 ten volle speelt.

Een analoge bepaling wordt ingevoerd in artikel 307, § 1/3, WIB 92, om de aangifte in de rechtspersonenbelasting en toepassing van de vrijstelling zoals voorzien in artikel 96/2, 2°, WIB 92 kan worden toegepast.

Art. 29

Deze bepaling wijzigt artikel 313, eerste lid, WIB 92. De ingehouden roerende voorheffing op meerwaarden op financiële activa wordt bevrijdend gemaakt. Zo zijn de belastingplichtigen/natuurlijke personen voor wie roerende voorheffing werd ingehouden op de meerwaarden bedoeld in het nieuwe artikel 90, eerste lid, 9°, WIB 92, er dus niet toe gehouden deze inkomsten te vermelden

Art. 28

L'article 96/2, alinéa 1er, 2° et 3°, nouveau, CIR 92, prévoit qu'une tranche annuelle de 10.000 euros (montant indexé pour l'exercice d'imposition 2027) ou la tranche complémentaire de certaines plus-values réalisées sur actifs financiers puisse être exemptée d'impôt.

Le contribuable peut également justifier d'une valeur d'acquisition supérieure (article 102, § 4, alinéa 4, et 102/1, § 4, CIR 92) ou de l'imputation de moins-values (article 102, § 5, et 102/1, § 5, CIR 92). Le contribuable ne doit déclarer que les plus-values pour laquelle il demande l'exonération.

Les plus-values sur lesquelles le contribuable ne souhaite pas appliquer l'exonération et sur lesquelles un précompte mobilier a déjà été retenu ne doivent pas être déclarées.

La mise en œuvre pratique de cette possibilité passe par la déclaration annuelle à l'impôt des personnes physiques. Cela implique que, le cas échéant, un précompte mobilier ait été retenu par un intermédiaire. Il convient dès lors de s'assurer que le contribuable puisse récupérer la partie dudit précompte qui serait inférieure au montant annuel exonéré.

Les modifications apportées par le présent article à l'article 307, § 1er/1, CIR 92, traitent cette question. En outre, une délégation est accordée au Roi afin de régler les modalités pratiques nécessaires (cf., à titre illustratif, l'art. 123, alinéa 2, AR/CIR 92, qui contient une disposition analogue adoptée par le Roi relative à une première tranche de dividende visée à l'article 21, 14°, CIR 92).

Il est souligné que la règle générale de globalisation contenue dans l'article 171, phrase liminaire, CIR 92, joue à plein.

Une disposition analogue est insérée à l'article 307, § 1er/3, CIR 92, pour permettre la déclaration à l'impôt des personnes morales et l'application de l'exonération prévue à l'article 96/2, 2°, CIR 92.

Art. 29

Cette disposition modifie l'article 313, alinéa 1er, CIR 92. Il s'agit de rendre le précompte mobilier retenu sur les plus-values sur actifs financiers libératoire. Ainsi, les contribuables personnes physiques pour lesquels un précompte mobilier a été retenu sur les plus-values visées au nouvel article 90, alinéa 1er, 9°, CIR 92, ne sont pas tenus de reprendre ces revenus dans leur

op hun jaarlijkse aangifte in de personenbelasting. De belastingplichtige heeft de mogelijkheid om de vrijstellingen en de minderwaarden op financiële activa te claimen via de aangifte personenbelasting.

Aangezien de meerwaarden op financiële activa die werden gerealiseerd in het kader van een aanmerkelijk belang (nieuwe bepaling onder art. 90, eerste lid, 9°, b), WIB 92), evenals de interne meerwaarden (nieuwe bepaling onder art. 90, eerste lid, 9°, a), WIB 92) niet onderworpen zijn aan roerende voorheffing, zijn de belastingplichtigen/natuurlijke personen die dergelijke meerwaarden realiseren ertoe gehouden deze te vermelden op hun jaarlijkse aangifte in de personenbelasting. Dit zal ook het geval zijn in de situatie waarin er geen Belgische tussenpersoon betrokken is bij de uitbetaling van de meerwaarde die op financiële activa werden gerealiseerd. In die optiek kan bijvoorbeeld gerefereerd worden aan de situatie waarin een meerwaarde op crypto-activa, aangehouden bij een cryptoactivadienstverlener die buiten België gevestigd is en waarbij geen Belgische tussenpersonen tussenkomen in de uitbetaling van deze gerealiseerde meerwaarden.

Er werd eveneens een wijziging toegevoegd in artikel 313 om rekening te houden met de nieuwe vrijstelling van roerende voorheffing zoals voorzien in artikel 265/1 WIB 92. Dit om de correcte werking van beide artikels te verzekeren.

Art. 30

Het nieuwe artikel 326*bis*, WIB 92, introduceert een rapporteringsverplichting voor tussenpersonen die betrokken zijn bij verrichtingen die betrekking hebben op interne meerwaarden of verrichtingen binnen de meerwaardebelasting waarbij toepassing gemaakt wordt van het regime voor een aanmerkelijk belang. Het gaat derhalve om de verrichtingen zoals bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, a) en b) WIB 92.

Binnen beide regimes wordt de belasting niet geheven middels de inhouding en doorstorting van roerende voorheffing. Het is immers in beide situaties niet mogelijk voor een tussenpersoon om het correcte bedrag van de heffing in te houden. Teneinde de fiscale administratie zicht te geven op beide types verrichtingen, introduceert deze bepaling een meldingsplicht over dergelijke verrichtingen, die effectief uitgevoerd werden, ten aanzien van de fiscale administratie.

Een eerste aspect van de rapporteringsverplichting refereert aan het toepassingsgebied *ratione personae*. De meldingsplicht rust op personen die betrokken zijn bij

déclaration annuelle à l'impôt des personnes physiques. Le contribuable a la possibilité de demander les exonérations et les pertes en capital sur les actifs financiers par le biais de la déclaration d'impôt sur le revenu des personnes physiques.

Étant donné que les plus-values sur actifs financiers qui sont réalisées dans le cadre d'une participation substantielle (art. 90, alinéa 1er, 9°, b), nouveau, CIR 92), ainsi que les plus-values internes (art. 90, alinéa 1er, 9°, a), nouveau, CIR 92) ne sont pas soumises à un précompte mobilier, les contribuables/personnes physiques qui réalisent ce genre de plus-values seront tenus de les mentionner dans leur déclaration annuelle à l'impôt des personnes physiques. Il en va de même dans la situation où il n'y a pas d'intermédiaire belge impliqué dans le paiement des plus-values réalisées sur des actifs financiers. Dans cette perspective, on peut se référer, par exemple, à la situation où une plus-value sur des crypto-actifs détenus auprès d'un prestataire de services de crypto-actifs établi en dehors de la Belgique et où aucun intermédiaire belge n'intervient dans le paiement de ces plus-values réalisées.

Une modification a également été apportée à l'article 313 pour tenir compte de la nouvelle exonération de retenue à la source prévue à l'article 265/1 CIR 92. Ceci afin d'assurer le bon fonctionnement des deux articles.

Art. 30

Le nouvel article 326*bis*, CIR 92, introduit une obligation de déclaration pour les intermédiaires qui participent à des opérations relatives à des plus-values internes ou à des opérations relevant de l'impôt sur les plus-values en application du régime des participations substantielles. Il s'agit donc des opérations visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, a) et b) du CIR 92.

Dans les deux régimes, l'impôt n'est pas perçu par voie de précompte mobilier. En effet, dans les deux situations, il n'est pas possible pour un intermédiaire de retenir le montant correct de l'impôt. Afin de donner à l'administration fiscale un aperçu de ces deux types de transactions, cette disposition introduit une obligation de déclaration de ces transactions, lesquelles ont été effectivement mises en œuvre, à l'administration fiscale.

Un premier aspect de l'obligation de déclaration concerne le champ d'application *ratione personae*. L'obligation de déclaration repose sur les personnes

beide verrichtingen. De invulling van dit begrip refereert aan het begrip “intermediair” van “type 1” dat in het kader van de rapporteringsplicht voor intermediairs inzake grensoverschrijdende constructies (art. 326/1 WIB 92) gehanteerd wordt.

Derhalve rust de meldingsplicht op iedere persoon die een van beide verrichtingen bedenkt, aanbiedt, opzet, beschikbaar maakt voor implementatie of de implementatie ervan beheert.. Het louter verstrekken van een krediet in het kader van bvb. een overdracht van een onderneming of het ontvangen van een bedrag op een rekening waarbij in de mededeling wordt gerefereerd naar de verkoop van deze onderneming valt niet onder de activiteiten van een “type 1” intermediair.

Deze persoon moet overigens ook een bepaalde nexus hebben met België opdat de rapporteringsverplichting van toepassing is. De wijzen waarop aan deze nexusvoorwaarde voldaan kan zijn, worden opgesomd in het paragraaf 2 van het artikel.

Het spreekt voor zich dat meerdere personen die aan de definitie van paragraaf 1 voldoen betrokken kunnen zijn bij een van beide verrichtingen die door deze bepaling gecapteerd worden. In beginsel is iedere betrokken persoon verplicht om de rapporteringsverplichting na te leven. Teneinde dubbele rapportering van dezelfde informatie en daarmee gepaard gaande nalevingskosten, te vermijden, wordt een persoon ontheven van de rapporteringsverplichting indien hij een schriftelijk bewijs kan voorleggen dat een andere persoon de inlichtingen reeds heeft verstrekt. De ontheffing van de rapporteringsverplichting zal enkel van toepassing zijn wanneer alle inlichtingen dezelfde zijn. Dit zal in het bijzonder relevant zijn in het kader van transacties waarbij meerdere partijen betrokken zijn.

Daarnaast wordt voorzien in een uitzondering op de rapporteringsverplichting ten aanzien van de fiscale administratie wanneer de persoon die in beginsel rapporteringsplichtig is, gebonden is door een beroepsgeheim. In dergelijke gevallen moet niet aan de administratie gerapporteerd worden, maar dient de betrokken persoon andere betrokken personen zoals bedoeld in paragraaf 1 van deze bepaling op de hoogte te brengen dat hij niet aan de meldingsplicht kan voldoen. In dergelijke gevallen zal de rapporteringsverplichting automatisch op de andere betrokken personen rusten.

Teneinde tegemoet te komen aan de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (C-623/22, *Belgian Association of Tax Lawyers e.a.*) geldt de verplichting om andere betrokken personen te verwittigen niet voor advocaten in de strikte zin van het woord. Andere personen die door een beroepsgeheim gebonden

impliquées dans les deux transactions. L'interprétation de ce concept se réfère au terme “intermédiaire” de “type 1” utilisé dans le cadre de l'obligation de déclaration des intermédiaires en matière de construction transfrontalière (art. 326/1 du CIR 92).

Ainsi, l'obligation de déclaration pèse sur toute personne qui conçoit, offre, organise, met à disposition pour exécution ou gère l'exécution de l'une ou l'autre de ces opérations. Le simple fait d'octroyer un crédit dans le cadre, par exemple, d'une cession d'entreprise ou de recevoir un montant sur un compte dont la communication fait référence à la vente de cette entreprise ne relève pas des activités d'un intermédiaire de “type 1”.

Cette personne doit par ailleurs avoir un lien avec la Belgique pour que l'obligation de déclaration s'applique. Les modalités selon lesquelles cette condition de lien peut être remplie sont énumérées au paragraphe 2 de l'article.

Il va de soi que plusieurs personnes répondant à la définition du paragraphe 1er peuvent être impliquées dans l'une ou l'autre des transactions visées par cette disposition. En principe, chaque personne impliquée est tenue de se conformer à l'obligation de déclaration. Afin d'éviter une double déclaration de la même information et les coûts de mise en conformité qui en découlent, une personne est dispensée de l'obligation de déclaration si elle peut fournir une preuve écrite qu'une autre personne a déjà fourni l'information. L'exemption de l'obligation de déclaration ne s'appliquera que si toutes les informations sont identiques. Ceci sera particulièrement pertinent dans le contexte de transactions impliquant plusieurs parties.

En outre, une exception à l'obligation de déclaration à l'égard de l'administration fiscale est prévue lorsque la personne qui est en principe tenue de déclarer est liée par le secret professionnel. Dans ce cas, la déclaration à l'administration n'est pas requise, mais la personne concernée doit informer les autres personnes concernées visées au paragraphe 1er de la présente disposition qu'elle ne peut pas remplir l'obligation de déclaration. Dans ce cas, l'obligation de déclaration incombe automatiquement aux autres personnes concernées.

Afin de se conformer à la jurisprudence de la Cour de justice de l'Union européenne (C-623/22, *Belgian Association of Tax Lawyers e.a.*), l'obligation d'informer les autres personnes concernées ne s'applique pas aux avocats au sens strict. Les autres personnes tenues au secret professionnel restent obligées d'informer les

zijn, blijven verplicht om andere betrokken personen te verwittigen, maar dienen de inlichtingen niet aan de administratie te verstrekken.

De inlichtingen die het voorwerp uitmaken van de rapporteringsverplichting blijven beperkt tot hetgeen noodzakelijk is voor de administratie om de correcte heffing van de belastingen te verzekeren.

Art. 31

Deze bepaling wijzigt artikel 413/1 WIB 92 inzake de betaaltermijn van belastingen door een zesde paragraaf aan de bepaling toe te voegen. De bepaling voorziet in de modaliteiten voor het toekennen van een uitstel van betaling in het geval waarin de belastingplichtige zijn de woonplaats of zetel van fortuin naar het buitenland overbrengt. De bepaling maakt hierbij een onderscheid tussen twee situaties.

Een eerste situatie betreft het geval waarin de belastingplichtige zijn fiscale domicilie verplaatst naar een lidstaat van de Europese Unie, een lidstaat van de Europese Economische Ruimte of een staat waarmee België een overeenkomst tot vermijding van dubbele belasting heeft gesloten die voorziet in de uitwisseling van informatie en in wederzijdse invorderingsbijstand.

In dit scenario geldt een algemeen principe waarbij de belastingplichtige geacht wordt een meerwaarde op financiële activa te realiseren. Deze fiscale fictie gaat gepaard met de regel dat aan de belastingplichtige automatisch een uitstel van betaling wordt toegekend ten belope van het bedrag van de meerwaarde dat geacht werd gerealiseerd te zijn. Om tegemoet te komen aan de opmerkingen van de Raad van State, geformuleerd in zijn advies nr. 78.039/1 van 12 september 2025, wordt gepreciseerd dat het automatische karakter van dit betalingsuitstel met zich meebrengt dat er geen enkele actie van de belastingplichtige wordt verwacht om het uitstel te verkrijgen.

Het behoud van dit uitstel van betaling is evenwel voorwaardelijk. Alleen wanneer de belastingplichtige gedurende een periode van twee jaar aan twee voorwaarden voldoet, geniet hij van deze modaliteit. Een eerste voorwaarde vereist dat de belastingplichtige de financiële activa waaraan de meerwaarde waarop het uitstel van betaling toegekend werd, niet ten bezwarende titel overdraagt of het voorwerp doet uitmaken van een zakelijke zekerheidsovereenkomst met betrekking tot financiële instrumenten in de zin van het WIB 92. Deze voorwaarde refereert in essentie aan de doelstelling van de *exit* heffing, die erin bestaat te vermijden dat belastingplichtigen naar het buitenland verhuizen om

autres personnes concernées, mais ne doivent pas fournir l'information à l'administration.

Les informations soumises à l'obligation de déclaration sont limitées à ce qui est nécessaire à l'administration pour assurer la taxation correcte des impôts.

Art. 31

La présente disposition modifie l'article 413/1, CIR 92, en ce qui concerne le délai de paiement des impôts, en y ajoutant un sixième paragraphe. La disposition prévoit les modalités d'octroi d'un report de paiement dans le cas où le contribuable transfère sa résidence ou le siège de sa fortune à l'étranger. Elle distingue ici deux situations.

Une première situation concerne le cas où le contribuable transfère son domicile fiscal dans un État membre de l'Union européenne, un État membre de l'Espace économique européen ou un État avec lequel la Belgique a conclu une convention de double imposition prévoyant un échange d'informations et l'assistance mutuelle au recouvrement.

Dans ce scénario, un principe général s'applique, selon lequel le contribuable est supposé réaliser une plus-value sur les actifs financiers. Cette fiction fiscale est accompagnée de la règle selon laquelle un report de paiement est automatiquement accordé au contribuable, à hauteur du montant de la plus-value qui est présumée réalisée. Pour répondre aux remarques du Conseil d'État formulées dans son avis 78.039/1, du 12 septembre 2025, on peut préciser que le caractère automatique de ce report de paiement implique qu'aucune action n'est attendue de la part du contribuable pour obtenir ce report.

Le maintien de ce report de paiement est cependant conditionnel. Le contribuable peut bénéficier de cette modalité uniquement si deux conditions sont remplies de manière permanente. La première condition exige que le contribuable ne transfère pas à titre onéreux les actifs financiers sur lesquels la plus-value, donnant droit au report de paiement, a été attribuée, ni n'en fasse l'objet d'une convention de garantie réelle portant sur des instruments financiers au sens du CIR 92. Cette condition renvoie essentiellement à l'objectif de l'*exit* tax, qui est d'éviter que les contribuables ne s'installent à l'étranger pour réaliser ultérieurement des plus-values sur des actifs financiers. Elle utilise donc une période

vervolgens de meerwaarde op de financiële activa te realiseren. Daarom wordt gebruik gemaakt van een verdachte periode die op twee jaar geplaatst wordt. Om tegemoet te komen aan de opmerkingen van de Raad van State, geformuleerd in zijn advies nr. 78.039/1 van 12 september 2025, wordt gepreciseerd dat de keuze voor een periode van twee jaar volgt uit de betrachting om het evenwicht te bewaren tussen een periode die voldoende lang is om misbruik te vermijden maar niet langer dan noodzakelijk is teneinde de opvolging van de betalingsverplichting doenbaar te houden, zowel voor de belastingplichtige als de administratie. Daarnaast is het de betrachting om belastingplichtigen die om niet-fiscale redenen hun fiscale woonplaats buiten België verplaatsen geen disproportionele lasten op te leggen.

De notie “zakelijke zekerheid op financiële instrumenten” is deze zoals gedefinieerd in artikel 2, § 1, 12° WIB 92, voortkomend uit de wet van 15 december 2004 betreffende de financiële zekerheden, bevattend een financieel en een fiscaal luik. Zoals in tussentijd bevestigd door de administratie en de minister van Financiën, is het fiscale luik enkel van toepassing op panden die een eigendomsoverdracht van de in zekerheid gegeven activa met zich meebrengen en niet op deze die zich beperken tot het mogelijk maken van een dergelijke overdracht (bijvoorbeeld in geval van wanprestatie door de pandgever schuldenaar), dit zolang een dergelijke overdracht niet daadwerkelijk heeft plaatsgevonden.

Op dezelfde manier brengen panden die geen eigendomsoverdracht van de in zekerheid gegeven activa meebrengen, maar die zich enkel beperken tot het mogelijk maken van die overdracht, geen einde aan het uitstel van belastingheffing zoals voorzien in het nieuwe artikel 413/1, § 6, WIB 92, en dit tot zolang dat een dergelijke eigendomsoverdracht niet heeft plaatsgevonden.

Een tweede, geografische, voorwaarde vereist dat de belastingplichtige zijn woonplaats blijvend heeft in een lidstaat van de Europese Unie, een lidstaat van de Europese Economische Ruimte of een staat waarmee België een overeenkomst tot vermindering van dubbele belastingen dat voorziet in de uitwisseling van informatie en wederzijdse invorderingsbijstand afgesloten heeft. De belastingplichtige is derhalve vrij om zijn woonplaats te wijzigen binnen een onder de voormelde categorieën vallende jurisdictie zonder dat het uitstel van betaling komt te vervallen.

Wanneer niet langer voldaan is aan één van beide voorwaarden, vervalt het uitstel van betaling en moet de meerwaardebelasting betaald worden op basis van de belastingplicht die op het moment van de fiscale fictie in werking is getreden. Het nieuwe zevende lid bepaalt echter dat wanneer de belastingplichtige slechts een

suspecte de deux ans. Pour répondre aux remarques du Conseil d'État formulées dans son avis 78.039/1, du 12 septembre 2025, on peut préciser que le choix d'une période de deux ans découle du souhait de parvenir à un équilibre entre une période suffisamment longue pour éviter les abus, mais pas plus longue que ce qui est nécessaire afin de maintenir faisable le suivi de l'obligation de paiement, tant pour le contribuable que pour l'administration. En outre, cela répond au souci de ne pas instaurer des charges disproportionnées pour les contribuables qui déplacent leur domicile fiscal en dehors de la Belgique pour des raisons non fiscales.

La notion de “sûreté réelle portant sur des instruments financiers” est celle qui est définie à l'article 2, § 1, 12° CIR 92, issu de la loi du 15 décembre 2004 relative aux sûretés financières, qui comportait un volet financier et un volet fiscal. Comme l'ont depuis lors confirmé l'administration et le ministre des Finances, ce volet fiscal ne s'applique qu'aux gages qui emportent un transfert de propriété des actifs donnés en sûreté et non à ceux qui se limitent à rendre ce transfert possible (ex. en cas de défaut du débiteur gagé), aussi longtemps qu'un tel transfert n'est pas intervenu.

De la même manière, les gages qui n'emportent pas un transfert de propriété des actifs donnés en sûreté mais qui se limitent à rendre ce transfert possible ne mettent pas fin au report d'imposition du nouvel article 413/1, § 6, CIR 92, aussi longtemps qu'un tel transfert n'est pas intervenu.

La seconde condition, géographique, exige que le contribuable maintienne sa résidence dans un État membre de l'Union européenne, un État membre de l'Espace économique européen ou un État avec lequel la Belgique a conclu une convention de double imposition prévoyant un échange d'informations et l'assistance mutuelle au recouvrement. Le contribuable est donc libre de modifier sa résidence dans une juridiction de l'une des catégories précitées sans que le report de paiement ne soit annulé.

Lorsque l'une des deux conditions n'est plus remplie, le report de paiement cesse et la taxe sur la plus-value doit être payée sur la base de la situation fiscale du contribuable au moment où la fiction fiscale est entrée en vigueur. Le nouvel alinéa 7 précise toutefois que lorsque le contribuable n'a cédé qu'une partie de ses

deel van zijn activa heeft vervreemd of wanneer slechts een deel van deze activa het voorwerp uitmaakt van een zakelijke zekerheidsovereenkomst, het uitstel slechts proportioneel in verhouding tot de belasting verschuldigd op de vervreemde activa of die het voorwerp uitmaken van de zekerheidsovereenkomst vervalt. In de andere gevallen daarentegen, wanneer de belastingplichtige zijn fiscale woonplaats verplaatst buiten de Europese Unie, de Europese Economische Ruimte of een staat waarmee België een overeenkomst tot vermindering van dubbele belastingen dat voorziet in de uitwisseling van informatie en wederzijds invorderingsbijstand heeft afgesloten, vervalt het uitstel volledig.

Dit kan worden geïllustreerd aan de hand van de situatie van een belastingplichtige die 100 aandelen bezit op het moment dat hij België verlaat om zich in een andere lidstaat van de Europese Unie te vestigen. Op het moment van vertrek geniet hij uitstel van betaling op eventuele latente meerwaarden op die aandelen. Als hij binnen 24 maanden na zijn vertrek besluit om 20 van de 100 aandelen te verkopen, vervalt het uitstel van betaling voor de 20 verkochte aandelen. Het uitstel van betaling blijft daarentegen van kracht voor de 80 aandelen die hij nog steeds in bezit heeft.

Het regime van de uitgestelde betaling wordt geïntroduceerd met het oog op het behartigen van verschillende doelstellingen. Vooreerst wordt rekening gehouden met de mogelijke liquiditeitsproblemen die inherent zijn aan een exit heffing, dewelke gebaseerd zijn op een fictieve realisatie van een meerwaarde. De uitgestelde betaling wenst daarom te vermijden dat belastingplichtigen genoodzaakt worden hun financiële activa van de hand te doen om aan hun fiscale verplichtingen te voldoen. Vervolgens wordt dit regime geïntroduceerd teneinde de naleving van het primaire recht van de Europese Unie te verzekeren. Het vormt immers vaststaande rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie dat een onmiddellijke inning van een exit heffing in strijd is met het de fundamentele vrijheden van belastingplichtigen. Derhalve wordt geopteerd voor een automatisch uitstel van betaling van de meerwaardebelasting tot op het moment waarop de financiële activa vervreemd worden binnen de verdachte periode. Vervolgens beoogt het regime aan te sluiten bij het realiteitsbeginsel, volgens het welke een belasting geïnd wordt op het moment waarop een economisch voordeel behaald wordt door de belastingplichtige. Het toekennen van een uitstel van betaling vormt bovendien een signaal van een ondernemingsvriendelijk en mobiel-werknemersvriendelijk fiscaal regime, wat de aantrekkelijkheid van het land voor ondernemers en investeerders vergroot.

Om tegemoet te komen aan de opmerkingen van de Raad van State, geformuleerd in zijn advies nr. 78.039/1

actifs ou que seule une partie de ces actifs a fait l'objet d'une convention de sûreté réelle, le report ne cesse que proportionnellement à l'impôt dû sur les actifs cédés ou faisant l'objet de la convention de sûreté. À l'inverse, si le contribuable déplace sa résidence fiscale en dehors de l'Union européenne, de l'Espace économique européen ou d'un État avec lequel la Belgique a conclu une convention préventive de double imposition prévoyant l'échange d'informations et l'assistance mutuelle en matière de recouvrement, le report cesse dans son intégralité.

Ceci peut être illustré par la situation d'un contribuable qui détient 100 actions au moment où il quitte la Belgique vers un autre état de l'Union européenne. Au moment de l'exit, il bénéficie d'un report de paiement sur les éventuelles plus-values latentes existant sur lesdites actions. Si, dans un délai de moins de 24 mois suivant l'exit, il décide de céder 20 actions parmi les 100 actions précitées, le report de paiement cesse à l'égard des 20 actions cédées. Le report de paiement est par contre maintenu à l'égard des 80 actions dont il est toujours propriétaire.

Le régime de report de paiement est introduit dans le but de répondre à plusieurs objectifs. Tout d'abord, il prend en compte les problèmes de liquidité qui sont inhérents à une taxe de sortie, fondée sur une réalisation fictive d'une plus-value. Le report de paiement vise donc à éviter que les contribuables soient contraints de céder leurs actifs financiers pour répondre à leurs obligations fiscales. Ensuite, ce régime est introduit afin d'assurer le respect du droit primaire de l'Union européenne. Il est en effet établi par la jurisprudence de la Cour de justice de l'Union européenne qu'une perception immédiate d'une taxe de sortie est incompatible avec les libertés fondamentales des contribuables. Par conséquent, il est opté pour un report de paiement automatique de l'impôt sur la plus-value jusqu'au moment où les actifs financiers sont cédés dans la période suspecte. En outre, ce régime vise à s'aligner sur le principe de réalité, selon lequel l'impôt est perçu au moment où un avantage économique est acquis par le contribuable. L'octroi d'un report de paiement constitue également un signal d'un régime fiscal favorable aux entreprises et aux travailleurs mobiles, ce qui augmente l'attractivité du pays pour les entrepreneurs et les investisseurs.

Pour répondre aux remarques du Conseil d'État formulées dans son avis 78.039/1, du 12 septembre 2025,

van 12 september 2025, wordt gepreciseerd dat wanneer de belastingplichtige binnen een termijn van twee jaar opnieuw zijn fiscale woonplaats in België vestigt en vervolgens opnieuw het Koninkrijk verlaat, het verval van de betalingsverplichting wel degelijk van toepassing zal zijn, met dien verstande dat bij een nieuwe emigratie het in dit artikel voorziene uitstel van betaling opnieuw zal worden toegepast. In dat geval, en overeenkomstig het nieuwe stelsel, zal rekening worden gehouden met de oorspronkelijke aanschaffingswaarde van de financiële activa die het voorwerp uitmaken van de *exit* heffing.

De territoriale beperking van het automatisch uitstel van betaling is ingegeven vanuit de noodzaak om een opvolgingsmechanisme te introduceren dat de fiscale administratie toelaat om de heffingsrechten te waarborgen.

Een tweede scenario betreft het geval waarin de belastingplichtige zijn woonplaats verplaatst naar een land dat niet onder de in het eerste lid vermelde categorieën valt. Het gaat derhalve om landen die buiten de Europese Unie of de Europese Economische Ruimte liggen en waarmee België geen overeenkomst ter vermindering van dubbele belasting heeft afgesloten of om landen waarmee België wel dergelijke overeenkomst heeft afgesloten, maar waarbij die overeenkomst niet voorziet in de uitwisseling van informatie en wederzijds invorderingsbijstand. In dit scenario geldt een optioneel regime van uitgestelde betaling. Het optionele karakter van dit regime houdt in dat de belastingplichtige het uitstel van betaling moet verzoeken bij de fiscale administratie en dat de belastingplichtige een afdoende zekerheid tot betaling van het verschuldigde bedrag verstrekt (bijvoorbeeld door middel van een bankgarantie, een storting bij de Deposito en Consignatiekas of inpandgeving van financiële instrumenten). Deze toevoegde waarborgen in vergelijking met het eerste scenario worden gerechtvaardigd vanuit de vaststelling dat de administratie in dergelijke gevallen niet over gelijkaardige procedurele waarborgen beschikt teneinde de betaling van de meerwaardebelasting te verzekeren wanneer de voorwaarde tot uitgestelde betaling niet langer vervuld zijn.

Teneinde de naleving van de voorwaarden voor de uitgestelde betaling te verzekeren, dient de belastingplichtige jaarlijks een attest aan de administratie te bezorgen waarin bevestigd wordt dat aan de voorwaarden voor het behouden van het uitstel voldaan blijft. Wanneer de belastingplichtige dit attest niet tijdig bezorgt, worden de voorwaarden geacht niet langer vervuld te zijn en vervalt het uitstel van betaling. Om tegemoet te komen aan de opmerking geformuleerd door de Raad van State in zijn advies nr. 78.039/1 van 12 september 2025 (randnummer 36.3), wordt in de wettekst voorzien in een delegatie aan de Koning, zodat Hij de essentiële elementen kan

on peut préciser que lorsque le contribuable établit à nouveau son domicile fiscal en Belgique endéans le délai de deux ans, et ensuite qu'il quitte à nouveau le Royaume, la fin de l'obligation de paiement sera bel et bien d'application, étant entendu qu'en cas de nouvelle émigration le report de paiement prévu dans le présent article sera à nouveau appliqué. Dans ce cas, et conformément au nouveau régime, on tiendra compte de la valeur d'acquisition originelle des actifs financiers qui font l'objet de l'*exit* taxe.

La limitation territoriale du report de paiement automatique est motivée par la nécessité d'introduire un mécanisme de suivi permettant à l'administration fiscale de garantir les droits de perception.

Un deuxième scénario concerne le cas où le contribuable déplace sa résidence dans un pays qui ne fait pas partie des catégories mentionnées au premier alinéa. Il s'agit donc de pays situés en dehors de l'Union européenne ou de l'Espace économique européen et avec lesquels la Belgique n'a pas conclu de convention de double imposition, ou de pays avec lesquels la Belgique a conclu une telle convention, mais qui ne prévoit pas d'échange d'informations et l'assistance mutuelle au recouvrement. Dans ce scénario, un régime optionnel de report de paiement s'applique. Le caractère optionnel de ce régime signifie que le contribuable doit demander le report de paiement à l'administration fiscale et fournir une garantie suffisante pour le paiement du montant dû (par exemple sous forme de garantie bancaire, de dépôt auprès de la Caisse des Dépôts et Consignations, ou de nantissement d'instruments financiers). Ces garanties supplémentaires par rapport au premier scénario sont justifiées par le fait que l'administration dans de tels cas ne dispose pas de garanties procédurales similaires pour assurer le paiement de l'impôt sur les plus-values lorsque les conditions pour le report de paiement ne sont plus remplies.

Afin d'assurer le respect des conditions du report de paiement, le contribuable est tenu de transmettre annuellement à l'administration une attestation confirmant que les conditions permettant de bénéficier du report continuent d'être remplies. En l'absence de transmission dans les délais de cette attestation, les conditions sont réputées ne plus être remplies et le report de paiement est considéré comme caduc. Afin de répondre à la remarque formulée par le Conseil d'État dans son avis n° 78.039/1, du 12 septembre 2025 (par. 36.3), une délégation au Roi est prévue dans le texte de loi afin qu'il puisse déterminer les éléments essentiels qui

bepalen die in de jaarlijkse attestering moeten worden opgenomen, evenals de termijnen waarbinnen deze attestering aan de administratie moet worden bezorgd.

De betalingsverplichting waarop het uitstel van betaling rust, vervalt in ieder geval twee jaar nadat de belastingplichtige zijn fiscale woonplaats vanuit België naar het buitenland verplaatst heeft in twee scenario's.

Een eerste scenario heeft betrekking op de situatie waarin de betrokken persoon binnen een termijn van twee jaar terug fiscaal inwoner in België wordt en ondertussen de financiële activa waarop de belasting geheven werd niet gerealiseerd heeft. In dit geval vervalt de betalingsverplichting. Het gaat bij wijze van voorbeeld om een individu die voor een periode van minder dan twee jaar naar het buitenland is verhuisd om daar een professionele activiteit te ontplooiën. Het regime poogt daarom de internationale mobiliteit van werknemers niet met onevenredige beperkingen te confronteren.

Een tweede scenario refereert aan de aard van de *exit* heffing als antimisbruikbepaling. Wanneer een belastingplichtige langer dan twee jaar in het buitenland fiscaal inwoner blijft, vervalt de betalingsverplichting. Na afloop van de verdachte periode geldt immers het vermoeden dat er sprake is van een duurzame immigratie die niet ingegeven is door fiscale redenen.

Art. 32

Deze bepaling wijzigt artikel 466, tweede lid, WIB 92, opdat de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting niet zou worden berekend op de belasting geheven in het kader van de meerwaardebelasting.

Art. 33

De vrijgestelde bedragen bedoeld in het nieuwe artikel 96/2, eerste lid, 2° en 3°, WIB 92, namelijk de eerste schijf van 10.000 euro aan meerwaarden op financiële activa, evenals de eventuele overgedragen aanvullende schijf van 1000 euro – betreffen geïndexeerde bedragen. Het gaat om een bedrag van 10.000 euro en een bedrag van 1000 euro, na toepassing van de indexeringscoëfficiënt voor het inkomstenjaar 2026 (aanslagjaar 2027). Deze nieuwe bedragen (namelijk respectievelijk 5940 euro en 594 euro) zijn bepaald op basis van een geraamde indexeringscoëfficiënt voor het inkomstenjaar 2026 (aanslagjaar 2027). Aangezien de definitieve indexeringscoëfficiënt voor dat jaar pas eind december 2025 kan worden vastgesteld, wordt aan de Koning een delegatie verleend om het bedrag desgevallend aan te passen (verhogen of verlagen),

doivent figurer dans l'attestation, ainsi que les délais à respecter pour fournir cette attestation annuelle.

L'obligation de paiement sur laquelle repose le report de paiement expire en tout état de cause deux ans après que le contribuable ait transféré sa résidence fiscale de la Belgique vers l'étranger dans deux scénarios.

Un premier scénario se réfère à la situation où la personne concernée redevient résident fiscal en Belgique dans une période de deux ans et, entre-temps, n'a pas réalisé les actifs financiers sur lesquels l'impôt a été perçu. Dans ce cas, l'obligation de paiement expire. À titre d'exemple, il s'agit d'une personne physique qui s'est installée à l'étranger pour une période de moins de deux ans afin d'y exercer une activité professionnelle. Le régime vise donc à ne pas imposer de restrictions disproportionnées à la mobilité internationale des travailleurs.

Un deuxième scénario se réfère à la nature de l'*exit* taxe en tant que disposition anti-abus. Si un contribuable reste résident fiscal à l'étranger pendant plus de deux ans, l'obligation de paiement expire. En effet, après l'expiration de la période suspecte, la présomption d'immigration durable non motivée par des raisons fiscales s'applique.

Art. 32

Cette disposition modifie l'article 466, alinéa 2, CIR 92, afin que la taxe communale additionnelle à l'impôt des personnes physiques ne soit pas calculée sur l'impôt sur les plus-values.

Art. 33

Les montants exonérés visés au nouvel article 96/2, alinéa 1er, 2° et 3°, CIR 92, à savoir la première tranche de 10.000 euros des plus-values sur actifs financiers, ainsi que l'éventuelle tranche complémentaire reportée de 1000 euros, correspondent à des montants indexés. Il s'agit d'un montant de 10.000 euros et d'un montant de 1000 euros, après application du coefficient d'indexation pour l'année de revenus 2026 (exercice d'imposition 2027). Ces nouveaux montants (*i.e.* respectivement 5940 euros et 594 euros) sont déterminés sur base d'un coefficient d'indexation estimé pour l'année de revenus 2026 (exercice d'imposition 2027). Étant donné que le coefficient d'indexation définitif pour l'année de revenus 2026 (exercice d'imposition 2027) ne peut être déterminé que fin décembre 2025, une délégation est octroyée au Roi pour modifier (augmenter ou diminuer)

zodat het vrijstellingsbedrag voor het inkomstenjaar 2026 (aanslagjaar 2027) effectief gelijk is aan 10.000 euro. Het bedrag van de aanvullende vrijstelling zal daarentegen effectief gelijk zijn aan 1000 euro voor het inkomstenjaar 2027 (aanslagjaar 2028). Deze aangepaste bedragen vervangen die van artikel 96/2, eerste lid, 2°, 3°, en derde lid, WIB 92, voor alle daaropvolgende jaren.

Gelet op het strikte kader van de delegatie, kunnen de besluiten worden genomen zonder overleg in Ministerraad en moeten ze niet door de Kamer van volksvertegenwoordigers worden bekrachtigd.

Art. 34

De uitvoering van de meerwaardebelasting is in belangrijke mate gebaseerd op de financiële tussenpersonen—financiële instellingen en verzekeringsinstellingen—die instaan voor de correcte inhouding en doorstorting van de belasting of voor de correcte rapportering ten aanzien van de fiscale administratie. Beide categorieën instellingen moeten hun interne organisatie afstemmen op deze verplichtingen. Teneinde de tussenpersonen toe te laten zich operationeel voor te bereiden, voorziet het ontwerp in een overgangsmaatregel met betrekking tot de roerende voorheffing en het *opt-out* mechanisme. Deze maatregel heeft louter betrekking op de verplichtingen voor financiële tussenpersonen en niet op de inwerkingtreding van de meerwaardebelasting zelf.

Ingevolge de fundamentele operationele verschillen tussen financiële instellingen en verzekeringsinstellingen bevat het overgangsmechanisme een afzonderlijke component voor elke categorie tussenpersonen.

Daarbij dient ook in overweging te worden genomen dat niet elke instelling beschikt over dezelfde middelen of mogelijkheden om de vereiste aanpassingen tijdig door te voeren. Er zijn verschillen in interne implementatiecapaciteit, gaande van personeel en budgettaire ruimte tot de maturiteit van de IT-systemen.

Om deze reden is het aangewezen een ruime overgangsregeling te voorzien die de instellingen de flexibiliteit biedt om de verplichtingen progressief in te voeren, in overeenstemming met hun concrete noden en mogelijkheden. Op die manier kan elke instelling de meest passende aanpak kiezen, terwijl de uniforme toepassing van het wettelijke regime uiterlijk vanaf 1 juli 2026 wordt gegarandeerd.

le montant le cas échéant, de telle sorte que le montant de l'exonération accordée pour l'année de revenus 2026 (exercice d'imposition 2027) soit effectivement égale à 10.000 euros. Le montant de l'exonération complémentaire sera quant à lui effectivement égal à 1000 euros pour l'année de revenus 2027 (exercice d'imposition 2028). Ces montants adaptés remplacent ceux de l'article 96/2, alinéa 1er, 2°, 3°, et alinéa 3, CIR 92, pour toutes les années suivantes.

Vu le cadre strict de la délégation, les arrêtés peuvent être adoptés sans délibération en Conseil des ministres, et ils ne doivent pas être confirmés par la Chambre des représentants.

Art. 34

L'exécution de l'impôt sur les plus-values repose dans une large mesure sur les intermédiaires financiers — les établissements financiers et les entreprises d'assurances — qui sont chargés de la retenue et du versement corrects de l'impôt ou de la déclaration correcte auprès de l'administration fiscale. Les deux catégories d'institutions doivent adapter leur organisation interne à ces obligations. Afin de permettre aux intermédiaires de se préparer opérationnellement, le projet prévoit une mesure transitoire relative au précompte mobilier et au mécanisme d'*opt-out*. Cette mesure concerne exclusivement les obligations des intermédiaires financiers et non l'entrée en vigueur de l'impôt sur les plus-values lui-même.

En raison des différences opérationnelles fondamentales entre les établissements financiers et les entreprises d'assurances, le mécanisme transitoire comporte une composante distincte pour chaque catégorie d'intermédiaires.

Il convient également de considérer que toutes les institutions ne disposent pas des mêmes ressources ou des mêmes possibilités pour procéder aux ajustements nécessaires en temps opportun. Il existe des différences dans la capacité de mise en œuvre interne, allant du personnel et de l'espace budgétaire à la maturité des systèmes informatiques.

Pour cette raison, il convient de prévoir un régime transitoire souple qui offre aux établissements la flexibilité nécessaire pour mettre progressivement en œuvre les obligations, en fonction de leurs besoins et possibilités concrets. De cette manière, chaque établissement peut choisir l'approche la plus appropriée, tout en garantissant l'application uniforme du régime légal au plus tard à partir du 1er juillet 2026.

Er wordt aldus een overgangsregeling ingevoerd die voorziet in een periode van zes maanden waarin de instellingen de nodige technische en administratieve voorbereidingen kunnen treffen. Deze regeling houdt in dat voor de eerste zes maanden van het jaar geen wettelijke verplichting geldt tot inhouding van de voorheffing, noch tot het aanbieden van de *opt-out*-keuze aan de klanten.

Instellingen die evenwel reeds operationeel in staat zijn om deze verplichtingen vlugger dan 1 juli na te komen, krijgen de mogelijkheid dit reeds vanaf een datum die zij aan de administratie meedelen, te doen. Voor de instellingen die deze verplichtingen pas later en ten laatste vanaf 1 juli 2026 kunnen toepassen, wordt voorzien in een look-backmechanisme en een eenmalige regularisatie ("*one-shot*").

Er wordt een aparte tijdelijke regeling voorzien voor de verzekeringsondernemingen, namelijk een overgangsperiode van 1 januari 2026 tot en met 30 juni 2026. Gedurende deze periode wordt, in afwijking van artikel 265/1, eerste lid, WIB 92 de uitdrukkelijke keuze van de belastingplichtige om de inkomsten niet te onderwerpen aan de inhouding van de roerende voorheffing door de verzekeringsonderneming (de zogenaamde *opt-out* regeling), geacht te zijn gemaakt voor de meerwaarden op verzekeringsovereenkomsten die worden betaald of toegekend in deze periode. Met andere woorden, als default geldt de *opt-out* regeling tijdens deze periode. De verzekeringsondernemingen zullen de nodige informatie aan de administratie bezorgen en de belastingplichtige zal zijn inkomsten moeten aangeven in zijn belastingaangifte. Echter, de belastingplichtigen die hun inkomsten niet wensen aan te geven in hun belastingaangifte, kunnen uitdrukkelijk vragen aan de verzekeringsonderneming om alsnog de roerende voorheffing in te houden bij een uitkering in de loop van de overgangsperiode.

Art. 35

Deze bepaling regelt de inwerkingtreding van de nieuwe regeling voor de belasting van meerwaarden op financiële activa. Deze wet zal van toepassing zijn op de meerwaarden gerealiseerd vanaf 1 januari 2026.

De inhouding van de roerende voorheffing zoals bedoeld in artikel 261, lid 1, 5° WIB 92 vindt plaats vanaf tien dagen na de publicatiedatum van deze wet in het *Belgisch Staatsblad*.

Hierdoor wordt rekening gehouden met de parlementaire werkzaamheden. De roerende voorheffing kan immers niet retroactief worden toegepast.

C'est pourquoi un régime transitoire est mis en place, prévoyant une période de six mois pendant laquelle les établissements peuvent prendre les dispositions techniques et administratives nécessaires. Ce régime implique que, pendant les six premiers mois de l'année, il n'y a aucune obligation légale de retenir le précompte ni d'offrir la possibilité d'opter pour la déduction aux clients.

Toutefois, les établissements qui sont déjà en mesure de s'acquitter de ces obligations avant le 1er juillet sur le plan opérationnel auront la possibilité de le faire à partir d'une date qu'ils notifieront à l'administration. Pour les établissements qui ne peuvent appliquer ces obligations que plus tard et au plus tard à partir du 1er juillet 2026, un mécanisme de retour en arrière et une régularisation unique ("*one-shot*") sont prévus.

Un régime temporaire distinct est prévu pour les entreprises d'assurance, à savoir une période transitoire du 1er janvier 2026 au 30 juin 2026 inclus. Pendant cette période, par dérogation à l'article 265/1, alinéa 1er, CIR 92, le choix exprès du contribuable de ne pas soumettre les revenus à la retenue du précompte mobilier par l'entreprise d'assurance (le régime dit d'*opt-out*) est réputé avoir été exercé pour les plus-values sur les contrats d'assurance qui sont payées ou attribuées au cours de cette période. En d'autres termes, le régime d'*opt-out* constitue la règle par défaut durant cette période. Les entreprises d'assurance transmettent les informations nécessaires à l'administration, et le contribuable devra déclarer ses revenus dans sa déclaration fiscale. Toutefois, les contribuables qui ne souhaitent pas déclarer leurs revenus dans leur déclaration fiscale peuvent demander expressément à l'entreprise d'assurance de procéder néanmoins à la retenue du précompte mobilier lors d'un versement intervenant au cours de la période transitoire.

Art. 35

Cette disposition règle l'entrée en vigueur du nouveau régime de taxation des plus-values sur actifs financiers. Cette loi sera applicable aux plus-values réalisées à partir du 1er janvier 2026.

La retenue du précompte mobilier mentionnée à l'article 261, alinéa 1, 5° CIR 92 sera retenue à compter du dixième jour après la date de publication de cette loi au *Moniteur belge*.

Cela prend en compte le travail parlementaire. Après tout, le précompte mobilier ne peut pas être appliqué rétroactivement.

Voor de periode die aanvangt op 1 januari 2026 en afloopt op de dag voor de tiende dag na de datum van de publicatie van deze wet in het *Belgische Staatsblad*, kan er geen roerende voorheffing worden ingehouden.

Om belastingplichtigen toch de keuze te laten om deze meerwaarden niet te moeten aangeven, kunnen deze op verzoek een bedrag gelijk aan de roerende voorheffing door een tussenpersoon bedoeld in artikel 261, § 1, 5° WIB 92 laten storten.

Dit verzoek dient door alle titularissen of de rechthebbende te gebeuren.

Deze keuze moet aan de schuldenaar van de roerende voorheffing ten laatste op 30 juni 2026 kenbaar worden gemaakt.

Dit verzoek wordt beschouwd als een keuze om artikel 265/1 WIB 92 niet toe te passen en dit teneinde een logische toepassing van de wet te bewaren.

Dit bedrag dient te worden gestort door de tussenpersonen ten laatste op 30 september 2026.

Dit bedrag equivalent aan de roerende voorheffing wordt gelijkgesteld met daadwerkelijk ingehouden roerende voorheffing zoals bedoeld in artikel 307, § 1/1, lid 4 en 313, eerste lid WIB 92.

Dit betekent dat er een mogelijkheid is om dit equivalent bedrag te verrekenen zoals voorzien in artikel 307, § 1/1, lid 4 WIB 92.

Dit bedrag wordt ook gelijkgesteld met daadwerkelijk ingehouden roerende voorheffing zoals bedoeld in artikel 313, eerste lid WIB 92. Dit betekent dan ook dat hij deze inkomsten niet meer dient aan te geven.

De minister van Financiën,

Jan Jambon

Pour la période débutant le 1er janvier 2026 et se terminant la veille du dixième jour suivant la date de publication de la présente loi au *Moniteur belge*, aucune précompte mobilière ne peut être retenu à la source.

Afin de permettre aux contribuables de choisir de ne pas devoir déclarer ces plus-values, ils peuvent, sur demande, faire verser un montant équivalent au précompte mobilier par un intermédiaire tel que mentionné à l'article 261, § 1, 5° CIR 92.

Cette demande doit être faite par tous les titulaires ou l'ayant droit.

Ce choix doit être communiqué au redevable du précompte mobilier au plus tard le 30 juin 2026.

Cette demande est considérée comme un choix de ne pas appliquer l'article 265/1 CIR 92 afin de préserver une application logique de la loi.

Ce montant doit être payé par les intermédiaires au plus tard le 30 septembre 2026.

Ce montant équivalent au précompte mobilier est assimilé à un précompte mobilier effectivement retenu au sens de l'article 307, § 1/1, paragraphe 4 et 313, premier alinéa CIR 92.

Cela signifie que la possibilité existe de compenser ce montant équivalent prévu à l'article 307, § 1/1, paragraphe 4 CIR 92.

Ce montant est également assimilé au précompte mobilier mentionné à l'article 313, premier alinéa CIR 92. Cela signifie donc que les revenus ne doivent plus être déclarés.

Le ministre des Finances,

Jan Jambon

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet tot invoering van een belasting op meerwaarden op financiële activa

Art. X1. In artikel 5/2, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, ingevoegd bij de wet van 25 december 2017, worden de woorden “en de meerwaarden bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°” ingevoegd tussen de woorden “De roerende inkomsten” en de woorden “die werden verkregen”.

Art. X2. In artikel 90, eerste lid, 1°, van hetzelfde wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 december 2022, wordt de volgende wijziging aangebracht:

Tussen het woord “8°” en het woord “en”, wordt het woord “9°” toegevoegd.

Art. X3. Artikel 90, eerste lid, 9°, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 11 december 2008 en gewijzigd bij de wet van 17 maart 2019, wordt vervangen als volgt:

“9° meerwaarden die buiten het uitoefenen van een beroepswerkzaamheid en in het kader van normale verrichtingen van het beheer van een privévermogen, zijn verwezenlijkt naar aanleiding van de overdracht onder bezwarende titel van:

a) aandelen en winstbewijzen, hoe ook genaamd, door een overdrager die alleen of samen met zijn echtgenoot of zijn afstammelingen, zijn ascendenten, zijn zijverwanten tot en met de tweede graad en die van zijn echtgenoot op de overnemer rechtstreeks of onrechtstreeks controle uitoefent zoals bedoeld in artikel 1:14 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen;

b) aandelen, hoe ook genaamd, indien de overdrager minstens 20 pct. bezit van de rechten in een vennootschap waarvan de aandelen worden overgedragen, en dit buiten de overdrachten bedoeld in a);

c) financiële activa, buiten de overdrachten bedoeld in a) en b);”.

Art. X4. In titel II, hoofdstuk II, afdeling 5, onderafdeling 1, van hetzelfde Wetboek, wordt artikel 92, opgeheven door het koninklijk besluit van 20 december 1996, hersteld als volgt:

“Art. 92. § 1. Financiële activa bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, c), omvatten de volgende elementen:

a) de financiële instrumenten vermeld in artikel 2, 1°, a tot k, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten;

b) de verzekeringsovereenkomsten en kapitalisatieverrichtingen vermeld in artikel 5, 13°, 16°/1, 16°/2 en 16°/3,

AVANT-PROJET DE LOI

soumis à l'avis du Conseil d'État

Avant-projet de loi introduisant un impôt sur les plus-values sur les actifs financiers

Art. X1. Dans l'article 5/2, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992, inséré par la loi du 25 décembre 2017, les mots “et les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°” sont insérés entre les mots “Les revenus mobiliers” et le mot “recueillis”.

Art. X2. La modification suivante est apportée à l'article 90, paragraphe 1, point 1, du même code, tel que modifié en dernier lieu par la loi du 21 décembre 2022:

Entre les mots “8°” et le mot “et”, le mot “9°” est ajouté.

Art. X3. L'article 90, alinéa 1er, 9°, du même Code, remplacé par la loi du 11 décembre 2008 et modifié par la loi du 17 mars 2019, est remplacé par ce qui suit:

“9° les plus-values qui sont réalisées, en dehors de l'exercice d'une activité professionnelle et dans le cadre de la gestion normale d'un patrimoine privé, à l'occasion de la cession à titre onéreux:

a) d'actions, parts et parts bénéficiaires, quelle que soit leur dénomination, par un cédant qui, à lui seul ou avec son conjoint, ses descendants, ascendants et collatéraux jusqu'au deuxième degré inclusivement et ceux de son conjoint, exerce sur le cessionnaire un contrôle direct ou indirect au sens de l'article 1:14 du Code des sociétés et associations;

b) d'actions et parts, quelle que soit leur dénomination, si le cédant possède au moins 20 p.c. des droits dans une société dont les actions et parts sont cédées, et ce en dehors des cessions visées au a);

c) d'actifs financiers, en dehors des cessions visées aux a) et b);”.

Art. X4. Dans le titre II, chapitre II, section 5, sous-section 1re, du même Code, l'article 92, abrogé par l'arrêté royal du 20 décembre 1996, est rétabli dans la rédaction suivante:

“Art. 92. § 1er. Les actifs financiers visés à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c), comprennent les éléments suivants:

a) les instruments financiers visés à l'article 2, 1°, a à k, de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers;

b) les contrats d'assurance et les opérations de capitalisation visés à l'article 5, 13°, 16°/1, 16°/2 et 16°/3, de la loi du 4 avril

van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen, levensverzekeringen en kapitalisatieverrichtingen bedoeld in artikel 2, lid 3, a) i) en b) ii) van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) of vergelijkbare levensverzekeringen en kapitalisatieverrichtingen die buiten de Europese Unie worden aangegaan;

c) cryptoactiva, meer bepaald enige digitale weergave van een waarde of een recht die elektronisch kan worden overgedragen en opgeslagen, met gebruikmaking van distributed-ledger-technologie of vergelijkbare technologie met inbegrip van niet-verwisselbare tokens die voor betalings- of investeringsdoeleinden gebruikt kunnen worden;

d) geldmiddelen, meer bepaald bankbiljetten en muntstukken, giraal geld of elektronisch geld als gedefinieerd in artikel 2, punt 2, van Richtlijn 2009/110/EG van het Parlement en de Raad van 16 september 2009, betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het prudentieel toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld, tot wijziging van de Richtlijnen 2005/60/EG en 2006/48/EG en tot intrekking van Richtlijn 2000/46/EG evenals beleggingsgoud zoals bedoeld in artikel 344, lid 1, punt 2, van Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde en de Lijst van gouden munten die voldoen aan deze criteria zoals gepubliceerd door de Europese Commissie en digitale centralebankmunten, daaronder te verstaan elke digitale fiduciaire valuta die door een Centrale Bank of een andere monetaire autoriteit wordt uitgegeven.

§ 2. Worden gelijk gesteld met een in artikel 90, eerste lid, 9°, bedoelde overdracht onder bezwarende titel:

1° de vereffening bij leven van kapitalen en afkoopwaarden betreffende in paragraaf 1, b) bedoelde levensverzekeringsovereenkomsten en kapitalisatieverrichtingen;

2° het overbrengen van de woonplaats of zetel van fortuin naar het buitenland.

§ 3. De in artikel 90, eerste lid, 9°, bedoelde meerwaarden worden geacht inkomsten te vormen in hoofde van:

a) de eigenaar of de blote eigenaar van de overgedragen financiële activa;

b) de rechthebbende in geval van een verzekeringsovereenkomst of een in paragraaf 1, b), bedoelde verrichting.”

Art. X5. Artikel 94, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 11 december 2008 en gewijzigd bij de wetten van 26 december 2015 en 17 maart 2019, wordt opgeheven.

Art. X6. In titel 2, hoofdstuk 2, afdeling 5, onderafdeling 1, van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 95/1 ingevoegd, luidende:

2014 relative aux assurances, les assurances-vie et les opérations de capitalisation visées à l'article 2, paragraphe 3, a), i), et b), ii), de la directive 2009/138/CE du Parlement européen et du Conseil du 25 novembre 2009 sur l'accès aux activités de l'assurance et de la réassurance et leur exercice (solvabilité II) ou les assurances-vie et opérations de capitalisation similaires conclues en dehors de l'Union européenne;

c) les crypto-actifs, à savoir toute représentation numérique d'une valeur ou d'un droit pouvant être transférée et stockée de manière électronique, au moyen de la technologie des registres distribués ou d'une technologie similaire, y compris les jetons non fongibles qui peuvent servir à des fins de paiement ou d'investissement;

d) les devises, à savoir les billets de banque et les pièces de monnaie, la monnaie scripturale ou la monnaie électronique au sens de l'article 2, point 2, de la directive 2009/110/CE du Parlement et du Conseil du 16 septembre 2009 concernant l'accès à l'activité des établissements de monnaie électronique et son exercice ainsi que la surveillance prudentielle de ces établissements, modifiant les directives 2005/60/CE et 2006/48/CE et abrogeant la directive 2000/46/CE, ainsi que l'or d'investissement visé à l'article 344, paragraphe 1, point 2, de la directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au système commun de taxe sur la valeur ajoutée et la liste des pièces d'or répondant à ces critères publiée par la Commission européenne, et les monnaies numériques de banque centrale, c'est-à-dire toute monnaie fiduciaire numérique émise par une banque centrale ou une autre autorité monétaire.

§ 2. Sont assimilés à une cession à titre onéreux visée à l'article 90, alinéa 1er, 9°:

1° la liquidation en cas de vie de capitaux et valeurs de rachat afférents à des contrats d'assurance-vie et des opérations de capitalisation visés au paragraphe 1er, b);

2° le transfert du domicile ou du siège de la fortune à l'étranger.

§ 3. Les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, sont censées constituer des revenus dans le chef:

a) du propriétaire ou du nu-propriétaire des actifs financiers cédés;

b) de l'ayant droit en cas de contrat d'assurance ou d'opérations visées au paragraphe 1er, b).”

Art. X5. L'article 94, du même Code, remplacé par la loi du 11 décembre 2008 et modifié par les lois des 26 décembre 2015 et 17 mars 2019, est abrogé.

Art. X6. Dans le titre 2, chapitre 2, section 5, sous-section 1, du même Code, il est inséré un article 95/1, rédigé comme suit:

“Art. 95/1. Worden tijdelijk vrijgesteld, de meerwaarden op aandelen of deelbewijzen in een beleggingsvennootschap of een gemeenschappelijk beleggingsfonds die een instelling voor collectieve belegging is in de zin van artikel 3, eerste lid, 8°, van de wet van 3 augustus 2012 betreffende de instellingen voor collectieve belegging die voldoen aan de voorwaarden van Richtlijn 2009/65/EG en de instellingen voor belegging in schuldvorderingen, een alternatieve instelling voor collectieve belegging in de zin van artikel 3, eerste lid, 2°, van de wet van 19 april 2014 betreffende de alternatieve instellingen voor collectieve belegging en hun beheerders, wanneer deze worden verwezenlijkt naar aanleiding van:

1° een fusie, splitsing of verrichting gelijkgesteld met een fusie of met een splitsing door deze beleggingsvennootschap of dit gemeenschappelijk beleggingsfonds of een compartiment daarvan, op voorwaarde dat de nieuwe aandelen of deelbewijzen die door deze verrichting in ruil voor de genoemde aandelen of deelbewijzen worden ontvangen enkel aandelen of deelbewijzen zijn van één of meer van de in dit lid bedoelde beleggingsvennootschappen of bedoelde beleggingsfondsen of hun compartimenten;

2° de omvorming van een dergelijk gemeenschappelijke beleggingsfonds of één van zijn compartimenten in een dergelijke in beleggingsvennootschap of een van haar compartimenten.

In deze gevallen, worden de ingeschreven of ontvangen aandelen of deelbewijzen geacht te zijn verkregen op de datum waarop de ingekochte of geruilde aandelen of deelbewijzen zijn verkregen en worden de meerwaarden of minderwaarden die betrekking hebben op de ingeschreven of ontvangen aandelen of deelbewijzen bepaald met inachtneming van de aanschaffingswaarde van de ingekochte of geruilde aandelen of deelbewijzen die onmiddellijk aan de verrichting bedoeld in het eerste lid, vooraf is gegaan.

Daartoe wordt elk ingeschreven of ontvangen aandeel of deelbewijs of fractie daarvan geacht een aanschaffingswaarde te hebben gelijk aan de aanschaffingswaarde van de aandelen of deelbewijzen of fractie daarvan waarvan de netto-inkoop prijs werd aangewend voor haar inschrijving of waarvoor ze werd omgewisseld.”

Wanneer en in de mate dat deze voorwaarde niet langer vervuld is, wordt de verwezenlijkte meerwaarde belastbaar voor wat betreft de aandelen waarvoor de voorwaarde niet meer is voldaan en wordt deze bepaald overeenkomstig de bepalingen van artikel 96/1.”

Art. X7. In titel 2, hoofdstuk 2, afdeling 5, onderafdeling 1, van hetzelfde Wetboek, wordt artikel 96/1, ingevoegd bij de wet van 26 december 2015 en opgeheven bij de programmawet van 25 december 2016, hersteld als volgt:

“Art. 96/1. In de mate dat de in artikel 95/1 bedoelde tijdelijke vrijstelling van toepassing is, wordt artikel 90, eerste lid, 9°, c, toegepast op de ontvangen aandelen alsof de in artikel 95/1, eerste lid, vermelde verrichtingen niet hadden plaatsgevonden.

“Art. 95/1. Sont temporairement exonérées les plus-values sur actions ou parts d’une société d’investissement ou d’un fonds commun de placement qui est un organisme de placement collectif au sens de l’article 3, alinéa 1er, 8°, de la loi du 3 août 2012 relative aux organismes de placement collectif qui répondent aux conditions de la directive 2009/65/CE et aux organismes de placement en créances, d’un organisme de placement collectif alternatif au sens de l’article 3, alinéa 1er, 2°, de la loi du 19 avril 2014 relative aux organismes de placement collectif alternatifs et à leurs gestionnaires, lorsque celles-ci sont réalisées à l’occasion:

1° d’une fusion, scission, ou opération assimilée à une fusion ou à une scission réalisée par cette société d’investissement ou ce fonds commun de placement ou par un compartiment de celle-ci ou de celui-ci, à condition que les nouvelles actions ou parts reçues en échange desdites actions ou parts par le contribuable à l’occasion de cette opération soient uniquement des actions ou parts d’une ou plusieurs sociétés d’investissement ou fonds communs de placement visées au présent alinéa ou de leurs compartiments;

2° de la transformation de fonds communs de placement de l’Union européenne en sociétés d’investissement de l’Union européenne ou en l’un de leurs compartiments.

Dans ces cas, les actions ou parts souscrites ou reçues sont réputées acquises à la date d’acquisition des actions ou parts rachetées ou échangées et les plus-values ou moins-values afférentes aux actions ou parts souscrites ou reçues sont déterminées en tenant compte de la valeur d’acquisition des actions ou parts rachetées ou échangées qui sont directement liées à l’opération visée au premier alinéa.

À cette fin, chaque action ou unité souscrite ou reçue ou fraction d’action est réputée avoir une valeur d’acquisition égale à la valeur d’acquisition des actions ou unités ou fraction de celle-ci du prix net d’achat dont le prix net d’achat a été utilisé pour sa souscription ou contre laquelle elle a été échangée.”

Lorsque et dans la mesure où cette condition n’est plus remplie, la plus-value réalisée est imposable pour ce qui concerne les actions ou parts pour laquelle la condition n’est plus remplie, et est déterminée conformément aux dispositions de l’article 96/1.”

Art. X7. Dans le titre 2, chapitre 2, section 5, sous-section 1, du même Code, l’article 96/1, inséré par la loi du 26 décembre 2015 et abrogé par la loi-programme du 25 décembre 2016, est rétabli dans la rédaction suivante:

“Art. 96/1. Dans la mesure où l’exonération temporaire visée à l’article 95/1 est applicable, l’article 90, alinéa, 1er, 9°, c, s’applique aux actions ou parts reçues comme si les opérations visées à l’article 95/1, alinéa 1er, n’avaient pas eu lieu.

In dit geval worden meerwaarden of minderwaarden die betrekking hebben op de ontvangen aandelen bepaald met inachtneming van de aanschaffings- of beleggingswaarde van de ingekochte of geruilde aandelen.

Voor de toepassing van artikel 90, eerste lid, 9°, b en c, worden de ontvangen aandelen geacht te zijn verkregen op de datum waarop de ingekochte of geruilde aandelen zijn verkregen.

In geval van een splitsing is de fiscale nettowaarde van de aandelen ontvangen vanwege elk van de verkrijgende vennootschappen proportioneel aan de werkelijke waarde van de inbrengen verkregen door de verkrijgende vennootschappen ten opzichte van de werkelijke waarde van de gesplitste vennootschap. In geval van een met splitsing gelijkgestelde verrichting is het totaal van de fiscale nettowaarde van de aandelen van de gesplitste vennootschap, en van de ontvangen aandelen gelijk aan de fiscale nettowaarde van de aandelen van de gesplitste vennootschap onmiddellijk vóór de gedeeltelijke splitsing. De fiscale nettowaarde van de in ruil ontvangen aandelen is evenredig met de werkelijke waarde van de inbreng in verhouding tot de totale werkelijke waarde van de gesplitste vennootschap voor de verrichting. Dienaangaande wordt de verrichting inzake een met splitsing gelijkgestelde verrichting, ten name van de aandeelhouder, gelijkgesteld met de omruiling van aandelen ingevolge splitsing.”

Art. X8. In titel II, hoofdstuk II, afdeling 5, van hetzelfde Wetboek, wordt een onderafdeling 1/1 ingevoegd, luidende “Onderafdeling 1/1.- Vrijgestelde inkomsten.”

Art. X9. In titel II, hoofdstuk II, afdeling 5, onderafdeling 1/1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij artikel X8, wordt een artikel 96/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 96/2. Vrijgesteld zijn:

1° de eerste schijf van 1.000.000 euro van de in artikel 90, eerste lid, 9°, b, bedoelde inkomsten;

2° de eerste schijf van 5.940 euro van de in artikel 90, eerste lid, 9°, c, bedoelde inkomsten;

3° de aanvullende schijf van een bedrag gelijk aan het positieve verschil tussen 594 euro en de vrijstelling als bedoeld in de bepaling onder 2° zoals zij daadwerkelijk werd aangewend in het vorige belastbare tijdperk voor elke periode van 12 maanden waarin de belastingplichtige gebruik heeft gemaakt van de vrijstelling bedoeld in 2° voor een bedrag van minder dan 594 euro;

4° de inkomsten bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, verkregen bij de inbreng van aandelen en die niet vallen onder de vrijstelling bedoeld in artikel 95;

5° de inkomsten bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, c, op financiële activa als bedoeld in artikel 1451, 1°, 1°bis, 2°, 4° en 5°;

Dans ce cas, les plus-values ou moins-values qui se rapportent aux actions ou parts reçues sont déterminées eu égard à la valeur d'acquisition ou d'investissement des actions ou parts rachetées ou échangées.

Pour l'application de l'article 90, alinéa 1er, 9°, b et c, les actions ou parts reçues sont censées avoir été acquises à la date d'acquisition des actions ou parts rachetées ou échangées.

Dans l'éventualité d'une scission, la valeur fiscale nette des actions ou parts reçues de chacune des sociétés bénéficiaires est proportionnelle à la valeur réelle des apports reçus par les sociétés bénéficiaires par rapport à la valeur réelle de la société scindée. Dans l'éventualité d'une opération assimilée à une scission, le total de la valeur fiscale nette des actions ou parts de la société scindée, et des actions ou parts obtenues, est égal à la valeur fiscale nette qu'avaient les actions ou parts de la société scindée immédiatement avant la scission partielle. La valeur fiscale nette des actions ou parts obtenues en échange est proportionnelle à la valeur réelle de l'apport par rapport à la valeur réelle totale de la société scindée avant l'opération. À cet égard, l'opération relative à une opération assimilée à la scission est assimilée, dans le chef de l'actionnaire, à l'échange d'actions ou parts en cas de scission.”

Art. X8. Dans le titre II, chapitre II, section 5, du même Code, il est inséré une sous-section 1/1, intitulée “Sous-section 1/1.- Revenus exonérés.”

Art. X9. Dans le titre II, chapitre II, section 5, sous-section 1/1, du même Code, insérée par l'article X8, il est inséré un article 96/2, rédigé comme suit:

“Art. 96/2. Sont exonérés:

1° la première tranche de 1.000.000 euros de revenus visés à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b;

2° la première tranche de 5.940 euros de revenus visés à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c;

3° la tranche complémentaire d'un montant égal à la différence positive entre 594 euros et l'exonération prévue au 2° qui a été effectivement utilisée au cours de la période imposable précédente pour chaque période de 12 mois au cours de laquelle le contribuable a bénéficié de l'exonération visée au 2° pour un montant inférieur à 594 euros;

4° les revenus visés à l'article 90, alinéa 1er, 9°, obtenus en cas d'apport d'actions ou parts et qui ne tombent pas sous l'exonération visée à l'article 95;

5° les revenus visés à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c, sur les actifs financiers visés à l'article 1451, 1°, 1°bis, 2°, 4° et 5°;

6° de inkomsten van financiële activa voor zover die op datum van hun verwezenlijking belastbaar zijn als roerend inkomen of beroepsinkomen of onderworpen zijn aan de taks bedoeld in artikel 184 van het Wetboek diverse rechten en taksen.

Het bedrag bedoeld in het eerste lid, 1°, wordt verminderd met de vrijgestelde schijf van de meerwaarde overeenkomstig dezelfde bepaling waarvan de belastingplichtige het voordeel heeft genoten in de loop van de vier voorgaande belastbare tijdperken.

Per belastbaar tijdperk kunnen de in het eerste lid, 3°, bedoelde vrijstellingen niet meer bedragen dan 2.970 euro. In voorkomend geval worden de oudste vrijstellingen bedoeld in het eerste lid, 3°, bij voorrang in aanmerking genomen.

Art. X10. Artikel 102, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wetten van 10 augustus 2001, 22 december 2009, 26 december 2015 en 25 december 2016, wordt vervangen als volgt:

“Art. 102. § 1. De in artikel 90, eerste lid, 9°, vermelde meerwaarden worden in aanmerking genomen naar het positieve verschil tussen de in geld, in effecten of in enige andere vorm voor de overgedragen financiële activa verkregen prijs en de aanschaffingswaarde.

Onder aanschaffingswaarde wordt begrepen de prijs waartegen de belastingplichtige of zijn rechtsvoorganger die financiële activa onder bezwarende titel heeft verkregen.

In afwijking van het tweede lid, wordt onder aanschaffingswaarde begrepen:

a) voor aandelen of met aandelen gelijkgestelde instrumenten die werden verkregen onder het toepassingsgebied van de artikelen 41 tot 47 van de wet van 26 maart 1999 betreffende het Belgisch actieplan voor de werkgelegenheid 1998 en houdende diverse bepalingen, de waarde op het moment van de uitoefening van de optie;

b) voor de aandelen of met aandelen gelijkgestelde instrumenten die onder het toepassingsgebied vallen van artikelen 48 tot 49 van de wet van 26 maart 1999 betreffende het Belgisch actieplan voor de werkgelegenheid 1998 en houdende diverse bepalingen, en andere aandelen of met aandelen gelijkgestelde instrumenten ontvangen met prijsreductie, de waarde van het aandeel of met aandelen gelijkgestelde instrument op het moment van verwerving;

c) voor opties die werden ontvangen onder het toepassingsgebied van de artikelen 41 tot 47 van de wet van 26 maart 1999 betreffende het Belgisch actieplan voor de werkgelegenheid 1998 en houdende diverse bepalingen, de marktwaarde op het moment van mogelijke uitoefening van de optie;

d) voor aandelen als bedoeld in artikel 96/2, 4°, de aanschaffingswaarde van de oorspronkelijk gehouden aandelen.

Indien de belastingplichtige meerdere identieke financiële activa aanhoudt, wordt het eerst verkregen financieel actief geacht het eerst overgedragen financieel actief te zijn.

6° les revenus d'actifs financiers pour autant qu'ils soient imposables comme revenus mobiliers ou professionnels à la date de leur réalisation ou qu'ils soient soumis à la taxe visée à l'article 184 du Code des droits et taxes divers.

Le montant visé à l'alinéa 1er, 1°, est diminué de la tranche de plus-value exonérée conformément à cette même disposition dont le contribuable a bénéficié au cours des quatre périodes imposables précédentes.

Par période imposable, les exonérations visées à l'alinéa 1er, 3°, ne peuvent excéder 2.970 euros. Le cas échéant, les exonérations les plus âgées visées à l'alinéa 1er, 3°, sont imputées par priorité.

Art. X10. L'article 102, du même Code, modifié par les lois des 10 août 2001, 22 décembre 2009, 26 décembre 2015 et 25 décembre 2016, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 102. § 1er. Les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, s'entendent de la différence positive entre le prix reçu, en espèces, en titres ou sous toute autre forme, en rémunération des actifs financiers cédés et la valeur d'acquisition.

Par valeur d'acquisition, on entend le prix auquel le contribuable ou son prédécesseur en droit a acquis à titre onéreux ces actifs financiers.

Par dérogation à l'alinéa 2, la valeur d'acquisition s'entend:

a) pour les actions et les instruments assimilés à des actions reçues dans le cadre des articles 41 à 47 de la loi du 26 mars 1999 relative au plan d'action belge pour l'emploi 1998 et portant des dispositions diverses, de la valeur au moment de l'exercice de l'option;

b) pour les actions et les instruments assimilés à des actions reçues dans le cadre des articles 48 à 49 de la loi du 26 mars 1999 relative au plan d'action belge pour l'emploi 1998 et portant des dispositions diverses, et pour les autres actions et instruments assimilés à des actions reçues avec une réduction de prix, de la valeur de l'action ou l'instrument assimilé à des actions au moment de l'acquisition;

c) pour les options reçues dans le cadre des articles 41 à 47 de la loi du 26 mars 1999 relative au plan d'action pour l'emploi 1998 et portant des dispositions diverses, de la valeur de marché au moment où l'option peut être exercée;

d) pour les actions visées à l'article 96/2, 4°, de la valeur d'acquisition des actions initialement détenues.

Lorsque le contribuable détient plusieurs actifs financiers identiques acquis successivement, le premier actif financier acquis est censé être le premier actif financier cédé.

Indien de in deze paragraaf bedoelde bedragen zijn uitgedrukt in vreemde valuta, worden zij omgezet naar euro aan de wisselkoers die geldt op het moment van de aankoop en verwezenlijking van het financieel actief.

Wanneer de aanschaffingswaarde bedoeld in het eerste lid niet op basis van bewijskrachtige gegevens wordt bepaald, stemt de belastbare meerwaarde overeen met de prijs zoals bepaald in het eerste lid.

§ 2. In afwijking van paragraaf 1, eerste lid:

— in de gevallen zoals bedoeld in artikel 92, § 2, 1°, worden de meerwaarden bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, naar het positieve verschil tussen de kapitalen of de uitgekeerde afkoopwaarden, contant, in titels of onder een andere vormen en het totaal van de gestorte premies in aanmerking genomen;

— in de gevallen zoals bedoeld in artikel 92, § 2, 2°, wordt de ontvangen prijs gelijkgesteld met de waarde van het financieel actief op het moment van het met een overdracht ten bezwarende titel gelijkgestelde feit.

§ 3. In afwijking van paragraaf 1, eerste lid, en behoudens in de situatie bedoeld in artikel 413/1, § 6, zesde lid, 1°, is de prijs aan dewelke de belastingplichtige of zijn rechtsvoorganger een financieel actief onder bezwarende titel heeft verkregen, gelijk aan zijn waarde op de eerste dag van de onderwerping van de belastingplichtige aan de personenbelasting in geval van de overbrenging door die laatste van zijn woonplaats of zetel van fortuin naar België.

In situaties gevisieerd door artikel 413/1, § 6, zesde lid, 1°, mag het bedrag van de aanschaffingswaarde vermeerderd worden met het bedrag dat als belastbare grondslag heeft gediend bij de effectieve heffing van een buitenlandse belasting die van gelijke aard is als de heffing bedoeld in artikel 90, lid 1, 9°.

§ 4. In afwijking van paragraaf 1, eerste lid, worden de in artikel 90, eerste lid, 9°, bedoelde meerwaarden op financiële activa die werden verkregen voor 1 januari 2026, in aanmerking genomen naar het positieve verschil tussen de in geld, in effecten of in enige andere vorm voor de overgedragen financiële activa ontvangen prijs en de waarde van deze financiële activa op 31 december 2025.

Voor de toepassing van het eerste lid, en onder voorbehoud van paragraaf 3, wordt de waarde van financiële activa op 31 december 2025 bepaald op basis van:

1° voor de financiële activa die genoteerd zijn op een gereguleerde markt of op enige andere openbare, regelmatig werkende markt, de laatste slotkoers van het jaar 2025;

2° voor de financiële activa als bedoeld in artikel 92, § 1, b), de inventarisreserve zoals gedefinieerd in bijlage 2, punt 28, van het koninklijk besluit van 14 november 2003 betreffende de levensverzekeringsactiviteit of gelijkaardige bepalingen naar buitenlands recht of de som van de door de verzekeringsnemer gestorte premies indien deze hoger is;

Lorsque les montants visés au présent paragraphe sont libellés en monnaie étrangère, ils sont convertis en euro au cours du change au moment de l'achat et de la réalisation de l'actif financier.

Lorsque la valeur d'acquisition visée à l'alinéa 1er n'est pas déterminée sur la base de données probantes, la plus-value imposable correspond au prix tel que déterminé à l'alinéa 1er.

§ 2. Par dérogation au paragraphe 1er, alinéa 1er:

— dans les cas visés à l'article 92, § 2, 1°, les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, s'entendent de la différence positive entre les capitaux et les valeurs de rachat liquidées, en espèces, en titres ou sous toute autre forme, et l'ensemble des primes versées;

— dans les cas visés à l'article 92, § 2, 2°, le prix reçu est censé être égal à la valeur de l'actif financier au moment des faits assimilés à une cession à titre onéreux.

§ 3. Par dérogation au paragraphe 1er, alinéa 1er, et sauf dans la situation visée à l'article 413/1, § 6, alinéa 6, 1°, le prix auquel le contribuable ou son prédécesseur en droit est censé avoir acquis un actif financier à titre onéreux est égal à sa valeur au premier jour d'assujettissement du contribuable à l'impôt des personnes physiques en cas de transfert en Belgique par ce dernier de sa résidence ou du siège de sa fortune.

Dans les situations visées à l'article 413/1, § 6, alinéa 6, 2°, le montant de la valeur d'acquisition peut être augmenté du montant ayant servi de base imposable à l'imposition effective d'un impôt étranger de même nature que celui visé à l'article 90, alinéa 1er, 9°.

§ 4. Par dérogation au paragraphe 1er, alinéa 1er, les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, sur des actifs financiers, acquis avant le 1er janvier 2026 s'entendent de la différence positive entre le prix reçu, en espèces, en titres ou sous toute autre forme, en rémunération des actifs financiers cédés, et la valeur de ces actifs financiers au 31 décembre 2025.

Pour l'application de l'alinéa 1er, et sous réserve du paragraphe 3, la valeur des actifs financiers au 31 décembre 2025 est fixée:

1° pour les actifs financiers cotés sur un marché réglementé ou sur tout autre marché ouvert régulièrement actif, au dernier cours de clôture de l'année 2025;

2° pour les actifs financiers visés à l'article 92, § 1er, b), la réserve d'inventaire telle que définie à l'annexe 2, point 28, de l'arrêté royal du 14 novembre 2003 relatif à l'activité d'assurance sur la vie ou des dispositions similaires de droit étranger ou la somme des primes versés par le preneur d'assurance, au 31 décembre 2025 si ce montant est plus élevé;

3° voor de financiële activa die niet genoteerd zijn op een gereguleerde markt of op enige andere openbare, regelmatig werkende markt, de hoogste van de volgende waarden:

a) de waarde gehanteerd bij een overdracht onder bezwarende titel van dezelfde financiële activa tussen volstrekt onafhankelijke partijen, of naar aanleiding van de oprichting van de vennootschap of de laatste verhoging van haar kapitaal die plaatsvond tussen 1 januari 2025 en 31 december 2025;

b) de waarde die het resultaat is van de toepassing van een waarderingsformule vastgesteld in een contract of in een contractueel aanbod van verkoopoptie met betrekking tot deze financiële activa dat inwerking is op 1 januari 2026;

c) wat aandelen en met aandelen gelijkgestelde instrumenten betreft het eigen vermogen verhoogd met een bedrag dat gelijk is aan vier keer de EBITDA, bedoeld in artikel 275°, § 2, derde lid, van het laatste boekjaar afgesloten voor 1 januari 2026.

Bij afwijking van het tweede lid, 3°, c) kan de belastingplichtige de waarde van aandelen en met aandelen gelijkgestelde instrumenten vaststellen als zijnde gelijk aan hun waarde op 31 december 2025, zoals bepaald uiterlijk op 31 december 2026 door een bedrijfsrevisor die niet de commissaris is of een onafhankelijke gecertificeerd accountant.

Voor de overdrachten die plaatsvinden tot en met 31 december 2030 van financiële activa die vóór 1 januari 2026 zijn verworven, kan de in het eerste lid bedoelde meerwaarde, op verzoek van de belastingplichtige, worden begrepen als het positieve verschil tussen de verkregen prijs, in geld, in effecten of in enige andere vorm, als vergoeding voor de vervreemde financiële activa, en de aanschaffingswaarde van deze financiële activa zoals aangetoond door de belastingplichtige.

§ 5. De in artikel 90, eerste lid, 9°, a), b) en c), bedoelde meerwaarden worden verminderd met de minderwaarden op financiële activa die onder het toepassingsgebied van artikel 90, eerste lid, 9°, a), b) of c) vallen en die werden verwezenlijkt door dezelfde belastingplichtige in de loop van hetzelfde belastbare tijdperk binnen dezelfde categorie bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, a), b) of c).

De minderwaarde is het negatieve verschil tussen de in geld, in effecten of in enige andere vorm voor de overgedragen financiële activa ontvangen prijs en de aanschaffingswaarde voor zover deze aanschaffingswaarde wordt bewezen door de belastingplichtige.

Voor de financiële activa die werden verkregen voor 1 januari 2026 is de minderwaarde het negatieve verschil tussen de in geld, in effecten of in enige andere vorm voor de overgedragen financiële activa ontvangen prijs en de waarde van deze financiële activa op 31 december 2025.

Voor de berekening van de meerwaarde en de minderwaarde wordt de gemiddelde aanschaffingswaarde per financieel actief dat in het bezit is van de belastingplichtige op 31 december 2025 gehanteerd.”

3° pour les actifs financiers non cotés sur un marché réglementé ou sur tout autre marché public fonctionnant régulièrement, à la valeur la plus élevée des valeurs suivantes:

a) la valeur appliquée à une cession à titre onéreux des mêmes actifs financiers entre des parties totalement indépendantes, ou à l'occasion d'une augmentation de capital ou de la constitution d'une société, qui a eu lieu entre le 1er janvier 2025 et le 31 décembre 2025;

b) la valeur résultant de l'application d'une formule d'évaluation établie dans un contrat ou dans une offre contractuelle d'option de vente portant sur ces actifs financiers en vigueur le 1er janvier 2026;

c) en ce qui concerne les actions et les instruments assimilés à des actions, les fonds propres augmentés d'un montant égal à quatre fois l'EBITDA, visé à l'article 275°, § 2, alinéa 3, du dernier exercice clôturé avant le 1er janvier 2026.

Par dérogation à l'alinéa 2, 3°, c), le contribuable peut déterminer la valeur des actions et les instruments assimilés à des actions comme étant égale à leur valeur au 31 décembre 2025, telle que déterminée au plus tard le 31 décembre 2026 par un réviseur d'entreprises qui n'est pas le commissaire ou un expert-comptable indépendant certifié.

Pour les cessions réalisées jusqu'au 31 décembre 2030 sur des actifs financiers acquis avant le 1er janvier 2026, la plus-value visée à l'alinéa 1er peut s'entendre, à la demande du contribuable, de la différence positive entre le prix reçu, en espèces, en titres ou sous toute autre forme, en rémunération des actifs financiers cédés, et la valeur d'acquisition de ces actifs financiers telle qu'elle est démontrée par le contribuable.

§ 5. Les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, a), b) et c), sont diminuées des moins-values sur des actifs financiers tombant sous le champ d'application de l'article 90, alinéa 1er, 9°, a), b) ou c), réalisées par le même contribuable au cours de la même période imposable dans la même catégorie visée à l'article 90, alinéa 1er, 9°, a), b) ou c).

La moins-value est la différence négative entre le prix reçu, en espèces, en titres ou sous toute autre forme, en rémunération des actifs financiers cédés et la valeur d'acquisition pour autant que la valeur d'acquisition soit démontrée par le contribuable.

Pour les actifs financiers acquis avant le 1er janvier 2026, la moins-value s'entend de la différence négative entre le prix reçu en espèces, en titres ou sous toute autre forme et la valeur de ces actifs financiers au 31 décembre 2025.

Pour le calcul de la plus-value et de la moins-value, la valeur d'acquisition moyenne par actif financier détenu par le contribuable au 31 décembre 2025 est prise en compte.”

Art. X11. In artikel 129/1, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 25 december 2017 en gewijzigd bij de wetten van 18 juli 2018, 24 december 2020, 26 december 2022 en 22 december 2023, worden de woorden “en 126, § 2, eerste lid, 4°” vervangen door de woorden “96/2, 1° en 2°, en 126, § 2, eerste lid, 4°”.

Art. X12. In artikel 171, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de programmawet van [...], worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 1°, a), worden de woorden “9°, eerste streepje” vervangen door de woorden “9°, a”;

2° in de bepaling onder 2°, wordt de bepaling onder e) hersteld als volgt:

“e) de in artikel 90, eerste lid, 9°, c), vermelde meerwaarden;”;

3° in de bepaling onder 2°, wordt de bepaling onder f) hersteld als volgt:

“f) de schijf boven 10.000.000 euro van de in artikel 90, eerste lid, 9°, b), vermelde meerwaarden;”;

4° in de bepaling onder 4°, e), worden de woorden “9°, tweede streepje, en” opgeheven;

5° de bepaling onder 4° wordt aangevuld met een l), luidende:

“l) in afwijking van 2°, f), 9°, 10° en 11°, de in artikel 90, eerste lid, 9°, b), bedoelde meerwaarden op aandelen die rechten in een binnenlandse vennootschap vertegenwoordigen en die worden overgedragen aan een in artikel 227, 2° of 3° vermelde rechtspersoon waarvan de voornaamste inrichting of de zetel van bestuur of beheer niet in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte is gevestigd.

6° het artikel wordt aangevuld met de bepalingen onder 9°, 10° en 11°, luidende:

“9° tegen een aanslagvoet van 1,25 pct., de schijf tot 2.500.000 euro van de in artikel 90, eerste lid, 9°, b), vermelde meerwaarden;

10° tegen een aanslagvoet van 2,5 pct., de schijf van 2.500.000 tot 5.000.000 euro van de in artikel 90, eerste lid, 9°, b), vermelde meerwaarden;

11° tegen een aanslagvoet van 5 pct., de schijf van 5.000.000 tot 10.000.000 euro van de in artikel 90, eerste lid, 9°, b), vermelde meerwaarden.”.

Art. X13. In artikel 178, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 22 december 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in paragraaf 3, tweede lid, worden de woorden “artikelen 21,” vervangen door de woorden “artikelen 21, 96/2, eerste lid, 2° en 3°”;

Art. X11. Dans l'article 129/1, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 25 décembre 2017 et modifié par les lois des 18 juillet 2018, 24 décembre 2020, 26 décembre 2022 et 22 décembre 2023, les mots “et 126, § 2, alinéa 1er, 4°” sont remplacés par les mots “96/2, 1° et 2°, et 126, § 2, alinéa 1er, 4°”.

Art. X12. Dans l'article 171, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi-programme du [...], les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le 1°, a), les mots “9°, premier tiret” sont remplacés par les mots “9°, a”;

2° dans le 2°, le e) est rétabli dans la rédaction suivante:

“e) les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c);”;

3° dans le 2°, le f) est rétabli dans la rédaction suivante:

“f) la tranche excédant 10.000.000 euros des plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b);”;

4° dans le 4°, e), les mots “9°, deuxième tiret, et” sont abrogés;

5° le 4° est complété par un l), rédigé comme suit:

“l) par dérogation aux 2°, f), 9°, 10° et 11°, les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b), réalisées sur des actions ou parts d'une société résidente à l'occasion de la cession à une personne morale visée à l'article 227, 2° ou 3°, dont le principal établissement ou le siège de direction ou d'administration n'est pas situé dans un État membre de l'Espace économique européen.

6° l'article est complété par un 9°, un 10° et un 11°, rédigés comme suit:

“9° au taux de 1,25 p.c., la tranche jusqu'à 2.500.000 euros des plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b);

10° au taux de 2,5 p.c., la tranche comprise entre 2.500.000 et 5.000.000 euros des plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b);

11° au taux de 5 p.c., la tranche comprise entre 5.000.000 et 10.000.000 euros des plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b).”.

Art. X13. À l'article 178, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 22 décembre 2023, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans le paragraphe 3, alinéa 2, les mots “articles 21,” sont remplacés par les mots “articles 21, 96/2, alinéa 1er, 2° et 3°”;

b) in paragraaf 5 wordt een bepaling onder 3°/2 ingevoegd, luidende:

3°/2 de in de artikelen 96/2, eerste lid, 1°, 171, 2°, f), en 171, 9° tot 11°, vermelde bedragen.”.

Art. X14. In artikel 184, vierde lid, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 december 2016, worden de woorden “ofwel niet belastbaar zijn overeenkomstig artikel 90, eerste lid, 9°, eerste streepje,” vervangen door de woorden “ofwel zijn vrijgesteld overeenkomstig artikel 96/2, eerste lid, 4°”.

Art. X15. In artikel 222 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 december 2015, wordt de bepaling onder 5° geschrapt.

Art. X16. In titel IV, hoofdstuk II, wordt een artikel 222/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 222/1. De in artikel 220, 3° of 4°, vermelde rechtspersonen of verenigingen, met uitzondering van deze bedoeld in artikel 145³³, § 1, zijn eveneens belastbaar ter zake van de meerwaarden zoals bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°; Het belastbaar bedrag wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 102 en met inachtneming van de in artikel 96/2, eerste lid, 1°, 2° en 3°, bedoelde vrijstellingen.”.

Wordt gelijkgesteld met een in artikel 90, eerste lid, 9°, bedoelde overdracht onder bezwarende titel het overbrengen van de zetel van bestuur of beheer naar het buitenland.”.

Art. X17. In artikel 225, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 januari 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 3° worden de woorden “5° en” opgeheven;

2° het lid wordt aangevuld met de bepalingen onder 7°, 8°, 9° en 10°, luidende:

“7° tegen het tarief bedoeld in artikel 171, 1°, a) op de in artikel 222/1 bedoelde meerwaarden die overeenkomstig artikel 90, eerste lid, 9°, a), verwezenlijkt zijn;

8° tegen de tarieven bedoeld in artikel 171, 2°, f), 9°, 10° en 11°, op de in artikel 222/1 bedoelde meerwaarden die overeenkomstig artikel 90, eerste lid, 9°, b), verwezenlijkt zijn;

9° tegen het tarief bedoeld in artikel 171, 4°, l), op de in artikel 222/1 bedoelde meerwaarden die overeenkomstig artikel 90, eerste lid, 9°, b), worden verwezenlijkt op aandelen die rechten in een binnenlandse vennootschap vertegenwoordigen en die worden overgedragen aan een in artikel 227, 2° of 3° vermelde rechtspersoon waarvan de voornaamste inrichting of de zetel van bestuur of beheer niet in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte is gevestigd.

b) dans le paragraphe 5, un 3°/2 est inséré, rédigé comme suit:

3°/2 les montants visés aux articles 96/2, alinéa 1er, 1°, 171, 2°, f), et 171, 9° à 11° .

Art. X14. Dans l'article 184, alinéa 4, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 25 décembre 2016, les mots “soit ne sont pas imposables conformément à l'article 90, alinéa 1er, 9°, premier tiret,” sont remplacés par les mots “soit sont exonérés conformément à l'article 96/2, alinéa 1er, 4°”.

Art. X15. Dans l'article 222, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2015, le 5° est abrogé.

Art. X16. Dans le titre IV, chapitre II, un article 222/1 est inséré, rédigé comme suit:

“Art. 222/1. Les personnes morales ou les associations visées à l'article 220, 3° ou 4°, à l'exception des personnes morales visées à l'article 145³³, § 1, sont également imposables au titre des plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°. Le montant imposable est déterminé conformément à l'article 102 et compte tenu des exonérations visées à l'article 96/2, alinéa 1er, 1°, 2° et 3°.”.

Est assimilé à une cession à titre onéreux visée à l'article 90, alinéa 1er, 9°, le transfert à l'étranger du siège de direction ou d'administration.”.

Art. X17. À l'article 225, alinéa 2, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 21 janvier 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le 3°, les mots “5° et” sont abrogés;

2° l'alinéa est complété par un 7°, un 8°, un 9° et un 10°, rédigés comme suit:

“7° au taux visé à l'article 171, 1°, a), sur les plus-values visées à l'article 222/1, réalisées conformément à l'article 90, alinéa 1er, 9°, a);

8° aux taux visés à l'article 171, 2°, f), 9°, 10° et 11°, sur les plus-values visées à l'article 222/1, réalisées conformément à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b);

9° au taux visé à l'article 171, 4°, l), sur les plus-values visées à l'article 222/1, réalisées conformément à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b), sur des actions ou parts d'une société résidente à l'occasion de la cession à une personne morale visée à l'article 227, 2° ou 3°, dont le principal établissement ou le siège de direction ou d'administration n'est pas situé dans un État membre de l'Espace économique européen.

10° tegen het tarief bedoeld in artikel 171, 2°, e) op de in artikel 222/1 bedoelde meerwaarden die overeenkomstig artikel 90, eerste lid, 9°, c), verwezenlijkt zijn.”.

Art. X18. Artikel 228, § 2, 9°, h), van hetzelfde Wetboek, wordt opgeheven.

Art. X19. In artikel 232, eerste lid, 2°, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 24 december 2020, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin, worden de woorden “van hun in artikel 228, § 2, 9°, a/1, vermelde inkomsten en van de in artikel 228, § 2, 9°, h, vermelde meerwaarden” vervangen door de woorden “en van hun in artikel 228, § 2, 9°, a/1, vermelde inkomsten”;

2° in de bepaling onder b), worden de woorden “en h” opgeheven.

Art. X20. Artikel 261, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 december 2017, wordt aangevuld met een bepaling onder 5°, luidende:

“5° door de in België gevestigde tussenpersonen zoals bedoeld in 2° van deze bepaling die op enige wijze tussen beide komen bij de in artikel 90, eerste lid, 9°, c), bedoelde verrichtingen ten bate van rijksinwoners die betrekking hebben op de in artikel 92, § 1, a) en b) vermelde activa en met uitsluiting van de in artikel 92, § 2 bedoelde gelijkgestelde verrichtingen en met uitsluiting van de toepassing van de in artikel 96/2, 2° en 3°, bedoelde schijven en zonder rekening te houden met de hogere aanschaffingswaarde bedoeld in artikel 102, § 4 *in fine* of de minderwaarden bedoeld in artikel 102, § 5”.

Art. X21. In artikel 262, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 28 april 2019 en gewijzigd bij de wet van 27 juni 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden “artikel 90, eerste lid, 6° en 11°” vervangen door de woorden “artikel 90, eerste lid, 6°, 9° en 11°”;

2° in paragraaf 2, 1°, worden de woorden “artikel 90, eerste lid, 6° en 11°” vervangen door de woorden “artikel 90, eerste lid, 6°, 9° en 11°”;

3° in paragraaf 2, 3°, worden de woorden “artikel 90, eerste lid, 11°” vervangen door de woorden “artikel 90, eerste lid, 9° en 11°”.

Art. X22. In titel VI, hoofdstuk I, afdeling III, onderafdeling II, van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 265/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 265/1. De roerende voorheffing is niet verschuldigd op de inkomsten bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9° c), waarvoor de rijksinwoner, samen met alle andere titularissen van effectenrekeningen, uitdrukkelijk aan alle schuldenaars bedoeld

10° au taux visé à l'article 171, 2°, e), sur les plus-values visées à l'article 222/1, réalisées conformément à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c).”.

Art. X18. L'article 228, § 2, 9°, h), du même Code, est abrogé.

Art. X19. À l'article 232, alinéa 1er, 2°, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 24 décembre 2020, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans la phrase liminaire, les mots “de leurs revenus visés à l'article 228, § 2, 9°, a/1 et des plus-values visées à l'article 228, § 2, 9°, h” sont remplacés par les mots “et de leurs revenus visés à l'article 228, § 2, 9°, a/1”;

2° dans le b), les mots “et h” sont abrogés.

Art. X20. L'article 261, alinéa 1er, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 25 décembre 2017, est complété par un 5°, rédigé comme suit:

“5° par les intermédiaires établis en Belgique comme définie dans 2° de cette disposition qui interviennent à quelque titre que ce soit dans les opérations visées à l'article 90, alinéa 1er, 9° c) au bénéfice des habitants du Royaume relatifs aux actifs financiers visés à l'article 92, § 1er, a) et b), et à l'exclusion des transactions assimilées comme mentionnées dans l'article 92, § 2, et à l'exclusion de l'application des tranches visées à l'article 96/2, 2° et 3° et sans tenir compte de la valeur d'acquisition supérieure visée à l'article 102, § 4 *in fine* ou des moins-values visées à l'article 102, § 5.”.

Art. X21. Dans l'article 262, du même Code, remplacé par la loi du 28 avril 2019 et modifié par la loi du 27 juin 2021, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, les mots “article 90, alinéa 1er, 6° et 11°” sont remplacés par les mots “article 90, alinéa 1er, 6°, 9° et 11°”;

2° dans le paragraphe 2, 1°, les mots “article 90, alinéa 1er, 6° et 11°” sont remplacés par les mots “article 90, alinéa 1er, 6°, 9° et 11°”;

3° dans le paragraphe 2, 3°, les mots “article 90, alinéa 1er, 11°” sont remplacés par les mots “article 90, alinéa 1er, 9° et 11°”.

Art. X22. Dans le titre VI, chapitre 1er, section III, sous-section II, du même Code, il est inséré un article 265/1, rédigé comme suit:

“Art. 265/1. Le précompte mobilier n'est pas dû sur les revenus visés à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c), pour lesquels le contribuable, avec tous les autres titulaires des compte-titres, a clairement exprimé son choix aux tous les redevables visés

in artikel 261, eerste lid, 5°, heeft meegedeeld dat hij zijn inkomsten niet aan de inhouding van de roerende voorheffing wenst te onderwerpen.

De schuldenaar bedoeld in artikel 261, eerste lid, 5°, brengt de administratie op de hoogte van de keuze van de belastingplichtige, evenals van alle inkomsten waarop deze keuze betrekking heeft.

De minister van Financiën of zijn afgevaardigde bepaalt de wijze waarop de keuze van de belastingplichtige, vermeld in het eerste lid, wordt uitgedrukt, evenals de informatie die door de schuldenaar bedoeld in artikel 261, eerste lid, 5°, aan de administratie moet worden meegedeeld.”.

Art. X23. In artikel 269, § 1, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de programmawet van 26 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 1°, worden de woorden “andere dan deze bedoeld in de bepalingen onder 2° tot 4° en 8°,” vervangen door de woorden “andere dan deze bedoeld in de bepalingen onder 2° tot 5° en 8°,”;

2° de bepaling onder 5°, vernietigd bij arrest nr. 7/2014 van het Grondwettelijk Hof en hersteld bij de wet van 25 april 2014, wordt vervangen als volgt:

“5° op 10 pct., voor de in artikel 90, eerste lid, 9°, c, vermelde diverse inkomsten,”;

Art. X24. In artikel 307, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1/1, wordt tussen het derde en het vierde lid, een lid ingevoegd, luidende:

“Wanneer een rijksinwoner artikel 96/2, eerste lid, 2° of 3° of de hogere aanschaffingswaarde bedoeld in artikel 102, § 4 *in fine* of verrekening van de minderwaarden bedoeld in artikel 102, § 5, wenst toe te passen voor meerwaarden waarvoor in toepassing van artikel 261 roerende voorheffing is ingehouden, vraagt hij de verrekening en, desgevallend, de terugbetaling van die roerende voorheffing in zijn aangifte in de personenbelasting voor het belastbare tijdperk waarin die meerwaarden werden verwezenlijkt. Deze vraag wordt gestaafd met bewijsstukken, die ter beschikking worden gehouden van de administratie.”;

2° in paragraaf 1/1 worden in het vierde lid, dat het vijfde lid wordt, de woorden “het in het derde lid bedoelde bewijs wordt geleverd” vervangen door de woorden “de in het derde en vierde lid bedoelde bewijzen worden geleverd”;

3° paragraaf 1/3 wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Wanneer een in artikel 220, 3° of 4°, bedoelde rechtspersoon of vereniging artikel 96/2, eerste lid, 2° of 3° of de hogere aanschaffingswaarde bedoeld in artikel 102, § 4 *in fine* of

à l'article 261, alinéa 1er, 5°, de ne pas soumettre son revenu à la perception du précompte mobilier.

Le redevable visé à l'article 261, alinéa 1er, 5°, informe l'administration du choix exprimé par le contribuable, ainsi que tous les revenus sur lesquels porte ce choix.

Le ministre des Finances ou son délégué détermine la manière dont le choix du contribuable mentionné à l'alinéa 1er est exprimé ainsi que les informations qui doivent être transmises à l'administration par le redevable visé à l'article 261, alinéa 1er, 5°.”.

Art X23. Dans l'article 269, § 1er, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi-programme du 26 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le 1°, les mots “autres que ceux visés aux 2° à 4° et 8°” sont remplacés par les mots “autres que ceux visés aux 2° à 5° et 8°”;

2° le 5°, annulé par l'arrêt n° 7/2014 de la Cour constitutionnelle et restauré par la loi du 25 avril 2014, est remplacé par ce qui suit:

“5° à 10 p.c., pour les revenus divers visés à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c;”;

Art. X24. À l'article 307, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 12 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er/1 un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 3 et 4:

“Lorsqu'un habitant du Royaume souhaite l'application de l'article 96/2, alinéa 1er, 2° ou 3° ou la valeur d'acquisition supérieure visée à l'article 102, § 4 *in fine* ou des moins-values visées à l'article 102, § 5, pour des plus-values pour lesquelles un précompte mobilier a été retenu en application de l'article 261, il demande l'imputation et, le cas échéant, le remboursement de ce précompte mobilier dans sa déclaration à l'impôt des personnes physiques pour la période imposable au cours de laquelle ces plus-values ont été réalisées. Cette demande est appuyée par des pièces justificatives qui sont tenues à la disposition de l'administration.”;

2° dans le paragraphe 1er/1, alinéa 4, devenu alinéa 5, les mots “la preuve visée à l'alinéa 3” sont remplacés par les mots “les preuves visées aux alinéas 3 et 4”;

3° le paragraphe 1/3 est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Lorsqu'une personne morale ou une association visée à l'article 220, 3°, ou 4°, souhaite l'application de l'article 96/2, alinéa 1er, 2° ou 3° ou la valeur d'acquisition supérieure visée

verrekening van de minderwaarden bedoeld in artikel 102, § 5, wenst toe te passen voor meerwaarden waarvoor in toepassing van artikel 262, § 1 roerende voorheffing is betaald, vraagt hij de verrekening en, desgevallend, de terugbetaling van die roerende voorheffing in zijn aangifte in de rechtspersonenbelasting voor het belastbare tijdperk waarin die meerwaarden werden verwezenlijkt. Deze vraag wordt gestaafd met bewijsstukken, die ter beschikking worden gehouden van de administratie.”.

Art. X25. In artikel 313, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de programmawet van 26 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin, worden de woorden “artikel 90, eerste lid, 6° en 11°” vervangen door de woorden “artikel 90, eerste lid, 6°, 9° en 11°”;

2°, In de inleidende zin worden tussen “zijn vrijgesteld” en “, behalve indien” de woorden “met uitzondering van de vrijstelling voorzien in artikel 265/1” ingevoegd;

3° het lid wordt aangevuld met een bepaling onder 7°, luidende:

“7° in artikel 90, eerste lid, 9°, bedoelde meerwaarden die verwezenlijkt worden op financiële activa bedoeld in artikel 92, § 1, c) en d).”.

Art. X26. In titel VIII, hoofdstuk III, afdeling 2 van hetzelfde wetboek, wordt een artikel 326*bis* ingevoegd, luidende:

“Art. 326*bis*: § 1. Iedere persoon, die een verrichting zoals bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, a) of b) van hetzelfde Wetboek bedenkt, aanbiedt, opzet, beschikbaar maakt voor implementatie of de implementatie ervan beheert, is gehouden om de in § 3 van deze bepaling bedoelde inlichtingen waarvan zij kennis, bezit of controle hebben te verstrekken uiterlijk tegen de laatste dag van februari van het jaar volgend op het jaar van de uitvoering van de verrichting zoals bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, a) of b) van hetzelfde Wetboek.

§ 2. De persoon, bedoeld in paragraaf 1 van deze bepaling, dient te voldoen aan ten minste één van de volgende aanvullende voorwaarden opdat de in § 1 van deze bepaling bedoelde verplichting toepassing vindt:

1° fiscaal inwoner van België zijn;

2° beschikken over een vaste inrichting in België via welke de diensten in verband met de constructie worden verleend;

3° opgericht zijn in of onder de toepassing van de Belgische wetten;

4° ingeschreven zijn bij een beroepsorganisatie in verband met de verstrekking van juridische, fiscale of adviesdiensten in België;

à l'article 102, § 4 *in fine* ou des moins-values visées à l'article 102, § 5, pour les plus-values pour lesquelles un précompte mobilier a été payé en application de l'article 262, § 1, elle demande l'imputation et, le cas échéant, le remboursement de ce précompte mobilier dans sa déclaration d'impôt à l'impôt des personnes morales pour la période imposable au cours de laquelle ces plus-values ont été réalisées. Cette demande est appuyée par des pièces justificatives qui sont tenues à la disposition de l'administration.”.

Art. X25. À l'article 313, alinéa 1er, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi-programme du 26 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans la phrase liminaire, les mots “article 90, alinéa 1er, 6°, et 11°” sont remplacés par les mots “article 90, alinéa 1er, 6°, 9° et 11°”;

2°, Dans la phrase liminaire, les mots “à l'exception de l'exemption prévue à l'article 265/1” sont insérés entre “sont exonérés” et “sauf dans les cas où”;

3° l'alinéa est complété par un 7°, rédigé comme suit:

“7° des plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, réalisées sur des actifs financiers visés à l'article 92, § 1er, c) et d).”.

Art. X26. Dans le titre VIII, chapitre III, section 2 du même Code, un article 326*bis* est inséré, rédigé comme suit:

“Art. 326*bis*: § 1er. Toute personne qui conçoit, propose, met en place, rend disponible pour mise en œuvre ou gère la mise en œuvre d'une opération visée à l'article 90, alinéa 1er, 9°, a) ou b) du même Code, est tenue de communiquer, au plus tard le dernier jour de février de l'année suivant l'année de l'exécution de l'opération visée à l'article 90, alinéa 1er, 9°, a) ou b) du même Code, les informations visées au § 3 de la présente disposition dont elle a connaissance, dont elle a la possession ou qu'elle contrôle.

§ 2. La personne visée au paragraphe 1 de la présente disposition doit remplir au moins l'une des conditions supplémentaires suivantes pour que l'obligation visée au paragraphe 1 de la présente disposition s'applique:

1° être résident fiscal de Belgique;

2° disposer d'un établissement stable en Belgique par l'intermédiaire duquel les services liés à la construction sont fournis;

3° être constitué en Belgique ou régi par le droit belge;

4° être inscrit auprès d'une organisation professionnelle en lien avec la fourniture de services juridiques, fiscaux ou de conseil en Belgique;

§ 3. De in paragraaf 1 bedoelde inlichtingen betreffen de volgende:

1° De in geld, in effecten of in enige andere vorm voor de overgedragen financiële activa verkregen prijs;

2° De identificatiegegevens, zoals bedoeld in artikel 307, § 2/2, tweede lid, a) en b), van de koper(s) en de verkoper(s);

§ 4. Wanneer meerdere personen zoals bedoeld in paragraaf 1 betrokken zijn bij dezelfde verrichting, moeten alle betrokken personen de inlichtingen over deze verrichting verstrekken.

Een persoon is ontheven van de verplichting tot het verstrekken van inlichtingen indien hij een schriftelijk bewijs kan voorleggen dat een andere persoon de inlichtingen zoals bedoeld in paragraaf 3 reeds heeft verstrekt.

Wanneer een persoon bedoeld in paragraaf 1, die geen advocaat is, gebonden is door een beroepsgeheim, is hij gehouden de andere betrokken personen zoals bedoeld in paragraaf 1 schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte te brengen dat hij niet aan de meldingsplicht kan voldoen, waardoor deze meldingsplicht automatisch rust op de andere betrokken personen;

§ 5. De Koning bepaalt het formulier waarop de personen bedoeld in paragraaf 1 van deze bepaling de verplichting opgenomen in deze bepaling moet naleven.”.

Art. X27. Artikel 413/1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 1 december 2016 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 mei 2024, wordt aangevuld met een paragraaf 6, luidende:

“§ 6. In de gevallen bedoeld in artikel 92, § 2, 2°, en 222/1, tweede lid, wordt een automatisch uitstel van betaling toegekend aan de belastingplichtige wiens woonplaats, zetel van fortuin of zetel van beheer of bestuur werd overgedragen naar een andere lidstaat van de Europese Unie, een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte of een staat waarmee België een overeenkomst tot vermindering van dubbele belastingen die voorziet in de uitwisseling van informatie en wederzijdse invorderingsbijstand heeft afgesloten.

Het in het eerste lid bedoelde uitstel van betaling vervalt wanneer:

— De financiële activa onder bezwarende titel overgedragen worden of het voorwerp uitmaken van een zakelijke zekerheids-overeenkomst met betrekking tot financiële instrumenten, of;

— De belastingplichtige zijn fiscale woonplaats buiten een lidstaat van de Europese Unie, een lidstaat van de Europese Economische Ruimte of een staat waarmee België een overeenkomst tot vermindering van dubbele belastingen die voorziet in de uitwisseling van informatie afgesloten en wederzijds invorderingsbijstand heeft en niet voldaan wordt aan de in het derde lid gestelde voorwaarde.

§ 3. Les informations visées au paragraphe 1 concernent les éléments suivants:

1° Le prix obtenu en espèces, en titres ou sous toute autre forme pour les actifs financiers transférés;

2° Les données d'identification, visées à l'article 307, § 2/2, alinéa deux, a) et b), du (des) acheteur(s) et du (des) vendeur(s);

§ 4. Lorsque plusieurs personnes visées au paragraphe 1er sont impliquées dans la même opération, toutes les personnes impliquées doivent fournir les informations relatives à cette opération.

Une personne est libérée de l'obligation de fournir des informations si elle peut apporter la preuve écrite qu'une autre personne a déjà fourni les informations visées au paragraphe 3.

Lorsqu'une personne visée au paragraphe 1er, qui n'est pas avocat, est tenue au secret professionnel, elle est obligée d'informer les autres personnes concernées visées au paragraphe 1er, par écrit et de manière motivée, qu'elle n'est pas en mesure de remplir l'obligation de divulgation, de sorte que cette obligation de divulgation incombe automatiquement aux autres personnes concernées;

§ 5. Le Roi détermine la forme sous laquelle les personnes visées au paragraphe 1er de la présente disposition doivent se conformer à l'obligation contenue dans la présente disposition.”.

Art. X27. L'article 413/1, du même Code, inséré par la loi du 1er décembre 2016 et modifié en dernier lieu par la loi du 12 mai 2024, est complété par un paragraphe 6, rédigée comme suit:

“§ 6. Dans les cas visés à l'article 92, § 2, 2°, et à l'article 222/1, alinéa 2, un report automatique de paiement est accordé au contribuable dont le domicile, le siège de fortune ou le siège de direction ou d'administration a été transféré vers un autre État membre de l'Union européenne, un autre État membre de l'Espace économique européen, ou un État avec lequel la Belgique a conclu une convention préventive de la double imposition prévoyant un échange d'informations et l'assistance mutuelle en matière de recouvrement.

Le report de paiement visé à l'alinéa 1er prend fin lorsque:

— Les actifs financiers sont transférés à titre onéreux ou font l'objet d'une convention de sûreté réelle portant sur des instruments financiers, ou;

— Le contribuable a sa résidence fiscale en dehors d'un État membre de l'Union européenne, d'un État membre de l'Espace économique européen ou d'un État avec lequel la Belgique a conclu une convention préventive de la double imposition prévoyant l'échange d'informations et l'assistance mutuelle en matière de recouvrement et que la condition énoncée au troisième alinéa n'est pas remplie.

In de gevallen bedoeld in artikel 92, § 2, 2°, en 222/1, tweede lid, kan op het verzoek van de belastingplichtige een uitstel van betaling worden toegekend aan de belastingplichtige wiens woonplaats, zetel van fortuin of zetel van beheer of bestuur werd overgedragen naar een andere dan in het eerste lid bedoelde staat, indien de belastingplichtige een afdoende zekerheid tot betaling van het verschuldigde bedrag verstrekt.

Het toegekende uitstel van betaling als bedoeld in het derde lid vervalt wanneer de financiële activa onder bezwarende titel overgedragen worden of het voorwerp uitmaken van een zakelijke zekerheidsovereenkomst met betrekking tot financiële instrumenten.

Het toegekende uitstel van betaling als bedoeld in het eerste en het derde lid wordt jaarlijks automatisch verlengd op voorwaarde dat de belastingplichtige een attest bezorgt waarin hij bevestigt respectievelijk aan de voorwaarden in het tweede lid of het vierde lid te voldoen.

De betalingsverplichting waarop het uitstel van betaling overeenkomstig het eerste en het derde lid van deze bepaling werd toegekend, vervalt:

1° hetzij wanneer de belastingplichtige zijn woonplaats, zetel van fortuin of zetel van bestuur of beheer opnieuw in België vestigt,

2° hetzij na het verstrijken van een periode van 24 maanden na de overdracht van zijn woonplaats, zetel van fortuin of zetel van bestuur of beheer naar het buitenland.

Art. X28. Artikel 466, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 14 april 2011, vervangen bij de wet van 13 december 2012 en gewijzigd bij de wetten van 26 december 2015 en 25 december 2016, wordt aangevuld met de woorden “, en op de diverse inkomsten als bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°”.

Art. X29. Deze wet is van toepassing vanaf 1 januari 2026.

Dans les cas visés à l'article 92, § 2, 2°, et à l'article 222/1, alinéa 2, un report de paiement peut être accordé à la demande du contribuable à celui dont le domicile, le siège de fortune ou le siège de direction ou d'administration a été transféré dans un État autre que celui visé au premier alinéa, si le contribuable constitue une garantie suffisante pour le paiement de la somme due.

Le report de paiement accordé tel que visé à l'alinéa 3 prend fin lorsque les actifs financiers sont transférés à titre onéreux ou font l'objet d'une convention de sûreté réelle portant sur des instruments financiers.

Le report de paiement accordé, tel que visé aux alinéas 1er et 3, est prolongé automatiquement chaque année à condition que le contribuable fournisse une attestation confirmant qu'il satisfait aux conditions prévues respectivement à l'alinéa 2 ou 4.

L'obligation de paiement pour laquelle le report de paiement a été accordé conformément aux alinéas 1er et 3 cesse

1° soit lorsque le contribuable rétablit son domicile, le siège de sa fortune ou son siège de direction ou d'administration en Belgique;

2° soit après l'expiration d'une période de 24 mois après avoir transféré son domicile, le siège de sa fortune ou son siège de direction ou d'administration en dehors de la Belgique.

Art. X28. L'article 466, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 14 avril 2011, remplacé par la loi du 13 décembre 2012 et modifié par les lois des 26 décembre 2015 et 25 décembre 2016, est complété par les mots “, et aux revenus divers visés à l'article 90, alinéa 1er, 9°”.

Art. X29. Cette loi est applicable à partir du 1er janvier 2026.

Geïntegreerde impactanalyse

Beschrijvende fiche

A. Auteur

Bevoegd regeringslid

Jan Jambon

Minister van Financiën

Contactpersoon beleidscel

Naam : Wesley De Visscher

E-mail : wesley.devisscher@kcfm.be

Tel. Nr. : /

Overheidsdienst

FOD Financiën

Dienst Reglementering

Contactpersoon overheidsdienst

Naam : /

E-mail : regl.dr1-ibisr.nat@minfin.fed.be

Tel. Nr. : /

B. Ontwerp

Titel van de regelgeving

Voorontwerp van wet tot invoering van een belasting op meerwaarden op financiële activa

Korte beschrijving van het ontwerp van regelgeving met vermelding van de oorsprong (verdrag, richtlijn, samenwerkingsakkoord, actualiteit, ...), de beoogde doelen van uitvoering.

Het regeerakkoord voorziet in de invoering van een algemene meerwaardebelasting op de realisatie van meerwaarden op financiële activa (Regeerakkoord, Kamer van volksvertegenwoordigers, nr. 56-0020/001, p. 267). Deze maatregel past in het algemene kader van de sanering van de overheidsfinanciën, waarvan een deel van meerwaarden gerealiseerd op beleggingen in financiële activa moet komen.

Dit hoofdstuk wijzigt het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (hierna, WIB 92) teneinde dit deel van het Regeerakkoord uit te voeren.

A. Toepassingsgebied

De nieuwe regeling is van toepassing in de personenbelasting. De bedoelde meerwaarden zijn deze die gerealiseerd worden buiten enige beroepsactiviteit. Bijgevolg worden deze meerwaarden beschouwd als diverse inkomsten. De nieuwe regeling is eveneens van toepassing in de rechtspersonenbelasting. Het specifieke stelsel van de vennootschapsbelasting wordt niet gewijzigd.

Het regime vindt toepassing op de meerwaarden die gerealiseerd worden naar aanleiding van de overdracht onder bezwarende titel van financiële activa. Opdat het regime toepassing vindt, dient in principe sprake te zijn van (i) financiële activa die (ii) naar aanleiding van een overdracht onder bezwarende titel gerealiseerd worden.

Het nieuwe regime zal van toepassing zijn op de meerwaarden verwezenlijkt vanaf 1 januari 2026. De historische meerwaarden zullen worden vrijgesteld. De meerwaarden verwezenlijkt op financiële activa die werden verworven voor 1 januari 2026 worden dus berekend met de waarde van de financiële activa op 31 december 2025 als aanschaffingswaarde.

B. Verhouding van de nieuwe regeling met andere bestaande of nieuwe regelingen

Het nieuwe regime geldt als *lex specialis* ten opzichte van het bestaande regime binnen de diverse inkomsten waarbij meerwaarden aan een afzonderlijke aanslagvoet van 33 pct. belastbaar worden gesteld wanneer zij voortkomen uit verrichtingen die buiten het normale beheer van een privévermogen bestaande uit onroerende goederen, portefeuillewaarden en roerende voorwerpen vallen of speculatie uitmaken. De meerwaarden op financiële activa die binnen het toepassingsgebied van het nieuwe regime vallen en vanaf 1 januari 2026 gerealiseerd worden, zullen dan ook enkel binnen dit regime vallen en dit op voorwaarde dat zij voortkomen uit verrichtingen verwezenlijkt binnen het kader van het normale beheer van het privévermogen, en buiten enig beroepsmatig kader.

Het oude stelsel blijft bestaan voor de verrichtingen die buiten het normale beheer van een privévermogen vallen alsook voor de verrichtingen die betrekking hebben op andere vermogensbestanddelen dan de financiële activa die onder de nieuwe regeling vallen.

C. Exit Taks

Om te vermijden dat het nieuwe stelsel kan ontweken worden door een wijziging van woonplaats van de belastingplichtige, wordt een "exit"-stelsel ingevoerd dat toelaat om de latente meerwaarde die bestaat op het moment dat de belastingplichtige België verlaat, te belasten.

D. Belastbare basis

De belastbare basis wordt gevormd door het positieve verschil tussen de prijs ontvangen voor de overdracht onder bezwarende titel van financiële activa en de aanschaffingswaarde van die financiële activa. Het betreft een netto belastbare basis. De betaling van eventuele kosten of belastingen—ongeacht de aard—wordt niet in rekening genomen bij de berekening van de meerwaarde. De aanschaffingswaarde is de prijs waartegen de belastingplichtige (of zijn rechtsvoorganger) de financiële activa onder bezwarende titel heeft verkregen. Het regime van de meerwaardebelasting voorziet in bijzondere regels om de aanschaffingswaarde voor verschillende types financiële activa te bepalen.

Een overgangsbepaling wordt voorzien voor de meerwaarden verwezenlijkt tot en met 31 december 2030 op financiële activa verworven voor 1 januari 2026. Als de aanschaffingswaarde van de financiële activa hoger ligt dan de waarde van de financiële activa op 31 december 2025, wordt de aanschaffingswaarde in aanmerking genomen voor de toepassing van het regime indien de belastingplichtige het bewijs levert van de aanschaffingswaarde.

De meerwaarden onderworpen aan de meerwaardebelasting kunnen worden verminderd met de eventuele minderwaarden op financiële activa die onder het toepassingsgebied van de meerwaardebelasting vallen. Dit is enkel mogelijk indien de minderwaarde werd verwezenlijkt door dezelfde belastingplichtige in de loop van hetzelfde belastbare tijdperk en binnen dezelfde categorie belastbare financiële activa.

E. Aanslagvoet

Het stelsel van de meerwaardebelasting voorziet in een algemeen en een bijzonder regime, in functie van de participatiegraad van de belastingplichtige. Daarnaast wordt in een uitzonderingsregime voor interne meerwaarden voorzien.

Het algemene regime voorziet in een aanslagvoet van 10 pct. van de gerealiseerde meerwaarde, na vrijstelling van een eerste jaarlijkse schijf van 10.000 euro (geïndexeerd bedrag voor aanslagjaar 2027). Deze basisvrijstelling kan worden verhoogd met maximaal 1.000 euro per belastbaar tijdperk. De basisvrijstelling en de verhoging kan in elk geval niet meer dan 15.000 euro per belastbaar tijdperk bedragen.

Een bijzonder regime is voorzien voor de aanmerkelijke belangen, met andere woorden wanneer de belastingplichtige minstens 20 pct. van de rechten aanhoudt in de rechtspersoon wiens aandelen of deelbewijzen worden overgedragen. In toepassing van het bijzondere regime wordt, na een jaarlijkse vrijstelling van een eerste schijf van meerwaarden ter hoogte van 1.000.000 euro, een progressieve schaal toegepast, gaande van 1,25 pct. tot 10 pct. voor de meerwaarden verwezenlijkt op aandelen of deelbewijzen van vennootschappen die inwoner zijn van een lidstaat van de Europese Economische Ruimte, terwijl een uniform tarief van 16,5 pct. wordt toegepast voor de meerwaarden verwezenlijkt op aandelen of deelbewijzen van vennootschappen die geen inwoner zijn van een lidstaat van de Europese Economische Ruimte. Bij toepassing van het uitzonderingsregime blijven de interne meerwaarden verwezenlijkt door verkoop integraal onderworpen aan een aanslagvoet van 33 pct.

Impactanalyse reeds uitgevoerd:

☐ Ja ☒ Nee

C. Raadpleging over het ontwerp van regelgeving

Verplichte, facultatieve of informele raadplegingen

- Inspecteur van Financiën;
- Minister van Begroting;
- Raad van State.
- Gegevensbeschermingsautoriteit

D. Bronnen gebruikt om de impactanalyse uit te voeren

Statistieken, referentiedocumenten, organisaties en referentiepersonen

/

Welke impact heeft het ontwerp van regelgeving op deze 21 thema's?

1. Kansarmoedebestrijding

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

2. Gelijke kansen en sociale cohesie

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

3. Gelijkheid van vrouwen en mannen

1. Op welke personen heeft het ontwerp (rechtstreeks of onrechtstreeks) een impact en wat is de naar geslacht uitgesplitste samenstelling van deze groep(en) van personen?

☒ Er zijn personen betrokken. | ☐ Personen zijn niet betrokken.

Beschrijf en meld de % vrouwen-mannen aan:

Alle belastingplichtigen - natuurlijke personen zijn potentieel betrokken. De verhouding vrouwen-mannen stemt dus overeen met die van de gehele bevolking van het Rijk.

2. Identificeer de eventuele verschillen in de respectieve situatie van vrouwen en mannen binnen de materie waarop het ontwerp van regelgeving betrekking heeft.

De maatregel op zich bevat geen enkel verschil wat betreft de respectieve situatie van vrouwen en mannen. De verschillen die zouden kunnen bestaan zijn het gevolg van verschillende investerings- en risicoprofielen van belastingplichtigen, waar zich een verschil tussen vrouwen en mannen zou kunnen voordoen.

☐ Vink dit aan indien er verschillen zijn.

4. Gezondheid

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

5. Werkgelegenheid

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

6. Consumptie- en productiepatronen

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

7. Economische ontwikkeling

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

8. Investerings

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

9. Onderzoek en ontwikkeling

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

10. Kmo's

1. Welke ondernemingen zijn rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken?

☒ Er zijn ondernemingen (inclusief kmo's) betrokken. | ☐ Ondernemingen zijn niet betrokken.

Voorontwerp van wet tot invoering van een belasting op meerwaarden op financiële activa - (v4) - 18/12/2025 15:19

Beschrijf de sector(en), het aantal ondernemingen, het % kmo's (

Meerwaarden op aandelen van alle Belgische ondernemingen opgericht onder de vorm van vennootschappen vallen onder de nieuwe regeling van de meerwaardebelasting op aandelen, ongeacht sector of grootte.

2. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de kmo's.

N.B. de impact op de administratieve lasten moet bij het punt 11 gedetailleerd worden

Alle meerwaarden op aandelen van vennootschappen zullen vanaf nu onderworpen zijn aan de meerwaardebelasting.

In het geval van een aanmerkelijk belang is echter de belasting enkel van toepassing vanaf een drempel van 1.000.000 euro en zullen de tarieven progressief zijn zodat het tarief van 10 pct. slechts wordt bereikt vanaf een belastbare basis van 10.000.000 euro.

☐ Er is een negatieve impact.

11. Administratieve lasten

☒ Ondernemingen of burgers zijn betrokken. ☐ Ondernemingen of burgers zijn niet betrokken.

1. Identificeer, per betrokken doelgroep, de nodige formaliteiten en verplichtingen voor de toepassing van de regelgeving.

Huidige regelgeving

De huidige regelgeving brengt weinig administratieve lasten met zich mee, aangezien de meeste meerwaarden die onder de nieuwe regeling vallen op dit moment niet belastbaar zijn indien ze voortkomen uit het normaal beheer van een privévermogen.

Ontwerp van regelgeving

De nieuwe regeling brengt grotere administratieve lasten met zich mee. Wat betreft de financiële instellingen, zal de belasting ingehouden worden onder de vorm van een voorheffing. Wat betreft de belastingplichtigen, zal de meerwaarde vermeld moeten worden op de aangifte, met name om te kunnen genieten van de basisvrijstelling. De bijkomende administratieve lasten moeten echter worden gerelativeerd, aangezien het niet gaat om nieuwe procedures, maar toevoegingen aan reeds bestaande procedures / aangiftes.

☐ Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in de huidige regelgeving.

☒ Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in het ontwerp van regelgeving.

2. Welke documenten en informatie moet elke betrokken doelgroep verschaffen?

Ontwerp van regelgeving

Wat betreft de financiële instellingen gaat het om dezelfde documenten en inlichtingen die reeds worden verschaft voor andere inkomsten onderworpen aan een systeem van roerende voorheffing.

De belastingplichtigen zullen in staat moeten zijn om het bedrag van de meerwaarde, die zij eventueel zouden willen aangeven op de fiscale aangifte, te bepalen.

3. Hoe worden deze documenten en informatie, per betrokken doelgroep, ingezameld?

Ontwerp van regelgeving

Op dezelfde wijze als voor de reeds bestaande roerende voorheffingen.

4. Welke is de periodiciteit van de formaliteiten en verplichtingen, per betrokken doelgroep?

Ontwerp van regelgeving

De institutions financières zullen een voorheffing moeten inhouden telkens wanneer zij schuldenaars zullen zijn van een bedrag dat onderworpen is aan de meerwaardebelasting op hetwelk een voorheffing via roerende voorheffing van toepassing is.

De belastingplichtigen zullen, indien zij dit wensen, jaarlijks hun inkomsten moeten aangeven op hun fiscale aangifte om een vrijstelling te vragen, indien van toepassing.

5. Welke maatregelen worden genomen om de eventuele negatieve impact te verlichten / te compenseren?

De gebruikte systemen (voorheffingen en aangiftes) zijn reeds bestaande systemen, hetgeen toelaat om de eventuele negatieve impact van de invoering van de nieuwe maatregel te beperken.

12. Energie

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

13. Mobiliteit

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

14. Voeding

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

15. Klimaatverandering

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

16. Natuurlijke hulpbronnen

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

17. Buiten- en binnenlucht

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

18. Biodiversiteit

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

19. Hinder

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

20. Overheid

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

21. Beleidscoherentie ten gunste van ontwikkeling

1. Identificeer de eventuele rechtstreekse of onrechtstreekse impact van het ontwerp op de ontwikkelingslanden op het vlak van: voedselveiligheid, gezondheid en toegang tot geneesmiddelen, waardig werk, lokale en internationale handel, inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie), mobiliteit van personen, leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling), vrede en veiligheid.

☐ Impact op ontwikkelingslanden. | ☒ Geen impact op ontwikkelingslanden.

Voorontwerp van wet tot invoering van een belasting op meerwaarden op financiële activa - (v4) - 18/12/2025 15:19

Leg uit waarom:

De voorgenomen maatregel is slechts van toepassing op de meerwaarden verwezenlijkt door
Rijksinwoners.

Analyse d'impact intégrée

Fiche signalétique

A. Auteur

Membre du Gouvernement compétent

Jan Jambon

Ministre des Finances

Contact cellule stratégique

Nom : Wesley De Visscher

E-mail : wesley.devisscher@kcfm.be

Téléphone : /

Administration

SPF Finances

Service Réglementation

Contact administration

Nom : /

E-mail : regl.dr1-ibisr.nat@minfin.fed.be

Téléphone : /

B. Projet

Titre de la réglementation

Avant-projet de loi introduisant un impôt sur les plus-values sur les actifs financiers

Description succincte du projet de réglementation en mentionnant l'origine réglementaire (traités, directive, accord de coopération, actualité, ...), les objectifs poursuivis et la mise en œuvre.

L'Accord de gouvernement prévoit l'instauration d'un impôt général sur les plus-values réalisées sur des actifs financiers (Accord de gouvernement, Chambre des représentants, n° 56-0020/001, p. 229). Cette mesure s'inscrit dans le cadre de l'assainissement des comptes publics, dont une partie doit être supportée par les plus-values réalisées sur les investissements dans des actifs financiers.

Le présent chapitre modifie le Code des impôts sur les revenus 1992 (ci-après, "CIR 92") afin de mettre en œuvre cet aspect de l'Accord de gouvernement.

A. Champ d'application

Le nouveau régime est applicable à l'impôt des personnes physiques. Les plus-values visées sont celles qui sont réalisées en dehors d'une activité professionnelle. Dès lors, ces plus-values sont considérées comme étant des revenus divers. Le nouveau régime s'applique également à l'impôt sur les personnes morales. Le régime spécifique de l'impôt sur les sociétés ne sera pas modifié.

Le régime s'applique aux plus-values réalisées à la suite de la cession à titre onéreux d'actifs financiers. Pour que le régime s'applique, il faut en principe qu'il y ait (i) des actifs financiers réalisés (ii) à l'occasion d'une cession à titre onéreux.

Le nouveau régime s'appliquera aux plus-values réalisées à partir du 1er janvier 2026. Les plus-values historiques seront exonérées. Ainsi, les plus-values réalisées sur des actifs financiers acquis avant le 1er janvier 2026 sont calculées en prenant comme prix d'acquisition la valeur de ces actifs financiers au 31 décembre 2025.

B. Articulation du nouveau régime avec d'autres régimes existants ou nouveaux

Le nouveau régime s'applique en tant que *lex specialis* au régime existant dans le cadre des revenus divers, dans lequel les plus-values sont imposées à un taux distinct de 33 % lorsqu'elles résultent de transactions qui ne relèvent pas de la gestion normale d'un patrimoine privé consistant en biens immobiliers, valeurs de portefeuille et objets mobiliers ou qui constituent une spéculation. Les plus-values sur les actifs financiers qui entrent dans le champ d'application du nouveau régime et qui sont réalisées à partir du 1er janvier 2026 relèveront donc uniquement de ce régime, et ce à condition qu'elles proviennent d'opérations réalisées dans le cadre de la gestion normale du patrimoine privé (au sens large), en dehors d'un cadre professionnel.

L'ancien régime reste en vigueur pour les transactions qui ne relèvent pas de la gestion normale d'un patrimoine privé (au sens large) ou qui portent sur des actifs autres que les actifs financiers couverts par le nouveau régime.

C. Exit Tax

Afin d'éviter que le nouveau régime ne puisse notamment être contourné par un changement de résidence du contribuable, un régime d'exit tax est mis en place, permettant une taxation de la plus-value latente existant au moment où le contribuable quitte la Belgique.

D. Base imposable

La base imposable est formée par la différence positive entre le prix reçu pour la cession à titre onéreux des actifs financiers et la valeur d'acquisition de ces mêmes actifs financiers. Il s'agit d'une base imposable nette. Le paiement d'éventuels frais ou de taxes, de quelle que nature que ce soit, n'est pas pris en compte dans le calcul de plus-value. La valeur d'acquisition est le prix auquel le contribuable (ou son auteur) a acquis les actifs financiers à titre onéreux. Le régime d'imposition des plus-values prévoit des règles spécifiques pour déterminer la valeur d'acquisition de différents types d'actifs financiers.

Une disposition transitoire est prévue pour les plus-values réalisées jusqu'au 31 décembre 2030 sur des actifs financiers acquis avant le 1er janvier 2026. Si la valeur d'acquisition des actifs financiers est supérieure à la valeur des actifs financiers au 31 décembre 2025, la valeur d'acquisition sera prise en compte pour l'application du régime lorsque le contribuable fournira la preuve de la valeur d'acquisition.

Les plus-values soumises à l'impôt sur les plus-values peuvent être réduites par d'éventuelles moins-values sur des actifs financiers entrant dans le champ d'application de l'impôt sur les plus-values. Ceci n'est possible que si la moins-value a été réalisée par le même contribuable au cours de la même période imposable et dans la même catégorie d'actifs financiers imposables.

E. Taux d'imposition

Le système d'imposition des plus-values prévoit un régime général et un régime spécifique, en fonction du taux de participation du contribuable et de la durée de détention de ses participations. En outre, un régime d'exception est prévu pour les plus-values internes.

Le régime général prévoit une taxation de 10 p.c. de la plus-value réalisée, après exonération d'une première tranche annuelle de 10.000 euros de plus-value (montant indexé pour l'exercice d'imposition 2027). Cette exonération de base peut être majorée de maximum 1.000 euros par période imposable. L'exonération de base et la majoration ne peuvent en tous cas pas excéder 15.000 euros par période imposable.

Un régime spécifique est prévu pour les participations importantes, c'est-à-dire lorsque le contribuable détient au moins 20 p.c. des droits dans la personne morale dont les actions ou parts sont cédés. En application du régime spécifique, après une exonération annuelle d'une première tranche de plus-value à hauteur de 1.000.000 euros, un taux progressif par tranche s'applique, allant de 1,25 p.c. à 10 p.c. pour les plus-values réalisées sur des actions ou parts de sociétés résidentes de l'Espace économique européen, tandis qu'un taux d'unique de 16,5 p.c. s'applique sur les plus-values réalisées sur des actions ou parts de sociétés non-résidentes de l'Espace économique européen.

Par exception, les plus-values internes réalisées restent intégralement soumises à un taux d'imposition de 33 p.c.

Analyse d'impact déjà réalisée :

☐ Oui ☒ Non

C. Consultations sur le projet de réglementation

Consultation obligatoire, facultative ou informelle

- l'Inspecteur des Finances ;
- le Ministre du Budget ;
- le Conseil d'Etat.

D. Sources utilisées pour effectuer l'analyse d'impact

Statistiques, documents, institutions et personnes de référence

/

Quel est l'impact du projet de réglementation sur ces 21 thèmes ?

1. Lutte contre la pauvreté

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

2. Égalité des chances et cohésion sociale

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

3. Égalité des femmes et des hommes

1. Quelles personnes sont (directement et indirectement) concernées par le projet et quelle est la composition sexuée de ce(s) groupe(s) de personnes ?

☒ Des personnes sont concernées. | ☐ Aucune personne n'est concernée.

Décrivez et indiquez le % femmes-hommes :

Tous les contribuables personnes physiques sont potentiellement concernés. La répartition femmes-hommes correspond donc à celle de la population générale du Royaume.

2. Identifiez les éventuelles différences entre la situation respective des femmes et des hommes dans la matière relative au projet de réglementation.

La mesure en tant que telle ne comporte aucune différence dans les situations respectives des femmes et des hommes. Les différences qui pourraient exister résulteraient des différents profils d'investissement et des risques des contribuables, où une différence femmes-hommes pourrait apparaître.

☐ S'il existe des différences, cochez cette case.

4. Santé

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

5. Emploi

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

6. Modes de consommation et production

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

7. Développement économique

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

8. Investissements

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

9. Recherche et développement

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

10. PME

1. Quelles entreprises sont directement et indirectement concernées ?

☒ Des entreprises (dont des PME) sont concernées. | ☐ Aucune entreprise n'est concernée.

Avant-projet de loi introduisant un impôt sur les plus-values sur les actifs financiers - (v4) - 18/12/2025 15:19

Détaillez le(s) secteur(s), le nombre d'entreprises, le % de PME (

Toutes les plus-values sur des actions d'entreprises belges constituées sous forme de sociétés, indépendamment du secteur ou de leur taille, sont visées par le nouveau régime de taxation des plus-values sur actions.

2. Identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur les PME.

N.B. les impacts sur les charges administratives doivent être détaillés au thème 11

Toutes les plus-values sur les actions de sociétés seront dorénavant soumises à l'impôt sur les plus-values.

Toutefois, en cas de détention substantielle, la taxation n'interviendra qu'au-delà d'un seuil de 1.000.000 EUR et les taux seront progressifs pour n'atteindre 10% qu'au-delà de 10.000.000 EUR de base imposable.

☐ Il y a des impacts négatifs.

11. Charges administratives

☒ Des entreprises/citoyens sont concernés. ☐ Les entreprises/citoyens ne sont pas concernés.

1. Identifiez, par groupe concerné, les formalités et les obligations nécessaires à l'application de la réglementation.

Réglementation actuelle

Le règlementation actuelle entraîne peu de charge administrative étant donné que la plupart des plus-values visées par le nouveau régime ne sont actuellement pas imposables dès lors qu'elles relèvent de la gestion normale d'un patrimoine privé.

Réglementation en projet

Le nouveau régime entraînera une charge administrative plus importante. Au niveau des institutions financières, l'impôt sera prélevé sous forme de précompte. Au niveau des contribuables, la plus-value devra être déclarée dans la déclaration fiscale pour bénéficier, notamment, de l'exonération de base. Il convient toutefois de relativiser ces charges administratives complémentaires dès lors qu'il ne s'agit pas de nouvelles procédures, mais d'ajout à des procédures ou déclarations déjà existantes.

☐ S'il y a des formalités et/ou des obligations dans la réglementation actuelle, cochez cette case.

☒ S'il y a des formalités et/ou des obligations pour la réglementation en projet, cochez cette case.

2. Quels documents et informations chaque groupe concerné doit-il fournir ?

Réglementation en projet

En ce qui concerne les institutions financières, il s'agit des mêmes documents et informations que ceux déjà fournis pour d'autres revenus soumis à un système de précompte mobilier.

En ce qui concerne les contribuables, ils devront être en mesure de déterminer le montant de la plus-value qu'ils souhaiteraient éventuellement déclarer dans leur déclaration fiscale.

3. Comment s'effectue la récolte des informations et des documents, par groupe concerné ?

Réglementation en projet

De la même manière que pour les précomptes mobiliers déjà existants.

4. Quelles est la périodicité des formalités et des obligations, par groupe concerné ?

Avant-projet de loi introduisant un impôt sur les plus-values sur les actifs financiers - (v4) - 18/12/2025 15:19

Réglementation en projet

Les institutions financières devront retenir un précompte à chaque fois qu'elles seront débitrices d'un montant soumis à l'impôt sur les plus-values auquel s'applique un prélèvement via précompte mobilier.

Les contribuables devront, s'ils le souhaitent, déclarer annuellement leurs revenus dans leur déclaration fiscale afin de solliciter une exonération, lorsqu'elle est applicable.

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les éventuels impacts négatifs ?

Les systèmes utilisés (précomptes et déclarations) sont des systèmes déjà existants, ce qui permet de limiter les éventuels impacts négatifs de l'introduction de cette nouvelle mesure.

12. Énergie

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

13. Mobilité

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

14. Alimentation

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

15. Changements climatiques

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

16. Ressources naturelles

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

17. Air intérieur et extérieur

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

18. Biodiversité

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

19. Nuisances

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

20. Autorités publiques

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

21. Cohérence des politiques en faveur du développement

1. Identifiez les éventuels impacts directs et indirects du projet sur les pays en développement dans les domaines suivants : sécurité alimentaire, santé et accès aux médicaments, travail décent, commerce local et international, revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation), mobilité des personnes, environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre), paix et sécurité.

☐ Impact sur les pays en développement. | ☒ Pas d'impact sur les pays en développement.

Expliquez pourquoi :

La mesure envisagée ne vise que les plus-values réalisées par des habitants du Royaume.

**ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 78.039/1/V VAN 12 SEPTEMBER 2025**

Op 18 juli 2025 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de minister van Financiën verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 4 september 2025, een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet 'tot invoering van een belasting op meerwaarden op financiële activa'.

Het voorontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 2 september 2025. De kamer was samengesteld uit Wouter PAS, wnd. kamervoorzitter, Toon MOONEN en Elly VAN DE VELDE, staatsraden, Johan PUT en Bruno PEETERS, assessoren, en Yves DEPOORTER, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Allan MAGEROTTE, adjunct-auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Elly VAN DE VELDE, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 12 september 2025.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

^{*} Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juni en 15 augustus.

¹ Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

**AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 78.039/1/V DU 12 SEPTEMBRE 2025**

Le 18 juillet 2025, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le ministre des Finances à communiquer un avis dans un délai de trente jours, prorogé de plein droit jusqu'au 4 septembre 2025^{''}, sur un avant-projet de loi 'introduisant un impôt sur les plus-values sur les actifs financiers'.

L'avant-projet a été examiné par la première chambre des vacations le 2 septembre 2025. La chambre était composée de Wouter PAS, président de chambre f.f., Toon MOONEN et Elly VAN DE VELDE, conseillers d'État, Johan PUT et Bruno PEETERS, assesseurs, et Yves DEPOORTER, greffier.

Le rapport a été présenté par Allan MAGEROTTE, auditeur adjoint.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Elly VAN DE VELDE, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 12 septembre 2025.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique¹ et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

^{''} Ce délai résulte de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, *in fine*, des lois 'sur le Conseil d'État', coordonnées le 12 janvier 1973 qui précise que ce délai est prolongé de plein droit de quinze jours lorsqu'il prend cours du 15 juin au 15 août.

¹ S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par "fondement juridique" la conformité aux normes supérieures.

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van wet strekt ertoe meerwaarden op financiële activa als een divers inkomen belastbaar te stellen, indien deze worden verwezenlijkt naar aanleiding van een overdracht ten bezwarende titel buiten het uitoefenen van een beroepswerkzaamheid en in het kader van normale verrichtingen van het beheer van een privévermogen. Daartoe wordt artikel 90, eerste lid, 9°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (hierna: WIB 92) vervangen (artikel X3 van het voorontwerp) en wordt in artikel 90, eerste lid, 1°, van het WIB 92 tevens verwezen naar dat punt 9° (artikel X2 van het voorontwerp)².

De ontworpen regeling is niet alleen van toepassing in de personenbelasting, maar ook in de rechtspersonenbelasting voor de in artikel 220, 3° en 4°, van het WIB 92 vermelde rechtspersonen of verenigingen (artikelen X15 tot X17 van het voorontwerp). Er is wel voorzien in een vrijstelling voor instellingen die onderworpen zijn aan de rechtspersonenbelasting en giften kunnen ontvangen die bij de belastingplichtige die de gift heeft gedaan in aanmerking komen voor een belastingvermindering (artikel X16 van het voorontwerp). Bovendien vult artikel X1 van het voorontwerp artikel 5/2 van het WIB 92 aan, in die zin dat de beoogde meerwaarden ook belastbaar zijn indien verkregen op een rekening op naam van een vereniging die geen winsten of baten verkrijgt of die niet onderworpen is aan de vennootschapsbelasting of de rechtspersonenbelasting. In dat geval zijn de meerwaarden belastbaar in hoofde van de rijksinwoner die gemachtigd is deze rekening te beheren, alsof deze rijksinwoner deze inkomsten rechtstreeks zou hebben verkregen.

3. Meer specifiek stelt het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, van het WIB 92 de volgende drie categorieën meerwaarden belastbaar (artikel X3 van het voorontwerp). Ten eerste gaat het om meerwaarden verwezenlijkt naar aanleiding van de overdracht onder bezwarende titel van aandelen en winstbewijzen, hoe ook genaamd, door een overdrager die alleen of samen met zijn echtgenoot of zijn afstammelingen, ascendenten, zijn zijverwanten tot en met de tweede graad en die van zijn echtgenoot op de overnemer rechtstreeks of onrechtstreeks controle uitoefent zoals bedoeld in artikel 1:14 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen (hierna: WVV) (de zogenaamde “interne meerwaarden”) (ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, a), van het WIB 92). Ten tweede betreft het verwezenlijkte meerwaarden naar aanleiding van de overdracht onder bezwarende titel van aandelen, hoe ook genaamd, indien de overdrager minstens 20 % bezit van de rechten in een vennootschap waarvan de aandelen worden overgedragen, en dit buiten de overdrachten bedoeld in voormeld punt a) (het zogenaamde “aanmerkelijk belang”) (ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, b), van het WIB 92). Ten derde gaat het ook om meerwaarden op financiële activa die worden verwezenlijkt buiten de overdrachten bedoeld in voormelde punten a) en b) (de zogenaamde “restcategorie”) (ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, c), van het WIB 92).

² Worden de met het voorontwerp beoogde meerwaarden gerealiseerd buiten de normale verrichtingen van het beheer van een privévermogen, geldt nog steeds het huidige artikel 90, eerste lid, 1°, van het WIB 92.

PORTÉE DE L'AVANT-PROJET

2. L'avant-projet de loi soumis pour avis a pour objet de rendre imposables les plus-values sur les actifs financiers à titre de revenus divers si celles-ci sont réalisées à l'occasion d'une cession à titre onéreux en dehors de l'exercice d'une activité professionnelle et dans le cadre d'opérations de gestion normale d'un patrimoine privé. À cet effet, l'article 90, alinéa 1er, 9°, du Code des impôts sur les revenus 1992 (ci-après: CIR 92) est remplacé (article X3 de l'avant-projet) et l'article 90, alinéa 1er, 1°, du CIR 92 fait également référence à ce point 9° (article X2 de l'avant-projet)².

La réglementation en projet s'applique non seulement dans le cadre de l'impôt des personnes physiques, mais également dans le cadre de l'impôt des personnes morales pour les personnes morales ou associations mentionnées à l'article 220, 3° et 4°, du CIR 92 (articles X15 à X17 de l'avant-projet). Elle prévoit toutefois une exonération pour les institutions assujetties à l'impôt des personnes morales, qui peuvent recevoir des libéralités donnant lieu à une réduction d'impôt dans le chef du contribuable qui a effectué le don (article X16 de l'avant-projet). En outre, l'article X1 de l'avant-projet complète l'article 5/2 du CIR 92, en ce sens que les plus-values visées sont également imposables si elles ont été recueillies sur un compte au nom d'une association, qui ne recueille pas de bénéfices ou profits ou qui n'est pas assujettie à l'impôt des sociétés ou à l'impôt des personnes morales. Dans ce cas, les plus-values sont imposables dans le chef de l'habitant du Royaume habilité à gérer ce compte, comme si cet habitant du Royaume les avait recueillies directement.

3. Plus spécifiquement, l'article 90, alinéa 1er, 9°, en projet, du CIR 92 rend les trois catégories de plus-values suivantes imposables (article X3 de l'avant-projet). Premièrement, il s'agit des plus-values réalisées à l'occasion de leur cession à titre onéreux d'actions, parts et parts bénéficiaires, quelle que soit leur dénomination, par un cédant qui, à lui seul ou avec son conjoint, ses descendants, ascendants et collatéraux jusqu'au deuxième degré inclusivement et ceux de son conjoint, exerce sur le cessionnaire un contrôle direct ou indirect au sens de l'article 1:14 du Code des sociétés et des associations (ci-après: CSA) (les “plus-values internes”) (article 90, alinéa 1er, 9°, a), en projet, du CIR 92). Deuxièmement, il s'agit des plus-values réalisées à l'occasion de la cession à titre onéreux d'actions et parts, quelle que soit leur dénomination, si le cédant possède au moins 20 p.c. des droits dans une société dont les actions et parts sont cédées, et ce en dehors des cessions visées au a) précité (la “participation substantielle”) (article 90, alinéa 1er, 9°, b), en projet, du CIR 92). Troisièmement, il s'agit également des plus-values sur les actifs financiers réalisées en dehors des cessions visées aux a) et b) précités (la “catégorie résiduaire”) (article 90, alinéa 1er, 9°, c), en projet, du CIR 92).

² Si les plus-values visées par l'avant-projet sont réalisées en dehors des opérations de gestion normale d'un patrimoine privé, l'article 90, alinéa 1er, 1°, du CIR 92, actuel, reste applicable.

Artikel X4 van het voorontwerp herstelt het opgeheven artikel 92, § 1, van het WIB 92 ter bepaling van het begrip “financiële activa” zoals bedoeld in het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, c), van het WIB 92. Er zijn vier categorieën financiële activa: de financiële instrumenten zoals bedoeld in artikel 2, eerste lid, 1°, a) tot k), van de wet van 2 augustus 2002 ‘betreffende het toezicht op de financiële sector en de

L'article X4 de l'avant-projet rétablit l'article 92, § 1er, abrogé, du CIR 92 afin de préciser la notion d'“actifs financiers” visée à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c), en projet, du CIR 92. Il existe quatre catégories d'actifs financiers: les instruments financiers visés à l'article 2, alinéa 1er, 1°, a) à k), de la loi du 2 août 2002 ‘relative à la surveillance du secteur financier et aux services

financiële diensten³, bepaalde verzekeringsovereenkomsten en kapitalisatieverrichtingen, de cryptoactiva, met inbegrip van niet-verwisselbare tokens (hierna: NFT), en de geldmiddelen,

³ Artikel 2, eerste lid, 1°, a) tot k), van de wet van 2 augustus 2002 vermeldt de volgende financiële activa:

- a) effecten, als omschreven in het 31°;
- b) geldmarktinstrumenten, als omschreven in het 32°;
- c) rechten van deelneming in instellingen voor collectieve belegging;
- d) opties, futures, swaps, rentetermijn-contracten en andere derivatencontracten die betrekking hebben op effecten, valuta, rentevoeten of rendementen, emissierechten, of andere afgeleide instrumenten, financiële indexen of maatstaven en die kunnen worden afgewikkeld door middel van materiële aflevering of in contanten;
- e) opties, futures, swaps, termijncontracten en andere derivatencontracten die betrekking hebben op grondstoffen en in contanten moeten of mogen worden afgewikkeld naar keuze van één van de partijen (tenzij de reden het in gebreke blijven is of een andere gebeurtenis die beëindiging van het contract tot gevolg heeft);
- f) opties, futures, swaps en andere derivatencontracten die betrekking hebben op grondstoffen en kunnen worden afgewikkeld door middel van materiële levering, mits zij worden verhandeld op een gereglementeerde markt, een MTF of een OTF, met uitzondering van voor de groothandel bestemde energieproducten die zijn verhandeld op een OTF die door middel van materiële levering moeten worden afgewikkeld;
- g) andere, niet in f) vermelde opties, futures, swaps, termijncontracten en andere derivatencontracten die betrekking hebben op grondstoffen, die kunnen worden afgewikkeld door middel van materiële levering en niet voor commerciële doeleinden bestemd zijn, en die de kenmerken van andere afgeleide financiële instrumenten hebben;
- h) afgeleide instrumenten voor de overdracht van het kredietrisico;
- i) financiële contracten ter verrekening van verschillen ("contracts for differences");
- j) opties, futures, swaps, rentetermijncontracten en andere derivatencontracten met betrekking tot klimaatvariabelen, vrachtarieven, inflatiepercentages of andere officiële economische statistieken, en die contant moeten, of, op verzoek van één der partijen, kunnen worden afgewikkeld (tenzij de reden het in gebreke blijven is of een andere gebeurtenis die beëindiging van het contract tot gevolg heeft), alsmede andere derivatencontracten met betrekking tot activa, rechten, verbintenissen, indices en maatregelen dan die vermeld in het 1° die de kenmerken van andere afgeleide financiële instrumenten bezitten, waarbij inzonderheid in aanmerking wordt genomen of zij op een gereglementeerde markt, een MTF of een OTF worden verhandeld;
- k) emissierechten.

Artikel 2, eerste lid, 31°, van dezelfde wet luidt als volgt: "effecten": alle categorieën op de kapitaalmarkt verhandelbare waardepapieren, betaalinstrumenten uitgezonderd, zoals :

- a) aandelen in vennootschappen en andere met aandelen in vennootschappen, partnerships of andere entiteiten gelijk te stellen waardepapieren, alsmede aandelencertificaten;
- b) obligaties en andere schuldinstrumenten, alsmede certificaten betreffende dergelijke effecten;
- c) alle andere waardepapieren die het recht verlenen die effecten te verwerven of te verkopen of die aanleiding geven tot een afwikkeling in contanten waarvan het bedrag wordt bepaald op grond van effecten, valuta's, rentevoeten of rendementen, grondstoffenprijzen of andere indexen of maatstaven".

Artikel 2, eerste lid, 32°, van dezelfde wet luidt als volgt: "geldmarktinstrumenten": alle categorieën instrumenten die gewoonlijk op de geldmarkt worden verhandeld, zoals schatkistpapier, depositocertificaten en commercial paper, betaalinstrumenten uitgezonderd".

financiers³, certains contrats d'assurance et opérations de capitalisation, les crypto-actifs, y compris les jetons non fongibles (ci-après: NFT), et les devises, à savoir les billets de

³ L'article 2, alinéa 1er, 1°, a) à k), de la loi du 2 août 2002 mentionne les actifs financiers suivants :

- a) les valeurs mobilières, telles que définies au 31°;
- b) les instruments du marché monétaire, tels que définis au 32°;
- c) les parts d'organismes de placement collectif;
- d) les contrats d'option, contrats à terme ferme (futures), contrats d'échange, accords de taux futurs et tous autres contrats dérivés relatifs à des valeurs mobilières, des monnaies, des taux d'intérêt ou des rendements, des quotas d'émission ou autres instruments dérivés, indices financiers ou mesures financières qui peuvent être réglés par une livraison physique ou en espèces;
- e) les contrats d'option, contrats à terme ferme (futures), contrats d'échange, contrats à terme ferme (forwards) et tous autres contrats dérivés relatifs à des matières premières qui doivent être réglés en espèces ou peuvent être réglés en espèces à la demande d'une des parties (autrement qu'en cas de défaillance ou d'autre incident provoquant la résiliation);
- f) les contrats d'option, contrats à terme ferme (futures), contrats d'échange et tout autre contrat dérivé relatif à des matières premières qui peuvent être réglés par livraison physique, à condition qu'ils soient négociés sur un marché réglementé, un MTF ou un OTF, à l'exception des produits énergétiques de gros qui sont négociés sur un OTF et qui doivent être réglés par livraison physique;
- g) les contrats d'option, contrats à terme ferme (futures), contrats d'échange, contrats à terme ferme (forwards) et tous autres contrats dérivés relatifs à des matières premières qui peuvent être réglés par livraison physique, non mentionnés par ailleurs au point f) et non destinés à des fins commerciales, qui présentent les caractéristiques d'autres instruments financiers dérivés;
- h) les instruments dérivés servant au transfert du risque de crédit;
- i) les contrats financiers pour différences (financial contracts for differences);
- j) les contrats d'option, contrats à terme ferme (futures), contrats d'échange, accords de taux futurs et tous autres contrats dérivés relatifs à des variables climatiques, à des tarifs de fret, ou à des taux d'inflation ou d'autres statistiques économiques officielles qui doivent être réglés en espèces ou peuvent être réglés en espèces à la demande d'une des parties (autrement qu'en cas de défaillance ou d'autre incident provoquant la résiliation), de même que tous autres contrats dérivés concernant des actifs, des droits, des obligations, des indices et des mesures non mentionnés par ailleurs au 1°, qui présentent les caractéristiques d'autres instruments financiers dérivés en tenant compte de ce que, notamment, ils sont négociés sur un marché réglementé, un MTF ou un OTF;
- k) les quotas d'émission.

L'article 2, alinéa 1er, 31°, de la même loi s'énonce comme suit : « 'valeurs mobilières' : les catégories de titres négociables sur le marché des capitaux (à l'exception des instruments de paiement), telles que :

- a) les actions de sociétés et autres titres équivalents à des actions de sociétés, de sociétés de type partnership ou d'autres entités, ainsi que les certificats représentatifs d'actions;
- b) les obligations et les autres titres de créance, y compris les certificats concernant de tels titres;
- c) toute autre valeur donnant le droit d'acquérir ou de vendre de telles valeurs ou donnant lieu à un règlement en espèces, fixé par référence à des valeurs mobilières, à une monnaie, à un taux d'intérêt ou rendement, aux matières premières ou à d'autres indices ou mesures ».

L'article 2, alinéa 1er, 32°, de la même loi s'énonce comme suit : « 'instruments du marché monétaire' : les catégories d'instruments habituellement négociés sur le marché monétaire, telles que les bons du Trésor, les certificats de dépôt et les effets de commerce (à l'exclusion des instruments de paiement) ».

meer bepaald bankbiljetten en muntstukken, giraal geld of elektronisch geld, en beleggingsgoud. Daarnaast stelt het ontworpen artikel 92, § 2, van het WIB 92 de volgende twee verrichtingen gelijk met een “overdracht onder bezwarende titel” zoals bedoeld in het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, van het WIB 92: de vereffening bij leven van kapitalen en afkoopwaarden van levensverzekeringsovereenkomsten en kapitalisatieverrichtingen, en het overbrengen van de fiscale woonplaats of zetel van fortuin naar het buitenland. Het ontworpen artikel 92, § 3, van het WIB 92 stelt vast in wiens hoofde de meerwaarden worden geacht inkomsten te vormen, met name de eigenaar of de blote eigenaar van de overgedragen financiële activa en de rechthebbende in geval van een verzekeringsovereenkomst of een kapitalisatieverrichting.

Artikel X5 van het voorontwerp heft artikel 94 van het WIB 92 op, dat thans een specifieke antimisbruikbepaling omvat bij de doorverkoop van aandelen binnen een termijn van 12 maanden aan een rechtspersoon die uiteindelijk buiten de Europese Economische Ruimte is gevestigd en inwerkt op het thans geldende artikel 90, eerste lid, 9°, tweede streepje, van het WIB 92 dat door de om advies voorgelegde regeling wordt vervangen.

De artikelen X6 en X7 van het voorontwerp voorzien in een tijdelijke vrijstelling van de meerwaarden op aandelen of deelbewijzen in een beleggingsvennootschap of een gemeenschappelijk beleggingsfonds dat een instelling voor collectieve belegging is of een alternatieve instelling voor collectieve belegging, wanneer deze worden verwezenlijkt naar aanleiding van een reorganisatie (een fusie, een splitsing, een daarmee gelijkgestelde verrichting), of een omvorming (ontworpen artikelen 95/1 en 96/1 van het WIB 92).

De artikelen X8 en X9 van het voorontwerp strekken ertoe de volgende inkomsten vrij te stellen van de beoogde belasting (ontworpen artikel 96/2, eerste lid, van het WIB 92):

1° de eerste schijf van 1.000.000 euro van de inkomsten verkregen naar aanleiding van een overdracht in het kader van een “aanmerkelijk belang” (zoals bedoeld in het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, b), van het WIB 92). Het bedrag van deze schijf wordt verminderd met de vrijgestelde schijf van de meerwaarde overeenkomstig dezelfde bepaling waarvan de belastingplichtige het voordeel heeft genoten in de loop van de vier voorgaande belastbare tijdperken (ontworpen artikel 96/2, tweede lid, van het WIB 92);

2° de eerste schijf van 5.940 euro van de inkomsten op financiële activa (zoals bedoeld in het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, c), van het WIB 92);

3° de aanvullende schijf van een bedrag gelijk aan het positieve verschil tussen 594 euro en de vrijstelling vervat in punt 2° zoals zij daadwerkelijk werd aangewend in het vorige belastbare tijdperk voor elke periode van 12 maanden waarin de belastingplichtige gebruik heeft gemaakt van de vrijstelling vervat in punt 2° voor een bedrag van minder dan 594 euro;

banque et les pièces de monnaie, la monnaie scripturale ou la monnaie électronique, ainsi que l'or d'investissement. En outre, l'article 92, § 2, en projet, du CIR 92, assimile les deux opérations suivantes à une “cession à titre onéreux” visée à l'article 90, alinéa 1er, 9°, en projet, du CIR 92: la liquidation en cas de vie de capitaux et valeurs de rachat de contrats d'assurance-vie et d'opérations de capitalisation, et le transfert du domicile fiscal ou du siège de la fortune à l'étranger. L'article 92, § 3, en projet, du CIR 92 détermine dans le chef de qui les plus-values sont censées constituer des revenus, à savoir le propriétaire ou le nu-propriétaire des actifs financiers cédés et l'ayant droit en cas d'un contrat d'assurance ou d'une opération de capitalisation.

L'article X5 de l'avant-projet abroge l'article 94 du CIR 92, qui contient actuellement une disposition anti-abus spécifique en cas de revente d'actions ou de parts dans un délai de 12 mois à une personne morale qui est établie finalement en dehors de l'Espace économique européen, et qui affecte l'article 90, alinéa 1er, 9°, deuxième tiret, actuellement en vigueur, du CIR 92, qui est remplacé par la réglementation soumise pour avis.

Les articles X6 et X7 de l'avant-projet prévoient une exonération temporaire des plus-values sur actions ou parts d'une société d'investissement ou d'un fonds commun de placement qui est un organisme de placement collectif ou un organisme de placement collectif alternatif lorsque celles-ci sont réalisées à l'occasion d'une réorganisation (une fusion, une scission, une opération assimilée à une fusion ou à une scission), ou d'une transformation (articles 95/1 et 96/1, en projet, du CIR 92).

Les articles X8 et X9 de l'avant-projet visent à exonérer les revenus suivants de l'impôt visé (article 96/2, alinéa 1er, en projet, du CIR 92):

1° la première tranche de 1.000.000 euros des revenus recueillis à l'occasion d'une cession dans le cadre d'une “participation substantielle” (visée à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b), en projet, du CIR 92). Le montant de cette tranche est diminué de la tranche de la plus-value exonérée, conformément à cette même disposition dont le contribuable a bénéficié au cours des quatre périodes imposables précédentes (article 96/2, alinéa 2, en projet, du CIR 92);

2° la première tranche de 5.940 euros des revenus sur les actifs financiers (visés à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c), en projet, du CIR 92);

3° la tranche complémentaire d'un montant égal à la différence positive entre 594 euros et l'exonération prévue au 2° qui a été effectivement utilisée au cours de la période imposable précédente pour chaque période de 12 mois au cours de laquelle le contribuable a bénéficié de l'exonération visée au 2° pour un montant inférieur à 594 euros;

4° de inkomsten bedoeld in het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, van het WIB 92 verkregen bij de inbreng van aandelen en die niet vallen onder de vrijstelling vervat in artikel 95;

5° de inkomsten op financiële activa die verband houden met de belastingvermindering voor het lange termijnsparen in het kader van het aanvullend pensioen;

6° de inkomsten van financiële activa voor zover die op datum van hun verwezenlijking belastbaar zijn als roerend inkomen of beroepsinkomen of onderworpen zijn aan de taks op het lange termijnsparen zoals vervat in artikel 184 van het Wetboek diverse rechten en taksen.

Artikel X10 van het voorontwerp vervangt artikel 102 van het WIB 92. Die bepaling omschrijft het begrip “meerwaarde” als het positieve verschil tussen de in geld, in effecten of in enige andere vorm verkregen prijs en de aanschaffingswaarde (ontworpen artikel 102, § 1, eerste lid, van het WIB 92) en bepaalt wat onder aanschaffingswaarde moet worden begrepen, met name de prijs waartegen het financiële actief onder bezwarende titel is verkregen (ontworpen artikel 102, § 1, tweede lid, van het WIB 92). Naargelang de aard van het financiële actief worden afwijkende aanschaffingswaarden of wijzen van berekening van de meerwaarde bepaald (ontworpen artikel 102, § 1, derde lid, en §§ 2 en 3, van het WIB 92). Bij de berekening van de meerwaarde wordt in de regel de zogenaamde “first in first out”-methode (hierna: FIFO) toegepast. Bij meerdere identieke financiële activa, wordt zo het eerst verkregen actief geacht het eerst te zijn overgedragen (ontworpen artikel 102, § 1, vierde lid, van het WIB 92). Door de toepassing van het principe van het zogenaamde “fotomoment” op 31 december 2025 wordt geen belasting geheven op de historische meerwaarden (ontworpen artikel 102, § 4, van het WIB 92). Voor financiële activa die werden verkregen vóór 1 januari 2026 wordt aldus voor de meerwaarde in aanmerking genomen het positieve verschil tussen de in geld, in effecten of in enige andere vorm ontvangen prijs en de waarde van deze financiële activa op 31 december 2025. Naargelang de aard van het financieel actief worden in die bepaling ook verschillende manieren vastgelegd op basis waarvan de waarde ervan op 31 december 2025 bepaald wordt. Voor de overdrachten die plaatsvinden tot en met 31 december 2030 van financiële activa die vóór 1 januari 2026 zijn verworven, kan de belastingplichtige, op zijn verzoek, ook zelf een andere aanschaffingswaarde aantonen (ontworpen artikel 102, § 4, vierde lid, van het WIB 92). De meerwaarden verwezenlijkt op financiële activa kunnen ook worden verminderd met minderwaarden overeenkomstig het ontworpen artikel 102, § 5, van het WIB 92.

Artikel X12 van het voorontwerp wijzigt artikel 171 van het WIB 92 en bepaalt de toepasselijke afzonderlijke aanslagvoeten van de belasting op meerwaarden op financiële activa, met name 10 % op meerwaarden verwezenlijkt naar aanleiding van een overdracht onder het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, c), van het WIB 92 (“restcategorie”) (ontworpen artikel 171, 2°, e), van het WIB 92), progressieve belastingtarieven van 1,25 % (schijf 1 tot 2.500.000 euro), 2,5 % (schijf 2.500.000 tot 5.000.000 euro), 5 % (schijf 5.000.000 tot 10.000.000 euro) en 10 % (schijf boven 10.000.000 euro) voor meerwaarden verwezenlijkt naar aanleiding van een overdracht onder het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, b), van het WIB 92

4° les revenus visés à l'article 90, alinéa 1er, 9°, en projet, du CIR 92 obtenus en cas d'apport d'actions ou de parts et qui ne tombent pas sous l'exonération visée à l'article 95;

5° les revenus sur les actifs financiers liés à la réduction d'impôt pour l'épargne à long terme dans le cadre de la pension complémentaire;

6° les revenus d'actifs financiers pour autant qu'ils soient imposables comme revenus mobiliers ou professionnels à la date de leur réalisation ou qu'ils soient soumis à la taxe sur l'épargne à long terme inscrite à l'article 184 du Code des droits et taxes divers.

L'article X10 de l'avant-projet remplace l'article 102 du CIR 92. Cette disposition définit la notion de “plus-value” comme la différence positive entre le prix reçu, en espèces, en titres ou sous toute autre forme, et la valeur d'acquisition (article 102, § 1er, alinéa 1er, en projet, du CIR 92) et précise ce qu'il faut entendre par valeur d'acquisition, à savoir le prix auquel l'actif financier a été acquis à titre onéreux (article 102, § 1er, alinéa 2, en projet, du CIR 92). En fonction de la nature de l'actif financier, il détermine des valeurs d'acquisition ou des modes de calcul de la plus-value dérogatoires (article 102, § 1er, alinéa 3, et §§ 2 et 3, en projet, du CIR 92). Lors du calcul de la plus-value, on applique en règle générale ce que l'on appelle la méthode du “premier entré, premier sorti” (ci-après: FIFO). Ainsi, en cas de plusieurs actifs financiers identiques, le premier actif financier acquis est censé être le premier actif cédé (article 102, § 1er, alinéa 4, en projet, du CIR 92). En appliquant le principe dit de la “date de référence” au 31 décembre 2025, aucun impôt n'est perçu sur les plus-values historiques (article 102, § 4, en projet, du CIR 92). Ainsi, pour les actifs financiers qui ont été acquis avant le 1er janvier 2026, la plus-value s'entend de la différence positive entre le prix reçu, en espèces, en titres, ou sous toute autre forme, et la valeur de ces actifs financiers au 31 décembre 2025. En fonction de la nature de l'actif financier, cette disposition fixe également différentes méthodes sur la base desquelles la valeur de celui-ci est fixée au 31 décembre 2025. Pour les cessions réalisées jusqu'au 31 décembre 2030 d'actifs financiers acquis avant le 1er janvier 2026, le contribuable peut, à sa demande, également démontrer lui-même une autre valeur d'acquisition (article 102, § 4, alinéa 4, en projet, du CIR 92). Les plus-values réalisées sur des actifs financiers peuvent également être diminuées des moins-values, conformément à l'article 102, § 5, en projet, du CIR 92.

L'article X12 de l'avant-projet modifie l'article 171 du CIR 92 et détermine les taux d'imposition distincts applicables de l'impôt sur les plus-values sur les actifs financiers, à savoir 10 % sur les plus-values réalisées à l'occasion d'une cession visée à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c), en projet, du CIR 92 (“catégorie résiduaire”) (article 171, 2°, e), en projet, du CIR 92), des taux d'imposition progressifs de 1,25 % (tranche de 1 à 2.500.000 euros), 2,5 % (tranche de 2.500.000 à 5.000.000 euros), 5 % (tranche de 5.000.000 à 10.000.000 euros) et 10 % (tranche supérieure à 10.000.000 euros) pour les plus-values réalisées à l'occasion d'une cession visée à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b), en projet, du CIR 92 (“participation substantielle”

(“aanmerkelijk belang”) (ontworpen artikel 171, 2°, f), 9° tot 11°, van het WIB 92), en tot slot 33 % op meerwaarden verwezenlijkt naar aanleiding van een overdracht onder het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, a), van het WIB 92 (“interne meerwaarden”) (wijziging van artikel 171, 1°, a), van het WIB 92). Artikel 171, 4°, van het WIB 92 wordt aangevuld met een punt l) naar luid waarvan de meerwaarden in het kader van een “aanmerkelijk belang” belastbaar zijn tegen een tarief van 16,5 % bij overdrachten aan een rechtspersoon die niet in de Europese Economische Ruimte is gevestigd.

Artikel X13 van het voorontwerp wijzigt artikel 178, §§ 3 en 5, van het WIB 92 in die zin dat het bedrag van de vrijgestelde inkomsten met betrekking tot de overdrachten in het kader van het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, c), van het WIB 92 (“restcategorie”) wordt geïndexeerd, terwijl voor de vrijgestelde inkomsten in het kader van het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, b), van het WIB 92 (“aanmerkelijk belang”) geen indexatie geldt.

De artikelen X15 tot X17 van het voorontwerp strekken tot de onderwerping van de belastingplichtigen in de rechtspersonenbelasting zoals vervat in artikel 220, 3° of 4°, van het WIB 92, aan de belastbaarheid van de meerwaarden op financiële activa. Daartoe voegt artikel X16 van het voorontwerp artikel 222/1, eerste lid, van het WIB 92 in, waarbij evenzeer wordt voorzien in een uitzondering voor de rechtspersonen of verenigingen die luidens artikel 145³³, § 1, van het WIB 92 voor de belastingplichtige die aan deze instellingen een gift heeft gedaan aanleiding geven tot een belastingvermindering voor die giften. Artikel X17 van het voorontwerp wijzigt artikel 225 van het WIB 92 om de aanslagvoeten vast te leggen parallel aan de regeling in de personenbelasting.

Artikel X18 van het voorontwerp heft artikel 228, § 2, 9°, h), van het WIB 92 op en artikel X19 van het voorontwerp wijzigt artikel 232, eerste lid, 2°, van het WIB 92 teneinde de toepassing van de meerwaardebelasting voor belastingplichtigen onderworpen aan de belasting der niet-inwoners uit te sluiten.

De artikelen X20 tot X25 van het voorontwerp voeren een regeling inzake roerende voorheffing in voor de belasting op meerwaarden op financiële activa. De inning van de roerende voorheffing via een tussenpersoon wordt enkel voorzien voor de meerwaarden verwezenlijkt naar aanleiding van een overdracht in het kader van het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, c), van het WIB 92 (“restcategorie”) en niet in het kader van een “aanmerkelijk belang” noch bij “interne meerwaarden”. Die roerende voorheffing geldt voor de restcategorie overigens meer specifiek enkel voor de financiële instrumenten zoals bedoeld in artikel 2, eerste lid, 1°, a) tot k), van de wet van 2 augustus 2002 en de verzekeringsovereenkomsten en kapitalisatieverrichtingen, en dus niet voor de cryptoactiva en de geldmiddelen. De meerwaarde wordt in die laatste twee gevallen vermeld in de aangifte in de personenbelasting. Voor de inhouding van de roerende voorheffing houdt de tussenpersoon geen rekening met gelijkgestelde verrichtingen (zoals bedoeld in het ontworpen artikel 92, § 2, van het WIB 92), vrijstellingsschijven (zoals bedoeld in het ontworpen artikel 96/2, eerste lid, 2° en 3°, van het WIB 92), noch met een eventuele hogere aanschaffingswaarde (zoals bedoeld in het ontworpen artikel 102, § 4, *in fine*, van het WIB 92) of

) (artikel 171, 2°, f), 9° à 11°, en projet, du CIR 92), et enfin 33 % sur les plus-values réalisées à l'occasion d'une cession visée à l'article 90, alinéa 1er, 9°, a), en projet, du CIR 92 (“plus-values internes”) (modification de l'article 171, 1°, a), du CIR 92). L'article 171, 4°, du CIR 92 est complété par un point l), selon lequel les plus-values réalisées dans le cadre d'une “participation substantielle” sont imposables au taux de 16,5 % en cas de cessions à une personne morale qui n'est pas établie dans l'Espace économique européen.

L'article X13 de l'avant-projet modifie l'article 178, §§ 3 et 5, du CIR 92 en ce sens que le montant des revenus exonérés relatifs aux cessions dans le cadre de l'article 90, alinéa 1er, 9°, c), en projet, du CIR 92 (“catégorie résiduaire”) est indexé, alors qu'aucune indexation ne s'applique aux revenus exonérés dans le cadre de l'article 90, alinéa 1er, 9°, b), en projet, du CIR 92 (“participation substantielle”).

Les articles X15 à X17 de l'avant-projet visent à assujettir les contribuables soumis à l'impôt des personnes morales, visés à l'article 220, 3° ou 4°, du CIR 92, à l'imposition des plus-values sur les actifs financiers. À cet effet, l'article X16 de l'avant-projet insère l'article 222/1, alinéa 1er, du CIR 92, qui prévoit également une exception pour les personnes morales ou associations qui, selon l'article 145³³, § 1er, du CIR 92, donnent lieu à une réduction d'impôt pour les libéralités dans le chef du contribuable qui a effectué un don à ces institutions. L'article X17 de l'avant-projet modifie l'article 225 du CIR 92 en vue de fixer les taux d'imposition parallèlement au régime applicable à l'impôt des personnes physiques.

L'article X18 de l'avant-projet abroge l'article 228, § 2, 9°, h), du CIR 92 et l'article X19 de l'avant-projet modifie l'article 232, alinéa 1er, 2°, du CIR 92 afin d'exclure les contribuables soumis à l'impôt des non-résidents de l'application de l'impôt sur les plus-values.

Les articles X20 à X25 de l'avant-projet instaurent un régime de précompte mobilier pour l'impôt sur les plus-values sur les actifs financiers. La perception du précompte mobilier par le biais d'un intermédiaire est uniquement prévue pour les plus-values réalisées à l'occasion d'une cession dans le cadre de l'article 90, alinéa 1er, 9°, c), en projet, du CIR 92 (“catégorie résiduaire”) et non dans le cadre d'une “participation substantielle”, ni dans le cadre de “plus-values internes”. Ce précompte mobilier s'applique au demeurant à la catégorie résiduaire de manière plus spécifique et uniquement aux instruments financiers visés à l'article 2, alinéa 1er, 1°, a) à k), de la loi du 2 août 2002 et aux contrats d'assurance et opérations de capitalisation, et donc pas aux crypto-actifs et aux devises. Dans ces deux derniers cas, la plus-value est mentionnée dans la déclaration à l'impôt des personnes physiques. Pour la retenue du précompte mobilier, l'intermédiaire ne tient pas compte des opérations assimilées (visées à l'article 92, § 2, en projet, du CIR 92), des tranches d'exonération (visées à l'article 96/2, alinéa 1er, 2° et 3°, en projet, du CIR 92), ni d'une éventuelle valeur d'acquisition supérieure (visée à l'article 102, § 4, *in fine*, en projet, du CIR 92) ou d'une moins-value (visée à l'article 102, § 5, en projet, du CIR 92).

minderwaarde (zoals bedoeld in het ontworpen artikel 102, § 5, van het WIB 92). Artikel X22 van het voorontwerp voegt artikel 265/1 van het WIB 92 in krachtens welke bepaling de belastingplichtige kan kiezen om niet te worden onderworpen aan de roerende voorheffing (zogenaamde “opt-out”). Daartoe is wel het akkoord van alle andere titularissen van de effectenrekening nodig. Aan de minister van Financiën of zijn afgevaardigde wordt de bevoegdheid gedelegeerd om nader te bepalen op welke wijze die keuze wordt uitgedrukt en welke informatie moet worden meegedeeld aan de administratie door de schuldenaar van de roerende voorheffing. Luidens het ontworpen artikel 307, § 1/1, vierde lid, van het WIB 92 dient de belastingplichtige de verrekening of de terugbetaling van die roerende voorheffing te vragen in zijn aangifte in de personenbelasting (artikel X24 van het voorontwerp). De Koning bepaalt op welke wijze de bewijzen worden geleverd (ontworpen artikel 307, § 1/1, vijfde lid, van het WIB 92). Artikel X25 van het voorontwerp wijzigt tot slot artikel 313, eerste lid, van het WIB 92 teneinde de ingehouden roerende voorheffing bevrijdend te maken.

Luidens het ontworpen artikel 326*bis* van het WIB 92 is de persoon die betrokken is bij overdrachten die leiden tot een “interne meerwaarde” (zoals bedoeld in het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, a), van het WIB 92) of bij overdrachten in het kader van een “aanmerkelijk belang” (zoals bedoeld in het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, b), van het WIB 92) gehouden tot een rapporteringsverplichting (artikel X26 van het voorontwerp). Die bepaling omvat de voorwaarden waaraan de persoon moet voldoen opdat de rapporteringsverplichting toepassing vindt en bevat de inlichtingen die moeten worden verstrekt. Een persoon gebonden door een beroepsgeheim dient de andere personen in te lichten dat hij niet aan de meldingsplicht kan voldoen, waardoor de meldingsplicht automatisch rust op de andere betrokken personen. Deze meldingsplicht geldt niet voor advocaten. De Koning wordt gemachtigd het formulier te bepalen waarmee de verplichting wordt nageleefd.

Artikel X27 van het voorontwerp vult artikel 413/1 van het WIB 92 aan met een zesde paragraaf om te voorzien in een mechanisme van een automatisch uitstel van betaling van de belasting voor de belastingplichtige wiens woonplaats, zetel van fortuin of zetel van beheer of bestuur werd overgedragen naar een andere lidstaat van de Europese Unie, een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte of een staat waarmee België een dubbelbelastingverdrag heeft afgesloten. Het uitstel vervalt indien de betrokken activa onder bezwarende titel worden overgedragen of worden bezwaard met een zakelijke zekerheid, of wanneer de belastingplichtige zijn fiscale woonplaats overdraagt naar een andere staat dan een lidstaat van de Europese Unie, een lidstaat van de Europese Economische Ruimte of een staat waarmee België een dubbelbelastingverdrag heeft en niet om een uitstel van betaling heeft gevraagd. Luidens die bepaling is tevens een jaarlijkse verlenging van het uitstel van betaling mogelijk op voorwaarde van een attest waarin de belastingplichtige bevestigt aan de betrokken voorwaarden te voldoen. De betalingsverplichting waarop het uitstel van betaling werd toegekend vervalt wanneer de belastingplichtige zijn woonplaats, zetel van fortuin of zetel van bestuur of beheer opnieuw in België vestigt of na verloop

L'article X22 de l'avant-projet insère l'article 265/1 du CIR 92 aux termes duquel le contribuable peut choisir de ne pas être soumis au précompte mobilier (“opt-out”). L'accord de tous les autres titulaires du compte-titres est toutefois nécessaire à cet effet. Le ministre des Finances ou son délégué est habilité à préciser de quelle manière ce choix est exprimé et quelles informations doivent être communiquées à l'administration par le redevable du précompte mobilier. Selon l'article 307, § 1er/1, alinéa 4, en projet, du CIR 92, le contribuable doit demander l'imputation ou le remboursement de ce précompte mobilier dans sa déclaration à l'impôt des personnes physiques (article X24 de l'avant-projet). Le Roi détermine la manière d'apporter les preuves (article 307, § 1er/1, alinéa 5, en projet, du CIR 92). Enfin, l'article X25 de l'avant-projet modifie l'article 313, alinéa 1er, du CIR 92 afin de rendre le précompte mobilier retenu libératoire.

Selon l'article 326*bis*, en projet, du CIR 92, la personne impliquée dans des cessions donnant lieu à une “plus-value interne” (visée à l'article 90, alinéa 1er, 9°, a), en projet, du CIR 92) ou dans des cessions dans le cadre d'une “participation substantielle” (visée à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b), en projet, du CIR 92) est tenue à une obligation de déclaration (article X26 de l'avant-projet). Cette disposition contient les conditions que la personne doit remplir pour que l'obligation de déclaration s'applique, ainsi que les informations qui doivent être fournies. Une personne liée par le secret professionnel doit informer les autres personnes qu'elle ne peut remplir l'obligation de déclaration, celle-ci incombant automatiquement aux autres personnes concernées. Cette obligation de déclaration ne s'applique pas aux avocats. Le Roi est habilité à déterminer la forme sous laquelle cette obligation doit être respectée.

L'article X27 de l'avant-projet complète l'article 413/1 du CIR 92 par un paragraphe 6 afin de prévoir un mécanisme de report automatique de paiement de l'impôt pour le contribuable dont le domicile, le siège de fortune ou le siège de direction ou d'administration a été transféré vers un autre État membre de l'Union européenne, un autre État membre de l'Espace économique européen, ou un État avec lequel la Belgique a conclu une convention préventive de double imposition. Le report prend fin si les actifs concernés sont cédés à titre onéreux ou sont grevés d'une sûreté réelle, ou lorsque le contribuable transfère son domicile fiscal vers un État autre qu'un État membre de l'Union européenne, qu'un État membre de l'Espace économique européen ou qu'un État avec lequel la Belgique a conclu une convention préventive de double imposition et n'a pas demandé de report de paiement. Selon cette disposition, une prolongation annuelle du report de paiement est également possible à condition que le contribuable fournisse une attestation confirmant qu'il remplit les conditions concernées. L'obligation de paiement pour laquelle le report de paiement a été accordé cesse lorsque le contribuable rétablit son domicile, le siège de sa fortune ou son siège de direction ou d'administration en Belgique

van 24 maanden na de overdracht van de woonplaats, zetel van fortuin of zetel van bestuur of beheer naar het buitenland.

Artikel X28 van het voorontwerp vult artikel 466, tweede lid, van het WIB 92 aan om de aanvullende gemeentebelasting en de aanvullende agglomeratiebelasting op de personenbelasting niet te berekenen op de meerwaardebelasting op financiële activa.

Luidens artikel X29 van het voorontwerp is de aan te nemen wet van toepassing vanaf 1 januari 2026.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

ALGEMENE OPMERKINGEN

A. Verenigbaarheid met het gelijkheidsbeginsel

4. Volgens de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof is een verschil in behandeling slechts verenigbaar met de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie, wanneer dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld, rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betrokken maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen; het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie is geschonden wanneer er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.⁴

Het Grondwettelijk Hof kent de fiscale wetgever daarbij een ruime beoordelingsvrijheid toe. Zo overweegt het Hof:

“In fiscale zaken beschikt de wetgever over een ruime beoordelingsvrijheid. Dat is met name het geval wanneer hij de belastingplichtigen, de belastbare materie, de heffingsgrondslag, de aanslagvoet en de eventuele belastingvrijstellingen bepaalt van de belastingen waarin hij voorziet. Het Hof vermag, in die aangelegenheid, de beleidskeuzes van de wetgever, alsook de motieven die daaraan ten grondslag liggen, slechts af te keuren indien zij op een manifeste vergissing zouden berusten of indien zij onredelijk zouden zijn.”⁵

5. Niettemin rijzen vragen in het licht van het fiscaal gelijkheidsbeginsel met betrekking tot de volgende vier aspecten van de regeling inzake meerwaardebelasting op financiële activa.

⁴ Zie GwH 13 maart 2025, nr. 42/2025, B.5.

⁵ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Zie bv.: GwH 17 juli 2014, nr. 107/2014, B.12; GwH 25 september 2014, nr. 141/2014, B.4.1; GwH 30 april 2015, nr. 50/2015, B.16; GwH 18 juni 2015, nr. 91/2015, B.5.1; GwH 16 juli 2015, nr. 104/2015, B.6; GwH 16 juni 2016, nr. 94/2016, B.3; GwH 18 mei 2017, nr. 60/2017, B.11; GwH 15 juni 2017, nr. 79/2017, B.3.1; GwH 19 juli 2017, nr. 99/2017, B.11; GwH 28 september 2017, nr. 104/2017, B.8.

ou après l'expiration d'une période de 24 mois après avoir transféré son domicile, le siège de sa fortune ou son siège de direction ou d'administration à l'étranger.

L'article X28 de l'avant-projet complète l'article 466, alinéa 2, du CIR 92 afin que la taxe communale additionnelle et la taxe d'agglomération additionnelle à l'impôt des personnes physiques ne soient pas calculées sur l'impôt sur les plus-values sur les actifs financiers.

Selon l'article X29 de l'avant-projet, la loi dont l'adoption est envisagée est applicable à partir du 1er janvier 2026.

EXAMEN DU TEXTE

OBSERVATIONS GÉNÉRALES

A. Compatibilité avec le principe d'égalité

4. Selon la jurisprudence de la Cour constitutionnelle, une différence de traitement n'est compatible avec les principes constitutionnels d'égalité et de non-discrimination que si cette différence repose sur un critère objectif et est raisonnablement justifiée. L'existence d'une telle justification doit s'apprécier en tenant compte du but et des effets de la mesure concernée ainsi que de la nature des principes en cause; le principe d'égalité et de non-discrimination est violé lorsqu'il n'existe pas de rapport raisonnable de proportionnalité entre les moyens employés et le but visé⁴. L'article 172 de la Constitution confirme l'applicabilité des règles constitutionnelles d'égalité et de non-discrimination (articles 10 et 11 de la Constitution) en matière d'impôts. Cette disposition constitue en effet une précision ou une application particulière du principe général d'égalité formulé à l'article 10 de la Constitution.

La Cour constitutionnelle accorde à cet égard un pouvoir d'appréciation étendu au législateur fiscal. Elle considère ainsi ce qui suit:

“En matière fiscale, le législateur dispose d'un pouvoir d'appréciation étendu. Tel est notamment le cas lorsqu'il détermine les redevables, la matière imposable, la base d'imposition, le taux d'imposition et les éventuelles exonérations d'impôts qu'il prévoit. Dans cette matière, la Cour ne peut censurer les choix politiques du législateur et les motifs qui les fondent que s'ils reposent sur une erreur manifeste ou sont déraisonnables”⁵.

5. Des questions se posent néanmoins au regard du principe d'égalité en matière fiscale en ce qui concerne les quatre aspects suivants du régime relatif à l'impôt sur les plus-values sur les actifs financiers.

⁴ Voir C.C., 13 mars 2025, n° 42/2025, B.5.

⁵ Jurisprudence constante de la Cour constitutionnelle. Voir par exemple: C.C., 17 juillet 2014, n° 107/2014, B.12; C.C., 25 septembre 2014, n° 141/2014, B.4.1; C.C., 30 avril 2015, n° 50/2015, B.16; C.C., 18 juin 2015, n° 91/2015, B.5.1; C.C., 16 juillet 2015, n° 104/2015, B.6; C.C., 16 juin 2016, n° 94/2016, B.3; C.C., 18 mai 2017, n° 60/2017, B.11; C.C., 15 juin 2017, n° 79/2017, B.3.1; C.C., 19 juillet 2017, n° 99/2017, B.11; C.C., 28 septembre 2017, n° 104/2017, B.8.

1. Meerwaarden op financiële activa

6. Het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, van het WIB 92 schrijft drie categorieën meerwaarden op financiële activa voor die, buiten het uitoefenen van een beroepswerkzaamheid en in het kader van normale verrichtingen van het beheer van een privévermogen, zijn verwezenlijkt naar aanleiding van een overdracht ten bezwarende titel en onder de nieuwe regeling van de meerwaardebelasting op financiële activa vallen (artikel X3 van het voorontwerp). In de memorie van toelichting wordt daarbij vermeld dat meerwaarden op activa “die niet onder het toepassingsgebied van de meerwaardebelasting [op financiële activa] vallen (bijv. (digitale) kunstvoorwerpen)” enkel belastbaar zullen zijn als divers inkomen (overeenkomstig het thans geldende artikel 90, eerste lid, 1°, van het WIB 92) “wanneer de realisatie van de meerwaarde kadert buiten het normale beheer van het privévermogen bestaande uit onroerende goederen, portefeuillewaarden en roerende voorwerpen”.

Gevraagd naar de verantwoording voor het verschil in fiscale behandeling van verwezenlijkte meerwaarden op verschillende activa en waarom meer specifiek de meerwaarden op de door de nieuwe regeling beoogde financiële activa belastbaar zijn wanneer de verwezenlijking ervan kadert binnen het normale beheer van het privévermogen en de meerwaarden op andere activa enkel belastbaar zijn wanneer de verwezenlijking ervan kadert buiten het normale beheer van het privévermogen, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“De uitwerking van een fiscaal beleid behoort tot de prerogatieven van de wetgever. Inherent aan de uitwerking van een fiscaal beleid en de redactie van fiscale wetgeving is de introductie van categorieën die op een verschillende manier behandeld worden. Dergelijke beleidskeuze alsook de motieven die daaraan ten grondslag liggen, kunnen slechts afgekeurd worden indien zij op een manifeste vergissing zouden berusten of indien zij kennelijk onredelijk zouden zijn.

Er zijn verschillende motieven die verantwoorden dat de wetgever een belasting op de gerealiseerde meerwaarden op financiële activa invoert die derhalve niet van toepassing is op andere activa (niet-financiële activa of overige activa).

Een eerste motief betreft de veel grotere handelbaarheid van financiële activa in vergelijking met niet-financiële activa. Financiële activa zijn doorgaans handelbaar via gereglementeerde markten die onder het toezicht staan van een toezichthouder of vertegenwoordigen een recht op kapitaal. Hierdoor zijn de waardebepaling en de realisatie van een meerwaarde objectief bepaalbaar. Andere activa worden daartegen gekenmerkt door een illiquide markt met een in belangrijke mate subjectieve waardebepaling (bijvoorbeeld schattingen). Dit bemoeilijkt de objectieve vaststelling van de meerwaarde en de realisatie ervan. Gelet op de bekommernis dat de belasting uitvoerbaar dient te zijn en de toepassing ervan voorzienbaar dient te zijn, is het onderscheid tussen beide categorieën pertinent.

Een tweede motief betreft de opvolgbaarheid en traceerbaarheid met betrekking tot financiële activa. De gereglementeerde aard van de markt van financiële activa bevordert de

1. Plus-values sur les actifs financiers

6. L'article 90, alinéa 1er, 9°, en projet, du CIR 92 prévoit trois catégories de plus-values sur les actifs financiers qui sont réalisées en dehors de l'exercice d'une activité professionnelle et dans le cadre de la gestion normale d'un patrimoine privé, à l'occasion de la cession à titre onéreux, et qui relèvent du nouveau régime de l'impôt sur les plus-values sur les actifs financiers (article X3 de l'avant-projet). L'exposé des motifs indique à cet égard que les plus-values sur des biens “qui n'entrent pas dans le champ d'application de l'impôt sur les plus-values [sur les actifs financiers] (par exemple des œuvres d'art (numériques))” ne seront imposées en tant que revenus divers (conformément à l'article 90, alinéa 1er, 1°, actuellement en vigueur, du CIR 92) que “si la réalisation de la plus-value sort du cadre de la gestion normale d'un patrimoine privé composé de biens immobiliers, de valeurs de portefeuille et d'objets mobiliers”.

Invité à justifier la différence de traitement fiscal des plus-values réalisées sur différents actifs et plus précisément la raison pour laquelle les plus-values sur les actifs financiers visés par le nouveau régime sont imposables lorsque leur réalisation s'inscrit dans le cadre de la gestion normale du patrimoine privé, tandis que les plus-values sur d'autres actifs ne sont imposables que lorsque leur réalisation sort du cadre de la gestion normale du patrimoine privé, le délégué a répondu comme suit:

“De uitwerking van een fiscaal beleid behoort tot de prerogatieven van de wetgever. Inherent aan de uitwerking van een fiscaal beleid en de redactie van fiscale wetgeving is de introductie van categorieën die op een verschillende manier behandeld worden. Dergelijke beleidskeuze alsook de motieven die daaraan ten grondslag liggen, kunnen slechts afgekeurd worden indien zij op een manifeste vergissing zouden berusten of indien zij kennelijk onredelijk zouden zijn.

Er zijn verschillende motieven die verantwoorden dat de wetgever een belasting op de gerealiseerde meerwaarden op financiële activa invoert die derhalve niet van toepassing is op andere activa (niet-financiële activa of overige activa).

Een eerste motief betreft de veel grotere handelbaarheid van financiële activa in vergelijking met niet-financiële activa. Financiële activa zijn doorgaans handelbaar via gereglementeerde markten die onder het toezicht staan van een toezichthouder of vertegenwoordigen een recht op kapitaal. Hierdoor zijn de waardebepaling en de realisatie van een meerwaarde objectief bepaalbaar. Andere activa worden daartegen gekenmerkt door een illiquide markt met een in belangrijke mate subjectieve waardebepaling (bijvoorbeeld schattingen). Dit bemoeilijkt de objectieve vaststelling van de meerwaarde en de realisatie ervan. Gelet op de bekommernis dat de belasting uitvoerbaar dient te zijn en de toepassing ervan voorzienbaar dient te zijn, is het onderscheid tussen beide categorieën pertinent.

Een tweede motief betreft de opvolgbaarheid en traceerbaarheid met betrekking tot financiële activa. De gereglementeerde aard van de markt van financiële activa bevordert de

opvolgbaarheid en de traceerbaarheid van de realisatie van meerwaarde op deze categorie activa omwille van de financiële en regulatoire rapportage (e.g., boekhoudverplichtingen, MiFID-rapportering en fiscale rapportering door derde tussenpersonen in grensoverschrijdende situaties) die eigen is aan deze activacategorie en niet voorkomt bij niet-financiële activa. De afwezigheid van een vergelijkbare opvolgbaarheid en traceerbaarheid met betrekking tot niet-financiële activa ondermijnt de effectiviteit en de gelijkheid van de inning van de belasting. De administratieve moeilijkheden die gepaard gaan met de belasting van niet-financiële activa (bijv. met betrekking tot de waardering en het monitoren van de overdracht van activa die enkel bij financiële activa veelal via een gereguleerde markt, aandelhoudersregister, notariële akte, jaarrekeningen of blockchain visibel zijn, waar dit niet het geval is voor niet-financiële activa) rechtvaardigen een verschillende behandeling tussen beide categorieën activa.

Een derde motief betreft de budgettaire doelstelling die met de introductie van de meerwaardebelasting nagestreefd wordt. Een belasting op financiële activa die de primaire activacategorie vormen voor beleggings- en investeringsdoeleinden verzekert het realiseren van een substantieel budgettair rendement zonder de vereiste allocatie van publieke middelen aan de inning van belastingen in specifieke niches.

De vaststelling dat zich binnen de categorie van de financiële activa verschillen voordoen (bijv. het onderscheid tussen beursgenoteerde en niet-beursgenoteerde activa), staat er niet aan in de weg dat deze categorie activa een voldoende coherente categorie vermogensbestanddelen vormt die duidelijk onderscheiden moet worden van niet-financiële activa.

In alle geval worden deze financiële activa vanuit een beleggersstandpunt als voldoende onderling uitwisselbaar (substituten) beschouwd, wat ook een gelijke behandeling rechtvaardigt.”

Het verdient aanbeveling om de door de gemachtigde gegeven verantwoording voor de belasting op meerwaarden op de beoogde financiële activa in de memorie van toelichting op te nemen.

Een verantwoording van het voormelde verschil in behandeling op basis van veeleer praktische motieven roept evenwel de vraag op of, enerzijds, er ook andere (financiële) activa zijn dan deze die in de nieuwe regeling worden beoogd die aan de door de gemachtigde opgesomde criteria voldoen, en of, anderzijds, elk vermeld motief wel opgaat voor alle met de nieuwe regeling beoogde financiële activa, zoals voor niet-beursgenoteerde aandelen. In de mate dat dit al dan niet het geval is, wordt het best in een bijkomende motivering voorzien.

2. “Aanmerkelijk belang”

7. Het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, b), van het WIB 92 voegt een afzonderlijke regeling in voor overdrachten ten bezwarende titel door belastingplichtigen die een “aanmerkelijk belang” hebben (artikel X3 van het voorontwerp). De meerwaarden die naar aanleiding daarvan zijn verwezenlijkt, genieten een vrijstelling op de eerste schijf van 1.000.000 euro

de opvolgbaarheid en de traceerbaarheid van de realisatie van meerwaarde op deze categorie activa omwille van de financiële en regulatoire rapportage (e.g., boekhoudverplichtingen, MiFID-rapportering en fiscale rapportering door derde tussenpersonen in grensoverschrijdende situaties) die eigen is aan deze activacategorie en niet voorkomt bij niet-financiële activa. De afwezigheid van een vergelijkbare opvolgbaarheid en traceerbaarheid met betrekking tot niet-financiële activa ondermijnt de effectiviteit en de gelijkheid van de inning van de belasting. De administratieve moeilijkheden die gepaard gaan met de belasting van niet-financiële activa (bijv. met betrekking tot de waardering en het monitoren van de overdracht van activa die enkel bij financiële activa veelal via een gereguleerde markt, aandelhoudersregister, notariële akte, jaarrekeningen of blockchain visibel zijn, waar dit niet het geval is voor niet-financiële activa) rechtvaardigen een verschillende behandeling tussen beide categorieën activa.

Een derde motief betreft de budgettaire doelstelling die met de introductie van de meerwaardebelasting nagestreefd wordt. Een belasting op financiële activa die de primaire activacategorie vormen voor beleggings- en investeringsdoeleinden verzekert het realiseren van een substantieel budgettair rendement zonder de vereiste allocatie van publieke middelen aan de inning van belastingen in specifieke niches.

De vaststelling dat zich binnen de categorie van de financiële activa verschillen voordoen (bijv. het onderscheid tussen beursgenoteerde en niet-beursgenoteerde activa), staat er niet aan in de weg dat deze categorie activa een voldoende coherente categorie vermogensbestanddelen vormt die duidelijk onderscheiden moet worden van niet-financiële activa.

In alle geval worden deze financiële activa vanuit een beleggersstandpunt als voldoende onderling uitwisselbaar (substituten) beschouwd, wat ook een gelijke behandeling rechtvaardigt.”

Il est recommandé d'inscrire dans l'exposé des motifs la justification donnée par le délégué pour l'imposition des plus-values sur les actifs financiers visés.

Une justification de la différence de traitement précitée sur la base de motifs plutôt pratiques soulève cependant la question de savoir si, d'une part, il existe d'autres actifs (financiers) que ceux visés dans le nouveau régime qui répondent aux critères énumérés par le délégué et si, d'autre part, chaque motif invoqué s'applique à tous les actifs financiers visés par le nouveau régime, comme les actions non cotées en bourse. Que tel soit le cas ou non, il vaut mieux prévoir une motivation supplémentaire.

2. “Participation substantielle”

7. L'article 90, alinéa 1er, 9°, b), en projet, du CIR 92 instaure un régime distinct pour les cessions à titre onéreux par des contribuables qui détiennent des “participations substantielles” (article X3 de l'avant-projet). Les plus-values réalisées à cette occasion bénéficient d'une exonération sur la première tranche de 1.000.000 euros (article 96/2, alinéa 1er, 1°, en projet, du

(ontworpen artikel 96/2, eerste lid, 1°, van het WIB 92 zoals vervat in artikel X9 van het voorontwerp) en worden aan progressieve belastingtarieven onderworpen van 1,25 % tot 10 % vanaf de schijf boven 10.000.000 euro (ontworpen artikel 171, 2°, f), 9° tot 11°, van het WIB 92 zoals vervat in artikel X12 van het voorontwerp), terwijl de meerwaarden op financiële activa uit de “restcategorie” zoals bedoeld in het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, c), van het WIB 92 een veel beperktere vrijstelling genieten (ontworpen artikel 96/2, eerste lid, 2° en 3°, van het WIB 92 zoals vervat in artikel X9 van het voorontwerp) en worden onderworpen aan één afzonderlijke aanslagvoet van 10 % (ontworpen artikel 171, 2°, e), van het WIB 92 zoals vervat in artikel X12 van het voorontwerp).

In de memorie van toelichting wordt ter verantwoording van dit onderscheid verwezen naar de volgende drie doelstellingen: de sanering van de overheidsfinanciën, het vermijden dat personen die hun eigen vennootschap hebben opgericht om hun beroepsactiviteit uit te oefenen en een meerwaarde realiseren worden ontmoedigd om een economische activiteit te ontplooiën, en het vermijden dat Belgische vennootschappen minder aantrekkelijk worden voor externe financiering of voor het ontplooiën van ondernemersinitiatieven.

Gevraagd om een nadere toelichting in het licht van het fiscaal gelijkheidsbeginsel, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Het voorzien in een specifieke regeling voor een ‘aanmerkelijk belang’, met name een aandelenbezit dat een vastgesteld percentage overschrijdt, zit reeds vervat in artikel 90,9° WIB sedert vele tientallen jaren en werd steeds als relevant erkend en ervaren.

Ook de huidige regeling inzake de belastbaarheid van meerwaarden op aandelen kent dus het concept ‘aanmerkelijk belang’, waarbij thans de grens op 25 % ligt. Het voorzien in een afwijkend fiscaal regime voor meerwaarden op deelnemingen die een ‘aanmerkelijk belang’ uitmaken is dus geen nieuwe ontwikkeling, maar bevestigt een algemeen aanvaarde ‘klassieker’ in de personenbelasting.

Door in de voorliggende ontwerptekst te voorzien in aan bijzonder regime voor meerwaarden gerealiseerd door houders van een ‘aanmerkelijk belang’ wat betreft deelnemingen van minstens 20 %, i.p.v. de thans geldende 25 %, sluit de Belgische wetgeving aan bij de drempel standaard gehanteerd wordt in EU regelgeving om vast te stellen dat een aandeelhouder een ‘bijzondere invloed’ heeft op de betreffende vennootschap en dus de aandelen niet aanhoudt louter als een belegger doch eerder als een strategische aandeelhouder. Men kan hierbij verwijzen naar de EU Concentratieverordening (Verordening 139/2004), naar de IFRS en IAS accountingstandaarden, waar de IAS 28 (Investments in Associates and Joint Ventures een participatie van minstens 20 % beschouwt als indicatie van significante invloed op het beleid van een onderneming, en naar de regels inzake transparantie bij beursgenoteerde vennootschappen, waar in diverse lidstaten een meldingsplicht geldt bij het bereiken van een aandelenbezit van minstens 20 %, omdat dit geacht wordt invloed te geven op strategische beslissingen.

CIR 92, contenu dans l’article X9 de l’avant-projet) et sont soumises à des taux d’imposition progressifs de 1,25 % à 10 % à partir de la tranche supérieure à 10.000.000 euros (article 171, 2°, f), 9° à 11°, en projet, du CIR 92, contenu dans l’article X12 de l’avant-projet), tandis que les plus-values sur les actifs financiers de la “catégorie résiduaire”, tels qu’ils sont visés à l’article 90, alinéa 1er, 9°, c), en projet, du CIR 92, font l’objet d’une exonération beaucoup plus limitée (article 96/2, alinéa 1er, 2° et 3°, en projet, du CIR 92, contenu dans l’article X9 de l’avant-projet) et sont soumises à un taux d’imposition distinct de 10 % (article 171, 2°, e), en projet, du CIR 92, contenu dans l’article X12 de l’avant-projet).

Dans l’exposé des motifs, cette différence est justifiée par les trois objectifs suivants: assainir les finances publiques, éviter que les personnes qui ont créé leur propre société pour exercer leur activité professionnelle et qui réalisent une plus-value soient découragées de développer une activité économique et éviter de rendre les sociétés belges moins attrayantes pour le financement externe ou pour le développement d’initiatives entrepreneuriales.

Invité à apporter des précisions à la lumière du principe d’égalité en matière fiscale, le délégué a répondu ce qui suit:

“Het voorzien in een specifieke regeling voor een ‘aanmerkelijk belang’, met name een aandelenbezit dat een vastgesteld percentage overschrijdt, zit reeds vervat in artikel 90,9° WIB sedert vele tientallen jaren en werd steeds als relevant erkend en ervaren.

Ook de huidige regeling inzake de belastbaarheid van meerwaarden op aandelen kent dus het concept ‘aanmerkelijk belang’, waarbij thans de grens op 25 % ligt. Het voorzien in een afwijkend fiscaal regime voor meerwaarden op deelnemingen die een ‘aanmerkelijk belang’ uitmaken is dus geen nieuwe ontwikkeling, maar bevestigt een algemeen aanvaarde ‘klassieker’ in de personenbelasting.

Door in de voorliggende ontwerptekst te voorzien in aan bijzonder regime voor meerwaarden gerealiseerd door houders van een ‘aanmerkelijk belang’ wat betreft deelnemingen van minstens 20 %, i.p.v. de thans geldende 25 %, sluit de Belgische wetgeving aan bij de drempel standaard gehanteerd wordt in EU regelgeving om vast te stellen dat een aandeelhouder een ‘bijzondere invloed’ heeft op de betreffende vennootschap en dus de aandelen niet aanhoudt louter als een belegger doch eerder als een strategische aandeelhouder. Men kan hierbij verwijzen naar de EU Concentratieverordening (Verordening 139/2004), naar de IFRS en IAS accountingstandaarden, waar de IAS 28 (Investments in Associates and Joint Ventures een participatie van minstens 20 % beschouwt als indicatie van significante invloed op het beleid van een onderneming, en naar de regels inzake transparantie bij beursgenoteerde vennootschappen, waar in diverse lidstaten een meldingsplicht geldt bij het bereiken van een aandelenbezit van minstens 20 %, omdat dit geacht wordt invloed te geven op strategische beslissingen.

Het voorzien in een bijzondere fiscale regeling voor wat betreft een aandelenbezit dat een bepaalde grens bereikt is dus reeds standaard aanwezig sedert vele tientallen jaren in de Belgische personenbelasting, en staat, wat betreft deelnemingen gehouden door vennootschappen, zelfs centraal in de zg. Moeder-Dochter richtlijn waar ook een afwijkende en gunstigere belastingregeling geldt indien een deelneming van, in dat geval, 10 % wordt aangehouden.

De keuze in de ontwerp tekst voor een drempel van 20 % is uiteraard een keuze die wordt gemaakt, doch deze ligt dicht bij de thans toepasselijke 25 % in de personenbelasting, en kent een Europees-rechtelijk referentiekader.

Voor het overige is het een duidelijke beleidskeuze van de regering, een beleidskeuze die de wetgever inderdaad vermag te maken en te implementeren op basis van objectieve onderscheidende criteria, om, zoals reeds gesteld in de MvT, het ondernemerschap door het aanhouden van een 'aanmerkelijk belang' in een vennootschap niet te ontmoedigen. (...)

De voorgestelde afwijkende regelgeving kent een beperkte toepassing tot een aantal eerste schijven aan gerealiseerde meerwaarden en wenst op die wijze niet verder te gaan dan wat noodzakelijk is om het beleidsobjectief te realiseren: met name ondernemingsinvesteringen niet ontmoedigen.

(...)."

8. Artikel 171, 4°, van het WIB 92 wordt door artikel X12, 5°, van het voorontwerp aangevuld met een punt l) naar luid waarvan de meerwaarden in het kader van de "aanmerkelijk belang"-regeling belastbaar zijn tegen een tarief van 16,5 % bij overdrachten aan een rechtspersoon die niet in de Europese Economische Ruimte is gevestigd.

Gevraagd naar de verantwoording voor de afwijking van de progressieve tarieven die in de regel op die overdrachten van toepassing zijn, antwoordde de gemachtigde het volgende:

"Het huidige WIB 92 voorziet reeds jaren in een verschil in behandeling van overdrachten van aandelen die deel uitmaken van een belangrijke deelneming. Op basis van de huidige bepalingen zijn enkel overdrachten aan niet-EER entiteiten (bedoeld in artikel 227, 2° en 3° WIB 92) belastbaar. Tot het arrest Baeck van HvJ van 8/6/2004 (C-268/03) waren zelfs alle aanmerkelijk belang overdrachten buiten België belastbaar. Aanmerkelijk belang overdrachten binnen België vielen steeds buiten scoop. De bepaling zoals opgenomen in het ontwerp zal alle overdrachten van aanmerkelijk belang in scoop brengen (België, EER, niet-EER) maar voorziet in tegenstelling tot de huidige bepalingen enkel in een verschil in tarief (opklimmend tarief voor overdrachten binnen EER én België en 16,5 % buiten EER).

De uitwerking van dergelijk fiscaal beleid behoort tot de prerogatieven van de wetgever."

Het voorzien in een bijzondere fiscale regeling voor wat betreft een aandelenbezit dat een bepaalde grens bereikt is dus reeds standaard aanwezig sedert vele tientallen jaren in de Belgische personenbelasting, en staat, wat betreft deelnemingen gehouden door vennootschappen, zelfs centraal in de zg. Moeder-Dochter richtlijn waar ook een afwijkende en gunstigere belastingregeling geldt indien een deelneming van, in dat geval, 10 % wordt aangehouden.

De keuze in de ontwerp tekst voor een drempel van 20 % is uiteraard een keuze die wordt gemaakt, doch deze ligt dicht bij de thans toepasselijke 25 % in de personenbelasting, en kent een Europees-rechtelijk referentiekader.

Voor het overige is het een duidelijke beleidskeuze van de regering, een beleidskeuze die de wetgever inderdaad vermag te maken en te implementeren op basis van objectieve onderscheidende criteria, om, zoals reeds gesteld in de MvT, het ondernemerschap door het aanhouden van een 'aanmerkelijk belang' in een vennootschap niet te ontmoedigen. [...]

De voorgestelde afwijkende regelgeving kent een beperkte toepassing tot een aantal eerste schijven aan gerealiseerde meerwaarden en wenst op die wijze niet verder te gaan dan wat noodzakelijk is om het beleidsobjectief te realiseren: met name ondernemingsinvesteringen niet ontmoedigen.

[...]"

8. L'article X12, 5°, de l'avant-projet complète l'article 171, 4°, du CIR 92 par un point l), selon lequel les plus-values dans le cadre de la règle des "participations substantielles" sont imposables au taux de 16,5 % en cas de cessions à une personne morale qui n'est pas établie dans l'Espace économique européen.

Invité à justifier la dérogation aux taux progressifs qui s'appliquent en règle générale à ces cessions, le délégué a répondu ce qui suit:

"Het huidige WIB 92 voorziet reeds jaren in een verschil in behandeling van overdrachten van aandelen die deel uitmaken van een belangrijke deelneming. Op basis van de huidige bepalingen zijn enkel overdrachten aan niet-EER entiteiten (bedoeld in artikel 227, 2° en 3° WIB 92) belastbaar. Tot het arrest Baeck van HvJ van 8/6/2004 (C-268/03) waren zelfs alle aanmerkelijk belang overdrachten buiten België belastbaar. Aanmerkelijk belang overdrachten binnen België vielen steeds buiten scoop. De bepaling zoals opgenomen in het ontwerp zal alle overdrachten van aanmerkelijk belang in scoop brengen (België, EER, niet-EER) maar voorziet in tegenstelling tot de huidige bepalingen enkel in een verschil in tarief (opklimmend tarief voor overdrachten binnen EER én België en 16,5 % buiten EER).

De uitwerking van dergelijk fiscaal beleid behoort tot de prerogatieven van de wetgever."

3. Instellingen die in aanmerking komen om giften te ontvangen

9. De artikelen X15 tot X17 van het voorontwerp voorzien in de belastbaarheid van de meerwaarden op financiële activa in de rechtspersonenbelasting voor de in artikel 220, 3° en 4°, van het WIB 92 vermelde rechtspersonen of verenigingen, met uitzondering van die instellingen die onderworpen zijn aan de rechtspersonenbelasting en giften kunnen ontvangen die bij de belastingplichtige die de gift heeft gedaan in aanmerking komen voor een belastingvermindering (ontworpen artikel 222/1, eerste lid, van het WIB 92).

Gevraagd naar een verantwoording voor het verschil in fiscale behandeling voor die instellingen, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Erkende instellingen die in aanmerking komen om giften met belastingvermindering in ontvangst te nemen worden thans door de FOD Financiën aan controle en inspectie onderworpen op een wijze die waarborgt dat deze instellingen op duidelijke wijze voldoen aan alle vereisten gesteld door hun statuut en hun fiscaal regime en dit in het kader van een doel van algemeen belang net zoals overheden in de ruime zin en bijvoorbeeld onderwijsinstellingen. Het specifiek richten van de vrijstelling naar deze instellingen strekt ertoe te waarborgen dat dit niet van toepassing is op instellingen die niet aan alle voor een erkenning gestelde voorwaarden zouden voldoen. Het staat elke instelling overigens vrij een erkenning aan te vragen en zich op deze wijze aan de nauwgezette en blijvende controle door de FOD Financiën te onderwerpen.”

4. Toepassing van de roerende voorheffing

10. Naar luid van het ontworpen artikel 261, eerste lid, 5°, van het WIB 92 (artikel X20 van het voorontwerp) wordt de inning van de roerende voorheffing enkel voorzien voor de meerwaarden verwezenlijkt naar aanleiding van een overdracht in het kader van het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, c), van het WIB 92 (“restcategorie”) en niet in het kader van een “aanmerkelijk belang” noch bij “interne meerwaarden”. Binnen die ene restcategorie is de toepassing van de roerende voorheffing enkel mogelijk voor de activa vermeld in het ontworpen artikel 92, § 1, a) en b), van het WIB 92, zoals de financiële instrumenten bedoeld in artikel 2 van de wet van 2 augustus 2002 en bepaalde verzekeringsovereenkomsten (artikel X4 van het voorontwerp), maar niet voor de activa vermeld in het ontworpen artikel 92, § 1, c) (cryptoactiva) en d) (geldmiddelen), van het WIB 92.

Gevraagd naar de verantwoording voor het verschil in behandeling met betrekking tot de toepassing van de (bevrijdende) roerende voorheffing, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Dergelijke meerwaarden zijn niet eenvoudig te berekenen door de financiële tussenpersonen. Dit zou in veel gevallen trouwens kunnen leiden tot een inhouding van de roerende voorheffing die op een te hoge basis zou berekend worden.

3. Institutions pouvant bénéficier de libéralités

9. Les articles X15 à X17 de l'avant-projet prévoient l'imposition des plus-values sur les actifs financiers à l'impôt des personnes morales pour les personnes morales ou associations visées à l'article 220, 3° et 4°, du CIR 92, à l'exception de ces institutions soumises à l'impôt des personnes morales et pouvant recevoir des libéralités qui donnent droit à une réduction d'impôt pour le contribuable qui a effectué le don (article 222/1, alinéa 1er, en projet, du CIR 92).

Invité à justifier la différence de traitement fiscal pour ces institutions, le délégué a répondu comme suit:

“Erkende instellingen die in aanmerking komen om giften met belastingvermindering in ontvangst te nemen worden thans door de FOD Financiën aan controle en inspectie onderworpen op een wijze die waarborgt dat deze instellingen op duidelijke wijze voldoen aan alle vereisten gesteld door hun statuut en hun fiscaal regime en dit in het kader van een doel van algemeen belang net zoals overheden in de ruime zin en bijvoorbeeld onderwijsinstellingen. Het specifiek richten van de vrijstelling naar deze instellingen strekt ertoe te waarborgen dat dit niet van toepassing is op instellingen die niet aan alle voor een erkenning gestelde voorwaarden zouden voldoen. Het staat elke instelling overigens vrij een erkenning aan te vragen en zich op deze wijze aan de nauwgezette en blijvende controle door de FOD Financiën te onderwerpen.”

4. Application du précompte mobilier

10. Aux termes de l'article 261, alinéa 1er, 5°, en projet, du CIR 92 (article X20 de l'avant-projet), la perception du précompte mobilier est uniquement prévue pour les plus-values réalisées à l'occasion d'une cession dans le cadre de l'article 90, alinéa 1er, 9°, c), en projet, du CIR 92 (“catégorie résiduaire”) et non dans le cadre de “participations substantielles”, ni dans le cadre de “plus-values internes”. Au sein de cette catégorie résiduaire, l'application du précompte mobilier n'est possible que pour les actifs visés à l'article 92, § 1er, a) et b), en projet, du CIR 92, tels que les instruments financiers visés à l'article 2 de la loi du 2 août 2002 et certains contrats d'assurance (article X4 de l'avant-projet), mais pas pour les actifs mentionnés à l'article 92, § 1er, c) (crypto-actifs) et d) (devises), en projet, du CIR 92.

Interrogé sur la justification de la différence de traitement relative à l'application du précompte mobilier (libératoire), le délégué a répondu ce qui suit:

“Dergelijke meerwaarden zijn niet eenvoudig te berekenen door de financiële tussenpersonen. Dit zou in veel gevallen trouwens kunnen leiden tot een inhouding van de roerende voorheffing die op een te hoge basis zou berekend worden.

Daarom werd ervoor gekozen om deze via de aangifte te laten verlopen.”

Het antwoord van de gemachtigde overtuigt niet, aangezien voor de inhouding van de roerende voorheffing luidens het ontworpen artikel 261, eerste lid, 5°, van het WIB 92 (artikel X20 van het voorontwerp) de tussenpersoon sowieso geen rekening houdt met gelijkgestelde verrichtingen (zoals bedoeld in het ontworpen artikel 92, § 2, van het WIB 92), met vrijstellings-schijven (zoals bedoeld in het ontworpen artikel 96/2, eerste lid, 2° en 3°, van het WIB 92) en evenmin met een eventuele hogere aanschaffingswaarde (zoals bedoeld in het ontworpen artikel 102, § 4, *in fine*, van het WIB 92) of minderwaarde (zoals bedoeld in het ontworpen artikel 102, § 5, van het WIB 92). Om met deze aspecten rekening te houden, moet de meerwaarde worden vermeld in de aangifte in de personenbelasting.

In het licht van het fiscaal gelijkheidsbeginsel moet de memorie van toelichting dan ook worden aangevuld met een deugdelijke motivering. Het is hierbij overigens aan te bevelen om de ingeroepen berekeningsmoeilijkheden nader te duiden. In het andere geval moet dit verschil in behandeling worden weggewerkt.

B. Bevoegdheidsdelegatie en verwerking van persoonsgegevens

11. Het ontworpen artikel 265/1, derde lid, van het WIB 92 (artikel X22 van het voorontwerp) bevat een delegatie aan de “minister van Financiën of zijn afgevaardigde” om de wijze te bepalen waarop de keuze van de belastingplichtige om niet te worden onderworpen aan de bronheffing wordt uitgedrukt, evenals de informatie die door de schuldenaar van de roerende voorheffing aan de administratie moet worden meegedeeld. Die delegatie is om twee redenen problematisch.

12.1. Ten eerste komt de verordenende bevoegdheid krachtens de grondwettelijke beginselen betreffende de uitoefening van de staatsmachten in de eerste plaats toe aan de Koning. Weliswaar is een delegatie aan een minister van bevoegdheden van louter bijkomstige of detailmatige aard niet onverenigbaar met die beginselen, maar dat neemt niet weg dat het dan in principe de Koning toekomt om een dergelijke delegatie van louter bijkomstige of detailmatige aard te verlenen en niet de wetgever. Een rechtstreekse delegatie van die bevoegdheden aan een minister komt immers in principe neer op een ingrijpen van de wetgever in een prerogatief dat aan de Koning als hoofd van de federale uitvoerende macht (artikel 37 van de Grondwet) toebehoort.⁶

De delegatie aan de minister of diens afgevaardigde dient bijgevolg te worden vervangen door een delegatie aan de Koning. De Koning kan dan desgevallend zelf beslissen om die bevoegdheid te delegeren aan de minister in de mate dat het bepalen van een formulier, zonder afbreuk te doen aan de wettelijke regeling, een uitvoeringsmaatregel van bijkomstige of detailmatige aard uitmaakt.

12.2. Ten tweede rijzen bij die delegatie vragen in het licht van de eerbiediging van het recht op privéleven wegens de

⁶ Zie GwH 13 maart 2025, nr. 42/2025, B.5.

Daarom werd ervoor gekozen om deze via de aangifte te laten verlopen”.

La réponse du délégué ne convainc pas, dès lors que, pour la retenue du précompte mobilier, conformément à l'article 261, alinéa 1er, 5°, en projet, du CIR 92 (article X20 de l'avant-projet), l'intermédiaire ne tient de toute façon pas compte des transactions assimilées (visées à l'article 92, § 2, en projet, du CIR 92), des tranches d'exonération (visées à l'article 96/2, alinéa 1er, 2° et 3°, en projet, du CIR 92), ni d'une éventuelle valeur d'acquisition supérieure (visée à l'article 102, § 4, *in fine*, en projet, du CIR 92), ni d'une moins-value (visée à l'article 102, § 5, en projet, du CIR 92). Pour que ces aspects puissent être pris en compte, il faut que les plus-values soient mentionnées dans la déclaration à l'impôt des personnes physiques.

Au regard du principe d'égalité en matière fiscale, on complètera donc l'exposé des motifs par une motivation adéquate. À cet égard, il est d'ailleurs recommandé de préciser les difficultés de calcul invoquées. Dans le cas contraire, il faudra supprimer cette différence de traitement.

B. Délégation de pouvoirs et traitement de données à caractère personnel

11. L'article 265/1, alinéa 3, en projet, du CIR 92 (article X22 de l'avant-projet) contient une délégation visant le “ministre des Finances ou son délégué” et permettant de déterminer la manière dont le choix du contribuable de ne pas être soumis à la retenue à la source est exprimé, ainsi que les informations qui doivent être transmises à l'administration par le redevable du précompte mobilier. Cette délégation est problématique pour deux raisons.

12.1. Premièrement, le pouvoir réglementaire est dévolu en premier lieu au Roi, en vertu des principes constitutionnels relatifs à l'exercice des pouvoirs. Certes, il n'est pas incompatible avec ces principes de conférer à un ministre une délégation de pouvoirs d'ordre purement accessoire ou secondaire, mais il n'en demeure pas moins qu'il appartient alors, en principe, au Roi, et non au législateur, d'octroyer pareille délégation d'ordre purement accessoire ou secondaire. En effet, l'octroi d'une délégation directe de ces pouvoirs à un ministre signifierait en principe que le législateur empiéterait sur une prérogative qui revient au Roi en tant que chef du pouvoir exécutif fédéral (article 37 de la Constitution)⁶.

La délégation au ministre ou à son délégué doit par conséquent être remplacée par une délégation au Roi. Le Roi peut alors, le cas échéant, décider lui-même de déléguer ce pouvoir au ministre, dans la mesure où fixer un formulaire, sans porter atteinte au régime légal, constitue une mesure d'exécution accessoire ou secondaire.

12.2. Deuxièmement, la délégation soulève des questions à la lumière du respect du droit à la vie privée en raison du

⁶ Voir C.C., 13 mars 2025, n° 42/2025, B.5.

verwerking van persoonsgegevens in de mate dat de delegatie betrekking heeft op de informatie die door de schuldenaar van de roerende voorheffing aan de administratie moet worden meegedeeld.

Krachtens artikel 22 van de Grondwet geldt voor elke verwerking van persoonsgegevens en, meer in het algemeen, voor elke inmenging in het recht op het privéleven, dat het formeel legaliteitsbeginsel dient te worden nageleefd. Doordat artikel 22 van de Grondwet aan de bevoegde wetgever de bevoegdheid voorbehoudt om vast te stellen in welke gevallen en onder welke voorwaarden afbreuk kan worden gedaan aan het recht op eerbiediging van het privéleven, waarborgt het aan elke burger dat geen enkele inmenging in dat recht kan plaatsvinden dan krachtens regels die zijn aangenomen door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering. Een delegatie aan een andere macht is evenwel niet in strijd met het wettelijkheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de “essentiële elementen” voorafgaandelijk door de wetgever vastgesteld zijn.⁷

Bijgevolg moeten de “essentiële elementen” van de verwerking van persoonsgegevens in de wet zelf worden vastgelegd. In dat verband is de afdeling Wetgeving van oordeel dat ongeacht de aard van de betrokken aangelegenheid, de volgende elementen in beginsel “essentiële elementen” uitmaken: 1°) de categorie van verwerkte gegevens; 2°) de categorie van betrokken personen; 3°) de met de verwerking nagestreefde doelstelling; 4°) de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens; en 5°) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.⁸

Gevraagd om welke informatie het gaat en in welke mate de vijf essentiële elementen van de gegevensverwerking in het voorontwerp worden geregeld, dan wel op welk ander wettelijk kader wordt gesteund, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Hier zal informatie worden opgenomen die nodig is voor de correcte toepassing van de meerwaardebelasting zoals de identiteit van de titularissen, de identificatienummers van de (effecten)rekeningen en de inkomsten die onderworpen zijn aan de meerwaardebelasting. Er wordt ook verwezen naar bijgesloten advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit van 20/8/2025.”

De Gegevensbeschermingsautoriteit adviseerde dat de door de gemachtigde opgesomde gegevens in de wet zelf

traitement de données à caractère personnel, dans la mesure où la délégation porte sur les informations qui doivent être transmises à l'administration par le redevable du précompte mobilier.

Conformément à l'article 22 de la Constitution, le respect du principe de légalité formelle s'applique à tout traitement de données à caractère personnel et, plus généralement, à toute ingérence dans le droit au respect de la vie privée. En réservant au législateur compétent le pouvoir de fixer dans quels cas et à quelles conditions il peut être porté atteinte au droit au respect de la vie privée, l'article 22 de la Constitution garantit à tout citoyen qu'aucune ingérence dans l'exercice de ce droit ne peut avoir lieu qu'en vertu de règles adoptées par une assemblée délibérante, démocratiquement élue. Une délégation à un autre pouvoir n'est toutefois pas contraire au principe de légalité pour autant que l'habilitation soit définie de manière suffisamment précise et porte sur l'exécution de mesures dont les “éléments essentiels” sont fixés préalablement par le législateur⁷.

Par conséquent, les “éléments essentiels” du traitement de données à caractère personnel doivent être fixés dans la loi elle-même. À cet égard, la section de législation considère que, quelle que soit la nature de la matière concernée, constituent, en principe, des “éléments essentiels” les éléments suivants: 1°) les catégories de données traitées; 2°) les catégories de personnes concernées; 3°) la finalité poursuivie par le traitement; 4°) les catégories de personnes ayant accès aux données traitées; et 5°) le délai maximal de conservation des données⁸.

À la question de savoir de quelles informations il s'agit et dans quelle mesure les cinq éléments essentiels du traitement de données sont réglés dans l'avant-projet, ou de savoir sur quel autre cadre légal on s'appuie, le délégué a répondu comme suit:

“Hier zal informatie worden opgenomen die nodig is voor de correcte toepassing van de meerwaardebelasting zoals de identiteit van de titularissen, de identificatienummers van de (effecten)rekeningen en de inkomsten die onderworpen zijn aan de meerwaardebelasting. Er wordt ook verwezen naar bijgesloten advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit van 20/8/2025”.

L'Autorité de protection des données a indiqué dans son avis que les données énumérées par le délégué doivent être

⁷ Adv.RvS 75.135/16 van 22 februari 2024 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 7 mei 2024 ‘houdende diverse bepalingen met betrekking tot het statuut van het gerechtspersoneel’, *Parl. St. Kamer* 2023-24, nr. 55-3896/1, 92-93, opmerking 7.2.

⁸ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof: zie inzonderheid GwH 18 maart 2010, nr. 29/2010, B.16.1; GwH 20 februari 2020, nr. 27/2020, B.17.

⁷ Avis C.E. 75.135/16 du 22 février 2024 sur un avant-projet devenu la loi du 7 mai 2024 ‘portant des dispositions diverses relatives au statut du personnel judiciaire’, *Doc. parl.*, Chambre, 2023-2024, n° 55-3896/1, pp. 92-93, observation 7.2.

⁸ Jurisprudence constante de la Cour constitutionnelle: voir notamment C.C., 18 mars 2010, n° 29/2010, B.16.1; C.C., 20 février 2020, n° 27/2020, B.17.

moeten worden geregeld⁹ en dat voor het overige kan worden teruggevallen op de wettelijke regeling van de gegevensverwerking voorzien in de wet van 3 augustus 2012 'houdende bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de Federale Overheidsdienst Financiën in het kader van zijn opdrachten'.¹⁰

Bijgevolg moet in het voorontwerp zelf worden bepaald dat de mee te delen informatie door de schuldenaar van de bronheffing betrekking heeft op de identiteit van de titularissen, de identificatienummers van de (effecten)rekeningen en de inkomsten die onderworpen zijn aan de meerwaardebelasting.

C. De verhouding tot het regime van de verkrijging van eigen aandelen

13. Artikel 186 van het WIB 92 schrijft voor dat, wanneer een vennootschap eigen aandelen verkrijgt, het positieve verschil tussen de verkrijgingsprijs (of, bij ontstentenis daarvan, de waarde van die aandelen) en het gedeelte van het gerevaloriseerde gestorte kapitaal dat de verkregen aandelen vertegenwoordigen, wordt aangemerkt als uitgekeerd dividend. Indien de aandelen voor ontbinding worden verkregen, is het voorgaande slechts van toepassing wanneer waardeverminderingen worden geboekt op de verkregen aandelen, de aandelen worden vervreemd, de aandelen worden vernietigd en uiterlijk bij de ontbinding van de vennootschap.

De vraag rijst hoe de regeling moet worden begrepen bij een verkrijging van eigen aandelen wanneer tijdens hetzelfde boekjaar niet alle aandelen worden vervreemd of vernietigd of wanneer niet op alle verkregen aandelen een waardevermindering wordt geboekt. In die gevallen lijkt het erop dat de aandeelhouder van wie de aandelen worden verkregen, geacht wordt partieel een dividend te hebben ontvangen en bijgevolg ook slechts partieel een meerwaarde.

Gevraagd aan welke aandelen de meerwaarden in dergelijk geval dan worden toegerekend, ermee rekening houdende dat de verkrijgingswaarde van de aldus verkregen aandelen onderling kan verschillen, antwoordde de gemachtigde het volgende:

"Er wordt aan herinnerd dat ingeval van een inkoop via de centrale markt van een beurs er een expliciete vrijstelling is voorzien in artikel 264, eerste lid, 2°bis WIB92. Gelet op de manier waarop deze vrijstelling verwoord is, zal deze eerder als een uitsluiting als een dividend (bijvoorbeeld in artikel 186 WIB92) dienen te worden geherformuleerd om de logica van de typedwang te behouden. In die zin zal het wetsontwerp worden aangepast.

⁹ Adv.RvS 68.936/AV van 7 april 2021 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 14 augustus 2021 'betreffende de maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie', *Parl.St.* Kamer 2020-21, nr. 55-1951/1, 119, opmerking 101. Zie ook GwH 10 maart 2022, nr. 33/2022, B.13.1 en GwH 22 september 2022, nr. 110/2022, B.11.2.

¹⁰ Advies nr. 66/2025 van 20 augustus 2025 van de Gegevensbeschermingsautoriteit, overwegingen 28 en 29.

régliées dans la loi elle-même⁹ et que, pour le surplus, on peut se référer au régime légal du traitement des données inscrit dans la loi du 3 août 2012 'portant dispositions relatives aux traitements de données à caractère personnel réalisés par le Service public fédéral Finances dans le cadre de ses missions'.¹⁰

Il convient dès lors de préciser dans l'avant-projet que les informations à communiquer par le redevable de la retenue à la source concernent l'identité des titulaires, les numéros d'identification des comptes(-titres) et les revenus soumis à l'impôt sur les plus-values.

C. L'articulation avec le régime d'acquisition d'actions ou parts propres

13. L'article 186 du CIR 92 prescrit que, lorsqu'une société acquiert ses propres actions ou parts, l'excédent que présente le prix d'acquisition (ou, à défaut, la valeur de ces actions ou parts) sur la quote-part de la valeur réévaluée du capital libéré représenté par ces actions ou parts est considéré comme un dividende distribué. Si les actions ou parts sont acquises avant la dissolution, la prescription qui précède s'applique uniquement au moment où des réductions de valeur sont actées sur les actions ou parts acquises, au moment de l'aliénation des actions ou parts, au moment où elles sont détruites et au plus tard lors de la dissolution de la société.

La question se pose de savoir comment le régime doit être interprété en cas d'acquisition d'actions ou parts propres lorsque toutes les actions ou parts ne sont pas aliénées ou détruites au cours du même exercice, ou lorsqu'une réduction de valeur n'est pas actée sur toutes les actions ou parts acquises. Dans ces cas, il semble que l'actionnaire dont les parts ou actions sont acquises est réputé avoir partiellement reçu un dividende et, partant, n'avoir réalisé que partiellement une plus-value.

À la question de savoir à quelles actions ou parts les plus-values sont imputées dans un tel cas, compte tenu du fait que la valeur d'acquisition des parts ou actions ainsi acquises peut différer d'une part ou action à l'autre, le délégué a répondu ce qui suit:

"Er wordt aan herinnerd dat ingeval van een inkoop via de centrale markt van een beurs er een expliciete vrijstelling is voorzien in artikel 264, eerste lid, 2°bis WIB92. Gelet op de manier waarop deze vrijstelling verwoord is, zal deze eerder als een uitsluiting als een dividend (bijvoorbeeld in artikel 186 WIB92) dienen te worden geherformuleerd om de logica van de typedwang te behouden. In die zin zal het wetsontwerp worden aangepast.

⁹ Avis C.E. 68.936/AG donné le 7 avril 2021 sur un avant-projet devenu la loi du 14 août 2021 'relative aux mesures de police administrative lors d'une situation d'urgence épidémique', *Doc. parl.*, Chambre, 2020-2021, n° 55-1951/1, p. 119, observation 101. Voir aussi C.C., 10 mars 2022, n° 33/2022, B.13.1 et C.C., 22 septembre 2022, n° 110/2022, B.11.2.

¹⁰ Avis n° 66/2025 de l'Autorité de protection des données du 20 août 2025, considérants 28 et 29.

Bij niet-beursgenoteerde aandelen kan men via het volgnummer (in het aandelhoudersregister), terug te vinden in het aandelenregister, zien aan welke aandelen de meerwaardebelasting of het dividendinkomen toegerekend moet worden. Wat betreft niet-genoteerde gedematerialiseerde aandelen is de FIFO benadering van toepassing voor zover geen verdere gegevens of specificering beschikbaar zijn. Het wetsontwerp zal in die zin worden aangepast.”

Met betrekking tot de toepassing van het FIFO-principe verklaarde de gemachtigde aanvullend het volgende:

“De belastbare basis die bepaald wordt ingevolge de toepassing van artikel 18, eerste lid, 2° *ter juncto* 186 WIB92 zou worden bepaald, voor zover mogelijk, zal afwijkend zijn van de belastbare meerwaarde ingevolge artikel 90, eerste lid, 9° WIB92. Artikel 96/2, eerste lid, 6° is ontworpen om dubbele belasting te voorkomen en typedwang te verzekeren.

In geval dat slechts bijvoorbeeld een deel van de aandelen vernietigd zou worden binnen het jaar, dan lijkt er in dit geval een FIFO benadering mogelijk (voor zover geen verdere gegevens beschikbaar zijn over de aandelen (nummers) die vernietigd zijn). Het wetsontwerp zal in die zin worden aangepast.”

Met een aanpassing van het voorontwerp kan worden ingestemd, in de mate dat ook een regeling wordt uitgewerkt voor aandelen die reeds vóór 1 januari 2026 zijn verkregen.

D. Wetshistoriek, materiële vergissingen en discrepanties in de memorie van toelichting

14. De wetshistoriek van enkele bepalingen dient te worden aangepast als volgt:

men schrijve “24 december 2020” en niet “21 december 2022” (artikel X2 van het voorontwerp);

men verwijze naar de programmawet van “18 juli 2025” en niet “[...]” (artikel X12 van het voorontwerp) en ook niet “wet van 25 december 2017” (artikel X20 van het voorontwerp);

men voege een verwijzing toe naar de programmawet van 18 juli 2025 (artikelen X27 en X28 van het voorontwerp).

15. In de memorie van toelichting staan enkele materiële vergissingen vermeld die als volgt moeten worden weggewerkt:

men schrijve “2023/2226” en niet “2023/2223” in de verwijzing naar richtlijn (EU) 2023/2226 van de Raad van 17 oktober 2023 ‘tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen’ (onder artikel X4 van het voorontwerp);

men schrijve “Cass., 22 januari 2010, F.08.0002.F” en niet “Cass., 22 januari 2010, F.12.0023.F” (onder artikel X9 van het voorontwerp);

men verwijze naar “RvS (afdeling Wetgeving), advies 73.541/3, van 14 december 2023, nr. 3.2.1” en niet naar advies “75.541/3”.

Bij niet-beursgenoteerde aandelen kan men via het volgnummer (in het aandelhoudersregister), terug te vinden in het aandelenregister, zien aan welke aandelen de meerwaardebelasting of het dividendinkomen toegerekend moet worden. Wat betreft niet-genoteerde gedematerialiseerde aandelen is de FIFO benadering van toepassing voor zover geen verdere gegevens of specificering beschikbaar zijn. Het wetsontwerp zal in die zin worden aangepast”.

À propos de l’application du principe FIFO, le délégué a encore déclaré ce qui suit:

“De belastbare basis die bepaald wordt ingevolge de toepassing van artikel 18, eerste lid, 2° *ter juncto* 186 WIB92 zou worden bepaald, voor zover mogelijk, zal afwijkend zijn van de belastbare meerwaarde ingevolge artikel 90, eerste lid, 9° WIB92. Artikel 96/2, eerste lid, 6° is ontworpen om dubbele belasting te voorkomen en typedwang te verzekeren.

In geval dat slechts bijvoorbeeld een deel van de aandelen vernietigd zou worden binnen het jaar, dan lijkt er in dit geval een FIFO benadering mogelijk (voor zover geen verdere gegevens beschikbaar zijn over de aandelen (nummers) die vernietigd zijn). Het wetsontwerp zal in die zin worden aangepast”.

On peut accueillir cette adaptation de l’avant-projet, dans la mesure où un régime est également élaboré pour les parts ou actions qui ont déjà été acquises avant le 1er janvier 2026.

D. Historique, erreurs matérielles et discordances dans l’exposé des motifs

14. L’historique de quelques dispositions doit être adapté comme suit:

on écrira “24 décembre 2020” et non “21 décembre 2022” (article X2 de l’avant-projet);

on visera la loi-programme du “18 juillet 2025” et non “[...]” (article X12 de l’avant-projet) ni “loi du 25 décembre 2017” (article X20 de l’avant-projet);

on insérera une référence à la loi-programme du 18 juillet 2025 (articles X27 et X28 de l’avant-projet).

15. L’exposé des motifs contient quelques erreurs matérielles, qu’on éliminera comme suit:

on écrira “2023/2226” et non “2023/2223” dans la référence à la directive (UE) 2023/2226 du Conseil du 17 octobre 2023 ‘modifiant la directive 2011/16/UE relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal’ (à l’article X4 de l’avant-projet);

on écrira “Cass., 22 janvier 2010, F.08.0002.F” et non “Cass., 22 janvier 2010, F.12.0023.F” (à l’article X9 de l’avant-projet);

on visera “C.E. (section de législation), avis 73.541/3 du 14 décembre 2023, n° 3.2.1” et non l’avis “75.541/3”.

16. De stellers van het voorontwerp doen er tot slot goed aan om discrepanties tussen de memorie van toelichting en de tekst van het voorontwerp weg te werken. Zo wordt bijvoorbeeld in de memorie van toelichting onder artikel X12 verwezen naar “[d]e bepalingen onder 3°, 6° en 7° van artikel X12”, terwijl in die bepaling een punt 7° helemaal niet voorkomt.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel X1

17. Artikel X1 van het voorontwerp wijzigt voor de feitelijke verenigingen (zoals politieke partijen, syndicale verenigingen, beleggingsclubs) artikel 5/2 van het WIB 92 door het opnemen van een verwijzing naar het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, van het WIB 92. Aldus zijn meerwaarden op financiële activa ook belastbaar indien ze zijn verkregen op een rekening op naam van een vereniging die geen winsten of baten verkrijgt of die niet onderworpen is aan de vennootschapsbelasting of de rechtspersonenbelasting. In dat geval zijn de meerwaarden belastbaar in hoofde van de rijksinwoner die gemachtigd is deze rekening te beheren, alsof deze rijksinwoner deze inkomsten rechtstreeks zou hebben verkregen.

17.1. Door de verwijzing in artikel 5/2, eerste lid, van het WIB 92 naar het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, van het WIB 92 worden enkel de meerwaarden op financiële activa in het kader van normale verrichtingen van het beheer van een privévermogen getroffen en niet bijvoorbeeld meerwaarden die voortkomen uit speculatie in de zin van artikel 90, eerste lid, 1°, van het WIB 92.

Gevraagd of de aanpassing van artikel 5/2, eerste lid, van het WIB 92, gelezen in samenhang met artikel X2 van het voorontwerp (wijziging van de inleidende zin van artikel 90, eerste lid, 1°, van het WIB 92) en artikel X3 van het voorontwerp (vervanging van artikel 90, eerste lid, 9°, van het WIB 92) zo moet worden geïnterpreteerd dat de belastbaarheid van meerwaarden op financiële activa ten laste van verenigingen zonder rechtspersoonlijkheid ook de meerwaarden treft die deze verenigingen zouden verkrijgen in het kader van een abnormaal beheer van het vermogen of van een speculatieve verrichting in de zin van artikel 90, eerste lid, 1°, van het WIB 92, antwoordde de gemachtigde bevestigend:

“Het is de bedoeling om alle meerwaarden te vatten via de aanpassing van art. 5/2 WIB 92 ook deze in kader van abnormaal beheer en speculatief beheer. De wettekst zal in die zin worden aangepast.”

17.2. Op grond van het koninklijk besluit van 6 juni 2019 ‘tot invoering van een optiestelsel voor verenigingen zonder rechtspersoonlijkheid’ bestaat de mogelijkheid om de belastingheffing in hoofde van de rijksinwoner zoals bedoeld in artikel 5/2, eerste lid, van het WIB 92 te vermijden door de uitoefening van de optie voor een belastingheffing in de rechtspersonenbelasting zoals voorzien in artikel 220, 4°, van het WIB 92. In dat geval zal niet de rijksinwoner belastbaar zijn in de personenbelasting op de meerwaarde, maar wel de feitelijke vereniging in de rechtspersonenbelasting.

16. Enfin, les auteurs de l’avant-projet seraient bien avisés d’éliminer les discordances entre l’exposé des motifs et le texte de l’avant-projet. Ainsi, par exemple en ce qui concerne l’article X12, l’exposé des motifs renvoie à “[l]’article X12, 3°, 6° et 7°”, alors que cette disposition ne contient pas de 7°.

OBSERVATIONS PARTICULIÈRES

Article X1

17. L’article X1 de l’avant-projet modifie, pour les associations de fait (telles que les partis politiques, les associations syndicales, les clubs d’investissement), l’article 5/2 du CIR 92 en y intégrant une référence à l’article 90, alinéa 1er, 9°, en projet, du CIR 92. Ainsi, les plus-values sur les actifs financiers sont elles aussi imposables si elles ont été recueillies sur un compte au nom d’une association qui ne recueille pas de bénéfices ou de profits ou qui n’est pas assujettie à l’impôt des sociétés ou à l’impôt des personnes morales. Dans ce cas, les plus-values sont imposables dans le chef de l’habitant du Royaume habilité à gérer ce compte, comme si cet habitant du Royaume avait recueilli directement ces revenus.

17.1. La référence, contenue à l’article 5/2, alinéa 1er, du CIR 92, à l’article 90, alinéa 1er, 9°, en projet, du CIR 92 n’affecte que les plus-values sur les actifs financiers dans le cadre d’opérations de gestion normale d’un patrimoine privé et non, par exemple, les plus-values résultant de spéculations au sens de l’article 90, alinéa 1er, 1°, du CIR 92.

À la question de savoir si l’adaptation de l’article 5/2, alinéa 1er, du CIR 92, en combinaison avec l’article X2 de l’avant-projet (modification de la phrase introductive de l’article 90, alinéa 1er, 1°, du CIR 92) et l’article X3 de l’avant-projet (remplacement de l’article 90, alinéa 1er, 9°, du CIR 92), doit être interprétée en ce sens que l’imposition des plus-values sur les actifs financiers à charge d’associations sans personnalité juridique s’applique aussi aux plus-values que ces associations réaliseraient dans le cadre d’une gestion anormale du patrimoine ou d’une opération de spéculation au sens de l’article 90, alinéa 1er, 1°, du CIR 92, le délégué a répondu par l’affirmative:

“Het is de bedoeling om alle meerwaarden te vatten via de aanpassing van art. 5/2 WIB 92 ook deze in kader van abnormaal en speculatief beheer. De wettekst zal in die zin worden aangepast”.

17.2. Sur la base de l’arrêté royal du 6 juin 2019 ‘introduisant un régime d’option pour les associations sans personnalité juridique’, il est possible d’éviter l’imposition dans le chef de l’habitant du Royaume, visée à l’article 5/2, alinéa 1er, du CIR 92, en optant pour une imposition à l’impôt des personnes morales, comme le prévoit l’article 220, 4°, du CIR 92. Dans ce cas, ce n’est pas l’habitant du Royaume qui sera imposable dans le cadre de l’impôt des personnes physiques sur les plus-values, mais bien l’association de fait dans le cadre de l’impôt des personnes morales.

Gevraagd wat ten eerste de invloed is van deze overgang van fiscale transparantie voor de feitelijke vereniging (van een belastingheffing bij de rijksinwoner in de personenbelasting naar een belastbaarheid in de rechtspersonenbelasting) op de beoordeling van de toepassingsvoorwaarden van het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, van het WIB 92 (bijvoorbeeld de beoordeling inzake de controle zoals bedoeld in artikel 1:14 van het WVV (ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, a), van het WIB 92) of nog de 20 % participatievoorwaarde zoals bedoeld in het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, b), van het WIB 92 (artikel X3 van het voorontwerp)), en ten tweede hoe die overgang van een belastbaarheid in de personenbelasting naar die in de rechtspersonenbelasting temporeel is geregeld en of daartoe de artikelen 79/1 en 79/2 van het koninklijk besluit van 27 augustus 1993 'tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992' (hierna: KB/WIB 92) die overgang wel voldoende regelen, antwoordde de gemachtigde als volgt:

"In se wijzigt er niets aan artikel 220, 4° WIB 92. Het laat enkel de mogelijkheid om zich in de loop van een belastbaar tijdperk te onderwerpen aan Rechtspersonenbelasting (zie artikel 79/1 en 79/2 KB/WIB92). Door te bundelen zou u de grens van 20 % kunnen overschrijden (alle aandelen van de leden meetellen). Dit is evenwel een gevolg van de wettelijke mogelijkheid om te opteren voor de rechtspersonenbelasting.

Indien een feitelijke vereniging de keuze maakt om aan de RPB onderworpen te worden ingevolge artikel 220, 4° WIB92, zal deze gedurende ten minste 6 belastbare tijdperken onderworpen worden aan de RPB.

Ingeval de feitelijke vereniging de procedure van artikel 79/1 KB/WIB92 volgt en bijvoorbeeld tijdig in de loop van het belastbaar tijdperk hun brief richten aan de administratie, zijn de gevolgen:

- gelet op de artikelen 359 en 360 WIB92 en artikel 200 KB/WIB92, wordt de feitelijke vereniging voor dat volledige belastbaar tijdperk (van 1/1-31/12) onderworpen aan de RPB

- ingevolge artikel 79/2 KB/WIB92 ook voor de daaropvolgende 5 belastbare tijdperken

Dit kan met een voorbeeld worden geïllustreerd: De brief wordt op 30 april 2026 verstuurd om aan RPB te worden onderworpen.

1° BT: 1/1/2026 - 31/12/2026 (AJ 2027).

Volgende vijf belastbare tijdperken (1/1/2027- 31/12/2031) (AJ 2028-2032) ook aan RPB onderworpen.

Het lijkt dan ook logisch om met de aanschaffingswaarde rekening te houden die door de vereniging werd betaald om meerwaarden te bepalen. Voor financiële activa die in bezit zijn op 31/12/2025 zal dan ook artikel 102, § 4 en § 5 WIB92 doorwerken en 'doorrollen' naar de RPB-plichtige.

De voorwaarden worden bekeken op moment dat de meerwaarde verwezenlijkt wordt. Als op dat moment de vereniging aan de RPB onderworpen is zal de taxatie in de

Interrogé pour savoir tout d'abord quelle incidence cette transition de la transparence fiscale pour l'association de fait (d'une imposition dans le chef de l'habitant du Royaume à l'impôt des personnes physiques à une imposition à l'impôt des personnes morales) a sur l'appréciation des conditions d'application de l'article 90, alinéa 1er, 9°, en projet, du CIR 92 (par exemple, l'appréciation du contrôle visé à l'article 1:14 du CSA (article 90, alinéa 1er, 9°, a), en projet, du CIR 92) ou encore la condition de participation de 20 % visée à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b), en projet, du CIR 92 (article X3 de l'avant-projet)), et ensuite comment cette transition d'une imposition à l'impôt des personnes physiques à une imposition à l'impôt des personnes morales est réglée temporellement et si, à cet effet, les articles 79/1 et 79/2 de l'arrêté royal du 27 août 1993 'd'exécution du Code des impôts sur les revenus 1992' (ci-après: AR/CIR 92) règlent suffisamment cette transition, le délégué a répondu ce qui suit:

"In se wijzigt er niets aan artikel 220, 4° WIB 92. Het laat enkel de mogelijkheid om zich in de loop van een belastbaar tijdperk te onderwerpen aan Rechtspersonenbelasting (zie artikel 79/1 en 79/2 KB/WIB92). Door te bundelen zou u de grens van 20 % kunnen overschrijden (alle aandelen van de leden meetellen). Dit is evenwel een gevolg van de wettelijke mogelijkheid om te opteren voor de rechtspersonenbelasting.

Indien een feitelijke vereniging de keuze maakt om aan de RPB onderworpen te worden ingevolge artikel 220, 4° WIB92, zal deze gedurende ten minste 6 belastbare tijdperken onderworpen worden aan de RPB.

Ingeval de feitelijke vereniging de procedure van artikel 79/1 KB/WIB92 volgt en bijvoorbeeld tijdig in de loop van het belastbaar tijdperk hun brief richten aan de administratie, zijn de gevolgen:

- gelet op de artikelen 359 en 360 WIB92 en artikel 200 KB/WIB92, wordt de feitelijke vereniging voor dat volledige belastbaar tijdperk (van 1/1-31/12) onderworpen aan de RPB

- ingevolge artikel 79/2 KB/WIB92 ook voor de daaropvolgende 5 belastbare tijdperken

Dit kan met een voorbeeld worden geïllustreerd: De brief wordt op 30 april 2026 verstuurd om aan RPB te worden onderworpen.

1° BT: 1/1/2026 - 31/12/2026 (AJ 2027).

Volgende vijf belastbare tijdperken (1/1/2027- 31/12/2031) (AJ 2028-2032) ook aan RPB onderworpen.

Het lijkt dan ook logisch om met de aanschaffingswaarde rekening te houden die door de vereniging werd betaald om meerwaarden te bepalen. Voor financiële activa die in bezit zijn op 31/12/2025 zal dan ook artikel 102, § 4 en § 5 WIB92 doorwerken en 'doorrollen' naar de RPB-plichtige.

De voorwaarden worden bekeken op moment dat de meerwaarde verwezenlijkt wordt. Als op dat moment de vereniging aan de RPB onderworpen is zal de taxatie in de RPB

RPB plaatsvinden met toepassing van de standaard waarderingsmethodes (foto-moment, FIFO)."

Ter wille van de duidelijkheid wordt de toelichting van de gemachtigde het best in de memorie van toelichting opgenomen.

Artikel X2

18. Artikel X2 van het voorontwerp wijzigt artikel 90, eerste lid, 1°, van het WIB 92 door een verwijzing naar het ontworpen punt 9° van artikel 90, eerste lid, van het WIB 92 in te voegen. Het punt 1° regelt de belastbaarheid van winsten of baten, hoe ook genaamd, als diverse inkomsten, die zelfs occasioneel of toevallig, buiten de uitoefening van een beroepswerkzaamheid, voortkomen uit enige prestatie, verrichting of speculatie of uit diensten bewezen aan derden, daaronder niet begrepen normale verrichtingen van beheer van een privévermogen bestaande uit onroerende goederen, portefeuillewaarden en roerende voorwerpen.

Die invoeging van het punt 9° betekent dat, nu ook onverminderd de regeling in dat nieuwe punt, meerwaarden op financiële activa die resulteren uit een *abnormaal* beheer onderworpen zijn aan artikel 90, eerste lid, 1°, van het WIB 92.

18.1. In de memorie van toelichting worden meerwaarden op cryptoactiva als voorbeeld gegeven bij de beoordeling van het al dan niet normale karakter van een verrichting van het privévermogen. Gevraagd of de stellers van het voorontwerp met dit voorbeeld de kwalificatie van meerwaarden verwezenlijkt op cryptoactiva als beroepsinkomsten beogen uit te sluiten, antwoordde de gemachtigde:

"Een taxatie als beroepsinkomen is inderdaad niet uitgesloten. De passage in de MvT zal in die zin worden aangevuld en worden verduidelijkt."

18.2. Overigens wordt in de memorie van toelichting voor artikel X2 van het voorontwerp toegelicht dat voor meerwaarden op activa die niet onder de meerwaardebelasting op financiële activa vallen (bijvoorbeeld (digitale) kunstvoorwerpen) "er enkel een belasting [mogelijk zal zijn] als divers inkomen (...) wanneer de realisatie van de meerwaarde kadert buiten het normale beheer van het privévermogen bestaande uit onroerende goederen, portefeuillewaarden en roerende voorwerpen".

Hierbij rijst de vraag of digitale kunstvoorwerpen als een roerend voorwerp in de zin van artikel 90, eerste lid, 1°, *in fine*, van het WIB 92 zijn te kwalificeren en of zij niet veeleer moeten worden beschouwd als immateriële roerende goederen die niet vallen onder de uitsluiting van artikel 90, eerste lid, 1°, *in fine*, van het WIB 92.¹¹ Hierover bevraagd, antwoordde de gemachtigde het volgende:

"In tegenstelling tot hetgeen de vraagsteller lijkt te suggereren gaat de DVB er in de beslissing 2022.0813 o.i. vanuit dat NFT kunnen worden beschouwd als een roerend voorwerp

¹¹ Advies nr. 66/2025 van 20 augustus 2025 van de Gegevensbeschermingsautoriteit, overwegingen 16 (doeleinde), 21 (verwerkingsverantwoordelijke) en 33 (bewaartermijn).

plaatsvinden met toepassing van de standaard waarderingsmethodes (foto-moment, FIFO)".

Dans un souci de clarté, mieux vaudrait intégrer les explications du délégué dans l'exposé des motifs.

Article X2

18. L'article X2 de l'avant-projet modifie l'article 90, alinéa 1er, 1°, du CIR 92 en insérant une référence au 9°, en projet, de l'article 90, alinéa 1er, du CIR 92. Le 1° règle l'imposition des bénéfices ou profits, quelle que soit leur qualification, en tant que revenus divers, qui résultent, même occasionnellement ou fortuitement, de prestations, opérations ou spéculations quelconques ou de services rendus à des tiers, en dehors de l'exercice d'une activité professionnelle, à l'exclusion des opérations de gestion normale d'un patrimoine privé consistant en biens immobiliers, valeurs de portefeuille et objets mobiliers.

Cette insertion du 9° signifie que, sans préjudice du dispositif inscrit dans ce nouveau point, les plus-values sur les actifs financiers résultant d'une gestion anormale sont soumises à l'article 90, alinéa 1er, 1°, du CIR 92.

18.1. L'exposé des motifs donne les plus-values sur des crypto-actifs à titre d'exemple pour l'appréciation du caractère normal ou non d'une opération du patrimoine privé. À la question de savoir si les auteurs de l'avant-projet entendent, par cet exemple, exclure la qualification de plus-values réalisées sur des crypto-actifs en tant que revenus professionnels, le délégué a répondu:

"Een taxatie als beroepsinkomen is inderdaad niet uitgesloten. De passage in de MvT zal in die zin worden aangevuld en worden verduidelijkt."

18.2. Par ailleurs, en ce qui concerne l'article X2 de l'avant-projet, l'exposé des motifs précise que pour les plus-values réalisées sur des actifs qui n'entrent pas dans le champ d'application de l'impôt sur les plus-values réalisées sur des actifs financiers (par exemple des œuvres d'art (numériques)), "l'imposition en tant que revenus divers ne sera possible que si la réalisation de la plus-value sort du cadre de la gestion normale d'un patrimoine privé composé de biens immobiliers, de valeurs de portefeuille et d'objets mobiliers".

La question se pose dans ce cadre de savoir si les œuvres d'art numériques peuvent être qualifiées d'objets mobiliers au sens de l'article 90, alinéa 1er, 1°, *in fine*, du CIR 92 et si elles ne doivent pas plutôt être considérées comme des biens mobiliers incorporels qui ne relèvent pas de l'exclusion prévue à l'article 90, alinéa 1er, 1°, *in fine*, du CIR 92¹¹. Interrogé à ce sujet, le délégué a répondu ce qui suit:

"In tegenstelling tot hetgeen de vraagsteller lijkt te suggereren gaat de DVB er in de beslissing 2022.0813 o.i. vanuit dat NFT kunnen worden beschouwd als een roerend voorwerp

¹¹ Avis n° 66/2025 de l'Autorité de protection des données du 20 août 2025, considérants 16 (finalité), 21 (responsable du traitement) et 33 (délai de conservation).

maar op basis van de feitelijke omstandigheden is de DVB van oordeel dat een taxatie als divers inkomen als bedoeld in artikel 90,1° van toepassing is. De DVB nam volgende feitelijke omstandigheden in overweging:

— de aanvrager heeft voor een totaalbedrag van z EUR aan cryptomunten en NFT's gekocht, verdeeld over meer dan 20 munten;

— de aanvrager heeft meer dan 1.000 verrichtingen gedaan in de loop van 2021;

— de aanvrager heeft bijna de helft van zijn roerend vermogen geïnvesteerd in cryptomunten en NFT's.

Op basis van de huidige bepalingen kunnen zowel lichamelijke als niet-lichamelijke roerende voorwerpen onder de uitsluiting van normaal beheer van artikel 90,1° *in fine* vallen.

De vraag of digitale kunstvoorwerpen als dan niet roerende 'voorwerpen' zijn is in dit wetsontwerp zonder voorwerp.

Om tegemoet te komen aan de bemerking van de Raad van State, zal in de tekst van de MvT worden toegevoegd, achter de eerste vermelding van 'digitale kunstvoorwerpen': 'indien en in de mate deze roerende voorwerpen uitmaken'.

18.2.1. Met de redenering van de gemachtigde kan niet worden ingestemd. Het Grondwettelijk Hof heeft immers, onder verwijzing naar de rechtspraak van het Hof van Cassatie, reeds geoordeeld dat de wetgever, door de goederen waarop normale verrichtingen van beheer van een privévermogen betrekking hebben limitatief op te sommen, in de laatste woorden van artikel 90, eerste lid, 1°, van het WIB 92 immateriële roerende goederen heeft uitgesloten van het voordeel van de vrijstelling.¹²

Wil de wetgever aan de visie van de gemachtigde over de toepassing van de belastingvrijstelling vervat in artikel 90, eerste lid, 1°, *in fine*, van het WIB 92 op onlichamelijke goederen (zoals digitale kunstvoorwerpen) tegemoetkomen, dan moet in de tekst van het voorontwerp het begrip "roerend voorwerp" expliciet worden omschreven als een voorwerp dat zowel lichamelijke als niet-lichamelijke roerende voorwerpen omvat.

18.2.2. Daarnaast kan niet worden ingestemd met het antwoord van de gemachtigde dat de aard van digitale kunstvoorwerpen zonder voorwerp zou zijn in het kader van het voorliggende voorontwerp. Bij het ontworpen artikel 92, § 1, van het WIB 92 (artikel X4 van het voorontwerp) wordt in de memorie van toelichting immers ook uitdrukkelijk verwezen naar NFT's die kwalificeren als cryptoactiva en die onder het toepassingsgebied vallen van de nieuwe meerwaardebelasting op financiële activa. In dat verband wordt nader toegelicht dat het gaat om NFT's die bijvoorbeeld rechten vertegenwoordigen op kunstwerken. Gevraagd naar de coherentie in de memorie van toelichting inzake de fiscale behandeling van meerwaarden op (digitale) kunstvoorwerpen, antwoordde de gemachtigde:

¹ Zie Dienst Voorafgaande Beslissingen in Fiscale Zaken, Voorafgaande beslissing 2022.0813 van 8 november 2022.

maar op basis van de feitelijke omstandigheden is de DVB van oordeel dat een taxatie als divers inkomen als bedoeld in artikel 90,1° van toepassing is. De DVB nam volgende feitelijke omstandigheden in overweging:

— de aanvrager heeft voor een totaalbedrag van z EUR aan cryptomunten en NFT's gekocht, verdeeld over meer dan 20 munten;

— de aanvrager heeft meer dan 1.000 verrichtingen gedaan in de loop van 2021;

— de aanvrager heeft bijna de helft van zijn roerend vermogen geïnvesteerd in cryptomunten en NFT's.

Op basis van de huidige bepalingen kunnen zowel lichamelijke als niet-lichamelijke roerende voorwerpen onder de uitsluiting van normaal beheer van artikel 90,1° *in fine* vallen.

De vraag of digitale kunstvoorwerpen als dan niet roerende 'voorwerpen' zijn is in dit wetsontwerp zonder voorwerp.

Om tegemoet te komen aan de bemerking van de Raad van State, zal in de tekst van de MvT worden toegevoegd, achter de eerste vermelding van 'digitale kunstvoorwerpen': 'indien en in de mate deze roerende voorwerpen uitmaken'.

18.2.1. On ne peut se rallier au raisonnement du délégué. En se référant à la jurisprudence de la Cour de cassation, la Cour constitutionnelle a en effet déjà jugé qu'en énumérant limitativement les biens concernés par des opérations de gestion normale d'un patrimoine privé, le législateur a, dans la finale de l'article 90, alinéa 1er, 1°, du CIR 92, exclu du bénéfice de l'exemption les biens mobiliers incorporels¹².

Si le législateur souhaite se conformer à la vision du délégué concernant l'application de l'exemption d'impôt, contenue à l'article 90, alinéa 1er, 1°, *in fine*, du CIR 92, sur les biens incorporels (tels que les œuvres d'art numériques), il conviendra de définir explicitement dans le texte de l'avant-projet la notion d'"objet mobilier" comme un objet comprenant des objets mobiliers tant corporels qu'incorporels.

18.2.2. En outre, on ne peut se rallier à la réponse du délégué selon laquelle la nature des œuvres d'art numériques serait sans objet dans le cadre de l'avant-projet à l'examen. En effet, en ce qui concerne l'article 92, § 1er, en projet, du CIR 92 (article X4 de l'avant-projet), l'exposé des motifs renvoie aussi expressément aux NFT (jetons non fongibles) qui sont considérés comme des crypto-actifs et relèvent du champ d'application du nouvel impôt sur les plus-values réalisées sur les actifs financiers. À cet égard, il est précisé qu'il s'agit de NFT qui représentent, par exemple, des droits sur des œuvres d'art. Interrogé sur la cohérence, dans l'exposé des motifs, en ce qui concerne le traitement fiscal des plus-values sur les œuvres d'art (numériques), le délégué a donné la réponse suivante:

¹² Voir Service des décisions anticipées en matières fiscales, Décision anticipée 2022.0813 du 8 novembre 2022.

“Het reglementaire statuut van cryptoactivadienstverleners wordt thans geregeld door Verordening 2023/1114 (MiCA-Verordening). De definitie van het begrip ‘cryptoactiva’ in het ontwerp wordt derhalve ontleend aan dit instrument van primair Unierecht. Omdat de MiCA-verordening geen toepassing vindt op ‘niet-inwisselbare tokens’, werd in artikel 92, § 1 WIB 92 een expliciete referentie opgenomen aan NFT’s teneinde te garanderen dat zij onder het toepassingsgebied van de meerwaardebelasting vallen. Een NFT zal evenwel niet altijd als een financieel actief in de zin van het ontwerp beschouwd worden. Hiervoor is vereist dat de NFT gebruikt kan worden voor betalings- of investeringsdoeleinden. Hiermee wordt aangesloten bij de afbakening die Richtlijn (EU) 2023/2226 vooropstelt met betrekking tot de uitwisseling van informatie omtrent cryptoactiva die voor fiscale doeleinden als relevant beschouwd worden. Het criterium ‘gebruik voor betalings- of investeringsdoeleinden’ staat hierbij centraal. Dit is voorts het standpunt van de OESO bij de uitwerking van het Crypto-Asset Reporting Framework (CARF) voor fiscale doeleinden.

Derhalve kunnen NFT’s in bepaalde omstandigheden beschouwd worden als financiële activa (zie verduidelijkt op 22/59, memorie van toelichting), en in andere omstandigheden niet, verbonden aan het criterium dat binnen de meerwaardebelasting relevant is: het gebruik van de activa voor betalings- of investeringsdoeleinden. Digitale kunstvoorwerpen die niet aan het criterium voldoen, zijn uitgesloten van de meerwaardebelasting. NFT’s die wel aan het criterium voldoen, worden gecapteerd door de meerwaardebelasting.”

De begrippen waarnaar de gemachtigde verwijst worden het best in de tekst van het voorontwerp zelf verduidelijkt. Minstens dient de nadere toelichting van de gemachtigde in de memorie van toelichting te worden opgenomen.

Artikel X3

19. Artikel X3 van het voorontwerp vervangt artikel 90, eerste lid, 9°, van het WIB 92 en bepaalt welke overdrachten ten bezwarende titel van financiële activa onder het toepassingsgebied van de ontworpen meerwaardebelasting vallen. Zo vallen “interne meerwaarden” onder het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, a), van het WIB 92 onder een tarief van 33 % (ontworpen artikel 171, 1°, van het WIB 92 in artikel X12 van het voorontwerp). Voor “interne meerwaarden” als gevolg van een inbreng geldt evenwel een bijzondere regeling in de vennootschapsbelasting (artikel 184, vierde lid, van het WIB 92) (zie tevens het ontworpen artikel 96/2, eerste lid, 4°, van het WIB 92 in artikel X9 van het voorontwerp).

In de memorie van toelichting wordt de volgende verantwoording gegeven voor het ontworpen regime van de belastbaarheid van de “interne meerwaarden”: “Het gebruik van een specifieke categorie voor interne meerwaarden die worden verwezenlijkt door verkoop is verantwoord door het feit dat dit type verrichting over het algemeen geen economische verantwoording heeft en met een zuiver fiscaal doel wordt gesteld”. De woorden “over het algemeen” lijken te impliceren dat het *a contrario* soms niet zo is.

“Het reglementaire statuut van cryptoactivadienstverleners wordt thans geregeld door Verordening 2023/1114 (MiCA-Verordening). De definitie van het begrip ‘cryptoactiva’ in het ontwerp wordt derhalve ontleend aan dit instrument van primair Unierecht. Omdat de MiCA-verordening geen toepassing vindt op ‘niet-inwisselbare tokens’, werd in artikel 92, § 1 WIB 92 een expliciete referentie opgenomen aan NFT’s teneinde te garanderen dat zij onder het toepassingsgebied van de meerwaardebelasting vallen. Een NFT zal evenwel niet altijd als een financieel actief in de zin van het ontwerp beschouwd worden. Hiervoor is vereist dat de NFT gebruikt kan worden voor betalings- of investeringsdoeleinden. Hiermee wordt aangesloten bij de afbakening die Richtlijn (EU) 2023/2226 vooropstelt met betrekking tot de uitwisseling van informatie omtrent cryptoactiva die voor fiscale doeleinden als relevant beschouwd worden. Het criterium ‘gebruik voor betalings- of investeringsdoeleinden’ staat hierbij centraal. Dit is voorts het standpunt van de OESO bij de uitwerking van het Crypto-Asset Reporting Framework (CARF) voor fiscale doeleinden.

Derhalve kunnen NFT’s in bepaalde omstandigheden beschouwd worden als financiële activa (zie verduidelijkt op 22/59, memorie van toelichting), en in andere omstandigheden niet, verbonden aan het criterium dat binnen de meerwaardebelasting relevant is: het gebruik van de activa voor betalings- of investeringsdoeleinden. Digitale kunstvoorwerpen die niet aan het criterium voldoen, zijn uitgesloten van de meerwaardebelasting. NFT’s die wel aan het criterium voldoen, worden gecapteerd door de meerwaardebelasting”.

Mieux vaudrait préciser les notions auxquelles le délégué renvoie dans le texte même de l’avant-projet. Il convient à tout le moins d’intégrer les précisions données par le délégué dans l’exposé des motifs.

Article X3

19. L’article X3 de l’avant-projet remplace l’article 90, alinéa 1er, 9°, du CIR 92 et précise quelles cessions à titre onéreux d’actifs financiers relèvent du champ d’application de l’impôt sur les plus-values en projet. Ainsi, les “plus-values internes” visées à l’article 90, alinéa 1er, 9°, a), en projet, du CIR 92 sont soumises à un taux de 33 % (article 171, 1°, en projet, du CIR 92 à l’article X12 de l’avant-projet). Un régime particulier dans le cadre de l’impôt des sociétés est toutefois applicable aux “plus-values internes” résultant d’un apport (article 184, alinéa 4, du CIR 92) (voir également l’article 96/2, alinéa 1er, 4°, en projet, du CIR 92 à l’article X9 de l’avant-projet).

L’exposé des motifs justifie le régime en projet d’imposition des “plus-values internes” comme suit: “L’utilisation d’une catégorie spécifique pour les plus-values internes réalisées par le biais de ventes se justifie par le fait que ce type d’opération n’a généralement pas de justification économique et qu’elle est effectuée dans un but exclusivement fiscal”. Le mot “généralement” semble impliquer qu’à *contrario*, tel n’est parfois pas le cas.

Gevraagd of de ontworpen regeling een onweerlegbaar vermoeden van belastingontwijking inhoudt en gevraagd waarom in dat geval niet wordt voorzien in de mogelijkheid voor de betrokkenen om aan te tonen dat er wel een economische verantwoording voor de verrichting is, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Ook de inbreng van aandelen vallen principieel onder het toepassingsgebied van artikel 90, 9°, a (artikel X 3). In toepassing van artikel 96/2, 4° of artikel 95 worden ze evenwel vrijgesteld. Bij de inbreng van aandelen is er geen step-up van fiscaal gestort kapitaal en bij een latere uitkering via kapitaalsvermindering zal er dus steeds een roerend inkomen (eventueel prorata) en roerende voorheffing van toepassing zijn. Dit is een algemene maatregel van toepassing op alle inbrengen van aandelen al dan niet interne meerwaarden of niet.

Met de nieuwe wettelijke bepaling inzake interne meerwaarden wil de wetgever de huidige administratieve praktijk inzake verkoop van aandelen verankeren in een wettekst hetgeen tot meer rechtszekerheid moet leiden. Via de techniek van interne meerwaarden kunnen zowel de huidige reserves in de operationele vennootschap als potentieel ook de toekomstige reserves belastingvrij worden uitgekeerd aan de aandeelhouders natuurlijke personen.

In geval van een verkoop van aandelen met realisatie van een zg. ‘interne meerwaarde’ worden in alle gevallen door de controlerende aandeelhouder liquiditeiten uit de aankopende vennootschap gehaald (onmiddellijk of op termijn door afbetaling van een vordering) wat *in concreto* geldt als een alternatief voor een dividenduitkering. Deze situatie doet zich in alle gevallen voor, en rechtvaardigt de onderwerping aan de heffing van de realisatie van alle interne meerwaarden, dit in tegenstelling tot een inbreng waarbij geen geldmiddelen onttrokken worden aan de verkrijgende vennootschap en waarvoor er thans reeds een afdoende regelgevend kader bestaat op ook wat betreft latere verrichtingen belastingvrije cash-extracties te vermijden of minstens sterk te beperken.

In de MvT zal ‘over het algemeen’ worden geschrapt gezien dergelijk interne meerwaarden een zuiver fiscaal doel hebben om liquiditeiten uit vennootschappen te halen zonder inhouding van roerende voorheffing.

Door het wetsvoorstel wordt een wettelijk verankerd level playing field ontwikkeld tussen inbrengen en verkopen van aandelen.”

20. Gevraagd of het de bedoeling is dat het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, a), van het WIB 92 ook geldt voor inkoopboni behaald als gevolg van een inkoop door een SICAV (“Société d’Investissement à Capital Variable”) waarin men meer dan 50 % aanhoudt, antwoordde de gemachtigde bevestigend.

21. Om nadere toelichting gevraagd waarom er in het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, a), van het WIB 92 sprake is van “aandelen en winstbewijzen, hoe ook genaamd” en in het

À la question de savoir si le régime en projet implique une présomption irréfragable d’évasion fiscale et pourquoi, dans ce cas, il n’est pas prévu que les personnes concernées aient la possibilité de démontrer que l’opération est bel et bien justifiée économiquement, le délégué a répondu ce qui suit:

“Ook de inbreng van aandelen vallen principieel onder het toepassingsgebied van artikel 90, 9°, a (artikel X 3). In toepassing van artikel 96/2, 4° of artikel 95 worden ze evenwel vrijgesteld. Bij de inbreng van aandelen is er geen step-up van fiscaal gestort kapitaal en bij een latere uitkering via kapitaalsvermindering zal er dus steeds een roerend inkomen (eventueel prorata) en roerende voorheffing van toepassing zijn. Dit is een algemene maatregel van toepassing op alle inbrengen van aandelen al dan niet interne meerwaarden of niet.

Met de nieuwe wettelijke bepaling inzake interne meerwaarden wil de wetgever de huidige administratieve praktijk inzake verkoop van aandelen verankeren in een wettekst hetgeen tot meer rechtszekerheid moet leiden. Via de techniek van interne meerwaarden kunnen zowel de huidige reserves in de operationele vennootschap als potentieel ook de toekomstige reserves belastingvrij worden uitgekeerd aan de aandeelhouders natuurlijke personen.

In geval van een verkoop van aandelen met realisatie van een zg. ‘interne meerwaarde’ worden in alle gevallen door de controlerende aandeelhouder liquiditeiten uit de aankopende vennootschap gehaald (onmiddellijk of op termijn door afbetaling van een vordering) wat *in concreto* geldt als een alternatief voor een dividenduitkering. Deze situatie doet zich in alle gevallen voor, en rechtvaardigt de onderwerping aan de heffing van de realisatie van alle interne meerwaarden, dit in tegenstelling tot een inbreng waarbij geen geldmiddelen onttrokken worden aan de verkrijgende vennootschap en waarvoor er thans reeds een afdoende regelgevend kader bestaat op ook wat betreft latere verrichtingen belastingvrije cash-extracties te vermijden of minstens sterk te beperken.

In de MvT zal ‘over het algemeen’ worden geschrapt gezien dergelijk interne meerwaarden een zuiver fiscaal doel hebben om liquiditeiten uit vennootschappen te halen zonder inhouding van roerende voorheffing.

Door het wetsvoorstel wordt een wettelijk verankerd level playing field ontwikkeld tussen inbrengen en verkopen van aandelen”.

20. À la question de savoir si l’intention est que l’article 90, alinéa 1er, 9°, a), en projet, du CIR 92 s’applique aussi aux bonis de rachat obtenus à la suite d’un rachat par une SICAV (“Société d’investissement à capital variable”) dans laquelle on détient plus de 50 %, le délégué a répondu par l’affirmative.

21. Invité à préciser plus avant pourquoi l’article 90, alinéa 1er, 9°, a), en projet, du CIR 92 fait mention “d’actions,

ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, b), van het WIB 92 enkel van “aandelen”, antwoordde de gemachtigde:

“De regering wenst een restrictieve invulling te geven aan de toepassing van voordeliger regime van aanmerkelijk belang en beperkt om deze reden het toepassingsgebied enkel tot aandelen. Een winstbewijs is weliswaar een recht in de vennootschap, maar vertegenwoordigt geen recht in het kapitaal en heeft daarom een totaal andere vorm van vermogenswaarde en wordt inderdaad zelden of nooit meegenomen in de verrichtingen die daar geïmagineerd worden, zoals in casu ook het geval is.”

De door de gemachtigde gegeven verantwoording dient in de memorie van toelichting te worden opgenomen.

Artikel X4

22. Het ontworpen artikel 92, § 1, van het WIB 92 omvat een opsomming van de in het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, c), van het WIB 92 bedoelde financiële activa.

22.1. In de memorie van toelichting wordt nader bepaald dat het begrip “financiële activa” ruim moet worden geïnterpreteerd. Gevraagd of de opsomming als limitatief moet worden beschouwd, antwoordde de gemachtigde:

“De vier categorieën in het wetsontwerp vormen wel een limitatieve opsomming. Een actief dat niet overeenstemt met een van deze elementen, zal niet als een financieel actief worden beschouwd voor de toepassing van het nieuwe regime van de meerwaardebelasting op financiële activa.

In principe bevat deze lijst alle financiële activa. De items die buiten deze lijst vallen, hebben niet het karakter van financiële activa zoals het wetsvoorstel beoogt.”

Ter wille van de duidelijkheid moet het antwoord van de gemachtigde in de memorie van toelichting worden opgenomen.

22.2. Het ontworpen artikel 92, § 1, van het WIB 92 benoemt de vier categorieën financiële activa waarop belastbare meerwaarden kunnen worden verwezenlijkt. Daarbij moet worden vastgesteld dat onder de ene categorie van activa net geen betaalinstrumenten vallen en onder de andere categorie juist wel.

Zo verwijst het ontworpen artikel 92, § 1, a), van het WIB 92 naar de categorie van de “financiële instrumenten” vermeld in artikel 2, eerste lid, 1°, a) tot k), van de wet van 2 augustus 2002 (waaronder “geldmarktinstrumenten” vallen, waarvan luidens artikel 2, eerste lid, 32°, de “betaalinstrumenten” worden uitgezonderd). Het ontworpen artikel 92, § 1, c), van het WIB 92 heeft het dan weer onder meer over niet-verwisselbare tokens die “voor betalings(...)doeleinden” kunnen worden gebruikt en het ontworpen artikel 92, § 1, d), van het WIB 92 duidt onder meer de “geldmiddelen, meer bepaald

parts et parts bénéficiaires, quelle que soit leur dénomination” et l'article 90, alinéa 1er, 9°, b), en projet, du CIR 92 fait uniquement état d'“actions et parts”, le délégué a répondu en ces termes:

“De regering wenst een restrictieve invulling te geven aan de toepassing van voordeliger regime van aanmerkelijk belang en beperkt om deze reden het toepassingsgebied enkel tot aandelen. Een winstbewijs is weliswaar een recht in de vennootschap, maar vertegenwoordigt geen recht in het kapitaal en heeft daarom een totaal andere vorm van vermogenswaarde en wordt inderdaad zelden of nooit meegenomen in de verrichtingen die daar geïmagineerd worden, zoals in casu ook het geval is.”

La justification fournie par le délégué doit être intégrée dans l'exposé des motifs.

Article X4

22. L'article 92, § 1er, en projet, du CIR 92 contient une énumération des actifs financiers visés à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c), en projet, du CIR 92.

22.1 L'exposé des motifs précise que le terme “actifs financiers” doit être interprété largement. À la question de savoir si l'énumération doit s'entendre comme étant limitative, le délégué a répondu comme suit:

“De vier categorieën in het wetsontwerp vormen wel een limitatieve opsomming. Een actief dat niet overeenstemt met een van deze elementen, zal niet als een financieel actief worden beschouwd voor de toepassing van het nieuwe regime van de meerwaardebelasting op financiële activa.

In principe bevat deze lijst alle financiële activa. De items die buiten deze lijst vallen, hebben niet het karakter van financiële activa zoals het wetsvoorstel beoogt.”

Dans un souci de clarté, la réponse du délégué sera reproduite dans l'exposé des motifs.

22.2 L'article 92, § 1er, en projet, du CIR 92 désigne les quatre catégories d'actifs financiers sur lesquels des plus-values imposables peuvent être réalisées. À cet égard, force est de constater que si les instruments de paiement sont précisément exclus d'une catégorie d'actifs, ils sont bel et bien inclus dans l'autre catégorie.

L'article 92, § 1er, a), en projet, du CIR 92 fait ainsi référence à la catégorie des “instruments financiers” visés à l'article 2, alinéa 1er, 1°, a) à k), de la loi du 2 août 2002 (dont relèvent les “instruments du marché monétaire”, desquels sont exclus les “instruments de paiement” aux termes de l'article 2, alinéa 1er, 32°). L'article 92, § 1er, c), en projet, du CIR 92 évoque quant à lui notamment les jetons non fongibles qui peuvent servir “à des fins de paiement” et l'article 92, § 1er, d), en projet, du CIR 92 désigne entre autres “les devises, à savoir les billets de banque et les pièces de monnaie, la monnaie scripturale ou

bankbiljetten en muntstukken, giraal geld of elektronisch geld” aan als financiële activa. Hierover bevraagd, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Dit is niet in tegenspraak met de uitsluiting vervat in de definitie in het nieuwe artikel 92, § 1, onder a), WIB 92. De definities in artikel 92, § 1, WIB 92 moeten worden gezien als de afbakening van vier categorieën van financiële activa. Het feit dat een element is uitgesloten van een van de categorieën (bv. betaalinstrumenten zijn geen financiële instrumenten die vallen onder artikel 92, § 1, sub a, WIB 92), sluit niet uit dat datzelfde element in een van de andere drie categorieën valt.”

Verder bevraagd over het onderscheid tussen “betaalinstrumenten” en “geldmiddelen” (zoals bankbiljetten en muntstukken, giraal geld of elektronisch geld), gaf de gemachtigde de volgende toelichting:

“De definitie is gebaseerd op de bewoording van artikel 2, § 1, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten.

Het toepassingsgebied strekt zich niet uit tot effecten die als betaalinstrument dienen. Betaalinstrumenten verwijzen naar elk gepersonaliseerd instrument en/of geheel van procedures die zijn overeengekomen tussen de betalingsdienstgebruiker en de betalingsdienstaanbieder en die worden gebruikt om een betalingsopdracht te initiëren (zie Richtlijn 2015/2366, artikel 2, 26°, wet van 11 maart 2018).

Betaalinstrumenten bestrijken dus een bredere realiteit dan betaalmiddelen, waarbij deze laatste over het algemeen alleen gericht zijn op fiat- of giraal geld, terwijl betaalinstrumenten ook cheques, bankoverschrijvingen, enz. omvatten. Betaalinstrumenten zijn dus geen financiële activa, aangezien ze door de voormelde wet van 2 augustus 2002 niet als financiële instrumenten worden beschouwd. Betaalmiddelen vallen onder de definitie van munteenheden in artikel 92, lid 1, onder d).”

En:

“Die elementen [bankbiljetten en muntstukken, giraal geld of elektronisch geld] vormen zowel betaalinstrumenten als betaalmiddelen. Ze verschijnen hier in de vorm van valuta, d.w.z. betaalmiddelen. Het is alleen deze vorm die bedoeld wordt. Aan de andere kant is een bankoverschrijving een betaalinstrument, maar gebruikt het de valuta waarin het is uitgedrukt als betaalmiddel. Het toepassingsgebied van de maatregel is enkel van toepassing op de betaalmiddelen van het nieuwe artikel 92, § 1, onder d), WIB 92.”

Dit antwoord is vaag. Het is voor de toepassing van het ontworpen artikel 92, § 1, van het WIB 92 onduidelijk en verwarrend wanneer een financieel actief al dan niet als betaalinstrument mag of moet fungeren om al dan niet onder de meerwaardebelasting te vallen. Aldus rijst de vraag naar de verenigbaarheid van die bepaling met het materiële legaliteitsbeginsel, met name het vereiste van de voorzienbaarheid van de wet.

la monnaie électronique” en tant qu’actifs financiers. Interrogé à ce sujet, le délégué a répondu ce qui suit:

“Dit is niet in tegenspraak met de uitsluiting vervat in de definitie in het nieuwe artikel 92, § 1, onder a), WIB 92. De definities in artikel 92, § 1, WIB 92 moeten worden gezien als de afbakening van vier categorieën van financiële activa. Het feit dat een element is uitgesloten van een van de categorieën (bv. betaalinstrumenten zijn geen financiële instrumenten die vallen onder artikel 92, § 1, sub a, WIB 92), sluit niet uit dat datzelfde element in een van de andere drie categorieën valt”.

Interrogé sur la distinction entre les “instruments de paiement” et les “devises” (comme les billets de banque et les pièces de monnaie, la monnaie scripturale ou la monnaie électronique), le délégué a donné l’explication suivante:

“De definitie is gebaseerd op de bewoording van artikel 2, § 1, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten.

Het toepassingsgebied strekt zich niet uit tot effecten die als betaalinstrument dienen. Betaalinstrumenten verwijzen naar elk gepersonaliseerd instrument en/of geheel van procedures die zijn overeengekomen tussen de betalingsdienstgebruiker en de betalingsdienstaanbieder en die worden gebruikt om een betalingsopdracht te initiëren (zie Richtlijn 2015/2366, artikel 2, 26°, wet van 11 maart 2018).

Betaalinstrumenten bestrijken dus een bredere realiteit dan betaalmiddelen, waarbij deze laatste over het algemeen alleen gericht zijn op fiat- of giraal geld, terwijl betaalinstrumenten ook cheques, bankoverschrijvingen, enz. omvatten. Betaalinstrumenten zijn dus geen financiële activa, aangezien ze door de voormelde wet van 2 augustus 2002 niet als financiële instrumenten worden beschouwd. Betaalmiddelen vallen onder de definitie van munteenheden in artikel 92, lid 1, onder d).”

Et:

“Die elementen [bankbiljetten en muntstukken, giraal geld of elektronisch geld] vormen zowel betaalinstrumenten als betaalmiddelen. Ze verschijnen hier in de vorm van valuta, d.w.z. betaalmiddelen. Het is alleen deze vorm die bedoeld wordt. Aan de andere kant is een bankoverschrijving een betaalinstrument, maar gebruikt het de valuta waarin het is uitgedrukt als betaalmiddel. Het toepassingsgebied van de maatregel is enkel van toepassing op de betaalmiddelen van het nieuwe artikel 92, § 1, onder d), WIB 92”.

Cette réponse manque de précision. Pour l’application de l’article 92, § 1er, en projet, du CIR 92, il subsiste une certaine ambiguïté et confusion quant à la question de savoir quand un actif financier peut ou doit fonctionner ou non comme un instrument de paiement et être ainsi ou non soumis à l’impôt sur les plus-values. La question se pose ainsi de savoir si cette disposition se concilie avec le principe de légalité matérielle, notamment l’exigence de prévisibilité de la loi.

Die bedenking klemmt des te meer nu in de memorie van toelichting ook “valuta” worden vermeld als financiële activa voor de toepassing van de meerwaardebelasting. De vraag rijst hierbij of ook meerwaarden op wisselkoersverschillen die particulieren in het normale beheer van hun privévermogen behalen belastbaar zijn tegen 10 % (het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, c), van het WIB 92 in samenhang gelezen met het ontworpen artikel 102, § 1, vijfde lid, van het WIB 92 (artikel X10 van het voorontwerp) en het ontworpen artikel 171, 2°, e), van het WIB 92 (artikel X12 van het voorontwerp)). Gevraagd of de meerwaardebelasting aldus tevens geldt voor de meerwaarde die een rijksinwoner bijvoorbeeld na een vakantie realiseert bij de omzetting in euro van de valuta van zijn vakantiebestemming die hij niet heeft uitgegeven, antwoordde de gemachtigde:

“Op basis van de tekst van het ontwerp zijn dergelijke verrichtingen waarbij een meerwaarde gerealiseerd wordt niet uitgesloten van de meerwaardebelasting. Er dient hierbij evenwel opgemerkt worden dat het gebruik van chartaal geld voor reisdoeleinden de laatste decennia drastisch verminderd is gelet op het wijd verspreide en ruim ingeburgerde gebruik van kredietkaarten. Deze observatie gecombineerd met de voetvrijstelling leidt tot de observatie dat een effectieve heffing van de meerwaardebelasting in dergelijke gevallen in de praktijk slechts zeer uitzonderlijk zal voorkomen.”

Aangezien het ontworpen artikel 92, § 1, van het WIB 92 op onvoldoende nauwkeurige en voorzienbare wijze regelt welke financiële activa al dan niet dienst (moeten) doen als betaalinstrument of -middel in het licht van de belastbaarheid ervan in het kader van de ontworpen regeling, moet dit onderscheid ter wille van de rechtszekerheid in de tekst van het voorontwerp verder worden verduidelijkt. Daarbij dient vanuit dat oogpunt in de memorie van toelichting een deugdelijke verantwoording te worden opgenomen voor het onderscheid tussen de verschillende categorieën van financiële activa.

23. Het ontworpen artikel 92, § 2, van het WIB 92 stelt een aantal verrichtingen gelijk met een overdracht onder bezwarende titel zoals bedoeld in het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, van het WIB 92. Gevraagd of deze lijst limitatief is, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Ja, deze lijst is limitatief. De meerwaardebelasting is van toepassing op (1) overdrachten te bewarende titel en (2) daarmee gelijkgestelde verrichtingen. Tot de eerste categorie behoren bijvoorbeeld ook derivatencontracten. Een derivaat wordt immers steeds aangegaan onder ‘bezwarende titel’, in die zin dat beide partijen bij een derivaat zich verbinden tot een bepaalde economische prestatie (met die nuance dat het in geval van een derivaat om een wederkerig contract waarbij de prestaties afhankelijk zijn van toekomstige gebeurtenissen gaat). Hierdoor kwalificeert de uit het derivaat voortvloeiende overdracht van cash (cash settled derivatives) of andere activa (physically settled derivatives) als een overdracht ten bezwarende titel.”

Ter wille van de duidelijkheid moet het antwoord van de gemachtigde in de memorie van toelichting worden opgenomen.

Cette considération est d’autant plus pertinente que l’exposé des motifs mentionne également les “devises” en tant qu’actifs financiers pour l’application de l’impôt sur les plus-values. En l’occurrence, la question se pose de savoir si les plus-values réalisées sur les différences de change par des particuliers dans la gestion normale de leur patrimoine privé sont également imposables à hauteur de 10 % (article 90, alinéa 1er, 9°, c), en projet, du CIR 92, combiné avec l’article 102, § 1er, alinéa 5, en projet, du CIR 92 (article X10 de l’avant-projet) et l’article 171, 2°, e), en projet, du CIR 92 (article X12 de l’avant-projet)). À la question de savoir si l’impôt sur les plus-values s’applique ainsi également à la plus-value réalisée, par exemple, par un habitant du Royaume qui convertit en euros une somme dans la devise du pays dans lequel il a passé ses vacances et qu’il n’a pas dépensée, le délégué a répondu comme suit:

“Op basis van de tekst van het ontwerp zijn dergelijke verrichtingen waarbij een meerwaarde gerealiseerd wordt niet uitgesloten van de meerwaardebelasting. Er dient hierbij evenwel opgemerkt worden dat het gebruik van chartaal geld voor reisdoeleinden de laatste decennia drastisch verminderd is gelet op het wijd verspreide en ruim ingeburgerde gebruik van kredietkaarten. Deze observatie gecombineerd met de voetvrijstelling leidt tot de observatie dat een effectieve heffing van de meerwaardebelasting in dergelijke gevallen in de praktijk slechts zeer uitzonderlijk zal voorkomen”.

L’article 92, § 1er, en projet, du CIR 92 ne déterminant pas d’une manière suffisamment précise et prévisible quels actifs financiers constituent/doivent constituer un instrument ou moyen de paiement eu égard à leur caractère imposable dans le cadre du dispositif en projet, il s’impose, dans un souci de sécurité juridique, de préciser cette distinction dans le texte de l’avant-projet. Il convient en outre d’apporter dans l’exposé des motifs une justification adéquate de ce point de vue en ce qui concerne la distinction entre les différentes catégories d’actifs financiers.

23. L’article 92, § 2, en projet, du CIR 92 assimile un certain nombre d’opérations à une cession à titre onéreux au sens de l’article 90, alinéa 1er, 9°, en projet, du CIR 92. À la question de savoir si cette liste est limitative, le délégué a répondu ce qui suit:

“Ja, deze lijst is limitatief. De meerwaardebelasting is van toepassing op (1) overdrachten te bewarende titel en (2) daarmee gelijkgestelde verrichtingen. Tot de eerste categorie behoren bijvoorbeeld ook derivatencontracten. Een derivaat wordt immers steeds aangegaan onder ‘bezwarende titel’, in die zin dat beide partijen bij een derivaat zich verbinden tot een bepaalde economische prestatie (met die nuance dat het in geval van een derivaat om een wederkerig contract waarbij de prestaties afhankelijk zijn van toekomstige gebeurtenissen gaat). Hierdoor kwalificeert de uit het derivaat voortvloeiende overdracht van cash (cash settled derivatives) of andere activa (physically settled derivatives) als een overdracht ten bezwarende titel”.

Dans un souci de clarté, la réponse du délégué sera intégrée dans l’exposé des motifs.

Artikel X5

24. Artikel X5 van het voorontwerp heft artikel 94 van het WIB 92 op dat een bijzondere antimisbruikbepaling bevat bij overdrachten in het kader van een aanmerkelijk belang. De meerwaarde die wordt verwezenlijkt bij een binnenlandse overdracht wordt immers belast indien de koper de aandelen binnen de 12 maanden na de verkrijging ervan verkoopt aan een rechtspersoon die buiten de Europese Economische Ruimte is gevestigd (zogenaamde “stromanverrichting”).

Volgens de memorie van toelichting is die opheffing verantwoord, “want het betreft een antimisbruikbepaling bij de geschrapte huidige bepaling inzake verkopen aan niet EER-vennootschappen”. Er wordt daarnaast op gewezen “dat dergelijke overdrachten nu wel worden belast aan een tarief van 16,5 % bij overdrachten aan een rechtspersoon die niet in de EER is gevestigd (...), in plaats van aan de verlaagde tarieven”.

Gelet op het verschil ten opzichte van andere in artikel X12 van het voorontwerp vermelde lagere tarieven en de vrijstellingen voorzien in artikel X9 van het voorontwerp, meent de Raad van State dat er nog steeds een risico is op misbruik waarbij aandelentransacties met stromannen gefaseerd kunnen worden uitgevoerd.

Gevraagd hoe in de toekomst dergelijke misbruiken zullen worden aangepakt, ermee rekening houdende dat de algemene antimisbruikbepaling van artikel 344, § 1, van het WIB 92 niet toereikend lijkt om dergelijke grensoverschrijdende misbruiken te bekampen, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Dit misbruik wordt nog altijd belangrijk geacht en artikel 344 is voldoende om dergelijke misbruiken aan te pakken. In bepaalde omstandigheden kan er trouwens ook sprake zijn van veinzing.”

Artikel X6

25. Het ontworpen artikel 95/1, eerste lid, van het WIB 92 spreekt over “een beleggingsvennootschap” of “een gemeenschappelijk beleggingsfonds” waar bij dat laatste wordt verwezen naar twee wetteksten die dienen ter kwalificatie van het type gemeenschappelijk beleggingsfonds.

De gemachtigde bevestigde dat het woord “of” ontbreekt tussen die beide kwalificaties, dus tussen de woorden “schuld-vordering,” en “een alternatieve”.

26. Het ontworpen artikel 95/1, vierde lid, van het WIB 92 bepaalt: “Wanneer en in de mate dat deze voorwaarde niet langer vervuld is (...)”. Erop gewezen dat die passage onduidelijk en verwarrend is, antwoordde de gemachtigde dat het om een legistieke fout gaat en dat niet alleen de inleidende passage maar het volledige lid zal worden weggelaten.

Article X5

24. L'article X5 de l'avant-projet abroge l'article 94 du CIR 92, qui contient une disposition anti-abus spécifique pour les cessions dans le cadre d'une participation substantielle. La plus-value réalisée lors d'une cession au niveau national est en effet taxée si l'acheteur cède les actions ou parts à une personne morale établie en dehors de l'Espace économique européen dans les 12 mois suivant leur acquisition (opération “prête-nom”).

Selon l'exposé des motifs, cette abrogation est justifiée “car il s'agit d'une disposition anti-abus liée à l'actuelle disposition, désormais supprimée, relative aux ventes à des sociétés non établies dans l'EEE”. Il est également noté que “ces transferts sont désormais imposés au taux de 16,5 % pour les transferts à une personne morale qui n'est pas établie dans l'EEE, au lieu des taux réduits”.

Eu égard à la différence par rapport à d'autres taux réduits mentionnés à l'article X12 de l'avant-projet et aux exonérations prévues à l'article X9 de l'avant-projet, le Conseil d'État estime qu'il subsiste un risque d'abus, des transactions de titres pouvant être effectuées par phases avec des prête-noms.

À la question de savoir comment pareils abus seront combattus à l'avenir, compte tenu du fait que la disposition générale anti-abus de l'article 344, § 1er, du CIR 92 ne semble pas suffire à contrer de tels abus transfrontaliers, le délégué a répondu en ces termes:

“Dit misbruik wordt nog altijd belangrijk geacht en artikel 344 is voldoende om dergelijke misbruiken aan te pakken. In bepaalde omstandigheden kan er trouwens ook sprake zijn van veinzing”.

Article X6

25. L'article 95/1, alinéa 1er, en projet, du CIR 92 fait état d'“une société d'investissement” ou d'“un fonds commun de placement”, ce dernier terme faisant référence à deux textes législatifs servant à qualifier le type de fonds commun de placement.

Le délégué a confirmé que le mot “ou” manque entre ces deux qualifications, donc entre les mots “créances,” et “un organisme de placement collectif alternatif”.

26. L'article 95/1, alinéa 4, en projet, du CIR 92 énonce ce qui suit: “Lorsque et dans la mesure où cette condition n'est plus remplie [...]”. Son attention ayant été attirée sur le fait que ce passage est imprécis et peut prêter à confusion, le délégué a répondu qu'il s'agit d'une erreur de légistique et que l'alinéa dans son ensemble, et non seulement le passage introductif, sera omis.

Artikel X7

27. De artikelen X6 en X7 van het voorontwerp voorzien in een tijdelijke vrijstelling van de meerwaarden op aandelen of deelbewijzen naar aanleiding van een fusie, een splitsing of een daarmee gelijkgestelde verrichting, of een omvorming, van een beleggingsvennootschap of een gemeenschappelijk beleggingsfonds dat een instelling voor collectieve belegging is of een alternatieve instelling voor collectieve belegging (ontworpen artikelen 95/1 en 96/1 van het WIB 92).

Gevraagd naar enkele voorbeelden hiervan, gaf de gemachtigde de volgende toelichting:

“In het geval van een fusie met een andere beleggingsvennootschap of de omvorming van het gemeenschappelijk beleggingsfonds houdt de tijdelijke vrijstelling in dat er abstractie wordt gemaakt van de fusieverrichting / omvorming.

Stel dat de belastingplichtige 100 aandelen had gekocht op 1/10/2025 voor € 50 / aandeel. In de loop van 2026 worden deze aandelen geruild voor nieuwe aandelen naar aanleiding van een in artikel 95/1, WIB 92 bedoelde verrichting. Bij een latere vervreemding van de omgeruilden aandelen zal er dan gekeken worden naar de aanschaffingsdatum en aanschaffingswaarde van de oorspronkelijke aandelen (foto-moment op 31/12/2025).

In het geval van een splitsing heb je dezelfde redenering met dat onderscheid dat er twee of meerdere soorten aandelen in ruil worden ontvangen.

In hetzelfde voorbeeld als hierboven, maar dan met een splitsing van de beleggingsvennootschap in een compartiment A (werkelijke waarde 60 % van de gesplitste beleggingsvennootschap) en een compartiment B (werkelijke waarde 40 % van de gesplitste beleggingsvennootschap), waarbij de belastingplichtige in ruil 100 aandelen A ontvangt en 100 aandelen B, zal de aanschaffingswaarde die bij een latere vervreemding in rekening zal worden gebracht € 30 bedragen voor de aandelen A en € 20 voor de aandelen B. De totale in rekening-genomen aanschaffingswaarde van de aandelen A en B (€ 3.000 en € 2.000) komt zo overeen met de aanschaffingswaarde van de oorspronkelijke aandelen (€ 5.000).”

Het verdient aanbeveling de voorbeelden ter verduidelijking in de memorie van toelichting op te nemen.

Artikel X9

28. Luidens het ontworpen artikel 96/2, eerste lid, 4°, van het WIB 92 zijn vrijgesteld “de inkomsten bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, [van het WIB 92] verkregen bij de inbreng van aandelen en die niet vallen onder de vrijstelling bedoeld in artikel 95 [van het WIB 92]”. Volgens de memorie van toelichting refereert die vrijstelling aan de aanpassing van artikel 184, vierde lid, van het WIB 92, welk artikel betrekking heeft op vennootschappen mét rechtspersoonlijkheid in de zin van artikel 2, § 1, 5°, a), van het WIB 92. De vraag rijst of de maatschap, die een vennootschap zonder rechtspersoonlijkheid is, onder die vrijstelling valt.

Article X7

27. Les articles X6 et X7 de l'avant-projet prévoient une exonération temporaire des plus-values sur actions ou parts réalisées à l'occasion d'une fusion, scission ou opération assimilée, ou de la transformation d'une société d'investissement ou d'un fonds commun de placement qui est un organisme de placement collectif ou un organisme de placement collectif alternatif (articles 95/1 et 96/1, en projet, du CIR 92).

Invité à donner quelques exemples de ces cas, le délégué a précisé ce qui suit:

“In het geval van een fusie met een andere beleggingsvennootschap of de omvorming van het gemeenschappelijk beleggingsfonds houdt de tijdelijke vrijstelling in dat er abstractie wordt gemaakt van de fusieverrichting / omvorming.

Stel dat de belastingplichtige 100 aandelen had gekocht op 1/10/2025 voor € 50 / aandeel. In de loop van 2026 worden deze aandelen geruild voor nieuwe aandelen naar aanleiding van een in artikel 95/1, WIB 92 bedoelde verrichting. Bij een latere vervreemding van de omgeruilden aandelen zal er dan gekeken worden naar de aanschaffingsdatum en aanschaffingswaarde van de oorspronkelijke aandelen (foto-moment op 31/12/2025).

In het geval van een splitsing heb je dezelfde redenering met dat onderscheid dat er twee of meerdere soorten aandelen in ruil worden ontvangen.

In hetzelfde voorbeeld als hierboven, maar dan met een splitsing van de beleggingsvennootschap in een compartiment A (werkelijke waarde 60 % van de gesplitste beleggingsvennootschap) en een compartiment B (werkelijke waarde 40 % van de gesplitste beleggingsvennootschap), waarbij de belastingplichtige in ruil 100 aandelen A ontvangt en 100 aandelen B, zal de aanschaffingswaarde die bij een latere vervreemding in rekening zal worden gebracht € 30 bedragen voor de aandelen A en € 20 voor de aandelen B. De totale in rekening-genomen aanschaffingswaarde van de aandelen A en B (€ 3.000 en € 2.000) komt zo overeen met de aanschaffingswaarde van de oorspronkelijke aandelen (€ 5.000).”

Dans un souci de clarté, il est recommandé de mentionner les exemples dans l'exposé des motifs.

Article X9

28. Aux termes de l'article 96/2, alinéa 1er, 4°, en projet, du CIR 92, “les revenus visés à l'article 90, alinéa 1er, 9°, [du CIR 92] obtenus en cas d'apport d'actions ou parts et qui ne tombent pas sous l'exonération visée à l'article 95 [du CIR 92]” sont exonérés. Selon l'exposé des motifs, cette exonération a trait à la modification de l'article 184, alinéa 4, du CIR 92, lequel article concerne les sociétés possédant la personnalité juridique au sens de l'article 2, § 1er, 5°, a), du CIR 92. La question se pose de savoir si la société simple, qui est une société sans personnalité juridique, entre dans le cadre de cette exonération.

Gelet op het legaliteitsbeginsel in belastingzaken, neergelegd in de artikelen 170, § 1, en 172, tweede lid, van de Grondwet, moet de belastingwetgeving op zich voldoende duidelijk zijn. De formulering van die vrijstelling moet in de ontworpen bepaling bijgevolg nader worden bepaald.¹³

29. Het ontworpen artikel 96/2, eerste lid, 6°, van het WIB 92 bepaalt dat vrijgesteld zijn: “de inkomsten van financiële activa voor zover die op datum van hun verwezenlijking belastbaar zijn als roerend inkomen of beroepsinkomen of onderworpen zijn aan de taks bedoeld in artikel 184 van het Wetboek diverse rechten en taksen”.

Naar luid van de memorie van toelichting is dit artikel “een cruciaal artikel in de gehele systematiek van de meerwaardebelasting. Immers, dit artikel voorkomt dat er een dubbele belasting zou kunnen optreden wanneer een inkomen reeds als een beroepsinkomen of een roerend inkomen belastbaar werd gesteld. Deze vrijstelling werkt als een voorangsregel of een verkeerslicht”.

Daarnaast wordt in de memorie van toelichting ook gewezen op de zogenaamde “typedwang”, waarbij de vier inkomsten-categorieën in de personenbelasting, zoals vervat in artikel 6 van het WIB 92, elkaar uitsluiten. Sommige bepalingen van het WIB 92 sluiten, nog luidens de memorie van toelichting, van rechtswege bepaalde inkomsten uit een specifieke categorie uit, zoals artikel 21 van het WIB 92. Die bepaling omschrijft een reeks bestanddelen die niet kunnen worden gekwalificeerd als roerend inkomen. Deze bestanddelen kunnen dus logischerwijze, luidens de memorie van toelichting, vallen onder een van de andere overblijvende categorieën.

Bij de ontworpen bepaling rijzen meerdere vragen.

29.1. Gevraagd waarom in het ontworpen artikel 96/2, eerste lid, 6°, van het WIB 92 de zinsnede “op datum van hun verwezenlijking” is toegevoegd en wat daarmee wordt bedoeld, antwoordde de gemachtigde:

“Vooreerst kan worden opgemerkt dat zoals in artikel 96/2, 1° - 5° voor een uniforme lezing van de wet hier ook beter ‘bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, c)’ zou worden toegevoegd aan de wettekst. De zesde vrijstelling is een cruciaal artikel voor de meerwaardebelasting aangezien meerwaarden die belastbaar zijn als roerend inkomen, beroepsinkomen of onderworpen zijn aan de taks bedoeld in artikel 184 Wetboek diverse rechten en taksen op die manier buiten scoop van de meerwaardebelasting vallen. ‘voor zover die op de datum van hun verwezenlijking’ is een toevoeging die kan worden geschrapt aangezien de aanhef van artikel 90, 9°, eerste lid het reeds over verwezenlijkte meerwaarden heeft.”

29.2. In de memorie van toelichting wordt gewezen op een bijzonder geval wat betreft “de simultane toepassing van artikel 19b*is* WIB 92 en de meerwaardebelasting zoals deze in artikel 90, eerste lid, 9° WIB 92 wordt voorzien”. Het ontworpen artikel 96/2, eerste lid, 6°, van het WIB 92 wil voorkomen dat

Eu égard au principe de légalité en matière fiscale, consacré par les articles 170, § 1er, et 172, alinéa 2, de la Constitution, la législation fiscale doit être suffisamment précise par elle-même. La formulation de cette exonération doit par conséquent être précisée dans la disposition en projet¹³.

29. L'article 96/2, alinéa 1er, 6°, en projet, du CIR 92 dispose que “les revenus d'actifs financiers pour autant qu'ils soient imposables comme revenus mobiliers ou professionnels à la date de leur réalisation ou qu'ils soient soumis à la taxe visée à l'article 184 du Code des droits et taxes divers” sont exonérés.

Selon l'exposé des motifs, cet article est “un article crucial dans l'ensemble du système de l'impôt sur les plus-values. En effet, cet article empêche la double imposition lorsqu'un revenu était déjà taxable en tant que revenu professionnel ou revenu mobilier. Cette exemption fonctionne à cet égard comme une règle prioritaire ou un feu de signalisation”.

L'exposé des motifs fait par ailleurs référence au “principe de la contrainte”, selon lequel les quatre catégories de revenus à l'impôt des personnes physiques, visées à l'article 6 du CIR 92, s'excluent mutuellement. Toujours selon l'exposé des motifs, certaines dispositions du CIR 92 excluent de plein droit certains revenus d'une catégorie spécifique, comme l'article 21 du CIR 92. Cette disposition définit une série d'éléments qui ne peuvent pas être qualifiés de revenus mobiliers. Selon l'exposé des motifs, ces éléments peuvent donc relever logiquement d'une des catégories restantes.

La disposition en projet soulève plusieurs questions.

29.1. À la question de savoir pourquoi le segment de phrase “à la date de leur réalisation” a été ajouté à l'article 96/2, alinéa 1er, 6°, en projet, du CIR 92, et ce qu'il y a lieu d'entendre par là, le délégué a répondu ce qui suit:

“Vooreerst kan worden opgemerkt dat zoals in artikel 96/2, 1° - 5° voor een uniforme lezing van de wet hier ook beter ‘bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, c)’ zou worden toegevoegd aan de wettekst. De zesde vrijstelling is een cruciaal artikel voor de meerwaardebelasting aangezien meerwaarden die belastbaar zijn als roerend inkomen, beroepsinkomen of onderworpen zijn aan de taks bedoeld in artikel 184 Wetboek diverse rechten en taksen op die manier buiten scoop van de meerwaardebelasting vallen. ‘voor zover die op de datum van hun verwezenlijking’ is een toevoeging die kan worden geschrapt aangezien de aanhef van artikel 90, 9°, eerste lid het reeds over verwezenlijkte meerwaarden heeft”.

29.2. L'exposé des motifs soulève un cas particulier concernant “l'application simultanée de l'article 19b*is* CIR 92 et de l'impôt sur les plus-values tel que prévu à l'article 90, premier alinéa, 9° CIR 92”. L'article 96/2, alinéa 1er, 6°, en projet, du CIR 92 entend éviter que, dans la mesure où un revenu est

¹³ GwH 15 juni 2017, nr. 74/2017, B.9.2. Zie ook: DIERCKX G., ‘Vormen de vergoedingen voor de inbreng van onlichamelijke goederen steeds diverse inkomsten?’, *TFR* 2006, nr. 295, 99-103.

¹³ C.C., 15 juin 2017, n° 74/2017, B.9.2. Voir aussi: DIERCKX G., ‘Vormen de vergoedingen voor de inbreng van onlichamelijke goederen steeds diverse inkomsten?’, *TFR* 2006, n° 295, pp. 99-103.

in de mate dat een inkomen reeds ten dele belast wordt op grond van artikel 19*bis* van het WIB 92, dit roerend inkomen opnieuw wordt belast op grond van de thans voorliggende meerwaardebelasting. De memorie van toelichting bepaalt dienaangaande: “Bij belastbaar feit in beide artikelen (zijnde inkoop, verkoop of verdeling van een beleggingsfonds), zal eerst het belastbaar inkomen onder artikel 19*bis* WIB 92 dienen te worden berekend. Daarna zal dit inkomen in mindering gebracht moeten worden van de meerwaarde die belast zou worden als een divers inkomen. Immers, de vrijstelling als een divers inkomen bedoeld in artikel 96/2, eerste lid, 6° WIB 92 heeft tot doel om een dubbele belasting te voorkomen. Beide componenten (roerend inkomen en divers inkomen) zullen hun toepasselijk tarief ondergaan.”

De vraag rijst of het ontworpen artikel 96/2, eerste lid, 6°, van het WIB 92 wel tegemoetkomt aan een eventuele samenloop tussen het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, van het WIB 92 en artikel 19*bis* van het WIB 92. De toepassing van het ontworpen artikel 96/2, eerste lid, 6°, van het WIB 92 heeft immers als gevolg dat wanneer bijvoorbeeld een inkoopbonus (op beleggingsvennootschappen met een afwijkend fiscaal regime zoals bij SICAV's, zoals uiteengezet in opmerking 20) al ten dele wordt belast op grond van artikel 19*bis* van het WIB 92, de meerwaardebelasting enkel van toepassing zal zijn op het stuk van de bonus dat niet reeds is belast op grond van artikel 19*bis* van het WIB 92. Voor buitenlandse beleggingsvennootschappen, zoals de Luxemburgse SICAV, die kwalificeren als een juridische constructie in de zin van artikel 5/1 van het WIB 92 kan dit evenwel leiden tot dubbele belasting.

Thans wordt een dubbele heffing in het geval van uitkeringen door juridische constructies evenwel vermeden op grond van artikel 21, eerste lid, 12°, van het WIB 92. Deze bepaling is echter enkel van toepassing indien de uitkering een roerend inkomen is, wat niet het geval is voor inkomsten die onder de nieuwe meerwaardebelastingregeling (ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, van het WIB 92) belastbaar zijn als een divers inkomen. Om bij een juridische constructie dubbele belasting te vermijden voor het deel van de meerwaarde lijkt het daarom raadzaam om bij de categorie van de diverse inkomsten eveneens een bepaling op te nemen die, parallel aan het artikel 21, eerste lid, 12°, van het WIB 92, een vrijstelling vaststelt. Hierover bevraagd, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“De kaaimantaks zit vervat in artikel 5/1 WIB 92 en is een fictie waarbij inkomsten (die dan in artikel 6 WIB 92 e.v.) van een juridische constructie worden toegewezen aan een belastingplichtige (oprichter) alsof hij ze rechtstreeks zelf heeft verkregen.

In dezelfde zin is ook geantwoord op een parlementaire vraag (schriftelijke vraag nr. 1856 van 16/01/2024, gesteld door de heer Wim Van der Donckt aan de minister van Financiën Van Peteghem). In deze vraag werd de voorrang van de kaaimantaks op artikel 19*bis* WIB92 ook bevestigd, wat een logische redenering is.

Nu, gelet op de tekst van artikel 18, eerste lid, 3° en 3°/1 WIB 92 en de diskwalificatie als een roerend inkomen ingevolge artikel 21, eerste lid 12° juncto tweede lid WIB92, kan

déjà imposé en partie en vertu de l'article 19*bis* du CIR 92, ce revenu mobilier ne soit à nouveau imposé en vertu de l'impôt sur les plus-values présentement à l'examen. À cet égard, l'exposé des motifs indique ce qui suit: “En cas de fait imposable dans les deux articles (c'est-à-dire l'achat, la vente ou la distribution d'un fonds d'investissement), le revenu imposable selon l'article 19*bis* CIR92 devra d'abord être calculé. Ensuite, ces revenus devront être déduits de la plus-value qui serait imposée comme revenus divers. En effet, l'exonération en tant que revenus diver[s] visée à l'article 96/2, premier alinéa, 6° CIR 92 vise à prévenir la double imposition. Les deux composantes (revenus mobiliers et revenus divers) seront soumises à leur taux applicable”.

La question se pose de savoir si l'article 96/2, alinéa 1er, 6°, en projet, du CIR 92 remédie vraiment à un concours éventuel de l'article 90, alinéa 1er, 9°, en projet, du CIR 92 et de l'article 19*bis* du CIR 92. L'application de l'article 96/2, alinéa 1er, 6°, en projet, du CIR 92 a en effet pour conséquence que lorsque, par exemple, un boni de rachat (sur les sociétés d'investissement avec un régime fiscal dérogatoire comme les SICAV, ainsi qu'il est exposé à l'observation 20) est déjà imposé en partie en vertu de l'article 19*bis* du CIR 92, l'impôt sur les plus-values sera uniquement applicable à la partie du boni qui n'a pas déjà été imposée en vertu de l'article 19*bis* du CIR 92. Pour les sociétés d'investissement étrangères, comme la SICAV luxembourgeoise, qui sont qualifiées de constructions juridiques au sens de l'article 5/1 du CIR 92, cela peut toutefois mener à une double imposition.

Actuellement, une double imposition dans le cas des distributions par des constructions juridiques est cependant évitée en vertu de l'article 21, alinéa 1er, 12°, du CIR 92. Cette disposition est toutefois uniquement applicable si la distribution constitue un revenu mobilier, ce qui n'est pas le cas des revenus imposables en tant que revenus divers dans le cadre du nouveau régime fiscal des plus-values (article 90, alinéa 1er, 9°, en projet, du CIR 92). Pour éviter la double imposition en cas d'une construction juridique sur la partie de la plus-value, il semble par conséquent recommandé d'inscrire également dans la catégorie des revenus divers une disposition prévoyant une exonération, parallèlement à l'article 21, alinéa 1er, 12°, du CIR 92. Interrogé à ce sujet, le délégué a répondu ce qui suit:

“De kaaimantaks zit vervat in artikel 5/1 WIB 92 en is een fictie waarbij inkomsten (die dan in artikel 6 WIB 92 e.v.) van een juridische constructie worden toegewezen aan een belastingplichtige (oprichter) alsof hij ze rechtstreeks zelf heeft verkregen.

In dezelfde zin is ook geantwoord op een parlementaire vraag (schriftelijke vraag nr. 1856 van 16/01/2024, gesteld door de heer Wim Van der Donckt aan de minister van Financiën Van Peteghem). In deze vraag werd de voorrang van de kaaimantaks op artikel 19*bis* WIB92 ook bevestigd, wat een logische redenering is.

Nu, gelet op de tekst van artikel 18, eerste lid, 3° en 3°/1 WIB 92 en de diskwalificatie als een roerend inkomen ingevolge artikel 21, eerste lid 12° juncto tweede lid WIB92, kan het bij de

het bij de effectieve uitkering voorkomen dat bij een dergelijke effectieve uitkering een meerwaarde wordt gerealiseerd die niet als een roerend inkomen wordt beschouwd, maar die wel onder de toepassing van artikel 90, eerste lid, 9° kan vallen (wat zeker mogelijk is wanneer de oprichter een andere rijksinwoner is (vb. in geval van overlijden van de originele oprichter). In dergelijke gevallen dient er mogelijks ook te worden voorzien in een vrijstelling (in artikel 96/2) analoog aan artikel 21, eerste lid 12° WIB92.”

Ter wille van de rechtszekerheid dient in de ontworpen regeling een bepaling naar analogie met artikel 21, eerste lid, 12°, van het WIB 92 te worden opgenomen.

29.3. Een andere simultane toepassing die vragen doet rijzen is die tussen het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, van het WIB 92 en artikel 18, eerste lid, 2°*quater*, van het WIB 92 naar luid waarvan een aandeelhouder van een vennootschap die emigreert, belast wordt op een inkomen dat “fictief” wordt beschouwd als een roerend inkomen (ook indien de aandeelhouder in België blijft). De aandeelhouder wordt geacht een liquidatiedividend te hebben ontvangen en wordt belast voor een bedrag dat gelijk is aan de meerwaarden die zijn geboekt op de activa die door de emigrerende vennootschap naar het buitenland zijn overgebracht, na toepassing van de vennootschapsbelasting en in verhouding tot de aandelen die hij in de emigrerende vennootschap aanhoudt. Ook hier beoogt artikel 21, eerste lid, 15°, van het WIB 92 een dubbele belasting te vermijden in hoofde van de aandeelhouder, in die zin dat op het ogenblik dat de effectieve meerwaarde wordt gerealiseerd en deze meerwaarde vervolgens wordt uitgekeerd aan de aandeelhouder onder de vorm van een dividend, de mogelijkheid ontstaat voor de belastingplichtige om de belasting die werd gedragen op het fictieve dividend te verrekenen met de belasting die verschuldigd is op het effectieve dividend.

Ook hier bevraagd over de rol die het ontworpen artikel 96/2, eerste lid, 6°, van het WIB 92 hierbij speelt, bijvoorbeeld in het geval eerst een vennootschap verhuist, waarna een fictief dividend belastbaar is in hoofde van de aandeelhouder ervan en daarna de aandeelhouder zijn aandelen in die vennootschap verkoopt en een meerwaarde realiseert, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“De exit taks in de vennootschapsbelasting (Programmawet) en exit taks in de personenbelasting (ontwerp) zijn twee exit heffingen met een verschillende insteek zoals hieronder reeds aangegeven.

Dit kan worden toegelicht aan de hand van een voorbeeld.

Stel vennootschap B met gestort kapitaal van 100 en op moment van exit een fictief dividend van 900 in hoofde van aandeelhouder A. In toepassing van artikel 21, 15° zal bij een latere werkelijke dividenduitkering aan A er een vrijstelling zijn ten belope van 900. Artikel 21, 15° zal er voor zorgen dat er geen dubbele belasting is van 900.

effectieve uitkering voorkomen dat bij een dergelijke effectieve uitkering een meerwaarde wordt gerealiseerd die niet als een roerend inkomen wordt beschouwd, maar die wel onder de toepassing van artikel 90, eerste lid, 9° kan vallen (wat zeker mogelijk is wanneer de oprichter een andere rijksinwoner is (vb. in geval van overlijden van de originele oprichter). In dergelijke gevallen dient er mogelijks ook te worden voorzien in een vrijstelling (in artikel 96/2) analoog aan artikel 21, eerste lid 12° WIB92”.

Dans un souci de sécurité juridique, il faudra insérer dans le régime en projet une disposition conçue par analogie avec l'article 21, alinéa 1er, 12°, du CIR 92.

29.3 Une autre application simultanée qui soulève des questions est celle de l'article 90, alinéa 1er, 9°, en projet, du CIR 92 et de l'article 18, alinéa 1er, 2°*quater*, du CIR 92, aux termes duquel un actionnaire d'une société qui émigre est imposé sur un revenu considéré “fictivement” comme un revenu mobilier (également si l'actionnaire reste en Belgique). L'actionnaire est réputé recevoir un dividende de liquidation et est imposé pour un montant équivalent aux plus-values constatées sur les actifs transférés à l'étranger par la société émigrante, après application de l'impôt des sociétés et en proportion des actions qu'il détient dans la société émigrante. Ici aussi, l'article 21, alinéa 1er, 15°, du CIR 92 vise à éviter une double imposition dans le chef de l'actionnaire, en ce sens qu'au moment où la plus-value effective est réalisée et où cette plus-value est ensuite distribuée à l'actionnaire sous la forme d'un dividende, le contribuable a la possibilité d'imputer l'impôt supporté sur le dividende fictif à l'impôt dû sur le dividende effectif.

Interrogé aussi en l'occurrence sur le rôle que joue dans ce cadre l'article 96/2, alinéa 1er, 6°, en projet, du CIR 92, par exemple dans le cas où une société déménage d'abord, après quoi un dividende fictif est imposable dans le chef de son actionnaire et l'actionnaire cède ensuite ses actions ou parts dans cette société et réalise une plus-value, le délégué a répondu en ces termes:

“De exit taks in de vennootschapsbelasting (Programmawet) en exit taks in de personenbelasting (ontwerp) zijn twee exit heffingen met een verschillende insteek zoals hieronder reeds aangegeven.

Dit kan worden toegelicht aan de hand van een voorbeeld.

Stel vennootschap B met gestort kapitaal van 100 en op moment van exit een fictief dividend van 900 in hoofde van aandeelhouder A. In toepassing van artikel 21, 15° zal bij een latere werkelijke dividenduitkering aan A er een vrijstelling zijn ten belope van 900. Artikel 21, 15° zal er voor zorgen dat er geen dubbele belasting is van 900.

Stel dat aandeelhouder A de aandelen heeft gekocht voor 2.000 en nadien verkoopt voor 1.000 dan is er geen meerwaarde en ook geen reden om artikel 96/2, 6° toe te passen.

Stel dan aandeelhouder A de aandelen heeft gekocht voor 400 en nadien verkoopt voor 1.000 dan is er wel een meerwaarde. Maar ook hier is geen reden om artikel 96/2, 6° toe te passen omdat de 900 fictief dividend van hierboven sowieso al vrijgesteld zal worden."

Uit het antwoord van de gemachtigde blijkt niet waarom het ontworpen artikel 96/2, eerste lid, 6°, van het WIB 92 geen rol zou kunnen spelen bij het voorkomen van dubbele belasting bij de verkoop van aandelen (en een realisatie hierop van een meerwaarde in de zin van voorliggende meerwaardebelasting) waarvan die meerwaarde reeds eerder (ten minste gedeeltelijk) is belast als een roerend inkomen (zijnde als fictief dividend) in hoofde van de aandeelhouder. De meerwaarde die de verkopende aandeelhouder realiseert vertegenwoordigt immers ook (geheel of gedeeltelijk) de aangroei van de waarde van de geëmigreerde vennootschap en de reserves die in de vennootschap zijn opgebouwd die in zijnen hoofde als gevolg van de emigratie ook reeds is belast als fictief dividend.

Het verdient aanbeveling de verhouding tussen artikel 21, eerste lid, 15°, van het WIB 92 en het ontworpen artikel 96/2, eerste lid, 6°, van het WIB 92 nader te duiden in de memorie van toelichting, zodat de draagwijdte en de doelstelling van het ontworpen artikel 96/2, eerste lid, 6°, van het WIB 92 beter met elkaar stroken.

29.4. Gelet op de in de memorie van toelichting vermelde "typedwang", is tevens aan de gemachtigde gevraagd of het de bedoeling is dat inkomsten die thans uitdrukkelijk niet als roerend inkomen worden beschouwd (bijvoorbeeld de verkrijging van eigen aandelen door een beleggingsvennootschap die in het land van haar fiscale woonplaats een belastingregeling geniet die afwijkt van het gemeen recht zoals bedoeld in artikel 21, eerste lid, 2°, van het WIB 92) voortaan belastbaar zijn als divers inkomen op grond van het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, van het WIB 92. De gemachtigde gaf hierbij de volgende toelichting:

"Wat het tweede deel van de vraag betreft is het inderdaad zo dat indien door wetsbepaling een opbrengst als een meerwaarde wordt gedefinieerd, deze principieel steeds valt onder de nieuwe meerwaardebelasting. Wat betreft de typedwang is het dus inderdaad de bedoeling van de wetgever om het nieuwe stelsel van meerwaardebelasting te kunnen toepassen op inkomsten die uitdrukkelijk uitgesloten zijn van andere inkomstencategorieën, zoals roerende inkomsten."

Artikel X10

30. Artikel X10 van het voorontwerp vervangt artikel 102 van het WIB 92 dat de verschillende aspecten van de vaststelling van het netto-inkomen met het oog op de meerwaardebelasting vastlegt.

30.1. Luidens het ontworpen artikel 102, § 3, eerste lid, van het WIB 92 is de waarde van een financieel actief gelijk

Stel dat aandeelhouder A de aandelen heeft gekocht voor 2.000 en nadien verkoopt voor 1.000 dan is er geen meerwaarde en ook geen reden om artikel 96/2, 6° toe te passen.

Stel dan aandeelhouder A de aandelen heeft gekocht voor 400 en nadien verkoopt voor 1.000 dan is er wel een meerwaarde. Maar ook hier is geen reden om artikel 96/2, 6° toe te passen omdat de 900 fictief dividend van hierboven sowieso al vrijgesteld zal worden".

Il ne ressort pas de la réponse du délégué pourquoi l'article 96/2, alinéa 1er, 6°, en projet, du CIR 92 ne pourrait pas jouer un rôle pour éviter la double imposition lors de la cession d'actions ou de parts (et la réalisation dans ce cadre d'une plus-value au sens de l'impôt sur les plus-values à l'examen) dont la plus-value a déjà été imposée plus tôt (à tout le moins en partie) en tant que revenu mobilier (à savoir comme dividende fictif) dans le chef de l'actionnaire. En effet, la plus-value que réalise l'actionnaire vendeur représente également (en tout ou partie) l'accroissement de la valeur de la société émigrante et des réserves accumulées dans la société qui, en raison de l'émigration, a déjà été imposé dans son chef en tant que dividende fictif.

Il est recommandé de préciser dans l'exposé des motifs l'articulation entre l'article 21, alinéa 1er, 15°, du CIR 92 et l'article 96/2, alinéa 1er, 6°, en projet, du CIR 92, de sorte que la portée et l'objectif de l'article 96/2, alinéa 1er, 6°, en projet, du CIR 92 s'accordent mieux.

29.4. Eu égard au "principe de la contrainte" mentionné dans l'exposé des motifs, il a également été demandé au délégué si l'objectif est que les revenus qui, actuellement, ne sont expressément pas considérés comme des revenus mobiliers (par exemple l'acquisition d'actions ou parts propres par une société d'investissement qui bénéficie dans le pays de son domicile fiscal d'un régime d'imposition distinct exorbitant du droit commun au sens de l'article 21, alinéa 1er, 2°, du CIR 92) soient désormais imposables en tant que revenus divers en vertu de l'article 90, alinéa 1er, 9°, en projet, du CIR 92. À ce propos, le délégué a formulé le commentaire suivant:

"Wat het tweede deel van de vraag betreft is het inderdaad zo dat indien door wetsbepaling een opbrengst als een meerwaarde wordt gedefinieerd, deze principieel steeds valt onder de nieuwe meerwaardebelasting. Wat betreft de typedwang is het dus inderdaad de bedoeling van de wetgever om het nieuwe stelsel van meerwaardebelasting te kunnen toepassen op inkomsten die uitdrukkelijk uitgesloten zijn van andere inkomstencategorieën, zoals roerende inkomsten".

Article X10

30. L'article X10 de l'avant-projet remplace l'article 102 du CIR 92 qui fixe les différents aspects de la détermination des revenus nets en vue de l'impôt sur les plus-values.

30.1. Aux termes de l'article 102, § 3, alinéa 1er, en projet, du CIR 92, la valeur d'un actif financier est égale à sa valeur

aan de waarde op de eerste dag van de onderwerping van de belastingplichtige aan de personenbelasting in geval van de overbrenging door die laatste van zijn woonplaats of zetel van fortuin naar België. De inleidende zin van deze bepaling luidt: “In afwijking van paragraaf 1, eerste lid, en behoudens in de situatie bedoeld in artikel 413/1, § 6, zesde lid, 1°.”

30.1.1. Luidens de memorie van toelichting bevat “[d]e aanhef van deze bepaling (...) een uitzondering op haar toepassingsgebied in de gevallen waarin er sprake is van een belastingplichtige die onder het toepassingsgebied van de exit heffing valt”. Gevraagd naar een voorbeeld hiervan, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“De inhoud van deze paragraaf heeft betrekking op de situatie waarin de exit heffing uit het ontwerp toepassing vindt. Indien een Belgisch rijksinwoner niet langer als Belgisch rijksinwoner kwalificeert, vindt de exit-heffing toepassing.

Wanneer de natuurlijke persoon in kwestie na bijvoorbeeld twaalf maanden opnieuw Belgisch rijksinwoner wordt, vervalt de verplichting tot betaling van de exit-heffing. In afwijking van de algemene regel met betrekking tot het verwerven van het rijksinwonerschap—die stelt dat bij het verwerven van het Belgische rijksinwonerschap de aanschaffingswaarde bepaald wordt op de waarde van de financiële activa die onder het toepassingsgebied van de belastingen op de meerwaarden op financiële activa vallen—wordt voor deze specifieke situaties een andere aanschaffingswaarde gehanteerd.

De toepassing van deze afwijkende aanschaffingswaarde moet vermijden dat de Belgische Staat niet langer een belasting kan heffen op de meerwaarde die het voorwerp van de exit heffing uitmaakte. Derhalve zal de aanschaffingswaarde onder de hoofdregel vallen en betreft zij de waarde waartegen de financiële activa onder bezwarende titel werden verkregen.

Bijv. een belastingplichtige koopt een aandeel voor 10 EUR en verliest haar Belgisch rijksinwonerschap wanneer het aandeel 20 EUR waard is. In die situatie wordt een exit-heffing bepaald op 10 EUR—waarbij evenwel een automatisch uitstel van betaling toegepast wordt. Indien de persoon na bijvoorbeeld twaalf maanden terug naar België komt—wanneer het aandeel bijvoorbeeld 30 EUR waard is en de betalingsverplichting onder de exit heffing vervalt—zou zij onder toepassing van de algemene regel voor personen die het rijksinwonerschap verwerven een aanschaffingswaarde van 30 EUR bekomen. In afwijking hiervan zal de aanschaffingswaarde opnieuw 10 EUR bepalen.”

Het verdient aanbeveling een voorbeeld ter verduidelijking in de memorie van toelichting op te nemen.

30.1.2. Gevraagd of voormeld voorbeeld enkel wordt gevat door de zinsnede “en behoudens in de situatie bedoeld in artikel 413/1, § 6, zesde lid, 1°,” in de inleidende zin van het ontworpen artikel 102, § 3, eerste lid, van het WIB 92, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Door de uitsluiting van de bijzondere regel opgenomen in artikel 102, § 3, lid 1 WIB 92, vindt de algemene regel

au premier jour d'assujettissement du contribuable à l'impôt des personnes physiques en cas de transfert en Belgique par ce dernier de sa résidence ou du siège de sa fortune. La phrase introductive de cette disposition s'énonce comme suit: “Par dérogation au paragraphe 1er, alinéa 1er, et sauf dans la situation visée à l'article 413/1, § 6, alinéa 6, 1°.”

30.1.1. Selon l'exposé des motifs, “[l]e préambule de cette disposition contient une exception à son champ d'application dans les cas d'un contribuable entrant dans le champ d'application de l'exit tax”. Invité à présenter un exemple de ce cas de figure, le délégué a répondu ce qui suit:

“De inhoud van deze paragraaf heeft betrekking op de situatie waarin de exit heffing uit het ontwerp toepassing vindt. Indien een Belgisch rijksinwoner niet langer als Belgisch rijksinwoner kwalificeert, vindt de exit-heffing toepassing.

Wanneer de natuurlijke persoon in kwestie na bijvoorbeeld twaalf maanden opnieuw Belgisch rijksinwoner wordt, vervalt de verplichting tot betaling van de exit-heffing. In afwijking van de algemene regel met betrekking tot het verwerven van het rijksinwonerschap—die stelt dat bij het verwerven van het Belgische rijksinwonerschap de aanschaffingswaarde bepaald wordt op de waarde van de financiële activa die onder het toepassingsgebied van de belastingen op de meerwaarden op financiële activa vallen—wordt voor deze specifieke situaties een andere aanschaffingswaarde gehanteerd.

De toepassing van deze afwijkende aanschaffingswaarde moet vermijden dat de Belgische Staat niet langer een belasting kan heffen op de meerwaarde die het voorwerp van de exit heffing uitmaakte. Derhalve zal de aanschaffingswaarde onder de hoofdregel vallen en betreft zij de waarde waartegen de financiële activa onder bezwarende titel werden verkregen.

Bijv. een belastingplichtige koopt een aandeel voor 10 EUR en verliest haar Belgisch rijksinwonerschap wanneer het aandeel 20 EUR waard is. In die situatie wordt een exit-heffing bepaald op 10 EUR—waarbij evenwel een automatisch uitstel van betaling toegepast wordt. Indien de persoon na bijvoorbeeld twaalf maanden terug naar België komt—wanneer het aandeel bijvoorbeeld 30 EUR waard is en de betalingsverplichting onder de exit heffing vervalt—zou zij onder toepassing van de algemene regel voor personen die het rijksinwonerschap verwerven een aanschaffingswaarde van 30 EUR bekomen. In afwijking hiervan zal de aanschaffingswaarde opnieuw 10 EUR bepalen”.

Dans un souci de clarté, il est recommandé de mentionner un exemple dans l'exposé des motifs.

30.1.2. À la question de savoir si l'exemple cité est couvert uniquement par le segment de phrase “et sauf dans la situation visée à l'article 413/1, § 6, alinéa 6, 1°,” dans la phrase introductive de l'article 102, § 3, alinéa 1er, en projet, du CIR 92, le délégué a répondu ce qui suit:

“Door de uitsluiting van de bijzondere regel opgenomen in artikel 102, § 3, lid 1 WIB 92, vindt de algemene regel

opgenomen in artikel 102, § 1, lid 2 WIB 92 toepassing, waardoor de oorspronkelijke aanschaffingswaarde gehanteerd wordt voor bepalen van de belastbare meerwaarde op financiële activa.”

Hiermee kan niet worden ingestemd.

Naar luid van de memorie van toelichting moet deze zinsnede “vermijden dat de financiële activa van een persoon die binnen de twee jaar terug naar België keert een nieuwe aanschaffingswaarde toegekend krijgen. In dergelijke situaties behoudt de belastingplichtige bijgevolg zijn initiële aanschaffingswaarde”. De formulering van het ontworpen artikel 102, § 3, eerste lid, van het WIB 92 brengt onvoldoende tot uiting dat de aanschaffingswaarde onder het vorige rijksinwonerschap wordt bedoeld. De gevolgtrekking dat bij de toepassing van de algemene regel vervat in het ontworpen artikel 102, § 1, tweede lid, van het WIB 92, de aanschaffingswaarde onder het vorige rijksinwonerschap in aanmerking wordt genomen, lijkt verloren te gaan in een onduidelijke zinsnede die een uitzondering op een uitzondering vormt. De zinsnede “en behoudens in de situatie bedoeld in artikel 413/1, § 6, zesde lid, 1°,” dient dan ook uit het eerste lid te worden weggelaten.

Dienaangaande dient tevens een nieuw tweede lid bij het ontworpen artikel 102, § 3, van het WIB 92 te worden ingevoegd waarin duidelijker tot uitdrukking wordt gebracht dat in de situatie bedoeld in artikel 413/1, § 6, zesde lid, 1°, van het WIB 92, de belastingplichtige de initiële aanschaffingswaarde onder het vorige rijksinwonerschap behoudt voor de betrokken financiële activa.

30.1.3. Aan de hand van een cijfervoorbeeld werd de gemachtigde bevraagd over de berekening van de meerwaarde en de toepassing erop van de tolerantieregel vervat in het ontworpen artikel 102, § 4, vierde lid, van het WIB 92 die het, voor overdrachten die plaatsvinden tot en met 31 december 2030 van financiële activa die vóór 1 januari 2026 zijn verworven, mogelijk maakt een hogere aanschaffingswaarde te bewijzen. Het cijfervoorbeeld dat aan de gemachtigde werd voorgelegd luidt als volgt: een niet-rijksinwoner koopt een financieel actief aan tegen de prijs van 80; op het moment van rijksinwonerschap is de waarde 100; op 31 december 2025 is de waarde 90. De aandelen worden verkocht in 2026 aan 95. De gemachtigde antwoordde het volgende:

“Op basis van artikel X10 – art. 102, § 3, is de aanschaffingswaarde gelijk aan de waarde op de eerste dag van de onderwerping van de belastingplichtige aan de PB zijnde 100.

Deze 100 kan ook worden beschouwd als aanschaffingswaarde als bedoeld in artikel 102, § 4, *in fine* en er is dus uiteindelijk geen meerwaarde bij verkoop aan 95 in 2026. Aangezien de niet-rijksinwoner in principe zal worden afgerekend op moment van exit aan 100 is het logisch dat er in casu geen meerwaarde is.

Indien het een rijksinwoner, betreft zou de meerwaarde evenwel 5 bedragen.

opgenomen in artikel 102, § 1, lid 2 WIB 92 toepassing, waardoor de oorspronkelijke aanschaffingswaarde gehanteerd wordt voor bepalen van de belastbare meerwaarde op financiële activa”.

On ne peut se rallier à ce point de vue.

Selon l'exposé des motifs, ce segment de phrase doit “éviter d'attribuer une nouvelle valeur d'acquisition aux actifs financiers d'une personne physique qui revient en Belgique dans les deux ans. Par conséquent, dans de telles situations, le contribuable conserve la valeur d'acquisition initiale de ses actifs financiers”. Il ne ressort pas suffisamment de la formulation de l'article 102, § 3, alinéa 1er, en projet, du CIR 92 que c'est la valeur d'acquisition sous le précédent statut d'habitant du Royaume qui est visée. La conclusion selon laquelle c'est la valeur d'acquisition sous le précédent statut d'habitant du Royaume qui est prise en compte pour l'application de la règle générale énoncée à l'article 102, § 1er, alinéa 2, en projet, du CIR 92 semble se perdre dans un segment de phrase imprécis qui constitue une exception à une exception. Le segment de phrase “et sauf dans la situation visée à l'article 413/1, § 6, alinéa 6, 1°,” doit dès lors être omis de l'alinéa 1er.

À cet égard, il convient également d'insérer dans l'article 102, § 3, en projet, du CIR 92 un nouvel alinéa 2 exprimant plus clairement que, dans la situation visée à l'article 413/1, § 6, alinéa 6, 1°, du CIR 92, le contribuable conserve la valeur d'acquisition initiale sous le précédent statut d'habitant du Royaume pour les actifs financiers concernés.

30.1.3. Sur la base d'un exemple chiffré, le délégué a été interrogé sur le calcul de la plus-value et l'application de la règle de tolérance contenue à l'article 102, § 4, alinéa 4, en projet du CIR 92, qui permet, pour les cessions réalisées jusqu'au 31 décembre 2030 des actifs financiers acquis avant le 1er janvier 2026, de prouver une valeur d'acquisition supérieure. L'exemple chiffré soumis au délégué s'énonce comme suit: un non-habitant du Royaume achète un actif financier au prix de 80; au moment où il devient habitant du Royaume, la valeur de l'actif est de 100; au 31 décembre 2025, sa valeur est de 90. Les actions ou parts sont vendues en 2026 au prix de 95. Le délégué a répondu ce qui suit:

“Op basis van artikel X10 – art. 102, § 3, is de aanschaffingswaarde gelijk aan de waarde op de eerste dag van de onderwerping van de belastingplichtige aan de PB zijnde 100.

Deze 100 kan ook worden beschouwd als aanschaffingswaarde als bedoeld in artikel 102, § 4, *in fine* en er is dus uiteindelijk geen meerwaarde bij verkoop aan 95 in 2026. Aangezien de niet-rijksinwoner in principe zal worden afgerekend op moment van exit aan 100 is het logisch dat er in casu geen meerwaarde is.

Indien het een rijksinwoner, betreft zou de meerwaarde evenwel 5 bedragen.

Deze zienswijze kan indien nodig nog worden verduidelijkt in de Mvt. Het gebruik van de hogere aanschaffingswaarde is sowieso een tijdelijke maatregel die maar loopt tot 31/12/2030.”

De memorie van toelichting dient inderdaad op dit punt te worden verduidelijkt.

30.1.4. Aan de gemachtigde werd samen met de vraag naar het risico voor een niet gerechtvaardigde inperking van het vrije verkeer in de Europese Unie een ander cijfervoorbeeld voorgelegd, dat luidt als volgt: een niet-rijksinwoner koopt een financieel actief aan tegen de prijs van 100; op het moment van rijksinwonerschap is de waarde 80; op 31 december 2025 is de waarde 90. De aandelen worden verkocht in 2026 aan 80. Gevraagd of er dan een in aanmerking te nemen verlies van 10 of van 20 is, antwoordde de gemachtigde:

“Verlies is dan 10. Een gelijkaardig resultaat zou worden gekregen indien het belastingplichtige betreft die altijd rijksinwoner is gebleven. In die zin worden beiden gelijk behandeld.”

30.2. Artikel 95 van het WIB 92 heeft betrekking op de meerwaarden op aandelen in binnenlandse vennootschappen of in intra-Europese vennootschappen, in de mate dat ze worden gerealiseerd naar aanleiding van een fusie, een splitsing, een daarmee gelijkgestelde verrichting, een omvorming of de inbreng van deze aandelen in een binnenlandse vennootschap of een intra-Europese vennootschap.

De vraag rijst naar de samenhang tussen het begrip “aanschaffingswaarde” (het zogenaamde “foto-moment” op 31 december 2025 voor meerwaarden op financiële activa verkregen vóór 1 januari 2026) zoals bedoeld in het ontworpen artikel 102, § 4, van het WIB 92 en artikel 95, vierde lid, van het WIB 92 wat betreft de definitie van de meerwaarde onder verwijzing naar de aanschaffingswaarde van de “oorspronkelijk” gehouden aandelen. Gevraagd of het mogelijk is dat er bij toepassing van artikel 95, vierde lid, van het WIB 92 toch historische meerwaarden worden belast, en zo ja, of het niet beter is – gelet op de doelstelling om historische meerwaarden fiscaal niet te belasten – om uitdrukkelijk uit te sluiten dat ook de toepassing van artikel 95, vierde lid, van het WIB 92 ertoe leidt dat de historische meerwaarden die in het ontworpen artikel 102, § 4, van het WIB 92 zijn bedoeld, worden belast, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Het is inderdaad mogelijk dat, op grond van artikel 95, laatste lid, WIB 92, historische meerwaarden die vóór 31 december 2025 zijn aangegroeid, belastbaar zullen zijn onder de nieuwe regeling. Het wetsontwerp zal worden aangepast om ook historische meerwaarden uit te sluiten die onder het toepassingsgebied van het laatste lid van artikel 95 WIB 92 zouden vallen.”

Hiermee kan worden ingestemd.

30.3. Inzake de waardering van financiële activa die niet genoteerd zijn, laat het ontworpen artikel 102, § 4, tweede lid, 3°, b), van het WIB 92 toe dat de waarde wordt bepaald op basis van de waarderingsformule in een contract.

Deze zienswijze kan indien nodig nog worden verduidelijkt in de Mvt. Het gebruik van de hogere aanschaffingswaarde is sowieso een tijdelijke maatregel die maar loopt tot 31/12/2030”.

L'exposé des motifs devra en effet être précisé sur ce point.

30.1.4. Un autre exemple chiffré, associé à la question du risque d'une atteinte non justifiée à la libre circulation dans l'Union européenne, a été présenté au délégué, comme suit: un non-habitant du Royaume achète un actif financier au prix de 100; au moment où il devient habitant du Royaume, la valeur de l'actif est de 80; au 31 décembre 2025, sa valeur est de 90. Les actions ou parts sont vendues en 2026 au prix de 80. À la question de savoir s'il convient alors de tenir compte d'une perte de 10 ou de 20, le délégué a répondu ce qui suit:

“Verlies is dan 10. Een gelijkaardig resultaat zou worden gekregen indien het belastingplichtige betreft die altijd rijksinwoner is gebleven. In die zin worden beiden gelijk behandeld”.

30.2. L'article 95 du CIR 92 concerne les plus-values sur actions ou parts de sociétés résidentes ou intra-européennes dans la mesure où elles sont réalisées à l'occasion d'une fusion, d'une scission, d'une opération assimilée, d'une transformation ou de l'apport de ces actions ou parts dans une société résidente ou dans une société intra-européenne.

Se pose alors la question du lien entre la notion de “valeur d'acquisition” (la “date de référence” au 31 décembre 2025 pour les plus-values sur les actifs financiers acquis avant le 1er janvier 2026) telle que visée à l'article 102, § 4, en projet du CIR 92 et l'article 95, alinéa 4, du CIR 92 en ce qui concerne la définition de la plus-value par référence à la valeur d'acquisition des actions “initialement” détenues. À la question de savoir s'il est possible que, en application de l'article 95, alinéa 4, du CIR 92, les plus-values historiques soient tout de même imposées, et, dans l'affirmative, s'il ne serait pas préférable – compte tenu de l'objectif de ne pas imposer fiscalement les plus-values historiques – d'exclure explicitement que l'application de l'article 95, alinéa 4, du CIR 92 aie également pour effet l'imposition des plus-values historiques visées à l'article 102, § 4, en projet du CIR 92, le délégué a répondu comme suit:

“Het is inderdaad mogelijk dat, op grond van artikel 95, laatste lid, WIB 92, historische meerwaarden die vóór 31 december 2025 zijn aangegroeid, belastbaar zullen zijn onder de nieuwe regeling. Het wetsontwerp zal worden aangepast om ook historische meerwaarden uit te sluiten die onder het toepassingsgebied van het laatste lid van artikel 95 WIB 92 zouden vallen”.

On peut se rallier à ce point de vue.

30.3. En ce qui concerne l'évaluation des actifs financiers qui ne sont pas cotés, l'article 102, § 4, alinéa 2, 3°, b), en projet du CIR 92 permet que la valeur soit déterminée sur la base de la formule de valorisation établie dans un contrat.

Gevraagd naar het risico dat dergelijke contractuele clausule wordt misbruikt om de waardering artificieel in gunstige zin voor de belastingplichtige te beïnvloeden en hoe dit dan kan worden aangepakt, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Elke contractuele verkoopmogelijkheid aan een prijs vastgesteld op basis van een prijsformule leidt tot de aanwezigheid van een ‘marktprijs’ voor de betreffende aandelen die passend gebruikt wordt in het kader van de voorziene waarderingsregel. Een dergelijke verkoopmogelijkheid die aanwezig is op 31 december 2025, blijft ter beschikking ook na de inwerkingtreding van de nieuwe heffing en beïnvloedt bijgevolg op een identieke wijze de later gerealiseerde meerwaarde. Situaties waarbij een dergelijke clausule zou gehanteerd worden voor de waardering per 31 december 2025, doch waarbij vervolgens de aanwezigheid van de verkoopmogelijkheid aan deze waarde(ringsformule) zou worden ontkend of miskend kunnen passend worden aangepakt met toepassing van de anti-misbruik bepaling, de regels inzake simulatie en zelfs de regels inzake valsheid in geschrifte.

Om elke risico tot misbruik te vermijden kan ook hier de passage ‘volstrekt onafhankelijke partijen’ worden toegevoegd.

Bovendien kan worden opgemerkt dat indien sprake zou zijn van artificieel hoge waardering van de aanschaffingswaarde deze hoge waardering ook zal worden toegepast bij het bepalen van de waarde van bijvoorbeeld voordelen van alle aard.”

30.4. Het ontworpen artikel 102, § 5, van het WIB 92 regelt het in aanmerking nemen van verwezenlijkte minderwaarden op financiële activa.

30.4.1. Luidens het ontworpen artikel 102, § 5, vierde lid, van het WIB 92 wordt voor de berekening van de meerwaarde en de minderwaarde de gemiddelde aanschaffingswaarde per financieel actief dat in het bezit is van de belastingplichtige op 31 december 2025 gehanteerd. Gevraagd of dit niet in strijd is met het ontworpen artikel 102, § 1, vierde lid, van het WIB 92, waarin wordt bepaald dat bij de meerwaarden de FIFO-methode wordt toegepast en of dit wel strookt met de toelichting in de memorie van toelichting waarin de gemiddelde aanschaffingswaarde enkel in verband wordt gebracht met minderwaarden, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“De bepaling in artikel 102, § 1, vierde lid, heeft betrekking op aankopen na de inwerkingtreding van de meerwaardebelasting waar de FIFO methode van toepassing zal zijn.

De bepaling van artikel 102, § 5, 4de lid, heeft betrekking op de berekening van de meerwaarde of minwaarde voor activa die al in bezit zijn op 31/12/2025. Voor het berekenen van de meerwaarde of minderwaarde van dergelijke activa moet gebruik worden gemaakt van de gewogen gemiddelde aankoop prijs indien er meerdere aan- en verkoopverrichtingen hebben plaatsgevonden voor 31/12/2025.

Het hanteren van de gemiddelde aanschaffingswaarde is voor de berekening van de minderwaarden een nutteloze bepaling. Voor de berekening van meerwaarden is deze enkel van belang voor de overgangsperiode van 5 jaar (artikel 102,

Interrogé sur le risque qu’une telle clause contractuelle soit utilisée abusivement afin d’influencer artificiellement l’évaluation en faveur du contribuable et sur la manière de remédier à ce problème, le délégué a répondu ce qui suit:

“Elke contractuele verkoopmogelijkheid aan een prijs vastgesteld op basis van een prijsformule leidt tot de aanwezigheid van een ‘marktprijs’ voor de betreffende aandelen die passend gebruikt wordt in het kader van de voorziene waarderingsregel. Een dergelijke verkoopmogelijkheid die aanwezig is op 31 december 2025, blijft ter beschikking ook na de inwerkingtreding van de nieuwe heffing en beïnvloedt bijgevolg op een identieke wijze de later gerealiseerde meerwaarde. Situaties waarbij een dergelijke clausule zou gehanteerd worden voor de waardering per 31 december 2025, doch waarbij vervolgens de aanwezigheid van de verkoopmogelijkheid aan deze waarde(ringsformule) zou worden ontkend of miskend kunnen passend worden aangepakt met toepassing van de anti-misbruik bepaling, de regels inzake simulatie en zelfs de regels inzake valsheid in geschrifte.

Om elke risico tot misbruik te vermijden kan ook hier de passage ‘volstrekt onafhankelijke partijen’ worden toegevoegd.

Bovendien kan worden opgemerkt dat indien sprake zou zijn van artificieel hoge waardering van de aanschaffingswaarde deze hoge waardering ook zal worden toegepast bij het bepalen van de waarde van bijvoorbeeld voordelen van alle aard”.

30.4. L'article 102, § 5, en projet du CIR 92 règle la prise en compte des moins-values réalisées sur des actifs financiers.

30.4.1. Selon l'article 102, § 5, alinéa 4, en projet du CIR 92, pour le calcul de la plus-value et de la moins-value, la valeur d'acquisition moyenne par actif financier détenu par le contribuable au 31 décembre 2025 est prise en compte. À la question de savoir si ce régime n'est pas contraire à l'article 102, § 1er, alinéa 4, en projet du CIR 92, qui prévoit que la méthode FIFO s'applique aux plus-values, et s'il est conforme à l'exposé des motifs dans lequel la valeur d'acquisition moyenne n'est mentionnée qu'en rapport avec les moins-values, le délégué a répondu ce qui suit:

“De bepaling in artikel 102, § 1, vierde lid, heeft betrekking op aankopen na de inwerkingtreding van de meerwaardebelasting waar de FIFO methode van toepassing zal zijn.

De bepaling van artikel 102, § 5, 4de lid, heeft betrekking op de berekening van de meerwaarde of minwaarde voor activa die al in bezit zijn op 31/12/2025. Voor het berekenen van de meerwaarde of minderwaarde van dergelijke activa moet gebruik worden gemaakt van de gewogen gemiddelde aankoop prijs indien er meerdere aan- en verkoopverrichtingen hebben plaatsgevonden voor 31/12/2025.

Het hanteren van de gemiddelde aanschaffingswaarde is voor de berekening van de minderwaarden een nutteloze bepaling. Voor de berekening van meerwaarden is deze enkel van belang voor de overgangsperiode van 5 jaar (artikel 102,

§ 4 *in fine* WIB92) wanneer een hogere aanschaffingswaarde moet worden aangetoond. Deze wettekst (en de Memorie van toelichting) zal worden aangepast zodat deze duidelijker wordt.”

Uit het antwoord van de gemachtigde moet vooreerst worden begrepen dat de berekeningsmethode van de gemiddelde aanschaffingswaarde niet relevant is voor minderwaarden, terwijl het ontworpen artikel 102, § 5, vierde lid, van het WIB 92 nochtans betrekking heeft op zowel meerwaarden als minderwaarden. Gewezen op de verwarring naar aanleiding van het antwoord en gevraagd waarom de gemiddelde aanschaffingswaarde (en de FIFO-methode) nutteloos is voor de berekening van de minderwaarden, antwoordde de gemachtigde:

“Voor minderwaarden wordt enkel rekening gehouden met waarde op 31/12/2025 voor de financiële activa die dan in bezit zijn. Er wordt geen rekening gehouden met een hogere of lagere aanschaffingswaarde.”

Daarnaast volgt uit het antwoord van de gemachtigde dat voor de berekening van de meerwaarden op financiële activa die reeds in het bezit waren van de belastingplichtige op 31 december 2025 wordt verwezen naar de toepassing van de gemiddelde aanschaffingswaarde in het ontworpen artikel 102, § 5, van het WIB 92. Dit is evenzeer verwarrend. Die paragraaf regelt immers specifiek het in rekening brengen van minderwaarden op financiële activa. Het geval van historische meerwaarden wordt namelijk geregeld in het ontworpen artikel 102, § 4, van het WIB 92. Nader bevestigd over de methode van de gemiddelde aanschaffingswaarde in het licht van de bewijsproblematiek, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Het idee bestaat erin om in geval van diverse aankopen over de jaren heen de belastingplichtige niet op te zadelen met een ‘Fifo’methode of andere methode om de aanschaffingswaarde te bepalen voor activa in bezit op 31/12/2025. Dit zou erg ingewikkeld kunnen worden en doet ook afbreuk aan de voorzienbaarheid van wetgeving.

Vanaf 1/1/2026 speelt de FIFO wel ten volle. De gemiddelde aanschaffingswaarde is dan de waarde op 31/12/2025. Vanaf dan is er een duidelijke datum waarop deze gegevens dienen te worden bijgehouden.”

Ter wille van de duidelijkheid en de rechtszekerheid moet de tekst van het voorontwerp worden aangepast. Aldus moet het ontworpen artikel 102, § 5, vierde lid, van het WIB 92 worden weggelaten, terwijl in het ontworpen artikel 102, § 4, van het WIB 92 moet worden verduidelijkt dat ter bepaling van de waarde van financiële activa op 31 december 2025 volgens het principe van het foto-moment, de methode van de gemiddelde aanschaffingswaarde moet worden toegepast.

30.4.2. Luidens het ontworpen artikel 102, § 5, van het WIB 92 kan een minderwaarde op een actief binnen de categorie van de financiële activa vervat in het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, c), van het WIB 92 worden aangerekend op een gerealiseerde meerwaarde van een financieel actief binnen dezelfde categorie c). Gevraagd naar de verantwoording

§ 4 *in fine* WIB92) wanneer een hogere aanschaffingswaarde moet worden aangetoond. Deze wettekst (en de Memorie van toelichting) zal worden aangepast zodat deze duidelijker wordt.”

Il convient de déduire tout d’abord de la réponse du délégué que la méthode de calcul de la valeur d’acquisition moyenne n’est pas pertinente pour les moins-values, alors que l’article 102, § 5, alinéa 4, en projet du CIR 92 concerne toutefois tant les plus-values que les moins-values. L’attention du délégué a été attirée sur la confusion suscitée par cette réponse et, interrogé sur les raisons pour lesquelles la valeur d’acquisition moyenne (et la méthode FIFO) est inutile pour le calcul des moins-values, il a répondu ce qui suit:

“Voor minderwaarden wordt enkel rekening gehouden met waarde op 31/12/2025 voor de financiële activa die dan in bezit zijn. Er wordt geen rekening gehouden met een hogere of lagere aanschaffingswaarde”.

En outre, il ressort de la réponse du délégué que, pour le calcul des plus-values sur les actifs financiers déjà détenus par le contribuable au 31 décembre 2025, il est fait référence à l’application de la valeur d’acquisition moyenne dans l’article 102, § 5, en projet du CIR 92. Cette option prête également à confusion. Ce paragraphe règle en effet spécifiquement la prise en compte des moins-values sur les actifs financiers. Le cas des plus-values historiques est en effet réglé à l’article 102, § 4, en projet du CIR 92. Interrogé plus en détail sur la méthode de la valeur d’acquisition moyenne à la lumière de la problématique de la charge de la preuve, le délégué a répondu comme suit:

“Het idee bestaat erin om in geval van diverse aankopen over de jaren heen de belastingplichtige niet op te zadelen met een ‘Fifo’methode of andere methode om de aanschaffingswaarde te bepalen voor activa in bezit op 31/12/2025. Dit zou erg ingewikkeld kunnen worden en doet ook afbreuk aan de voorzienbaarheid van wetgeving.

Vanaf 1/1/2026 speelt de FIFO wel ten volle. De gemiddelde aanschaffingswaarde is dan de waarde op 31/12/2025. Vanaf dan is er een duidelijke datum waarop deze gegevens dienen te worden bijgehouden”.

Dans un souci de clarté et de sécurité juridique, le texte de l’avant-projet devra être adapté. Ainsi, l’article 102, § 5, alinéa 4, en projet du CIR 92 devra être omis, tandis que l’article 102, § 4, en projet du CIR 92 devra préciser que, pour déterminer la valeur des actifs financiers au 31 décembre 2025 selon le principe de la date de référence, la méthode de la valeur d’acquisition moyenne devra être appliquée.

30.4.2. Selon l’article 102, § 5, en projet du CIR 92, une moins-value sur un actif au sein de la catégorie des actifs financiers visés à l’article 90, alinéa 1er, 9°, c), en projet du CIR 92 peut être imputée sur une plus-value réalisée sur un actif financier au sein de la même catégorie c). Interrogé sur la justification de ce dispositif, eu égard au large éventail d’actifs

daarvoor, gelet op de brede waaier aan financiële activa van verschillende aard onder die categorie c), antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Ondanks de verscheidenheid aan elementen die in het ontwerp van artikel 92, § 1, WIB 92 aan bod komen, gaat het wel degelijk om financiële activa in elk geval, waarvan de specificiteit ten opzichte van andere activa reeds is benadrukt (...). Ondanks hun verscheidenheid zijn de belastinggrondslag en het belastingtarief van deze elementen identiek in het wetsvoorstel. Het is derhalve niet objectief gerechtvaardigd om de verrekening van minderwaarden te beperken tot alleen meerwaarden die zijn gerealiseerd op financiële activa van dezelfde aard, namelijk de categorieën van artikel 92, lid 1, onder a) (financiële instrumenten), b) (verzekeringsproducten), c) (cryptoactiva) of d) (vreemde valuta). Bovendien kan men zich binnen deze zelfde categorieën afvragen of de toerekening van minderwaarden niet beperkt moet blijven tot identieke activa, enz. Er werd niet voor deze benadering gekozen en de financiële activa die onder de wet vallen, moeten als voldoende gelijksoortig worden beschouwd om de meerwaarden op deze financiële activa te verminderen met de minderwaarden die op deze financiële activa worden gerealiseerd, zelfs als ze behoren tot een andere categorie voorzien in artikel 92, § 1, WIB 92. Anderzijds hebben de gevallen bedoeld in artikel 90, § 1, punt 9, onder a) (interne meerwaarden) of (meerwaarden op aanzienlijke deelnemingen) een andere belastinggrondslag en een ander belastingtarief dan het in artikel 90, § 1, punt 9, onder c), bedoelde geval, waardoor het moeilijk is om een minderwaarde tussen deze verschillende gevallen te compenseren.”

Ter wille van de duidelijkheid verdient het aanbeveling het antwoord van de gemachtigde op te nemen in de memorie van toelichting.

30.4.3. Luidens de memorie van toelichting bij het ontworpen artikel 102, § 5, van het WIB 92 kunnen inzake het aanrekenen van minderwaarden alle middelen van recht worden gebruikt voor de bewijslevering, met uitzondering van de eed. Gevraagd uit welke bepaling van het voorontwerp dit zou moeten blijken, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Het gaat om een legistische lapsus die aangepast zal worden zodat de bewijslevering uit de tekst van het ontwerp zal blijken. De wettekst zal als volgt worden aangevuld ‘De minderwaarde is het negatieve verschil tussen de in geld, in effecten of in enige andere vorm voor de overgedragen financiële activa ontvangen prijs en de aanschaffingswaarde voor zover deze aanschaffingswaarde wordt bewezen door de belastingplichtige op basis van alle door het gemeen recht toegelaten bewijsmiddelen, met uitzondering van de eed.’ Dit is een analoge bepaling aan artikel 340 WIB92.”

Hiermee kan worden ingestemd.

Artikel X11

31. De beperking van de belastingvrijstelling voor personen die niet gedurende een volledig kalenderjaar onderworpen zijn aan de personenbelasting, wordt enkel voorzien voor de

financiers de natures différentes relevant de la catégorie c), le délégué a répondu ce qui suit:

“Ondanks de verscheidenheid aan elementen die in het ontwerp van artikel 92, § 1, WIB 92 aan bod komen, gaat het wel degelijk om financiële activa in elk geval, waarvan de specificiteit ten opzichte van andere activa reeds is benadrukt (...). Ondanks hun verscheidenheid zijn de belastinggrondslag en het belastingtarief van deze elementen identiek in het wetsvoorstel. Het is derhalve niet objectief gerechtvaardigd om de verrekening van minderwaarden te beperken tot alleen meerwaarden die zijn gerealiseerd op financiële activa van dezelfde aard, namelijk de categorieën van artikel 92, lid 1, onder a) (financiële instrumenten), b) (verzekeringsproducten), c) (cryptoactiva) of d) (vreemde valuta). Bovendien kan men zich binnen deze zelfde categorieën afvragen of de toerekening van minderwaarden niet beperkt moet blijven tot identieke activa, enz. Er werd niet voor deze benadering gekozen en de financiële activa die onder de wet vallen, moeten als voldoende gelijksoortig worden beschouwd om de meerwaarden op deze financiële activa te verminderen met de minderwaarden die op deze financiële activa worden gerealiseerd, zelfs als ze behoren tot een andere categorie voorzien in artikel 92, § 1, WIB 92. Anderzijds hebben de gevallen bedoeld in artikel 90, § 1, punt 9, onder a) (interne meerwaarden) of (meerwaarden op aanzienlijke deelnemingen) een andere belastinggrondslag en een ander belastingtarief dan het in artikel 90, § 1, punt 9, onder c), bedoelde geval, waardoor het moeilijk is om een minderwaarde tussen deze verschillende gevallen te compenseren.”

Dans un souci de clarté, il est recommandé d’insérer la réponse donnée par le délégué dans l’exposé des motifs.

30.4.3. Selon l’exposé des motifs de l’article 102, § 5, en projet du CIR 92, tous les moyens de droit peuvent être utilisés pour apporter la preuve en matière d’imputation des moins-values, à l’exception du serment. Interrogé sur la disposition de l’avant-projet dont ce principe devrait ressortir, le délégué a répondu comme suit:

“Het gaat om een legistische lapsus die aangepast zal worden zodat de bewijslevering uit de tekst van het ontwerp zal blijken. De wettekst zal als volgt worden aangevuld ‘De minderwaarde is het negatieve verschil tussen de in geld, in effecten of in enige andere vorm voor de overgedragen financiële activa ontvangen prijs en de aanschaffingswaarde voor zover deze aanschaffingswaarde wordt bewezen door de belastingplichtige op basis van alle door het gemeen recht toegelaten bewijsmiddelen, met uitzondering van de eed.’ Dit is een analoge bepaling aan artikel 340 WIB92”.

On peut se rallier à ce point de vue.

Article X11

31. La limitation de l’exonération d’impôt pour les personnes qui ne sont pas assujetties à l’impôt des personnes physiques durant une année civile complète n’est prévue que pour les

vrijstellingen onder het ontworpen artikel 96/2, eerste lid, 1° en 2°, van het WIB 92 maar niet voor het punt 3° ervan (artikel X9 van het voorontwerp) (aanpassing van artikel 129/1, eerste lid, van het WIB 92).

Hierover bevraagd, antwoordde de gemachtigde dat dit een vergetelheid betreft en dat ook punt 3° aan artikel 129/1, eerste lid, van het WIB 92 zal worden toegevoegd.

Artikel X16

32. Het ontworpen artikel 222/1, eerste lid, *in fine*, van het WIB 92 voegt de meerwaardebelasting voor rechtspersonen in en maakt hierbij slechts melding van de vrijstellingen vervat in het ontworpen artikel 96/2, eerste lid, 1° tot 3°, van het WIB 92 (artikel X9 van het voorontwerp). Hierdoor zijn de overige vrijstellingen van die bepaling (zoals bij de inbreng van financiële activa) niet van toepassing.

Gevraagd of de kruisverwijzingen in de rechtspersonenbelasting naar de regeling in de personenbelasting wel volledig zijn, dan wel wat de verantwoording is voor de weglating van de vrijstellingen vervat in het ontworpen artikel 96/2, eerste lid, 4° tot 6°, antwoordde de gemachtigde:

“Dit is een terechte opmerking. De vrijstellingen bedoeld in 4° en 6° dienen eveneens te worden opgenomen. De opname van 5° lijkt overbodig gelet op het toepassingsgebied van deze bepaling.”

Ter wille van de duidelijkheid wordt in de memorie van toelichting het best verantwoord waarom de vrijstelling onder het ontworpen artikel 96/2, eerste lid, 5°, van het WIB 92 niet relevant is voor de rechtspersoon.

Artikel X20

33. Het ontworpen artikel 261, eerste lid, 5°, van het WIB 92 duidt de schuldenaar aan van de roerende voorheffing met betrekking tot de meerwaardebelasting en refereert daarbij aan het huidige punt 2° van die bepaling. In de memorie van toelichting wordt daarbij vermeld dat deze referentie ook verwijst naar de uitzonderingen onder punt 2°, “waarvan in het kader van de meerwaardebelasting slechts twee relevant zijn”.

Gevraagd uit welke bepaling zou moeten blijken hetgeen in de memorie van toelichting wordt gesteld, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Het artikel zal als volgt worden aangepast:

‘5° par les intermédiaires établis en Belgique comme définis dans 2° de cette disposition qui interviennent à quelque titre que ce soit dans les opérations visées à l’article 90, alinéa 1er, 9°, c), au bénéfice des habitants du Royaume relatifs aux actifs financiers visés à l’article 92, § 1er, a) et b), et à l’exclusion des transactions assimilées comme mentionnées dans l’article 92, § 2, et à l’exclusion de l’application des exonérations visées à l’article 96/2, 2° et 3°, et sans tenir compte de la valeur

exonérations visées à l’article 96/2, alinéa 1er, 1° et 2°, en projet du CIR 92, mais pas pour le point 3° de cet article (article X9 de l’avant-projet) (adaptation de l’article 129/1, alinéa 1er, du CIR 92).

Interrogé à ce sujet, le délégué a répondu qu’il s’agit d’un oubli et que le point 3° sera également ajouté à l’article 129/1, alinéa 1er, du CIR 92.

Article X16

32. L’article 222/1, alinéa 1er, *in fine*, en projet du CIR 92 introduit l’impôt sur les plus-values pour les personnes morales et ne mentionne à cet égard que les exonérations visées à l’article 96/2, alinéa 1er, 1° à 3°, en projet du CIR 92 (article X9 de l’avant-projet). Il en résulte que les autres exonérations de cette disposition (comme dans le cas de l’apport d’actifs financiers) ne s’appliquent pas.

À la question de savoir si les références croisées dans l’impôt des personnes morales au régime applicable à l’impôt des personnes physiques sont bien complètes, ou quelle est la justification de l’omission des exonérations prévues à l’article 96/2, alinéa 1er, 4° à 6°, en projet, le délégué a répondu comme suit:

“Dit is een terechte opmerking. De vrijstellingen bedoeld in 4° en 6° dienen eveneens te worden opgenomen. De opname van 5° lijkt overbodig gelet op het toepassingsgebied van deze bepaling”.

Dans un souci de clarté, il vaudrait mieux justifier dans l’exposé des motifs pourquoi l’exonération prévue à l’article 96/2, alinéa 1er, 5°, en projet du CIR 92 n’est pas pertinente pour la personne morale.

Article X20

33. L’article 261, alinéa 1er, 5°, en projet du CIR 92 désigne le redevable du précompte mobilier concernant l’impôt sur les plus-values et renvoie à cet égard au point 2° actuel de cette disposition. L’exposé des motifs précise à cet égard que cette référence renvoie également aux exceptions visées au point 2°, “dont deux seulement sont pertinentes dans le cadre de l’impôt sur les plus-values”.

À la question de savoir de quelle disposition devrait se déduire ce que soutient l’exposé des motifs, le délégué a répondu ce qui suit:

“Het artikel zal als volgt worden aangepast:

‘5° par les intermédiaires établis en Belgique comme définis dans 2° de cette disposition qui interviennent à quelque titre que ce soit dans les opérations visées à l’article 90, alinéa 1er, 9°, c), au bénéfice des habitants du Royaume relatifs aux actifs financiers visés à l’article 92, § 1er, a) et b), et à l’exclusion des transactions assimilées comme mentionnées dans l’article 92, § 2, et à l’exclusion de l’application des exonérations visées à l’article 96/2, 2° et 3°, et sans tenir compte de la valeur

d'acquisition supérieure visée à l'article 102, § 4, alinéa 4, ou des moins-values visées à l'article 102, § 5, à moins:

'5° door de in België gevestigde tussenpersonen zoals bedoeld in 2° van deze bepaling die op enige wijze tussen beide komen bij de in artikel 90, eerste lid, 9°, c), bedoelde verrichtingen ten bate van rijksinwoners die betrekking hebben op de in artikel 92, § 1, a) en b), vermelde activa en met uitsluiting van de in artikel 92, § 2, bedoelde gelijkgestelde verrichtingen en met uitsluiting van de toepassing van de in artikel 96/2, 2° en 3°, bedoelde vrijstellingen en zonder rekening te houden met de hogere aanschaffingswaarde bedoeld in artikel 102, § 4, vierde lid, of de minderwaarden bedoeld in artikel 102, § 5, tenzij:

qu'il leur soit justifié que la retenue du précompte a été effectuée par un précédent intermédiaire;

hen wordt bewezen dat een vorige tussenpersoon de voorheffing heeft ingehouden;

qu'ils établissent que ces revenus sont payés à un établissement de crédit, une société de bourse ou un organisme de compensation ou de liquidation agréé établi en Belgique.¹

qu'ils aient la qualité d'établissement de crédit, de société de bourse ou d'organisme de compensation ou de liquidation agréé établi en Belgique, qui paie des revenus de capitaux et biens mobiliers, autres que des revenus de la location, de l'affermage, de l'usage et de la concession de biens mobiliers, ainsi que des revenus visés à l'article 90, alinéa 1er, 6° et 11°, à une entreprise établie à l'étranger visée à l'alinéa 4;

ze bewijzen dat die inkomsten zijn betaald aan een in België gevestigde kredietinstelling, beursvennootschap of erkende verrekenings- of vereffeningsinstelling.¹

ze de hoedanigheid hebben van een in België gevestigde kredietinstelling, beursvennootschap of erkende verrekenings- of vereffeningsinstelling die de inkomsten uit kapitalen en roerende goederen, andere dan de inkomsten van verhuring, verpachting, gebruik en concessie van roerende goederen, alsmede in artikel 90, eerste lid, 6° en 11°, bedoelde inkomsten betaalt aan een in het vierde lid bedoelde in het buitenland gevestigde onderneming

Ook de derde uitzondering vermeld onder artikel 261, 2°, c) is ook relevant en zal ook meegenomen worden in de ontwerptekst en de MvT.

Ook in artikel 262, § 2, zal een 7° (zie ontwerpartikel X21) worden ingevoegd om duidelijker te verwoorden dat de roerende voorheffing voor de in artikel 90, eerste lid, 9° WIB 92 bedoelde meerwaarden door de aan de rechtspersonenbelasting onderworpen belastingplichtige dient te worden voldaan."

Hiermee kan worden ingestemd.

d'acquisition supérieure visée à l'article 102, § 4, alinéa 4, ou des moins-values visées à l'article 102, § 5, à moins:

'5° door de in België gevestigde tussenpersonen zoals bedoeld in 2° van deze bepaling die op enige wijze tussen beide komen bij de in artikel 90, eerste lid, 9°, c), bedoelde verrichtingen ten bate van rijksinwoners die betrekking hebben op de in artikel 92, § 1, a) en b), vermelde activa en met uitsluiting van de in artikel 92, § 2, bedoelde gelijkgestelde verrichtingen en met uitsluiting van de toepassing van de in artikel 96/2, 2° en 3°, bedoelde vrijstellingen en zonder rekening te houden met de hogere aanschaffingswaarde bedoeld in artikel 102, § 4, vierde lid, of de minderwaarden bedoeld in artikel 102, § 5, tenzij:

qu'il leur soit justifié que la retenue du précompte a été effectuée par un précédent intermédiaire;

hen wordt bewezen dat een vorige tussenpersoon de voorheffing heeft ingehouden;

qu'ils établissent que ces revenus sont payés à un établissement de crédit, une société de bourse ou un organisme de compensation ou de liquidation agréé établi en Belgique.¹

qu'ils aient la qualité d'établissement de crédit, de société de bourse ou d'organisme de compensation ou de liquidation agréé établi en Belgique, qui paie des revenus de capitaux et biens mobiliers, autres que des revenus de la location, de l'affermage, de l'usage et de la concession de biens mobiliers, ainsi que des revenus visés à l'article 90, alinéa 1er, 6° et 11°, à une entreprise établie à l'étranger visée à l'alinéa 4;

ze bewijzen dat die inkomsten zijn betaald aan een in België gevestigde kredietinstelling, beursvennootschap of erkende verrekenings- of vereffeningsinstelling.¹

ze de hoedanigheid hebben van een in België gevestigde kredietinstelling, beursvennootschap of erkende verrekenings- of vereffeningsinstelling die de inkomsten uit kapitalen en roerende goederen, andere dan de inkomsten van verhuring, verpachting, gebruik en concessie van roerende goederen, alsmede in artikel 90, eerste lid, 6° en 11°, bedoelde inkomsten betaalt aan een in het vierde lid bedoelde in het buitenland gevestigde onderneming

Ook de derde uitzondering vermeld onder artikel 261, 2°, c) is ook relevant en zal ook meegenomen worden in de ontwerptekst en de MvT.

Ook in artikel 262, § 2, zal een 7° (zie ontwerpartikel X21) worden ingevoegd om duidelijker te verwoorden dat de roerende voorheffing voor de in artikel 90, eerste lid, 9° WIB 92 bedoelde meerwaarden door de aan de rechtspersonenbelasting onderworpen belastingplichtige dient te worden voldaan."

On peut se rallier à ce point de vue.

Artikel X26

34. In de inleidende zin van artikel X26 van het voorontwerp moet de verwijzing naar titel “VIII” worden vervangen door een verwijzing naar titel “VII”.

Artikel X27

35. Naar luid van het ontworpen artikel 413/1, § 6, zesde lid, van het WIB 92 zijn er twee gevallen waarin de betalingsverplichting waarop het uitstel van betaling van de meerwaardebelaasting werd toegekend, vervalt. De betalingsverplichting waarop het uitstel van betaling werd toegekend vervalt wanneer de belastingplichtige zijn woonplaats of zetel van fortuin of zetel van bestuur of beheer opnieuw in België vestigt of na verloop van 24 maanden na de overdracht van de woonplaats, zetel van fortuin of zetel van bestuur of beheer naar het buitenland.

35.1. Gevraagd of het verval van de betalingsverplichting ook geldt als de belastingplichtige binnen de twee jaar na zijn emigratie zijn woonplaats opnieuw in België vestigt om vervolgens kort daarna opnieuw te emigreren naar het buitenland, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Het verval van de betalingsverplichting zal in dat geval toepassing vinden met dien verstande dat bij een nieuwe emigratie naar het buitenland het betalingsuitstel uit het ontwerpartikel opnieuw van toepassing zal zijn. Conform het ontwerp wordt hierbij rekening gehouden met de oorspronkelijke aanschaffingswaarde van de financiële activa die het voorwerp uitmaken van de exit heffing.”

Ter wille van de duidelijkheid verdient het aanbeveling dit nader toe te lichten in de memorie van toelichting.

35.2. Gevraagd of de tweejaartermijn voor de verdachte periode voldoende lang is om misbruiken te vermijden, rekening houdend met omringende landen die veeleer een termijn van 5 tot 10 jaar lijken toe te passen, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“De betalingsverplichting vervalt in ieder geval na het verstrijken van een periode van twee jaar. Wanneer de activa waarop het uitstel van betaling van toepassing is na een periode van twee jaar vervreemd worden zonder dat de belastingplichtige zijn fiscale woonplaats opnieuw in België heeft gevestigd, kent dit geen gevolgen op het vlak van het ontwerp. De keuze voor een periode van [twee jaar] volgt uit de betrachting om het evenwicht te bewaren tussen een periode die voldoende lang is om misbruik te vermijden maar niet langer dan noodzakelijk is teneinde de opvolging van de betalingsverplichting doenbaar te houden, zowel voor de belastingplichtige als de administratie. Daarnaast is het de betrachting om belastingplichtigen die om niet-fiscale redenen hun fiscale woonplaats buiten België verplaatsen geen disproportionele lasten op te leggen.”

Het verdient aanbeveling de door de gemachtigde gegeven verantwoording op te nemen in de memorie van toelichting.

Article X26

34. Dans la phrase liminaire de l'article X26 de l'avant-projet, la référence au titre “VIII” devra être remplacée par une référence au titre “VII”.

Article X27

35. Aux termes de l'article 413/1, § 6, alinéa 6, en projet du CIR 92, il existe deux cas dans lesquels l'obligation de paiement pour laquelle le report de paiement de l'impôt sur la plus-value a été octroyé cesse. L'obligation de paiement pour laquelle le report de paiement a été accordé cesse lorsque le contribuable rétablit son domicile, le siège de sa fortune ou son siège de direction ou d'administration en Belgique ou après l'expiration d'une période de 24 mois après avoir transféré son domicile, le siège de sa fortune ou son siège de direction ou d'administration à l'étranger.

35.1. À la question de savoir si l'expiration de l'obligation de paiement s'applique également si le contribuable rétablit son domicile en Belgique dans les deux ans suivant son émigration, pour ensuite repartir à l'étranger peu de temps après, le délégué a répondu ce qui suit:

“Het verval van de betalingsverplichting zal in dat geval toepassing vinden met dien verstande dat bij een nieuwe emigratie naar het buitenland het betalingsuitstel uit het ontwerpartikel opnieuw van toepassing zal zijn. Conform het ontwerp wordt hierbij rekening gehouden met de oorspronkelijke aanschaffingswaarde van de financiële activa die het voorwerp uitmaken van de exit heffing”.

Dans un souci de clarté, il est recommandé de préciser davantage ce point dans l'exposé des motifs.

35.2. À la question de savoir si le délai de deux ans pour la période suspecte est suffisamment long pour éviter les abus, compte tenu du fait que les pays voisins semblent plutôt appliquer un délai de 5 à 10 ans, le délégué a répondu comme suit:

“De betalingsverplichting vervalt in ieder geval na het verstrijken van een periode van twee jaar. Wanneer de activa waarop het uitstel van betaling van toepassing is na een periode van twee jaar vervreemd worden zonder dat de belastingplichtige zijn fiscale woonplaats opnieuw in België heeft gevestigd, kent dit geen gevolgen op het vlak van het ontwerp. De keuze voor een periode van [twee jaar] volgt uit de betrachting om het evenwicht te bewaren tussen een periode die voldoende lang is om misbruik te vermijden maar niet langer dan noodzakelijk is teneinde de opvolging van de betalingsverplichting doenbaar te houden, zowel voor de belastingplichtige als de administratie. Daarnaast is het de betrachting om belastingplichtigen die om niet-fiscale redenen hun fiscale woonplaats buiten België verplaatsen geen disproportionele lasten op te leggen”.

Il est recommandé d'insérer la justification apportée par le délégué dans l'exposé des motifs.

36. Luidens het ontworpen artikel 413/1, § 6, vijfde lid, van het WIB 92 wordt het uitstel van betaling “jaarlijks automatisch verlengd op voorwaarde dat de belastingplichtige een attest bezorgt waarin hij bevestigt respectievelijk aan de voorwaarden in het tweede lid of het vierde lid te voldoen”.

36.1. Gevraagd naar de verhouding tussen het “automatisch” karakter van de verlening van het uitstel van betaling en de vereiste van “jaarlijkse verlenging” op grond van een attest, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Het automatische karakter van het uitstel van betaling betreft de activering van het uitstel, daar hiervoor geen actie van de belastingplichtige vereist is (bijvoorbeeld door een verzoek tot de administratie te richten). Het verlenen van het betalingsuitstel is automatisch, het behoud is voorwaardelijk. Het bepaalde in de memorie van toelichting (56/59) ‘[d]e toekenning van dit uitstel van betaling is evenwel voorwaardelijk’ moet verhinderen dat hierover twijfel bestaat.

(...)

Naast de indiening van de aangifte speciaal, zal het attest tweemaal ingediend moet worden. Het uitstel van betaling kan geen periode betreffen die langer dan 2 jaar beslaat daar de betalingsverplichting in ieder geval vervalt na 2 jaar.”

Ter wille van de duidelijkheid en de rechtszekerheid moet in de tekst van het voorontwerp zelf duidelijk tot uiting worden gebracht dat de zogenaamde “activering” van het uitstel automatisch is, maar dat het behoud ervan een attest vereist dat tweemaal zal moeten worden ingediend.

36.2. Bij gebrek aan een attest ter verlenging van het uitstel vervalt dat uitstel luidens de memorie van toelichting.

Ook deze toelichting moet ter wille van de duidelijkheid en de rechtszekerheid uitdrukkelijk worden opgenomen in de tekst van het voorontwerp.

36.3. Tot slot gevraagd naar nadere toelichting omtrent het moment waarop het beoogde attest moet worden bezorgd, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“De Koning wordt belast met het uitwerken van de modaliteiten van het attest, daaronder begrepen de termijn waarbinnen het attest moet worden ingediend.

Deze kennisgevingsverplichting wordt in eerste instantie verbonden aan de aangifte speciaal (artikel 309 WIB92) die bij het verlies van het rijksinwonerschap ingediend moet worden. In deze aangifte dient melding gemaakt te worden van de activa die het voorwerp uitmaken van de exit heffing. Vervolgens dient jaarlijks, te rekenen vanaf het moment waarop de belastingplichtige zijn hoedanigheid als rijksinwoner verliest, een attest bezorgd te worden. Bijvoorbeeld: een persoon verliest de hoedanigheid als rijksinwoner op 1 april 2026 en dient uiterlijk drie maanden na deze datum de aangifte speciaal in (voor aanslagjaar 2026 ingevolge artikel 203 KB/

36. Selon l'article 413/1, § 6, alinéa 5, en projet du CIR 92, le report de paiement est “prolongé automatiquement chaque année à condition que le contribuable fournisse une attestation confirmant qu'il satisfait aux conditions prévues respectivement à l'alinéa 2 ou 4”.

36.1. Interrogé sur l'articulation entre le caractère “automatique” de l'octroi du report de paiement et l'exigence d'une “prolongation annuelle” sur la base d'une attestation, le délégué a répondu ce qui suit:

“Het automatische karakter van het uitstel van betaling betreft de activering van het uitstel, daar hiervoor geen actie van de belastingplichtige vereist is (bijvoorbeeld door een verzoek tot de administratie te richten). Het verlenen van het betalingsuitstel is automatisch, het behoud is voorwaardelijk. Het bepaalde in de memorie van toelichting (56/59) ‘[d]e toekenning van dit uitstel van betaling is evenwel voorwaardelijk’ moet verhinderen dat hierover twijfel bestaat.

(...)

Naast de indiening van de aangifte speciaal, zal het attest tweemaal ingediend moet worden. Het uitstel van betaling kan geen periode betreffen die langer dan 2 jaar beslaat daar de betalingsverplichting in ieder geval vervalt na 2 jaar”.

Dans un souci de clarté et de sécurité juridique, le texte de l'avant-projet doit faire apparaître lui-même clairement que ce que l'on appelle l'“activation” du report est automatique, mais que son maintien requiert une attestation qui devra être introduite à deux reprises.

36.2. En l'absence d'une attestation visant à prolonger le report, celui-ci est considéré comme caduc, selon l'exposé des motifs.

Dans un souci de clarté et de sécurité juridique, cette précision devra également être intégrée explicitement dans le texte de l'avant-projet.

36.3. Enfin, invité à apporter plus de précisions en ce qui concerne le moment où l'attestation envisagée doit être transmise, le délégué a répondu ce qui suit:

“De Koning wordt belast met het uitwerken van de modaliteiten van het attest, daaronder begrepen de termijn waarbinnen het attest moet worden ingediend.

Deze kennisgevingsverplichting wordt in eerste instantie verbonden aan de aangifte speciaal (artikel 309 WIB92) die bij het verlies van het rijksinwonerschap ingediend moet worden. In deze aangifte dient melding gemaakt te worden van de activa die het voorwerp uitmaken van de exit heffing. Vervolgens dient jaarlijks, te rekenen vanaf het moment waarop de belastingplichtige zijn hoedanigheid als rijksinwoner verliest, een attest bezorgd te worden. Bijvoorbeeld: een persoon verliest de hoedanigheid als rijksinwoner op 1 april 2026 en dient uiterlijk drie maanden na deze datum de aangifte speciaal in (voor aanslagjaar 2026 ingevolge artikel 203 KB/

WIB92). Nadien dient de persoon uiterlijk op 1 april 2027 en 1 april 2028 een attest over te maken.”

Uit het antwoord van de gemachtigde blijkt dat de Koning wordt gemachtigd de nadere regels van het attest, waaronder de termijn waarbinnen het attest moet worden ingediend, uit te werken. Aangezien die delegatie aan de Koning evenwel nergens blijkt uit de tekst van het voorontwerp, moet er in die zin een aanpassing van het voorontwerp gebeuren, ermee rekening houdende dat de essentiële elementen van de verwerking van persoonsgegevens (zoals bijvoorbeeld de categorie van verwerkte gegevens) in het voorontwerp zelf moeten worden geregeld in de mate niet kan worden teruggevallen op de regeling zoals vervat in de wet van 3 augustus 2012.

Daarbij wordt de toelichting van de gemachtigde het best in de memorie van toelichting opgenomen.

De griffier,

Yves DEPOORTER

De voorzitter,

Wouter PAS

WIB92). Nadien dient de persoon uiterlijk op 1 april 2027 en 1 april 2028 een attest over te maken”.

Il ressort de la réponse du délégué que le Roi est habilité à définir les modalités de l'attestation, y compris le délai dans lequel celle-ci doit être introduite. Étant donné que cette délégation au Roi n'apparaît toutefois nulle part dans le texte de l'avant-projet, celui-ci doit être adapté en ce sens, en tenant compte du fait que les éléments essentiels du traitement des données à caractère personnel (tels que, par exemple, la catégorie des données traitées) doivent être réglés dans l'avant-projet lui-même, dans la mesure où il n'est pas possible de se reporter au régime tel que prévu par la loi du 3 août 2012.

À cet égard, il serait préférable d'intégrer les précisions apportées par le délégué dans l'exposé des motifs.

Le greffier,

Yves DEPOORTER

Le président,

Wouter PAS

WETSONTWERP

FILIP,

KONING DER BELGEN,

*Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,**ONZE GROET.*

Op de voordracht van de minister van Financiën,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Financiën is ermee belast in onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

Art. 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 5/2, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, ingevoegd bij de wet van 25 december 2017, worden de woorden “en de meerwaarden op financiële activa bedoeld in artikel 90, eerste lid, 1° en 9°,” ingevoegd tussen de woorden “De roerende inkomsten” en de woorden “die werden verkregen”.

Art. 3

In artikel 90, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 1° worden de woorden “8° en 10°” vervangen door de woorden “8° tot 10°”;

2° de bepaling onder 9° wordt vervangen als volgt:

“9° meerwaarden die buiten het uitoefenen van een beroepswerkzaamheid en in het kader van normale verichtingen van het beheer van een privévermogen, zijn verwezenlijkt naar aanleiding van de overdracht onder bezwarende titel van:

a) aandelen en winstbewijzen, hoe ook genaamd, door een overdrager die alleen of samen met zijn echtgenoot of zijn afstammelingen, zijn ascendenten, zijn zijverwanten

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

*À tous, présents et à venir,**SALUT.*

Sur la proposition du ministre des Finances,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

le ministre des Finances est chargé de présenter en notre nom à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit:

Art. 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

Dans l'article 5/2, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992, inséré par la loi du 25 décembre 2017, les mots “et les plus-values sur actifs financiers visées à l'article 90, alinéa 1er, 1° et 9°” sont insérés entre les mots “Les revenus mobiliers” et le mot “recueillis”.

Art. 3

À l'article 90, alinéa 1er, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 21 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le 1°, les mots “, 8° et du 10°” sont remplacés par les mots “et du 8° à 10°”;

2° le 9° est remplacé par ce qui suit:

“9° les plus-values qui sont réalisées, en dehors de l'exercice d'une activité professionnelle et dans le cadre de la gestion normale d'un patrimoine privé, à l'occasion de la cession à titre onéreux:

a) d'actions, parts et parts bénéficiaires, quelle que soit leur dénomination, par un cédant qui, à lui seul ou avec son conjoint, ses descendants, ascendants

tot en met de tweede graad en die van zijn echtgenoot op de overnemer rechtstreeks of onrechtstreeks controle uitoefent zoals bedoeld in artikel 1:14 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen;

b) aandelen, hoe ook genaamd, indien de overdrager minstens 20 pct. bezit van de rechten in een vennootschap waarvan de aandelen worden overgedragen, en dit buiten de overdrachten bedoeld in a);

c) financiële activa, buiten de overdrachten bedoeld in a) en b);”.

Art. 4

In titel II, hoofdstuk II, afdeling 5, onderafdeling 1, van hetzelfde Wetboek, wordt artikel 92, opgeheven door het koninklijk besluit van 20 december 1996, hersteld als volgt:

“Art. 92. § 1. Financiële activa bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, c), omvatten de volgende elementen:

a) de financiële instrumenten vermeld in artikel 2, 1°, a) tot k), van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten;

b) de verzekeringsovereenkomsten en kapitalisatieverrichtingen vermeld in artikel 5, 13°, 16°/1, 16°/2 en 16°/3, van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen, levensverzekeringen en kapitalisatieverrichtingen bedoeld in artikel 2, lid 3, a), i), en b), ii), van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) of vergelijkbare levensverzekeringen en kapitalisatieverrichtingen die buiten de Europese Unie worden aangegaan, met uitzondering van de levensverzekeringsovereenkomsten van tak 21 zonder spaar- of beleggingsdoelstelling die uitsluitend voorzien in een uitkering in geval van overlijden en die uitsluitend als doel hebben de terugbetaling van het kapitaal van een krediet of de uitvaartkosten van de verzekerde te dekken;

c) cryptoactiva, meer bepaald enige digitale weergave van een waarde of een recht die elektronisch kan worden overgedragen en opgeslagen, met gebruikmaking van distributed-ledger-technologie of vergelijkbare technologie met inbegrip van niet-verwisselbare tokens die voor betalings- of investeringsdoeleinden gebruikt kunnen worden;

d) geldmiddelen, meer bepaald giraal geld of elektronisch geld als gedefinieerd in artikel 2, punt 2, van Richtlijn 2009/110/EG van het Parlement en de Raad

et collatéraux jusqu'au deuxième degré inclusivement et ceux de son conjoint, exerce sur le cessionnaire un contrôle direct ou indirect au sens de l'article 1:14 du Code des sociétés et associations;

b) d'actions ou parts, quelle que soit leur dénomination, si le cédant possède au moins 20 p.c. des droits dans une société dont les actions ou parts sont cédées, et ce en dehors des cessions visées au a);

c) d'actifs financiers, en dehors des cessions visées aux a) et b);”.

Art. 4

Dans le titre II, chapitre II, section 5, sous-section 1re, du même Code, l'article 92, abrogé par l'arrêté royal du 20 décembre 1996, est rétabli dans la rédaction suivante:

“Art. 92. § 1er. Les actifs financiers visés à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c), comprennent les éléments suivants:

a) les instruments financiers visés à l'article 2, 1°, a) à k), de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers;

b) les contrats d'assurance et les opérations de capitalisation visés à l'article 5, 13°, 16°/1, 16°/2 et 16°/3, de la loi du 4 avril 2014 relative aux assurances, les assurances-vie et les opérations de capitalisation visées à l'article 2, § 3, a), i), et b), ii), de la directive 2009/138/CE du Parlement européen et du Conseil du 25 novembre 2009 sur l'accès aux activités de l'assurance et de la réassurance et leur exercice (Solvabilité II) ou les assurances-vie et opérations de capitalisation similaires conclues en dehors de l'Union européenne, à l'exception des contrats d'assurance-vie de la branche 21 sans objectif d'épargne ou d'investissement qui prévoient uniquement une prestation en cas de décès et qui ont pour seul objectif de couvrir le remboursement du capital d'un crédit ou les frais funéraires de l'assuré;

c) les crypto-actifs, à savoir toute représentation numérique d'une valeur ou d'un droit pouvant être transférée et stockée de manière électronique, au moyen de la technologie des registres distribués ou d'une technologie similaire, y compris les jetons non fongibles qui peuvent servir à des fins de paiement ou d'investissement;

d) les fonds, à savoir la monnaie scripturale ou la monnaie électronique au sens de l'article 2, point 2, de la directive 2009/110/CE du Parlement et du Conseil du

van 16 september 2009 betreffende de toegang tot de uitoefening van en het prudentieel toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld, tot wijziging van de Richtlijnen 2005/60/EG en 2006/48/EG en tot intrekking van Richtlijn 2000/46/EG, wanneer zij niet aangehouden worden op een betaalrekening in de zin van artikel 2, 18°, van de wet van 11 maart 2018 betreffende het statuut van en het toezicht op de betalingsinstellingen en de instellingen voor elektronisch geld, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienstaanbieder en tot de activiteit van uitgifte van elektronisch geld, en de toegang tot betalingssystemen, evenals beleggingsgoud zoals bedoeld in artikel 344, lid 1, van Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde en de Lijst van gouden munten die voldoen aan deze criteria zoals gepubliceerd door de Europese Commissie en digitale centralebankmunten, daaronder te verstaan elke digitale fiduciaire valuta die door een Centrale Bank of een andere monetaire autoriteit wordt uitgegeven.

§ 2. Worden gelijkgesteld met een in artikel 90, eerste lid, 9°, bedoelde overdracht onder bezwarende titel:

1° de vereffening bij leven van kapitalen en afkoopwaarden betreffende in paragraaf 1, b), bedoelde levensverzekeringsovereenkomsten en kapitalisatieverrichtingen;

2° het overbrengen van de woonplaats of zetel van fortuin buiten België;

§ 3. De in artikel 90, eerste lid, 9°, bedoelde meerwaarden worden geacht inkomsten te vormen in hoofde van:

a) de eigenaar of de blote eigenaar van de overgedragen financiële activa;

b) de rechthebbende in geval van een verzekeringsovereenkomst of een in paragraaf 1, b), bedoelde verrichting.”

Art. 5

Artikel 94, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 11 december 2008 en gewijzigd bij de wetten van 26 december 2015 en 17 maart 2019, wordt opgeheven.

Art. 6

In artikel 95 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 11 december 2008, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt als volgt vervangen:

16 septembre 2009 concernant l'accès à l'activité des établissements de monnaie électronique et son exercice ainsi que la surveillance prudentielle de ces établissements, modifiant les directives 2005/60/CE et 2006/48/CE et abrogeant la directive 2000/46/CE, lorsqu'ils ne sont pas détenus sur un compte de paiement au sens de l'article 2, 18°, de la loi du 11 mars 2018 relative au statut et au contrôle des établissements de paiement et des établissements de monnaie électronique, à l'accès à l'activité de prestataire de services de paiement, et à l'activité d'émission de monnaie électronique, et à l'accès aux systèmes de paiement, ainsi que l'or d'investissement visé à l'article 344, § 1er, de la directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au système commun de taxe sur la valeur ajoutée et la liste des pièces d'or répondant à ces critères publiée par la Commission européenne, et les monnaies numériques de banque centrale, c'est-à-dire toute monnaie fiduciaire numérique émise par une banque centrale ou une autre autorité monétaire.

§ 2. Sont assimilés à une cession à titre onéreux visée à l'article 90, alinéa 1er, 9°:

1° la liquidation en cas de vie de capitaux et valeurs de rachat afférents à des contrats d'assurance-vie et des opérations de capitalisation visés au paragraphe 1er, b);

2° le transfert du domicile ou du siège de la fortune en dehors de la Belgique;

§ 3. Les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, sont censées constituer des revenus dans le chef:

a) du propriétaire ou du nu-propriétaire des actifs financiers cédés;

b) de l'ayant droit en cas de contrat d'assurance ou d'opérations visées au paragraphe 1er, b).”

Art. 5

L'article 94, du même Code, remplacé par la loi du 11 décembre 2008 et modifié par les lois des 26 décembre 2015 et 17 mars 2019, est abrogé.

Art. 6

Dans l'article 95, du même Code, remplacé par la loi du 11 décembre 2008, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 1er est remplacé comme suit:

“Niettegenstaande het bepaalde in artikel 90, eerste lid, 9°, worden de meerwaarden op aandelen in binnenlandse vennootschappen of in intra-Europese vennootschappen, in de mate dat ze worden gerealiseerd naar aanleiding van een fusie, een splitsing, een met fusie of splitsing gelijkgestelde verrichting, een aanneming van een andere rechtsvorm of de inbreng van deze aandelen in een binnenlandse vennootschap of een intra-Europese vennootschap, tijdelijk vrijgesteld, op voorwaarde dat de aandelen worden geruild voor nieuwe aandelen uitgegeven door de inbrengverwrijgende vennootschap met eventueel een opleg in geld die niet meer bedraagt dan 10 pct. van de nominale waarde, of bij gebreke aan nominale waarde, van de fractiewaarde van de nieuw uitgegeven aandelen.”;

2° tussen het eerste en het tweede lid wordt een nieuw lid ingevoegd, luidende:

“Voor de inbreng van aandelen geldt bovendien de voorwaarde dat de inbrengverwrijgende vennootschap in het totaal meer dan 50 pct. van de stemmen verwerft in de vennootschap waarvan de aandelen worden ingebracht, of dat deze, indien zij reeds over een meerderheid van de stemmen beschikt, haar deelneming vergroot; indien de inbrengverwrijgende vennootschap een vennootschap is bedoeld in artikel 2, § 1, 6°, a, 2, moet onder de fractiewaarde worden verstaan de inbrengwaarde, zoals die blijkt uit de jaarrekening, van alle door de aandeelhouders toegezegde inbrengen in geld of in natura, met uitzondering van de inbrengen in nijverheid, in voorkomend geval verhoogd met de reserves die op grond van een statutaire bepaling slechts aan de aandeelhouders kunnen worden uitgekeerd mits een statutenwijziging, dit alles gedeeld door het aantal aandelen.”;

3° het derde lid wordt opgeheven;

4° in het vierde lid worden de woorden “de aanschaffingswaarde van de oorspronkelijk gehouden aandelen” vervangen door de woorden “de aanschaffingswaarde van de oorspronkelijk gehouden aandelen, zonder dat deze laatste waarde lager mag zijn dan de waarde van deze aandelen op 31 december 2025 zoals bepaald overeenkomstig artikel 102, § 4.”

Art. 7

In titel 2, hoofdstuk 2, afdeling 5, onderafdeling 1, van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 95/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 95/1. Worden vrijgesteld, de meerwaarden op aandelen of deelbewijzen in een beleggingsvennootschap

“Nonobstant l'article 90, alinéa 1er, 9°, sont temporairement exonérées les plus-values sur actions ou parts de sociétés résidentes ou intra-européennes dans la mesure où elles sont réalisées à l'occasion d'une fusion, une scission, une opération assimilée à une fusion ou une scission, une transformation de sociétés ou de l'apport de ces actions ou parts nouvelles dans une société résidente ou dans une société intra-européenne, à condition que les actions ou parts soient échangées contre de nouvelles actions ou parts émises par la société bénéficiaire de l'apport avec, éventuellement, une soulte en espèces qui ne dépasse pas 10 p.c. de la valeur nominale, ou à défaut de valeur nominale, du pair comptable des nouvelles actions ou parts émises.”;

2° entre les alinéas 1er et 2, il est inséré un nouvel alinéa, rédigé comme suit:

“Pour l'apport d'actions, il est en outre requis que la société bénéficiaire acquière au total plus de 50 p.c. des droits de vote dans la société dont les actions ou parts sont apportées, ou que, si elle dispose déjà d'une majorité des droits de vote, elle accroisse sa participation; si la société bénéficiaire de l'apport est une société visée à l'article 2, § 1er, 6°, a, 2, le pair comptable s'entend à cet effet de la valeur, telle qu'elle résulte des comptes annuels, de tous les apports en numéraire ou en nature consentis par les actionnaires, autres que les apports en industrie, le cas échéant augmentés des réserves qui, en vertu d'une disposition statutaire, ne peuvent être distribuées aux actionnaires que moyennant une modification des statuts, le tout divisé par le nombre des actions.”;

3° l'alinéa 3 est abrogé;

4° dans l'alinéa 4, les mots “la valeur d'acquisition des actions ou parts initialement détenues” sont remplacés par les mots “la valeur d'acquisition des actions ou parts initialement détenues, sans que cette dernière valeur ne puisse jamais être inférieure à la valeur de ces actions ou parts au 31 décembre 2025 telle que déterminée conformément à l'article 102, § 4.”

Art. 7

Dans le titre 2, chapitre 2, section 5, sous-section 1, du même Code, il est inséré un article 95/1, rédigé comme suit:

“Art. 95/1. Sont exonérées les plus-values sur actions ou parts d'une société d'investissement ou d'un fonds

of een gemeenschappelijk beleggingsfonds die een instelling voor collectieve belegging is in de zin van artikel 3, eerste lid, 8°, van de wet van 3 augustus 2012 betreffende de instellingen voor collectieve belegging die voldoen aan de voorwaarden van Richtlijn 2009/65/EG en de instellingen voor belegging in schuldvorderingen of een alternatieve instelling voor collectieve belegging in de zin van artikel 3, eerste lid, 2°, van de wet van 19 april 2014 betreffende de alternatieve instellingen voor collectieve belegging en hun beheerders, wanneer deze worden verwezenlijkt naar aanleiding van:

1° een fusie, splitsing of verrichting gelijkgesteld met een fusie of met een splitsing door deze beleggingsvennootschap of dit gemeenschappelijk beleggingsfonds of een compartiment daarvan, op voorwaarde dat de nieuwe aandelen of deelbewijzen die door deze verrichting in ruil voor de genoemde aandelen of deelbewijzen worden ontvangen enkel aandelen of deelbewijzen zijn van één of meer van de bij deze verrichting betrokken beleggingsvennootschappen of beleggingsfondsen of hun compartimenten;

2° de omvorming van een gemeenschappelijke beleggingsfonds of één van zijn compartimenten in een beleggingsvennootschap of in een van haar compartimenten.

In deze gevallen, worden de ingeschreven of ontvangen aandelen of deelbewijzen geacht te zijn verkregen op de datum waarop de ingekochte of geruilde aandelen of deelbewijzen zijn verkregen en worden de meerwaarden of minderwaarden die betrekking hebben op de ingeschreven of ontvangen aandelen of deelbewijzen bepaald met inachtneming van de aanschaffingswaarde van de ingekochte of geruilde aandelen of deelbewijzen die onmiddellijk aan de verrichting bedoeld in het eerste lid, vooraf is gegaan.

Daartoe wordt elk ingeschreven of ontvangen aandeel of deelbewijs of fractie daarvan geacht een aanschaffingswaarde te hebben gelijk aan de aanschaffingswaarde van de aandelen of deelbewijzen of fractie daarvan waarvan de netto-inkoop prijs werd aangewend voor haar inschrijving of waarvoor ze werd omgewisseld."

Art. 8

In titel 2, hoofdstuk 2, afdeling 5, onderafdeling 1, van hetzelfde Wetboek, wordt artikel 96/1, ingevoegd bij de wet van 26 december 2015 en opgeheven bij de programmawet van 25 december 2016, hersteld als volgt:

"Art. 96/1. In de mate dat de in artikel 95/1 bedoelde vrijstelling van toepassing is, wordt artikel 90, eerste lid, 9°, c), toegepast op de ontvangen aandelen alsof de in

commun de placement qui est un organisme de placement collectif au sens de l'article 3, alinéa 1er, 8°, de la loi du 3 août 2012 relative aux organismes de placement collectif qui répondent aux conditions de la directive 2009/65/CE et aux organismes de placement en créances ou d'un organisme de placement collectif alternatif au sens de l'article 3, alinéa 1er, 2°, de la loi du 19 avril 2014 relative aux organismes de placement collectif alternatifs et à leurs gestionnaires, lorsque celles-ci sont réalisées à l'occasion:

1° d'une fusion, scission, ou opération assimilée à une fusion ou à une scission réalisée par cette société d'investissement ou ce fonds commun de placement ou par un compartiment de celle-ci ou de celui-ci, à condition que les nouvelles actions ou parts reçues en échange desdites actions ou parts par le contribuable à l'occasion de cette opération soient uniquement des actions ou parts d'une ou plusieurs sociétés d'investissement ou d'un ou plusieurs fonds communs de placement impliqués dans cette opération ou de leurs compartiments;

2° de la transformation d'un fonds commun de placement ou d'un de ses compartiments en une société d'investissement ou en l'un de ses compartiments.

Dans ces cas, les actions ou parts souscrites ou reçues sont réputées acquises à la date d'acquisition des actions ou parts rachetées ou échangées et les plus-values ou moins-values afférentes aux actions ou parts souscrites ou reçues sont déterminées en tenant compte de la valeur d'acquisition des actions ou parts rachetées ou échangées qui sont directement liées à l'opération visée à l'alinéa 1er.

À cette fin, chaque action ou part souscrite ou reçue ou fraction d'action ou part est réputée avoir une valeur d'acquisition égale à la valeur d'acquisition des actions ou parts ou fraction de celles-ci dont le prix net d'achat a été utilisé pour sa souscription ou contre lesquelles elle a été échangée."

Art. 8

Dans le titre 2, chapitre 2, section 5, sous-section 1, du même Code, l'article 96/1, inséré par la loi du 26 décembre 2015 et abrogé par la loi-programme du 25 décembre 2016, est rétabli dans la rédaction suivante:

"Art. 96/1. Dans la mesure où l'exonération visée à l'article 95/1 est applicable, l'article 90, alinéa, 1er, 9°, c), s'applique aux actions ou parts reçues comme si les

artikel 95/1, eerste lid, vermelde verrichtingen niet hadden plaatsgevonden.

In dit geval worden meerwaarden of minderwaarden die betrekking hebben op de ontvangen aandelen bepaald met inachtneming van de aanschaffings- of beleggingswaarde van de ingekochte of geruilde aandelen.

Voor de toepassing van artikel 90, eerste lid, 9°, b) en c), worden de ontvangen aandelen geacht te zijn verkregen op de datum waarop de ingekochte of geruilde aandelen zijn verkregen.

In geval van een splitsing is de fiscale nettowaarde van de aandelen ontvangen vanwege elk van de verkrijgende vennootschappen proportioneel aan de werkelijke waarde van de inbrengen verkregen door de verkrijgende vennootschappen ten opzichte van de werkelijke waarde van de gesplitste vennootschap. In geval van een met splitsing gelijkgestelde verrichting is het totaal van de fiscale nettowaarde van de aandelen van de gesplitste vennootschap, en van de ontvangen aandelen gelijk aan de fiscale nettowaarde van de aandelen van de gesplitste vennootschap onmiddellijk vóór de gedeeltelijke splitsing. De fiscale nettowaarde van de in ruil ontvangen aandelen is evenredig met de werkelijke waarde van de inbreng in verhouding tot de totale werkelijke waarde van de gesplitste vennootschap voor de verrichting. Dienaangaande wordt de verrichting inzake een met splitsing gelijkgestelde verrichting, ten name van de aandeelhouder, gelijkgesteld met de omruiling van aandelen ingevolge splitsing.”

Art. 9

In titel II, hoofdstuk II, afdeling 5, van hetzelfde Wetboek, wordt een onderafdeling 1/1 ingevoegd, luidende:

“Onderafdeling 1/1.- Vrijgestelde inkomsten”.

Art. 10

In titel II, hoofdstuk II, afdeling 5, onderafdeling 1/1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij artikel 9, wordt een artikel 96/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 96/2. Vrijgesteld zijn:

1° de eerste schijf van 1.000.000 euro van de in artikel 90, eerste lid, 9°, b), bedoelde inkomsten;

2° de eerste schijf van 5940 euro van de in artikel 90, eerste lid, 9°, c), bedoelde inkomsten;

opérations visées à l’article 95/1, alinéa 1er, n’avaient pas eu lieu.

Dans ce cas, les plus-values ou moins-values qui se rapportent aux actions ou parts reçues sont déterminées eu égard à la valeur d’acquisition ou d’investissement des actions ou parts rachetées ou échangées.

Pour l’application de l’article 90, alinéa 1er, 9°, b) et c), les actions ou parts reçues sont censées avoir été acquises à la date d’acquisition des actions ou parts rachetées ou échangées.

Dans l’éventualité d’une scission, la valeur fiscale nette des actions ou parts reçues de chacune des sociétés bénéficiaires est proportionnelle à la valeur réelle des apports reçus par les sociétés bénéficiaires par rapport à la valeur réelle de la société scindée. Dans l’éventualité d’une opération assimilée à une scission, le total de la valeur fiscale nette des actions ou parts de la société scindée, et des actions ou parts obtenues, est égal à la valeur fiscale nette qu’avaient les actions ou parts de la société scindée immédiatement avant la scission partielle. La valeur fiscale nette des actions ou parts obtenues en échange est proportionnelle à la valeur réelle de l’apport par rapport à la valeur réelle totale de la société scindée avant l’opération. À cet égard, l’opération relative à une opération assimilée à la scission est assimilée, dans le chef de l’actionnaire, à l’échange d’actions ou parts en cas de scission.”

Art. 9

Dans le titre II, chapitre II, section 5, du même Code, il est inséré une sous-section 1/1, intitulée:

“Sous-section 1/1.- Revenus exonérés”.

Art. 10

Dans le titre II, chapitre II, section 5, sous-section 1/1, du même Code, insérée par l’article 9, il est inséré un article 96/2, rédigé comme suit:

“Art. 96/2. Sont exonérés:

1° la première tranche de 1.000.000 euros de revenus visés à l’article 90, alinéa 1er, 9°, b);

2° la première tranche de 5940 euros de revenus visés à l’article 90, alinéa 1er, 9°, c);

3° de aanvullende schijf van een bedrag gelijk aan het positieve verschil tussen 594 euro en de vrijstelling als bedoeld in de bepaling onder 2° zoals zij daadwerkelijk werd aangewend in het vorige belastbare tijdperk voor elke periode van 12 maanden waarin de belastingplichtige gebruik heeft gemaakt van de vrijstelling bedoeld in 2° voor een bedrag van minder dan 594 euro;

4° de inkomsten bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, verkregen bij de inbreng van aandelen en die niet vallen onder de vrijstelling bedoeld in artikel 95;

5° de inkomsten bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, c), op financiële activa als bedoeld in artikel 145¹, 1°, 1°bis, 2°, 4° en 5°;

6° de inkomsten bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, c), voor zover ze belastbaar zijn als roerend inkomen of beroepsinkomen of onderworpen zijn aan de taks bedoeld in artikel 184 van het Wetboek diverse rechten en taksen;

7° inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld door een entiteit die voor ten minste één van de drie afgelopen belastbare tijdperken aangemerkt werd als een juridische constructie of tussenconstructie, in de mate dat wordt aangetoond dat de door deze entiteit verkregen inkomsten, die reeds in hoofde van een natuurlijke persoon of een in de artikelen 220 bedoelde rechtspersoon in toepassing van artikel 5/1, 18, eerste lid, 3°/1, of 220/1, in België hun belastingregime hebben ondergaan, in deze eerstgenoemde inkomsten voorkomen.

8° meerwaarden op financiële activa als bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, gerealiseerd naar aanleiding van een uitovereenkomst die binnen de drie jaar voortvloeit uit een overlijden, een echtscheiding, het einde van een wettelijke samenwoning of het einde van een feitelijke samenwoning.

Het bedrag bedoeld in het eerste lid, 1°, wordt verminderd met de vrijgestelde schijf van de meerwaarde overeenkomstig dezelfde bepaling waarvan de belastingplichtige het voordeel heeft genoten in de loop van de vier voorgaande belastbare tijdperken.

Per belastbaar tijdperk kunnen de in het eerste lid, 3°, bedoelde vrijstellingen niet meer bedragen dan 2970 euro. In voorkomend geval worden de oudste vrijstellingen bedoeld in het eerste lid, 3°, bij voorrang in aanmerking genomen.

Voor de toepassing van het eerste lid, 7°, en artikel 5/1, § 1, derde lid, worden de oudst verkregen inkomsten geacht eerst te zijn uitgekeerd, en worden de inkomsten geacht in België hun belastingregime niet te hebben

3° la tranche complémentaire d'un montant égal à la différence positive entre 594 euros et l'exonération prévue au 2° qui a été effectivement utilisée au cours de la période imposable précédente pour chaque période de 12 mois au cours de laquelle le contribuable a bénéficié de l'exonération visée au 2° pour un montant inférieur à 594 euros;

4° les revenus visés à l'article 90, alinéa 1er, 9°, obtenus en cas d'apport d'actions ou parts et qui ne tombent pas sous l'exonération visée à l'article 95;

5° les revenus visés à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c), sur les actifs financiers visés à l'article 145¹, 1°, 1°bis, 2°, 4° et 5°;

6° les revenus visés à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c), pour autant qu'ils soient imposables comme revenus mobiliers ou professionnels ou qu'ils soient soumis à la taxe visée à l'article 184 du Code des droits et taxes divers;

7° les revenus attribués ou mis en paiement par une entité qui pour au moins une des trois périodes imposables écoulées a été considérée comme une construction juridique ou une construction intermédiaire, dans la mesure où il est démontré que les revenus recueillis par cette entité ayant déjà subi leur régime d'imposition en Belgique dans le chef d'une personne physique ou d'une personne morale visée à l'article 220, en application des articles 5/1, 18, alinéa 1er, 3°/1, ou 220/1, proviennent de ces revenus cités en premier lieu.

8° les plus-values sur actifs financiers visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, réalisées à la suite d'une sortie d'indivision découlant dans un délai de trois ans d'un décès, d'un divorce, de la fin d'une cohabitation légale ou de la fin d'une cohabitation de fait.

Le montant visé à l'alinéa 1er, 1°, est diminué de la tranche de plus-value exonérée conformément à cette même disposition dont le contribuable a bénéficié au cours des quatre périodes imposables précédentes.

Par période imposable, les exonérations visées à l'alinéa 1er, 3°, ne peuvent excéder 2970 euros. Le cas échéant, les exonérations les plus anciennes visées à l'alinéa 1er, 3°, sont imputées par priorité.

Pour l'application de l'alinéa 1er, 7°, et de l'article 5/1, § 1er, alinéa 3, les revenus recueillis les plus anciens sont censés être distribués en premier lieu, et les revenus sont censés ne pas avoir subi leur régime d'imposition en

ondergaan, indien deze buiten het toepassingsgebied van dit Wetboek vallen of krachtens dit Wetboek of een verdrag worden vrijgesteld.”

Art. 11

Artikel 102, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 30 oktober 2025, wordt vervangen als volgt:

“Art. 102. § 1. Onder voorbehoud van artikel 102/1, worden de in artikel 90, eerste lid, 9°, vermelde meerwaarden, in aanmerking genomen naar het positieve verschil tussen de in geld, in effecten of in enige andere vorm voor de overgedragen financiële activa verkregen prijs of waarde en de aanschaffingswaarde.

Onder aanschaffingswaarde wordt begrepen de prijs of waarde waartegen de belastingplichtige of zijn rechtsvoorganger die financiële activa onder bezwarende titel heeft verkregen.

In afwijking van het tweede lid, wordt onder aanschaffingswaarde begrepen:

a) voor aandelen of met aandelen gelijkgestelde instrumenten die werden verkregen onder het toepassingsgebied van de artikelen 41 tot 47 van de wet van 26 maart 1999 betreffende het Belgisch actieplan voor de werkgelegenheid 1998 en houdende diverse bepalingen, de waarde op het moment van de uitoefening van de optie;

b) voor de aandelen of met aandelen gelijkgestelde instrumenten die onder het toepassingsgebied vallen van artikelen 48 tot 49 van de wet van 26 maart 1999 betreffende het Belgisch actieplan voor de werkgelegenheid 1998 en houdende diverse bepalingen, en andere aandelen of met aandelen gelijkgestelde instrumenten ontvangen met prijsreductie, de waarde van het aandeel of met aandelen gelijkgestelde instrument op het moment van verwerving;

c) voor opties die werden ontvangen onder het toepassingsgebied van de artikelen 41 tot 47 van de wet van 26 maart 1999 betreffende het Belgisch actieplan voor de werkgelegenheid 1998 en houdende diverse bepalingen, het hogere bedrag van ofwel hun marktwaarde op het moment dat ze overdraagbaar worden ofwel hun belastbare bedrag zoals vastgesteld en toegepast overeenkomstig de bepalingen van de wet van 26 maart 1999;

d) voor aandelen als bedoeld in artikel 96/2, 4° en voor financiële activa als bedoeld in artikel 96/2, 8°, de

Belgique lorsque ceux-ci tombent en dehors du champ d'application du présent Code ou sont exonérés en vertu du présent Code ou d'une convention.”

Art. 11

L'article 102, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 30 octobre 2025, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 102. § 1er. Sous réserve de l'article 102/1, les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, s'entendent de la différence positive entre le prix ou la valeur reçu, en espèces, en titres ou sous toute autre forme, en rémunération des actifs financiers cédés et la valeur d'acquisition.

Par valeur d'acquisition, on entend le prix ou la valeur auquel le contribuable ou son prédécesseur en droit a acquis à titre onéreux ces actifs financiers.

Par dérogation à l'alinéa 2, la valeur d'acquisition s'entend:

a) pour les actions et les instruments assimilés à des actions reçus dans le cadre des articles 41 à 47 de la loi du 26 mars 1999 relative au plan d'action belge pour l'emploi 1998 et portant des dispositions diverses, de la valeur au moment de l'exercice de l'option;

b) pour les actions et les instruments assimilés à des actions reçus dans le cadre des articles 48 à 49 de la loi du 26 mars 1999 relative au plan d'action belge pour l'emploi 1998 et portant des dispositions diverses, et pour les autres actions et instruments assimilés à des actions reçus avec une réduction de prix, de la valeur de l'action ou de l'instrument assimilé à des actions au moment de l'acquisition;

c) pour les options reçues dans le cadre des articles 41 à 47 de la loi du 26 mars 1999 relative au plan d'action pour l'emploi 1998 et portant des dispositions diverses, du montant le plus élevé entre leur valeur de marché au moment où elles deviennent cessibles et leur montant imposable tel que déterminé et appliqué conformément aux dispositions de la loi du 26 mars 1999;

d) pour les actions visées à l'article 96/2, 4° et les actifs financiers visés à l'article 96/2, 8°, de la valeur

aanschaffingswaarde van de oorspronkelijk gehouden aandelen of financiële activa.

Indien de belastingplichtige meerdere identieke financiële activa aanhoudt, wordt het eerst verkregen financieel actief geacht het eerst overgedragen financieel actief te zijn.

Indien de in deze paragraaf bedoelde bedragen zijn uitgedrukt in vreemde valuta, worden zij omgezet naar euro aan de wisselkoers die geldt op het moment van de aankoop en verwezenlijking van het financieel actief.

Wanneer de aanschaffingswaarde bedoeld in het eerste lid niet op basis van bewijskrachtige gegevens wordt bepaald, stemt de belastbare meerwaarde overeen met de verkregen prijs of waarde zoals bepaald in het eerste lid.

§ 2. In afwijking van paragraaf 1, eerste lid, in het geval zoals bedoeld in artikel 92, § 2, 2°, wordt de verkregen prijs of waarde gelijkgesteld met de waarde van het financieel actief op het moment van het met een overdracht ten bezwarende titel gelijkgestelde feit.

§ 3. In afwijking van paragraaf 1, tweede lid, is de prijs of waarde aan dewelke de belastingplichtige of zijn rechtsvoorganger een financieel actief onder bezwarende titel heeft verkregen, gelijk aan zijn waarde op de eerste dag van de onderwerping van de belastingplichtige aan de personenbelasting in geval van de overbrenging door die laatste van zijn woonplaats of zetel van fortuin naar België.

In de situaties bedoeld in artikel 413/1, § 6, zesde lid, 1°, wordt de verkrijgingswaarde van de financiële activa die de belastingplichtige aanhield op het moment van de verrichting bedoeld in artikel 92, § 2, 2° bepaald alsof de belastingplichtige het Koninkrijk niet had verlaten.

In situaties beoogd door artikel 413/1, § 6, zesde lid, 1°, mag het bedrag van de aanschaffingswaarde vermeerderd worden met het bedrag dat als belastbare grondslag heeft gediend bij de effectieve heffing van een buitenlandse belasting die van gelijke aard is als de heffing bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°.

§ 4. In afwijking van paragraaf 1, eerste lid, worden de in artikel 90, eerste lid, 9°, bedoelde meerwaarden op financiële activa die werden verkregen voor 1 januari 2026, in aanmerking genomen naar het positieve verschil tussen de in geld, in effecten of in enige andere vorm voor de overgedragen financiële activa verkregen prijs en de waarde van deze financiële activa op 31 december 2025 in hoofde van de belastingplichtige of diens rechtsvoorganger.

d'acquisition des actions ou actifs financiers initialement détenus.

Lorsque le contribuable détient plusieurs actifs financiers identiques acquis successivement, le premier actif financier acquis est censé être le premier actif financier cédé.

Lorsque les montants visés au présent paragraphe sont libellés en monnaie étrangère, ils sont convertis en euro au cours du change au moment de l'achat et de la réalisation de l'actif financier.

Lorsque la valeur d'acquisition visée à l'alinéa 1er n'est pas déterminée sur la base de données probantes, la plus-value imposable correspond au prix ou à la valeur reçu tel que déterminé à l'alinéa 1er.

§ 2. Par dérogation au paragraphe 1er, alinéa 1er, dans le cas visé à l'article 92, § 2, 2°, le prix ou la valeur reçu est censé être égal à la valeur de l'actif financier au moment des faits assimilés à une cession à titre onéreux.

§ 3. Par dérogation au paragraphe 1er, alinéa 2, le prix ou la valeur auquel le contribuable ou son prédécesseur en droit est censé avoir acquis un actif financier à titre onéreux est égal à sa valeur au premier jour d'assujettissement du contribuable à l'impôt des personnes physiques en cas de transfert en Belgique par ce dernier de sa résidence ou du siège de sa fortune.

Dans les situations visées à l'article 413/1, § 6, alinéa 6, 1°, la valeur d'acquisition des actifs financiers que le contribuable détenait au moment de l'opération visée à l'article 92, § 2, 2°, est déterminée comme si le contribuable n'avait pas quitté le Royaume.

Dans les situations visées à l'article 413/1, § 6, alinéa 6, 1°, le montant de la valeur d'acquisition peut être augmenté du montant ayant servi de base imposable à l'imposition effective d'un impôt étranger de même nature que celui visé à l'article 90, alinéa 1er, 9°.

§ 4. Par dérogation au paragraphe 1er, alinéa 1er, les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, sur des actifs financiers acquis avant le 1er janvier 2026 s'entendent de la différence positive entre le prix reçu, en espèces, en titres ou sous toute autre forme, en rémunération des actifs financiers cédés, et la valeur de ces actifs financiers au 31 décembre 2025, dans le chef du contribuable ou de son prédécesseur en droit.

Voor de toepassing van het eerste lid, en onder voorbehoud van paragraaf 3, wordt de waarde van financiële activa op 31 december 2025 bepaald op basis van:

1° voor de financiële activa die genoteerd zijn op een gereglementeerde markt of op enige andere openbare, regelmatig werkende markt, de laatste slotkoers van het jaar 2025;

2° voor de financiële activa die niet genoteerd zijn op een gereglementeerde markt of op enige andere openbare, regelmatig werkende markt, de hoogste van de volgende waarden:

a) de waarde gehanteerd bij een overdracht onder bezwarende titel van dezelfde financiële activa tussen volstrekt onafhankelijke partijen, of naar aanleiding van de oprichting van de vennootschap of de laatste verhoging van haar kapitaal die plaatsvond van 1 januari 2025 tot en met 31 december 2025;

b) de waarde die het resultaat is van de toepassing van een waarderingsformule vastgesteld in een contract of in een contractueel aanbod van verkoopoptie met betrekking tot deze financiële activa dat inwerking is op 1 januari 2026;

c) wat aandelen en met aandelen gelijkgestelde instrumenten betreft, het eigen vermogen verhoogd met een bedrag dat gelijk is aan vier keer de EBITDA, bedoeld in artikel 275⁹, § 2, derde lid, van het laatste boekjaar afgesloten voor 1 januari 2026.

In afwijking van het tweede lid, 2°, c), of voor de financiële activa waarbij de methodes zoals opgenomen in het tweede lid niet van toepassing zijn, kan de belastingplichtige hun waarde vaststellen als zijnde gelijk aan hun waarde op 31 december 2025, zoals bepaald uiterlijk op 31 december 2027 door een bedrijfsrevisor of een gecertificeerd accountant, waarbij geen van beiden de gebruikelijke beroepsbeoefenaar mag zijn.

Voor de overdrachten die plaatsvinden tot en met 31 december 2030 van financiële activa die vóór 1 januari 2026 zijn verworven, kan op verzoek van de belastingplichtige, in afwijking van het eerste lid, de meerwaarde worden begrepen als het positieve verschil tussen de verkregen prijs, in geld, in effecten of in enige andere vorm, als vergoeding voor de vervreemde financiële activa, en de aanschaffingswaarde van deze financiële activa zoals aangetoond door de belastingplichtige. In dat geval wordt, in van afwijking van paragraaf 1, vierde lid, de meerwaarde berekend op basis van de gemiddelde aankoopwaarde per financieel actief dat door de belastingplichtige of zijn rechtsvoorganger werd aangehouden vóór 31 december 2025.

Pour l'application de l'alinéa 1er, et sous réserve du paragraphe 3, la valeur des actifs financiers au 31 décembre 2025 est fixée:

1° pour les actifs financiers cotés sur un marché réglementé ou sur tout autre marché ouvert régulièrement actif, au dernier cours de clôture de l'année 2025;

2° pour les actifs financiers non cotés sur un marché réglementé ou sur tout autre marché ouvert régulièrement actif, à la valeur la plus élevée des valeurs suivantes:

a) la valeur appliquée à une cession à titre onéreux des mêmes actifs financiers entre des parties totalement indépendantes, ou à l'occasion d'une augmentation de capital ou de la constitution d'une société, qui a eu lieu entre le 1er janvier 2025 et le 31 décembre 2025 inclus;

b) la valeur résultant de l'application d'une formule d'évaluation établie dans un contrat ou dans une offre contractuelle d'option de vente portant sur ces actifs financiers en vigueur le 1er janvier 2026;

c) en ce qui concerne les actions et les instruments assimilés à des actions, les fonds propres augmentés d'un montant égal à quatre fois l'EBITDA, visé à l'article 275⁹, § 2, alinéa 3, du dernier exercice clôturé avant le 1er janvier 2026.

Par dérogation à l'alinéa 2, 2°, c), ou pour les actifs financiers à l'égard desquels les méthodes visées à l'alinéa 2 ne peuvent trouver à s'appliquer, le contribuable peut déterminer leur valeur comme étant égale à leur valeur au 31 décembre 2025, telle que déterminée au plus tard le 31 décembre 2027 par un réviseur d'entreprises ou un expert-comptable certifié, à condition qu'aucun des deux ne soit le professionnel habituel.

Pour les cessions réalisées jusqu'au 31 décembre 2030 sur des actifs financiers acquis avant le 1er janvier 2026, par dérogation à l'alinéa 1er, la plus-value peut s'entendre, à la demande du contribuable, de la différence positive entre le prix reçu, en espèces, en titres ou sous toute autre forme, en rémunération des actifs financiers cédés, et la valeur d'acquisition de ces actifs financiers telle qu'elle est démontrée par le contribuable. Dans ce cas, par dérogation au paragraphe 1er, alinéa 4, le calcul de la plus-value se fait en tenant compte de la valeur d'acquisition moyenne par actif financier détenu par le contribuable ou son prédécesseur en droit avant le 31 décembre 2025.

§ 5. De in artikel 90, eerste lid, 9°, a), b) of c), bedoelde meerwaarden worden verminderd met de minderwaarden die werden verwezenlijkt door dezelfde belastingplichtige in de loop van hetzelfde belastbare tijdperk binnen dezelfde categorie van financiële activa bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, a), b) of c).

De minderwaarde is het negatieve verschil tussen de in geld, in effecten of in enige andere vorm voor de overgedragen financiële activa ontvangen prijs of waarde en de aanschaffingswaarde voor zover deze aanschaffingswaarde wordt bewezen door de belastingplichtige op basis van alle door het gemeen recht toegelaten bewijsmiddelen, met uitzondering van de eed.

Voor de financiële activa die werden verkregen voor 1 januari 2026 is de minderwaarde het negatieve verschil tussen de in geld, in effecten of in enige andere vorm voor de overgedragen financiële activa ontvangen prijs of waarde en de waarde van deze financiële activa op 31 december 2025.”

Art. 12

In titel II, hoofdstuk II, afdeling 5, onderafdeling 2, van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 102/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 102/1. § 1. De in artikel 90, eerste lid, 9°, bedoelde meerwaarden op financiële activa die onder het toepassingsgebied van artikel 92, § 1, b), vallen worden in aanmerking genomen naar het positieve verschil tussen de uitgekeerde kapitalen en afkoopwaarden en het totaal van de gestorte premies in de mate dat het kapitaal of de afkoopwaarde dat in verhouding staat tot de premies niet reeds is afgekocht.

Wanneer de in deze paragraaf bedoelde bedragen zijn uitgedrukt in vreemde valuta, worden ze omgerekend naar euro tegen de wisselkoers op het moment van betaling van de premies en de uitkering van de kapitalen en afkoopwaarden.

Wanneer het bedrag van de gestorte premies bedoeld in het eerste lid niet wordt vastgesteld op basis van bewijsstukken, komt de belastbare meerwaarde overeen met de uitgekeerde kapitalen en afkoopwaarden zoals bedoeld in het eerste lid.

§ 2. In geval van verplaatsing door de belastingplichtige van zijn woonplaats of zetel van fortuin naar België worden de meerwaarden bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, op financiële activa die onder het toepassingsgebied van artikel 92, § 1, b), vallen, in afwijking van paragraaf 1, in aanmerking genomen naar het positieve verschil tussen

§ 5. Les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, a), b), ou c), sont diminuées des moins-values réalisées par le même contribuable au cours de la même période imposable dans la même catégorie d'actifs financiers visée à l'article 90, alinéa 1er, 9°, a), b) ou c).

La moins-value est la différence négative entre le prix ou la valeur reçu, en espèces, en titres ou sous toute autre forme, en rémunération des actifs financiers cédés et la valeur d'acquisition pour autant que la valeur d'acquisition soit démontrée par le contribuable sur base de tous les moyens de preuve admis par le droit commun, sauf le serment.

Pour les actifs financiers acquis avant le 1er janvier 2026, la moins-value s'entend de la différence négative entre le prix ou la valeur reçu en espèces, en titres ou sous toute autre forme et la valeur de ces actifs financiers au 31 décembre 2025.”

Art. 12

Dans le titre II, chapitre II, section 5, sous-section 2, du même Code, il est inséré un article 102/1, rédigé comme suit:

“Art. 102/1. § 1er. Les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, sur des actifs financiers visés à l'article 92, § 1er, b), s'entendent de la différence positive entre les capitaux et les valeurs de rachat liquidés et l'ensemble des primes versées dans la mesure où le capital ou la valeur de rachat qui correspond aux primes n'a pas été racheté.

Lorsque les montants visés au présent paragraphe sont libellés en monnaie étrangère, ils sont convertis en euro au cours du change au moment du versement des primes et de la liquidation des capitaux et valeurs de rachat.

Lorsque le montant des primes versées visé à l'alinéa 1er n'est pas déterminé sur la base de données probantes, la plus-value imposable correspond aux capitaux et valeurs de rachat liquidés visés à l'alinéa 1er.

§ 2. En cas de transfert par le contribuable de son domicile ou du siège de sa fortune en Belgique, les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, sur les actifs financiers relevant du champ d'application de l'article 92, § 1er, b), sont, par dérogation au paragraphe 1er, prises en considération à concurrence de la différence positive

enerzijds de kapitalen of de uitgekeerde afkoopwaarden en anderzijds de waarde van de financiële activa zoals bepaald in het tweede lid vermeerderd met het totaal van de vanaf die dag gestorte premies in de mate dat het kapitaal of de afkoopwaarde dat in verhouding staat tot de premies niet reeds is afgekocht.

In afwijking van paragraaf 1, eerste lid, is de waarde van de financiële activa bedoeld in artikel 92, § 1, b), gelijk aan de inventarisreserve zoals gedefinieerd door bepalingen naar buitenlands recht die vergelijkbaar zijn met bijlage 2, punt 28, van het koninklijk besluit van 14 november 2003 betreffende de levensverzekeringsactiviteit op de eerste dag waarop de belastingplichtige onderworpen wordt aan de personenbelasting bij een verplaatsing van zijn woonplaats of zijn zetel van fortuin naar België.

§ 3. In geval van verplaatsing van de woonplaats of zetel van fortuin naar het buitenland zoals bedoeld in artikel 92, § 2, 2° worden de meerwaarden bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, op financiële activa die onder het toepassingsgebied van artikel 92, § 1, b), vallen, in afwijking van paragraaf 1, in aanmerking genomen naar het positieve verschil tussen enerzijds de waarde van de financiële activa zoals bepaald in het tweede lid en het totaal van de gestorte premies op het moment van verplaatsing van de woonplaats of zetel van fortuin naar het buitenland, in de mate dat het kapitaal of de afkoopwaarde dat in verhouding staat tot de premies niet reeds is afgekocht.

Voor de toepassing van het eerste lid is de waarde van de financiële activa bedoeld in artikel 92, § 1, b), gelijk aan de inventarisreserve zoals gedefinieerd in bijlage 2, punt 28, van het koninklijk besluit van 14 november 2003 betreffende de levensverzekeringsactiviteit of gelijkaardige bepalingen naar buitenlands recht, op het moment van het overbrengen van de woonplaats of zetel van fortuin naar het buitenland.

In de situaties bedoeld in artikel 413/1, § 6, zesde lid, 1°, wordt het bedrag van de gestorte premies zoals bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, op het moment van de verrichting bedoeld in artikel 92, § 2, 2°, bepaald alsof de belastingplichtige het Koninkrijk niet had verlaten.

In situaties beoogd door artikel 413/1, § 6, zesde lid, 1°, mag het bedrag van de aanschaffingswaarde vermeerderd worden met het bedrag dat als belastbare grondslag heeft gediend bij de effectieve heffing van een buitenlandse belasting die van gelijke aard is als de heffing bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°.

§ 4. In afwijking van paragraaf 1, eerste lid, worden de in artikel 90, eerste lid, 9°, bedoelde meerwaarden

entre, d'une part, les capitaux ou les valeurs de rachat attribués et, d'autre part, la valeur des actifs financiers telle que déterminée à l'alinéa 2, augmentée du total des primes versées à partir de ce jour, dans la mesure où le capital ou la valeur de rachat qui correspond à ces primes n'a pas déjà été racheté.

Par dérogation au paragraphe 1er, alinéa 1er, la valeur des actifs financiers visés à l'article 92, § 1er, b), est égale à la réserve d'inventaire telle que définie par des dispositions de droit étranger similaires à l'annexe 2, point 28, de l'arrêté royal du 14 novembre 2003 relatif à l'activité d'assurance sur la vie au premier jour d'assujettissement du contribuable à l'impôt des personnes physiques en cas de transfert en Belgique par ce dernier de sa résidence ou du siège de sa fortune.

§ 3. En cas de transfert du domicile ou du siège de fortune à l'étranger tel que visé à l'article 92, § 2, 2°, les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, sur les actifs financiers relevant du champ d'application de l'article 92, § 1er, b), sont, par dérogation au paragraphe 1er, prises en considération à concurrence de la différence positive entre, d'une part, la valeur des actifs financiers telle que déterminée à l'alinéa 2 et le total des primes versées au moment du transfert du domicile ou du siège de fortune à l'étranger, et, d'autre part, dans la mesure où le capital ou la valeur de rachat qui correspond à ces primes n'a pas déjà été racheté.

Pour l'application de l'alinéa 1er, la valeur des actifs financiers visés à l'article 92, § 1er, b), est égale à la réserve d'inventaire telle que définie à l'annexe 2, point 28, de l'arrêté royal du 14 novembre 2003 relatif à l'activité d'assurance-vie ou à des dispositions similaires de droit étranger, au moment du transfert du domicile ou du siège de fortune à l'étranger.

Dans les situations visées à l'article 413/1, § 6, alinéa 6, 1°, le montant des primes versées tel que visé au paragraphe 1er, alinéa 1er, au moment de l'opération visée à l'article 92, § 2, 2°, est déterminé comme si le contribuable n'avait pas quitté le Royaume.

Dans les situations visées à l'article 413/1, § 6, alinéa 6, 1°, le montant de la valeur d'acquisition peut être augmenté du montant ayant servi de base imposable à l'imposition effective d'un impôt étranger de même nature que celui visé à l'article 90, alinéa 1er, 9°.

§ 4. Par dérogation au paragraphe 1er, alinéa 1er, les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, sur des

op financiële activa als bedoeld in artikel 92, § 1, b), die werden gesloten vóór 1 januari 2026, in aanmerking genomen naar het positieve verschil tussen enerzijds de uitgekeerde kapitalen en afkoopwaarden en anderzijds de waarde van de financiële activa op 31 december 2025. Deze waarde wordt verhoogd met de premies gestort vanaf 1 januari 2026 in de mate dat het kapitaal of de afkoopwaarde dat in verhouding staat tot de premies niet reeds is afgekocht.

Voor de toepassing van het eerste lid wordt de waarde van de financiële activa op 31 december 2025 bepaald op basis van de inventarisreserve zoals gedefinieerd in bijlage 2, punt 28, van het koninklijk besluit van 14 november 2003 betreffende de levensverzekeringsactiviteit of gelijkaardige bepalingen naar buitenlands recht op 31 december 2025 in de mate dat het kapitaal of de afkoopwaarde dat in verhouding staat tot de premies gestort tot 31 december 2025 niet reeds is afgekocht na 31 december 2025.

Voor de overdrachten die plaatsvinden tot en met 31 december 2030 van financiële activa als bedoeld in artikel 92, § 1, b), die vóór 1 januari 2026 zijn gesloten, kan de waarde van deze financiële activa op 31 december 2025, op verzoek van de belastingplichtige, worden begrepen als het totaal van de tot 31 december 2025 gestorte premies zoals aangetoond door de belastingplichtige, in de mate dat het kapitaal of de afkoopwaarde dat in verhouding staat tot de premies niet reeds is afgekocht.

§ 5. De minderwaarde op financiële activa bedoeld in artikel 92, § 1, b), is het negatieve verschil tussen de uitgekeerde kapitalen of afkoopwaarden en de aanschaffingswaarde voor zover deze aanschaffingswaarde wordt bewezen door de belastingplichtige op basis van alle door het gemeen recht toegelaten bewijsmiddelen, met uitzondering van de eed. Onder aanschaffingswaarde wordt begrepen het totaal van de gestorte premies in de mate dat het kapitaal of de afkoopwaarde dat in verhouding staat tot de premies niet reeds is afgekocht.

Voor de financiële activa als bedoeld in artikel 92, § 1, b), die werden gesloten vóór 1 januari 2026 is de aanschaffingswaarde, in afwijking van het eerste lid, de inventarisreserve zoals gedefinieerd in bijlage 2, punt 28, van het koninklijk besluit van 14 november 2003 betreffende de levensverzekeringsactiviteit of gelijkaardige bepalingen naar buitenlands recht op 31 december 2025 in de mate dat het kapitaal of de afkoopwaarde opgebouwd door de premies gestort tot 31 december 2025 niet reeds is afgekocht na 31 december 2025. De inventarisreserve wordt verhoogd met de premies gestort vanaf 1 januari 2026 in de mate dat het kapitaal of de afkoopwaarde dat in verhouding staat tot de premies niet reeds is afgekocht.”

actifs financiers visés à l'article 92, § 1er, b), conclus avant le 1er janvier 2026, s'entendent de la différence positive entre les capitaux et les valeurs de rachat liquidés et la valeur de ces actifs financiers au 31 décembre 2025. Cette valeur est augmentée des primes versées à partir du 1er janvier 2026 dans la mesure où le capital ou la valeur de rachat qui correspond aux primes n'a pas encore été racheté.

Pour l'application de l'alinéa 1er, la valeur des actifs financiers au 31 décembre 2025 est déterminée sur base de la réserve d'inventaire telle que définie à l'annexe 2, point 28, de l'arrêté royal du 14 novembre 2003 relatif à l'activité d'assurance sur la vie ou des dispositions similaires de droit étranger, au 31 décembre 2025, dans la mesure où le capital ou la valeur de rachat qui correspond aux primes versées jusqu'au 31 décembre 2025 n'a pas déjà été racheté après le 31 décembre 2025.

Pour les cessions réalisées jusqu'au 31 décembre 2030 sur des actifs financiers visés à l'article 92, § 1er, b), conclus avant le 1er janvier 2026, la valeur de ces actifs financiers au 31 décembre 2025 peut s'entendre, à la demande du contribuable, comme le total des primes versées jusqu'au 31 décembre 2025 tel que démontré par le contribuable, dans la mesure où le capital ou la valeur de rachat qui correspond aux primes n'a pas déjà été racheté.

§ 5. Les moins-values sur des actifs financiers visés à l'article 92, § 1er, b), s'entendent de la différence négative entre les capitaux et les valeurs de rachat liquidés et la valeur d'acquisition dans la mesure où cette valeur d'acquisition est démontrée par le contribuable sur base de tous les moyens de preuve admis par le droit commun, sauf le serment. Par valeur d'acquisition, on entend l'ensemble des primes versées dans la mesure où le capital ou la valeur de rachat qui correspond aux primes n'est pas encore racheté.

Pour les actifs financiers visés à l'article 92, § 1er, b), conclus avant le 1er janvier 2026, la valeur d'acquisition s'entend, par dérogation à l'alinéa 1er, de la réserve d'inventaire telle que définie à l'annexe 2, point 28, de l'arrêté royal du 14 novembre 2003 relatif à l'activité d'assurance sur la vie ou des dispositions similaires de droit étranger, au 31 décembre 2025, dans la mesure où le capital ou la valeur de rachat constitué par les primes versées jusqu'au 31 décembre 2025 n'a pas encore été racheté après le 31 décembre 2025. La réserve d'inventaire est augmentée des primes versées à partir du 1er janvier 2026 dans la mesure où le capital ou la valeur de rachat qui correspond aux primes n'a pas encore été rachetée.”

Art. 13

In artikel 129/1, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 25 december 2017 en gewijzigd bij de wetten van 18 juli 2018, 24 december 2020, 26 december 2022 en 22 december 2023, worden de woorden “en 126, § 2, eerste lid, 4°” vervangen door de woorden “96/2, eerste lid, 1° tot 3°, en 126, § 2, eerste lid, 4°”.

Art. 14

In artikel 171, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de programmawet van 18 juli 2025, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 1°, a), worden de woorden “9°, eerste streepje” vervangen door de woorden “9°, a)”;

2° in de bepaling onder 2°, wordt de bepaling onder e) hersteld als volgt:

“e) de in artikel 90, eerste lid, 9°, c), vermelde meerwaarden;”;

3° in de bepaling onder 2°, wordt de bepaling onder f) hersteld als volgt:

“f) de schijf boven 10.000.000 euro van de in artikel 90, eerste lid, 9°, b), vermelde meerwaarden;”;

4° in de bepaling onder 4°, e), worden de woorden “9°, tweede streepje, en” opgeheven;

5° de bepaling onder 4° wordt aangevuld met een l), luidende:

“l) in afwijking van 2°, f), 9°, 10° en 11°, de in artikel 90, eerste lid, 9°, b), bedoelde meerwaarden op aandelen die rechten in een binnenlandse vennootschap vertegenwoordigen en die worden overgedragen aan een in artikel 227, 2° of 3°, vermelde rechtspersoon waarvan de voornaamste inrichting of de zetel van bestuur of beheer niet in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte is gevestigd.”;

6° het artikel wordt aangevuld met de bepalingen onder 9°, 10° en 11°, luidende:

“9° tegen een aanslagvoet van 1,25 pct., de schijf tot 2.500.000 euro van de in artikel 90, eerste lid, 9°, b), vermelde meerwaarden;

Art. 13

Dans l'article 129/1, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 25 décembre 2017 et modifié par les lois des 18 juillet 2018, 24 décembre 2020, 26 décembre 2022 et 22 décembre 2023, les mots “et 126, § 2, alinéa 1er, 4°” sont remplacés par les mots “96/2, alinéa 1er, 1° à 3°, et 126, § 2, alinéa 1er, 4°”.

Art. 14

Dans l'article 171, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi-programme du 18 juillet 2025, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le 1°, a), les mots “9°, premier tiret” sont remplacés par les mots “9°, a)”;

2° dans le 2°, le e) est rétabli dans la rédaction suivante:

“e) les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c);”;

3° dans le 2°, le f) est rétabli dans la rédaction suivante:

“f) la tranche excédant 10.000.000 euros des plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b);”;

4° dans le 4°, e), les mots “9°, deuxième tiret, et” sont abrogés;

5° le 4° est complété par un l), rédigé comme suit:

“l) par dérogation aux 2°, f), 9°, 10° et 11°, les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b), réalisées sur des actions ou parts d'une société résidente à l'occasion de la cession à une personne morale visée à l'article 227, 2° ou 3°, dont le principal établissement ou le siège de direction ou d'administration n'est pas situé dans un État membre de l'Espace économique européen.”;

6° l'article est complété par un 9°, un 10° et un 11°, rédigés comme suit:

“9° au taux de 1,25 p.c., la tranche jusqu'à 2.500.000 euros des plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b);

10° tegen een aanslagvoet van 2,5 pct., de schijf van 2.500.000 tot 5.000.000 euro van de in artikel 90, eerste lid, 9°, b), vermelde meerwaarden;

11° tegen een aanslagvoet van 5 pct., de schijf van 5.000.000 tot 10.000.000 euro van de in artikel 90, eerste lid, 9°, b), vermelde meerwaarden.”

Art. 15

In artikel 178, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 22 december 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in paragraaf 3, tweede lid, worden de woorden “artikelen 21,” vervangen door de woorden “artikelen 21, 96/2, eerste lid, 2° en 3°, en derde lid,”;

b) in paragraaf 5 wordt een bepaling onder 3°/2 ingevoegd, luidende:

“3°/2 de in de artikelen 96/2, eerste lid, 1°, 171, 2°, f), en 171, 9° tot 11°, vermelde bedragen.”

Art. 16

In artikel 184, vierde lid, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 december 2016, worden de woorden “ofwel niet belastbaar zijn overeenkomstig artikel 90, eerste lid, 9°, eerste streepje” vervangen door de woorden “ofwel zijn vrijgesteld overeenkomstig artikel 96/2, eerste lid, 4°”.

Art. 17

In artikel 222 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 december 2015, wordt de bepaling onder 5° opgeheven.

Art. 18

In titel IV, hoofdstuk II, wordt een artikel 222/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 222/1. De in artikel 220, 3° of 4°, vermelde rechtspersonen of verenigingen, met uitzondering van deze bedoeld in artikel 145³³, § 1, zijn eveneens belastbaar ter zake van de meerwaarden zoals bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°; Het belastbaar bedrag wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 102 en met inachtneming van de in artikel 96/2, eerste lid, 1° tot 4°, 6° en 7°, bedoelde vrijstellingen.

10° au taux de 2,5 p.c., la tranche comprise entre 2.500.000 et 5.000.000 euros des plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b);

11° au taux de 5 p.c., la tranche comprise entre 5.000.000 et 10.000.000 euros des plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b).”

Art. 15

À l'article 178, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 22 décembre 2023, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans le paragraphe 3, alinéa 2, les mots “articles 21,” sont remplacés par les mots “articles 21, 96/2, alinéa 1er, 2° et 3°, et alinéa 3,”;

b) dans le paragraphe 5, un 3°/2 est inséré, rédigé comme suit:

“3°/2 les montants visés aux articles 96/2, alinéa 1er, 1°, 171, 2°, f), et 171, 9° à 11°.”

Art. 16

Dans l'article 184, alinéa 4, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 25 décembre 2016, les mots “soit ne sont pas imposables conformément à l'article 90, alinéa 1er, 9°, premier tiret,” sont remplacés par les mots “soit sont exonérés conformément à l'article 96/2, alinéa 1er, 4°”.

Art. 17

Dans l'article 222, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2015, le 5° est abrogé.

Art. 18

Dans le titre IV, chapitre II, un article 222/1 est inséré, rédigé comme suit:

“Art. 222/1. Les personnes morales ou les associations visées à l'article 220, 3° ou 4°, à l'exception des personnes morales visées à l'article 145³³, § 1er, sont également imposables au titre des plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°. Le montant imposable est déterminé conformément à l'article 102 et compte tenu des exonérations visées à l'article 96/2, alinéa 1er, 1° à 4, 6° et 7°.

Wordt gelijkgesteld met een in artikel 90, eerste lid, 9°, bedoelde overdracht onder bezwarende titel het overbrengen van de zetel van bestuur of beheer naar het buitenland.”

Art. 19

In artikel 225, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 januari 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 3° worden de woorden “5° en” opgeheven;

2° het lid wordt aangevuld met de bepalingen onder 7°, 8°, 9° en 10°, luidende:

“7° tegen het tarief bedoeld in artikel 171, 1°, a) op de in artikel 222/1 bedoelde meerwaarden die overeenkomstig artikel 90, eerste lid, 9°, a), verwezenlijkt zijn;

8° tegen de tarieven bedoeld in artikel 171, 2°, f), 9°, 10° en 11°, op de in artikel 222/1 bedoelde meerwaarden die overeenkomstig artikel 90, eerste lid, 9°, b), verwezenlijkt zijn;

9° tegen het tarief bedoeld in artikel 171, 4°, l), op de in artikel 222/1 bedoelde meerwaarden die overeenkomstig artikel 90, eerste lid, 9°, b), worden verwezenlijkt op aandelen die rechten in een binnenlandse vennootschap vertegenwoordigen en die worden overgedragen aan een in artikel 227, 2° of 3° vermelde rechtspersoon waarvan de voornaamste inrichting of de zetel van bestuur of beheer niet in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte is gevestigd;

10° tegen het tarief bedoeld in artikel 171, 2°, e), op de in artikel 222/1 bedoelde meerwaarden die overeenkomstig artikel 90, eerste lid, 9°, c), verwezenlijkt zijn.”

Art. 20

Artikel 228, § 2, 9°, h), van hetzelfde Wetboek, wordt opgeheven.

Art. 21

In artikel 232, eerste lid, 2°, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 24 december 2020, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin, worden de woorden “van hun in artikel 228, § 2, 9°, a/1, vermelde inkomsten en van

Est assimilé à une cession à titre onéreux visée à l'article 90, alinéa 1er, 9°, le transfert à l'étranger du siège de direction ou d'administration.”

Art. 19

À l'article 225, alinéa 2, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 21 janvier 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le 3°, les mots “5° et” sont abrogés;

2° l'alinéa est complété par un 7°, un 8°, un 9° et un 10°, rédigés comme suit:

“7° au taux visé à l'article 171, 1°, a), sur les plus-values visées à l'article 222/1, réalisées conformément à l'article 90, alinéa 1er, 9°, a);

8° aux taux visés à l'article 171, 2°, f), 9°, 10° et 11°, sur les plus-values visées à l'article 222/1, réalisées conformément à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b);

9° au taux visé à l'article 171, 4°, l), sur les plus-values visées à l'article 222/1, réalisées conformément à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b), sur des actions ou parts d'une société résidente à l'occasion de la cession à une personne morale visée à l'article 227, 2° ou 3°, dont le principal établissement ou le siège de direction ou d'administration n'est pas situé dans un État membre de l'Espace économique européen;

10° au taux visé à l'article 171, 2°, e), sur les plus-values visées à l'article 222/1, réalisées conformément à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c).”

Art. 20

L'article 228, § 2, 9°, h), du même Code, est abrogé.

Art. 21

À l'article 232, alinéa 1er, 2°, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 24 décembre 2020, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans la phrase liminaire, les mots “de leurs revenus visés à l'article 228, § 2, 9°, a/1 et des plus-values visées

de in artikel 228, § 2, 9°, h, vermelde meerwaarden” vervangen door de woorden “en van hun in artikel 228, § 2, 9°, a/1, vermelde inkomsten”;

2° in de bepaling onder b), worden de woorden “en h” opgeheven.

Art. 22

In artikel 261, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 18 juli 2025, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt aangevuld met een bepaling onder 5°, luidende:

“5° door de in België gevestigde tussenpersonen die op enige wijze tussen beide komen bij de in artikel 90, eerste lid, 9°, c), bedoelde verrichtingen ten bate van rijksinwoners die betrekking hebben op de in artikel 92, § 1, a) en b), vermelde activa en met uitsluiting van de in artikel 92, § 2, 2°, bedoelde gelijkgestelde verrichtingen en met uitsluiting van de toepassing van de in artikel 96/2, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde vrijstellingen en zonder rekening te houden met de hogere aanschaffingswaarde bedoeld in artikelen 102, § 4, vierde lid, en 102/1, § 4, derde lid, of de minderwaarden bedoeld in artikelen 102, § 5, en 102/1, § 5, tenzij:

a) hen wordt bewezen dat een vorige tussenpersoon de voorheffing heeft ingehouden;

b) ze bewijzen dat die inkomsten zijn betaald aan een in België gevestigde kredietinstelling, beursvennootschap of erkende verrekenings- of vereffeningsinstelling;

c) ze de hoedanigheid hebben van een in België gevestigde kredietinstelling, beursvennootschap of erkende verrekenings- of vereffeningsinstelling die de inkomsten betaalt aan een in het vierde lid bedoelde in het buitenland gevestigde onderneming”;

2° in de inleidende zin van het vierde lid, worden de woorden “in het eerste lid, 2°, c)” vervangen door de woorden “in het eerste lid, 2°, c), en 5°, c)”.

Art. 23

In artikel 262, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 28 april 2019 en gewijzigd bij de wet van 27 juni 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

à l'article 228, § 2, 9°, h” sont remplacés par les mots “et de leurs revenus visés à l'article 228, § 2, 9°, a/1”;

2° dans le b), les mots “et h” sont abrogés.

Art. 22

À l'article 261, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 18 juillet 2025, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 1er est complété par un 5°, rédigé comme suit:

“5° les intermédiaires établis en Belgique qui interviennent à quelque titre que ce soit dans les opérations visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c), au bénéfice des habitants du Royaume, qui se rapportent aux actifs financiers visés à l'article 92, § 1er, a) et b), et à l'exclusion des opérations visées à l'article 92, § 2, 2°, et à l'exclusion de l'application des exonérations visées à l'article 96/2, alinéa 1er, 2° et 3°, et sans tenir compte de la valeur d'acquisition supérieure visée aux articles 102, § 4, alinéa 4 et 102/1, § 4, alinéa 3, ni des moins-values visées aux articles 102, § 5 et 102/1, § 5, à moins:

a) qu'il leur soit justifié que la retenue du précompte a été effectuée par un précédent intermédiaire;

b) qu'ils établissent que ces revenus sont payés à un établissement de crédit, une société de bourse ou un organisme de compensation ou de liquidation agréé établi en Belgique;

c) qu'ils aient la qualité d'établissement de crédit, de société de bourse ou d'organisme de compensation ou de liquidation agréé établi en Belgique, qui paie des revenus à une entreprise établie à l'étranger visée à l'alinéa 4.”;

2° dans la phrase liminaire de l'alinéa 4, les mots “visées à l'alinéa 1er, 2°, c)” sont remplacés par les mots “visées à l'alinéa 1er, 2°, c) et 5°, c)”.

Art. 23

Dans l'article 262, du même Code, remplacé par la loi du 28 avril 2019 et modifié par la loi du 27 juin 2021, les modifications suivantes sont apportées:

1° in paragraaf 1 worden de woorden “artikel 90, eerste lid, 6° en 11°” vervangen door de woorden “artikel 90, eerste lid, 6°, 9° en 11°”;

2° in paragraaf 2, 1°, worden de woorden “artikel 90, 6° en 11°” vervangen door de woorden “artikel 90, eerste lid, 6°, 9° en 11°”;

3° in paragraaf 2, 3°, worden de woorden “artikel 90, eerste lid, 11°” vervangen door de woorden “artikel 90, eerste lid, 9° en 11°”;

4° paragraaf 2 wordt aangevuld met een bepaling onder 7°, luidende:

“7° de meerwaarden bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°.”

Art. 24

In artikel 265, eerste lid, 4°, laatstelijk gewijzigd bij de programmawet van 18 juli 2025, worden de woorden “en 19^{quater}” vervangen door de woorden “, 19^{quater} en 90, eerste lid, 9°”.

Art. 25

In titel VI, hoofdstuk I, afdeling III, onderafdeling II, van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 265/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 265/1. De roerende voorheffing is niet verschuldigd op de inkomsten bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9° c), waarvoor de belastingplichtige, samen met alle andere titularissen van de rekening, of de rechthebbende van de financiële activa bedoeld in artikel 92, § 1, b), uitdrukkelijk aan de betreffende schuldenaar bedoeld in artikel 261, eerste lid, 5°, heeft meegedeeld dat hij zijn inkomsten op die rekening of dat contract niet aan de inhouding van de roerende voorheffing wenst te onderwerpen.

De keuze blijft van toepassing totdat zij door minstens één titularis of door de rechthebbende wordt herroepen. Een herroeping kan slechts eenmaal per belastbaar tijdperk plaatsvinden en heeft slechts uitwerking vanaf het daaropvolgende belastbare tijdperk.

De schuldenaar bedoeld in artikel 261, eerste lid, 5°, brengt de administratie op de hoogte van de keuze van de belastingplichtige tot niet-inhouding van roerende voorheffing, evenals van alle inkomsten waarop deze keuze betrekking heeft.

1° dans le paragraphe 1er, les mots “article 90, alinéa 1er, 6° et 11°” sont remplacés par les mots “article 90, alinéa 1er, 6°, 9° et 11°”;

2° dans le paragraphe 2, 1°, les mots “article 90, 6° et 11°” sont remplacés par les mots “article 90, alinéa 1er, 6°, 9° et 11°”;

3° dans le paragraphe 2, 3°, les mots “article 90, alinéa 1er, 11°” sont remplacés par les mots “article 90, alinéa 1er, 9° et 11°”;

4° le paragraphe 2 est complété par un 7°, rédigé comme suit:

“7° les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°.”

Art. 24

Dans l'article 265, alinéa 1er, 4°, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi-programme du 18 juillet 2025, les mots “et 19^{quater}” sont remplacés par les mots “, 19^{quater} et 90, alinéa 1er, 9°”.

Art. 25

Dans le titre VI, chapitre 1er, section III, sous-section II, du même Code, il est inséré un article 265/1, rédigé comme suit:

“Art. 265/1. Le précompte mobilier n'est pas dû sur les revenus visés à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c), pour lesquels le contribuable, avec tous les autres titulaires du compte, ou l'ayant droit de l'actif financier visé à l'article 92, § 1er, b), a clairement exprimé son choix au redevable concerné visé à l'article 261, alinéa 1er, 5°, de ne pas soumettre son revenu sur ce compte ou contrat à la perception du précompte mobilier.

Le choix reste applicable jusqu'à ce qu'il soit révoqué par au moins un titulaire ou, par l'ayant droit. Une révocation ne peut intervenir qu'une seule fois par période imposable et ne produit ses effets qu'à partir de la période imposable suivante.

Le redevable visé à l'article 261, alinéa 1er, 5°, informe l'administration du choix exprimé par le contribuable de ne pas faire retenir le précompte mobilier, ainsi que tous les revenus sur lesquels porte ce choix.

De in het derde lid bedoelde inlichtingen betreffen de volgende:

1° de in artikel 90, eerste lid, 9°, vermelde meerwaarden;

2° de identificatiegegevens, zoals bedoeld in artikel 307, § 2/2, tweede lid, a) van de belastingplichtige.

Met als enig doel aan de verplichtingen van dit artikel te voldoen, hebben de in het tweede lid bedoelde personen de toelating om het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen of van het wachtregister te gebruiken om de belastingplichtige te identificeren die ervoor kiest zijn inkomsten bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, c) niet aan de inhouding van roerende voorheffing te onderwerpen.

De Koning bepaalt de wijze waarop de keuze van de belastingplichtige, vermeld in het eerste lid, wordt uitgedrukt, evenals de informatie die door de schuldenaar bedoeld in artikel 261, eerste lid, 5°, aan de administratie moet worden meegedeeld.”

Art. 26

In artikel 267, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 28 april 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het zesde lid, worden de woorden “artikel 262, § 1 en § 2, 1° tot 4°” vervangen door de woorden “artikel 262, § 1 en § 2, 1° tot 4° en 7°”;

2° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Als toekenning wordt eveneens aangemerkt, het verkrijgen van inkomsten bedoeld in artikel 90, lid 1, 9°, c), die voortvloeien uit de overdrachten onder bezwarende titel van financiële activa bedoeld in artikel 92, § 1, a) en b).”

Art. 27

In artikel 269, § 1, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de programmawet van 26 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 1°, worden de woorden “andere dan deze bedoeld in de bepalingen onder 2° tot 4° en 8°” vervangen door de woorden “andere dan deze bedoeld in de bepalingen onder 2° tot 5° en 8°”;

Les informations visées à l’alinéa 3 concernent les éléments suivants:

1° les plus-values visées à l’article 90, alinéa 1er, 9°;

2° les données d’identification du contribuable, visées à l’article 307, § 2/2, alinéa 2, a).

Dans le seul but de respecter les obligations du présent article, les personnes visées à l’alinéa 2 ont l’autorisation d’utiliser le numéro d’identification du Registre national des personnes physiques ou du registre d’attente pour identifier le contribuable qui fait le choix de ne pas soumettre ses revenus visés à l’article 90, alinéa 1er, 9°, c), à la retenue du précompte mobilier.

Le Roi détermine la manière dont le choix du contribuable mentionné à l’alinéa 1er est exprimé ainsi que les informations qui doivent être transmises à l’administration par le redevable visé à l’article 261, alinéa 1er, 5°.”

Art. 26

Dans l’article 267, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 28 avril 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 6, les mots “l’article 262, § 1er et § 2, 1° à 4°” sont remplacés par les mots “l’article 262, § 1er et § 2, 1° à 4° et 7°”;

2° l’article est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“Est également considérée comme attribution, l’acquisition de revenus visés à l’article 90, alinéa 1er, 9°, c), résultant de la cession à titre onéreux d’actifs financiers visés à l’article 92, § 1er, a) et b).”

Art. 27

Dans l’article 269, § 1er, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi-programme du 26 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le 1°, les mots “autres que ceux visés aux 2° à 4° et 8°” sont remplacés par les mots “autres que ceux visés aux 2° à 5° et 8°”;

2° de bepaling onder 5°, vernietigd bij arrest nr. 7/2014 van het Grondwettelijk Hof en hersteld bij de wet van 25 april 2014, wordt vervangen als volgt:

“5° op 10 pct., voor de in artikel 90, eerste lid, 9°, c, vermelde diverse inkomsten;”.

Art. 28

In artikel 307, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1/1, wordt tussen het derde en het vierde lid, een lid ingevoegd, luidende:

“Wanneer een rijksinwoner artikel 96/2, eerste lid, 2° of 3°, of de hogere aanschaffingswaarde bedoeld in de artikels 102, § 4, vierde lid en 102/1, § 4, derde lid, of verrekening van de minderwaarden bedoeld in de artikels 102, § 5 en 102/1, § 5, wenst toe te passen voor meerwaarden waarvoor in toepassing van artikel 261 roerende voorheffing is ingehouden, vraagt hij de verrekening en, desgevallend, de terugbetaling van die roerende voorheffing in zijn aangifte in de personenbelasting voor het belastbare tijdperk waarin die meerwaarden werden verwezenlijkt. Deze vraag wordt gestaafd met bewijsstukken, die ter beschikking worden gehouden van de administratie.”;

2° in paragraaf 1/1 worden in het vierde lid, dat het vijfde lid wordt, de woorden “het in het derde lid bedoelde bewijs wordt geleverd” vervangen door de woorden “de in het derde en vierde lid bedoelde bewijzen worden geleverd”.

Art. 29

In artikel 313, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de programmawet van 26 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin, worden de woorden “artikel 90, eerste lid, 6° en 11°” vervangen door de woorden “artikel 90, eerste lid, 6°, 9° en 11°”;

2° in de inleidende zin worden de woorden “met uitzondering van de vrijstelling voorzien in artikel 265/1” ingevoegd tussen de woorden “zijn vrijgesteld” en de woorden “, behalve indien”;

3° het lid wordt aangevuld met een bepaling onder 7°, luidende:

2° le 5°, annulé par l'arrêt n° 7/2014 de la Cour constitutionnelle et restauré par la loi du 25 avril 2014, est remplacé par ce qui suit:

“5° à 10 p.c., pour les revenus divers visés à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c;”.

Art. 28

À l'article 307, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 12 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er/1 un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 3 et 4:

“Lorsqu'un habitant du Royaume souhaite l'application de l'article 96/2, alinéa 1er, 2° ou 3°, ou la valeur d'acquisition supérieure visée aux articles 102, § 4, alinéa 4, et 102/1, § 4, alinéa 3 ou des moins-values visées aux articles 102, § 5 et 102/1, § 5, pour des plus-values pour lesquelles un précompte mobilier a été retenu en application de l'article 261, il demande l'imputation et, le cas échéant, le remboursement de ce précompte mobilier dans sa déclaration à l'impôt des personnes physiques pour la période imposable au cours de laquelle ces plus-values ont été réalisées. Cette demande est appuyée par des pièces justificatives qui sont tenues à la disposition de l'administration.”;

2° dans le paragraphe 1er/1, alinéa 4, devenu alinéa 5, les mots “la preuve visée à l'alinéa 3” sont remplacés par les mots “les preuves visées aux alinéas 3 et 4”.

Art. 29

À l'article 313, alinéa 1er, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi-programme du 26 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans la phrase liminaire, les mots “article 90, alinéa 1er, 6°, et 11°” sont remplacés par les mots “article 90, alinéa 1er, 6°, 9° et 11°”;

2° dans la phrase liminaire, les mots “à l'exception de l'exonération prévue à l'article 265/1” sont insérés entre les mots “de dispositions légales ou réglementaires” et les mots “sauf s'il s'agit”;

3° l'alinéa est complété par un 7°, rédigé comme suit:

“7° in artikel 90, eerste lid, 9°, bedoelde meerwaarden die verwezenlijkt worden op financiële activa bedoeld in artikel 92, § 1, c) en d).”

Art. 30

In titel VII, hoofdstuk III, afdeling 2 van hetzelfde wetboek, wordt een artikel 326*bis* ingevoegd, luidende:

“Art. 326*bis*. § 1. Iedere persoon, die een verrichting zoals bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, a) of b) bedenkt, aanbiedt, opzet, beschikbaar maakt voor implementatie of de implementatie ervan beheert, is gehouden om de in paragraaf 3 van deze bepaling bedoelde inlichtingen waarvan zij kennis, bezit of controle hebben te verstrekken uiterlijk tegen de laatste dag van februari van het jaar volgend op het jaar van de uitvoering van de verrichting zoals bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, a) of b).

§ 2. De persoon, bedoeld in paragraaf 1, dient te voldoen aan ten minste één van de volgende aanvullende voorwaarden opdat de in paragraaf 1 bedoelde verplichting toepassing vindt:

1° fiscaal inwoner van België zijn;

2° beschikken over een vaste inrichting in België via welke de diensten in verband met de verrichtingen bedoeld in paragraaf 1 worden verleend;

3° opgericht zijn in of onder de toepassing van de Belgische wetten;

4° ingeschreven zijn bij een beroepsorganisatie in verband met de verstrekking van juridische, fiscale of adviesdiensten in België.

§ 3. De in paragraaf 1 bedoelde inlichtingen betreffen de volgende:

1° de in geld, in effecten of in enige andere vorm voor de overgedragen financiële activa verkregen prijs;

2° de identificatiegegevens, zoals bedoeld in artikel 307, § 2/2, tweede lid, a) en b), van de kopers en de verkopers.

Met als enig doel aan de verplichtingen van dit artikel te voldoen, hebben de in paragraaf 1 bedoelde personen de toelating om het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen of van het wachtregister te gebruiken om de belastingplichtige te identificeren voor wie zij een verrichting bedoeld in

“7° des plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, réalisées sur des actifs financiers visés à l'article 92, § 1er, c) et d).”

Art. 30

Dans le titre VII, chapitre III, section 2 du même Code, un article 326*bis* est inséré, rédigé comme suit:

“Art. 326*bis*. § 1er. Toute personne qui conçoit, propose, met en place, rend disponible pour mise en œuvre ou gère la mise en œuvre d'une opération visée à l'article 90, alinéa 1er, 9°, a) ou b), est tenue de communiquer, au plus tard le dernier jour de février de l'année suivant l'année de l'exécution de l'opération visée à l'article 90, alinéa 1er, 9°, a) ou b), les informations visées au paragraphe 3 de la présente disposition dont elle a connaissance, dont elle a la possession ou qu'elle contrôle.

§ 2. La personne visée au paragraphe 1er doit remplir au moins l'une des conditions supplémentaires suivantes pour que l'obligation visée au paragraphe 1er s'applique:

1° être résidente fiscale de Belgique;

2° disposer d'un établissement stable en Belgique par l'intermédiaire duquel les services liés aux opérations visées au paragraphe 1er sont fournis;

3° être constituée en Belgique ou régie par le droit belge;

4° être inscrite auprès d'une organisation professionnelle en lien avec la fourniture de services juridiques, fiscaux ou de conseil en Belgique.

§ 3. Les informations visées au paragraphe 1er concernent les éléments suivants:

1° le prix obtenu en espèces, en titres ou sous toute autre forme pour les actifs financiers transférés;

2° les données d'identification, visées à l'article 307, § 2/2, alinéa 2, a) et b), des acheteurs et des vendeurs.

Dans le seul but de respecter les obligations du présent article, les personnes visées au paragraphe 1er ont l'autorisation d'utiliser le numéro d'identification du Registre national des personnes physiques ou du registre d'attente pour identifier le contribuable pour qui elles proposent, mettent en place, rendent disponible

artikel 90, eerste lid, 9°, a) of b), voorstellen, opzetten, beschikbaar stellen voor uitvoering of het beheer van de uitvoering ervan verzorgen.

§ 4. Wanneer meerdere personen zoals bedoeld in paragraaf 1 betrokken zijn bij dezelfde verrichting, moeten alle betrokken personen de inlichtingen over deze verrichting verstrekken.

Een persoon is ontheven van de verplichting tot het verstrekken van inlichtingen indien hij een schriftelijk bewijs kan voorleggen dat een andere persoon de inlichtingen zoals bedoeld in paragraaf 3 reeds heeft verstrekt.

Wanneer een persoon bedoeld in paragraaf 1, die geen advocaat is, gebonden is door een beroepsgeheim, is hij gehouden de andere betrokken personen zoals bedoeld in paragraaf 1 schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte te brengen dat hij niet aan de meldingsplicht kan voldoen, waardoor deze meldingsplicht automatisch rust op de andere betrokken personen.

§ 5. De Koning bepaalt het formulier waarop de personen bedoeld in paragraaf 1 de verplichting opgenomen in deze bepaling moet naleven.

Art. 31

Artikel 413/1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 1 december 2016 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 18 juli 2025, wordt aangevuld met een paragraaf 6, luidende:

“§ 6. Een uitstel van betaling wordt toegekend op het resterend verschuldigde gedeelte van de inkomstenbelasting dat betrekking heeft op de verwezenlijkte meerwaarden in de gevallen bedoeld in artikel 92, § 2, 2° en 222/1, tweede lid, indien de belastingplichtige zijn woonplaats, zetel van fortuin of zetel van beheer of bestuur heeft verplaatst naar een andere lidstaat van de Europese Unie, een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte of een staat waarmee België een overeenkomst tot vermijding van dubbele belastingen die voorziet in de uitwisseling van informatie en wederzijdse invorderingsbijstand heeft afgesloten.

Het in het eerste lid bedoelde uitstel van betaling vervalt wanneer:

— de financiële activa onder bezwarende titel overgedragen worden of het voorwerp uitmaken van een zakelijke zekerheidsovereenkomst met betrekking tot financiële instrumenten, of;

pour mise en oeuvre ou gèrent la mise en œuvre d'une opération visée à l'article 90, alinéa 1er, 9°, a) ou b).

§ 4. Lorsque plusieurs personnes visées au paragraphe 1er sont impliquées dans la même opération, toutes les personnes impliquées doivent fournir les informations relatives à cette opération.

Une personne est libérée de l'obligation de fournir des informations si elle peut apporter la preuve écrite qu'une autre personne a déjà fourni les informations visées au paragraphe 3.

Lorsqu'une personne visée au paragraphe 1er, qui n'est pas avocat, est tenue au secret professionnel, elle est obligée d'informer les autres personnes concernées visées au paragraphe 1er, par écrit et de manière motivée, qu'elle n'est pas en mesure de remplir l'obligation de divulgation, de sorte que cette obligation de divulgation incombe automatiquement aux autres personnes concernées.

§ 5. Le Roi détermine la forme sous laquelle les personnes visées au paragraphe 1er doivent se conformer à l'obligation contenue dans la présente disposition.

Art. 31

L'article 413/1, du même Code, inséré par la loi du 1er décembre 2016 et modifié en dernier lieu par la loi du 18 juillet 2025, est complété par un paragraphe 6, rédigée comme suit:

“§ 6. Un report de paiement est accordé sur la quotité restant due de l'impôt sur les revenus se rapportant aux plus-values réalisées dans les cas visés aux articles 92, § 2, 2° et 222/1, alinéa 2, lorsque le contribuable a transféré son domicile, le siège de sa fortune ou son siège de direction ou d'administration vers un autre État membre de l'Union européenne, un autre État membre de l'Espace économique européen, ou un État avec lequel la Belgique a conclu une convention préventive de la double imposition prévoyant un échange d'informations et l'assistance mutuelle en matière de recouvrement.

Le report de paiement visé à l'alinéa 1er cesse lorsque:

— les actifs financiers sont transférés à titre onéreux ou font l'objet d'une convention constitutive de sûreté réelle portant sur des instruments financiers, ou;

— de belastingplichtige zijn fiscale woonplaats buiten een lidstaat van de Europese Unie, een lidstaat van de Europese Economische Ruimte of een staat waarmee België een overeenkomst tot vermijding van dubbele belastingen dat voorziet in de uitwisseling van informatie en wederzijds invorderingsbijstand heeft afgesloten en niet voldaan wordt aan de in het derde lid gestelde voorwaarde.

In de gevallen bedoeld in artikel 92, § 2, 2°, en 222/1, tweede lid, kan op het verzoek van de belastingplichtige een uitstel van betaling worden toegekend aan de belastingplichtige wiens woonplaats, zetel van fortuin of zetel van beheer of bestuur werd overgedragen naar een andere dan in het eerste lid bedoelde staat, indien de belastingplichtige een afdoende zekerheid tot betaling van het verschuldigde bedrag verstrekt.

Het toegekende uitstel van betaling als bedoeld in het derde lid vervalt wanneer de financiële activa onder bezwarende titel overgedragen worden of het voorwerp uitmaken van een zakelijke zekerheidsovereenkomst met betrekking tot financiële instrumenten.

Het behoud van het uitstel van betaling als bedoeld in het eerste en het derde lid wordt jaarlijks onderworpen aan de voorwaarde dat de belastingplichtige een attest bezorgt waarin hij bevestigt niet te voldoen aan de voorwaarden in respectievelijk het tweede lid of het vierde lid.

De betalingsverplichting waarop het uitstel van betaling overeenkomstig het eerste en het derde lid van deze bepaling werd toegekend, vervalt:

1° hetzij wanneer de belastingplichtige zijn woonplaats, zetel van fortuin of zetel van bestuur of beheer binnen de 24 maanden opnieuw in België vestigt;

2° hetzij na het verstrijken van een periode van 24 maanden na de overdracht van zijn woonplaats, zetel van fortuin of zetel van bestuur of beheer naar het buitenland.

Wanneer de in het tweede lid, eerste streepje, bedoelde situatie zich voordoet, vervalt het uitstel van betaling ten belope van het nog verschuldigde gedeelte van de inkomstenbelasting met betrekking tot de financiële activa die onder bezwarende titel zijn overgedragen of die het voorwerp uitmaken van een zakelijke zekerheidsovereenkomst op financiële instrumenten. Wanneer in het tweede lid, tweede streepje, bedoelde situatie zich voordoet, vervalt het uitstel van betaling volledig.

De Koning bepaalt welke elementen het in het vijfde lid bedoelde attest moet bevatten, alsook binnen welke

— le contribuable a sa résidence fiscale en dehors d'un État membre de l'Union européenne, d'un État membre de l'Espace économique européen ou d'un État avec lequel la Belgique a conclu une convention préventive de la double imposition prévoyant l'échange d'informations et l'assistance mutuelle en matière de recouvrement et que la condition énoncée à l'alinéa 3 n'est pas remplie.

Dans les cas visés à l'article 92, § 2, 2°, et à l'article 222/1, alinéa 2, un report de paiement peut être accordé à la demande du contribuable à celui dont le domicile, le siège de fortune ou le siège de direction ou d'administration a été transféré dans un État autre que celui visé à l'alinéa 1er, si le contribuable constitue une garantie suffisante pour le paiement de la somme due.

Le report de paiement accordé tel que visé à l'alinéa 3 cesse lorsque les actifs financiers sont transférés à titre onéreux ou font l'objet d'une convention constitutive de sûreté réelle portant sur des instruments financiers.

Le maintien du report de paiement, visé aux alinéas 1er et 3, est subordonné chaque année à la condition que le contribuable fournisse une attestation confirmant qu'il ne satisfait pas aux conditions prévues respectivement à l'alinéa 2 ou 4.

L'obligation de paiement pour laquelle le report de paiement a été accordé conformément aux alinéas 1er et 3 cesse:

1° soit lorsque le contribuable rétablit son domicile, le siège de sa fortune ou son siège de direction ou d'administration en Belgique endéans les 24 mois;

2° soit après l'expiration d'une période de 24 mois après avoir transféré son domicile, le siège de sa fortune ou son siège de direction ou d'administration en dehors de la Belgique.

Lorsque la situation visée à l'alinéa 2, premier tiret, se produit, le report de paiement cesse à concurrence de la quotité restant due de l'impôt sur le revenu se rapportant aux actifs financiers transférés à titre onéreux ou qui font l'objet d'une convention constitutive de sûreté réelle portant sur des instruments financiers. Lorsque la situation visée à l'alinéa 2, deuxième tiret, se produit, le report de paiement cesse entièrement.

Le Roi détermine les éléments que doit contenir l'attestation visée à l'alinéa 5, ainsi que le délai endéans

termijn de belastingplichtige dit attest aan de administratie moet bezorgen.”

Art. 32

Artikel 466, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 14 april 2011, vervangen bij de wet van 13 december 2012 en gewijzigd bij de wetten van 26 december 2015, 25 december 2016 en 18 juli 2025, wordt aangevuld met de woorden “, en met het gedeelte van de belasting dat betrekking heeft op de diverse inkomsten als bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°”.

Art. 33

De Koning wijzigt desgevallend het in artikel 96/2, eerste lid, 2°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 vermelde bedrag zodat het na toepassing van artikel 178 gelijk is aan 10.000 euro voor de inkomsten die worden betaald of toegekend in 2026. Onverminderd de toepassing van artikel 178, blijft het aldus gewijzigde bedrag van toepassing op de inkomsten die vanaf 1 januari 2026 worden betaald of toegekend.

De Koning wijzigt desgevallend het in artikel 96/2, eerste lid, 3°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 vermelde bedrag zodat het na toepassing van artikel 178 gelijk is aan 1000 euro voor de inkomsten die worden betaald of toegekend in 2027. Onverminderd de toepassing van artikel 178, blijft het aldus gewijzigde bedrag van toepassing op de inkomsten die vanaf 1 januari 2027 worden betaald of toegekend.

Art. 34

Ten laatste op 30 juni 2026 dient de toepassing van artikel 265/1, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, kenbaar te worden gemaakt door de titularissen bedoeld in hetzelfde artikel aan de schuldenaars van de roerende voorheffing bedoeld artikel 261, eerste lid, 5°, van hetzelfde Wetboek. De keuze is alsnog van toepassing op het gehele inkomstenjaar 2026.

In afwijking van artikel 412, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, is de roerende voorheffing op de inkomsten bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, c), van hetzelfde Wetboek, die tussen 1 januari 2026 en 30 juni 2026 ontvangen worden, uiterlijk op 30 september 2026 verschuldigd.

Voor meerwaarden op financiële activa bedoeld in artikel 92, § 1, b), van hetzelfde Wetboek, die worden betaald of toegekend van 1 januari 2026 tot 30 juni

lequel le contribuable doit transmettre cette attestation à l'administration.”

Art. 32

L'article 466, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 14 avril 2011, remplacé par la loi du 13 décembre 2012 et modifié par les lois des 26 décembre 2015, 25 décembre 2016 et 18 juillet 2025, est complété par les mots “, et de la quotité d'impôt afférente aux revenus divers visés à l'article 90, alinéa 1er, 9°”.

Art. 33

Le Roi modifie, le cas échéant, le montant visé à l'article 96/2, alinéa 1er, 2°, du Code des impôts sur les revenus 1992, de telle sorte qu'il soit égal, après application de l'article 178 du même Code, à 10.000 euros pour les revenus payés ou attribués en 2026. Sans préjudice de l'application de l'article 178, le montant ainsi modifié est applicable aux revenus payés ou attribués à partir du 1er janvier 2026.

Le Roi modifie, le cas échéant, le montant visé à l'article 96/2, alinéa 1er, 3°, du Code des impôts sur les revenus 1992, de telle sorte qu'il soit égal, après application de l'article 178 du même Code, à 1000 euros pour les revenus payés ou attribués en 2027. Sans préjudice de l'application de l'article 178, le montant ainsi modifié est applicable aux revenus payés ou attribués à partir du 1er janvier 2027.

Art. 34

Au plus tard le 30 juin 2026, l'application de l'article 265/1, du Code des impôts sur les revenus 1992, doit être communiquée par les titulaires visés à ce même article aux débiteurs du précompte mobilier visés à l'article 261, alinéa 1er, 5°, du même Code. Le choix demeure applicable à l'ensemble de l'année de revenus 2026.

Par dérogation à l'article 412, alinéa 1er, du même Code, le précompte mobilier afférent aux revenus visés à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c), du même Code, perçus entre le 1er janvier 2026 et le 30 juin 2026, est payable au plus tard le 30 septembre 2026.

Pour les plus-values sur les actifs financiers visées à l'article 92, § 1er, b), du même Code, qui sont payées ou attribuées du 1er janvier 2026 au 30 juin 2026, le

2026 wordt voor de toepassing van artikel 265/1, eerste lid, van hetzelfde Wetboek de belastingplichtige geacht uitdrukkelijk aan de betreffende schuldenaar bedoeld in artikel 261, eerste lid, 5°, van hetzelfde Wetboek, te hebben meegedeeld dat hij zijn inkomsten niet aan de inhouding van de roerende voorheffing wenst te onderwerpen. De inhouding van de roerende voorheffing op deze inkomsten kan enkel gebeuren op uitdrukkelijk verzoek van de belastingplichtige aan de tussenpersoon zoals bedoeld in artikel 261, eerste lid, 5°, van hetzelfde Wetboek.

Art. 35

Deze wet is van toepassing vanaf 1 januari 2026.

De inhouding van de roerende voorheffing zoals bedoeld in artikel 261, lid 1, 5°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, vindt plaats vanaf tien dagen na de publicatiedatum van deze wet in het *Belgisch Staatsblad*.

Op het verzoek van alle titularissen van de rekening of de rechthebbende, kan, voor de periode die aanvangt op 1 januari 2026 en afloopt op de dag voor de tiende dag na de datum van de publicatie van deze wet in het *Belgische Staatsblad*, door een in artikel 261, eerste lid, 5° van hetzelfde Wetboek bedoelde schuldenaar, een bedrag equivalent aan de roerende voorheffing bedoeld in artikel 261, eerste lid, 5° van hetzelfde Wetboek worden gestort. Deze keuze moet aan de schuldenaar van de roerende voorheffing kenbaar worden gemaakt ten laatste op 30 juni 2026.

contribuable est censé, pour l'application de l'article 265/1, alinéa 1er, du même Code, avoir clairement exprimé au redevable concerné visé à l'article 261, alinéa 1er, 5°, du même Code, qu'il ne souhaite pas soumettre ses revenus à la perception du précompte mobilier. La retenue du précompte mobilier sur ces revenus ne peut intervenir qu'à la demande expresse du contribuable auprès de l'intermédiaire visé à l'article 261, alinéa 1er, 5°, du même Code.

Art. 35

La présente loi est applicable à partir du 1er janvier 2026.

La retenue du précompte mobilier mentionnée à l'article 261, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992, sera retenue à compter du dixième jour après la date de publication de cette loi au *Moniteur belge*.

À la demande de tous les titulaires du compte ou de l'ayant droit, il peut, pour la période débutant le 1er janvier 2026 et se terminant le dixième jour avant la date de publication de cette loi au *Moniteur belge*, être versé, par le débiteur visé à l'article 261, alinéa 1er, 5°, du même Code, un montant équivalent au précompte mobilier visé à l'article 261, alinéa 1er, 5°, du même Code. Ce choix doit être notifié au débiteur du précompte mobilier au plus tard le 30 juin 2026.

Dit verzoek wordt beschouwd als een keuze om artikel 265/1, van hetzelfde Wetboek, niet toe te passen.

Dit bedrag dient te worden gestort ten laatste op 30 september 2026.

Dit bedrag equivalent aan de roerende voorheffing wordt gelijkgesteld met daadwerkelijk ingehouden roerende voorheffing zoals bedoeld in artikel 307, § 1/1, lid 4 en 313, eerste lid, van hetzelfde Wetboek.

Gegeven te Brussel, 17 december 2025.

FILIP

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Financiën,

Jan Jambon

Cette demande est considérée comme un choix de ne pas appliquer l'article 265/1, du même Code.

Ce montant doit être payé au plus tard le 30 septembre 2026.

Ce montant équivalent au précompte mobilier est assimilé au précompte mobilier effectivement retenu tel que mentionné à l'article 307, § 1/1, alinéa 4 et 313, alinéa 1er, du même Code.

Donné à Bruxelles, le 17 décembre 2025.

PHILIPPE

PAR LE ROI:

Le ministre des Finances,

Jan Jambon

COÖRDINATIE VAN DE ARTIKELN

Basistekst	Tekst aangepast aan het wetsontwerp
Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992	
Art. 5/2	
De roerende inkomsten die werden verkregen op een rekening op naam van een vereniging, die geen winsten of baten verkrijgt of die niet onderworpen is aan de vennootschapsbelasting of de rechtspersonenbelasting, zijn belastbaar in hoofde van de rijksinwoner die gemachtigd is deze rekening te beheren, alsof deze rijksinwoner deze inkomsten rechtstreeks zou hebben verkregen.	De roerende inkomsten en de meerwaarden bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9° , die werden verkregen op een rekening op naam van een vereniging, die geen winsten of baten verkrijgt of die niet onderworpen is aan de vennootschapsbelasting of de rechtspersonenbelasting, zijn belastbaar in hoofde van de rijksinwoner die gemachtigd is deze rekening te beheren, alsof deze rijksinwoner deze inkomsten rechtstreeks zou hebben verkregen.
In het geval de rekening wordt beheerd door meerdere personen is elke rijksinwoner belastbaar in verhouding tot het aantal personen dat gemachtigd is deze rekening te beheren.	In het geval de rekening wordt beheerd door meerdere personen is elke rijksinwoner belastbaar in verhouding tot het aantal personen dat gemachtigd is deze rekening te beheren.
Art. 90, eerste lid	
Diverse inkomsten zijn:	Diverse inkomsten zijn:
1° onverminderd het bepaalde in 1° <i>bis</i> , 1° <i>ter</i> , 8° en 10° winst of baten, hoe ook genaamd, die zelfs occasioneel of toevallig, buiten het uitoefenen van een beroepswerkzaamheid, voortkomen uit enige prestatie, verrichting of speculatie of uit diensten bewezen aan derden, daaronder niet begrepen normale verrichtingen van beheer van een privé-vermogen bestaande uit onroerende goederen, portefeuillewaarden en roerende voorwerpen;	1° onverminderd het bepaalde in 1° <i>bis</i> , 1° <i>ter</i> , 8° tot 10° , winst of baten, hoe ook genaamd, die zelfs occasioneel of toevallig, buiten het uitoefenen van een beroepswerkzaamheid, voortkomen uit enige prestatie, verrichting of speculatie of uit diensten bewezen aan derden, daaronder niet begrepen normale verrichtingen van beheer van een privé-vermogen bestaande uit onroerende goederen, portefeuillewaarden en roerende voorwerpen;
(...)	(...)
9° meerwaarden op aandelen die:	9° meerwaarden die buiten het uitoefenen van een beroepswerkzaamheid en in het kader van normale verrichtingen van het beheer van een privévermogen, zijn verwezenlijkt naar aanleiding van de overdracht onder bezwarende titel van:
- ofwel, zijn verwezenlijkt naar aanleiding van de overdracht onder bezwarende titel van die aandelen buiten het uitoefenen van een	a) aandelen en winstbewijzen, hoe ook genaamd, door een overdrager die alleen of samen met zijn echtgenoot of zijn

beroepswerkzaamheid, daaronder niet begrepen normale verrichtingen van beheer van een privévermogen;	afstammelingen, zijn ascendenten, zijn zijverwanten tot en met de tweede graad en die van zijn echtgenoot op de overnemer rechtstreeks of onrechtstreeks controle uitoefent zoals bedoeld in artikel 1:14 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen;
- ofwel, rechten in een binnenlandse vennootschap vertegenwoordigen en die naar aanleiding van de overdracht onder bezwarende titel van die aandelen aan een in artikel 227, 2° of 3°, vermelde rechtspersoon waarvan de voornaamste inrichting of de zetel van bestuur of beheer niet in een Lidstaat van de Europese Economische Ruimte is gevestigd, buiten het uitoefenen van een beroepswerkzaamheid zijn verwezenlijkt, indien de overdrager, of zijn rechtsvoorganger ingeval de aandelen niet onder bezwarende titel zijn verkregen, op enig tijdstip in de loop van vijf jaar vóór de overdracht, alleen of samen met zijn echtgenoot of zijn afstammelingen, zijn ascendenten, zijn zijverwanten tot en met de tweede graad en die van zijn echtgenoot, middellijk of onmiddellijk meer dan 25 % heeft bezeten van de rechten in de vennootschap waarvan de aandelen worden overgedragen;	b) aandelen, hoe ook genaamd, indien de overdrager minstens 20 pct. bezit van de rechten in een vennootschap waarvan de aandelen worden overgedragen, en dit buiten de overdrachten bedoeld in a);
	c) financiële activa, buiten de overdrachten bedoeld in a) en b);
(...)	(...)
Art. 92	
(...)	§ 1. Financiële activa bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, c), omvatten de volgende elementen:
	a) de financiële instrumenten vermeld in artikel 2, 1°, a) tot k), van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten;
	b) de verzekeringsovereenkomsten en kapitalisatieverrichtingen vermeld in artikel 5, 13°, 16°/1, 16°/2 en 16°/3, van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen, levensverzekeringen en kapitalisatieverrichtingen bedoeld in artikel 2, lid 3, a), i), en b), ii), van Richtlijn 2009/138/EG

	van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) of vergelijkbare levensverzekeringen en kapitalisatieverrichtingen die buiten de Europese Unie worden aangegaan met uitzondering van de levensverzekeringsovereenkomsten van tak 21 zonder spaar- of beleggingsdoelstelling die uitsluitend voorzien in een uitkering in geval van overlijden en die uitsluitend als doel hebben de terugbetaling van het kapitaal van een krediet of de uitvaartkosten van de verzekerde te dekken;
	c) cryptoactiva, meer bepaald enige digitale weergave van een waarde of een recht die elektronisch kan worden overgedragen en opgeslagen, met gebruikmaking van <i>distributed-ledger</i>-technologie of vergelijkbare technologie met inbegrip van niet-verwisselbare tokens die voor betalings- of investeringsdoeleinden gebruikt kunnen worden;
	d) geldmiddelen, meer bepaald giraal geld of elektronisch geld als gedefinieerd in artikel 2, punt 2, van Richtlijn 2009/110/EG van het Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de toegang tot de uitoefening van en het prudentieel toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld, tot wijziging van de Richtlijnen 2005/60/EG en 2006/48/EG en tot intrekking van Richtlijn 2000/46/EG, wanneer zij niet aangehouden worden op een betaalrekening in de zin van artikel 2, 18°, van de wet van 11 maart 2018 betreffende het statuut van en het toezicht op de betalingsinstellingen en de instellingen voor elektronisch geld, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienstaanbieder en tot de activiteit van uitgifte van elektronisch geld, en de toegang tot betalingssystemen, evenals beleggingsgoud zoals bedoeld in artikel 344, lid 1, van Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde en de Lijst van gouden munten die voldoen aan deze criteria zoals gepubliceerd door de Europese Commissie en

	digitale centralebankmunten, daaronder te verstaan elke digitale fiduciaire valuta die door een Centrale Bank of een andere monetaire autoriteit wordt uitgegeven.
	§ 2. Worden gelijk gesteld met een in artikel 90, eerste lid, 9°, bedoelde overdracht onder bezwarende titel:
	1° de vereffening bij leven van kapitalen en afkoopwaarden betreffende in paragraaf 1, b), bedoelde levensverzekeringsovereenkomsten en kapitalisatieverrichtingen;
	2° het overbrengen van de woonplaats of zetel van fortuin naar het buitenland.
	§ 3. De in artikel 90, eerste lid, 9°, bedoelde meerwaarden worden geacht inkomsten te vormen in hoofde van:
	a) de eigenaar of de blote eigenaar van de overgedragen financiële activa;
	b) de rechthebbende in geval van een verzekeringsovereenkomst of een in paragraaf 1, b), bedoelde verrichting.

Art. 94

Wanneer in het tijdvak van 12 maanden die voorafgaan aan de verwerving van de aandelen door een in artikel 227, 2° of 3°, vermelde rechtspersoon waarvan de voornaamste inrichting of de zetel van bestuur of beheer niet in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte is gevestigd of die volgens de fiscale wetgeving van een lidstaat van de Europese Economische Ruimte, niet wordt geacht fiscaal in die Staat te zijn gevestigd zonder volgens een met een derde staat gesloten verdrag inzake dubbele belastingheffing te worden geacht fiscaal buiten de Europese Economische Ruimte te zijn gevestigd, één of meer overdrachten tussen andere belastingplichtigen hebben plaatsgevonden, zijn de in artikel 90, eerste lid, 9°, tweede streepje, bedoelde meerwaarden die bij iedere overdracht in dat tijdvak zijn verwezenlijkt, belastbaar indien bij de eerste overdrager was voldaan aan de voorwaarde met betrekking tot de belangrijkheid van de

Opgeheven

maatschappelijke rechten in de vennootschap waarvan de aandelen vervreemd zijn geweest.

Art. 95

Niettegenstaande het bepaalde in artikel 90, eerste lid, 9°, worden de meerwaarden op aandelen in binnenlandse vennootschappen of in intra-Europese vennootschappen, in de mate dat ze worden gerealiseerd naar aanleiding van een fusie, een splitsing, een met fusie of splitsing gelijkgestelde verrichting, een aanneming van een andere rechtsvorm of de inbreng van deze aandelen in een binnenlandse vennootschap of een intra-Europese vennootschap, tijdelijk vrijgesteld, op voorwaarde dat:

- de aandelen worden geruild voor nieuwe aandelen uitgegeven door de inbrengverkkrijgende vennootschap met eventueel een opleg in geld die niet meer bedraagt dan 10 pct. van de nominale waarde, of bij gebreke aan nominale waarde, van de fractiewaarde van de nieuw uitgegeven aandelen;

- en dat de inbrengverkkrijgende vennootschap in het totaal meer dan 50 pct. van de stemmen verwerft in de vennootschap waarvan de aandelen worden ingebracht, of dat deze, indien zij reeds over een meerderheid van de stemmen beschikt, haar deelneming vergroot; indien de inbrengverkkrijgende vennootschap een vennootschap is bedoeld in artikel 2, § 1, 6°, a, 2, moet onder de fractiewaarde worden verstaan de inbrengwaarde, zoals die blijkt uit de jaarrekening, van alle door de aandeelhouders toegezegde inbrengen in geld of in natura, met uitzondering van de inbrengen in nijverheid, in voorkomend geval verhoogd met de reserves die op grond van een statutaire bepaling slechts aan de aandeelhouders kunnen worden uitgekeerd mits een statutenwijziging, dit alles gedeeld door het aantal aandelen.

Niettegenstaande het bepaalde in artikel 90, eerste lid, 9°, worden de meerwaarden op aandelen in binnenlandse vennootschappen of in intra-Europese vennootschappen, in de mate dat ze worden gerealiseerd naar aanleiding van een fusie, een splitsing, een met fusie of splitsing gelijkgestelde verrichting, een aanneming van een andere rechtsvorm of de inbreng van deze aandelen in een binnenlandse vennootschap of een intra-Europese vennootschap, tijdelijk vrijgesteld, op voorwaarde dat de aandelen worden geruild voor nieuwe aandelen uitgegeven door de inbrengverkkrijgende vennootschap met eventueel een opleg in geld die niet meer bedraagt dan 10 pct. van de nominale waarde, of bij gebreke aan nominale waarde, van de fractiewaarde van de nieuw uitgegeven aandelen.

Voor de inbreng van aandelen geldt bovendien de voorwaarde dat de inbrengverkkrijgende

	vennootschap in het totaal meer dan 50 pct. van de stemmen verwerft in de vennootschap waarvan de aandelen worden ingebracht, of dat deze, indien zij reeds over een meerderheid van de stemmen beschikt, haar deelneming vergroot; indien de inbrengverkrijgende vennootschap een vennootschap is bedoeld in artikel 2, § 1, 6°, a, 2, moet onder de fractiewaarde worden verstaan de inbrengwaarde, zoals die blijkt uit de jaarrekening, van alle door de aandeelhouders toegezegde inbrengen in geld of in natura, met uitzondering van de inbrengen in nijverheid, in voorkomend geval verhoogd met de reserves die op grond van een statutaire bepaling slechts aan de aandeelhouders kunnen worden uitgekeerd mits een statutenwijziging, dit alles gedeeld door het aantal aandelen.
De vrijstelling is slechts van toepassing indien de verrichting aan het bepaalde in artikel 183bis beantwoordt.	
Het behoud van de vrijstelling is afhankelijk van de voorwaarde dat de belastingplichtige tot staving van zijn aangiften in de personenbelasting, volgend op deze waarin de verrichting heeft plaatsgevonden, het bewijs levert dat hij de ontvangen aandelen nog in zijn bezit heeft en dat ze niet het voorwerp hebben uitgemaakt van een gehele of gedeeltelijke terugbetaling.	Opgeheven
De gerealiseerde meerwaarde of minderwaarde is gelijk aan het verschil tussen de werkelijke waarde van de ontvangen aandelen en de aanschaffingswaarde van de oorspronkelijk gehouden aandelen. Ze wordt beschouwd als een belastbaar inkomen voor het belastbaar tijdperk tijdens hetwelk de voorwaarde van bezit niet langer vervuld is.	De gerealiseerde meerwaarde of minderwaarde is gelijk aan het verschil tussen de werkelijke waarde van de ontvangen aandelen en de aanschaffingswaarde van de oorspronkelijk gehouden aandelen, zonder dat deze laatste waarde lager mag zijn dan de waarde van deze aandelen op 31 december 2025 zoals bepaald overeenkomstig artikel 102, § 4. Ze wordt beschouwd als een belastbaar inkomen voor het belastbaar tijdperk tijdens hetwelk de voorwaarde van bezit niet langer vervuld is.
Art. 95/1 (nieuw)	
	Worden vrijgesteld, de meerwaarden op aandelen of deelbewijzen in een beleggingsvennootschap of een gemeenschappelijk beleggingsfonds die een instelling voor collectieve belegging is in de zin

	van artikel 3, eerste lid, 8°, van de wet van 3 augustus 2012 betreffende de instellingen voor collectieve belegging die voldoen aan de voorwaarden van Richtlijn 2009/65/EG en de instellingen voor belegging in schuldvorderingen of een alternatieve instelling voor collectieve belegging in de zin van artikel 3, eerste lid, 2°, van de wet van 19 april 2014 betreffende de alternatieve instellingen voor collectieve belegging en hun beheerders, wanneer deze worden verwezenlijkt naar aanleiding van:
	1° een fusie, splitsing of verrichting gelijkgesteld met een fusie of met een splitsing door deze beleggingsvennootschap of dit gemeenschappelijk beleggingsfonds of een compartiment daarvan, op voorwaarde dat de nieuwe aandelen of deelbewijzen die door deze verrichting in ruil voor de genoemde aandelen of deelbewijzen worden ontvangen enkel aandelen of deelbewijzen zijn van één of meer van de in dit lid bedoelde beleggingsvennootschappen of bedoelde beleggingsfondsen of hun compartimenten;
	2° de omvorming van een gemeenschappelijke beleggingsfonds of één van zijn compartimenten in een beleggingsvennootschap of in een van haar compartimenten.
	In deze gevallen, worden de ingeschreven of ontvangen aandelen of deelbewijzen geacht te zijn verkregen op de datum waarop de ingekochte of geruilde aandelen of deelbewijzen zijn verkregen en worden de meerwaarden of minderwaarden die betrekking hebben op de ingeschreven of ontvangen aandelen of deelbewijzen bepaald met inachtneming van de aanschaffingswaarde van de ingekochte of geruilde aandelen of deelbewijzen die onmiddellijk aan de verrichting bedoeld in het eerste lid, vooraf is gegaan.
	Daartoe wordt elk ingeschreven of ontvangen aandeel of deelbewijs of fractie daarvan geacht een aanschaffingswaarde te hebben gelijk aan de aanschaffingswaarde van de aandelen of deelbewijzen of fractie daarvan waarvan de

	netto-inkoop prijs werd aangewend voor haar inschrijving of waarvoor ze werd omgewisseld.
Art. 96/1	
(...)	In de mate dat de in artikel 95/1 bedoelde vrijstelling van toepassing is, wordt artikel 90, eerste lid, 9°, c), toegepast op de ontvangen aandelen alsof de in artikel 95/1, eerste lid, vermelde verrichtingen niet hadden plaatsgevonden.
	In dit geval worden meerwaarden of minderwaarden die betrekking hebben op de ontvangen aandelen bepaald met inachtneming van de aanschaffings- of beleggingswaarde van de ingekochte of geruilde aandelen.
	Voor de toepassing van artikel 90, eerste lid, 9°, b) en c), worden de ontvangen aandelen geacht te zijn verkregen op de datum waarop de ingekochte of geruilde aandelen zijn verkregen.
	In geval van een splitsing is de fiscale nettowaarde van de aandelen ontvangen vanwege elk van de verkrijgende vennootschappen proportioneel aan de werkelijke waarde van de inbrengen verkregen door de verkrijgende vennootschappen ten opzichte van de werkelijke waarde van de gesplitste vennootschap. In geval van een met splitsing gelijkgestelde verrichting is het totaal van de fiscale nettowaarde van de aandelen van de gesplitste vennootschap, en van de ontvangen aandelen gelijk aan de fiscale nettowaarde van de aandelen van de gesplitste vennootschap onmiddellijk vóór de gedeeltelijke splitsing. De fiscale nettowaarde van de in ruil ontvangen aandelen is evenredig met de werkelijke waarde van de inbreng in verhouding tot de totale werkelijke waarde van de gesplitste vennootschap voor de verrichting. Dienaangaande wordt de verrichting inzake een met splitsing gelijkgestelde verrichting, ten name van de aandeelhouder, gelijkgesteld met de omruiling van aandelen ingevolge splitsing.
Onderafdeling 1/1.- Vrijgestelde inkomsten (<i>nieuw</i>)	

Art. 96/2 (*nieuw*)

	Vrijgesteld zijn:
	1° de eerste schijf van 1.000.000 euro van de in artikel 90, eerste lid, 9°, b), bedoelde inkomsten;
	2° de eerste schijf van 5.940 euro van de in artikel 90, eerste lid, 9°, c), bedoelde inkomsten;
	3° de aanvullende schijf van een bedrag gelijk aan het positieve verschil tussen 594 euro en de vrijstelling als bedoeld in de bepaling onder 2° zoals zij daadwerkelijk werd aangewend in het vorige belastbare tijdperk voor elke periode van 12 maanden waarin de belastingplichtige gebruik heeft gemaakt van de vrijstelling bedoeld in 2° voor een bedrag van minder dan 594 euro;
	4° de inkomsten bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, verkregen bij de inbreng van aandelen en die niet vallen onder de vrijstelling bedoeld in artikel 95;
	5° de inkomsten bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, c), op financiële activa als bedoeld in artikel 145 ¹ , 1°, 1°bis, 2°, 4° en 5°;
	6° de inkomsten bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, c), voor zover ze belastbaar zijn als roerend inkomen of beroepsinkomen of onderworpen zijn aan de taks bedoeld in artikel 184 van het Wetboek diverse rechten en taken;
	7° inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld door een entiteit die voor ten minste één van de drie afgelopen belastbare tijdperken aangemerkt werd als een juridische constructie of tussenconstructie, in de mate dat wordt aangetoond dat de door deze entiteit verkregen inkomsten, die reeds in hoofde van een natuurlijke persoon of een in de artikelen 220 bedoelde rechtspersoon in toepassing van artikel 5/1, 18, eerste lid, 3°/1, of 220/1, in België hun belastingregime hebben ondergaan, in deze eerstgenoemde inkomsten voorkomen;
	8° meerwaarden op financiële activa als bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, gerealiseerd naar aanleiding van een

	uitonverdeeldheidtrekking die binnen de drie jaar voortvloeit uit een overlijden, een echtscheiding, het einde van een wettelijke samenwoning of het einde van een feitelijke samenwoning.
	Het bedrag bedoeld in het eerste lid, 1°, wordt verminderd met de vrijgestelde schijf van de meerwaarde overeenkomstig dezelfde bepaling waarvan de belastingplichtige het voordeel heeft genoten in de loop van de vier voorgaande belastbare tijdperken.
	Per belastbaar tijdperk kunnen de in het eerste lid, 3°, bedoelde vrijstellingen niet meer bedragen dan 2.970 euro. In voorkomend geval worden de oudste vrijstellingen bedoeld in het eerste lid, 3°, bij voorrang in aanmerking genomen.
	Voor de toepassing van het eerste lid, 7°, en artikel 5/1, § 1, derde lid, worden de oudst verkregen inkomsten geacht eerst te zijn uitgekeerd, en worden de inkomsten geacht in België hun belastingregime niet te hebben ondergaan, indien deze buiten het toepassingsgebied van dit Wetboek vallen of krachtens dit Wetboek of een verdrag worden vrijgesteld.

Art. 102

De in artikel 90, eerste lid, 9°, vermelde meerwaarden worden in aanmerking genomen naar het verschil tussen de in geld, in effecten of in enige andere vorm voor de overgedragen aandelen ontvangen prijs en de prijs waartegen de belastingplichtige of zijn rechtsvoorganger die aandelen onder bezwarende titel heeft verkregen; deze prijs wordt eventueel gerevalueerd overeenkomstig artikel 2, § 1, 7°.	§ 1. Onder voorbehoud van artikel 102/1, worden de in artikel 90, eerste lid, 9°, vermelde meerwaarden, in aanmerking genomen naar het positieve verschil tussen de in geld, in effecten of in enige andere vorm voor de overgedragen financiële activa verkregen prijs of waarde en de aanschaffingswaarde.
Wanneer de in het eerste lid bedoeld overgedragen aandelen die van een vennootschap zijn die bij een eerdere verrichting van vereenvoudigde zusterfusie als overnemende vennootschap werd aangeduid, wordt de aanschaffingswaarde waartegen de belastingplichtige of zijn rechtsvoorganger deze overgedragen aandelen onder bezwarende titel heeft verkregen, bepaald door de	Onder aanschaffingswaarde wordt begrepen de prijs of waarde waartegen de belastingplichtige of zijn rechtsvoorganger die financiële activa onder bezwarende titel heeft verkregen.

aanschaffingswaarde waartegen de belastingplichtige of zijn rechtsvoorganger de aandelen van de betrokken overnemende vennootschap onder bezwarende titel heeft verkregen te verhogen met de aanschaffingswaarde waartegen de belastingplichtige of zijn rechtsvoorganger de aandelen van elke overgenomen vennootschap onder bezwarende titel heeft verkregen.	
	In afwijking van het tweede lid, wordt onder aanschaffingswaarde begrepen:
	a) voor aandelen of met aandelen gelijkgestelde instrumenten die werden verkregen onder het toepassingsgebied van de artikelen 41 tot 47 van de wet van 26 maart 1999 betreffende het Belgisch actieplan voor de werkgelegenheid 1998 en houdende diverse bepalingen, de waarde op het moment van de uitoefening van de optie;
	b) voor de aandelen of met aandelen gelijkgestelde instrumenten die onder het toepassingsgebied vallen van artikelen 48 tot 49 van de wet van 26 maart 1999 betreffende het Belgisch actieplan voor de werkgelegenheid 1998 en houdende diverse bepalingen, en andere aandelen of met aandelen gelijkgestelde instrumenten ontvangen met prijsreductie, de waarde van het aandeel of met aandelen gelijkgestelde instrument op het moment van verwerving;
	c) voor opties die werden ontvangen onder het toepassingsgebied van de artikelen 41 tot 47 van de wet van 26 maart 1999 betreffende het Belgisch actieplan voor de werkgelegenheid 1998 en houdende diverse bepalingen, het hogere bedrag van ofwel hun marktwaarde op het moment dat ze overdraagbaar worden ofwel hun belastbare bedrag zoals vastgesteld en toegepast overeenkomstig de bepalingen van de wet van 26 maart 1999;

	d) voor aandelen als bedoeld in artikel 96/2, 4° en voor financiële activa als bedoeld in artikel 96/2, 8°, de aanschaffingswaarde van de oorspronkelijk gehouden aandelen of financiële activa;
	Indien de belastingplichtige meerdere identieke financiële activa aanhoudt, wordt het eerst verkregen financieel actief geacht het eerst overgedragen financieel actief te zijn.
	Indien de in deze paragraaf bedoelde bedragen zijn uitgedrukt in vreemde valuta, worden zij omgezet naar euro aan de wisselkoers die geldt op het moment van de aankoop en verwezenlijking van het financieel actief.
	Wanneer de aanschaffingswaarde bedoeld in het eerste lid niet op basis van bewijskrachtige gegevens wordt bepaald, stemt de belastbare meerwaarde overeen met de verkregen prijs of waarde zoals bepaald in het eerste lid.
	§ 2. In afwijking van paragraaf 1, eerste lid, in het geval zoals bedoeld in artikel 92, § 2, 2°, wordt de verkregen prijs of waarde gelijkgesteld met de waarde van het financieel actief op het moment van het met een overdracht ten bezwarende titel gelijkgestelde feit.
	§ 3. In afwijking van paragraaf 1, tweede lid, is de prijs of waarde aan dewelke de belastingplichtige of zijn rechtsvoorganger een financieel actief onder bezwarende titel heeft verkregen, gelijk aan zijn waarde op de eerste dag van de onderwerping van de belastingplichtige aan de personenbelasting in geval van de overbrenging door die laatste van zijn woonplaats of zetel van fortuin naar België.
	In de situaties bedoeld in artikel 413/1, § 6, zesde lid, 1°, wordt de verkrijgingswaarde van de financiële activa die de belastingplichtige aanhield op het moment van de verrichting bedoeld in artikel 92, § 2, 2° bepaald alsof de belastingplichtige het Koninkrijk niet had verlaten.
	In situaties beoogd door artikel 413/1, § 6, zesde lid, 1°, mag het bedrag van de

	aanschaffingswaarde vermeerderd worden met het bedrag dat als belastbare grondslag heeft gediend bij de effectieve heffing van een buitenlandse belasting die van gelijke aard is als de heffing bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°.
	§ 4. In afwijking van paragraaf 1, eerste lid, worden de in artikel 90, eerste lid, 9°, bedoelde meerwaarden op financiële activa die werden verkregen voor 1 januari 2026, in aanmerking genomen naar het positieve verschil tussen de in geld, in effecten of in enige andere vorm voor de overgedragen financiële activa verkregen prijs en de waarde van deze financiële activa op 31 december 2025 in hoofde van de belastingplichtige of diens rechtsvoorganger.
	Voor de toepassing van het eerste lid, en onder voorbehoud van paragraaf 3, wordt de waarde van financiële activa op 31 december 2025 bepaald op basis van:
	1° voor de financiële activa die genoteerd zijn op een gereguleerde markt of op enige andere openbare, regelmatig werkende markt, de laatste slotkoers van het jaar 2025;
	2° voor de financiële activa die niet genoteerd zijn op een gereguleerde markt of op enige andere openbare, regelmatig werkende markt, de hoogste van de volgende waardes:
	a) de waarde gehanteerd bij een overdracht onder bezwarende titel van dezelfde financiële activa tussen volstrekt onafhankelijke partijen, of naar aanleiding van de oprichting van de vennootschap of de laatste verhoging van haar kapitaal die plaatsvond van 1 januari 2025 tot en met 31 december 2025;
	b) de waarde die het resultaat is van de toepassing van een waarderingsformule vastgesteld in een contract of in een contractueel aanbod van verkoopoptie met betrekking tot deze financiële activa dat inwerking is op 1 januari 2026;
	c) wat aandelen en met aandelen gelijkgestelde instrumenten betreft,

	het eigen vermogen verhoogd met een bedrag dat gelijk is aan vier keer de EBITDA, bedoeld in artikel 275⁹, § 2, derde lid, van het laatste boekjaar afgesloten voor 1 januari 2026.
	In afwijking van het tweede lid, 2°, c), of voor de financiële activa waarbij de methodes zoals opgenomen in het tweede lid niet van toepassing zijn, kan de belastingplichtige hun waarde vaststellen als zijnde gelijk aan hun waarde op 31 december 2025, zoals bepaald uiterlijk op 31 december 2027 door een bedrijfsrevisor of een gecertificeerd accountant, waarbij geen van beiden de gebruikelijke beroepsbeoefenaar mag zijn.
	Voor de overdrachten die plaatsvinden tot en met 31 december 2030 van financiële activa die vóór 1 januari 2026 zijn verworven, kan op verzoek van de belastingplichtige, in afwijking van het eerste lid, de meerwaarde worden begrepen als het positieve verschil tussen de verkregen prijs, in geld, in effecten of in enige andere vorm, als vergoeding voor de vervreemde financiële activa, en de aanschaffingswaarde van deze financiële activa zoals aangetoond door de belastingplichtige. In dat geval wordt, in van afwijking van paragraaf 1, vierde lid, de meerwaarde berekend op basis van de gemiddelde aankoopwaarde per financieel actief dat door de belastingplichtige of zijn rechtsvoorganger werd aangehouden vóór 31 december 2025.
	§ 5. De in artikel 90, eerste lid, 9°, a), b) of c), bedoelde meerwaarden worden verminderd met de minderwaarden die werden verwezenlijkt door dezelfde belastingplichtige in de loop van hetzelfde belastbare tijdperk binnen dezelfde categorie van financiële activa bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, a), b) of c).
	De minderwaarde is het negatieve verschil tussen de in geld, in effecten of in enige andere vorm voor de overgedragen financiële activa ontvangen prijs of waarde en de aanschaffingswaarde voor zover deze aanschaffingswaarde wordt bewezen door de belastingplichtige op basis van alle door het

	gemeen recht toegelaten bewijsmiddelen, met uitzondering van de eed.
	Voor de financiële activa die werden verkregen voor 1 januari 2026 is de minderwaarde het negatieve verschil tussen de in geld, in effecten of in enige andere vorm voor de overgedragen financiële activa ontvangen prijs of waarde en de waarde van deze financiële activa op 31 december 2025.
Art. 102/1 (nieuw)	
	§ 1. De in artikel 90, eerste lid, 9°, bedoelde meerwaarden op financiële activa die onder het toepassingsgebied van artikel 92, § 1, b), vallen worden in aanmerking genomen naar het positieve verschil tussen de uitgekeerde kapitalen en afkoopwaarden en het totaal van de gestorte premies in de mate dat het kapitaal of de afkoopwaarde dat in verhouding staat tot de premies niet reeds is afgekocht.
	Wanneer de in deze paragraaf bedoelde bedragen zijn uitgedrukt in vreemde valuta, worden ze omgerekend naar euro tegen de wisselkoers op het moment van betaling van de premies en de uitkering van de kapitalen en afkoopwaarden.
	Wanneer het bedrag van de gestorte premies bedoeld in het eerste lid niet wordt vastgesteld op basis van bewijsstukken, komt de belastbare meerwaarde overeen met de uitgekeerde kapitalen en afkoopwaarden zoals bedoeld in het eerste lid.
	§ 2. In geval van verplaatsing door de belastingplichtige van zijn woonplaats of zetel van fortuin naar België worden de meerwaarden bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, op financiële activa die onder het toepassingsgebied van artikel 92, § 1, b), vallen, in afwijking van paragraaf 1, in aanmerking genomen naar het positieve verschil tussen enerzijds de kapitalen of de uitgekeerde afkoopwaarden en anderzijds de waarde van de financiële activa zoals bepaald in het tweede lid vermeerderd met het totaal van de vanaf die dag gestorte premies in de mate dat het kapitaal of de afkoopwaarde dat in verhouding staat tot de premies niet reeds is afgekocht.

	In afwijking van paragraaf 1, eerste lid, is de waarde van de financiële activa bedoeld in artikel 92, § 1, b), gelijk aan de inventarisreserve zoals gedefinieerd door bepalingen naar buitenlands recht die vergelijkbaar zijn met bijlage 2, punt 28, van het koninklijk besluit van 14 november 2003 betreffende de levensverzekeringsactiviteit op de eerste dag waarop de belastingplichtige onderworpen wordt aan de personenbelasting bij een verplaatsing van zijn woonplaats of zijn zetel van fortuin naar België.
	In de situaties bedoeld in artikel 413/1, § 6, zesde lid, 1°, wordt het bedrag van de gestorte premies zoals bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, op het moment van de verrichting bedoeld in artikel 92, § 2, 2°, bepaald alsof de belastingplichtige het Koninkrijk niet had verlaten.
	§ 3. In geval van verplaatsing van de woonplaats of zetel van fortuin naar het buitenland zoals bedoeld in artikel 92, § 2, 2° worden de meerwaarden bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, op financiële activa die onder het toepassingsgebied van artikel 92, § 1, b), vallen, in afwijking van paragraaf 1, in aanmerking genomen naar het positieve verschil tussen enerzijds de waarde van de financiële activa zoals bepaald in het tweede lid en het totaal van de gestorte premies op het moment van verplaatsing van de woonplaats of zetel van fortuin naar het buitenland, in de mate dat het kapitaal of de afkoopwaarde dat in verhouding staat tot de premies niet reeds is afgekocht.
	Voor de toepassing van het eerste lid is de waarde van de financiële activa bedoeld in artikel 92, § 1, b), gelijk aan de inventarisreserve zoals gedefinieerd in bijlage 2, punt 28, van het koninklijk besluit van 14 november 2003 betreffende de levensverzekeringsactiviteit of gelijkaardige bepalingen naar buitenlands recht, op het moment van het overbrengen van de woonplaats of zetel van fortuin naar het buitenland.
	In de situaties bedoeld in artikel 413/1, § 6, zesde lid, 1°, wordt het bedrag van de gestorte

	premies zoals bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, op het moment van de verrichting bedoeld in artikel 92, § 2, 2°, bepaald alsof de belastingplichtige het Koninkrijk niet had verlaten.
	In situaties beoogd door artikel 413/1, § 6, zesde lid, 1°, mag het bedrag van de aanschaffingswaarde vermeerderd worden met het bedrag dat als belastbare grondslag heeft gediend bij de effectieve heffing van een buitenlandse belasting die van gelijke aard is als de heffing bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°.
	§ 4. In afwijking van paragraaf 1, eerste lid, worden de in artikel 90, eerste lid, 9°, bedoelde meerwaarden op financiële activa als bedoeld in artikel 92, § 1, b), die werden gesloten vóór 1 januari 2026, in aanmerking genomen naar het positieve verschil tussen enerzijds de uitgekeerde kapitalen en afkoopwaarden en anderzijds de waarde van de financiële activa op 31 december 2025. Deze waarde wordt verhoogd met de premies gestort vanaf 1 januari 2026 in de mate dat het kapitaal of de afkoopwaarde dat in verhouding staat tot de premies niet reeds is afgekocht.
	Voor de toepassing van het eerste lid wordt de waarde van de financiële activa op 31 december 2025 bepaald op basis van de inventarisreserve zoals gedefinieerd in bijlage 2, punt 28, van het koninklijk besluit van 14 november 2003 betreffende de levensverzekeringsactiviteit of gelijkaardige bepalingen naar buitenlands recht op 31 december 2025 in de mate dat het kapitaal of de afkoopwaarde dat in verhouding staat tot de premies gestort tot 31 december 2025 niet reeds is afgekocht na 31 december 2025.
	Voor de overdrachten die plaatsvinden tot en met 31 december 2030 van financiële activa als bedoeld in artikel 92, § 1, b), die vóór 1 januari 2026 zijn gesloten, kan de waarde van deze financiële activa op 31 december 2025, op verzoek van de belastingplichtige, worden begrepen als het totaal van de tot 31 december 2025 gestorte premies zoals aangetoond door de belastingplichtige, in de mate dat het

	kapitaal of de afkoopwaarde dat in verhouding staat tot de premies niet reeds is afgekocht.
	§ 5. De minderwaarde op financiële activa bedoeld in artikel 92, § 1, b), is het negatieve verschil tussen de uitgekeerde kapitalen of afkoopwaarden en de aanschaffingswaarde voor zover deze aanschaffingswaarde wordt bewezen door de belastingplichtige op basis van alle door het gemeen recht toegelaten bewijsmiddelen, met uitzondering van de eed. Onder aanschaffingswaarde wordt begrepen het totaal van de gestorte premies in de mate dat het kapitaal of de afkoopwaarde dat in verhouding staat tot de premies niet reeds is afgekocht.
	Voor de financiële activa als bedoeld in artikel 92, § 1, b), die werden gesloten vóór 1 januari 2026 is de aanschaffingswaarde, in afwijking van het eerste lid, de inventarisreserve zoals gedefinieerd in bijlage 2, punt 28, van het koninklijk besluit van 14 november 2003 betreffende de levensverzekeringsactiviteit of gelijkaardige bepalingen naar buitenlands recht op 31 december 2025 in de mate dat het kapitaal of de afkoopwaarde opgebouwd door de premies gestort tot 31 december 2025 niet reeds is afgekocht na 31 december 2025. De inventarisreserve wordt verhoogd met de premies gestort vanaf 1 januari 2026 in de mate dat het kapitaal of de afkoopwaarde dat in verhouding staat tot de premies niet reeds is afgekocht.
Art. 129/1, eerste lid	
Wanneer het belastbare tijdperk om een andere reden dan overlijden niet overeenstemt met een volledig kalenderjaar, worden de in de artikelen 21, eerste lid, 5°, 10° en 14°, 37, tweede lid, tweede streepje, 38, § 1, eerste lid, 9°, c, 14°, a, en 29°, 51, 86, eerste lid, 87, tweede lid, 88, eerste lid, en 126, § 2, eerste lid, 4°, vermelde bedragen, na toepassing van artikel 178, evenals de in artikel 38, § 1, eerste lid, 30°, vermelde aantallen uren verminderd in verhouding tot de duur van het belastbare tijdperk uitgedrukt in maanden ten opzichte van 12 maanden.	Wanneer het belastbare tijdperk om een andere reden dan overlijden niet overeenstemt met een volledig kalenderjaar, worden de in de artikelen 21, eerste lid, 5°, 10° en 14°, 37, tweede lid, tweede streepje, 38, § 1, eerste lid, 9°, c, 14°, a, en 29°, 51, 86, eerste lid, 87, tweede lid, 88, eerste lid, 96/2, eerste lid, 1° tot 3°, en 126, § 2, eerste lid, 4° , vermelde bedragen, na toepassing van artikel 178, evenals de in artikel 38, § 1, eerste lid, 30°, vermelde aantallen uren verminderd in verhouding tot de duur van het belastbare tijdperk uitgedrukt in maanden ten opzichte van 12 maanden.

Art. 171

In afwijking van de artikelen 130 tot 145 en 146 tot 156, zijn afzonderlijk belastbaar, behalve wanneer de aldus berekende belasting, vermeerderd met de belasting Staat op de andere inkomsten, meer bedraagt dan de overeenkomstig de voormelde artikelen bepaalde belasting op de in de artikelen 17, § 1, 1° tot 3° en 90, eerste lid, 6° en 9°, vermelde inkomsten en op de meerwaarden op roerende waarden en titels die op grond van artikel 90, eerste lid, 1°, belastbaar zijn, vermeerderd met de belasting Staat met betrekking tot het geheel van de andere belastbare inkomsten:	In afwijking van de artikelen 130 tot 145 en 146 tot 156, zijn afzonderlijk belastbaar, behalve wanneer de aldus berekende belasting, vermeerderd met de belasting Staat op de andere inkomsten, meer bedraagt dan de overeenkomstig de voormelde artikelen bepaalde belasting op de in de artikelen 17, § 1, 1° tot 3° en 90, eerste lid, 6° en 9°, vermelde inkomsten en op de meerwaarden op roerende waarden en titels die op grond van artikel 90, eerste lid, 1°, belastbaar zijn, vermeerderd met de belasting Staat met betrekking tot het geheel van de andere belastbare inkomsten:
1° tegen een aanslagvoet van 33 pct.:	1° tegen een aanslagvoet van 33 pct.:
a) de in artikel 90, eerste lid, 1°, 9°, eerste streepje, en 12°, vermelde diverse inkomsten;	a) de in artikel 90, eerste lid, 1°, 9°, a , en 12°, vermelde diverse inkomsten;
(...)	(...)
2° tegen een aanslagvoet van 10 pct.:	2° tegen een aanslagvoet van 10 pct.:
(...)	(...)
e) (...)	e) de in artikel 90, eerste lid, 9°, c), vermelde meerwaarden;
f) (...)	f) de schijf boven 10.000.000 euro van de in artikel 90, eerste lid, 9°, b), vermelde meerwaarden;
(...)	(...)
4° tegen een aanslagvoet van 16,5 pct.:	4° tegen een aanslagvoet van 16,5 pct.:
(...)	(...)
e) de in artikel 90, eerste lid, 9°, tweede streepje, en 10°, vermelde meerwaarden;	e) de in artikel 90, eerste lid, (...) 10°, vermelde meerwaarden;
(...)	(...)
	l) in afwijking van 2°, f), 9°, 10° en 11°, de in artikel 90, eerste lid, 9°, b), bedoelde meerwaarden op aandelen die rechten in een binnenlandse vennootschap vertegenwoordigen en die worden overgedragen aan een in artikel 227, 2° of 3°, vermelde rechtspersoon waarvan de voornaamste inrichting of de zetel van bestuur

	of beheer niet in een Lidstaat van de Europese Economische Ruimte is gevestigd.
(...)	(...)
	9° tegen een aanslagvoet van 1,25 pct., de schijf tot 2.500.000 euro van de in artikel 90, eerste lid, 9°, b), vermelde meerwaarden;
	10° tegen een aanslagvoet van 2,5 pct., de schijf van 2.500.000 tot 5.000.000 euro van de in artikel 90, eerste lid, 9°, b), vermelde meerwaarden;
	11° tegen een aanslagvoet van 5 pct., de schijf van 5.000.000 tot 10.000.000 euro van de in artikel 90, eerste lid, 9°, b), vermelde meerwaarden.

Art. 178

§ 1. De bedragen die in deze titel en in de desbetreffende bijzondere wetsbepalingen zijn uitgedrukt in euro, worden met betrekking tot inkomstengrenzen en -schijven, vrijstellingen, verminderingen, aftrekken en beperkingen of begrenzingen ervan, jaarlijks en gelijktijdig aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk aangepast onverminderd de toepassing van de bepalingen van § 3.	§ 1. De bedragen die in deze titel en in de desbetreffende bijzondere wetsbepalingen zijn uitgedrukt in euro, worden met betrekking tot inkomstengrenzen en -schijven, vrijstellingen, verminderingen, aftrekken en beperkingen of begrenzingen ervan, jaarlijks en gelijktijdig aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk aangepast onverminderd de toepassing van de bepalingen van § 3.
§ 2. De aanpassing gebeurt met behulp van de coëfficiënt die wordt verkregen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar dat het jaar van de inkomsten voorafgaat te delen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 1988.	§ 2. De aanpassing gebeurt met behulp van de coëfficiënt die wordt verkregen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar dat het jaar van de inkomsten voorafgaat te delen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 1988.
Bij de berekening van de coëfficiënt worden de volgende afrondingen toegepast:	Bij de berekening van de coëfficiënt worden de volgende afrondingen toegepast:
1° het gemiddelde van de indexcijfers wordt afgerond tot het hogere of lagere honderdste van een punt naargelang het cijfer van de duizendsten van een punt al of niet 5 bereikt;	1° het gemiddelde van de indexcijfers wordt afgerond tot het hogere of lagere honderdste van een punt naargelang het cijfer van de duizendsten van een punt al of niet 5 bereikt;
2° de coëfficiënt wordt afgerond tot het hogere of lagere tienduizendste naargelang het cijfer van de honderdduizendsten al of niet 5 bereikt.	2° de coëfficiënt wordt afgerond tot het hogere of lagere tienduizendste naargelang het cijfer van de honderdduizendsten al of niet 5 bereikt.
Na de toepassing van de coëfficiënt worden de bedragen, met uitzondering van die vermeld in	Na de toepassing van de coëfficiënt worden de bedragen, met uitzondering van die vermeld in

de artikelen 21, eerste lid, 14°, 66bis, derde lid, 145 ³⁵ , zesde lid, van het in artikel 38, § 1, eerste lid, 14°, a, vermelde bedrag van de kilometervergoeding en van de in artikel 147 vermelde bedragen van de verminderingen, afgerond tot het hogere of lagere veelvoud van 10 euro naargelang het cijfer van de eenheden al dan niet 5 bereikt. Het bedrag van de kilometervergoeding vermeld in artikel 38, § 1, eerste lid 14°, a, het bedrag vermeld in artikel 66bis, derde lid, en de in artikel 147 vermelde bedragen van de verminderingen worden afgerond tot de hogere of lagere eurocent naargelang het cijfer van de duizendsten al dan niet 5 bereikt. Het in artikel 145 ³⁵ , zesde lid, vermelde bedrag wordt afgerond tot op het hogere of lagere veelvoud van 10 cent naargelang het cijfer van de honderdsten al dan niet 5 bereikt. Het in artikel 21, eerste lid, 14°, vermelde bedrag, wordt afgerond tot de hogere of lagere euro naargelang het cijfer van de centen al dan niet 50 bereikt.	de artikelen 21, eerste lid, 14°, 66bis, derde lid, 145 ³⁵ , zesde lid, van het in artikel 38, § 1, eerste lid, 14°, a, vermelde bedrag van de kilometervergoeding en van de in artikel 147 vermelde bedragen van de verminderingen, afgerond tot het hogere of lagere veelvoud van 10 euro naargelang het cijfer van de eenheden al dan niet 5 bereikt. Het bedrag van de kilometervergoeding vermeld in artikel 38, § 1, eerste lid 14°, a, het bedrag vermeld in artikel 66bis, derde lid, en de in artikel 147 vermelde bedragen van de verminderingen worden afgerond tot de hogere of lagere eurocent naargelang het cijfer van de duizendsten al dan niet 5 bereikt. Het in artikel 145 ³⁵ , zesde lid, vermelde bedrag wordt afgerond tot op het hogere of lagere veelvoud van 10 cent naargelang het cijfer van de honderdsten al dan niet 5 bereikt. Het in artikel 21, eerste lid, 14°, vermelde bedrag, wordt afgerond tot de hogere of lagere euro naargelang het cijfer van de centen al dan niet 50 bereikt.
§ 3. In afwijking van § 2, eerste lid, wordt, behoudens wat de in de artikelen 131 tot 133, 134, §§ 3 en 4, 136 en 141 tot 143 vermelde bedragen betreft, de aanpassing verwezenlijkt:	§ 3. In afwijking van § 2, eerste lid, wordt, behoudens wat de in de artikelen 131 tot 133, 134, §§ 3 en 4, 136 en 141 tot 143 vermelde bedragen betreft, de aanpassing verwezenlijkt:
1° voor de aanslagjaren 1994 tot 1999 met de coëfficiënt die wordt verkregen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 1991 te delen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 1988;	1° voor de aanslagjaren 1994 tot 1999 met de coëfficiënt die wordt verkregen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 1991 te delen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 1988;
2° voor de aanslagjaren 2000 en volgende met de coëfficiënt die wordt verkregen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar dat het jaar van de inkomsten voorafgaat, te delen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 1988 vermenigvuldigd met de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 1997 en 1991.	2° voor de aanslagjaren 2000 en volgende met de coëfficiënt die wordt verkregen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar dat het jaar van de inkomsten voorafgaat, te delen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 1988 vermenigvuldigd met de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 1997 en 1991.
In afwijking van het eerste lid, 2°, wordt wat de in de artikelen 21, 145 ⁶ tot 145 ⁸ , 145 ²⁸ , 145 ³² , 145 ³³ , 145 ³⁴ , vijfde lid, 145 ⁴⁸ , en 145 ⁴⁹ , vermelde bedragen betreft, de aanpassing verwezenlijkt:	In afwijking van het eerste lid, 2°, wordt wat de in de artikelen 21, 96/2, eerste lid, 2° en 3°, en derde lid , 145 ⁶ tot 145 ⁸ , 145 ²⁸ , 145 ³² , 145 ³³ , 145 ³⁴ , vijfde lid, 145 ⁴⁸ , en 145 ⁴⁹ , vermelde bedragen betreft, de aanpassing verwezenlijkt:
1° voor de aanslagjaren 2015 tot 2018 met de coëfficiënt die wordt verkregen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 2012	1° voor de aanslagjaren 2015 tot 2018 met de coëfficiënt die wordt verkregen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 2012

te delen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 1988 vermenigvuldigd met de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 1997 en 1991;	te delen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 1988 vermenigvuldigd met de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 1997 en 1991;
2° voor de aanslagjaren 2019 en 2020 met de coëfficiënt die wordt verkregen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar dat het jaar van de inkomsten voorafgaat, te delen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 1988 vermenigvuldigd met de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 1997 en 1991 en met de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 2016 en 2012.	2° voor de aanslagjaren 2019 en 2020 met de coëfficiënt die wordt verkregen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar dat het jaar van de inkomsten voorafgaat, te delen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 1988 vermenigvuldigd met de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 1997 en 1991 en met de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 2016 en 2012.
3° voor de aanslagjaren 2021 tot 2024 met de coëfficiënt die wordt verkregen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 2018, te delen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 1988 vermenigvuldigd met de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 1997 en 1991 en met de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 2016 en 2012;	3° voor de aanslagjaren 2021 tot 2024 met de coëfficiënt die wordt verkregen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 2018, te delen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 1988 vermenigvuldigd met de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 1997 en 1991 en met de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 2016 en 2012;
4° voor de aanslagjaren 2025 tot 2030 met de coëfficiënt die wordt verkregen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 2023, te delen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 1988 vermenigvuldigd met achtereenvolgens de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 1997 en 1991, de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 2016 en 2012 en de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 2022 en 2018;	4° voor de aanslagjaren 2025 tot 2030 met de coëfficiënt die wordt verkregen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 2023, te delen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 1988 vermenigvuldigd met achtereenvolgens de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 1997 en 1991, de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 2016 en 2012 en de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 2022 en 2018;
5° voor de aanslagjaren 2031 en volgende met de coëfficiënt die wordt verkregen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar dat het jaar van de inkomsten voorafgaat, te delen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 1988 vermenigvuldigd met achtereenvolgens de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 1997 en 1991, de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 2016 en 2012, de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 2022 en 2018 en de verhouding tussen de	5° voor de aanslagjaren 2031 en volgende met de coëfficiënt die wordt verkregen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar dat het jaar van de inkomsten voorafgaat, te delen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 1988 vermenigvuldigd met achtereenvolgens de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 1997 en 1991, de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 2016 en 2012, de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 2022 en 2018 en de verhouding tussen de

gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 2028 en 2023.	gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 2028 en 2023.
In afwijking van het eerste lid, 2°, wordt wat het in artikel 38, § 1, eerste lid, 9, c, bedoelde bedrag betreft, de aanpassing vanaf het aanslagjaar 2026 verwezenlijkt met de coëfficiënt die wordt verkregen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar dat het jaar van de inkomsten voorafgaat, te delen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 1988 vermenigvuldigd met de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 1997 en 1991 en de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 2024 en 2023.	In afwijking van het eerste lid, 2°, wordt wat het in artikel 38, § 1, eerste lid, 9, c, bedoelde bedrag betreft, de aanpassing vanaf het aanslagjaar 2026 verwezenlijkt met de coëfficiënt die wordt verkregen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar dat het jaar van de inkomsten voorafgaat, te delen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 1988 vermenigvuldigd met de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 1997 en 1991 en de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 2024 en 2023.
In afwijking van het eerste lid, 2°, wordt wat de in de artikelen 147 en 151 tot 152 vermelde bedragen betreft, de aanpassing verwezenlijkt:	In afwijking van het eerste lid, 2°, wordt wat de in de artikelen 147 en 151 tot 152 vermelde bedragen betreft, de aanpassing verwezenlijkt:
1° voor de aanslagjaren 2015 tot 2018 met de coëfficiënt die wordt verkregen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 2012, te delen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 1988 vermenigvuldigd met de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 1997 en 1991;	1° voor de aanslagjaren 2015 tot 2018 met de coëfficiënt die wordt verkregen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 2012, te delen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 1988 vermenigvuldigd met de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 1997 en 1991;
2° voor de aanslagjaren 2019 en volgende met de coëfficiënt die wordt verkregen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar dat het jaar van de inkomsten voorafgaat, te delen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 1988 vermenigvuldigd met de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 1997 en 1991 en met de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 2016 en 2012.	2° voor de aanslagjaren 2019 en volgende met de coëfficiënt die wordt verkregen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar dat het jaar van de inkomsten voorafgaat, te delen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 1988 vermenigvuldigd met de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 1997 en 1991 en met de verhouding tussen de gemiddelden van de indexcijfers van de jaren 2016 en 2012.
In afwijking van het tweede lid, 3°, worden de in artikel 145 ⁸ , § 1, tweede lid en derde lid, vermelde bedragen voor het aanslagjaar 2021 aangepast aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk overeenkomstig het vierde lid, 2°. De aldus geïndexeerde bedragen gelden eveneens voor de aanslagjaren 2022 tot 2024.	In afwijking van het tweede lid, 3°, worden de in artikel 145 ⁸ , § 1, tweede lid en derde lid, vermelde bedragen voor het aanslagjaar 2021 aangepast aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk overeenkomstig het vierde lid, 2°. De aldus geïndexeerde bedragen gelden eveneens voor de aanslagjaren 2022 tot 2024.
In afwijking van het tweede lid, 4°, worden de in artikel 145 8, § 1, tweede lid en derde lid, bedoelde bedragen voor het aanslagjaar 2026	In afwijking van het tweede lid, 4°, worden de in artikel 145 8, § 1, tweede lid en derde lid, bedoelde bedragen voor het aanslagjaar 2026

aangepast aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk rekening houdende met het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 2024 in plaats van het jaar 2023. De aldus geïndexeerde bedragen gelden eveneens voor de aanslagjaren 2027 tot 2030.	aangepast aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk rekening houdende met het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 2024 in plaats van het jaar 2023. De aldus geïndexeerde bedragen gelden eveneens voor de aanslagjaren 2027 tot 2030.
§ 4. In afwijking van § 2, eerste lid, zijn de in artikel 38, § 4, vermelde bedragen gekoppeld aan het gezondheidsindexcijfer van de maand december 2021. Op 1 januari van elk jaar worden de bedragen aangepast overeenkomstig de volgende formule: het basisbedrag wordt vermenigvuldigd met het gezondheidsindexcijfer van de maand september van het jaar voorafgaand aan het jaar tijdens welk het nieuwe bedrag van toepassing zal zijn en gedeeld door het gezondheidsindexcijfer van de maand december 2021.	§ 4. In afwijking van § 2, eerste lid, zijn de in artikel 38, § 4, vermelde bedragen gekoppeld aan het gezondheidsindexcijfer van de maand december 2021. Op 1 januari van elk jaar worden de bedragen aangepast overeenkomstig de volgende formule: het basisbedrag wordt vermenigvuldigd met het gezondheidsindexcijfer van de maand september van het jaar voorafgaand aan het jaar tijdens welk het nieuwe bedrag van toepassing zal zijn en gedeeld door het gezondheidsindexcijfer van de maand december 2021.
Uiterlijk in de loop van de maand december van elk jaar worden de bedragen toepasselijk tijdens het volgende kalenderjaar in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd. De Federale Overheidsdienst Financiën vermeldt die inlichting eveneens op zijn webstek.	Uiterlijk in de loop van de maand december van elk jaar worden de bedragen toepasselijk tijdens het volgende kalenderjaar in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd. De Federale Overheidsdienst Financiën vermeldt die inlichting eveneens op zijn webstek.
§ 5. In afwijking van paragraaf 1, worden de volgende bedragen niet geïndexeerd:	§ 5. In afwijking van paragraaf 1, worden de volgende bedragen niet geïndexeerd:
1° de in artikel 38/1 vermelde bedragen;	1° de in artikel 38/1 vermelde bedragen;
2° het in artikel 53, 14°, vermelde bedrag;	2° het in artikel 53, 14°, vermelde bedrag;
2°/1 het in artikel 57, vierde lid, vermelde bedrag;	2°/1 het in artikel 57, vierde lid, vermelde bedrag;
3° de bedragen van het brutodag- of uurloon bedoeld in artikel 67ter, § 1;	3° de bedragen van het brutodag- of uurloon bedoeld in artikel 67ter, § 1;
3°/1 de in de artikelen 134, § 3, tweede lid, en 145, tweede lid, bedoelde bedragen;	3°/1 de in de artikelen 134, § 3, tweede lid, en 145, tweede lid, bedoelde bedragen;
	3°/2 de in de artikelen 96/2, eerste lid, 1°, 171, 2°, f), en 171, 9° tot 11°, vermelde bedragen.
§ 6. In afwijking van § 2, eerste lid, wordt het bedrag opgenomen in artikel 38, § 1, eerste lid, 24°, gekoppeld aan de gezondheidsindex van de maand november 2012, 119,95. Dit bedrag	§ 6. In afwijking van § 2, eerste lid, wordt het bedrag opgenomen in artikel 38, § 1, eerste lid, 24°, gekoppeld aan de gezondheidsindex van de maand november 2012, 119,95. Dit bedrag

wordt op 1 januari van elk jaar aangepast volgens de volgende formule: het basisbedrag wordt vermenigvuldigd met de gezondheidsindex van de maand november van het jaar voorafgaand aan het jaar waarin het nieuwe bedrag van toepassing zal zijn, en gedeeld door de gezondheidsindex van de maand november 2012. Het aldus berekende bedrag wordt op de hogere euro afgerond.	wordt op 1 januari van elk jaar aangepast volgens de volgende formule: het basisbedrag wordt vermenigvuldigd met de gezondheidsindex van de maand november van het jaar voorafgaand aan het jaar waarin het nieuwe bedrag van toepassing zal zijn, en gedeeld door de gezondheidsindex van de maand november 2012. Het aldus berekende bedrag wordt op de hogere euro afgerond.
§ 7. De toepassing van dit artikel mag geen aanleiding geven tot een lager bedrag dan dat van het jaar voordien, met uitzondering voor de bepalingen bedoeld in de paragrafen 4 en 6.	§ 7. De toepassing van dit artikel mag geen aanleiding geven tot een lager bedrag dan dat van het jaar voordien, met uitzondering voor de bepalingen bedoeld in de paragrafen 4 en 6.

Art. 184

Het gestort kapitaal is het kapitaal voor zover dat gevormd wordt door werkelijk gestorte inbrengen in geld of in natura, andere dan inbrengen in nijverheid, en in zoverre er geen terugbetaling of vermindering heeft plaatsgevonden.	Het gestort kapitaal is het kapitaal voor zover dat gevormd wordt door werkelijk gestorte inbrengen in geld of in natura, andere dan inbrengen in nijverheid, en in zoverre er geen terugbetaling of vermindering heeft plaatsgevonden.
In zoverre zij niet in het eerste lid zijn bedoeld, worden uitgiftepremies en andere bedragen waarop wordt ingeschreven door werkelijk gestorte inbrengen in geld of in natura, andere dan inbrengen in nijverheid, ter gelegenheid van de uitgifte van aandelen of winstbewijzen, gelijkgesteld met het gestort kapitaal op voorwaarde dat ze op een of meer afzonderlijke rekeningen onder het eigen vermogen op het passief van de balans worden en blijven vermeld.	In zoverre zij niet in het eerste lid zijn bedoeld, worden uitgiftepremies en andere bedragen waarop wordt ingeschreven door werkelijk gestorte inbrengen in geld of in natura, andere dan inbrengen in nijverheid, ter gelegenheid van de uitgifte van aandelen of winstbewijzen, gelijkgesteld met het gestort kapitaal op voorwaarde dat ze op een of meer afzonderlijke rekeningen onder het eigen vermogen op het passief van de balans worden en blijven vermeld.
In verenigingen, stichtingen, vennootschappen en andere instellingen die rechtspersoonlijkheid bezitten en die een belangeloos doel nastreven zijn de eerste twee leden alleen van toepassing op het gedeelte van de inbrengen die door de inbrenger of zijn rechthebbenden wettelijk kunnen worden teruggenomen.	In verenigingen, stichtingen, vennootschappen en andere instellingen die rechtspersoonlijkheid bezitten en die een belangeloos doel nastreven zijn de eerste twee leden alleen van toepassing op het gedeelte van de inbrengen die door de inbrenger of zijn rechthebbenden wettelijk kunnen worden teruggenomen.
In geval van een inbreng van aandelen waarvoor de meerwaarden ofwel zijn vrijgesteld krachtens artikel 45, § 1, eerste lid, 2°, en niet vallen onder de vrijstelling van meerwaarden op aandelen bepaald in artikel 192, ofwel niet belastbaar zijn overeenkomstig artikel 90, eerste lid, 9°, eerste streepje, of artikel 228, § 2, 9°, h, is het gestort kapitaal naar aanleiding van ruil van nieuwe aandelen uitgegeven door de	In geval van een inbreng van aandelen waarvoor de meerwaarden ofwel zijn vrijgesteld krachtens artikel 45, § 1, eerste lid, 2°, en niet vallen onder de vrijstelling van meerwaarden op aandelen bepaald in artikel 192, ofwel zijn vrijgesteld overeenkomstig artikel 96/2, eerste lid, 4°, of artikel 228, § 2, 9°, h, is het gestort kapitaal naar aanleiding van ruil van nieuwe aandelen uitgegeven door de inbrengverkrijgende

inbrengverkrijgende vennootschap gelijk aan de aanschaffingswaarde van de ingebrachte aandelen in hoofde van de inbrenger. Bij gebrek hieraan, wordt het gestort kapitaal geacht overeen te stemmen met de waarde van het gestort kapitaal dat door de ingebrachte aandelen wordt vertegenwoordigd, in het totaal gestort kapitaal van de vennootschap waarvan ze de vertegenwoordiging zijn. Voor het overige wordt deze inbreng als een belaste reserve aangemerkt.	vennootschap gelijk aan de aanschaffingswaarde van de ingebrachte aandelen in hoofde van de inbrenger. Bij gebrek hieraan, wordt het gestort kapitaal geacht overeen te stemmen met de waarde van het gestort kapitaal dat door de ingebrachte aandelen wordt vertegenwoordigd, in het totaal gestort kapitaal van de vennootschap waarvan ze de vertegenwoordiging zijn. Voor het overige wordt deze inbreng als een belaste reserve aangemerkt.
---	---

Art. 222

De in de artikelen 180, 1°, en 220, 3° vermelde rechtspersonen zijn eveneens belastbaar ter zake van:	De in de artikelen 180, 1°, en 220, 3° vermelde rechtspersonen zijn eveneens belastbaar ter zake van:
(...)	(...)
5° de meerwaarden op belangrijke deelnemingen die naar aanleiding van een overdracht onder bezwarende titel vermeld in artikel 90, eerste lid, 9°, tweede streepje, worden verwezenlijkt; het belastbare bedrag van die meerwaarden wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 102;	Opgeheven
6° de meerwaarde op in België gelegen gebouwde onroerende goederen of op zakelijke rechten met betrekking tot zulke onroerende goederen die naar aanleiding van een in artikel 90, eerste lid, 10°, vermelde overdracht onder bezwarende titel worden verwezenlijkt; het belastbaar bedrag van die meerwaarden wordt overeenkomstig de artikelen 101, § 2 en 3, en 103, § 3, vastgesteld.	6° de meerwaarde op in België gelegen gebouwde onroerende goederen of op zakelijke rechten met betrekking tot zulke onroerende goederen die naar aanleiding van een in artikel 90, eerste lid, 10°, vermelde overdracht onder bezwarende titel worden verwezenlijkt; het belastbaar bedrag van die meerwaarden wordt overeenkomstig de artikelen 101, § 2 en 3, en 103, § 3, vastgesteld.

Art. 222/1 (nieuw)

	De in artikel 220, 3° of 4°, vermelde rechtspersonen of verenigingen, met uitzondering van deze bedoeld in artikel 145 ³³ , § 1, zijn eveneens belastbaar ter zake van de meerwaarden zoals bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°; Het belastbaar bedrag wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 102 en met inachtneming van de in artikel 96/2, eerste lid, 1° tot 4°, 6° en 7°, bedoelde vrijstellingen.
	Wordt gelijkgesteld met een in artikel 90, eerste lid, 9°, bedoelde overdracht onder

	bezwarende titel het overbrengen van de zetel van bestuur of beheer naar het buitenland.
Art. 225	
De belasting met betrekking tot in artikel 221 vermelde inkomsten is gelijk aan de onroerende en roerende voorheffing.	De belasting met betrekking tot in artikel 221 vermelde inkomsten is gelijk aan de onroerende en roerende voorheffing.
De belasting wordt berekend:	De belasting wordt berekend:
1° tegen het tarief van 20 pct. op de inkomsten vermeld in artikel 222, 1° tot 3°;	1° tegen het tarief van 20 pct. op de inkomsten vermeld in artikel 222, 1° tot 3°;
2° tegen het tarief van 33 pct. of van 16,5 pct. op in artikel 222, 4°, vermelde meerwaarden, volgens het onderscheid in artikel 171, 1°, b, en 4°, d;	2° tegen het tarief van 33 pct. of van 16,5 pct. op in artikel 222, 4°, vermelde meerwaarden, volgens het onderscheid in artikel 171, 1°, b, en 4°, d;
3° tegen het tarief van 16,5 pct. op in artikel 222, 5° en 6°, vermelde meerwaarden;	3° tegen het tarief van 16,5 pct. op in artikel 222, (...) 6°, vermelde meerwaarden;
4° tegen het tarief van 100 pct. op in artikel 223, eerste lid, 1°, vermelde niet verantwoorde kosten, voordelen van alle aard en inkomsten als bedoeld in artikel 17, § 1, 3°, wat auteursrechten en naburige rechten betreft, en 5° en op in artikel 223, eerste lid, 3°, vermelde financiële voordelen of voordelen van alle aard, tenzij kan worden aangetoond dat de verkrijger van die kosten, die voordelen van alle aard, die inkomsten als bedoeld in artikel 17, § 1, 3°, wat auteursrechten en naburige rechten betreft, en 5°, en die financiële voordelen een rechtspersoon is, in welke gevallen de aanslag gelijk is aan 50 pct.	4° tegen het tarief van 100 pct. op in artikel 223, eerste lid, 1°, vermelde niet verantwoorde kosten, voordelen van alle aard en inkomsten als bedoeld in artikel 17, § 1, 3°, wat auteursrechten en naburige rechten betreft, en 5° en op in artikel 223, eerste lid, 3°, vermelde financiële voordelen of voordelen van alle aard, tenzij kan worden aangetoond dat de verkrijger van die kosten, die voordelen van alle aard, die inkomsten als bedoeld in artikel 17, § 1, 3°, wat auteursrechten en naburige rechten betreft, en 5°, en die financiële voordelen een rechtspersoon is, in welke gevallen de aanslag gelijk is aan 50 pct.
5° tegen het tarief bedoeld in artikel 215, eerste lid, op de in artikel 223, eerste lid, 2°, bedoelde bijdragen, premies, pensioenen, renten en toelagen, op de in artikel 223, eerste lid, 3°, bedoelde financiële voordelen of voordelen van alle aard, de in artikel 223, eerste lid, 8°, bedoelde commissies, makelaarslonen, handels- of andere restorno's, toevallige of niet-toevallige vacatiegelden of erelonen, gratificaties, vergoedingen of voordelen van alle aard, op de in artikel 223, eerste lid, 4°, 5° en 7°, bedoelde bedragen en op de in artikel 223, eerste lid, 6°, bedoelde kosten;	5° tegen het tarief bedoeld in artikel 215, eerste lid, op de in artikel 223, eerste lid, 2°, bedoelde bijdragen, premies, pensioenen, renten en toelagen, op de in artikel 223, eerste lid, 3°, bedoelde financiële voordelen of voordelen van alle aard, de in artikel 223, eerste lid, 8°, bedoelde commissies, makelaarslonen, handels- of andere restorno's, toevallige of niet-toevallige vacatiegelden of erelonen, gratificaties, vergoedingen of voordelen van alle aard, op de in artikel 223, eerste lid, 4°, 5° en 7°, bedoelde bedragen en op de in artikel 223, eerste lid, 6°, bedoelde kosten;

6° tegen het tarief van 25 pct. op in artikel 224 vermelde dividenden.	6° tegen het tarief van 25 pct. op in artikel 224 vermelde dividenden.
	7° tegen het tarief bedoeld in artikel 171, 1°, a) op de in artikel 222/1 bedoelde meerwaarden die overeenkomstig artikel 90, eerste lid, 9°, a), verwezenlijkt zijn;
	8° tegen de tarieven bedoeld in artikel 171, 2°, f), 9°, 10° en 11°, op de in artikel 222/1 bedoelde meerwaarden die overeenkomstig artikel 90, eerste lid, 9°, b), verwezenlijkt zijn;
	9° tegen het tarief bedoeld in artikel 171, 4°, l), op de in artikel 222/1 bedoelde meerwaarden die overeenkomstig artikel 90, eerste lid, 9°, b), worden verwezenlijkt op aandelen die rechten in een binnenlandse vennootschap vertegenwoordigen en die worden overgedragen aan een in artikel 227, 2° of 3° vermelde rechtspersoon waarvan de voornaamste inrichting of de zetel van bestuur of beheer niet in een Lidstaat van de Europese Economische Ruimte is gevestigd;
	10° tegen het tarief bedoeld in artikel 171, 2°, e), op de in artikel 222/1 bedoelde meerwaarden die overeenkomstig artikel 90, eerste lid, 9°, c), verwezenlijkt zijn.
Art. 228	
§ 1. De belasting wordt geheven van in België behaalde of verkregen inkomsten die aan de belasting zijn onderworpen.	§ 1. De belasting wordt geheven van in België behaalde of verkregen inkomsten die aan de belasting zijn onderworpen.
§ 2. In de in § 1 bedoelde inkomsten zijn begrepen:	§ 2. In de in § 1 bedoelde inkomsten zijn begrepen:
(...)	(...)
9° diverse inkomsten als vermeld in artikel 90, eerste lid, 1° tot 12°, in geval het betreft:	9° diverse inkomsten als vermeld in artikel 90, eerste lid, 1° tot 12°, in geval het betreft:
(...)	(...)
h) meerwaarden verwezenlijkt op aandelen in binnenlandse vennootschappen, behalve in zover de meerwaarden niet belastbaar zijn ingevolge artikel 95;	Opgeheven
(...)	(...)

Art. 232

Voor belastingplichtigen vermeld in artikel 227, 1°, wordt de belasting gevestigd:	Voor belastingplichtigen vermeld in artikel 227, 1°, wordt de belasting gevestigd:
1° op het totale bedrag van hun inkomsten uit in België gelegen onroerende goederen, wanneer die belastingplichtigen inkomsten verkrijgen uit verhuurde onroerende goederen of uit de vestiging of de overdracht van een recht van erfpacht of van opstal of van gelijkaardige onroerende rechten;	1° op het totale bedrag van hun inkomsten uit in België gelegen onroerende goederen, wanneer die belastingplichtigen inkomsten verkrijgen uit verhuurde onroerende goederen of uit de vestiging of de overdracht van een recht van erfpacht of van opstal of van gelijkaardige onroerende rechten;
2° op het totale bedrag van hun inkomsten uit in België gelegen onroerende goederen, van hun in artikel 228, § 1, bedoelde beroepsinkomsten, van hun in artikel 228, § 2, 9°, a/1, vermelde inkomsten en van de in artikel 228, § 2, 9°, h, vermelde meerwaarden, wanneer zij:	2° op het totale bedrag van hun inkomsten uit in België gelegen onroerende goederen, van hun in artikel 228, § 1, bedoelde beroepsinkomsten, en van hun in artikel 228, § 2, 9°, a/1, vermelde inkomsten , wanneer zij:
a) beschikken of geacht worden te beschikken over één of meer Belgische inrichtingen;	a) beschikken of geacht worden te beschikken over één of meer Belgische inrichtingen;
b) in België inkomsten behalen of verkrijgen als vermeld in artikel 228, § 2, 3°, a en e, 4°, 5°, 6°, 7°, 7°bis en 9°, a/1 en h;	b) in België inkomsten behalen of verkrijgen als vermeld in artikel 228, § 2, 3°, a en e, 4°, 5°, 6°, 7°, 7°bis en 9°, a/1 (...);
c) in België persoonlijk een activiteit als sportbeoefenaar uitoefenen gedurende meer dan 30 dagen, te berekenen per tijdperk van 12 opeenvolgende maanden en per schuldenaar van de in artikel 228, § 2, 8°, bedoelde inkomsten.	c) in België persoonlijk een activiteit als sportbeoefenaar uitoefenen gedurende meer dan 30 dagen, te berekenen per tijdperk van 12 opeenvolgende maanden en per schuldenaar van de in artikel 228, § 2, 8°, bedoelde inkomsten.
(...)	(...)

Art. 261

De roerende voorheffing is verschuldigd:	De roerende voorheffing is verschuldigd:
(...)	(...)
	5° door de in België gevestigde tussenpersonen die op enige wijze tussen beide komen bij de in artikel 90, eerste lid, 9°, c), bedoelde verrichtingen ten bate van rijksinwoners die betrekking hebben op de in artikel 92, § 1, a) en b), vermelde activa en met uitsluiting van de in artikel 92, § 2, 2°, bedoelde gelijkgestelde verrichtingen en met uitsluiting van de toepassing van de in artikel 96/2, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde vrijstellingen en zonder

	rekening te houden met de hogere aanschaffingswaarde bedoeld in artikelen 102, § 4, vierde lid, en 102/1, § 4, derde lid, of de minderwaarden bedoeld in artikelen 102, § 5, en 102/1, § 5, tenzij:
	a) hen wordt bewezen dat een vorige tussenpersoon de voorheffing heeft ingehouden;
	b) ze bewijzen dat die inkomsten zijn betaald aan een in België gevestigde kredietinstelling, beursvennootschap of erkende verrekenings- of vereffeningsinstelling;
	c) ze de hoedanigheid hebben van een in België gevestigde kredietinstelling, beursvennootschap of erkende verrekenings- of vereffeningsinstelling die de inkomsten betaalt aan een in het vierde lid bedoelde in het buitenland gevestigde onderneming.
(...)	(...)
De in het eerste lid, 2°, c), bedoelde in het buitenland gevestigde ondernemingen zijn:	De in het eerste lid, 2°, c), en 5°, c), bedoelde in het buitenland gevestigde ondernemingen zijn:
(...).	(...).

Art. 262

§ 1. De roerende voorheffing is verschuldigd door aan de rechtspersonenbelasting onderworpen belastingplichtigen die inkomsten van kapitalen en roerende goederen en in artikel 90, eerste lid, 6° en 11°, bedoelde inkomsten verkrijgen waarbij die inkomsten ofwel zijn toegekend of betaalbaar gesteld, als het gaat om inkomsten van Belgische oorsprong, ofwel zijn geïnd of verkregen in België, als het gaat om inkomsten van buitenlandse oorsprong:	§ 1. De roerende voorheffing is verschuldigd door aan de rechtspersonenbelasting onderworpen belastingplichtigen die inkomsten van kapitalen en roerende goederen en in artikel 90, eerste lid, 6°, 9° en 11° , bedoelde inkomsten verkrijgen waarbij die inkomsten ofwel zijn toegekend of betaalbaar gesteld, als het gaat om inkomsten van Belgische oorsprong, ofwel zijn geïnd of verkregen in België, als het gaat om inkomsten van buitenlandse oorsprong:
- zonder enige inhouding of storting van roerende voorheffing en dit overeenkomstig de wettelijke en reglementaire bepalingen;	- zonder enige inhouding of storting van roerende voorheffing en dit overeenkomstig de wettelijke en reglementaire bepalingen;
- en in zoverre overeenkomstig de vigerende wettelijke en reglementaire bepalingen een roerende voorheffing verschuldigd is.	- en in zoverre overeenkomstig de vigerende wettelijke en reglementaire bepalingen een roerende voorheffing verschuldigd is.

§ 2. In afwijking van artikel 261 is de roerende voorheffing over de volgende inkomsten verschuldigd door de verkrijger daarvan:	§ 2. In afwijking van artikel 261 is de roerende voorheffing over de volgende inkomsten verschuldigd door de verkrijger daarvan:
1° in zoverre overeenkomstig de vigerende wettelijke en reglementaire bepalingen een roerende voorheffing verschuldigd is, inkomsten van kapitalen en roerende goederen en in artikel 90, 6° en 11°, bedoelde inkomsten, van buitenlandse oorsprong die zijn verkregen door aan de rechtspersonenbelasting onderworpen belastingplichtigen waarbij die inkomsten zonder bemiddeling van een in België gevestigde tussenpersoon in het buitenland zijn geïnd of verkregen;	1° in zoverre overeenkomstig de vigerende wettelijke en reglementaire bepalingen een roerende voorheffing verschuldigd is, inkomsten van kapitalen en roerende goederen en in artikel 90, eerste lid, 6°, 9° en 11° , bedoelde inkomsten, van buitenlandse oorsprong die zijn verkregen door aan de rechtspersonenbelasting onderworpen belastingplichtigen waarbij die inkomsten zonder bemiddeling van een in België gevestigde tussenpersoon in het buitenland zijn geïnd of verkregen;
2° inkomsten van verhuring van roerende goederen die voortkomen uit de verhuring van stofferende huisraad in gemeubileerde woningen, kamers of appartementen, inkomsten uit onderverhuring, overdracht van een huurceel en concessie van een gebruiksrecht als vermeld in artikel 90, 5°, en opbrengsten uit de verhuring van jacht-, vis- en vogelvangstrecht, indien die inkomsten worden verkregen door rechtspersonen als vermeld in artikel 220 of door niet-inwoners;	2° inkomsten van verhuring van roerende goederen die voortkomen uit de verhuring van stofferende huisraad in gemeubileerde woningen, kamers of appartementen, inkomsten uit onderverhuring, overdracht van een huurceel en concessie van een gebruiksrecht als vermeld in artikel 90, 5°, en opbrengsten uit de verhuring van jacht-, vis- en vogelvangstrecht, indien die inkomsten worden verkregen door rechtspersonen als vermeld in artikel 220 of door niet-inwoners;
3° inkomsten van roerende goederen en kapitalen, loten van effecten van leningen en de in artikel 90, eerste lid, 11°, bedoelde inkomsten, waarvan de voorheffing ten onrechte aan de verkrijger van de inkomsten is terugbetaald of die ofwel op grond van een onjuiste verklaring, ofwel op collectieve of individuele spaarrekeningen die niet voldoen aan de vereisten van artikel 21, eerste lid, 8°, onrechtmatig met vrijstelling van voorheffing zijn verkregen;	3° inkomsten van roerende goederen en kapitalen, loten van effecten van leningen en de in artikel 90, eerste lid, 9° en 11° , bedoelde inkomsten, waarvan de voorheffing ten onrechte aan de verkrijger van de inkomsten is terugbetaald of die ofwel op grond van een onjuiste verklaring, ofwel op collectieve of individuele spaarrekeningen die niet voldoen aan de vereisten van artikel 21, eerste lid, 8°, onrechtmatig met vrijstelling van voorheffing zijn verkregen;
(...)	(...)
	7° de meerwaarden bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°.

Art. 265

Evenmin is roerende voorheffing verschuldigd op inkomsten die zijn verleend of toegekend:	Evenmin is roerende voorheffing verschuldigd op inkomsten die zijn verleend of toegekend:
(...)	(...)

4° door een gemeenschappelijk beleggingsfonds aan zijn deelnemers in de mate dat deze inkomsten voortkomen uit inkomsten als bedoeld in de artikelen 18, 19, 19 <i>bis</i> en 19 <i>quater</i> , en voor zover de beheersvennootschap van instellingen voor collectieve beleggingen voldaan heeft aan de verplichting van artikel 321 <i>bis</i> .	4° door een gemeenschappelijk beleggingsfonds aan zijn deelnemers in de mate dat deze inkomsten voortkomen uit inkomsten als bedoeld in de artikelen 18, 19, 19 <i>bis</i> , 19<i>quater</i> en 90, eerste lid, 9° en voor zover de beheersvennootschap van instellingen voor collectieve beleggingen voldaan heeft aan de verplichting van artikel 321 <i>bis</i> .
(...).	(...).

Art. 265/1 (nieuw)

	De roerende voorheffing is niet verschuldigd op de inkomsten bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9° c), waarvoor de belastingplichtige, samen met alle andere titularissen van de rekening, of de rechthebbende van de financiële activa bedoeld in artikel 92, § 1, b), uitdrukkelijk aan de betreffende schuldenaar bedoeld in artikel 261, eerste lid, 5°, heeft meegedeeld dat hij zijn inkomsten op die rekening of dat contract niet aan de inhouding van de roerende voorheffing wenst te onderwerpen.
	De keuze blijft van toepassing totdat zij door minstens één titularis of door de rechthebbende wordt herroepen. Een herroeping kan slechts eenmaal per belastbaar tijdperk plaatsvinden en heeft slechts uitwerking vanaf het daaropvolgende belastbare tijdperk.
	De schuldenaar bedoeld in artikel 261, eerste lid, 5°, brengt de administratie op de hoogte van de keuze van de belastingplichtige tot niet-inhouding van roerende voorheffing, evenals van alle inkomsten waarop deze keuze betrekking heeft.
	De in het derde lid bedoelde inlichtingen betreffen de volgende:
	1° De in artikel 90, eerste lid, 9°, vermelde meerwaarden;
	2° De identificatiegegevens, zoals bedoeld in artikel 307, § 2/2, tweede lid, a) van de belastingplichtige.
	Met als enig doel aan de verplichtingen van dit artikel te voldoen, hebben de in het tweede lid

	bedoelde personen de toelating om het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen of van het wachtregister te gebruiken om de belastingplichtige te identificeren die ervoor kiest zijn inkomsten bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, c) niet aan de inhouding van roerende voorheffing te onderwerpen.
	De Koning bepaalt de wijze waarop de keuze van de belastingplichtige, vermeld in het eerste lid, wordt uitgedrukt, evenals de informatie die door de schuldenaar bedoeld in artikel 261, eerste lid, 5°, aan de administratie moet worden meegedeeld.

Art. 267

De toekenning of de betaalbaarstelling van de inkomsten, in geld of in natura, brengt de opeisbaarheid van de roerende voorheffing mede.	De toekenning of de betaalbaarstelling van de inkomsten, in geld of in natura, brengt de opeisbaarheid van de roerende voorheffing mede.
(...)	(...)
Inkomsten waarop de roerende voorheffing door de verkrijger is verschuldigd ingevolge artikel 262, § 1 en § 2, 1° tot 4°, worden geacht te zijn toegekend of betaalbaar gesteld op de laatste dag van het belastbare tijdperk waarin zij door de verkrijger zijn verkregen.	Inkomsten waarop de roerende voorheffing door de verkrijger is verschuldigd ingevolge artikel 262, § 1 en § 2, 1° tot 4° en 7° , worden geacht te zijn toegekend of betaalbaar gesteld op de laatste dag van het belastbare tijdperk waarin zij door de verkrijger zijn verkregen.
Als toekenning wordt eveneens aangemerkt, de verwerving van inkomsten uit de vervreemding van aandelen van buitenlandse beleggingsvennootschappen onder de in artikel 19, § 1, eerste lid, 4°, gestelde voorwaarden.	Als toekenning wordt eveneens aangemerkt, de verwerving van inkomsten uit de vervreemding van aandelen van buitenlandse beleggingsvennootschappen onder de in artikel 19, § 1, eerste lid, 4°, gestelde voorwaarden.
	Als toekenning wordt eveneens aangemerkt, het verkrijgen van inkomsten bedoeld in artikel 90, lid 1, 9°, c), die voortvloeien uit de overdrachten onder bezwarende titel van financiële activa bedoeld in artikel 92, § 1, a) en b).

Art. 269, § 1

§ 1. De aanslagvoet van de roerende voorheffing is vastgesteld:	§ 1. De aanslagvoet van de roerende voorheffing is vastgesteld:
1° op 30 pct. voor inkomsten van roerende goederen en kapitalen, andere dan deze bedoeld	1° op 30 pct. voor inkomsten van roerende goederen en kapitalen, andere dan deze

in de bepalingen onder 2° tot 4° en 8°, alsmede voor in artikel 90, eerste lid, 5° tot 7°, vermelde diverse inkomsten;	bedoeld in de bepalingen onder 2° tot 5° en 8°, alsmede voor in artikel 90, eerste lid, 5° tot 7°, vermelde diverse inkomsten;
(...)	(...)
5° (...)	5° op 10 pct., voor de in artikel 90, eerste lid, 9°, c, vermelde diverse inkomsten;

Art. 307

§ 1. De aangifte wordt gedaan op een formulier waarvan het model door de Koning wordt vastgesteld en dat wordt uitgereikt door de door de Koning aangewezen dienst.	§ 1. De aangifte wordt gedaan op een formulier waarvan het model door de Koning wordt vastgesteld en dat wordt uitgereikt door de door de Koning aangewezen dienst.
§ 1/1. De jaarlijkse aangifte in de personenbelasting moet het volgende vermelden:	§ 1/1. De jaarlijkse aangifte in de personenbelasting moet het volgende vermelden:
(...)	(...)
Ten laatste gelijktijdig met de indiening van de aangifte waarin het bestaan van in het eerste lid, a, bedoelde buitenlandse rekeningen wordt vermeld, moeten de nummers van die rekeningen, de benaming van de bank-, wissel-, krediet- of spaarinstelling en het land of de landen waar die rekeningen geopend zijn geweest, worden gemeld bij het in artikel 322, § 3, bedoelde centraal aanspreekpunt, tenzij die melding reeds is gebeurd in een vorig aanslagjaar. De Koning bepaalt de nadere regels voor deze mededeling en de bewaringstermijn van de bedoelde gegevens. Het formulier van aangifte in de personenbelasting bevat de nodige rubrieken om het bestaan van buitenlandse rekeningen te melden en om te bevestigen dat de nummers van die rekeningen zijn aangemeld bij het genoemde aanspreekpunt.	Ten laatste gelijktijdig met de indiening van de aangifte waarin het bestaan van in het eerste lid, a, bedoelde buitenlandse rekeningen wordt vermeld, moeten de nummers van die rekeningen, de benaming van de bank-, wissel-, krediet- of spaarinstelling en het land of de landen waar die rekeningen geopend zijn geweest, worden gemeld bij het in artikel 322, § 3, bedoelde centraal aanspreekpunt, tenzij die melding reeds is gebeurd in een vorig aanslagjaar. De Koning bepaalt de nadere regels voor deze mededeling en de bewaringstermijn van de bedoelde gegevens. Het formulier van aangifte in de personenbelasting bevat de nodige rubrieken om het bestaan van buitenlandse rekeningen te melden en om te bevestigen dat de nummers van die rekeningen zijn aangemeld bij het genoemde aanspreekpunt.
Wanneer een rijksinwoner artikel 21, eerste lid, 14°, wenst toe te passen voor dividenden waarvoor in toepassing van artikel 261 roerende voorheffing is ingehouden, vraagt hij de verrekening en, desgevallend, de terugbetaling van die roerende voorheffing in zijn aangifte in de personenbelasting voor het belastbare tijdperk waarin die dividenden werden betaald of toegekend. Deze vraag wordt gestaafd met	Wanneer een rijksinwoner artikel 21, eerste lid, 14°, wenst toe te passen voor dividenden waarvoor in toepassing van artikel 261 roerende voorheffing is ingehouden, vraagt hij de verrekening en, desgevallend, de terugbetaling van die roerende voorheffing in zijn aangifte in de personenbelasting voor het belastbare tijdperk waarin die dividenden werden betaald of toegekend. Deze vraag wordt gestaafd met

bewijsstukken, die ter beschikking worden gehouden van de administratie.	bewijsstukken, die ter beschikking worden gehouden van de administratie.
	Wanneer een rijksinwoner artikel 96/2, eerste lid, 2° of 3°, of de hogere aanschaffingswaarde bedoeld in de artikels 102, § 4, vierde lid en 102/1, § 4, derde lid, of verrekening van de minderwaarden bedoeld in de artikels 102, § 5 en 102/1, § 5, wenst toe te passen voor meerwaarden waarvoor in toepassing van artikel 261 roerende voorheffing is ingehouden, vraagt hij de verrekening en, desgevallend, de terugbetaling van die roerende voorheffing in zijn aangifte in de personenbelasting voor het belastbare tijdperk waarin die meerwaarden werden verwezenlijkt. Deze vraag wordt gestaafd met bewijsstukken, die ter beschikking worden gehouden van de administratie.
De Koning bepaalt de manier waarop het in het derde lid bedoelde bewijs wordt geleverd.	De Koning bepaalt de manier waarop de in het derde en vierde lid bedoelde bewijzen worden geleverd.
(...).	(...).

Art. 313, eerste lid

De aan de personenbelasting onderworpen belastingplichtigen zijn er niet toe gehouden in hun jaarlijkse aangifte in de voormelde belasting de inkomsten van roerende goederen en kapitalen, noch de in artikel 90, eerste lid, 6° en 11°, bedoelde inkomsten te vermelden waarvoor daadwerkelijk roerende voorheffing werd ingehouden of waarvoor een fictieve roerende voorheffing verrekenbaar is krachtens wettelijke of reglementaire bepalingen, noch die welke krachtens wettelijke of reglementaire bepalingen van de roerende voorheffing zijn vrijgesteld, behalve indien het gaat om:	De aan de personenbelasting onderworpen belastingplichtigen zijn er niet toe gehouden in hun jaarlijkse aangifte in de voormelde belasting de inkomsten van roerende goederen en kapitalen, noch de in artikel 90, eerste lid, 6°, 9° en 11° , bedoelde inkomsten te vermelden waarvoor daadwerkelijk roerende voorheffing werd ingehouden of waarvoor een fictieve roerende voorheffing verrekenbaar is krachtens wettelijke of reglementaire bepalingen, noch die welke krachtens wettelijke of reglementaire bepalingen van de roerende voorheffing zijn vrijgesteld met uitzondering van de vrijstelling voorzien in artikel 265/1 , behalve indien het gaat om:
(...)	(...)
	7° in artikel 90, eerste lid, 9°, bedoelde meerwaarden die verwezenlijkt worden op financiële activa bedoeld in artikel 92, § 1, c) en d).

Art. 326bis (nieuw)

	§ 1. Iedere persoon, die een verrichting zoals bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, a) of b) bedenkt, aanbiedt, opzet, beschikbaar maakt voor implementatie of de implementatie ervan beheert, is gehouden om de in paragraaf 3 bedoelde inlichtingen waarvan zij kennis, bezit of controle hebben te verstrekken uiterlijk tegen de laatste dag van februari van het jaar volgend op het jaar van de uitvoering van de verrichting zoals bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, a) of b).
	§ 2. De persoon, bedoeld in paragraaf 1, dient te voldoen aan ten minste één van de volgende aanvullende voorwaarden opdat de in paragraaf 1 bedoelde verplichting toepassing vindt:
	1° fiscaal inwoner van België zijn;
	2° beschikken over een vaste inrichting in België via welke de diensten in verband met de verrichtingen bedoeld in paragraaf 1 worden verleend;
	3° opgericht zijn in of onder de toepassing van de Belgische wetten;
	4° ingeschreven zijn bij een beroepsorganisatie in verband met de verstrekking van juridische, fiscale of adviesdiensten in België;
	§ 3. De in paragraaf 1 bedoelde inlichtingen betreffen de volgende:
	1° de in geld, in effecten of in enige andere vorm voor de overgedragen financiële activa verkregen prijs;
	2° de identificatiegegevens, zoals bedoeld in artikel 307, §2/2, tweede lid, a) en b), van de kopers en de verkopers.
	Met als enig doel aan de verplichtingen van dit artikel te voldoen, hebben de in paragraaf 1 bedoelde personen de toelating om het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen of van het wachtregister te gebruiken om de belastingplichtige te identificeren voor wie zij een verrichting bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, a) of b), voorstellen, opzetten, beschikbaar

	stellen voor uitvoering of het beheer van de uitvoering ervan verzorgen.
	§ 4. Wanneer meerdere personen zoals bedoeld in paragraaf 1 betrokken zijn bij dezelfde verrichting, moeten alle betrokken personen de inlichtingen over deze verrichting verstrekken.
	Een persoon is ontheven van de verplichting tot het verstrekken van inlichtingen indien hij een schriftelijk bewijs kan voorleggen dat een andere persoon de inlichtingen zoals bedoeld in paragraaf 3 reeds heeft verstrekt.
	Wanneer een persoon bedoeld in paragraaf 1, die geen advocaat is, gebonden is door een beroepsgeheim, is hij gehouden de andere betrokken personen zoals bedoeld in paragraaf 1 schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte te brengen dat hij niet aan de meldingsplicht kan voldoen, waardoor deze meldingsplicht automatisch rust op de andere betrokken personen.
	§ 5. De Koning bepaalt het formulier waarop de personen bedoeld in paragraaf 1 de verplichting opgenomen in deze bepaling moet naleven.

Art. 413/1

§ 1. De in paragraaf 2 beoogde keuze tussen de onmiddellijke betaling en de gespreide betaling is enkel van toepassing op het resterend verschuldigd gedeelte van de inkomstenbelastingen gevestigd op basis van de volgende inkomsten:	§ 1. De in paragraaf 2 beoogde keuze tussen de onmiddellijke betaling en de gespreide betaling is enkel van toepassing op het resterend verschuldigd gedeelte van de inkomstenbelastingen gevestigd op basis van de volgende inkomsten:
(...)	(...)
§ 5. De adviseur-generaal van de administratie belast met de inning en de invordering van de inkomstenbelastingen kan op elk moment, bij gemotiveerde beslissing, en dit op basis van het werkelijke risico van niet-invordering, de in paragraaf 2, 2°, bedoelde keuze voor gespreide betaling afhankelijk stellen van een zakelijke zekerheid of een persoonlijke borgstelling.	§ 5. De adviseur-generaal van de administratie belast met de inning en de invordering van de inkomstenbelastingen kan op elk moment, bij gemotiveerde beslissing, en dit op basis van het werkelijke risico van niet-invordering, de in paragraaf 2, 2°, bedoelde keuze voor gespreide betaling afhankelijk stellen van een zakelijke zekerheid of een persoonlijke borgstelling.
Binnen de maand na de kennisgeving van de in het eerste lid bedoelde beslissing kan de belastingschuldige een verhaal inleiden voor de	Binnen de maand na de kennisgeving van de in het eerste lid bedoelde beslissing kan de belastingschuldige een verhaal inleiden voor de

beslagrechter van de plaats waar het kantoor is gevestigd van de ontvanger die belast is met de invordering van het geheel of een gedeelte van het resterend verschuldigd gedeelte waarvoor de garantie werd vereist.	beslagrechter van de plaats waar het kantoor is gevestigd van de ontvanger die belast is met de invordering van het geheel of een gedeelte van het resterend verschuldigd gedeelte waarvoor de garantie werd vereist.
De rechtspleging geschiedt zoals in kort geding.	De rechtspleging geschiedt zoals in kort geding.
	§ 6. Een uitstel van betaling wordt toegekend op het resterend verschuldigde gedeelte van de inkomstenbelasting dat betrekking heeft op de verwezenlijkte meerwaarden in de gevallen bedoeld in artikel 92, § 2, 2° en 222/1, tweede lid, indien de belastingplichtige zijn woonplaats, zetel van fortuin of zetel van beheer of bestuur heeft verplaatst naar een andere lidstaat van de Europese Unie, een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte of een staat waarmee België een overeenkomst tot vermindering van dubbele belastingen die voorziet in de uitwisseling van informatie en wederzijdse invorderingsbijstand heeft afgesloten.
	Het in het eerste lid bedoelde uitstel van betaling vervalt wanneer:
	- de financiële activa onder bezwarende titel overgedragen worden of het voorwerp uitmaken van een zakelijke zekerheidsovereenkomst met betrekking tot financiële instrumenten, of;
	- de belastingplichtige zijn fiscale woonplaats buiten een lidstaat van de Europese Unie, een lidstaat van de Europese Economische Ruimte of een staat waarmee België een overeenkomst tot vermindering van dubbele belastingen dat voorziet in de uitwisseling van informatie en wederzijds invorderingsbijstand heeft afgesloten en niet voldaan wordt aan de in het derde lid gestelde voorwaarde.
	In de gevallen bedoeld in artikel 92, § 2, 2°, en 222/1, tweede lid, kan op het verzoek van de belastingplichtige een uitstel van betaling worden toegekend aan de belastingplichtige wiens woonplaats, zetel van fortuin of zetel van

	beheer of bestuur werd overgedragen naar een andere dan in het eerste lid bedoelde staat, indien de belastingplichtige een afdoende zekerheid tot betaling van het verschuldigde bedrag verstrekt.
	Het toegekende uitstel van betaling als bedoeld in het derde lid vervalt wanneer de financiële activa onder bezwarende titel overgedragen worden of het voorwerp uitmaken van een zakelijke zekerheidsovereenkomst met betrekking tot financiële instrumenten.
	Het behoud van het uitstel van betaling als bedoeld in het eerste en het derde lid wordt jaarlijks onderworpen aan de voorwaarde dat de belastingplichtige een attest bezorgt waarin hij bevestigt niet te voldoen aan de voorwaarden in respectievelijk het tweede lid of het vierde lid.
	De betalingsverplichting waarop het uitstel van betaling overeenkomstig het eerste en het derde lid van deze bepaling werd toegekend, vervalt:
	1° hetzij wanneer de belastingplichtige zijn woonplaats, zetel van fortuin of zetel van bestuur of beheer binnen de 24 maanden opnieuw in België vestigt;
	2° hetzij na het verstrijken van een periode van 24 maanden na de overdracht van zijn woonplaats, zetel van fortuin of zetel van bestuur of beheer naar het buitenland.
	Wanneer de in het tweede lid, eerste streepje, bedoelde situatie zich voordoet, vervalt het uitstel van betaling ten belope van het nog verschuldigde gedeelte van de inkomstenbelasting met betrekking tot de financiële activa die onder bezwarende titel zijn overgedragen of die het voorwerp uitmaken van een zakelijke zekerheidsovereenkomst op financiële instrumenten. Wanneer in het tweede lid, tweede streepje, bedoelde situatie zich voordoet, vervalt het uitstel van betaling volledig
	De Koning bepaalt welke elementen het in het vijfde lid bedoelde attest moet bevatten, alsook

binnen welke termijn de belastingplichtige dit attest aan de administratie moet bezorgen.

Art. 466

De aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting en de aanvullende agglomeratiebelasting op de personenbelasting worden berekend op de totale belasting.

De aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting en de aanvullende agglomeratiebelasting op de personenbelasting worden berekend op de totale belasting.

Het overeenkomstig het eerste lid vastgestelde bedrag wordt evenwel verminderd met het gedeelte van de belasting dat betrekking heeft op de roerende inkomsten bedoeld in artikel 17, § 1, 1° en 2°, die geen beroepskarakter hebben, evenals met het gedeelte van de belasting dat betrekking heeft op de in artikel 17, § 1, 6°, bedoelde roerende inkomsten.

Het overeenkomstig het eerste lid vastgestelde bedrag wordt evenwel verminderd met het gedeelte van de belasting dat betrekking heeft op de roerende inkomsten bedoeld in artikel 17, § 1, 1° en 2°, die geen beroepskarakter hebben, **en met het gedeelte van de belasting dat betrekking heeft op de diverse inkomsten als bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°.**

COORDINATION DES ARTICLES

Texte de base	Texte adopté au projet de loi
Code des impôts sur les revenus 1992	
Art. 5/2	
Les revenus mobiliers recueillis sur un compte au nom d'une association, qui ne recueille pas de bénéfices ou profits ou qui n'est pas assujettie à l'impôt des sociétés ou à l'impôt des personnes morales, sont imposables dans le chef de l'habitant du Royaume habilité à gérer ce compte, comme si cet habitant du Royaume les avait recueillis directement.	Les revenus mobiliers et les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9° , recueillis sur un compte au nom d'une association, qui ne recueille pas de bénéfices ou profits ou qui n'est pas assujettie à l'impôt des sociétés ou à l'impôt des personnes morales, sont imposables dans le chef de l'habitant du Royaume habilité à gérer ce compte, comme si cet habitant du Royaume les avait recueillis directement.
Dans le cas où le compte est géré par plusieurs personnes, chaque habitant du Royaume est imposable en proportion du nombre de personnes habilitées à gérer ce compte.	Dans le cas où le compte est géré par plusieurs personnes, chaque habitant du Royaume est imposable en proportion du nombre de personnes habilitées à gérer ce compte.
Art. 90, eerste lid	
Les revenus divers sont:	Les revenus divers sont:
1° sans préjudice des dispositions du 1°bis, 1°ter, 8° et 10°, les bénéfices ou profits, quelle que soit leur qualification, qui résultent, même occasionnellement ou fortuitement, de prestations, opérations ou spéculations quelconques ou de services rendus à des tiers, en dehors de l'exercice d'une activité professionnelle, à l'exclusion des opérations de gestion normale d'un patrimoine privé consistant en biens immobiliers, valeurs de portefeuille et objets mobiliers;	1° sans préjudice des dispositions du 1°bis, 1°ter, et du 8° à 10° , les bénéfices ou profits, quelle que soit leur qualification, qui résultent, même occasionnellement ou fortuitement, de prestations, opérations ou spéculations quelconques ou de services rendus à des tiers, en dehors de l'exercice d'une activité professionnelle, à l'exclusion des opérations de gestion normale d'un patrimoine privé consistant en biens immobiliers, valeurs de portefeuille et objets mobiliers;
(...)	(...)
9° les plus-values sur actions ou parts qui:	9° les plus-values qui sont réalisées, en dehors de l'exercice d'une activité professionnelle et dans le cadre de la gestion normale d'un patrimoine privé, à l'occasion de la cession à titre onéreux:
- soit, sont réalisées à l'occasion de la cession à titre onéreux de ces actions ou parts, en dehors de l'exercice d'une activité professionnelle, à l'exclusion des opérations de gestion normale d'un patrimoine privé;	a) d'actions, parts et parts bénéficiaires, quelle que soit leur dénomination, par un cédant qui, à lui seul ou avec son conjoint, ses descendants, ascendants et collatéraux jusqu'au deuxième degré inclusivement et ceux de son conjoint,

	exerce sur le cessionnaire un contrôle direct ou indirect au sens de l'article 1:14 du Code des sociétés et associations;
soit, sont réalisées à l'occasion de la cession à titre onéreux, en dehors de l'exercice d'une activité professionnelle, à une personne morale visée à l'article 227, 2° ou 3°, dont ¹⁸ [...] le principal établissement ou le siège de direction ou d'administration n'est pas situé dans un Etat membre de l'Espace économique européen, d'actions ou parts représentatives de droits sociaux d'une société résidente si, à un moment quelconque au cours des cinq années précédant la cession, le cédant, ou son auteur dans les cas où les actions ou parts ont été acquises autrement qu'à titre onéreux, a possédé directement ou indirectement, à lui seul ou avec son conjoint, ses descendants, ascendants et collatéraux jusqu'au deuxième degré inclusivement et ceux de son conjoint, plus de 25 p.c. des droits dans la société dont les actions ou parts sont cédées;	b) d'actions ou parts, quelle que soit leur dénomination, si le cédant possède au moins 20 p.c. des droits dans une société dont les actions et parts sont cédées, et ce en dehors des cessions visées au a);
	c) d'actifs financiers, en dehors des cessions visées aux a) et b);
(...)	(...)

Art. 92

(...)	§ 1. Les actifs financiers visés à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c), comprennent les éléments suivants:
	a) les instruments financiers visés à l'article 2, 1°, a) à k), de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers;
	b) les contrats d'assurance et les opérations de capitalisation visés à l'article 5, 13°, 16°/1, 16°/2 et 16°/3, de la loi du 4 avril 2014 relative aux assurances, les assurances-vie et les opérations de capitalisation visées à l'article 2, § 3, a), i), et b), ii), de la directive 2009/138/CE du Parlement européen et du Conseil du 25 novembre 2009 sur l'accès aux activités de l'assurance et de la réassurance et leur exercice (Solvabilité II) ou les assurances-vie et opérations de capitalisation similaires conclues en dehors de l'Union européenne, à l'exception

	des contrats d'assurance-vie de la branche 21 sans objectif d'épargne ou d'investissement qui prévoient uniquement une prestation en cas de décès et qui ont pour seul objectif de couvrir le remboursement du capital d'un crédit ou les frais funéraires de l'assuré;
	c) les crypto-actifs, à savoir toute représentation numérique d'une valeur ou d'un droit pouvant être transférée et stockée de manière électronique, au moyen de la technologie des registres distribués ou d'une technologie similaire, y compris les jetons non fongibles qui peuvent servir à des fins de paiement ou d'investissement ;
	d) les fonds, à savoir la monnaie scripturale ou la monnaie électronique au sens de l'article 2, point 2, de la directive 2009/110/CE du Parlement et du Conseil du 16 septembre 2009 concernant l'accès à l'activité des établissements de monnaie électronique et son exercice ainsi que la surveillance prudentielle de ces établissements, modifiant les directives 2005/60/CE et 2006/48/CE et abrogeant la directive 2000/46/CE, lorsqu'ils ne sont pas détenus sur un compte de paiement au sens de l'article 2, 18°, de la loi du 11 mars 2018 relative au statut et au contrôle des établissements de paiement et des établissements de monnaie électronique, à l'accès à l'activité de prestataire de services de paiement, et à l'activité d'émission de monnaie électronique, et à l'accès aux systèmes de paiement, ainsi que l'or d'investissement visé à l'article 344, § 1 ^{er} , de la directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au système commun de taxe sur la valeur ajoutée et la liste des pièces d'or répondant à ces critères publiée par la Commission européenne, et les monnaies numériques de banque centrale, c'est-à-dire toute monnaie fiduciaire numérique émise par une banque centrale ou une autre autorité monétaire.
	§ 2. Sont assimilés à une cession à titre onéreux visée à l'article 90, alinéa 1 ^{er} , 9°:
	1° la liquidation en cas de vie de capitaux et valeurs de rachat afférents à des contrats

	d'assurance-vie et des opérations de capitalisation visés au paragraphe 1 ^{er} , b);
	2° le transfert du domicile ou du siège de la fortune à l'étranger.
	§ 3. Les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, sont censées constituer des revenus dans le chef:
	a) du propriétaire ou du nu-propriétaire des actifs financiers cédés;
	b) de l'ayant droit en cas de contrat d'assurance ou d'opérations visées au paragraphe 1er, b).

Art. 94

Lorsqu'au cours de la période de 12 mois précédant l'acquisition des actions ou parts par une personne morale visée à l'article 227, 2° ou 3°, dont le principal établissement ou le siège de direction ou d'administration n'est pas situé dans un Etat membre de l'Espace économique européen ou qui n'est pas, selon la législation fiscale d'un Etat membre de l'Espace économique européen, considérée comme ayant dans cet Etat son domicile fiscal sans, aux termes d'une convention en matière de double imposition conclue avec un Etat tiers, être considérée comme ayant son domicile fiscal hors de l'Espace économique européen, une ou plusieurs cessions ont eu lieu entre d'autres contribuables, les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, deuxième tiret, qui sont réalisées lors de chaque cession intervenue au cours de cette période sont imposables si le premier cédant remplissait la condition relative à l'importance des droits sociaux détenus dans la société dont les actions ou parts ont été aliénées.	Abrogé
--	---------------

Art. 95

Nonobstant l'article 90, alinéa 1er, 9°, sont temporairement exonérées les plus-values sur actions ou parts de sociétés résidentes ou intra-européennes dans la mesure où elles sont réalisées à l'occasion d'une fusion, une scission, une opération assimilée à une fusion ou une scission, une transformation de sociétés ou de l'apport de ces actions ou parts nouvelles dans	Nonobstant l'article 90, alinéa 1er, 9°, sont temporairement exonérées les plus-values sur actions ou parts de sociétés résidentes ou intra-européennes dans la mesure où elles sont réalisées à l'occasion d'une fusion, une scission, une opération assimilée à une fusion ou une scission, une transformation de sociétés ou de l'apport de ces actions ou parts nouvelles dans
--	---

une société résidente ou dans une société intra-européenne, à condition:	une société résidente ou dans une société intra-européenne, à condition que les actions ou parts soient échangées contre de nouvelles actions ou parts émises par la société bénéficiaire de l'apport avec, éventuellement, une soulte en espèces qui ne dépasse pas 10 p.c. de la valeur nominale, ou à défaut de valeur nominale, du pair comptable des nouvelles actions ou parts émises.
- que les actions ou parts soient échangées contre de nouvelles actions ou parts émises par la société bénéficiaire de l'apport avec, éventuellement, une soulte en espèces qui ne dépasse pas 10 p.c. de la valeur nominale, ou à défaut de valeur nominale, du pair comptable des nouvelles actions ou parts émises;	
- et que la société bénéficiaire acquière au total plus de 50 p.c. des droits de vote dans la société dont les actions ou parts sont apportées, ou que, si elle dispose déjà d'une majorité des droits de vote, elle accroisse sa participation; si la société bénéficiaire de l'apport est une société visée à l'article 2, § 1er, 6°, a, 2, le pair comptable s'entend à cet effet de la valeur, telle qu'elle résulte des comptes annuels, de tous les apports en numéraire ou en nature consentis par les actionnaires, autres que les apports en industrie, le cas échéant augmentés des réserves qui, en vertu d'une disposition statutaire, ne peuvent être distribuées aux actionnaires que moyennant une modification des statuts, le tout divisé par le nombre des actions.	
	Pour l'apport d'actions, il est en outre requis que la société bénéficiaire acquière au total plus de 50 p.c. des droits de vote dans la société dont les actions ou parts sont apportées, ou que, si elle dispose déjà d'une majorité des droits de vote, elle accroisse sa participation; si la société bénéficiaire de l'apport est une société visée à l'article 2, § 1er, 6°, a, 2, le pair comptable s'entend à cet effet de la valeur, telle qu'elle résulte des comptes annuels, de tous les apports en numéraire ou en nature consentis par les actionnaires, autres que les apports en industrie, le cas échéant augmentés des réserves qui, en vertu d'une disposition statutaire, ne peuvent être distribuées aux actionnaires que moyennant une modification

	des statuts, le tout divisé par le nombre des actions.
L'exonération n'est applicable que si l'opération répond au prescrit de l'article 183bis.	
Le maintien de l'exonération est subordonné à la condition que le contribuable produise la preuve qu'il est encore en possession des actions ou parts reçues et que celles-ci n'ont pas fait l'objet d'un remboursement total ou partiel, à l'appui de ses déclarations à l'impôt des personnes physiques subséquentes à celle au cours de laquelle a eu lieu l'opération.	Abrogé
La plus-value ou la moins-value réalisée est égale à la différence entre la valeur réelle des actions ou parts reçues et la valeur d'acquisition des actions ou parts initialement détenues. Elle est considérée comme un revenu imposable de la période imposable au cours de laquelle la condition de détention n'est plus remplie.	La plus-value ou la moins-value réalisée est égale à la différence entre la valeur réelle des actions ou parts reçues et la valeur d'acquisition des actions ou parts initialement détenues, sans que cette dernière valeur ne puisse jamais être inférieure à la valeur de ces actions ou parts au 31 décembre 2025 telle que déterminée conformément à l'article 102, § 4. Elle est considérée comme un revenu imposable de la période imposable au cours de laquelle la condition de détention n'est plus remplie.
Art. 95/1 (nouveau)	
	Sont exonérées les plus-values sur actions ou parts d'une société d'investissement ou d'un fonds commun de placement qui est un organisme de placement collectif au sens de l'article 3, alinéa 1 ^{er} , 8°, de la loi du 3 août 2012 relative aux organismes de placement collectif qui répondent aux conditions de la directive 2009/65/CE et aux organismes de placement en créances ou d'un organisme de placement collectif alternatif au sens de l'article 3, alinéa 1 ^{er} , 2°, de la loi du 19 avril 2014 relative aux organismes de placement collectif alternatifs et à leurs gestionnaires, lorsque celles-ci sont réalisées à l'occasion:
	1° d'une fusion, scission, ou opération assimilée à une fusion ou à une scission réalisée par cette société d'investissement ou ce fonds commun de placement ou par un compartiment de celle-ci ou de celui-ci, à condition que les nouvelles actions ou parts reçues en échange desdites actions ou parts par le contribuable à l'occasion de cette opération soient uniquement des

	actions ou parts d'une ou plusieurs sociétés d'investissement ou d'un ou plusieurs fonds communs de placement impliqués dans cette opération ou de leurs compartiments;
	2° de la transformation d'un fonds commun de placement ou d'un de ses compartiments en une société d'investissement ou en l'un de ses compartiments.
	Dans ces cas, les actions ou parts souscrites ou reçues sont réputées acquises à la date d'acquisition des actions ou parts rachetées ou échangées et les plus-values ou moins-values afférentes aux actions ou parts souscrites ou reçues sont déterminées en tenant compte de la valeur d'acquisition des actions ou parts rachetées ou échangées qui sont directement liées à l'opération visée à l'alinéa 1 ^{er} .
	À cette fin, chaque action ou part souscrite ou reçue ou fraction d'action ou part est réputée avoir une valeur d'acquisition égale à la valeur d'acquisition des actions ou parts ou fraction de celles-ci dont le prix net d'achat a été utilisé pour sa souscription ou contre lesquelles elle a été échangée.
Art. 96/1	
(...)	Dans la mesure où l'exonération visée à l'article 95/1 est applicable, l'article 90, alinéa, 1 ^{er} , 9°, c), s'applique aux actions ou parts reçues comme si les opérations visées à l'article 95/1, alinéa 1 ^{er} , n'avaient pas eu lieu.
	Dans ce cas, les plus-values ou moins-values qui se rapportent aux actions ou parts reçues sont déterminées eu égard à la valeur d'acquisition ou d'investissement des actions ou parts rachetées ou échangées.
	Pour l'application de l'article 90, alinéa 1 ^{er} , 9°, b) et c), les actions ou parts reçues sont censées avoir été acquises à la date d'acquisition des actions ou parts rachetées ou échangées.
	Dans l'éventualité d'une scission, la valeur fiscale nette des actions ou parts reçues de chacune des sociétés bénéficiaires est proportionnelle à la valeur réelle des apports reçus par les sociétés bénéficiaires par rapport

à la valeur réelle de la société scindée. Dans l'éventualité d'une opération assimilée à une scission, le total de la valeur fiscale nette des actions ou parts de la société scindée, et des actions ou parts obtenues, est égal à la valeur fiscale nette qu'avaient les actions ou parts de la société scindée immédiatement avant la scission partielle. La valeur fiscale nette des actions ou parts obtenues en échange est proportionnelle à la valeur réelle de l'apport par rapport à la valeur réelle totale de la société scindée avant l'opération. À cet égard, l'opération relative à une opération assimilée à la scission est assimilée, dans le chef de l'actionnaire, à l'échange d'actions ou parts en cas de scission.

Sous-section 1/1.- Revenus exonérés (nouveau)

Art. 96/2 (nouveau)

	Sont exonérés:
	1° la première tranche de 1.000.000 euros de revenus visés à l'article 90, alinéa 1 ^{er} , 9°, b);
	2° la première tranche de 5.940 euros de revenus visés à l'article 90, alinéa 1 ^{er} , 9°, c);
	3° la tranche complémentaire d'un montant égal à la différence positive entre 594 euros et l'exonération prévue au 2° qui a été effectivement utilisée au cours de la période imposable précédente pour chaque période de 12 mois au cours de laquelle le contribuable a bénéficié de l'exonération visée au 2° pour un montant inférieur à 594 euros;
	4° les revenus visés à l'article 90, alinéa 1 ^{er} , 9°, obtenus en cas d'apport d'actions ou parts et qui ne tombent pas sous l'exonération visée à l'article 95;
	5° les revenus visés à l'article 90, alinéa 1 ^{er} , 9°, c), sur les actifs financiers visés à l'article 145 ¹ , 1°, 1° bis, 2°, 4° et 5°;
	6° les revenus visés à l'article 90, alinéa 1 ^{er} , 9°, c), pour autant qu'ils soient imposables comme revenus mobiliers ou professionnels ou qu'ils soient soumis à la taxe visée à l'article 184 du Code des droits et taxes divers;

	7° les revenus attribués ou mis en paiement par une entité qui pour au moins une des trois périodes imposables écoulées a été considérée comme une construction juridique ou une construction intermédiaire, dans la mesure où il est démontré que les revenus recueillis par cette entité ayant déjà subi leur régime d'imposition en Belgique dans le chef d'une personne physique ou d'une personne morale visée à l'article 220, en application des articles 5/1, 18, alinéa 1 ^{er} , 3°/1, ou 220/1, proviennent de ces revenus cités en premier lieu;
	8° les plus-values sur actifs financiers visées à l'article 90, alinéa 1 ^{er} , 9°, réalisées à la suite d'une sortie d'indivision découlant dans un délai de trois ans d'un décès, d'un divorce, de la fin d'une cohabitation légale ou de la fin d'une cohabitation de fait.
	Le montant visé à l'alinéa 1 ^{er} , 1°, est diminué de la tranche de plus-value exonérée conformément à cette même disposition dont le contribuable a bénéficié au cours des quatre périodes imposables précédentes.
	Par période imposable, les exonérations visées à l'alinéa 1 ^{er} , 3°, ne peuvent excéder 2.970 euros. Le cas échéant, les exonérations les plus anciennes visées à l'alinéa 1 ^{er} , 3°, sont imputées par priorité.
	Pour l'application de l'alinéa 1 ^{er} , 7°, et de l'article 5/1, § 1 ^{er} , alinéa 3, les revenus recueillis les plus anciens sont censés être distribués en premier lieu, et les revenus sont censés ne pas avoir subi leur régime d'imposition en Belgique lorsque ceux-ci tombent en dehors du champ d'application du présent Code ou sont exonérés en vertu du présent Code ou d'une convention.

Art. 102

Les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1 ^{er} , 9°, s'entendent de la différence entre le prix reçu, en espèces, en titres ou sous toute autre forme, en rémunération des actions ou parts cédées et le prix auquel le contribuable ou son auteur a acquis, à titre onéreux, lesdites actions	§ 1 ^{er} . Sous réserve de l'article 102/1, les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1 ^{er} , 9°, s'entendent de la différence positive entre le prix ou la valeur reçu, en espèces, en titres ou sous toute autre forme, en rémunération des actifs financiers cédés et la valeur d'acquisition.
---	--

ou parts, ce prix étant éventuellement réévalué conformément à l'article 2, § 1 ^{er} , 7°.	
Lorsque les actions ou parts cédées visées à l'alinéa 1 ^{er} sont celles d'une société ayant été désignée comme société absorbante lors d'une opération antérieure de fusion simplifiée entre sœurs, la valeur d'acquisition à laquelle le contribuable ou son auteur a acquis, à titre onéreux, lesdites actions ou parts s'obtient en majorant la valeur d'acquisition à laquelle le contribuable ou son auteur a acquis, à titre onéreux, les actions ou parts de ladite société absorbante de la valeur d'acquisition à laquelle le contribuable ou son auteur a acquis, à titre onéreux, les actions ou parts de chaque société absorbée.	Par valeur d'acquisition, on entend le prix ou la valeur auquel le contribuable ou son prédécesseur en droit a acquis à titre onéreux ces actifs financiers.
	Par dérogation à l'alinéa 2, la valeur d'acquisition s'entend:
	a) pour les actions et les instruments assimilés à des actions reçus dans le cadre des articles 41 à 47 de la loi du 26 mars 1999 relative au plan d'action belge pour l'emploi 1998 et portant des dispositions diverses, de la valeur au moment de l'exercice de l'option;
	b) pour les actions et les instruments assimilés à des actions reçus dans le cadre des articles 48 à 49 de la loi du 26 mars 1999 relative au plan d'action belge pour l'emploi 1998 et portant des dispositions diverses, et pour les autres actions et instruments assimilés à des actions reçus avec une réduction de prix, de la valeur de l'action ou de l'instrument assimilé à des actions au moment de l'acquisition;
	c) pour les options reçues dans le cadre des articles 41 à 47 de la loi du 26 mars 1999 relative au plan d'action pour l'emploi 1998 et portant des dispositions diverses, du montant le plus élevé entre leur valeur de marché au moment où elles deviennent cessibles et leur montant imposable tel que déterminé et appliqué conformément aux dispositions de la loi du 26 mars 1999;

	d) pour les actions visées à l'article 96/2, 4° et les actifs financiers visés à l'article 96/2, 8°, de la valeur d'acquisition des actions ou actifs financiers initialement détenus.
	Lorsque le contribuable détient plusieurs actifs financiers identiques acquis successivement, le premier actif financier acquis est censé être le premier actif financier cédé.
	Lorsque les montants visés au présent paragraphe sont libellés en monnaie étrangère, ils sont convertis en euro au cours du change au moment de l'achat et de la réalisation de l'actif financier.
	Lorsque la valeur d'acquisition visée à l'alinéa 1 ^{er} n'est pas déterminée sur la base de données probantes, la plus-value imposable correspond au prix ou à la valeur reçu tel que déterminé à l'alinéa 1 ^{er} .
	§ 2. Par dérogation au paragraphe 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , dans le cas visé à l'article 92, § 2, 2°, le prix ou la valeur reçu est censé être égal à la valeur de l'actif financier au moment des faits assimilés à une cession à titre onéreux.
	§ 3. Par dérogation au paragraphe 1 ^{er} , alinéa 2, le prix ou la valeur auquel le contribuable ou son prédécesseur en droit est censé avoir acquis un actif financier à titre onéreux est égal à sa valeur au premier jour d'assujettissement du contribuable à l'impôt des personnes physiques en cas de transfert en Belgique par ce dernier de sa résidence ou du siège de sa fortune.
	Dans les situations visées à l'article 413/1, § 6, alinéa 6, 1°, la valeur d'acquisition des actifs financiers que le contribuable détenait au moment de l'opération visée à l'article 92, § 2, 2°, est déterminée comme si le contribuable n'avait pas quitté le Royaume.
	Dans les situations visées à l'article 413/1, § 6, alinéa 6, 1°, le montant de la valeur d'acquisition peut être augmenté du montant ayant servi de base imposable à l'imposition

	effective d'un impôt étranger de même nature que celui visé à l'article 90, alinéa 1 ^{er} , 9°.
	§ 4. Par dérogation au paragraphe 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1 ^{er} , 9°, sur des actifs financiers acquis avant le 1 ^{er} janvier 2026 s'entendent de la différence positive entre le prix reçu, en espèces, en titres ou sous toute autre forme, en rémunération des actifs financiers cédés, et la valeur de ces actifs financiers au 31 décembre 2025, dans le chef du contribuable ou de son prédécesseur en droit.
	Pour l'application de l'alinéa 1 ^{er} , et sous réserve du paragraphe 3, la valeur des actifs financiers au 31 décembre 2025 est fixée:
	1° pour les actifs financiers cotés sur un marché réglementé ou sur tout autre marché ouvert régulièrement actif, au dernier cours de clôture de l'année 2025;
	2° pour les actifs financiers non cotés sur un marché réglementé ou sur tout autre marché ouvert régulièrement actif, à la valeur la plus élevée des valeurs suivantes:
	a) la valeur appliquée à une cession à titre onéreux des mêmes actifs financiers entre des parties totalement indépendantes, ou à l'occasion d'une augmentation de capital ou de la constitution d'une société, qui a eu lieu entre le 1 ^{er} janvier 2025 et le 31 décembre 2025 inclus;
	b) la valeur résultant de l'application d'une formule d'évaluation établie dans un contrat ou dans une offre contractuelle d'option de vente portant sur ces actifs financiers en vigueur le 1 ^{er} janvier 2026;
	c) en ce qui concerne les actions et les instruments assimilés à des actions, les fonds propres augmentés d'un montant égal à quatre fois l'EBITDA, visé à l'article 275 ⁹ , § 2, alinéa 3, du dernier exercice clôturé avant le 1 ^{er} janvier 2026.

	Par dérogation à l'alinéa 2, 2°, c), ou pour les actifs financiers à l'égard desquels les méthodes visées à l'alinéa 2 ne peuvent trouver à s'appliquer, le contribuable peut déterminer leur valeur comme étant égale à leur valeur au 31 décembre 2025, telle que déterminée au plus tard le 31 décembre 2027 par un réviseur d'entreprises ou un expert-comptable certifié, à condition qu'aucun des deux ne soit le professionnel habituel.
	Pour les cessions réalisées jusqu'au 31 décembre 2030 sur des actifs financiers acquis avant le 1er janvier 2026, par dérogation à l'alinéa 1er, la plus-value peut s'entendre, à la demande du contribuable, de la différence positive entre le prix reçu, en espèces, en titres ou sous toute autre forme, en rémunération des actifs financiers cédés, et la valeur d'acquisition de ces actifs financiers telle qu'elle est démontrée par le contribuable. Dans ce cas, par dérogation au paragraphe 1er, alinéa 4, le calcul de la plus-value se fait en tenant compte de la valeur d'acquisition moyenne par actif financier détenu par le contribuable ou son prédécesseur en droit avant le 31 décembre 2025.
	§ 5. Les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, a), b) ou c), sont diminuées des moins-values réalisées par le même contribuable au cours de la même période imposable dans la même catégorie d'actifs financiers visée à l'article 90, alinéa 1er, 9°, a), b) ou c).
	La moins-value est la différence négative entre le prix ou la valeur reçu, en espèces, en titres ou sous toute autre forme, en rémunération des actifs financiers cédés et la valeur d'acquisition pour autant que la valeur d'acquisition soit démontrée par le contribuable sur base de tous les moyens de preuve admis par le droit commun, sauf le serment.
	Pour les actifs financiers acquis avant le 1er janvier 2026, la moins-value s'entend de la différence négative entre le prix ou la valeur reçu en espèces, en titres ou sous toute autre forme et la valeur de ces actifs financiers au 31 décembre 2025.

Art. 102/1 (nouveau)

	§ 1er. Les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, sur des actifs financiers visés à l'article 92, § 1er, b), s'entendent de la différence positive entre les capitaux et les valeurs de rachat liquidés et l'ensemble des primes versées dans la mesure où le capital ou la valeur de rachat qui correspond aux primes n'a pas été racheté.
	Lorsque les montants visés au présent paragraphe sont libellés en monnaie étrangère, ils sont convertis en euro au cours du change au moment du versement des primes et de la liquidation des capitaux et valeurs de rachat.
	Lorsque le montant des primes versées visé à l'alinéa 1er n'est pas déterminé sur la base de données probantes, la plus-value imposable correspond aux capitaux et valeurs de rachat liquidés visés à l'alinéa 1er.
	§ 2. En cas de transfert par le contribuable de son domicile ou du siège de sa fortune en Belgique, les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, sur les actifs financiers relevant du champ d'application de l'article 92, § 1er, b), sont, par dérogation au paragraphe 1er, prises en considération à concurrence de la différence positive entre, d'une part, les capitaux ou les valeurs de rachat attribués et, d'autre part, la valeur des actifs financiers telle que déterminée à l'alinéa 2, augmentée du total des primes versées à partir de ce jour, dans la mesure où le capital ou la valeur de rachat qui correspond à ces primes n'a pas déjà été racheté.
	Par dérogation au paragraphe 1er, alinéa 1er, la valeur des actifs financiers visés à l'article 92, § 1er, b), est égale à la réserve d'inventaire telle que définie par des dispositions de droit étranger similaires à l'annexe 2, point 28, de l'arrêté royal du 14 novembre 2003 relatif à l'activité d'assurance sur la vie au premier jour d'assujettissement du contribuable à l'impôt des personnes physiques en cas de transfert en Belgique par ce dernier de sa résidence ou du siège de sa fortune
	§ 3. En cas de transfert du domicile ou du siège de fortune à l'étranger tel que visé à l'article 92,

	§ 2, 2°, les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, sur les actifs financiers relevant du champ d'application de l'article 92, § 1er, b), sont, par dérogation au paragraphe 1er, prises en considération à concurrence de la différence positive entre, d'une part, la valeur des actifs financiers telle que déterminée à l'alinéa 2 et le total des primes versées au moment du transfert du domicile ou du siège de fortune à l'étranger, et, d'autre part, dans la mesure où le capital ou la valeur de rachat qui correspond à ces primes n'a pas déjà été racheté.
	Pour l'application de l'alinéa 1er, la valeur des actifs financiers visés à l'article 92, § 1er, b), est égale à la réserve d'inventaire telle que définie à l'annexe 2, point 28, de l'arrêté royal du 14 novembre 2003 relatif à l'activité d'assurance-vie ou à des dispositions similaires de droit étranger, au moment du transfert du domicile ou du siège de fortune à l'étranger.
	Dans les situations visées à l'article 413/1, § 6, alinéa 6, 1°, le montant des primes versées tel que visé au paragraphe 1er, alinéa 1er, au moment de l'opération visée à l'article 92, § 2, 2°, est déterminé comme si le contribuable n'avait pas quitté le Royaume.
	Dans les situations visées à l'article 413/1, § 6, alinéa 6, 1°, le montant de la valeur d'acquisition peut être augmenté du montant ayant servi de base imposable à l'imposition effective d'un impôt étranger de même nature que celui visé à l'article 90, alinéa 1er, 9°.
	§ 4. Par dérogation au paragraphe 1er, alinéa 1er, les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, sur des actifs financiers visés à l'article 92, § 1er, b), conclus avant le 1er janvier 2026, s'entendent de la différence positive entre les capitaux et les valeurs de rachat liquidés et la valeur de ces actifs financiers au 31 décembre 2025. Cette valeur est augmentée des primes versées à partir du 1er janvier 2026 dans la mesure où le capital ou la valeur de rachat qui correspond aux primes n'a pas encore été racheté.
	Pour l'application de l'alinéa 1er, la valeur des actifs financiers au 31 décembre 2025 est déterminée sur base de la réserve d'inventaire

	telle que définie à l'annexe 2, point 28, de l'arrêté royal du 14 novembre 2003 relatif à l'activité d'assurance sur la vie ou des dispositions similaires de droit étranger, au 31 décembre 2025, dans la mesure où le capital ou la valeur de rachat qui correspond aux primes versées jusqu'au 31 décembre 2025 n'a pas déjà été racheté après le 31 décembre 2025.
	Pour les cessions réalisées jusqu'au 31 décembre 2030 sur des actifs financiers visés à l'article 92, § 1 ^{er} , b), conclus avant le 1 ^{er} janvier 2026, la valeur de ces actifs financiers au 31 décembre 2025 peut s'entendre, à la demande du contribuable, comme le total des primes versées jusqu'au 31 décembre 2025 tel que démontré par le contribuable, dans la mesure où le capital ou la valeur de rachat qui correspond aux primes n'a pas déjà été racheté.
	§ 5. Les moins-values sur des actifs financiers visés à l'article 92, § 1 ^{er} , b), s'entendent de la différence négative entre les capitaux et les valeurs de rachat liquidés et la valeur d'acquisition dans la mesure où cette valeur d'acquisition est démontrée par le contribuable sur base de tous les moyens de preuve admis par le droit commun, sauf le serment. Par valeur d'acquisition, on entend l'ensemble des primes versées dans la mesure où le capital ou la valeur de rachat qui correspond aux primes n'est pas encore racheté.
	Pour les actifs financiers visés à l'article 92, § 1 ^{er} , b), conclus avant le 1 ^{er} janvier 2026, la valeur d'acquisition s'entend, par dérogation à l'alinéa 1 ^{er} , de la réserve d'inventaire telle que définie à l'annexe 2, point 28, de l'arrêté royal du 14 novembre 2003 relatif à l'activité d'assurance sur la vie ou des dispositions similaires de droit étranger, au 31 décembre 2025, dans la mesure où le capital ou la valeur de rachat constitué par les primes versées jusqu'au 31 décembre 2025 n'a pas encore été racheté après le 31 décembre 2025. La réserve d'inventaire est augmentée des primes versées à partir du 1 ^{er} janvier 2026 dans la mesure où le capital ou la valeur de rachat qui correspond aux primes n'a pas encore été rachetée.

Art. 129/1, alinéa 1er

Lorsque la période imposable ne correspond pas à une année civile complète pour une cause autre que le décès, les montants visés aux articles 21, alinéa 1er, 5°, 10° et 14°, 37, alinéa 2, deuxième tiret, 38, § 1er, alinéa 1er, 9°, c, 14°, a, et 29°, 51, 86, alinéa 1er, 87, alinéa 2, 88, alinéa 1er, et 126, § 2, alinéa 1er, 4°, après application de l'article 178, ainsi que les nombres d'heures visés à l'article 38, § 1er, alinéa 1er, 30°, sont réduits en proportion de la durée de la période imposable exprimée en mois par rapport à 12 mois.

Lorsque la période imposable ne correspond pas à une année civile complète pour une cause autre que le décès, les montants visés aux articles 21, alinéa 1er, 5°, 10° et 14°, 37, alinéa 2, deuxième tiret, 38, § 1er, alinéa 1er, 9°, c, 14°, a, et 29°, 51, 86, alinéa 1er, 87, alinéa 2, 88, alinéa 1er, **96/2, alinéa 1er, 1° à 3°, et 126, § 2, alinéa 1er, 4°**, après application de l'article 178, ainsi que les nombres d'heures visés à l'article 38, § 1er, alinéa 1er, 30°, sont réduits en proportion de la durée de la période imposable exprimée en mois par rapport à 12 mois.

Art. 171

Par dérogation aux articles 130 à 145 et 146 à 156, sont imposables distinctement, sauf si l'impôt ainsi calculé, majoré de l'impôt État afférent aux autres revenus, est supérieur à l'impôt calculé conformément aux articles précités et afférent aux revenus visés aux articles 17, § 1er, 1° à 3° et 6°, 92 et 90, alinéa 1er, 6° et 9°, et aux plus-values sur valeurs et titres mobiliers imposables sur base de l'article 90, alinéa 1er, 1°, majoré de l'impôt État afférent à l'ensemble des autres revenus imposables:

Par dérogation aux articles 130 à 145 et 146 à 156, sont imposables distinctement, sauf si l'impôt ainsi calculé, majoré de l'impôt État afférent aux autres revenus, est supérieur à l'impôt calculé conformément aux articles précités et afférent aux revenus visés aux articles 17, § 1er, 1° à 3° et 6°, 92 et 90, alinéa 1er, 6° et 9°, et aux plus-values sur valeurs et titres mobiliers imposables sur base de l'article 90, alinéa 1er, 1°, majoré de l'impôt État afférent à l'ensemble des autres revenus imposables:

1° au taux de 33 p.c.:

1° au taux de 33 p.c.:

a) les revenus divers visés à l'article 90, alinéa 1er, 1°, 9°, premier tiret, et 12°;

a) les revenus divers visés à l'article 90, alinéa 1er, 1°, **9°, a)**, et 12°;

(...)

(...)

2° au taux de 10 p.c.:

2° au taux de 10 p.c.:

(...)

(...)

e) (...)

e) **les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c);**

f) (...)

f) **la tranche excédant 10.000.000 euros des plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b);**

(...)

(...)

4° au taux de 16,5 p.c.:

4° au taux de 16,5 p.c.:

(...)

(...)

e) les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, deuxième tiret, et 10°;

e) les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, (...) 10°;

(...)	(...)
	l) par dérogation aux 2°, f), 9°, 10° et 11°, les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b), réalisées sur des actions ou parts d'une société résidente à l'occasion de la cession à une personne morale visée à l'article 227, 2° ou 3°, dont le principal établissement ou le siège de direction ou d'administration n'est pas situé dans un État membre de l'Espace économique européen.
(...)	(...)
	9° au taux de 1,25 p.c., la tranche jusqu'à 2.500.000 euros des plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b);
	10° au taux de 2,5 p.c., la tranche comprise entre 2.500.000 et 5.000.000 euros des plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b);
	11° au taux de 5 p.c., la tranche comprise entre 5.000.000 et 10.000.000 euros des plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b).

Art. 178

§ 1 ^{er} . Les montants exprimés en euro dans le présent titre et dans les dispositions législatives particulières relatives à la matière, sont, en ce qui concerne les limites et tranches de revenus, exonérations, réductions, déductions et leurs limites ou limitations, adaptés annuellement et simultanément à l'indice des prix à la consommation du Royaume sans préjudice toutefois de l'application des dispositions du § 3.	§ 1 ^{er} . Les montants exprimés en euro dans le présent titre et dans les dispositions législatives particulières relatives à la matière, sont, en ce qui concerne les limites et tranches de revenus, exonérations, réductions, déductions et leurs limites ou limitations, adaptés annuellement et simultanément à l'indice des prix à la consommation du Royaume sans préjudice toutefois de l'application des dispositions du § 3.
§ 2. L'adaptation est réalisée à l'aide du coefficient qui est obtenu en divisant la moyenne des indices des prix de l'année qui précède celle des revenus par la moyenne des indices des prix de l'année 1988.	§ 2. L'adaptation est réalisée à l'aide du coefficient qui est obtenu en divisant la moyenne des indices des prix de l'année qui précède celle des revenus par la moyenne des indices des prix de l'année 1988.
Pour le calcul du coefficient, on arrondit de la manière suivante:	Pour le calcul du coefficient, on arrondit de la manière suivante:
1° la moyenne des indices est arrondie au centième supérieur ou inférieur d'un point selon que le chiffre des millièmes d'un point atteint ou non 5;	1° la moyenne des indices est arrondie au centième supérieur ou inférieur d'un point selon que le chiffre des millièmes d'un point atteint ou non 5;

2° le coefficient est arrondi au dix millième supérieur ou inférieur selon que le chiffre des cent millièmes atteint ou non 5.	2° le coefficient est arrondi au dix millième supérieur ou inférieur selon que le chiffre des cent millièmes atteint ou non 5.
Après application du coefficient, les montants sont, à l'exception de ceux mentionnés aux articles 21, alinéa 1 ^{er} , 14°, 66bis, alinéa 3, 145 ³⁵ , alinéa 6, du montant de l'indemnité kilométrique visé à l'article 38, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 14°, a, et des montants des réductions visés à l'article 147, arrondis au multiple de 10 euros supérieur ou inférieur selon que le chiffre des unités atteint ou non 5. Le montant de l'indemnité kilométrique mentionné à l'articles 38, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 14°, a, le montant mentionné à l'article 66bis, alinéa 3, 145 ³⁵ , alinéa 6, et les montants des réductions visés à l'article 147 sont arrondis au cent supérieur ou inférieur selon que le chiffre des millièmes atteint ou non 5. Le montant visé à l'article 145 ³⁵ , alinéa 6, est arrondi au multiple de 10 cents supérieur ou inférieur, selon que le chiffre des centimes atteint 5 ou non. Le montant visé à l'article 21, alinéa 1 ^{er} , 14°, est arrondi à l'euro supérieur ou inférieur, selon que le chiffre des centimes atteint ou non 50.	Après application du coefficient, les montants sont, à l'exception de ceux mentionnés aux articles 21, alinéa 1 ^{er} , 14°, 66bis, alinéa 3, 145 ³⁵ , alinéa 6, du montant de l'indemnité kilométrique visé à l'article 38, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 14°, a, et des montants des réductions visés à l'article 147, arrondis au multiple de 10 euros supérieur ou inférieur selon que le chiffre des unités atteint ou non 5. Le montant de l'indemnité kilométrique mentionné à l'articles 38, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 14°, a, le montant mentionné à l'article 66bis, alinéa 3, 145 ³⁵ , alinéa 6, et les montants des réductions visés à l'article 147 sont arrondis au cent supérieur ou inférieur selon que le chiffre des millièmes atteint ou non 5. Le montant visé à l'article 145 ³⁵ , alinéa 6, est arrondi au multiple de 10 cents supérieur ou inférieur, selon que le chiffre des centimes atteint 5 ou non. Le montant visé à l'article 21, alinéa 1 ^{er} , 14°, est arrondi à l'euro supérieur ou inférieur, selon que le chiffre des centimes atteint ou non 50.
§ 3. Par dérogation au § 2, alinéa 1 ^{er} , sauf en ce qui concerne les montants visés aux articles 131 à 133, 134, §§ 3 et 4, et 141 à 143, l'adaptation est réalisée:	§ 3. Par dérogation au § 2, alinéa 1 ^{er} , sauf en ce qui concerne les montants visés aux articles 131 à 133, 134, §§ 3 et 4, et 141 à 143, l'adaptation est réalisée:
1° pour les exercices d'imposition 1994 à 1999, au moyen du coefficient qui est obtenu en divisant la moyenne des indices des prix de l'année 1991 par la moyenne des indices des prix de l'année 1988;	1° pour les exercices d'imposition 1994 à 1999, au moyen du coefficient qui est obtenu en divisant la moyenne des indices des prix de l'année 1991 par la moyenne des indices des prix de l'année 1988;
2° pour les exercices d'imposition 2000 et suivants, au moyen du coefficient qui est obtenu en divisant la moyenne des indices des prix de l'année qui précède celle des revenus par la moyenne des indices des prix de l'année 1988 multipliée par le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 1997 et 1991.	2° pour les exercices d'imposition 2000 et suivants, au moyen du coefficient qui est obtenu en divisant la moyenne des indices des prix de l'année qui précède celle des revenus par la moyenne des indices des prix de l'année 1988 multipliée par le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 1997 et 1991.
Par dérogation à l'alinéa 1 ^{er} , 2°, l'adaptation est réalisée en ce qui concerne les montants visés aux articles 21, 145 ⁶ à 145 ⁸ , 145 ²⁸ , 145 ³² , 145 ³³ , 145 ³⁴ , alinéa 5, 145 ⁴⁸ , et 145 ⁴⁹ :	Par dérogation à l'alinéa 1 ^{er} , 2°, l'adaptation est réalisée en ce qui concerne les montants visés aux articles 21, 96/2, alinéa 1er, 2° et 3°, et alinéa 3 , 145 ⁶ à 145 ⁸ , 145 ²⁸ , 145 ³² , 145 ³³ , 145 ³⁴ , alinéa 5, 145 ⁴⁸ , et 145 ⁴⁹ :

1° pour les exercices d'imposition 2015 à 2018, au moyen du coefficient qui est obtenu en divisant la moyenne des indices des prix de l'année 2012 par la moyenne des indices des prix de l'année 1988 multipliée par le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 1997 et 1991;	1° pour les exercices d'imposition 2015 à 2018, au moyen du coefficient qui est obtenu en divisant la moyenne des indices des prix de l'année 2012 par la moyenne des indices des prix de l'année 1988 multipliée par le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 1997 et 1991;
2° pour les exercices d'imposition 2019 et 2020 au moyen du coefficient qui est obtenu en divisant la moyenne des indices des prix de l'année qui précède celle des revenus par la moyenne des indices des prix de l'année 1988 multipliée par le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 1997 et 1991 et par le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 2016 et 2012;	2° pour les exercices d'imposition 2019 et 2020 au moyen du coefficient qui est obtenu en divisant la moyenne des indices des prix de l'année qui précède celle des revenus par la moyenne des indices des prix de l'année 1988 multipliée par le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 1997 et 1991 et par le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 2016 et 2012;
3° pour les exercices d'imposition 2021 à 2024 au moyen du coefficient qui est obtenu en divisant la moyenne des indices des prix de l'année 2018 par la moyenne des indices des prix de l'année 1988 multipliée par le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 1997 et 1991 et par le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 2016 et 2012;	3° pour les exercices d'imposition 2021 à 2024 au moyen du coefficient qui est obtenu en divisant la moyenne des indices des prix de l'année 2018 par la moyenne des indices des prix de l'année 1988 multipliée par le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 1997 et 1991 et par le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 2016 et 2012;
4° pour les exercices d'imposition 2025 à 2030 au moyen du coefficient qui est obtenu en divisant la moyenne des indices des prix de l'année 2023 par la moyenne des indices des prix de l'année 1988 multipliée par successivement le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 1997 et 1991, le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 2016 et 2012 et le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 2022 et 2018;	4° pour les exercices d'imposition 2025 à 2030 au moyen du coefficient qui est obtenu en divisant la moyenne des indices des prix de l'année 2023 par la moyenne des indices des prix de l'année 1988 multipliée par successivement le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 1997 et 1991, le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 2016 et 2012 et le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 2022 et 2018;
5° pour les exercices d'imposition 2031 et suivants au moyen du coefficient qui est obtenu en divisant la moyenne des indices des prix de l'année qui précède celle des revenus par la moyenne des indices des prix de l'année 1988 multipliée par successivement le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 1997 et 1991, le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 2016 et 2012, le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 2022 et 2018 et le rapport entre les	5° pour les exercices d'imposition 2031 et suivants au moyen du coefficient qui est obtenu en divisant la moyenne des indices des prix de l'année qui précède celle des revenus par la moyenne des indices des prix de l'année 1988 multipliée par successivement le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 1997 et 1991, le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 2016 et 2012, le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 2022 et 2018 et le rapport entre les

moyennes des indices des prix des années 2028 et 2023.	moyennes des indices des prix des années 2028 et 2023.
Par dérogation à l'alinéa 1 ^{er} , 2°, l'adaptation en ce qui concerne le montant visé à l'article 38, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 9, c, est réalisée à partir de l'exercice d'imposition 2026 au moyen du coefficient qui est obtenu en divisant la moyenne des indices des prix de l'année qui précède celle des revenus par la moyenne des indices des prix de l'année 1988 multipliée par le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 1997 et 1991 et le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 2024 et 2023.	Par dérogation à l'alinéa 1 ^{er} , 2°, l'adaptation en ce qui concerne le montant visé à l'article 38, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 9, c, est réalisée à partir de l'exercice d'imposition 2026 au moyen du coefficient qui est obtenu en divisant la moyenne des indices des prix de l'année qui précède celle des revenus par la moyenne des indices des prix de l'année 1988 multipliée par le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 1997 et 1991 et le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 2024 et 2023.
Par dérogation à l'alinéa 1 ^{er} , 2°, l'adaptation est réalisée en ce qui concerne les montants visés aux articles 147, 151 à 152 et 154:	Par dérogation à l'alinéa 1 ^{er} , 2°, l'adaptation est réalisée en ce qui concerne les montants visés aux articles 147, 151 à 152 et 154:
1° pour les exercices d'imposition 2015 à 2018 au moyen du coefficient qui est obtenu en divisant la moyenne des indices des prix de l'année 2012 par la moyenne des indices des prix de l'année 1988 multipliée par le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 1997 et 1991;	1° pour les exercices d'imposition 2015 à 2018 au moyen du coefficient qui est obtenu en divisant la moyenne des indices des prix de l'année 2012 par la moyenne des indices des prix de l'année 1988 multipliée par le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 1997 et 1991;
2° pour les exercices d'imposition 2019 et suivants au moyen du coefficient qui est obtenu en divisant la moyenne des indices des prix de l'année qui précède celle des revenus par la moyenne des indices des prix de l'année 1988 multipliée par le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 1997 et 1991 et par le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 2016 et 2012.	2° pour les exercices d'imposition 2019 et suivants au moyen du coefficient qui est obtenu en divisant la moyenne des indices des prix de l'année qui précède celle des revenus par la moyenne des indices des prix de l'année 1988 multipliée par le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 1997 et 1991 et par le rapport entre les moyennes des indices des prix des années 2016 et 2012.
Par dérogation à l'alinéa 2, 3°, les montants mentionnés à l'article 145 ⁸ , § 1 ^{er} , alinéas 2 et 3, sont adaptés pour l'exercice d'imposition 2021 à l'indice des prix à la consommation du Royaume conformément à l'alinéa 4, 2°. Les montants ainsi indexés s'appliquent également pour les exercices d'imposition 2022 à 2024.	Par dérogation à l'alinéa 2, 3°, les montants mentionnés à l'article 145 ⁸ , § 1 ^{er} , alinéas 2 et 3, sont adaptés pour l'exercice d'imposition 2021 à l'indice des prix à la consommation du Royaume conformément à l'alinéa 4, 2°. Les montants ainsi indexés s'appliquent également pour les exercices d'imposition 2022 à 2024.
Par dérogation à l'alinéa 2, 4°, les montants visés à l'article 145 ⁸ , § 1 ^{er} , alinéas 2 et 3, sont adaptés pour l'exercice d'imposition 2026 à l'indice des prix à la consommation du Royaume en tenant compte de la moyenne des indices des prix de l'année 2024 au lieu de l'année 2023. Les	Par dérogation à l'alinéa 2, 4°, les montants visés à l'article 145 ⁸ , § 1 ^{er} , alinéas 2 et 3, sont adaptés pour l'exercice d'imposition 2026 à l'indice des prix à la consommation du Royaume en tenant compte de la moyenne des indices des prix de l'année 2024 au lieu de l'année 2023. Les

montants ainsi indexés s'appliquent également pour les exercices d'imposition 2027 à 2030.	montants ainsi indexés s'appliquent également pour les exercices d'imposition 2027 à 2030.
§ 4. Par dérogation au § 2, alinéa 1 ^{er} , les montants repris à l'article 38, § 4, sont rattachés à l'indice santé du mois de décembre 2021. Les montants sont adaptés au 1 ^{er} janvier de chaque année conformément à la formule suivante: le montant de base est multiplié par l'indice santé du mois de septembre de l'année précédant celle durant laquelle le nouveau montant sera applicable et divisé par l'indice santé du mois de décembre 2021.	§ 4. Par dérogation au § 2, alinéa 1 ^{er} , les montants repris à l'article 38, § 4, sont rattachés à l'indice santé du mois de décembre 2021. Les montants sont adaptés au 1 ^{er} janvier de chaque année conformément à la formule suivante: le montant de base est multiplié par l'indice santé du mois de septembre de l'année précédant celle durant laquelle le nouveau montant sera applicable et divisé par l'indice santé du mois de décembre 2021.
Au plus tard dans le courant du mois de décembre de chaque année, les montants applicables pour l'année civile suivante sont publiés au <i>Moniteur Belge</i> . Le Service public fédéral Finances reprend également cette information sur son site Internet.	Au plus tard dans le courant du mois de décembre de chaque année, les montants applicables pour l'année civile suivante sont publiés au <i>Moniteur Belge</i> . Le Service public fédéral Finances reprend également cette information sur son site Internet.
§ 5. Par dérogation au paragraphe 1 ^{er} , les montants suivants ne sont pas indexés:	§ 5. Par dérogation au paragraphe 1 ^{er} , les montants suivants ne sont pas indexés:
1° les montants visés à l'article 38/1;	1° les montants visés à l'article 38/1;
2° le montant visé à l'article 53, 14°;	2° le montant visé à l'article 53, 14°;
2°/1 le montant visé à l'article 57, alinéa 4;	2°/1 le montant visé à l'article 57, alinéa 4;
3° les montants du salaire journalier ou horaire brut visés à l'article 67ter, §1 ^{er} ;	3° les montants du salaire journalier ou horaire brut visés à l'article 67ter, §1 ^{er} ;
3°/1 les montants visés aux articles 134, § 3, alinéa 2, et 145, alinéa 2;	3°/1 les montants visés aux articles 134, § 3, alinéa 2, et 145, alinéa 2;
	3°/2 les montants visés aux articles 96/2, alinéa 1er, 1°, 171, 2°, f), et 171, 9° à 11°.
§ 6. Par dérogation au § 2, alinéa 1 ^{er} , le montant repris à l'article 38, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 24°, est rattaché à l'indice de santé du mois de novembre 2012, 119,95. Ce montant est adapté le 1 ^{er} janvier de chaque année conformément à la formule suivante: le montant de base est multiplié par l'indice de santé du mois de novembre de l'année précédant celle durant laquelle le nouveau montant sera applicable et divisé par l'indice santé du mois de novembre 2012. Le montant ainsi obtenu est arrondi à l'euro supérieur.	§ 6. Par dérogation au § 2, alinéa 1 ^{er} , le montant repris à l'article 38, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 24°, est rattaché à l'indice de santé du mois de novembre 2012, 119,95. Ce montant est adapté le 1 ^{er} janvier de chaque année conformément à la formule suivante: le montant de base est multiplié par l'indice de santé du mois de novembre de l'année précédant celle durant laquelle le nouveau montant sera applicable et divisé par l'indice santé du mois de novembre 2012. Le montant ainsi obtenu est arrondi à l'euro supérieur.

§ 7. L'application du présent article ne peut pas donner lieu à un montant inférieur à celui de l'année précédente, à l'exception des dispositions visées aux paragraphes 4 et 6.	§ 7. L'application du présent article ne peut pas donner lieu à un montant inférieur à celui de l'année précédente, à l'exception des dispositions visées aux paragraphes 4 et 6.
---	---

Art. 184

Le capital libéré est le capital dans la mesure où celui-ci est formé par des apports réellement libérés en numéraire ou en nature, autres qu'en industrie, et où il n'a fait l'objet d'aucun remboursement ou réduction.	Le capital libéré est le capital dans la mesure où celui-ci est formé par des apports réellement libérés en numéraire ou en nature, autres qu'en industrie, et où il n'a fait l'objet d'aucun remboursement ou réduction.
Dans la mesure où elles ne sont pas visées par l'alinéa 1 ^{er} , les primes d'émission et autres sommes souscrites par des apports réellement libérés en numéraire ou en nature, autres qu'en industrie, à l'occasion de l'émission d'actions ou parts ou de parts bénéficiaires sont assimilées au capital libéré à la condition d'être portées et maintenues à un ou plusieurs comptes distincts dans les capitaux propres au passif du bilan.	Dans la mesure où elles ne sont pas visées par l'alinéa 1 ^{er} , les primes d'émission et autres sommes souscrites par des apports réellement libérés en numéraire ou en nature, autres qu'en industrie, à l'occasion de l'émission d'actions ou parts ou de parts bénéficiaires sont assimilées au capital libéré à la condition d'être portées et maintenues à un ou plusieurs comptes distincts dans les capitaux propres au passif du bilan.
Dans les associations, fondations, sociétés et autres organismes possédant la personnalité juridique qui poursuivent un but désintéressé, les alinéas 1 ^{er} et 2 s'appliquent uniquement à la partie des apports qui peuvent être légalement repris par l'apporteur ou ses ayants droit.	Dans les associations, fondations, sociétés et autres organismes possédant la personnalité juridique qui poursuivent un but désintéressé, les alinéas 1 ^{er} et 2 s'appliquent uniquement à la partie des apports qui peuvent être légalement repris par l'apporteur ou ses ayants droit.
Dans l'éventualité d'un apport d'actions ou parts pour lequel les plus-values, soit, sont exonérées en vertu de l'article 45, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 2°, et ne tombent pas sous l'exonération des plus-values sur actions ou parts prévue à l'article 192, soit, ne sont pas imposables conformément à l'article 90, alinéa 1 ^{er} , 9°, premier tiret, ou à l'article 228, § 2, 9°, h, le capital libéré à l'occasion de l'échange de nouvelles actions ou parts émises par la société bénéficiaire de l'apport est égal à la valeur d'acquisition des actions ou parts apportées dans le chef de l'apporteur. A défaut de pouvoir établir celle-ci, le capital libéré est censé correspondre à la valeur du capital libéré représenté par les actions ou parts apportées, dans le capital libéré total de la société dont elles sont représentatives. Pour le reste, cet apport est considéré comme une réserve taxée.	Dans l'éventualité d'un apport d'actions ou parts pour lequel les plus-values, soit, sont exonérées en vertu de l'article 45, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 2°, et ne tombent pas sous l'exonération des plus-values sur actions ou parts prévue à l'article 192, soit, sont exonérées conformément à l'article 96/2, alinéa 1er, 4°, ou à l'article 228, § 2, 9°, h, le capital libéré à l'occasion de l'échange de nouvelles actions ou parts émises par la société bénéficiaire de l'apport est égal à la valeur d'acquisition des actions ou parts apportées dans le chef de l'apporteur. A défaut de pouvoir établir celle-ci, le capital libéré est censé correspondre à la valeur du capital libéré représenté par les actions ou parts apportées, dans le capital libéré total de la société dont elles sont représentatives. Pour le reste, cet apport est considéré comme une réserve taxée.

Art. 222

Les personnes morales visées aux articles 180, 1 ^{er} , et 220, 3 ^o , sont également imposables à raison:	Les personnes morales visées aux articles 180, 1 ^{er} , et 220, 3 ^o , sont également imposables à raison:
(...)	(...)
5 ^o de plus-values réalisées sur des participations importantes, à l'occasion d'une cession à titre onéreux visée à l'article 90, alinéa 1 ^{er} , 9 ^o , 2 ^e tiret; le montant imposable de ces plus-values est déterminé conformément à l'article 102;	Abrogé
6 ^o des plus-values réalisées sur des immeubles bâtis situés en Belgique ou sur des droits réels relatifs à de tels immeubles, à l'occasion d'une cession à titre onéreux visée à l'article 90 alinéa 1 ^{er} , 10 ^o ; le montant imposable de ces plus-values est déterminé conformément aux articles 101, §§ 2 et 3, et 103, § 3.	6 ^o des plus-values réalisées sur des immeubles bâtis situés en Belgique ou sur des droits réels relatifs à de tels immeubles, à l'occasion d'une cession à titre onéreux visée à l'article 90 alinéa 1 ^{er} , 10 ^o ; le montant imposable de ces plus-values est déterminé conformément aux articles 101, §§ 2 et 3, et 103, § 3.
Art. 222/1 (nouveau)	
	Les personnes morales ou les associations visées à l'article 220, 3° ou 4°, à l'exception des personnes morales visées à l'article 145³³, § 1er, sont également imposables au titre des plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°. Le montant imposable est déterminé conformément à l'article 102 et compte tenu des exonérations visées à l'article 96/2, alinéa 1er, 1° à 4°, 6° et 7°.
	Est assimilé à une cession à titre onéreux visée à l'article 90, alinéa 1er, 9°, le transfert à l'étranger du siège de direction ou d'administration.
Art. 225	
L'impôt qui se rapporte à des revenus visés à l'article 221 est égal aux précomptes immobilier et mobilier.	L'impôt qui se rapporte à des revenus visés à l'article 221 est égal aux précomptes immobilier et mobilier.
L'impôt est calculé:	L'impôt est calculé:
1 ^o au taux de 20 p.c. sur les revenus visés à l'article 222, 1 ^o à 3 ^o ;	1 ^o au taux de 20 p.c. sur les revenus visés à l'article 222, 1 ^o à 3 ^o ;
2 ^o au taux de 33 p.c. ou de 16,5 p.c. suivant la distinction prévue à l'article 171, 1 ^o , b, et 4 ^o , d, sur les plus-values visées à l'article 222, 4 ^o ;	2 ^o au taux de 33 p.c. ou de 16,5 p.c. suivant la distinction prévue à l'article 171, 1 ^o , b, et 4 ^o , d, sur les plus-values visées à l'article 222, 4 ^o ;

3° au taux de 16,5 p.c. sur les plus-values visées à l'article 222, 5° et 6°;	3° au taux de 16,5 p.c. sur les plus-values visées à l'article 222, (...) 6°;
4° au taux de 100 p.c. sur les dépenses et les avantages de toute nature, non justifiés visés à l'article 223, alinéa 1 ^{er} , 1°, et les revenus visés à l'article 17, § 1 ^{er} , 3°, en ce qui concerne les droits d'auteur et les droits voisins, et 5° 22, et sur les avantages financiers ou de toute nature visés à l'article 223, alinéa 1 ^{er} , 3°, sauf si on peut établir que le bénéficiaire de ces frais, ces avantages de toute nature, ces revenus visés à l'article 17, § 1 ^{er} , 3°, en ce qui concerne les droits d'auteur et les droits voisins, et 5°, et ces avantages financiers est une personne morale, auxquels cas cette cotisation est égale à 50 p.c.;	4° au taux de 100 p.c. sur les dépenses et les avantages de toute nature, non justifiés visés à l'article 223, alinéa 1 ^{er} , 1°, et les revenus visés à l'article 17, § 1 ^{er} , 3°, en ce qui concerne les droits d'auteur et les droits voisins, et 5° 22, et sur les avantages financiers ou de toute nature visés à l'article 223, alinéa 1 ^{er} , 3°, sauf si on peut établir que le bénéficiaire de ces frais, ces avantages de toute nature, ces revenus visés à l'article 17, § 1 ^{er} , 3°, en ce qui concerne les droits d'auteur et les droits voisins, et 5°, et ces avantages financiers est une personne morale, auxquels cas cette cotisation est égale à 50 p.c.;
5° au taux visé à l'article 215, alinéa 1 ^{er} , sur les cotisations, primes, pensions, rentes et allocations visées à l'article 223, alinéa 1 ^{er} , 2°, sur les avantages financiers ou de toute nature visés à l'article 223, alinéa 1 ^{er} , 3°, les commissions, courtages, ristournes commerciales ou autres, vacations ou honoraires occasionnels ou non, gratifications, rétributions ou avantages de toute nature visés à l'article 223, alinéa 1 ^{er} , 8°, et sur les montants visés à l'article 223, alinéa 1 ^{er} , 4° et 5°;	5° au taux visé à l'article 215, alinéa 1 ^{er} , sur les cotisations, primes, pensions, rentes et allocations visées à l'article 223, alinéa 1 ^{er} , 2°, sur les avantages financiers ou de toute nature visés à l'article 223, alinéa 1 ^{er} , 3°, les commissions, courtages, ristournes commerciales ou autres, vacations ou honoraires occasionnels ou non, gratifications, rétributions ou avantages de toute nature visés à l'article 223, alinéa 1 ^{er} , 8°, et sur les montants visés à l'article 223, alinéa 1 ^{er} , 4° et 5°;
6° au taux de 25 p.c. sur les dividendes visés à l'article 224.	6° au taux de 25 p.c. sur les dividendes visés à l'article 224.
	7° au taux visé à l'article 171, 1°, a), sur les plus-values visées à l'article 222/1, réalisées conformément à l'article 90, alinéa 1er, 9°, a);
	8° aux taux visés à l'article 171, 2°, f), 9°, 10° et 11°, sur les plus-values visées à l'article 222/1, réalisées conformément à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b);
	9° au taux visé à l'article 171, 4°, l), sur les plus-values visées à l'article 222/1, réalisées conformément à l'article 90, alinéa 1er, 9°, b), sur des actions ou parts d'une société résidente à l'occasion de la cession à une personne morale visée à l'article 227, 2° ou 3°, dont le principal établissement ou le siège de direction ou d'administration n'est pas situé dans un État membre de l'Espace économique européen;

	10° au taux visé à l'article 171, 2°, e), sur les plus-values visées à l'article 222/1, réalisées conformément à l'article 90, alinéa 1 ^{er} , 9°, c).
Art. 228	
§ 1. L'impôt est perçu sur les revenus produits ou recueillis en Belgique et qui sont imposables.	§ 1. L'impôt est perçu sur les revenus produits ou recueillis en Belgique et qui sont imposables.
§ 2. Sont compris dans les revenus visés au § 1 ^{er} :	§ 2. Sont compris dans les revenus visés au § 1 ^{er} :
(...)	(...)
9° les revenus divers visés à l'article 90, alinéa 1 ^{er} , 1° à 12°, dans le cas où il s'agit:	9° les revenus divers visés à l'article 90, alinéa 1 ^{er} , 1° à 12°, dans le cas où il s'agit:
(...)	(...)
h) de plus-values réalisées sur des actions ou parts représentatives de droits sociaux dans des sociétés résidentes, sauf dans la mesure où ces plus-values ne sont pas imposables en vertu de l'article 95;	Abrogé
(...)	(...)
Art. 232	
En ce qui concerne les contribuables visés à l'article 227, 1°, l'impôt est établi:	En ce qui concerne les contribuables visés à l'article 227, 1°, l'impôt est établi:
1° sur l'ensemble de leurs revenus de biens immobiliers sis en Belgique quand ces contribuables tirent des revenus de la location d'immeubles ou de la constitution ou de la cession d'un droit d'emphytéose ou de superficie ou de droits immobiliers similaires;	1° sur l'ensemble de leurs revenus de biens immobiliers sis en Belgique quand ces contribuables tirent des revenus de la location d'immeubles ou de la constitution ou de la cession d'un droit d'emphytéose ou de superficie ou de droits immobiliers similaires;
2° sur l'ensemble de leurs revenus de biens immobiliers sis en Belgique, de leurs revenus professionnels visés à l'article 228, § 1 ^{er} , de leurs revenus visés à l'article 228, § 2, 9°, a/1 et des plus-values visées à l'article 228, § 2, 9°, h, quand ces contribuables:	2° sur l'ensemble de leurs revenus de biens immobiliers sis en Belgique, de leurs revenus professionnels visés à l'article 228, § 1 ^{er} , et de leurs revenus visés à l'article 228, § 2, 9°, a/1 , quand ces contribuables:
a) disposent ou sont censés disposer d'un ou de plusieurs établissements belges;	a) disposent ou sont censés disposer d'un ou de plusieurs établissements belges;
b) produisent ou recueillent en Belgique des revenus visés à l'article 228, § 2, 3°, a et e, 4°, 5°, 6°, 7°, 7°bis et 9°, a/1 et h;	b) produisent ou recueillent en Belgique des revenus visés à l'article 228, § 2, 3°, a et e, 4°, 5°, 6°, 7°, 7°bis et 9°, a/1 (...);

c) exercent personnellement en Belgique une activité de sportif, durant plus de 30 jours, calculée par période de 12 mois successifs et par débiteur de revenus visés à l'article 228, § 2, 8°.	c) exercent personnellement en Belgique une activité de sportif, durant plus de 30 jours, calculée par période de 12 mois successifs et par débiteur de revenus visés à l'article 228, § 2, 8°.
(...)	(...)

Art. 261

Sont redevables du précompte mobilier:	Sont redevables du précompte mobilier:
(...)	(...)
	5° les intermédiaires établis en Belgique qui interviennent à quelque titre que ce soit dans les opérations visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c), au bénéfice des habitants du Royaume, qui se rapportent aux actifs financiers visés à l'article 92, § 1er, a) et b), et à l'exclusion des opérations visées à l'article 92, § 2, 2°, et à l'exclusion de l'application des exonérations visées à l'article 96/2, alinéa 1er, 2° et 3°, et sans tenir compte de la valeur d'acquisition supérieure visée aux articles 102, § 4, alinéa 4 et 102/1, § 4, alinéa 3, ni des moins-values visées aux articles 102, § 5 et 102/1, § 5, à moins:
	a) qu'il leur soit justifié que la retenue du précompte a été effectuée par un précédent intermédiaire;
	b) qu'ils établissent que ces revenus sont payés à un établissement de crédit, une société de bourse ou un organisme de compensation ou de liquidation agréé établi en Belgique;
	c) qu'ils aient la qualité d'établissement de crédit, de société de bourse ou d'organisme de compensation ou de liquidation agréé établi en Belgique, qui paie des revenus à une entreprise établie à l'étranger visée à l'alinéa 4.
(...)	(...)
Les entreprises établies à l'étranger visées à l'alinéa 1 ^{er} , 2°, c), sont:	Les entreprises établies à l'étranger visées à l'alinéa 1er, 2°, c) et 5°, c), sont:
(...).	

Art. 262

§ 1. Le précompte mobilier est dû par les contribuables assujettis à l'impôt des personnes morales qui recueillent des revenus de capitaux et de biens mobiliers et des revenus visés à l'article 90, alinéa 1 ^{er} , 6° et 11°, qui ont été, soit attribués ou mis en paiement, s'il s'agit de revenus d'origine belge, soit encaissés ou recueillis en Belgique, s'il s'agit de revenus d'origine étrangère:	§ 1. Le précompte mobilier est dû par les contribuables assujettis à l'impôt des personnes morales qui recueillent des revenus de capitaux et de biens mobiliers et des revenus visés à l'article 90, alinéa 1er, 6°, 9° et 11° , qui ont été, soit attribués ou mis en paiement, s'il s'agit de revenus d'origine belge, soit encaissés ou recueillis en Belgique, s'il s'agit de revenus d'origine étrangère:
- sans aucune retenue ni versement de précompte et ce conformément aux dispositions légales et réglementaires en vigueur;	- sans aucune retenue ni versement de précompte et ce conformément aux dispositions légales et réglementaires en vigueur;
- et dans la mesure où, conformément aux dispositions légales et réglementaires en vigueur, un précompte mobilier est dû.	- et dans la mesure où, conformément aux dispositions légales et réglementaires en vigueur, un précompte mobilier est dû.
§ 2. Par dérogation à l'article 261, le précompte mobilier est dû par les bénéficiaires des revenus en ce qui concerne:	§ 2. Par dérogation à l'article 261, le précompte mobilier est dû par les bénéficiaires des revenus en ce qui concerne:
1° dans la mesure où, conformément aux dispositions légales et réglementaires en vigueur, un précompte mobilier est dû, les revenus de capitaux et de biens mobiliers et les revenus visés à l'article 90, 6° et 11°, d'origine étrangère que des contribuables assujettis à l'impôt des personnes morales, ont encaissés ou recueillis à l'étranger sans intervention d'un intermédiaire établi en Belgique;	1° dans la mesure où, conformément aux dispositions légales et réglementaires en vigueur, un précompte mobilier est dû, les revenus de capitaux et de biens mobiliers et les revenus visés à l'article 90, alinéa 1er, 6°, 9° et 11° , d'origine étrangère que des contribuables assujettis à l'impôt des personnes morales, ont encaissés ou recueillis à l'étranger sans intervention d'un intermédiaire établi en Belgique;
2° les revenus de la location de biens mobiliers qui proviennent de la location de meubles garnissant des habitations, chambres ou appartements meublés, les revenus de la sous-location, de la cession de bail et de la concession du droit d'usage visés à l'article 90, 5°, et les produits de la location du droit de chasse, de pêche et de tenderie, lorsque ces revenus sont recueillis par des personnes morales visées à l'article 220 ou par des non-résidents;	2° les revenus de la location de biens mobiliers qui proviennent de la location de meubles garnissant des habitations, chambres ou appartements meublés, les revenus de la sous-location, de la cession de bail et de la concession du droit d'usage visés à l'article 90, 5°, et les produits de la location du droit de chasse, de pêche et de tenderie, lorsque ces revenus sont recueillis par des personnes morales visées à l'article 220 ou par des non-résidents;
3° les revenus de capitaux et biens mobiliers, les lots afférents aux titres d'emprunts et les revenus visés à l'article 90, alinéa 1 ^{er} , 11°, pour lesquels le précompte a été remboursé indûment au bénéficiaire des revenus ou qui ont été recueillis abusivement en exemption de précompte, soit sur la base d'une attestation inexacte, soit sur des comptes d'épargne	3° les revenus de capitaux et biens mobiliers, les lots afférents aux titres d'emprunts et les revenus visés à l'article 90, alinéa 1er, 9° et 11° , pour lesquels le précompte a été remboursé indûment au bénéficiaire des revenus ou qui ont été recueillis abusivement en exemption de précompte, soit sur la base d'une attestation inexacte, soit sur des comptes d'épargne

collectifs ou individuels ne satisfaisant pas aux conditions fixées à l'article 21, alinéa 1 ^{er} , 8°;	collectifs ou individuels ne satisfaisant pas aux conditions fixées à l'article 21, alinéa 1 ^{er} , 8°;
(...)	(...)
	7° les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°.

Art. 265

Le précompte mobilier n'est pas dû non plus sur les revenus alloués ou attribués:	Le précompte mobilier n'est pas dû non plus sur les revenus alloués ou attribués:
(...)	(...)
4° par un fonds commun de placement à ses participants dans la mesure où ces revenus proviennent de revenus visés aux articles 18, 19, 19bis et 19quater, et pour autant que la société de gestion d'organismes de placement collectif ait satisfait à l'obligation de l'article 321bis.	4° par un fonds commun de placement à ses participants dans la mesure où ces revenus proviennent de revenus visés aux articles 18, 19, 19bis, 19quater et 90, alinéa 1er, 9° et pour autant que la société de gestion d'organismes de placement collectif ait satisfait à l'obligation de l'article 321bis.
(...).	(...).

Art. 265/1 (nouveau)

	Le précompte mobilier n'est pas dû sur les revenus visés à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c), pour lesquels le contribuable, avec tous les autres titulaires du compte, ou l'ayant droit de l'actif financier visé à l'article 92, § 1er, b), a clairement exprimé son choix au redevable concerné visé à l'article 261, alinéa 1er, 5°, de ne pas soumettre son revenu sur ce compte ou contrat à la perception du précompte mobilier.
	Le choix reste applicable jusqu'à ce qu'il soit révoqué par au moins un titulaire ou par l'ayant droit. Une révocation ne peut intervenir qu'une seule fois par période imposable et ne produit ses effets qu'à partir de la période imposable suivante.
	Le redevable visé à l'article 261, alinéa 1er, 5°, informe l'administration du choix exprimé par le contribuable de ne pas faire retenir le précompte mobilier, ainsi que tous les revenus sur lesquels porte ce choix.
	Les informations visées à l'alinéa 3 concernent les éléments suivants:

	1° les plus-values visées à l'article 90, alinéa 1 ^{er} , 9°;
	2° les données d'identification du contribuable, visées à l'article 307, § 2/2, alinéa 2, a).
	Dans le seul but de respecter les obligations du présent article, les personnes visées à l'alinéa 2 ont l'autorisation d'utiliser le numéro d'identification du Registre national des personnes physiques ou du registre d'attente pour identifier le contribuable qui fait le choix de ne pas soumettre ses revenus visés à l'article 90, alinéa 1 ^{er} , 9°, c), à la retenue du précompte mobilier.
	Le Roi détermine la manière dont le choix du contribuable mentionné à l'alinéa 1 ^{er} est exprimé ainsi que les informations qui doivent être transmises à l'administration par le redevable visé à l'article 261, alinéa 1 ^{er} , 5°.

Art. 267

L'attribution ou la mise en paiement des revenus, en espèces ou en nature, entraîne l'exigibilité du précompte mobilier.	L'attribution ou la mise en paiement des revenus, en espèces ou en nature, entraîne l'exigibilité du précompte mobilier.
(...)	(...)
Les revenus pour lesquels le précompte mobilier est dû par le bénéficiaire en vertu de l'article 262, § 1 ^{er} et § 2, 1° à 4°, sont censés attribués ou mis en paiement le dernier jour de la période imposable au cours de laquelle ils sont recueillis par les bénéficiaires.	Les revenus pour lesquels le précompte mobilier est dû par le bénéficiaire en vertu de l'article 262, § 1 ^{er} et § 2, 1° à 4° et 7°, sont censés attribués ou mis en paiement le dernier jour de la période imposable au cours de laquelle ils sont recueillis par les bénéficiaires.
Est également considérée comme attribution, l'acquisition de revenus résultant de l'aliénation d'actions ou de parts de sociétés d'investissement étrangères dans les conditions prévues à l'article 19, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 4°.	Est également considérée comme attribution, l'acquisition de revenus résultant de l'aliénation d'actions ou de parts de sociétés d'investissement étrangères dans les conditions prévues à l'article 19, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 4°.
	Est également considérée comme attribution, l'acquisition de revenus visés à l'article 90, alinéa 1 ^{er} , 9°, c), résultant de la cession à titre onéreux d'actifs financiers visés à l'article 92, § 1 ^{er} , a) et b).

Art. 269, § 1er

§ 1 ^{er} . Le taux du précompte mobilier est fixé:	§ 1 ^{er} . Le taux du précompte mobilier est fixé:
---	---

1° à 30 % pour les revenus de capitaux et biens mobiliers, autres que ceux visés aux 2° à 4° et 8° ainsi que pour les revenus divers visés à l'article 90, alinéa 1 ^{er} , 5° à 7°;	1° à 30 % pour les revenus de capitaux et biens mobiliers, autres que ceux visés aux 2° à 5° et 8° , ainsi que pour les revenus divers visés à l'article 90, alinéa 1 ^{er} , 5° à 7°;
(...)	(...)
5° (...)	5° à 10 p.c., pour les revenus divers visés à l'article 90, alinéa 1er, 9°, c;

Art. 307

§ 1 ^{er} . La déclaration est faite sur une formule dont le modèle est fixé par le Roi et qui est délivrée par le service désigné par le Roi.	§ 1 ^{er} . La déclaration est faite sur une formule dont le modèle est fixé par le Roi et qui est délivrée par le service désigné par le Roi.
§ 1 ^{er} /1. La déclaration annuelle à l'impôt des personnes physiques doit comporter les mentions:	§ 1 ^{er} /1. La déclaration annuelle à l'impôt des personnes physiques doit comporter les mentions:
(...)	(...)
Au plus tard en même temps que l'introduction de la déclaration qui comporte les mentions de l'existence de comptes étrangers visés à l'alinéa 1 ^{er} , a, les numéros de ces comptes, la dénomination de l'établissement de banque, de change, de crédit ou d'épargne et le ou les pays où ces comptes ont été ouverts doivent être communiqués au point de contact central visé à l'article 322, § 3, sauf si cette communication a déjà été effectuée dans un exercice d'imposition précédent. Le Roi détermine les modalités de cette communication et le délai de conservation des données concernées. La formule de déclaration à l'impôt des personnes physiques contient les rubriques nécessaires pour mentionner l'existence de comptes étrangers et pour confirmer que les numéros de ces comptes ont été communiqués au point de contact précité.	Au plus tard en même temps que l'introduction de la déclaration qui comporte les mentions de l'existence de comptes étrangers visés à l'alinéa 1 ^{er} , a, les numéros de ces comptes, la dénomination de l'établissement de banque, de change, de crédit ou d'épargne et le ou les pays où ces comptes ont été ouverts doivent être communiqués au point de contact central visé à l'article 322, § 3, sauf si cette communication a déjà été effectuée dans un exercice d'imposition précédent. Le Roi détermine les modalités de cette communication et le délai de conservation des données concernées. La formule de déclaration à l'impôt des personnes physiques contient les rubriques nécessaires pour mentionner l'existence de comptes étrangers et pour confirmer que les numéros de ces comptes ont été communiqués au point de contact précité.
Lorsqu'un habitant du Royaume souhaite l'application de l'article 21, alinéa 1 ^{er} , 14°, pour des dividendes pour lesquels un précompte mobilier a été retenu en application de l'article 261, il demande l'imputation et, le cas échéant, le remboursement de ce précompte mobilier dans sa déclaration à l'impôt des personnes physiques pour la période imposable au cours de laquelle ces dividendes ont été attribués ou mis en paiement. Cette demande est appuyée par	Lorsqu'un habitant du Royaume souhaite l'application de l'article 21, alinéa 1 ^{er} , 14°, pour des dividendes pour lesquels un précompte mobilier a été retenu en application de l'article 261, il demande l'imputation et, le cas échéant, le remboursement de ce précompte mobilier dans sa déclaration à l'impôt des personnes physiques pour la période imposable au cours de laquelle ces dividendes ont été attribués ou mis en paiement. Cette demande est appuyée par

des pièces justificatives qui sont tenues à la disposition de l'administration.	des pièces justificatives qui sont tenues à la disposition de l'administration.
	Lorsqu'un habitant du Royaume souhaite l'application de l'article 96/2, alinéa 1er, 2° ou 3°, ou la valeur d'acquisition supérieure visée aux articles 102, § 4, alinéa 4, et 102/1, § 4, alinéa 3 ou des moins-values visées aux articles 102, § 5 et 102/1, § 5, pour des plus-values pour lesquelles un précompte mobilier a été retenu en application de l'article 261, il demande l'imputation et, le cas échéant, le remboursement de ce précompte mobilier dans sa déclaration à l'impôt des personnes physiques pour la période imposable au cours de laquelle ces plus-values ont été réalisées. Cette demande est appuyée par des pièces justificatives qui sont tenues à la disposition de l'administration.
Le Roi détermine la manière d'apporter la preuve visée à l'alinéa 3.	Le Roi détermine la manière d'apporter les preuves visées aux alinéas 3 et 4.
(...).	(...).

Art. 313, alinéa 1er

Les contribuables assujettis à l'impôt des personnes physiques ne sont pas tenus de mentionner dans leur déclaration annuelle audit impôt, les revenus des capitaux et biens mobiliers ni les revenus divers visés à l'article 90, alinéa 1 ^{er} , 6°, et 11°, pour lesquels un précompte mobilier a été réellement retenu ou pour lesquels un précompte mobilier fictif est imputable en vertu de dispositions légales ou réglementaires, ni ceux qui sont exonérés de précompte mobilier en vertu de dispositions légales ou réglementaires, sauf s'il s'agit:	Les contribuables assujettis à l'impôt des personnes physiques ne sont pas tenus de mentionner dans leur déclaration annuelle audit impôt, les revenus des capitaux et biens mobiliers ni les revenus divers visés à l'article 90, alinéa 1er, 6°, 9° et 11°, pour lesquels un précompte mobilier a été réellement retenu ou pour lesquels un précompte mobilier fictif est imputable en vertu de dispositions légales ou réglementaires, ni ceux qui sont exonérés de précompte mobilier en vertu de dispositions légales ou réglementaires, à l'exception de l'exemption prévue à l'article 265/1, sauf s'il s'agit:
(...)	(...)
	7° des plus-values visées à l'article 90, alinéa 1er, 9°, réalisées sur des actifs financiers visés à l'article 92, § 1er, c) et d).

Art. 326bis (nouveau)

	§ 1er. Toute personne qui conçoit, propose, met en place, rend disponible pour mise en œuvre
--	--

	ou gère la mise en œuvre d'une opération visée à l'article 90, alinéa 1 ^{er} , 9°, a) ou b), est tenue de communiquer, au plus tard le dernier jour de février de l'année suivant l'année de l'exécution de l'opération visée à l'article 90, alinéa 1 ^{er} , 9°, a) ou b), les informations visées au paragraphe 3 de la présente disposition dont elle a connaissance, dont elle a la possession ou qu'elle contrôle.
	§ 2. La personne visée au paragraphe 1 ^{er} doit remplir au moins l'une des conditions supplémentaires suivantes pour que l'obligation visée au paragraphe 1 ^{er} s'applique:
	1° être résidente fiscal de Belgique;
	2° disposer d'un établissement stable en Belgique par l'intermédiaire duquel les services liés aux opérations visées au paragraphe 1 ^{er} sont fournis;
	3° être constituée en Belgique ou régie par le droit belge;
	4° être inscrite auprès d'une organisation professionnelle en lien avec la fourniture de services juridiques, fiscaux ou de conseil en Belgique;
	§ 3. Les informations visées au paragraphe 1 ^{er} concernent les éléments suivants:
	1° le prix obtenu en espèces, en titres ou sous toute autre forme pour les actifs financiers transférés;
	2° les données d'identification, visées à l'article 307, § 2/2, alinéa 2, a) et b), des acheteurs et des vendeurs.
	Dans le seul but de respecter les obligations du présent article, les personnes visées au paragraphe 1 ^{er} ont l'autorisation d'utiliser le numéro d'identification du Registre national des personnes physiques ou du registre d'attente pour identifier le contribuable pour qui elles proposent, mettent en place, rendent disponible pour mise en œuvre ou gèrent la mise en œuvre d'une opération visée à l'article 90, alinéa 1 ^{er} , 9°, a) ou b).

	§ 4. Lorsque plusieurs personnes visées au paragraphe 1er sont impliquées dans la même opération, toutes les personnes impliquées doivent fournir les informations relatives à cette opération.
	Une personne est libérée de l'obligation de fournir des informations si elle peut apporter la preuve écrite qu'une autre personne a déjà fourni les informations visées au paragraphe 3.
	Lorsqu'une personne visée au paragraphe 1er, qui n'est pas avocat, est tenue au secret professionnel, elle est obligée d'informer les autres personnes concernées visées au paragraphe 1er, par écrit et de manière motivée, qu'elle n'est pas en mesure de remplir l'obligation de divulgation, de sorte que cette obligation de divulgation incombe automatiquement aux autres personnes concernées.
	§ 5. Le Roi détermine la forme sous laquelle les personnes visées au paragraphe 1er doivent se conformer à l'obligation contenue dans la présente disposition.

Art. 413/1

§ 1er. Le choix entre le paiement immédiat et le paiement étalé, visé au paragraphe 2, s'applique uniquement à la quotité restant due de l'impôt sur les revenus établie sur base des revenus suivants::	§ 1er. Le choix entre le paiement immédiat et le paiement étalé, visé au paragraphe 2, s'applique uniquement à la quotité restant due de l'impôt sur les revenus établie sur base des revenus suivants::
(...)	(...)
§ 5. Le conseiller général de l'administration en charge de la perception et du recouvrement des impôts sur les revenus peut, à tout moment, par décision motivée, et ce sur base du risque réel de non-recouvrement, assortir le choix du paiement étalé visé au paragraphe 2, 2°, d'une garantie réelle ou d'une caution personnelle.	§ 5. Le conseiller général de l'administration en charge de la perception et du recouvrement des impôts sur les revenus peut, à tout moment, par décision motivée, et ce sur base du risque réel de non-recouvrement, assortir le choix du paiement étalé visé au paragraphe 2, 2°, d'une garantie réelle ou d'une caution personnelle.
Dans le mois de la notification de la décision visée à l'alinéa 1er, le redevable peut introduire un recours devant le juge des saisies du lieu du bureau du receveur chargé du recouvrement de tout ou partie de la quotité restant due pour laquelle la garantie est exigée.	Dans le mois de la notification de la décision visée à l'alinéa 1er, le redevable peut introduire un recours devant le juge des saisies du lieu du bureau du receveur chargé du recouvrement de tout ou partie de la quotité restant due pour laquelle la garantie est exigée.

La procédure est poursuivie selon les formes du référé.	La procédure est poursuivie selon les formes du référé.
	§ 6 . Un report de paiement est accordé sur la quotité restant due de l'impôt sur les revenus se rapportant aux plus-values réalisées dans les cas visés aux articles 92, § 2, 2° et 222/1, alinéa 2, lorsque le contribuable a transféré son domicile, le siège de sa fortune ou son siège de direction ou d'administration vers un autre État membre de l'Union européenne, un autre État membre de l'Espace économique européen, ou un État avec lequel la Belgique a conclu une convention préventive de la double imposition prévoyant un échange d'informations et l'assistance mutuelle en matière de recouvrement.
	Le report de paiement visé à l'alinéa 1 ^{er} cesse lorsque:
	- les actifs financiers sont transférés à titre onéreux ou font l'objet d'une convention constitutive de sûreté réelle portant sur des instruments financiers, ou;
	- le contribuable a sa résidence fiscale en dehors d'un État membre de l'Union européenne, d'un État membre de l'Espace économique européen ou d'un État avec lequel la Belgique a conclu une convention préventive de la double imposition prévoyant l'échange d'informations et l'assistance mutuelle en matière de recouvrement et que la condition énoncée à l'alinéa 3 n'est pas remplie.
	Dans les cas visés à l'article 92, § 2, 2°, et à l'article 222/1, alinéa 2, un report de paiement peut être accordé à la demande du contribuable à celui dont le domicile, le siège de fortune ou le siège de direction ou d'administration a été transféré dans un État autre que celui visé à l'alinéa 1er, si le contribuable constitue une garantie suffisante pour le paiement de la somme due.
	Le report de paiement accordé tel que visé à l'alinéa 3 cesse lorsque les actifs financiers sont transférés à titre onéreux ou font l'objet d'une

	convention constitutive de sûreté réelle portant sur des instruments financier.
	Le maintien du report de paiement, visé aux alinéas 1 ^{er} et 3, est subordonné chaque année à la condition que le contribuable fournisse une attestation confirmant qu'il ne satisfait pas aux conditions prévues respectivement à l'alinéa 2 ou 4.
	L'obligation de paiement pour laquelle le report de paiement a été accordé conformément aux alinéas 1 ^{er} et 3 cesse:
	1° soit lorsque le contribuable rétablit son domicile, le siège de sa fortune ou son siège de direction ou d'administration en Belgique endéans les 24 mois;
	2° soit après l'expiration d'une période de 24 mois après avoir transféré son domicile, le siège de sa fortune ou son siège de direction ou d'administration en dehors de la Belgique.
	Lorsque la situation visée à l'alinéa 2, premier tiret, se produit, le report de paiement cesse à concurrence de la quotité restant due de l'impôt sur le revenu se rapportant aux actifs financiers transférés à titre onéreux ou qui font l'objet d'une convention constitutive de sûreté réelle portant sur des instruments financiers. Lorsque la situation visée à l'alinéa 2, deuxième tiret, se produit, le report de paiement cesse entièrement.
	Le Roi détermine les éléments que doit contenir l'attestation visée à l'alinéa 5, ainsi que le délai endéans lequel le contribuable doit transmettre cette attestation à l'administration.

Art. 466

La taxe communale additionnelle à l'impôt des personnes physiques et la taxe d'agglomération additionnelle à l'impôt des personnes physiques sont calculées sur l'impôt total.	La taxe communale additionnelle à l'impôt des personnes physiques et la taxe d'agglomération additionnelle à l'impôt des personnes physiques sont calculées sur l'impôt total.
Toutefois, le montant déterminé conformément à l'alinéa 1 ^{er} est diminué de la quotité d'impôt afférente aux revenus mobiliers visés à l'article 17, § 1 ^{er} , 1° et 2°, qui n'ont pas de caractère	Toutefois, le montant déterminé conformément à l'alinéa 1 ^{er} est diminué de la quotité d'impôt afférente aux revenus mobiliers visés à l'article 17, § 1 ^{er} , 1° et 2°, qui n'ont pas de caractère

professionnel, ainsi que de la quotité d'impôt afférente aux revenus mobiliers visés à l'article 17, § 1er, 6°.

professionnel, ainsi que de la quotité d'impôt afférente aux revenus mobiliers visés à l'article 17, § 1er, 6°, **et de la quotité d'impôt afférente aux revenus divers visés à l'article 90, alinéa 1er, 9°.**

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 66/2025 van 20 augustus 2025

Betreft: Advies m.b.t. een voorontwerp van wet tot invoering van een belasting op meerwaarden op financiële activa. (CO-A-2025-122)

Originele versie

De Autorisatie- en Adviesdienst van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna: de Autoriteit);

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, met name op artikelen 23 en 26 (hierna: WOG);

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna: AVG);

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna: WVG);

Gelet op de adviesaanvraag van de heer Jan Jambon, Minister van Financiën (hierna: de aanvrager), ontvangen op 31 juli 2025;

Brengt op 20 augustus 2025 het volgende advies uit:

I. Voorwerp en context van de adviesaanvraag

1. Op 31 juli 2025 verzocht de aanvrager het advies van de Autoriteit met betrekking tot de artikelen X22 en X26 van het voorontwerp van wet *tot invoering van een belasting op meerwaarden op financiële activa* (hierna: het ontwerp).

Enkel adviezen met betrekking tot ontwerpen en voorstellen met rang van wet, die uitgaan van de federale overheid, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie worden zowel in het Nederlands als in het Frans door de Autoriteit gepubliceerd. De 'Originele versie' is de versie die gevalideerd werd.

2. Het regeerakkoord¹ voorziet in de invoering van een algemene meerwaardebelasting op de realisatie van meerwaarden op financiële activa. Deze maatregel wordt gekaderd binnen de sanering van de overheidsfinanciën, waarvan een deel van meerwaarden gerealiseerd op beleggingen in financiële activa moet komen.
3. Tot nu toe wordt enkel in de specifieke gevallen van artikel 90, eerste lid, 9°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (hierna: WIB 92) een inkomstenbelasting geheven op meerwaarden op aandelen. Daarnaast is een belasting als divers inkomen onder artikel 90, eerste lid, 1°, WIB 92 op andere dan de in het huidige artikel 90, eerste lid, 9°, WIB 92 bedoelde meerwaarden op financiële activa mogelijk wanneer de gerealiseerde meerwaarde het resultaat vormt van speculatie of een abnormaal beheer van het privévermogen van de belastingplichtige. Via het onderhavige ontwerp is het de wens van de aanvrager om de belastingheffing op financiële activa uit te breiden zodat het naar de toekomst toe mogelijk wordt om de belastingdruk op arbeid te verlagen zonder een onevenwicht in de overheidsfinanciën te veroorzaken.
4. Wat de algemene beginselen betreft kan samenvattend worden opgemerkt dat de meerwaardebelasting van toepassing is in de personenbelasting en dat de bedoelde meerwaarden deze zijn die gerealiseerd werden buiten enige beroepsactiviteit. De nieuwe regeling is eveneens van toepassing in de rechtspersonenbelasting, zonder dat het specifieke stelsel van de vennootschapsbelasting evenwel wordt gewijzigd. Betreffende het toepassingsgebied *ratione materiae* preciseert de aanvrager dat het regime toepassing vindt op de meerwaarden die gerealiseerd worden naar aanleiding van de overdracht onder bezwarende titel van financiële activa. Het begrip "financiële activa" dient ruim geïnterpreteerd te worden en omvat naast financiële instrumenten ook bepaalde verzekeringscontracten, crypto-activa en valuta (met dien verstande dat er tevens bepaalde vrijstellingen worden voorzien). De nieuwe regeling is van toepassing op de meerwaarden die worden gerealiseerd vanaf 1 januari 2026. Aangezien de historische meerwaarden worden vrijgesteld, worden de meerwaarden gerealiseerd op financiële activa die voor 1 januari 2026 zijn verworven, berekend op basis van de waarde van deze activa op 31 december 2025, behoudens wanneer de aanschaffingswaarde hoger is dan de waarde op de bovengenoemde datum. In dat geval, voor zover deze wordt bewezen door de belastingplichtige, wordt de aanschaffingswaarde weerhouden tot 31 december 2030.
5. Voor het overige volgt uit de Memorie van toelichting dat er bijzondere maatregelen worden opgenomen voor de interne meerwaarden die worden gerealiseerd door verkoop, evenals voor de inkoop van eigen aandelen. Ook wordt een "exit"-stelsel ingevoerd om te vermijden dat de meerwaardebelasting ontweken wordt door een wijziging van woonplaats van de

¹ Regeerakkoord, Kamer van volksvertegenwoordigers, nr. 56-0020/001, p. 17, te raadplegen via: <https://www.lachambre.be/FLWB/PDF/56/0020/56K0020002.pdf>.

belastingplichtige. Dit laat toe om te latente meerwaarde te belasten die bestaat op het moment dat de belastingplichtige België verlaat.

6. De belastbare basis van de meerwaardebelasting is gelijk aan het positieve verschil tussen de voor de overgedragen financiële activa ontvangen prijs en de aanschaffingswaarde van die financiële activa. Daarbij wordt enkel het gedeelte van de meerwaarde op het financieel actief dat werd verwezenlijk tijdens de periode waarin de belastingplichtige rijksinwoner was in rekening genomen. De meerwaarde die het voorwerp vormt van de meerwaardebelasting kan worden verminderd met de eventuele minderwaarden op financiële activa die onder het toepassingsgebied van de meerwaardebelasting vallen. Dit is enkel mogelijk wanneer de minderwaarde werd gerealiseerd door dezelfde belastingplichtige in de loop van hetzelfde belastbare tijdperk binnen dezelfde categorie belastbare financiële activa.
7. Wat tot slot de aanslagvoet betreft, voorziet het stelsel van de meerwaardebelasting in een algemeen en een bijzonder regime, in functie van de participatiegraad van de belastingplichtige. Ook wordt in een uitzonderingsregime voor interne meerwaarden voorzien. Het algemene regime voorziet in een aanslagvoet van 10 pct. van de gerealiseerde meerwaarde, na vrijstelling van een eerste jaarlijkse schijf van 10.000 euro (geïndexeerd bedrag voor aanslagjaar 2027), die onder bepaalde voorwaarden opgebouwd kan worden tot 15.000 euro over 5 jaar. Het bijzonder regime geldt wanneer een belastingplichtige minstens 20 pct. bezit van de rechten in de vennootschap waarvan de aandelen worden overgedragen. In toepassing van dit regime wordt, na een jaarlijkse vrijstelling van een eerste schijf van meerwaarden ter hoogte van 1.000.000 euro (maximumbedrag over een periode van vijf jaar), een progressieve schaal toegepast, gaande van 1,25 pct. tot 10 pct.
8. Kennis genomen hebbende van de algemene beginselen van de meerwaardebelasting, stelt de Autoriteit vast dat de ter advies voorgelegde artikelen betrekking hebben op de invoering van een kennisgevingsverplichting in hoofde van de schuldenaren zoals bedoeld in het ontworpen artikel 261, eerste lid, 5°, WIB 92² in het geval de rijksinwoner, samen met alle andere titularissen van effectenrekening, uitdrukkelijk aan deze schuldenaar heeft meegedeeld dat hij zijn inkomsten niet aan de inhouding van de roerende voorheffing wenst te onderwerpen (artikel X22 van het ontwerp), en de rapporteringsverplichting in hoofde van de persoon die een verrichting zoals

² Zie artikel X20 van het ontwerp dat bepaalt: "5° door de in België gevestigde tussenpersonen zoals bedoeld in 2° van deze bepaling die op enige wijze tussen beide komen bij de in artikel 90, eerste lid, 9°, c), bedoelde verrichtingen ten bate van rijksinwoners die betrekking hebben op de in artikel 92, §1, a) en b) vermelde activa en met uitsluiting van de in artikel 92, §2 bedoelde gelijkgestelde verrichtingen en met uitsluiting van de toepassing van de in artikel 96/2, 2° en 3° bedoelde schijven en zonder rekening te houden met de hogere aanschaffingswaarde bedoeld in artikel 102, §4 in fine of de minderwaarden bedoeld in artikel 102, §5."

bedoeld in het ontworpen artikel 90, eerste lid, 9°, a) of b), WIB 92³ bedenkt, aanbiedt, opzet, beschikbaar maakt voor implementatie of de implementatie ervan beheert (artikel X26 van het ontwerp).

9. Deze kennisgevings-/ rapporteringsverplichtingen hebben als doel de juiste vaststelling en inning van de belasting te verzekeren aangezien in de bovenstaande situaties de transacties niet (langer) onderworpen zijn aan een wettelijke bronheffing.

ii. **Onderzoek ten gronde**

ii.1 Voorafgaande opmerkingen en rechtsgrond

10. Volledigheidshalve brengt de Autoriteit in herinnering dat overeenkomstig artikel 1 AVG, gelezen in het licht van overweging 14 AVG, de door de AVG geboden bescherming betrekking heeft op natuurlijke personen en zich aldus niet uitstrekt tot de verwerking van gegevens over rechtspersonen en, meer concreet, als rechtspersonen gevestigde ondernemingen. Zodoende heeft dit advies louter betrekking op de verwerking van gegevens van natuurlijke personen die door de bepalingen van het ontwerp worden gevat, voor zover die verwerkingen aangemerkt moeten worden als een verwerking van persoonsgegevens in de zin van de artikelen 2 en 3 AVG. Dit doet evenwel geen afbreuk aan de bescherming die rechtspersonen desgevallend genieten krachtens de artikelen 7 en 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.
11. Onverminderd het bovenstaande, hoewel de verwerking van gegevens van als rechtspersonen gevestigde ondernemingen buiten het toepassingsgebied van de AVG valt, moet in rekening worden gebracht dat voor de toepassing van het economisch recht ook natuurlijke personen gekwalificeerd kunnen worden als onderneming (in welk geval de AVG wel van toepassing is).
12. Daarnaast, hoewel de Autoriteit akte neemt van het voorwerp van de adviesaanvraag, met name de artikelen X22 en X26 van het ontwerp, wordt zij er niet van weerhouden ook de overige bepalingen van het ontwerp in rekening te brengen wanneer zij niet in overeenstemming blijken met het geldende gegevensbeschermingsrecht. Dit doet evenwel geen afbreuk aan de vaststelling

³ Zie artikel X3 van het ontwerp dat bepaalt: "9° meerwaarden die buiten het uitoefenen van een beroepswerkzaamheid en in het kader van normale verrichtingen van het beheer van een privévermogen, zijn verwezenlijkt naar aanleiding van de overdracht onder bezwarende titel van:

- a) aandelen en winstbewijzen, hoe ook genaamd, door een overdrager die alleen of samen met zijn echtgenoot of zijn afstammelingen, zijn ascendenten, zijn zijverwanten tot en met de tweede graad en die van zijn echtgenoot op de overnemer rechtstreeks of onrechtstreeks controle uitoefent zoals bedoeld in artikel 1:14 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen;
- b) aandelen, hoe ook genaamd, indien de overdrager minstens 20 pct. bezit van de rechten in een vennootschap waarvan de aandelen worden overgedragen, en dit buiten de overdrachten bedoeld in a);
- c) financiële activa, buiten de overdrachten bedoeld in a) en b)."

dat de invoering van een meerwaardebelasting *an sich* niet noodzakelijkerwijze een belangrijke gegevensbeschermingsrechtelijke impact vertegenwoordigt, in die zin dat de ontworpen regelgeving nagenoeg integraal wordt gestoeld op de geldende regelgeving inzake de verwerking van persoonsgegevens die op de belastingadministratie van toepassing is.

13. Tot slot brengt de Autoriteit volledigheidshalve in herinnering dat de verwerking van persoonsgegevens een inmenging vormt in het recht op (eerbiediging van) privéleven (waaronder begrepen het recht op gegevensbescherming), dat is vastgelegd in artikel 8 EVRM en artikel 22 *Grondwet*. Dit recht is echter niet absoluut en kan worden beperkt mits daartoe een voldoende precieze wettelijke bepaling voorhanden is die beantwoordt aan een algemeen maatschappelijk belang en op voorwaarde dat de verwerking evenredig is met het daarmee nagestreefde wettige doelstelling.
14. Krachtens artikel 6.3 AVG, gelezen in samenhang met de voormelde artikelen 8 EVRM en 22 *Grondwet*, is het daarbij vereist dat deze wettelijke norm de essentiële elementen van de met de overheidsinmenging gepaard gaande verwerking vaststelt. Het gaat daarbij om⁴:
 - het (de) precieze en concrete doeleinde(n) van de gegevensverwerkingen;
 - de aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke(n) (tenzij dit duidelijk is);
 - de (categorieën van) verwerkte persoonsgegevens die ter zake dienend en niet overmatig zijn;
 - de categorieën van betrokkenen wiens persoonsgegevens worden verwerkt;
 - de (categorieën van) bestemmelingen van de persoonsgegevens, evenals de omstandigheden waarin en de redenen waarom de gegevens worden verstrekt;
 - de maximale bewaartermijn van de geregistreerde persoonsgegevens;
 - de eventuele beperking van de verplichtingen en/of rechten vermeld in de artikelen 5, 12 tot 22 en 34 AVG.

ii.2 Doeleinde

15. Volgens artikel 5.1.b) AVG kan de verwerking van persoonsgegevens enkel uitgevoerd worden voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden.
16. Ten algemene titel dient in dit verband verwezen te worden naar artikel 3 van de wet van 3 augustus 2012 *houdende bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de Federale Overheidsdienst Financiën in het kader van zijn opdrachten* (hierna: de wet van 3

⁴ Met dien verstande dat de vereiste graad van precisie of de mogelijkheid om bepaalde aspecten nader uit te werken in een uitvoeringsbesluit in belangrijke mate afhangen van de ernst van de inmenging, evenals de aard en de omvang van de voorziene gegevensverwerkingen.

augustus 2012) in samenlezing met het WIB 92, voor wat betreft de vaststelling van de personen- en rechtspersonenbelasting, evenals de aan alle inkomstenbelastingen gemene bepalingen en de regels omtrent de vestiging en inning van de belastingen.

17. In het licht van het bovenstaande en kennisgenomen hebbende van het ontwerp en de Memorie van toelichting bij het ontwerp, hebben de door het ontwerp geviseerde verwerkingen van persoonsgegevens tot doel de invoering van een belasting op de gerealiseerde meerwaarden op financiële activa mogelijk te maken en, meer concreet, de belastingadministratie in staat te stellen de bovengenoemde belasting correct vast te stellen en te innen.
18. De vaststelling dat het daarbij over een nieuwe belasting gaat heeft in beginsel geen invloed op het doeleinde van de gegevensverwerkingen die worden gesteld door de FOD Financiën in de uitvoering van haar wettelijke opdrachten, *in casu* de vaststelling en inning van de personen- en rechtspersonenbelasting.
19. Specifiek met betrekking tot de ter advies voorgelegde ontwerpartikelen kunnen secundaire verwerkingsdoeleinden worden afgeleid:
 - artikel X22 van het ontwerp, dat een artikel 265/1 invoegt in het WIB 92, voorziet in een kennisgevingverplichting in hoofde van de tussenpersonen (allerhande financiële instellingen), met als oogmerk de belastingadministratie op de hoogte te brengen van het feit dat een bepaalde belastingplichtige gebruik maakt van de opt-out mogelijkheid zoals voorzien in artikel 261, eerste lid, 5°, WIB 92⁵. Dit heeft als voordeel voor de belastingplichtige dat er geen prefinanciering door de inhouding van roerende voorheffing meer zal plaatsvinden met betrekking tot de gerealiseerde meerwaarden op zijn (effecten)rekeningen. Het is aan de belastingplichtige om al zijn financiële instellingen op de hoogte te brengen van deze keuze, waarna deze instellingen (de tussenpersonen) de FOD Financiën op de hoogte dienen te brengen van alle inkomsten waarop deze keuze betrekking heeft. De belastingplichtige zal vervolgens zelf de meerwaarden en eventuele minderwaarden en correcties van de aanschaffingswaarde moeten aangeven via de belastingaangifte;
 - artikel X26 van het ontwerp, dat een nieuw artikel 326*bis* invoegt in het WIB 92, introduceert een rapporteringverplichting voor de tussenpersonen⁶ die betrokken zijn bij

⁵ In het geval van de opt-out zal er, gelet op de organisatie van rekeningstelsels bij financiële instellingen, per (effecten)rekening een keuze dienen te worden gemaakt. Dit impliceert dat alle titularissen van een rekening dienen te kiezen voor opt-out. Wanneer minstens een titularis van de desbetreffende rekening geen gebruik wenst te maken van de mogelijkheid om in het opt-out systeem te stappen, geldt het principe van de roerende voorheffing voor alle titularissen van de desbetreffende rekening. Op die manier kan een titularis die anoniem wenst te blijven niet gedwongen worden om diens anonimiteit op te geven.

⁶ De meldingsplicht rust op personen die betrokken zijn bij beide verrichtingen. De invulling van het begrip "tussenpersoon" refereert aan het begrip "intermediair" van "type 1" dat in het kader van de rapporteringsplicht voor intermediairs inzake

verrichtingen die betrekking hebben op interne meerwaarden of verrichtingen binnen de meerwaardebelasting waarbij toepassing gemaakt wordt van het regime voor een aanmerkelijk belang zoals bedoeld in artikel 90, eerste lid, 9°, a) en b) WIB 92, daar binnen beide regimes de belasting niet (kan) word(t)(en) geheven middels de inhouding en doorstorting van roerende voorheffing. De inlichting die het voorwerp uitmaken van de rapporteringsverplichting blijven beperkt tot hetgeen noodzakelijk is voor de administratie om de correcte heffing van de belastingen te verzekeren.

20. De Autoriteit is van oordeel dat de introductie van een meerwaardebelasting en de vaststelling van de bijzondere regels daaromtrent geen bijzondere opmerkingen noodzakelijk zijn voor wat betreft de doeleinden van de gegevensverwerkingen die dienovereenkomstig zullen plaatsvinden.

ii.3 Verwerkingsverantwoordelijke

21. Artikel 2 van de wet van 3 augustus 2012 duidt de FOD Financiën aan als verwerkingsverantwoordelijke voor wat betreft de gegevensverwerkingen die hij verricht in het kader van de uitvoering van zijn wettelijke opdrachten, waaronder inbegrepen de vaststelling en inning van de personen- en rechtspersonenbelasting. De Autoriteit stelt vast dat deze aanduiding overeenstemt met de rol die deze actor in de praktijk opneemt en neemt er akte van.
22. Het bovenstaande laat uiteraard onverlet dat ook de schuldenaren of tussenpersonen die onderworpen zijn aan de kennisgevings- of rapporteringsverplichting in voorkomend geval optreden als verwerkingsverantwoordelijken voor wat betreft de gegevensverwerkingen die zij stellen in opdracht van de belastingplichtigen, dan wel om – zoals in het onderhavige geval – te voldoen aan wettelijke verplichtingen die op hen rusten.

ii.4 Minimale gegevensverwerking/ Proportionaliteit

23. Artikel 5.1.c), AVG bepaalt dat persoonsgegevens toereikend, terzake dienend en beperkt moeten zijn tot wat noodzakelijk is voor de beoogde doeleinden (principe van 'minimale gegevensverwerking').

grensoverschrijdende constructies overeenkomstig artikel 326/1 WIB 92 gehanteerd wordt. Deze personen moeten een bepaalde nexus met België hebben opdat de rapporteringsverplichting van toepassing is.

Wanneer meerdere personen onderworpen zijn aan de rapporteringsverplichting, wordt een persoon ontheven van de rapporteringsverplichting indien hij een schriftelijk bewijs kan voorleggen dat een andere persoon de inlichting reeds heeft verstrekt. Er kan enkel beroep worden gedaan op de ontheffing wanneer alle inlichtingen dezelfde zijn.

Er wordt voorzien in een uitzondering op de rapporteringsverplichting ten aanzien van de personen die, hoewel ze in beginsel rapporteringsplichtig zijn, gebonden zijn door een beroepsgeheim. In dergelijke gevallen moet niet aan de administratie gerapporteerd worden, maar dient de betrokken persoon de overige rapporteringsplichtingen op de hoogte te brengen dat hij niet aan de meldingsplicht kan voldoen.

24. Wat ten algemene titel de meerwaardebelasting betreft die wordt ingehouden via de roerende voorheffing, dient verwezen te worden naar de regelgeving neergelegd in de artikelen 261 tot 269/1 WIB 92 (desgevallend rekening houdend met de door het ontwerp aangebrachte wijzigingen⁷), en de van kracht zijn uitvoeringsbesluiten in dat verband. Daarnaast moet uiteraard ook rekening worden gehouden met de procedureregels inzake de vestiging en inning van de belastingen overeenkomstig Titel VII WIB 92. De Autoriteit stelt vast dat met uitzondering van de meerwaarden *an sich* er in beginsel geen sprake is van bijkomende categorieën van persoonsgegevens die door de FOD Financiën zullen worden verwerkt teneinde de meerwaardebelasting vast te kunnen stellen en te innen (lees: nagaan of de ingehouden roerende voorheffing effectief overeenstemt met de verschuldigde belasting). In de mate dat deze meerwaarden onontbeerlijk zijn voor de verwezenlijking van het bovengenoemde doeleinde, noopt de voorziene verwerking ervan niet tot bijzondere opmerkingen.
25. Een gelijkaardige bedenking kan worden gemaakt in het geval de belastingplichtige gebruik wil maken van de jaarlijkse vrijstelling ten belope van 10.000 EUR (geïndexeerd bedrag voor aanslagjaar 2027), of indien hij correcties wil aanbrengen aan de aanschaffingswaarde van de financiële activa, waarvan de overdracht onder bezwarende titel aanleiding heeft gegeven tot de vaststelling van een meerwaardebelasting. Het betreft immers een eenzijdige gegevensoverdracht dewelke redelijkerwijze voorzienbaar is in hoofde van de belastingplichtige en in beginsel geen aanleiding geeft tot een verwerking van persoonsgegevens die buiten het bestaande bevoegdheidskader van de FOD Financiën valt.
26. Volledigheidshalve benadrukt de Autoriteit dat het bovenstaande geenszins afbreuk doet aan haar fundamentele en substantiële bedenkingen die zij heeft geformuleerd in het advies nr. 36/2025, in het bijzonder voor wat betreft de verplichte mededeling van de saldi van effectenrekeningen en crypto-activarekeningen aan het CAP en het voornemen om de CAP-gegevens proactief aan te wenden om (ook in deze context) belastingfraude op te sporen.
27. Specifiek met betrekking tot artikel X22 van het ontwerp stelt de Autoriteit vast dat de aanvrager voorziet in een delegatie aan de minister van Financiën om te bepalen:
- a. de wijze waarop de keuze van de belastingplichtige om niet onderworpen te worden aan de roerende voorheffing uitgedrukt moet worden;
 - b. de informatie die door de schuldenaar van de roerende voorheffing aan de administratie moet worden meegedeeld.

⁷ Zie de artikelen X20 – X23 van het ontwerp. Deze artikelen hebben met uitzondering van het ter advies voorgelegde artikel X22 evenwel geen invloed op de te verwerken categorieën van persoonsgegevens.

28. Zoals hierboven reeds toegelicht, benadrukt de aanvrager dat deze kennisgevingsverplichting noodzakelijk is om de door de belastingplichtige verschuldigde meerwaardebelasting te kunnen vaststellen en innen, daar deze in het onderhavige geval niet via de roerende voorheffing wordt ingehouden. Daarbij zullen de door de schuldenaar verstrekte gegevens worden aangewend om de belastingaangifte van de belastingplichtige te controleren. Hoewel de Autoriteit de ratio van deze maatregel niet in vraag stelt, wijst zij er niettemin op dat **de te verwerken categorieën van persoonsgegevens een essentieel element van de gegevensverwerking uitmaken, en bijgevolg in een formele wettelijke norm vastgesteld dienen te worden.** Een delegatie aan de uitvoerende macht is daarbij niet uitgesloten, doch slechts in zoverre deze delegatie enkel betrekking heeft op de verdere precisering van de in de wet vastgestelde elementen.

29. In het licht van (zowel het formele als materiële) legaliteitsbeginsel en de belangrijke inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen die de kennisgevingsverplichting vertegenwoordigt, en rekening houdend bovendien met de administratieve last die zij teweegbrengt in hoofde van zowel de belastingplichtige als de schuldenaar van de roerende voorheffing, **is het aldus noodzakelijk dat de te verwerken categorieën van persoonsgegevens uitdrukkelijk vastgesteld worden in een formele wettelijke norm. Het kan daarbij – in principe – enkel gaan over de identiteit van de titularissen, de identificatienummers van de (effecten)rekeningen en de inkomsten die onderworpen zijn aan de meerwaardebelasting.** Een dergelijke vaststelling kan vervolgens de grondslag vormen voor de delegatie aan de uitvoerende macht om de concrete persoonsgegevens die de kennisgeving moet bevatten en de modaliteiten ervan te bepalen. Volledigheidshalve brengt de Autoriteit in herinnering dat **ook dergelijke uitvoeringsbepalingen krachtens 36.4 AVG ter advies moeten worden voorgelegd.**

30. Betreffende de rapporteringsverplichting overeenkomstig artikel X26 van het ontwerp, bepaalt het ontworpen artikel 326*bis*, §3, WIB 92: "*De in paragraaf 1 bedoelde inlichtingen betreffende de volgende:*

- 1° *De in geld, in effecten of in enige andere vorm voor de overgedragen financiële activa verkregen prijs;*
- 2° *De identificatiegegevens, zoals bedoel in artikel 307, §2/2, tweede lid, a) en b), van de koper(s) en de verkoper(s);*"

⁸ Artikel 307, §2/2, tweede lid, a) en b), WIB 92 bepaalt: "*De in het eerste lid, a), bedoelde identificatiegegevens zijn:*

a) *wanneer het een natuurlijke persoon betreft:*

- *de naam, de voornaam en het volledige adres;*
- *desgevallend, het identificatienummer van het Rijksregister of van het wachtregister;*
- *desgevallend, het identificatienummer van de Kruispuntbank van Ondernemingen;*

b) *wanneer het een rechtspersoon betreft:*

31. Deze gegevens lijken proportioneel in het licht van de beoogde doelstelling en noodzaken geen bijzondere opmerkingen.

ii.5 Bewaartermijn

32. Krachtens artikel 5.1.e) AVG mogen persoonsgegevens niet langer worden bewaard, in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, dan noodzakelijk voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt.
33. De Autoriteit stelt vast dat de bepalingen van het ontwerp integraal worden gestoeld op de geldende bepalingen inzake de vestiging en inning van de personen- en rechtspersonenbelasting, met inbegrip van de bewaartermijnen (die in beginsel gekoppeld zijn aan de fiscale verjaringstermijnen). Deze termijnen vloeien voort uit het WIB 92, in samenlezing met de artikelen 11 – 11/3 van de wet van 3 augustus 2012 (dat de modaliteiten van de inperking van de rechten van betrokkenen en de in die context geldende bewaartermijnen vaststelt).
34. In het licht van het bovenstaande geeft het ontwerp geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen betreffende de maximale bewaartermijn van de persoonsgegevens.

OM DEZE REDENEN de Autoriteit,

is van oordeel dat minstens de volgende wijziging zich aan het ontwerp opdringt:

- Vaststellen van de te verwerken categorieën van persoonsgegevens in het kader van de kennisgevingsverplichting overeenkomstig artikel X22 (punten 28 – 29)

Voor de Autorisatie- en Adviesdienst,
Jaspar Alexandra, Directeur

-
- *de naam, het volledige adres van de maatschappelijke zetel;*
 - *desgevallend, het identificatienummer van de Kruispuntbank van Ondernemingen.”*

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Avis n° 66/2025 du 20 août 2025

Objet : Avis relatif à un avant-projet de loi introduisant un impôt sur les plus-values sur les actifs financiers (CO-A-2025-122)

Traduction

Le Service d'Autorisation et d'Avis de l'Autorité de protection des données (ci-après : l'Autorité) ;

Vu la loi du 3 décembre 2017 *portant création de l'Autorité de protection des données*, en particulier les articles 23 et 26 (ci-après : la LCA) ;

Vu le règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 *relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE* (ci-après : le RGPD) ;

Vu la loi du 30 juillet 2018 *relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel* (ci-après : la LTD) ;

Vu la demande d'avis de Monsieur Jan Jambon, Ministre des Finances (ci-après : le demandeur), reçue le 31 juillet 2025 ;

Émet, le 20 août 2025, l'avis suivant :

I. Objet et contexte de la demande d'avis

1. Le 31 juillet 2025, le demandeur a sollicité l'avis de l'Autorité concernant les articles X22 et X26 de l'avant-projet de loi *introduisant un impôt sur les plus-values sur les actifs financiers* (ci-après : le projet).

L'Autorité ne publie en français et en néerlandais que les avis concernant les projets ou propositions de textes de rang de loi émanant de l'Autorité fédérale, de la Région de Bruxelles-Capitale ou de la Commission Communautaire Commune. La 'Version originale' est celle qui a été validée.

Avis 66/2025-2/10

2. L'Accord de gouvernement¹ prévoit l'instauration d'un impôt sur les plus-values général sur la réalisation des plus-values sur des actifs financiers. Cette mesure s'inscrit dans le cadre de l'assainissement des finances publiques, dont une partie doit provenir des plus-values réalisées sur les investissements dans des actifs financiers.
3. Jusqu'à présent, un impôt sur le revenu n'est perçu sur les plus-values sur actions que dans les cas très spécifiques visés à l'article 90, alinéa 1er, 9°, du *Code des impôts sur les revenus 1992* (ci-après : CIR 92). En outre, un impôt est possible à titre de revenus divers en vertu de l'actuel article 90, alinéa 1er, 1°, CIR 92 sur les plus-values sur des actifs financiers autres que ceux visés à l'actuel article 90, alinéa 1er, 9°, CIR 92 lorsque la plus-value réalisée résulte de la spéculation ou d'une gestion anormale du patrimoine privé du contribuable. Par le biais du présent projet, le demandeur souhaite étendre la taxation des actifs financiers pour permettre à l'avenir d'alléger la pression fiscale sur le travail sans déséquilibrer les finances publiques.
4. En ce qui concerne les principes généraux, on peut observer, en résumé, que la taxation des plus-values est applicable à l'impôt des personnes physiques et que les plus-values visées sont celles qui sont réalisées en dehors de toute activité professionnelle. Le nouveau régime s'applique également à l'impôt des personnes morales, sans que le régime spécifique de l'impôt des sociétés soit modifié. En ce qui concerne le champ d'application *ratione materiae*, le demandeur précise que le régime s'applique aux plus-values réalisées à la suite de la cession à titre onéreux d'actifs financiers. Les termes "actifs financiers" doivent être interprétés largement et comprennent, outre des instruments financiers, également certains contrats d'assurance, des cryptoactifs et des devises (étant entendu que certaines exemptions sont également prévues). Le nouveau régime s'appliquera aux plus-values réalisées à partir du 1er janvier 2026. Les plus-values historiques étant exonérées, les plus-values réalisées sur des actifs financiers acquis avant le 1er janvier 2026 sont calculées en prenant comme prix d'acquisition la valeur de ces actifs financiers au 31 décembre 2025, sauf lorsque la valeur d'acquisition est supérieure à la valeur à la date précitée. Dans ce cas, la valeur d'acquisition est retenue jusqu'au 31 décembre 2030 pour autant qu'elle soit démontrée par le contribuable.
5. Pour le reste, il découle de l'Exposé des motifs que des mesures spécifiques sont intégrées pour les plus-values internes réalisées dans le cadre d'une vente ainsi que pour le rachat d'actions propres. Un régime d' "exit" taxe est également mis en place afin d'éviter que la taxe sur les plus-values soit contournée par un changement de résidence du contribuable. Ce régime permet une taxation de la plus-value latente existant au moment où le contribuable quitte la Belgique.

¹ Accord de Gouvernement, Chambre des Représentants, n° 56-0020/001, p. 220, consultable via le lien suivant : <https://www.lachambre.be/FLWB/PDF/56/0020/56K0020002.pdf>.

Avis 66/2025-3/10

6. La base imposable de l'impôt sur les plus-values est constituée de la différence positive entre le prix reçu pour la cession à titre onéreux des actifs financiers et la valeur d'acquisition de ces mêmes actifs financiers. À cet égard, seule la partie de la plus-value sur l'actif financier constituée au cours de la période durant laquelle un contribuable avait la qualité de résident belge est prise en compte. La plus-value soumise à l'impôt sur les plus-values peut être réduite par d'éventuelles moins-values sur des actifs financiers entrant dans le champ d'application de l'impôt sur les plus-values. Ceci n'est possible que si la moins-value a été réalisée par le même contribuable, au cours de la même période imposable et dans la même catégorie d'actifs financiers imposables.
7. En ce qui concerne enfin le taux d'imposition, le système d'imposition des plus-values prévoit un régime général et un régime spécifique, en fonction du taux de participation du contribuable. En outre, un régime d'exception est prévu pour les plus-values externes. Le régime général prévoit une taxation de 10 p.c. de la plus-value réalisée, après exonération d'une première tranche annuelle de 10.000 euros de plus-value (montant indexé pour l'exercice d'imposition 2027) qui, sous certaines conditions, peut être portée à 15.000 euros sur 5 ans. Ce régime spécifique s'applique lorsque le contribuable détient au moins 20 p.c. des droits dans la personne morale dont les actions ou parts sont cédées. En application de ce régime, après une exonération annuelle d'une première tranche de plus-value à hauteur de 1.000.000 d'euros (montant maximum sur une période de cinq ans), un taux progressif par tranche s'applique, allant de 1,25 p.c. à 10 p.c.
8. Après avoir pris connaissance des principes généraux de l'impôt sur les plus-values, l'Autorité constate que les articles soumis pour avis concernent l'introduction d'une obligation de notification dans le chef des redevables tels que visés dans le projet d'article 261, alinéa 1er, 5° du CIR 92², dans le cas où l'habitant du Royaume, avec tous les autres titulaires des comptes-titres, a clairement exprimé son choix à ce redevable, de ne pas soumettre son revenu à la perception du précompte mobilier (article X22 du projet), et l'obligation de déclaration dans le chef de la personne qui conçoit, propose, met en place, rend disponible pour mise en œuvre ou gère la mise en œuvre d'une opération visée dans le projet d'article 90, alinéa 1er, 9°, a) ou b) du CIR 92³ (article X26 du projet).

² Voir l'article X20 du projet qui dispose ce qui suit : "5° par les intermédiaires établis en Belgique comme définie [NdT : il convient de lire "définis"] dans [NdT : il convient de lire "au point"] 2° de cette disposition qui interviennent à quelque titre que ce soit dans les opérations visées à l'article 90, alinéa 1er, 9° c) au bénéfice des habitants du Royaume relatifs [NdT : il convient de lire "relatives"] aux actifs financiers visés à l'article 92, § 1er, a) et b), et à l'exclusion des transactions assimilées comme mentionnées dans l'article 92, § 2, et à l'exclusion de l'application les [NdT : il convient de lire "des"] tranches visés [NdT : il convient de lire "visées"] à l'article 96/2, 2° et 3° et sans tenir compte de la valeur d'acquisition supérieure visée à l'article 102, § 4 in fine ou des moins-values visées à l'article 102, § 5"

³ Voir l'article X3 du projet qui dispose ce qui suit : "(...) 9° les plus-values qui sont réalisées, en dehors de l'exercice d'une = activité professionnelle et dans le cadre de la gestion normale d'un patrimoine privé, à l'occasion de la cession à titre onéreux :

9. Ces obligations de notification/déclaration visent à garantir la détermination et la perception correctes de l'impôt vu que dans les situations susmentionnées, les transactions ne sont pas (ne sont plus) soumises à une retenue à la source légale.

ii. Examen quant au fond

ii.1. Remarques préalables et base juridique

10. Dans un souci d'exhaustivité, l'Autorité rappelle que conformément à l'article premier du RGPD, lu à la lumière du considérant 14 du RGPD, la protection conférée par le RGPD concerne les personnes physiques et ne s'étend donc pas au traitement de données relatives à des personnes morales et, plus concrètement, à des entreprises constituées en tant que personnes morales. Dès lors, le présent avis concerne uniquement le traitement de données de personnes physiques qui sont concernées par les dispositions du projet, pour autant que ces traitements doivent être qualifiés de traitements de données à caractère personnel au sens des articles 2 et 3 du RGPD. Cela ne porte toutefois pas préjudice à la protection dont ces personnes morales bénéficient, le cas échéant, en vertu des articles 7 et 8 de la Charte des droits fondamentaux de l'Union européenne.
11. Sans préjudice de ce qui précède, bien que le traitement de données d'entreprises constituées en personnes morales ne relève pas du champ d'application du RGPD, il faut tenir compte du fait que pour l'application du droit économique, des personnes physiques peuvent également être qualifiées d'entreprises (auquel cas, le RGPD s'applique bel et bien).
12. Par ailleurs, bien que l'Autorité prenne acte de l'objet de la demande d'avis, à savoir les articles X22 et X26 du projet, cela ne l'empêche pas de prendre aussi en considération les autres dispositions du projet si elles ne s'avèrent pas conformes au droit applicable en matière de protection des données. Ceci ne porte toutefois pas préjudice à la constatation selon laquelle l'introduction d'un impôt sur les plus-values ne représente pas nécessairement en soi un impact important sur le droit applicable en matière de protection des données, en ce sens que le projet de réglementation se fonde presque intégralement sur la réglementation en vigueur en matière de traitement de données à caractère personnel qui s'applique à l'administration fiscale.

-
- a) *d'actions, parts et parts bénéficiaires, quelle que soit leur dénomination, par un cédant qui, à lui seul ou avec son conjoint, ses descendants, ascendants et collatéraux jusqu'au deuxième degré inclusivement et ceux de son conjoint, exerce sur le cessionnaire un contrôle direct ou indirect au sens de l'article 1:14 du Code des sociétés et associations ;*
- b) *d'actions et parts, quelle que soit leur dénomination, si le cédant possède au moins 20 p.c. des droits dans une société dont les actions et parts sont cédées, et ce en dehors des cessions visées au a) ;*
- c) *d'actifs financiers, en dehors des cessions visées aux a) et b).¹⁰⁰*

13. Enfin, l'Autorité rappelle par souci d'exhaustivité que le traitement de données à caractère personnel constitue une ingérence dans le droit à (au respect de) la vie privée (incluant le droit à la protection des données), consacré à l'article 8 de la CEDH et à l'article 22 de la *Constitution*. Ce droit n'est toutefois pas absolu et peut être limité à condition qu'il existe à cet effet une disposition légale suffisamment précise qui répond à un intérêt social général et à condition que le traitement soit proportionné à l'objectif légitime ainsi poursuivi.
14. En vertu de l'article 6.3 du RGPD, lu en combinaison avec les articles 8 de la CEDH et 22 de la *Constitution* susmentionnés, une telle norme légale doit décrire les éléments essentiels du traitement allant de pair avec l'ingérence de l'autorité publique. Il s'agit à cet égard des éléments suivants⁴ :
- la (les) finalité(s) précise(s) et concrète(s) des traitements de données ;
 - la désignation du (des) responsable(s) du traitement (à moins que cela ne soit clair) ;
 - les (catégories de) données à caractère personnel traitées qui sont pertinentes et non excessives ;
 - les catégories de personnes concernées dont les données à caractère personnel seront traitées ;
 - les (catégories de) destinataires des données à caractère personnel ainsi que les circonstances dans lesquelles ils reçoivent les données et les motifs y afférents ;
 - le délai maximal de conservation des données à caractère personnel enregistrées ;
 - l'éventuelle limitation des obligations et/ou des droits visé(e)s aux articles 5, 12 à 22 et 34 du RGPD.

ii.2 Finalité

15. Conformément à l'article 5.1.b) du RGPD, le traitement de données à caractère personnel ne peut être effectué que pour des finalités déterminées, explicites et légitimes.
16. À titre général, il convient de se référer à cet égard à l'article 3 de la loi du 3 août 2012 *portant dispositions relatives aux traitements de données à caractère personnel réalisés par le Service public fédéral Finances dans le cadre de ses missions* (ci-après : la loi du 3 août 2012), lu conjointement avec le CIR 92, en ce qui concerne l'établissement de l'impôt sur les personnes physiques et morales, ainsi qu'aux dispositions communes à tous les impôts sur les revenus et aux règles relatives à l'établissement et à la perception des impôts.

⁴ Étant entendu que le niveau de précision requis ou la possibilité de développer certains aspects dans un arrêté d'exécution dépendent fortement de la gravité de l'ingérence, ainsi que de la nature et de l'ampleur des traitements de données prévus.

Avis 66/2025-6/10

17. À la lumière de ce qui précède et au regard du projet et de l'Exposé des motifs du projet, les traitements de données à caractère personnel visés par le projet ont pour but de permettre l'introduction d'un impôt sur les plus-values réalisées sur les actifs financiers et, plus concrètement, de permettre à l'administration fiscale d'établir et de percevoir correctement l'impôt susmentionné.
18. La constatation qu'il s'agit à cet égard d'un nouvel impôt n'a en principe aucune influence sur la finalité des traitements de données effectués par le SPF Finances dans le cadre de l'exécution de ses missions légales, en l'occurrence l'établissement et la perception de l'impôt sur les personnes physiques et morales.
19. En ce qui concerne spécifiquement les projets d'articles soumis pour avis, des finalités de traitement secondaires peuvent être déduites :
- l'article X22 du projet, qui insère un article 265/1 dans le CIR 92, prévoit une obligation de notification dans le chef des intermédiaires (toutes sortes d'établissements financiers), en vue d'informer l'administration fiscale du fait qu'un contribuable déterminé fait usage de la possibilité d'opt-out telle que prévue à l'article 261, premier alinéa, 5° du CIR 92⁵. Ceci présente l'avantage pour le contribuable qu'il n'y aura plus de préfinancement par le biais de la retenue à la source du précompte mobilier en ce qui concerne les plus-values réalisées sur ses comptes(-titres). Il incombera au contribuable d'informer de ce choix tous ses établissements financiers, après quoi ces établissements (les intermédiaires) devront informer le SPF Finances de tous les revenus auxquels ce choix se rapporte. Le contribuable devra ensuite mentionner lui-même les plus-values et les éventuelles moins-values et corrections de la valeur d'acquisition via sa déclaration fiscale ;
 - l'article X26 du projet, qui insère un nouvel article 326 *bis* dans le CIR 92, introduit une obligation de déclaration pour les intermédiaires⁶ qui participent à des opérations relatives à des plus-values internes ou à des
- opérations relevant de l'impôt sur les plus-values en application du régime des

⁵ Dans le cas de l'opt-out, compte tenu de l'organisation des comptes des établissements financiers, un choix devra être opéré pour chaque compte (-titres). Cela implique que tous les titulaires d'un compte doivent choisir l'opt-out. Si au moins un titulaire du compte concerné ne souhaite pas faire usage de la possibilité d'opt-out, le principe de la retenue à la source s'applique à tous les titulaires du compte concerné. De cette manière, un titulaire qui souhaite rester anonyme ne peut être contraint de renoncer à son anonymat.

⁶ L'obligation de déclaration repose sur les personnes impliquées dans les deux transactions. L'interprétation du concept "intermédiaire" se réfère au terme "intermédiaire" de "type 1" utilisé dans le cadre de l'obligation de déclaration des intermédiaires en matière de construction transfrontalière, conformément à l'article 326/1 du CIR 92. Ces personnes doivent avoir un lien avec la Belgique pour que l'obligation de déclaration s'applique.

Lorsque plusieurs personnes sont soumises à l'obligation de déclaration, une personne est dispensée de l'obligation de déclaration si elle peut fournir une preuve écrite qu'une autre personne a déjà fourni l'information. L'exemption ne peut être invoquée que si toutes les informations sont identiques.

Une exception à l'obligation de déclaration est prévue lorsque les personnes qui sont en principe tenues de déclarer sont liées par le secret professionnel. Dans ce cas, la déclaration à l'administration n'est pas requise, mais la personne concernée doit informer les autres personnes tenues de déclarer qu'elle ne peut pas remplir l'obligation de déclaration.

participations substantielles, telles que visées à l'article 90, premier alinéa, 9°, a) et b) du CIR 92, vu que dans les deux régimes, l'impôt n'est pas (ne peut pas être) perçu par voie de précompte mobilier. Les informations qui font l'objet de l'obligation de déclaration demeurent limitées à ce qui est nécessaire pour permettre à l'administration d'assurer la perception correcte des impôts.

20. L'Autorité estime que l'introduction d'un impôt sur les plus-values et l'établissement des règles spéciales en la matière n'appellent pas de remarques particulières en ce qui concerne les finalités des traitements de données qui auront lieu en conséquence.

ii.3 Responsable du traitement

21. L'article 2 de la loi du 3 août 2012 désigne le SPF Finances en tant que responsable du traitement en ce qui concerne les traitements de données qu'il réalise dans le cadre de l'exécution de ses missions légales, y compris l'établissement et la perception de l'impôt sur les personnes physiques et les personnes morales. L'Autorité constate que cette désignation correspond au rôle que cet acteur assume dans la pratique et en prend acte.
22. Ce qui précède n'affecte bien évidemment en rien le fait que les redevables ou les intermédiaires qui sont soumis à l'obligation de notification ou de déclaration interviennent, le cas échéant, en tant que responsables du traitement pour les traitements de données qu'ils réalisent pour le compte des contribuables, ou - comme en l'espèce - pour satisfaire à des obligations légales qui leur incombent.

ii.4 Minimisation des données/Proportionnalité

23. L'article 5.1.c) du RGPD prévoit que les données à caractère personnel doivent être adéquates, pertinentes et limitées à ce qui est nécessaire au regard des finalités visées (principe de 'minimisation des données').
24. En ce qui concerne, à titre général, l'impôt sur les plus-values qui est retenu via le précompte mobilier, il convient de se référer à la réglementation prévue aux articles 261 à 269/1 du CIR 92 (le cas échéant en tenant compte des modifications apportées par le projet⁷), ainsi qu'aux arrêtés d'exécution en vigueur à cet égard. Par ailleurs, il convient évidemment de tenir compte des règles procédurales en matière d'établissement et de perception des impôts, conformément au Titre VII du CIR 92. L'Autorité constate qu'à l'exception des plus-values proprement dites, il n'est en

⁷ Voir les articles X20 - X23 du projet. Ces articles n'ont toutefois, à l'exception de l'article X22 qui est soumis pour avis, aucun impact sur les catégories de données à caractère personnel à traiter.

Avis 66/2025-8/10

principe pas question de catégories supplémentaires de données à caractère personnel qui seront traitées par le SPF Finances afin de pouvoir établir et percevoir l'impôt sur les plus-values (lisez : vérifier si le précompte mobilier retenu correspond effectivement à l'impôt dû). Dans la mesure où ces plus-values sont indispensables pour la réalisation de la finalité susmentionnée, leur traitement prévu n'appelle aucune remarque particulière.

25. Une réflexion similaire peut être faite dans le cas où le contribuable souhaite recourir à l'exonération annuelle à hauteur de 10.000 euros (montant indexé pour l'exercice d'imposition 2027), ou s'il souhaite apporter des corrections à la valeur d'acquisition des actifs financiers, dont la cession à titre onéreux a donné lieu à la détermination d'un impôt sur les plus-values. Il s'agit en effet d'un transfert unilatéral de données auquel le contribuable peut raisonnablement s'attendre et qui, en principe, ne donne pas lieu à un traitement de données à caractère personnel sortant du cadre de compétences existant du SPF Finances.
26. Par souci d'exhaustivité, l'Autorité souligne que ce qui précède ne porte aucunement préjudice aux remarques fondamentales et substantielles qu'elle a formulées dans l'avis n° 36/2025, en particulier en ce qui concerne la communication obligatoire des soldes des comptes-titres et des comptes de crypto-actifs au PCC (Point de contact central) et l'intention d'utiliser proactivement les données du PCC afin (également dans ce contexte) de détecter la fraude fiscale.
27. Spécifiquement en ce qui concerne l'article X22 du projet, l'Autorité constate que le demandeur prévoit une délégation au ministre des Finances afin de déterminer :
 - a. la façon dont le choix du contribuable de ne pas être soumis au précompte mobilier doit être exprimé ;
 - b. les informations qui doivent être communiquées à l'administration par le redevable du précompte mobilier.
28. Comme déjà expliqué ci-avant, le demandeur souligne que cette obligation de notification est nécessaire afin d'établir et de percevoir l'impôt sur les plus-values dû par le contribuable, étant donné que cet impôt n'est, dans le cas présent, pas retenu via le précompte mobilier. Dans ce contexte, les données fournies par le redevable seront utilisées pour contrôler la déclaration fiscale du contribuable. Bien que l'Autorité ne remette pas en cause la raison de cette mesure, elle souligne néanmoins que **les catégories de données à caractère personnel qui doivent être traitées constituent un élément essentiel du traitement de données et qu'elles doivent par conséquent être définies dans une norme légale formelle.** À cet égard, une délégation au pouvoir exécutif n'est pas exclue, mais uniquement dans la mesure où cette délégation ne porte que sur la précision des éléments définis dans la loi.

29. À la lumière du principe de légalité (tant formelle que matérielle) et de l'ingérence importante dans les droits et libertés des personnes concernées que représente l'obligation de notification, et compte tenu en outre de la charge administrative qu'elle engendre dans le chef tant du contribuable que du redevable du précompte mobilier, **il est donc nécessaire que les catégories de données à caractère personnel qui doivent être traitées soient explicitement définies dans une norme légale formelle. À cet égard, il ne peut - en principe - s'agir que de l'identité des titulaires, des numéros d'identification des comptes(-titres) et des revenus qui sont soumis à l'impôt sur les plus-values.** Cette définition peut ensuite servir de base pour la délégation au pouvoir exécutif de la définition des données à caractère personnel concrètes que la notification doit comporter ainsi que des modalités de celle-ci. Par souci d'exhaustivité, l'Autorité rappelle qu'**en vertu de l'article 36.4 du RGPD, de telles dispositions d'exécution doivent également être soumises pour avis.**

30. En ce qui concerne l'obligation de déclaration conformément à l'article X26 du projet, le projet d'article 326 *bis*, § 3 du CIR 92 dispose ce qui suit : *"Les informations visées au paragraphe 1 concernent les éléments suivants :*

- 1° *Le prix obtenu en espèces, en titres ou sous toute autre forme pour les actifs financiers transférés ;*
- 2° *Les données d'identification, visées à l'article 307, § 2/2, alinéa deux, a) et b), du (des) acheteur(s) et du (des) vendeur(s)⁸ ;"*

31. Ces données semblent proportionnelles à la lumière de la finalité visée et n'appellent aucune remarque particulière.

ii.5 Délai de conservation

32. En vertu de l'article 5.1.e) du RGPD, les données à caractère personnel ne peuvent pas être conservées sous une forme permettant l'identification des personnes concernées pendant une durée excédant celle nécessaire à la réalisation des finalités pour lesquelles elles sont traitées.

⁸ L'article 307, § 2/2, alinéa 2, a) et b) du CIR 92 dispose ce qui suit : *"Les données d'identification visées à l'alinéa 1er, a), sont :*

- a) *lorsqu'elle concerne [NdT : il convient de lire "elles concernent"] une personne physique :*
 - *le nom, le prénom et l'adresse complète ;*
 - *le cas échéant, le numéro d'identification du Registre national ou du registre d'attente ;*
 - *le cas échéant, le numéro d'identification de la Banque-Carrefour des Entreprises ;*
- b) *lorsqu'elle concerne [NdT : il convient de lire "elles concernent"] une personne morale :*
 - *la dénomination, l'adresse complète du siège social ;*
 - *le cas échéant, le numéro d'identification de la Banque-Carrefour des Entreprises."*

Avis 66/2025-10/10

33. L'Autorité constate que les dispositions du projet sont intégralement basées sur les dispositions en vigueur en matière d'établissement et de perception de l'impôt sur les personnes physiques et sur les personnes morales, y compris les délais de conservation (qui sont en principe liés aux délais de prescription fiscale). Ces délais découlent du CIR 92, lu conjointement avec les articles 11 - 11/3 de la loi du 3 août 2012 (qui définit les modalités de la limitation des droits des personnes concernées et les délais de conservation en vigueur dans ce contexte).
34. À la lumière de ce qui précède, le projet ne donne pas lieu à des remarques particulières en ce qui concerne le délai maximal de conservation des données à caractère personnel.

PAR CES MOTIFS

l'Autorité,

estime qu'au moins la modification suivante s'impose dans le projet :

- définir les catégories de données à caractère personnel qui doivent être traitées dans le cadre de l'obligation de notification conformément à l'article X22 (points 28 - 29).

Pour le Service d'Autorisation et d'Avis,
(sé.) Alexandra Jaspar, Directrice